

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 81 E

44. vuosikerta

13. maaliskuuta 2001

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I (Tiedonantoja)	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET	
(2001/C 81 E/001)	E-0250/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Liittovaltiota kannattavien järjestöjen saama rahoitus	1
(2001/C 81 E/002)	E-0316/00 esittäjä: Anna Karamanou ja Minerva Malliori neuvostolle Aihe: AIDSin tulokset torjunta	2
(2001/C 81 E/003)	E-0515/00 esittäjä: Christoph Konrad neuvostolle Aihe: Yhtenäinen eurooppalainen ilmatila	2
(2001/C 81 E/004)	P-0770/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Oikeudellinen yhteistyö lasten hyväksikäyttöä koskeissa tapauksissa	3
(2001/C 81 E/005)	E-0886/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	5
(2001/C 81 E/006)	E-0888/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	5
(2001/C 81 E/007)	E-0890/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	5
(2001/C 81 E/008)	E-0892/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	6
(2001/C 81 E/009)	E-0894/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	6
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0886/00, E-0888/00, E-0890/00, E-0892/00 ja E-0894/00	7

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/010)	E-0893/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi	7
(2001/C 81 E/011)	E-0933/00 esittäjä: Helmuth Markov komissiolle Aihe: Komission oikeustoimet Thüringenin osavaltiota vastaan (Saksassa) (Täydentävä vastaus)	9
(2001/C 81 E/012)	E-0936/00 esittäjä: James Nicholson neuvostolle Aihe: Jubilee 2000	11
(2001/C 81 E/013)	E-0943/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Suolakyllästeiden käyttö puunkäsittelyssä	13
(2001/C 81 E/014)	E-0998/00 esittäjä: Neil MacCormick neuvostolle Aihe: Omaisuuden palauttaminen ehdokasmaissa	13
(2001/C 81 E/015)	E-1006/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Tonnikalafileiden toimittaminen Euroopan tonnikalasäilyketeollisuudelle	14
(2001/C 81 E/016)	E-1032/00 esittäjä: Ioannis Souladakis komissiolle Aihe: Eurooppalaisten yritysten suojele Kosovossa	15
(2001/C 81 E/017)	E-1082/00 esittäjä: Laura González Álvarez neuvostolle Aihe: Albanialaisten mafioiden prostituutioverkot EU-maissa	16
(2001/C 81 E/018)	E-1086/00 esittäjä: Carmen Fraga Estévez komissiolle Aihe: Tutkimus tonnikalafileiden hankintatarpeesta – komission tavoitteet	17
(2001/C 81 E/019)	E-1096/00 esittäjä: Joaquim Miranda komissiolle Aihe: Porto Novon satamalaiturin rakentamisen ympäristövaikutukset Madeiran itsehallintoalueella	18
(2001/C 81 E/020)	P-1167/00 esittäjä: Nirj Deva neuvostolle Aihe: Sukupuoleen perustuvat määrärahat talousarviossa	20
(2001/C 81 E/021)	E-1206/00 esittäjä: Jannis Sakellariou komissiolle Aihe: Ympäristövaikutusten arviointia ja luontotyyppien suojeleu koskevat direktiivit	20
(2001/C 81 E/022)	E-1208/00 esittäjä: Anna Karamanou neuvostolle Aihe: Kolmentoista Iranin juutalaisen vaino	21
(2001/C 81 E/023)	E-1250/00 esittäjä: Alejandro Cercas neuvostolle Aihe: Iranin juutalaisten oikeudelliset takeet ja ihmisoikeudet	21
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1208/00 ja E-1250/00	22
(2001/C 81 E/024)	E-1213/00 esittäjä: Daniel Hannan neuvostolle Aihe: Työryhmät	22
(2001/C 81 E/025)	E-1257/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Haaksirikkoutuneen öljytankkeri Erikan lastin purkamistöiden viivästyminen aluksessa olevan teollisuuden erityisjätteen salaamisen johdosta	22
(2001/C 81 E/026)	E-1273/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Mosambikin auttaminen	23
(2001/C 81 E/027)	E-1274/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Tiedot venäläisten hirmuteoista Tšetšeniassa	24
(2001/C 81 E/028)	E-1297/00 esittäjä: Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Schengenin viisumin peruuttaminen Gafur-Arslanbek Rakhimovilta	25
(2001/C 81 E/029)	E-1314/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Kasvirasvojen haitallisuus	26

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 81 E/030)	E-1333/00 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Komission jäsenten kabinetit	27
(2001/C 81 E/031)	E-1334/00 esittäjä: Bernard Poignant komissiolle Aihe: Meriahvenen pyyntitilanne	28
(2001/C 81 E/032)	E-1346/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Institutionaalinen uudistus	28
(2001/C 81 E/033)	E-1350/00 esittäjä: Jean-Louis Bernié neuvostolle Aihe: Ranskan työlain L 762-1 §:ään sisältyvän viihdetaitelijoiden työntekijäolettaman kyseenalaistaminen komissiossa	29
(2001/C 81 E/034)	E-1356/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Pähkinäalan erityistukien muuttaminen	29
(2001/C 81 E/035)	E-1357/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Euroopan unionin välimiesmenettely Jerez- ja Montilla-viinien alkuperänimityksiä koskevassa kiistassa	30
(2001/C 81 E/036)	E-1359/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Ceutan ja Melillan tarkastelu yhdessä Eurostatin tilastoissa ja tietojen käyttäminen tavoitetta 1 koskevissa päätöksissä	31
(2001/C 81 E/037)	E-1360/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Madridin ja Galician välinen luotijunayhteys	31
(2001/C 81 E/038)	E-1367/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Cam-Albanian selonteko Kosovon humanitaarisesta avusta	32
(2001/C 81 E/039)	P-1379/00 esittäjä: Ari Vatanen komissiolle Aihe: EU:n ja Venäjän välinen raja-alueyhteistyö	34
(2001/C 81 E/040)	P-1391/00 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou neuvostolle Aihe: Maahanmuuttopolitiikka	35
(2001/C 81 E/041)	E-1401/00 esittäjä: Gorke Knörr Borràs neuvostolle Aihe: Euroopan unionin ja Venäjän väliset suhteet	36
(2001/C 81 E/042)	E-1404/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Toimet korruptoituneita virkamiehiä vastaan	37
(2001/C 81 E/043)	E-1420/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Lahjonta Euroopan komissiossa	37
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1404/00 ja E-1420/00	37
(2001/C 81 E/044)	E-1405/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Toimet Paul van Buitenenä vastaan	38
(2001/C 81 E/045)	E-1422/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Perussopimusten valvonta	38
(2001/C 81 E/046)	E-1428/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Komission tehtävä perussopimusten valvojana	39
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1422/00 ja E-1428/00	39
(2001/C 81 E/047)	E-1442/00 esittäjä: Concepción Ferrer neuvostolle Aihe: Päiväntasaajan Guinean ihmisoikeustilanne	40
(2001/C 81 E/048)	E-1449/00 esittäjä: Wolfgang Kreissl-Dörfler komissiolle Aihe: Sähköisen kaupan tai Internet-talouden vaikutus kehitysyhteistyöhön	40

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/049)	E-1451/00 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Maatalousyriyten valvonta Itävallassa	41
(2001/C 81 E/050)	E-1452/00 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Kilpailun vääristyminen Itävallan karjakaupan markkinoilla	42
(2001/C 81 E/051)	E-1460/00 esittäjä: Hanja Majj-Weggen komissiolle Aihe: Vapaana kulkevien eläinten kohtelu Espanjassa	43
(2001/C 81 E/052)	E-1470/00 esittäjä: Alejandro Agag Longo komissiolle Aihe: Komission sisäinen uudistus	43
(2001/C 81 E/053)	E-1481/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Subenin moottoritien rajanylityspaikalla toteutettava valvonta	44
(2001/C 81 E/054)	E-1490/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Alueiden komitean jäsenten mahdollisuuden kaksinkertaisiin kulukorvauksiin rajoittaminen	45
(2001/C 81 E/055)	E-1491/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Alueiden komitean jäsenten ryhmä- tai puoluekokouskulujen korvaaminen	46
(2001/C 81 E/056)	E-1500/00 esittäjä: Elisabeth Schroedter komissiolle Aihe: Saksan periaatteellinen kieltäytyminen sisällyttämästä aluesuunnitelmiinsa paikallisten kehitys- ja työllistämisaioitteiden edistämiseen tarkoitettua alueellista yleiskattavaa tukea	47
(2001/C 81 E/057)	E-1512/00 esittäjä: Piia-Noora Kauppi, Ari Vatanen, Ilkka Suominen, Karl von Wogau, Roger Helmer, Malcolm Harbour, Struan Stevenson, Den Dover, Astrid Lulling, John McCartin, Dana Scallon, Marjo Matikainen-Kallström, Christian Rovsing, James Provan, James Elles, Charlotte Cederschiöld, Karla Peijs, Elly Plooij-van Gorsel, Bertel Haarder, Charles Tannock, Paul Rübig, John Purvis, Markus Ferber, Christian von Boetticher, Thierry Cornillet, Robert Goodwill, Astrid Thors, Giles Chichester, Konrad Schwaiger, Bashir Khanbhai, Robert Sturdy, Earl of Stockton, Mikko Pesälä, Samuli Pohjamo, Jonathan Evans, Jacqueline Foster, Carmen Fraga Estévez, Jan Mulder, Encarnación Redondo Jiménez, Francesco Fiori, Arlindo Cunha, Hedwig Keppelhoff-Wiechert, Elisabeth Jeggle, Joseph Daul ja Reino Paasilinna komissiolle Aihe: Komission kanta Britannian turkistarhauksen kieltämiseen ja komission toteuttamat toimenpiteet	48
(2001/C 81 E/058)	E-1516/00 esittäjä: Heidi Hautala komissiolle Aihe: Julkisuusperiaate Euroopan unionin rakennerahastotukien jaossa	50
(2001/C 81 E/059)	E-1520/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Yhteisön tuki hankkeelle Houthalen-Helchterenissä	50
(2001/C 81 E/060)	E-1522/00 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: EU:n kansalaisten oikeudet ostaa maata Romaniassa ja Bulgariassa	51
(2001/C 81 E/061)	E-1526/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Tekstiilialan maailmankaupan vapauttaminen	52
(2001/C 81 E/062)	E-1552/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Erilaisista ostovoimapariteetin soveltamistavoista saadut ristiriitaiset tulokset	53
(2001/C 81 E/063)	E-1563/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Ihmisoikeuksien kunnioittaminen Turkissa	54
(2001/C 81 E/064)	E-1566/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Dieselpolttoaineelle myönnetty verohelpotus	55
(2001/C 81 E/065)	E-1573/00 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Tiettyjen ajokorttiluokkien vastaavuudet	56

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/066)	E-1595/00 esittäjä: Olivier Dupuis neuvostolle Aihe: Tutkintavankeus	57
(2001/C 81 E/067)	E-1597/00 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Maitokiintiöt	58
(2001/C 81 E/068)	P-1603/00 esittäjä: Concepció Ferrer neuvostolle Aihe: Kunnallisvaalit Päiväntasaajan Guineassa	58
(2001/C 81 E/069)	E-1610/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea	59
(2001/C 81 E/070)	E-1611/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Kalatalouden ohjauksen rahoitusväline (KOR) – Baskimaa	59
(2001/C 81 E/071)	E-1612/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Tavoite 2 -alueet	60
(2001/C 81 E/072)	E-1620/00 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Määrärahojen myöntäminen maataloustuotteiden laadun parantamiseksi	61
(2001/C 81 E/073)	E-1624/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Itävaltalaiset Euroopan komissiossa	62
(2001/C 81 E/074)	E-1628/00 esittäjä: Jonathan Evans neuvostolle Aihe: Yhtiö HRP Refrigerants Ltd. – otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen 3093/94 korvaavan asetuksen hyväksyminen lähiaikoina – HCFC-aineiden tuontikiintiöt	62
(2001/C 81 E/075)	E-1630/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Pankkitakaus EU-tuen saamisen edellytyksenä	63
(2001/C 81 E/076)	E-1631/00 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: Geoffrey Westonin ja Klays Pahlichin tekemä tarjous – Danube Watch -lehtien julkaiseminen	64
(2001/C 81 E/077)	E-1633/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Lähdevero	65
(2001/C 81 E/078)	E-1651/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kyproksen tragedian yhteydessä kadonneet	66
(2001/C 81 E/079)	E-1652/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Rikkakasvien torjunta-aine glyfosaatti	66
(2001/C 81 E/080)	E-1654/00 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Kasviöljyjen tuonti Turkista	67
(2001/C 81 E/081)	E-1656/00 esittäjä: Cristiana Muscardini ja Gianfranco Fini komissiolle Aihe: Ydinsaasteet Severodvinskissä (Venäjä)	67
(2001/C 81 E/082)	E-1681/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Alankomaiden sikatilojen lunastusjärjestely	69
(2001/C 81 E/083)	E-1682/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Lissabonin ja Ferrolin välinen huippunopea rautatieyhteys Portugalissa ja Galiciassa	70
(2001/C 81 E/084)	P-1684/00 esittäjä: Charles Tannock neuvostolle Aihe: Euroopan investointipankin rahoitusvalvonta	71
(2001/C 81 E/085)	E-1688/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Luokkaan 2 kuuluvien kurkkujen muoto	71
(2001/C 81 E/086)	E-1690/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Maidonjuonnin edistämiskampanjan kustannukset	72

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 81 E/087)	E-1695/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Oikeudellinen apu van Buitenenin oikeuteen haastamiseksi	72
(2001/C 81 E/088)	E-1696/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Mansikoiden luokitus ja Ruotsin ilmasto	73
(2001/C 81 E/089)	E-1697/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen tulevaisuus	73
(2001/C 81 E/090)	E-1701/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Kananmunien merkinnät	74
(2001/C 81 E/091)	E-1702/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Parfyymien tuoteseloste	75
(2001/C 81 E/092)	P-1706/00 esittäjä: Christa Randzio-Plath komissiolle Aihe: Työpaikkojen siirtäminen tukikelpoisille alueille	75
(2001/C 81 E/093)	E-1710/00 esittäjä: Neil MacCormick komissiolle Aihe: Asevienti	77
(2001/C 81 E/094)	E-1713/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Tekstiiliala ja edellytykset Kiinan WTO-jäsenyydelle	77
(2001/C 81 E/095)	E-1715/00 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Yhteisön kalastuslusten vaikeudet Brasiliassa	78
(2001/C 81 E/096)	E-1717/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Italian ehdotus vyöhykejaoksi tavoitetta 2 varten	79
(2001/C 81 E/097)	E-1718/00 esittäjä: Raffaele Costa, Francesco Fiori, Stefano Zappalà, Mario Mantovani, Vittorio Sgarbi, Luigi Cesaro, Amalia Sartori, Renato Brunetta, Antonio Tajani, Giuseppe Gargani, Francesco Musotto, Guido Viceconte, Giorgio Lisi, Mario Mauro, Giuseppe Nisticò, Marcello Dell'Utri, Guido Podestà, Raffaele Fitto, Umberto Scapagnini, Pier Casini ja Raffaele Lombardo neuvostolle Aihe: Euron kriisi	80
(2001/C 81 E/098)	E-1726/00 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Nestemäisen radioaktiivisen jätteen varasto Sellafieldissä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja arviointi sen vaarallisuudesta naapurijäsenvaltioille	81
(2001/C 81 E/099)	E-1727/00 esittäjä: Nuala Ahern komissiolle Aihe: Suojarakennusten rikkoutuminen ydinvoimaloissa ja ympäristövaarojen tutkiminen	81
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1726/00 ja E-1727/00	81
(2001/C 81 E/100)	E-1732/00 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Euroopan komission politiikka, jolla pannaan täytäntöön vähemmistökielten ja alueellisten kielten suojeluun ja edistämiseen vuodelle 2000 osoitetut EU:n määrärahat	82
(2001/C 81 E/101)	P-1735/00 esittäjä: Dominique Souchet komissiolle Aihe: Kalastuslusten moottoreiden uusimiseen myönnettävä tuki	83
(2001/C 81 E/102)	E-1742/00 esittäjä: Mary Honeyball komissiolle Aihe: Fordin Dagenhamin autotehtaan sulkeminen	84
(2001/C 81 E/103)	E-1743/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Kierrätys	85
(2001/C 81 E/104)	P-1748/00 esittäjä: Marco Cappato neuvostolle Aihe: Arvio yhteisistä toimista lapsikauppaa ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan	86
(2001/C 81 E/105)	P-1749/00 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Kosovossa järjestettävät vaalit	87

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/106)	E-1750/00 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou neuvostolle Aihe: Vaalit Kosovossa	88
(2001/C 81 E/107)	E-1756/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Kypros	89
(2001/C 81 E/108)	E-1766/00 esittäjä: Alexander Radwan komissiolle Aihe: Arvonlisävero Puolassa	90
(2001/C 81 E/109)	P-1773/00 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Asetuksen 1587/98 soveltaminen	91
(2001/C 81 E/110)	E-1778/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Lehdistövapaus Venäjällä	92
(2001/C 81 E/111)	E-1785/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Axarquian mispelin alkuperänimitys, Malaga (Espanja)	93
(2001/C 81 E/112)	E-1792/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro neuvostolle Aihe: Saksan ulkoministerin Joschka Fischerin EU:n tulevaisuutta koskevat ehdotukset	93
(2001/C 81 E/113)	E-1793/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Lehdistön vapaus Venäjällä	94
(2001/C 81 E/114)	P-1800/00 esittäjä: Marit Paulsen komissiolle Aihe: Elävien eläinten vientikuljetukset	95
(2001/C 81 E/115)	E-1819/00 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Asetuksen 3904/92 (ETY) mukainen rahoitus	96
(2001/C 81 E/116)	E-1820/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Euroopan ihmisoikeussopimus ja perusoikeuskirja	97
(2001/C 81 E/117)	E-1821/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician maidontuotanto ja vuosina 2005–2006 toteutettava yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistus	98
(2001/C 81 E/118)	P-1825/00 esittäjä: Brian Crowley neuvostolle Aihe: Perun vaalit	99
(2001/C 81 E/119)	P-1826/00 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Puoluestrategiat ja aluekehitys- ja koheesiorahastojen kysyntä	100
(2001/C 81 E/120)	P-1831/00 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Laajentumisen vaikutukset	100
(2001/C 81 E/121)	P-1840/00 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin tomaatinviljelylle aiheutuneet vahingot	101
(2001/C 81 E/122)	E-1849/00 esittäjä: Esko Seppänen ja Armando Cossutta komissiolle Aihe: IST-ohjelman muut kuin tutkimushankkeet	102
(2001/C 81 E/123)	E-1858/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs neuvostolle Aihe: Katalonian kieli	102
(2001/C 81 E/124)	E-1864/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Avokadojen kauppa	103
(2001/C 81 E/125)	E-1882/00 esittäjä: Emilio Menéndez del Valle neuvostolle Aihe: Konfliktit Afrikassa	104
(2001/C 81 E/126)	E-1886/00 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: ECIP-ohjelman loppuunsaattaminen	104

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/127)	E-1900/00 esittäjä: Antonios Trakatellis, Ioannis Averoff ja Ioannis Marinos komissiolle Aihe: Kreikan maatalouden epäajanmukaiset rakenteet ja kilpailun vääristyminen: Kreikan maatalouspankin lainvas- tainen toiminta ja AGNO-osuusliikkeelle laittomasti maksettujen tukien palauttaminen	105
(2001/C 81 E/128)	E-1901/00 esittäjä: Graham Watson ja Hartmut Nassauer neuvostolle Aihe: Espanjan ja Ison-Britannian sopimus Gibraltarista ja Ison-Britannian osallistuminen tiettyihin Schengenin sopimusten osiin	106
(2001/C 81 E/129)	P-1906/00 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: Brittiläisen sianlihan mainoskampanja Yhdistyneessä Kuningaskunnassa	107
(2001/C 81 E/130)	E-1910/00 esittäjä: María Sornosa Martínez, María Valenciano Martínez-Orozco ja María Rodríguez Ramos komissiolle Aihe: Anna kukka Kabulil naisille -kampanjan lisätoimet ja jatkuminen	108
(2001/C 81 E/131)	E-1923/00 esittäjä: Elspeth Attwooll, Chris Davies ja Jan Mulder komissiolle Aihe: Tupakanviljelyn tukeminen	109
(2001/C 81 E/132)	E-1926/00 esittäjä: Carles-Alfred Gasòliba i Böhm komissiolle Aihe: Kalavarat	110
(2001/C 81 E/133)	E-1929/00 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Yhteinen ohjelmasuunnitteluasiakirja ESR-3 ajanjaksolla 2000–2006	111
(2001/C 81 E/134)	E-1933/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3036	112
(2001/C 81 E/135)	E-1936/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3024	113
(2001/C 81 E/136)	E-1937/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3037	114
(2001/C 81 E/137)	E-1943/00 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Nautaeläinten tuberkuloosin hävittäminen	115
(2001/C 81 E/138)	E-1950/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: EMOTR:n tukien maksajaviraston hyväksyminen ja toiminta Kreikassa	116
(2001/C 81 E/139)	E-1951/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Sitruhedelmäalan uudelleenjärjestelyä koskevan ohjelman esittäminen sisällytettäväksi kolmanteen Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen	116
(2001/C 81 E/140)	E-1952/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Tuen saantiin hyväksyttävät ja ei-hyväksyttävät puuvillan viljelyalat ja määrät	117
(2001/C 81 E/141)	E-1953/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Persikoiden ylituotanto-ongelmaa koskevat toimet Kreikassa	117
(2001/C 81 E/142)	E-1960/00 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Yhteisön oikeus ja Melonaresin patoaltaan rakentaminen Viar-jokeen (Sevilla, Espanja)	118
(2001/C 81 E/143)	E-1963/00 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Musiikinopetus jäsenvaltioissa	119
(2001/C 81 E/144)	E-1966/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Dopingskandaali entisessä Saksan kansantasavallassa	120
(2001/C 81 E/145)	E-1970/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro neuvostolle Aihe: Itä-Timorissa tapahtuneiden ihmisoikeusloukkausten selvittäminen	121

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/146)	E-1972/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maitokiintiöiden myynnin spekulatiiviset markkinat Galician maataloudessa yhteisen maatalouspolitiikan uudistusnäkymien vuoksi	122
(2001/C 81 E/147)	E-1973/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Maitokiintiöt ja Galician maitomarkkinoiden avoimuus	123
(2001/C 81 E/148)	E-1974/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Galician maidontuotannolle asetettavat lisämaksut	123
(2001/C 81 E/149)	E-1976/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Berliinin sopimusten tarkistaminen vuonna 2003 maidon YMJ:n uudistamista silmällä pitäen	123
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 ja E-1976/00	123
(2001/C 81 E/150)	P-1978/00 esittäjä: Michl Ebner neuvostolle Aihe: EU-sanktiot ja Itävalta	124
(2001/C 81 E/151)	E-1983/00 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Tanssinopettajat	125
(2001/C 81 E/152)	E-1984/00 esittäjä: Bart Staes neuvostolle Aihe: Komission virkamiesten osallistuminen Belgian paikallisvaaleihin	126
(2001/C 81 E/153)	P-1986/00 esittäjä: Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Sokerin uusi markkinointivuosi ja sokerijuurikkaiden perushintojen säättäminen sekä Etelä-Italian alueille aiheutuvat seuraukset	126
(2001/C 81 E/154)	P-1987/00 esittäjä: Eija-Riitta Korhola neuvostolle Aihe: Uskonnollisten vähemmistöjen asema Pakistanissa	128
(2001/C 81 E/155)	E-1997/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Euroopan investointipankin myöntämät yksittäiset lainat Kanariansaarilla	128
(2001/C 81 E/156)	E-2012/00 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Liikkuvien työkoneiden käyttöä koskevien määräysten puuttuminen	129
(2001/C 81 E/157)	E-2021/00 esittäjä: Gerhard Hager komissiolle Aihe: Euroopan unionin rikosoikeudellisen säännöstön edistyminen	130
(2001/C 81 E/158)	E-2037/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román neuvostolle Aihe: Saksan ulkoministerin Joschka Fischerin ehdotus kansallisvaltioiden liitosta	131
(2001/C 81 E/159)	P-2040/00 esittäjä: Gorka Knörr Borràs komissiolle Aihe: Rakennerahastot	132
(2001/C 81 E/160)	E-2051/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Viinin sekä väkevien ja muiden alkoholituotteiden tuoteselosteet	132
(2001/C 81 E/161)	E-2052/00 esittäjä: Jeffrey Titford neuvostolle Aihe: Poliittisten puolueiden kieltäminen	133
(2001/C 81 E/162)	E-2056/00 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Balkanilaisten laitton maahanmuutto Apuliaan	134
(2001/C 81 E/163)	E-2060/00 esittäjä: Arlindo Cunha komissiolle Aihe: Tacis-, Phare-, Med-, EKR- ja AL – Aasia ja Latinalainen Amerikka -ohjelmiin liittyvät sopimukset	134
(2001/C 81 E/164)	P-2063/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Konkreettiset toimet ulkopoliittikkaa koskevien määrärahojen täytäntöönpanon tarkistamiseksi	135
(2001/C 81 E/165)	P-2066/00 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut 2000 ja lippujen pimeä kauppa	136

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/166)	E-2070/00 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: EU:n ja Turkin tekstiili- ja pitsiteollisuus	137
(2001/C 81 E/167)	E-2072/00 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnettävä perusrahoitus	138
(2001/C 81 E/168)	E-2073/00 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Ikään perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus	138
(2001/C 81 E/169)	E-2074/00 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Uskontoon ja vakaumukseen perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus	138
(2001/C 81 E/170)	E-2075/00 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Seksuaaliseen suuntautuneisuuteen perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus	138
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 ja E-2075/00	139
(2001/C 81 E/171)	E-2077/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Työaikadirektiivi (93/104/EY)	139
(2001/C 81 E/172)	E-2090/00 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: Euromed	140
(2001/C 81 E/173)	E-2092/00 esittäjä: Reino Paasilinna ja Ulpu Iivari komissiolle Aihe: Maantieteellisten markkinoiden määrittely	140
(2001/C 81 E/174)	E-2093/00 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Mahdollinen 648 euron kavallus Tukholman tiedustustoimistossa	142
(2001/C 81 E/175)	P-2099/00 esittäjä: Peter Skinner komissiolle Aihe: Rajan ylittävien pankkisiirtojen kohtuuttomat palvelumaksut ja EU:n pankkien kartellikäyttäytyminen	143
(2001/C 81 E/176)	E-2101/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kyproksen liittyminen EU:hun	144
(2001/C 81 E/177)	E-2102/00 esittäjä: Caroline Jackson komissiolle Aihe: Osteoporoosi	144
(2001/C 81 E/178)	E-2110/00 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Budjettikohta A-3027	145
(2001/C 81 E/179)	E-2113/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Espanjan Tribunal de Defensa de la Competencia antama suositus kilpailuun siirtymisestä sähköalalla	145
(2001/C 81 E/180)	E-2116/00 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Moottoripyöräilijöiden turvavarusteet	146
(2001/C 81 E/181)	E-2130/00 esittäjä: Jan Andersson komissiolle Aihe: Elävien eläinten kuljetukset EU:n alueella	147
(2001/C 81 E/182)	P-2131/00 esittäjä: Dieter-Lebrecht Koch komissiolle Aihe: Jalankulkijat ja pyöräilijät sekä ajoneuvojen turvallisemmat etuosat	148
(2001/C 81 E/183)	P-2133/00 esittäjä: Mathieu Grosch komissiolle Aihe: Lakimääräiset törmäystestit jalankulkijoiden turvallisuuden lisäämiseksi	148
(2001/C 81 E/184)	P-2155/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Lainsäädäntö jalankulkijoille ja pyöräilijöille turvallisemmista autojen keuloista	149

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 81 E/185)	P-2156/00 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden suojaa mittaavat EEVC-törmäystestit	149
(2001/C 81 E/186)	P-2157/00 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta turvallisemmat autojen keulat	149
(2001/C 81 E/187)	P-2158/00 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden suojeleminen autojen suunnittelussa	149
(2001/C 81 E/188)	E-2239/00 esittäjä: Peter Skinner komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden liikenneturvallisuutta parantavia automalleja koskevat EU:n lainsäädäntötoimet	150
(2001/C 81 E/189)	E-2385/00 esittäjä: Dieter-Lebrecht Koch komissiolle Aihe: Ministerineuvoston liikenneturvallisuutta koskeva päätöslauselma – jalankulkijoiden turvallisuutta lisäävät ajoneuvomallit	150
(2001/C 81 E/190)	E-2410/00 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden suojeleminen	150
(2001/C 81 E/191)	E-2462/00 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Liikennekuolemien vähentämisen sijaan, että viivyttelemättä määrätään tekemään autojen etuosat turvallisemmiksi	151
(2001/C 81 E/192)	P-2482/00 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuutta lisääviä auton nokkarakenteita koskeva lainsäädäntö	151
(2001/C 81 E/193)	P-2493/00 esittäjä: Mark Watts komissiolle Aihe: Teollisuuden ehdotukset jalankulkijoita suojelevista ajoneuvojen rakenteista	151
(2001/C 81 E/194)	P-2503/00 esittäjä: Ari Vatanen komissiolle Aihe: Autojen rakenteen suunnittelu ja jalankulkijoiden suojeleminen kolareissa	152
(2001/C 81 E/195)	P-2579/00 esittäjä: Ewa Hedkvist Petersen komissiolle Aihe: Turvallisempia auton etuosia koskeva lainsäädäntö – jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuus	152
(2001/C 81 E/196)	P-2583/00 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Turvallisempia autojen puskureita koskevat toimet	152
(2001/C 81 E/197)	E-2610/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Jalankulkijat huomioiva törmäystesti	153
(2001/C 81 E/198)	P-2760/00 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta vaarallisia autojen etuosia koskeva lainsäädäntö	153
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00, P-2158/00, E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00, P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 ja P-2760/00	154
(2001/C 81 E/199)	P-2132/00 esittäjä: Mauro Nobilia komissiolle Aihe: Rikkomusmenettely Italiaa vastaan direktiivin 97/67/EY puutteellisen soveltamisen takia	155
(2001/C 81 E/200)	E-2139/00 esittäjä: Claude Turmes komissiolle Aihe: Luxemburgin tapa tulkita ja soveltaa tupakkatuotteiden mainonnasta ja niiden hyväksi tapahtuvasta sponsoinnista annettua direktiiviä 98/43/EY?	157

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 81 E/201)	E-2140/00 esittäjä: Antonio Tajani, Mario Mauro ja Mario Mantovani komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden loukkaukset Kongossa (ent. Zairessa)	158
(2001/C 81 E/202)	E-2141/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: IDEA-tekniikan soveltaminen oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden alalla	159
(2001/C 81 E/203)	E-2145/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Yhteisen tutkimuskeskuksen myöntämät kerralliset työ sopimukset	159
(2001/C 81 E/204)	E-2150/00 esittäjä: María Sornosa Martínez ja Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: British Council -koulun mahdollinen sulkeminen Alicantessa (Espanja)	160
(2001/C 81 E/205)	E-2151/00 esittäjä: Mauro Nobilia komissiolle Aihe: Italian yleisten postipalvelujen rahoittaminen	161
(2001/C 81 E/206)	P-2160/00 esittäjä: Carmen Fraga Estévez komissiolle Aihe: Ehdotus katkaravun kalastusmahdollisuuksien jakamiseksi Svalbardin vesillä	162
(2001/C 81 E/207)	E-2162/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kielenopetuksen merkityksen väheksyminen Kreikan keskiasteen koulutuksessa (lukioissa)	162
(2001/C 81 E/208)	E-2166/00 esittäjä: Ioannis Souladakis komissiolle Aihe: Turkin asevoimien rahoittaminen yhteisön varoin	163
(2001/C 81 E/209)	E-2172/00 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Pk-yritysten puutteellinen mukautuminen Euroopan yhtenäisvaluuttaan	164
(2001/C 81 E/210)	E-2176/00 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Pohjoisamerikkalaisten matkailijavirtojen elvyttäminen Espanjan Costa del Sol -rannikolla	165
(2001/C 81 E/211)	E-2240/00 esittäjä: Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya komissiolle Aihe: Matkailu . . . . . Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2176/00 ja E-2240/00	165 165
(2001/C 81 E/212)	E-2179/00 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Työllisyys	166
(2001/C 81 E/213)	E-2180/00 esittäjä: Jaime Valdivielso de Cué komissiolle Aihe: Laivanrakennusala	167
(2001/C 81 E/214)	E-2182/00 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Energiantuotantoyhtiö Energie AG:n omistussuhteet	168
(2001/C 81 E/215)	E-2183/00 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Pakkoruokinta hanhenmaksan tuotannossa	168
(2001/C 81 E/216)	E-2618/00 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Ankkujen ja hanhien pakkosyöttö hanhenmaksan tuotannossa . . . . . Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2183/00 ja E-2618/00	169 169
(2001/C 81 E/217)	E-2185/00 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Mahdolliset kalastussopimukset Polisarío-vapautusrintaman kanssa	170
(2001/C 81 E/218)	E-2190/00 esittäjä: Gerard Collins komissiolle Aihe: Eläinlääkinnän saatavuus	170
(2001/C 81 E/219)	E-2192/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Afrikasta tulevaa siirtolaisuutta koskevan yhteisön strategian arviointi	171
(2001/C 81 E/220)	E-2195/00 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Valencia-Tarragona-rautatie: direktiivin 85/337/ETY noudattamatta jättäminen Benicàssimin ja Oropesan väli- sellä rataosuudella	172

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
(2001/C 81 E/221)	E-2204/00 esittäjä: Johan Van Hecke komissiolle Aihe: Kalan PCB- ja dioksiinipitoisuudet	173
(2001/C 81 E/222)	E-2206/00 esittäjä: Albert Maat komissiolle Aihe: EU:n ja Yhdysvaltojen välinen tomaatti- ja hormoniriita	174
(2001/C 81 E/223)	E-2216/00 esittäjä: Jo Leinen komissiolle Aihe: Zweibrückeniin suunniteltua kaupakeskusta koskeva virallinen tarkastusmenettely	175
(2001/C 81 E/224)	E-2221/00 esittäjä: Manuel Pérez Álvarez komissiolle Aihe: Pahoinpitelyt	175
(2001/C 81 E/225)	E-2225/00 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan (entisen 227 artiklan) soveltaminen	176
(2001/C 81 E/226)	P-2235/00 esittäjä: Maria Martens komissiolle Aihe: Ongelmat Kulttuuri 2000 -ohjelman täytäntöönpanossa	177
(2001/C 81 E/227)	E-2243/00 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Palkattujen työntekijöiden lähettämisen ehdoista annetun direktiivin täytäntöönpano-ongelmat	178
(2001/C 81 E/228)	P-2244/00 esittäjä: Josu Ortuondo Larrea komissiolle Aihe: Valkotonnikalan kalastus Pohjois-Atlantilla	178
(2001/C 81 E/229)	P-2245/00 esittäjä: Ari Vatanen komissiolle Aihe: Raja-alueiden asema Tacis CBC-ohjelman hallinnossa	179
(2001/C 81 E/230)	P-2248/00 esittäjä: Robert Sturdy komissiolle Aihe: Perustamissopimuksen liitteeseen 1 kuulumattomien tavaroiden vientituki	180
(2001/C 81 E/231)	E-2257/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Elävän karjan kuljetus	181
(2001/C 81 E/232)	E-2258/00 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: 296 artiklan tarkistus	182
(2001/C 81 E/233)	E-2275/00 esittäjä: Sebastiano Musumeci komissiolle Aihe: Sisilian ja Pohjois-Afrikan väliset bilateraaliset kalastussopimukset	183
(2001/C 81 E/234)	P-2281/00 esittäjä: Marie-Noëlle Lienemann komissiolle Aihe: Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 98/44/EY soveltaminen	184
(2001/C 81 E/235)	P-2283/00 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Oikeusvarmuus	185
(2001/C 81 E/236)	E-2291/00 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Elohopeapitoisen saippuan tuotanto Euroopassa	186
(2001/C 81 E/237)	E-2303/00 esittäjä: Carmen Cerdeira Morterero komissiolle Aihe: Equal-ohjelma ja Ceuta	186
(2001/C 81 E/238)	E-2307/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Tiedotuskeskus	187
(2001/C 81 E/239)	E-2308/00 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Maksusitoumusten määrät ja budjettikohdan B7-546 täytäntöönpano	187
(2001/C 81 E/240)	P-2321/00 esittäjä: Roy Perry komissiolle Aihe: Eurooppalainen rahoitus (Täydentävä vastaus)	188
(2001/C 81 E/241)	E-2339/00 esittäjä: Stephen Hughes komissiolle Aihe: Vaarallisia koiria koskevat säännöt	188
(2001/C 81 E/242)	E-2342/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Postipalvelut syrjäisimmillä alueilla	189

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/243)	E-2345/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Taiwanin liittyminen WTO:hon	189
(2001/C 81 E/244)	E-2356/00 esittäjä: Reinhold Messner komissiolle Aihe: Astin ja Cuneon välinen moottoritie	190
(2001/C 81 E/245)	P-2361/00 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Euroopan unionin kansalaisten osallistuminen Belgian kunnallisvaaleihin	191
(2001/C 81 E/246)	E-2365/00 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Matkaoppaan ammatin harjoittamisluvan myöntäminen Kreikassa	192
(2001/C 81 E/247)	E-2372/00 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Korottomien lainojen takaisinmaksu	193
(2001/C 81 E/248)	E-2376/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Elävän karjan kuljetus	194
(2001/C 81 E/249)	P-2382/00 esittäjä: Sylvia-Yvonne Kaufmann komissiolle Aihe: EU:n ulkorajoilta kuolleena löydetty pakolaiset	195
(2001/C 81 E/250)	P-2388/00 esittäjä: Rosemarie Müller komissiolle Aihe: Koulujärjestelmä	195
(2001/C 81 E/251)	P-2391/00 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Maahantuonnin salliminen Shifco-yhtiön alusten kalastustuotteille	196
(2001/C 81 E/252)	E-2402/00 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Alzheimer-hankkeiden tukeminen	197
(2001/C 81 E/253)	E-2432/00 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Ajoluvan palauttaminen törkeästä rattijuopumuksesta toistuvasti tuomituille	199
(2001/C 81 E/254)	E-2439/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Porton lentoasema ja ratkaisu Galician kansainvälisten lentoyhteyksien ongelmaan	199
(2001/C 81 E/255)	E-2441/00 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Luontotyyppien suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mahdollinen laiminlyöminen	200
(2001/C 81 E/256)	P-2445/00 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Sisämarkkinoiden periaatteen rikkominen lasinkierätyksen alalla	201
(2001/C 81 E/257)	E-2452/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Notaarien vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa	202
(2001/C 81 E/258)	E-2455/00 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Autojen hinnoittelu Irlannissa ja EU:ssa	202
(2001/C 81 E/259)	P-2473/00 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Informaatio- vai tietoyhteiskunta?	203
(2001/C 81 E/260)	P-2474/00 esittäjä: Pasqualina Napolitano komissiolle Aihe: Yleisten postipalvelujen rahoitus	204
(2001/C 81 E/261)	E-2486/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välisten suhteiden jäähtyminen	205
(2001/C 81 E/262)	E-2491/00 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Vankilaolot Italiassa	205
(2001/C 81 E/263)	P-2502/00 esittäjä: Karin Riis-Jørgensen komissiolle Aihe: Lääkinnällisten tuotteiden luokittelu	206
(2001/C 81 E/264)	P-2504/00 esittäjä: María Izquierdo Rojo komissiolle Aihe: Mikroluotot ja yrittäjänaiset	206

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
(2001/C 81 E/265)	P-2505/00 esittäjä: Luigi Cocilovo komissiolle Aihe: Aikaistettu postipalvelujen vapauttaminen	207
(2001/C 81 E/266)	P-2506/00 esittäjä: Giovanni Procacci komissiolle Aihe: Postipalvelujen yleispalveluluonne	207
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-2505/00 ja P-2506/00	208
(2001/C 81 E/267)	E-2511/00 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Autovakuutus	209
(2001/C 81 E/268)	P-2542/00 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Eurooppalaisia yrityksiä koskevat ei-välttämättömät hallinnolliset muodollisuudet	210
(2001/C 81 E/269)	E-2544/00 esittäjä: Eluned Morgan komissiolle Aihe: Budjettikohta B3-1003 – valmistelevat toimet yhteisön kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi tietoyhteiskunnassa	210
(2001/C 81 E/270)	E-2566/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Petostapauksiin liittyvä vastuu	211
(2001/C 81 E/271)	E-2596/00 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Vastaus kirjalliseen kysymykseeni tunnelityöntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä koskevien säädösten siirtämisestä Espanjan lainsäädäntöön	211
(2001/C 81 E/272)	E-2597/00 esittäjä: Pervenche Berès komissiolle Aihe: EU:n ja Tunisian väliset suhteet	212
(2001/C 81 E/273)	E-2604/00 esittäjä: Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya komissiolle Aihe: Sosiaaliturva	213
(2001/C 81 E/274)	P-2671/00 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Makedonia	214
(2001/C 81 E/275)	E-2714/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Keskimääräiset pääomakulut euroalueella	215
(2001/C 81 E/276)	E-2715/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Hintojen lähentyminen euroalueella	215
(2001/C 81 E/277)	E-2723/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Maatalousalan työvoima	216
(2001/C 81 E/278)	E-2724/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Traktorit	216
(2001/C 81 E/279)	E-2725/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Lypsykoneet	216
(2001/C 81 E/280)	E-2726/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Leikkuupuimurit	217
(2001/C 81 E/281)	E-2728/00 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Keskimääräinen tilakoko	217
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 ja E-2728/00	217
(2001/C 81 E/282)	E-2739/00 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Hanhenmaksan tuotanto	217
(2001/C 81 E/283)	E-2758/00 esittäjä: Jeffrey Titford komissiolle Aihe: Hanhenmaksan tuotantomenetelmät	218
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2739/00 ja E-2758/00	218

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
(2001/C 81 E/284)	P-2800/00 esittäjä: Hanja Majj-Weggen komissiolle Aihe: Savukkeiden lisäaineet	219
(2001/C 81 E/285)	E-2890/00 esittäjä: Isidoro Sánchez García komissiolle Aihe: Euroopan investointipankin vuosina 1994–1999 Kanariansaarten pk-yrityksille sekä kaupungin- ja kunnanhallituksille myöntämien lainojen erittely	219
(2001/C 81 E/286)	P-2895/00 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Puolisotilaallisten joukkojen paluu Itä-Timoriin ja Euroopan unionin uusi politiikka Indonesiaa kohtaan . . .	220
(2001/C 81 E/287)	E-2898/00 esittäjä: Paul Rübige komissiolle Aihe: Energiantuotantoyhtiö Energie AG:n omistussuhteet	221
(2001/C 81 E/288)	E-2958/00 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Saksan ja Alankomaiden välisellä raja-alueella eläviä hamstereita koskeva tutkimus	221
(2001/C 81 E/289)	E-3042/00 esittäjä: Andre Brie komissiolle Aihe: Mecklenburg-Vorpommernin osavaltioon vuonna 1999 myönnetyn EU:n tuen määrä	222

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET

(2001/C 81 E/001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0250/00

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(7. helmikuuta 2000)

Aihe: Liittovaltiota kannattavien järjestöjen saama rahoitus

Jotkin järjestöt, joiden poliittisena tavoitteena on Euroopan mantereen yhdistäminen, saavat rahoitusta yhteisön talousarvion kohdista.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitkä ylikansallisen Euroopan valtion luomista, liittovaltiota tai yhä läheisempää liittoa kannattavat elimet ovat saaneet tätä rahoitusta ja mistä talousarvion kohdasta viimeisen kahden vuoden aikana?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(9. maaliskuuta 2000)

Talousarvion komissiota koskevan pääluokan budjettikohdasta A-3021 voidaan myöntää rahoitusta "Euroopan yhdentymisen aatetta edistävien järjestöjen" toiminnan tukemiseen.

Komissio ilmoittaa parlamentille vuosittain edunsaajajärjestöjen nimet ja niille myönnetyn rahoituksen määrän (ks. "Report on Beneficiaries of Part A Grants"). Luettelo vuoden 1998 edunsaajajärjestöistä on saatavilla komission Internet-palvelimella osoitteessa

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/info_subv/beneficiaries_en.htm.

Budjettikohdasta A-3021 vuonna 1999 rahoitusta saavien järjestöjen nimet ilmoitetaan parlamentille toukokuun 2000 loppuun mennessä. Luettelo budjetivallan käyttäjän budjettikohtaa A-3021 koskeviin huomautuksiinsa merkitsemästä 14 järjestöstä toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentinjäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön.

Arvoisa parlamentinjäsen voi itse päätellä, mitkä näistä järjestöistä hänen mielestään "kannattavat liittovaltiota".

Komissio valitsee rahoitusta saavat hankkeet toiminnan tavoitteiden perusteella eikä hankkeen toteutuksesta vastaavan järjestön poliittisten päämäärien mukaan. Komissio ei voi antaa arvoisalle parlamentinjäsenelle tietoja siitä, mitkä rahoitusta saavista järjestöistä pitävät tavoitteenaan liittovaltion luomista, koska sillä ei ole käytettävissään tällaisia tietoja.

Lisäksi komissio tukee Eurooppa-liikkeen ja Eurooppa-talojen kansainvälisen liiton toimintaa, jonka tarkoituksena on pitää yllä keskustelua eurooppalaisuuden käsitteestä. Tämä noudattaa Euroopan parlamentin esitystä, joka on kirjattu myös budjettikohdan B3-301 selvitysosaan.

(2001/C 81 E/002)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0316/00**esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) ja Minerva Malliori (PSE) neuvostolle**

(14. helmikuuta 2000)

Aihe: AIDSin tulokset torjunta

AIDS-tartunnan saaneista 95 prosenttia elää Afrikan ja Aasian kehitysmaissa. AIDS aiheuttaa Afrikan joka viidennen kuolintapauksen, ja odotettavissa oleva keskimääräinen elinaika on lyhentynyt huomattavasti valtavat mittasuhteet saaneen epidemian vuoksi ja siksi, että sairastuneilla ei ole varaa sairauden hoidossa tarvittaviin kalliisiin lääkkeisiin. Kaikille maailman kehittyneille maille suunnatussa puheessaan Maailman terveysjärjestön pääjohtaja Gro Harlem Brundtland korosti, että lääkkeet ovat pohjoisella ja sairaus eteläisellä pallonpuoliskolla, ja vaati poistamaan AIDSin ennaltaehkäisyn ja hoidon suhteen vallitsevan epätasa-arvoisuuden.

Kun otetaan huomioon Yhdysvaltojen äskettäin myöntämät 150 miljoonan dollarin ja Kanadan myöntämät 50 miljoonan dollarin avustukset, kysyn neuvostolta, millä tavoin ja minkä erityisten ohjelmien kautta Euroopan unioni aikoo tukea kehitysmaita sairauden ennaltaehkäisyssä ja hoidossa, jotta AIDSiin sairastuneet voisivat saada lääkettä ja kuolleiden määrä vähenisi huomattavasti, kuten on jo tapahtunut kehittyneissä maissa?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Neuvosto yhtyy täysin arvoisien parlamentin jäsenten huoleen aids-epidemian vakavuudesta erityisesti Afrikassa sekä heidän analyysiinsä sen seurauksista ja on korostanut tarvetta lisätä ponnisteluja sen varmistamiseksi, että kansallisia toimintasuunnitelmia tuetaan entistä paremmin. Siihen sisältyy ensisijaisesti sellaisten toimintasuunnitelmien tukeminen, joiden tavoitteena on tartuntojen tehokkaampi ehkäisy valistuksen, sukupuolikäyttäytymiseen ja suvunjatkamiseen liittyvän terveydenhuollon edistämisen sekä verensiirtojen turvallisuuden avulla, sekä niiden toimintasuunnitelmien tukeminen, joilla pyritään tukemaan tartunnan saaneita ja sairaita erityisesti vahvistamalla terveydenhuoltojärjestelmää ja torjumalla syrjintää ja yhteiskunnallista syrjäytymistä.

Neuvosto antoi yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa komission ehdotuksesta maaliskuussa 1997 asetuksen HI-virusta/AIDSia koskevista toimista kehitysmaissa ja erityisesti köyhimmässä kehitysmaissa. Asetuksessa vahvistetaan aidsin torjuntaa koskevan ohjelman toteuttamismäärärahoiksi 45 miljoonaa euroa kaudeksi 1997–1999. Asetuksessa vahvistetaan yhteisön toiminnan painopisteet, jotka koskevat pääosin taudin leviämisen ehkäisyä. Siinä myös määritellään melko yksityiskohtaisesti, millaisia HI-viruksen ja aidsin leviämisen ehkäisemiseen tähtäviä toimia voidaan rahoittaa.

Varsinaisen hoidon osalta komissio on toistaiseksi ehdottanut vain, että yhteisön rahoitusta voitaisiin laajentaa kattamaan asianmukaiset aidsin torjumisesta aiheutuvat lääkekulut.

(2001/C 81 E/003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0515/00**esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) neuvostolle**

(25. helmikuuta 2000)

Aihe: Yhtenäinen eurooppalainen ilmatila

1. Komissio antoi 1.12.1999 yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta tiedonannon (KOM(1999) 614), jossa se ilmoitti kannattavansa yhteistä ilmatilan hallintaa. Mitä poliittisia toimia neuvosto aikoo toteuttaa lentoliikenteen määrän rajun kasvun, siitä aiheutuvien myöhästymisten ja lennonjohtopalvelujen yhteensovittamisen puuttumisen hallitsemiseksi?

2. Yli puolet myöhästymisistä johtuu lentoliikenteen hallinnasta, josta Euroopassa jokainen valtio vastaa itse. Mitä konkreettista neuvosto aikoo tehdä toteuttaakseen yhteisen hallinnan avulla pirstoutuneen eurooppalaisen lennonjohtojärjestelmän tarvittavan yhteensovittamisen? (British Airways ja Lufthansa ovat esittäneet samanlaisen vaatimuksen Ison-Britannian ja Saksan liikenneministereille.)
3. Milloin liikenneasioita käsittelevä neuvosto käsittelee komission ehdotukset EU:n liittymisestä Eurocontrol-järjestelmään, joka on yksimieliseen toimintaan perustuva valtioiden välinen järjestö ja jonka tehtävänä on lentoliikenteen turvaaminen, ja millainen aikataulu liittymiselle on käytännössä varattu?
4. Onko olemassa sellaisia suunnitelmia, että Eurocontroliin liittymisen sijasta EU:n sisällä luotaisiin uusi yhteisen ilmatilan turvaamisen rakenne, jolla olisi oikeus antaa yhtenäisiä ja sitovia määräyksiä? Jos on, millainen tämän rakenteen on tarkoitus olla ja mitä toimivaltaa sille on tarkoitus antaa?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Neuvosto totesi 19. heinäkuuta 1999 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾, että lentoliikenteen myöhästymiset heikentävät yhteisön lentoliikenteen tehokkuutta ja aiheuttavat huomattavaa haittaa lentomatkustajille sekä mahdollisesti lisäkuormitusta ympäristölle. Neuvosto kehotti komissiota erityisesti toimittamaan tiedonannon niistä viimeaikaisista ja parhaillaan toteutettavista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on vähentää lentoliikenteen myöhästymisiä ja ruuhkautumista Euroopassa, jotta neuvosto voisi arvioida toimien vaikutusta ja tarvittaessa päättää uusista aloitteista.

Vastauksena tähän kehotukseen komissio toimitti joulukuun 1999 alussa tiedonannon yhtenäisestä eurooppalaisesta ilmatilasta. Istunnonsa 9. ja 10. joulukuuta 1999 neuvosto pani tyytyväisenä merkille tämän tiedonannon perusteella toteutettavat toimet sekä pani merkille komission perustaman kaikkia tähän asiaan liittyviä seikkoja käsittelevän korkean tason työryhmän. Liikenneneuvoston istunnonsa 28. maaliskuuta 2000 komissio antoi alustavia tietoja tämän korkean tason työryhmän tämänhetkisestä työskentelystä. Kesäkuun alussa neuvosto sai ryhmän puheenjohtajalta väliraportin, ja komissio aikoo esittää loppuraportin lokakuun 2000 loppuun mennessä.

Mitä tulee yhteisön liittymiseen Eurocontroliin (Euroopan lennonvarmistusjärjestö) ja tämän järjestön rooliin Euroopan lentoliikenteen organisoinnissa, neuvosto on kehottanut jäsenvaltioita pyrkimään kaikin tavoin saattamaan parhaillaan käytävät neuvottelut myönteiseen päätökseen. Nämä neuvottelut ovat jo edenneet hyvin pitkälle.

Lisäksi eurooppalaisen lentoturvallisuusviranomaisen perustamista tarkastellaan parhaillaan. Tärkein tavoite on aikaansaada korkea yhdenmukainen turvallisuustaso Euroopassa laatimalla, hyväksymällä ja panemalla yhdenmukaisesti täytäntöön kaikki tarvittavat lentoturvallisuussäännökset sekä edistämällä korkea yhdenmukaista lentoturvallisuustasoa kaikkialla maailmassa. Tällaisen viranomaisen tavoitteena olisi vapaan ja rehellisen kilpailun edistäminen Euroopassa sekä ilmailuteknisten tuotteiden, osien ja laitteiden vastavuoroinen tunnustaminen ja yhtäläinen kohtelu sekä tuotteiden suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon ja käyttöön osallistuvien elinten ja henkilöiden vastavuoroinen tunnustaminen ja yhtäläinen kohtelu uuden viranomaisen perustamisen yhteydessä laadittavan aikataulun ja asetettavien edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 222, 4.8.1999, s. 1.

(2001/C 81 E/004)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0770/00
esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2000)

Aihe: Oikeudellinen yhteistyö lasten hyväksikäyttöä koskevissa tapauksissa

Maastrichtin sopimuksella aikaansaatua yhteistyöpolitiikka oikeus- ja sisäasioissa oli erittäin tärkeä edistysaskel yhteisön kehittämisessä.

On todella vaikea ymmärtää, että täydellisen vapaan liikkuvuuden ja sijoittautumisoikeuden Euroopassa oikeusasioissa noudatetaan edelleen jyrkkiä valtionrajoja.

Valitettavasti tässä yhteisön politiikan uudessa pilarissa ei otettu huomioon lasten ja naisten hyväksikäyttöön ja kauppaan liittyvää kansainvälistä rikollisuutta, joka on selvästi kasvamassa.

Mielestäni kyse on laajamittaisesta rikollisuudesta, joka on erittäin vakava uhka demokraattiselle yhteiskunnallemme.

Äskettäinen Belgian kansalaista (Frans de Ryck) ja Madeiran itsehallintoalueelta kotoisin olevia portugalilaisia lapsia koskeva tapaus on esimerkki tämänkaltaisiin tapauksiin liittyvän oikeudellisen yhteistyön puutteesta.

Belgian valtio kieltäytyi luovuttamasta rikoksesta syytettyä kansalaistaan Portugalille, ja Portugalin valtio valtakuunnansyyttäjänviraston kautta taas kieltäytyi antamasta mitään oikeusapua uhreille.

Lehtitietojen (Diário de Notícias) mukaan ainoastaan Associação Portuguesa de Apoio à Vítima-nimisen yksityisen tukijärjestön ja erään portugalilaisen asianajoyrityksen avulla ongelma pystyttiin ratkaisemaan. Syytetty on kuitenkin valittanut päätöksestä eikä uhreilla ole mitään tietoa valituksen käsittelyn kulusta.

Edellä mainitut seikat huomioon ottaen aikooko komissio ryhtyä toimiin tämänkaltaisen valtionrajat ylittävien rikosten uhrien puolustuksen tehostamiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2000)

Komissio katsoo, että yhteisö on tehnyt monia ihmiskaupan sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön vastaiseen taisteluun liittyviä aloitteita ja kehittänyt alan toimintatapoja. Niissä painopiste on ollut näiden rikosten uhrien auttamisessa. Komissio on aiemmin antanut parlamentille kyseisiä aloitteita ja toimintatapoja koskevia vastauksia (katso esim. vastaus Marjo Matikainen-Kallströmin kirjalliseen kysymykseen E-2797/99⁽¹⁾ sekä vastaus Rodi Kratsan suulliseen kysymykseen H-0140/00 parlamentin maaliskuun 2000 istuntojakson kyselytunnilla⁽²⁾). Tämän vuoksi komissio ei tässä yhteydessä käsittele yksityiskohtaisemmin kysymyksen tätä osaa. Komissio haluaa kuitenkin korostaa, että Tampereen huippukokouksen päätöslauselmassa ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön vastaista taistelua pidettiin äärimmäisen tärkeänä. Sen vuoksi komissio on lisännyt tätä koskevan kysymyksen laatimaansa tulostauluun vapauten, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvan alueen toteutumisen seuraamiseksi Euroopan unionissa.

Kysyjän mainitsema kieltäytyminen luovuttamasta rikoksesta syytettyä on saattanut johtua siitä, että tämä on pyynnön saaneen jäsenvaltion kansalainen. Luovuttamisesta kieltäytyminen tähän syyhyn vedoten sallitaan Euroopan neuvoston vuonna 1957 laatiman rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa, joka edelleen muodostaa luovuttamissuhteiden perustan unionin jäsenvaltioiden välillä. Vuonna 1996 tehdyn luovuttamista koskevan yhteisön sopimuksen 7 artiklassa määrätään, ettei luovuttamisesta voida kieltäytyä sillä perusteella, että luovutettavaksi esitetty henkilö on pyynnön saaneen jäsenvaltion kansalainen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ilmoittaa, etteivät ne noudata tätä määräystä. Tällainen ilmoitus on uusittava viiden vuoden välein, tai sen voimassaolo lakkaa. Yhteisön luovuttamissopimus vuodelta 1996 ei ole kuitenkaan tullut vielä voimaan, sillä kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet sitä.

Rikoksen uhrien suojelusta yleensä todettakoon, että komissio on 14. heinäkuuta 1999 antanut tiedonannon⁽³⁾, jolla se pyrkii saattamaan unionissa voimaan tietyt rikoksen uhrien suojeluun liittyvät vähimmäisnormit (esimerkiksi uhriksi joutumisen ehkäiseminen, uhrien auttaminen, korvauksen suorittaminen ja uhrien asema rikosoikeudellisessa menettelyssä). Tiedonantoa ei ole suunnattu erityisesti kysyjän mainitsemien rikosten uhreille, mutta useat siinä ehdotetuista toimenpiteistä voivat pitkälti parantaa heidän tilannettaan.

⁽¹⁾ EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 111.

⁽²⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (maaliskuu 2000).

⁽³⁾ KOM(1999) 349 lopullinen.

(2001/C 81 E/005)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0886/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle***(23. maaliskuuta 2000)**Aihe:* Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on taas osoittanut ravintoketjun herkkyyden ja valvonnan vaikeuden. Arviointi, jollaisen esimerkiksi edustajainhuoneen nk. dioksiinivaliokunta on laatinut, voi helpottaa ongelmien ratkaisua. Sekä Euroopan unionilla että sen 15:llä jäsenvaltiolla on tässä tärkeä rooli.

Dioksiinivaliokunnan mietinnön 14-sivuisessa päätelmäosassa on muutama viittaus siihen, miten Euroopan unioni toimi Belgian liittovaltiossa esiintyneen dioksiinikriisin aikana. Sen mukaan Euroopan unionissa ei ole riittävän tehokasta rehuaineiden koostumusta ja saastuttavia aineita säätelevää lainsäädännöllistä kehystä, ilmoittamisvelvoitetta EU:n viranomaisille säätelevä lainsäädäntö ei ole riittävä ja EU lisäsi vielä ennestään kriisin kaoottista kehitystä.

Tunnustaako neuvosto, että Euroopan unionissa ei ole riittävän tehokasta rehuaineiden koostumusta ja saastuttavia aineita säätelevää lainsäädännöllistä kehystä, kuten dioksiinivaliokunnan mietinnössä todetaan?

Jos neuvosto ei ole yhtä mieltä, miten se perustelee yhteisön rehuaineiden koostumusta ja saastuttavia aineita säätelevän lainsäädännöllisen kehyksen kattavuutta, jonka dioksiinivaliokunta on kiistänyt?

(2001/C 81 E/006)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0888/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle***(23. maaliskuuta 2000)**Aihe:* Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on taas osoittanut ravintoketjun herkkyyden ja valvonnan vaikeuden. Arviointi, jollaisen esimerkiksi edustajainhuoneen nk. dioksiinivaliokunta on laatinut, voi helpottaa ongelmien ratkaisua. Sekä Euroopan unionilla että sen 15:llä jäsenvaltiolla on tässä tärkeä rooli.

Yhdeksänsivuisen puutteita käsittelevän osan silmäänpestävimmän virkkeen mukaan järjestelmä, joka edellyttää jäsenvaltioita tekemään EU:lle ilmoituksen saastuttavista aineista, ei ole yksiselitteinen.

Katsooko neuvosto, kuten dioksiinivaliokuntakin, että EU:n viranomaisille tehtäviä ilmoituksia koskeva lainsäädäntö ei ole riittävä?

Jos neuvosto ei ole tätä mieltä, miten se perustelee ilmoitusvelvollisuutta koskevan lainsäädännön kattavuuden, jonka dioksiinivaliokunta on kiistänyt?

(2001/C 81 E/007)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0890/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle***(23. maaliskuuta 2000)**Aihe:* Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on jälleen osoittanut ravintoketjun ja sen valvonnan haavoittuvuuden. Sellaisen selvityksen laatiminen, jollaisen Belgian kansanedustuslaitoksen niin kutsuttu dioksiinikomitea on tehnyt, on keino, jolla ongelmakohtia voidaan poistaa. Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on siinä tärkeä osa.

Komitean jäsenet kirjoittavat muun muassa, että unionissa on käytössä lietettä koskevia määräyksiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, millä kielellä ne on laadittu ja joita on joka tapauksessa täydennettävä ja tarkennettava.

Katsooko neuvosto, että unionissa on käytössä lietettä koskevia määräyksiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, millä kielellä ne on laadittu, kuten dioksiinikomitea väittää?

Jos vastaus on kielteinen, onko dioksiinikomitea väärässä väittäessään, että lietettä koskevat erikieliset määräykset eroavat toisistaan?

(2001/C 81 E/008)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0892/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(23. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on jälleen osoittanut ravintoketjun ja sen valvonnan haavoittuvuuden. Sellaisen selvityksen laatiminen, jollaisen Belgian kansanedustuslaitoksen niin kutsuttu dioksiinikomitea on tehnyt, on keino, jolla ongelmakohtia voidaan poistaa. Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on siinä tärkeä osa.

Komitean jäsenet huomauttavat, että rehujen haitallisia aineita koskevassa EU:n direktiivissä ei mainita pcb:tä tai dioksiinia. Jäsenet katsovat, että ennen 29 päivänä huhtikuuta 1996 annettua direktiiviä 96/25/EY⁽¹⁾ voimassa ollut luettelo sallituista eläinrehujen ainesosista tulisi ottaa uudelleen käyttöön.

Katsooko neuvosto, että ennen 29. huhtikuuta 1996 annettua direktiiviä 96/25/EY voimassa ollut luettelo sallituista eläinrehujen ainesosista tulisi ottaa uudelleen käyttöön, kuten dioksiinikomitea esittää?

Jos vastaus on kielteinen, miksi neuvosto torjuu – vastoin Belgian dioksiinikriisistä saatuja opetuksia – sallittujen aineiden luettelon käyttöönoton?

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35.

(2001/C 81 E/009)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0894/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(23. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on jälleen osoittanut ravintoketjun ja sen valvonnan haavoittuvuuden. Sellaisen selvityksen laatiminen, jollaisen Belgian kansanedustuslaitoksen niin kutsuttu dioksiinikomitea on tehnyt, on keino, jolla ongelmakohtia voidaan poistaa. Euroopan unionilla ja sen jäsenvaltioilla on siinä tärkeä osa.

Komitean jäsenet korostavat useaan otteeseen eläinjätteiden asianmukaista käyttöä koskevien selkeiden ja yhdenmukaisten direktiivien merkitystä.

Katsooko neuvosto, että nykyiset direktiivit ovat riittävän selkeät ja yhdenmukaiset eläinjätteiden asianmukaista käyttöä ajatellen?

Jos vastaus on myönteinen, miten neuvosto perustelee luottamuksensa eläinjätteiden käyttöä koskevien direktiivien asianmukaisuuteen, selkeyteen ja yhdenmukaisuuteen, kun dioksiinikomitea ei niihin luota?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0886/00, E-0888/00,
E-0890/00, E-0892/00 ja E-0894/00**

(29. syyskuuta 2000)

Vaikka raporttia, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole osoitettu neuvostolle, eikä sitä ole neuvostossa käsitelty, voidaan joitakin yleisluontoisia toteamuksia kuitenkin esittää joihinkin arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamiin huomautuksiin.

Viime vuosina on ilmennyt lukuisia ravintoketjun eri vaiheisiin liittyviä ongelmia, joista yhtenä Belgian dioksiinikriisi. Tämä osoittaa selkeästi, että EU:n elintarviketurvallisuuslainsäädäntöä on tarkistettava ja vahvistettava siten, että kuluttajien luottamus sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen että elintarvikkeiden turvallisuudesta vastaaviin viranomaisiin saadaan palautettua.

Komission tammikuussa esittämässä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevassa valkoisessa kirjassa hahmotellaan ja tarjotaan käyttöön useita toimenpiteitä, joiden avulla edellä mainituilta kriiseiltä voitaisiin tulevaisuudessa välttyä. Valkoisen kirjan liitteessä esitetään 84 käytännön toimenpidettä (useimmat näistä lainsäädäntöehdotuksia) sisältävä toimintasuunnitelma. Näiden toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa ja lujittaa koko ravintoketjun lainsäädäntöpuutteita.

Neuvosto valmistelelee tällä hetkellä kantaansa valkoiseen kirjaan ja toivoo voivansa käsitellä komission erityisehdotukset yhdessä Euroopan parlamentin kanssa. Tavoitteena on saada hyväksytyä kattavat ja johdonmukaiset lainsäädäntöpuutteet, joilla sovitut tavoitteet toteutuvat.

Kaikki kirjallisissa kysymyksissä erityisesti mainitut elintarviketurvallisuuteen liittyvät kysymykset eli rehujen koostumusta ja saastuttajia koskevat sääntelypuutteet sekä pakollista ilmoittamista Euroopan unionin viranomaisille rehujen saastumistapauksissa ja teurasjätteiden käyttöä koskeva lainsäädäntö käsitellään komission lainsäädäntöehdotusten yhteydessä.

Eryteisesti kuluttajien suojaamiseksi entistä tehokkaammin on tarkasteltava sellaisen positiiviluettelon mahdollista käyttöönottoa, jossa luetellaan rehuissa käytettäviksi sallitut aineet. Aineet, joiden käyttö rehuntuotannossa sallitaan tai kielletään, mukaan lukien myös eläinperäiset sivutuotteet, on määritettävä ehdottoman selkeästi. Rehuraaka-aineiden positiiviluettelon edut ja toteutettavuus keskipitkällä aikavälillä selvitetään. Lyhyellä aikavälillä on turvaututtava nykyiseen negatiiviluetteloon, jota komissio ehdottaa täydennettäväksi.

Lietteen käyttöä rehuissa koskevan kysymyksen osalta komission jäsen David Byrne on ilmoittanut maatalousneuvostolle ongelmista, joita on aiheutunut lietteen käytön kieltämistä rehuseoksissa koskevan komission päätöksen 516/91 eri kieliversioiden tulkinnasta. Neuvosto on merkinnyt tiedoksi komission toimenpiteet tilanteen selkeyttämiseksi ja kiellon vahvistamiseksi.

(2001/C 81 E/010)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0893/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2000)

Aihe: Belgian dioksiinikriisin arviointi

Belgian dioksiinikriisi on taas osoittanut ravintoketjun herkkyyden ja valvonnan vaikeuden. Arviointi, jollaisen esimerkiksi edustajainhuoneen nk. dioksiinivaliokunta on laatinut, voi helpottaa ongelmien ratkaisua. Sekä Euroopan unionilla että sen 15:llä jäsenvaltiolla on tässä tärkeä rooli.

Edustajainhuoneen jäsenet viittaavat siihen, että yhteisön direktiivissä rehuaineiden haitallisista aineista ei mainita PCB:tä ja dioksiineja. Heidän mukaansa rehuaineiden sallittujen aineiden luettelo (siinä muodossa, kun se oli ennen 29. huhtikuuta 1996 annettua direktiiviä 96/25/EY (!)) tulisi ottaa uudestaan käyttöön.

1. Aikooko komissio tarkistaa yhteisön direktiiviä rehuaineiden haitallisista aineista niin, että haitallisiksi aineiksi luetaan myös PCB:t ja dioksiinit?
    - a) Jos komissio näin aikoo, missä ajassa komissio aikoo esittää tämän muutoksen Euroopan parlamentille?
    - b) Jos komissio ei aio tehdä näin, miksi sen mielestä PCB:tä ja dioksiineja ei tarvitse lisätä direktiiviin rehuaineiden haitallisista aineista, kun otetaan huomioon komission kanta Belgian dioksiinikriisiin?
  2. Katsooko komissio, että rehuaineiden sallittujen aineiden luettelo (siinä muodossa, kun se oli ennen 29. huhtikuuta 1996 annettua direktiiviä 96/25/EY) tulisi ottaa uudestaan käyttöön, kuten dioksiinivaliokunta on ehdottanut?
    - a) Jos komissio ei ole tätä mieltä, miksi se hylkää ajatuksen sallittujen aineiden luettelon käyttöönotosta Belgian dioksiinikriisistä saaduista kokemuksista huolimatta?
    - b) Jos komissio taas näin katsoo, missä ajassa sallittujen aineiden luettelo laaditaan?
- (¹) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(4. toukokuuta 2000)

1. Haitallisista aineista ja tuotteista eläinten ruokinnassa 22 päivänä huhtikuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/29/EY (¹) säädetään eläinten ruokinnassa käytettävien haitallisten aineiden ja tuotteiden enimmäispitoisuudet. Polykloorattujen bifenyyliden (PCB) enimmäispitoisuudet vahvistettiin sen jälkeen, kun Brasiliasta peräisin olevasta sitruspulpasta oli löydetty dioksiinia. Vastaavasti sen jälkeen, kun rehujen lisäaineena käytettävästä savesta löydettiin korkeita dioksiinipitoisuuksia, kaoliinipitoisen saven sisältämän dioksiinin yläraja vahvistettiin sidonta-aineiden, paakkuuntumisenestoaineiden ja sakeuttamisaineiden ryhmään kuuluvien rehun lisäaineiden hyväksymisedellytyksistä 17 päivänä marraskuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2439 (²).

Belgian dioksiinikriisin vuoksi muiden rehuaineiden ja rehujen sisältämän dioksiinin ja PCB:n enimmäispitoisuudet vahvistetaan tieteellisen riskinarvioinnin avulla. Eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa on pyydetty arvioimaan dioksiinin, PCB:n ja dioksiinin kaltaisten aineiden saastuttamien rehujen osuutta eläinperäisten elintarvikkeiden saastumiseen.

Arvioinnin avulla pyritään tunnistamaan ne rehuaineet, joita voidaan pitää rehuissa ja kalarehuissa todettujen dioksidi- ja PCB-jäämien sekä dioksiinin kaltaisten PCB-jäämien lähteinä. Eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea arvioi myös erilaisten tunnistettujen rehuaineiden osuutta eläinperäisten elintarvikkeiden saastumisessa. Arvioinnissa olisi otettava huomioon sekä eri eläinryhmien, esimerkiksi kalojen, ravitsemukseen liittyvät erot että se, miten nopeasti dioksiini ja PCB siirtyvät eläimille tarkoitettuihin eläinperäisiin tuotteisiin.

Kuten elintarvikkeiden turvallisuudesta annettuun valkoiseen kirjaan (³) sisältyvässä elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan toimintasuunnitelman toimea 21 koskevassa kohdassa todetaan, komissio aikoo toteuttaa tarvittavat toimenpiteet vuoden 2000 joulukuussa. Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (⁴) 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio tiedottaa Euroopan parlamentille pysyvän rehukomitean käsiteltäviksi toimitetuista toimenpide-ehdotuksista.

2. Komissio haluaa tähdentää, että vaikka sallittujen aineiden luettelo oli aiemmin käytössä joissakin jäsenvaltioissa, esimerkiksi Belgiassa, yhteisön tasolla tällaista luetteloa ei ole ollut käytössä.

Komissio toteaa elintarvikkeiden turvallisuudesta annetussa valkoisessa kirjassa, että eläinrehun tuotannossa mahdollisesti käytettävät ainekset, kuten teurastuksen lisätuotteet, on määriteltävä selkeästi. Määrittelyongelma ratkeaisi selkeimmin siten, että sallituista rehuaineista laadittaisiin luettelo, mutta tämä tehtävä on monimutkainen ja vie paljon aikaa. Komissio on kuitenkin sitoutunut keskipitkällä aikavälillä kehittämään sallittujen aineiden luetteloa. Lyhyellä aikavälillä on pikaisesti laajennettava nykyistä kiellettyjen aineiden luetteloa.

Elintarvikkeiden turvallisuudesta annettuun valkoiseen kirjaan sisältyvän elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan toimintasuunnitelman toimen 21 mukaisesti komissio voi antaa neuvoston ja Euroopan parlamentin käsiteltäväksi ehdotuksen rehuaineiden liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 96/25/ETY⁽¹⁾ muuttamisesta vuoden 2000 joulukuussa ja päättää harkinnan jälkeen, olisiko laadittava kattava luettelo sallituista rehuaineista. Lisäksi toimintasuunnitelman toimen 30 mukaan valmisteilla on myös ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eläinjätteiden ja eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämistä ja käsittelyä koskevista uusista säännöistä. Ehdotuksessa annetaan sellaisten eläimistä saatavien sivutuotteiden luettelo, joita voidaan käyttää eläinperäisten rehuaineiden valmistukseen. Ehdotus aiotaan antaa neuvoston ja Euroopan parlamentin käsiteltäväksi kesäkuussa 2000.

(¹) EYVL L 115, 4.5.1999.

(²) EYVL L 297, 18.11.1999.

(³) KOM(1999) 719 lopullinen.

(⁴) EYVL L 184, 17.7.1999.

(⁵) EYVL C 261, 19.8.1998.

(2001/C 81 E/011)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0933/00

esittäjä(t): Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle

(29. maaliskuuta 2000)

Aihe: Komission oikeustoimet Thüringenin osavaltiota vastaan (Saksassa)

1. Millaisia suuntaa-antaviin EU:n ohjelmiin ja direktiiveihin liittyviä päätöksiä saatettuja tai keskenräänsä oikeustoimia Euroopan komissio on käynnistänyt tai käynnistää Thüringenin osavaltiota vastaan, ja mistä lähtien?
2. Mihin tuloksiin komissio on tullut näissä kilpailulainsäädäntöä koskevissa päätöksiin saatetuissa oikeustoimissa? Miten laajoja ovat olleet taloudelliset seuraamukset, ja mitä erityisiä toimialoja päätöksiin saatetut oikeustoimet koskevat?
3. Vedettiinkö osavaltion hallitus mukaan prosessiin ja kerrottiin sille tuloksista, ja esitettiinkö käsitellyissä asiakysymyksissä konkreettisia muutosvaatimuksia, ja jos esitettiin, koska ja mitä vaatimuksia?
4. Mitä mahdollisia seuraamuksia Thüringenin osavaltiolle aiheutuu, ja miten komissio arvioi niitä?
5. Mitkä oikeustoimet ovat edelleen kesken, koska ne odotetaan saataviksi päätöksiin ja mihin ne liittyvät?
6. Vaatiiko komissio muutoksia Thüringenin osavaltiossa toteutettaviin toimiin ja menettelyihin, jotka liittyvät EU:n ohjelmiin ja direktiiveihin, ja jos vaatii, niin mitä muutoksia ja millä aloilla?

**Romano Prodin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(7. syyskuuta 2000)

1. Thüringenin osavaltiossa on ollut käynnissä rakennerahastoista rahoitettavia toimenpideohjelmiä 29. maaliskuuta 1991 lähtien. Ohjelmia valvotaan rakennerahastoasetuksen ja erityisesti sen arviointia koskevien säännösten perusteella. Valvonta on jatkuvaa ja se kohdistuu kaikkeen kyseessä olevaan rahoitukseen.

Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) täytäntöönpanon yhteydessä komissio teki tarkastuskäyntejä muiden jäsenvaltioiden ohella Saksaan, muun muassa Thüringenin osavaltioon. Näiden tarkastusten johdosta Saksan viranomaiset joutuivat vuonna 1999 toteamaan, että eräässä Thüringenin kulttuuriministerin hallinnoimassa ESR:n ohjelmassa oli 5,7 miljoonan euron arvosta menoja, jotka eivät ole tukikelpoisia.

2. Kilpailua koskevassa yhteisön säännöstössä luokitellaan Thüringenin osavaltiossa kilpailun alalla suoritettut tarkastusmenettelyt kuuluvaksi valtiontuen valvontaan.

Teollisuuden alalla komissio päätti vuosina 1999 ja 2000 vaatia palautettavaksi taloustarvike- ja posliini-alalla toimivalle Triptis Porzellan -yritykselle myönnetyn 34 750 000 Saksan markan suuruisen tuen, nahka-alalla toimivalle Weida Leder -yritykselle myönnetyn 36 860 000 Saksan markan suuruisen tuen ja Korn Fahrzeuge -yritykselle (maalousteknologia, yrityskäytössä olevien ajoneuvojen ja kuorma-autojen osto ja myynti sekä ympäristöteknologia) myönnetyn 13 850 000 Saksan markan suuruisen tuen. Sen sijaan Everts Erfurt -yritykselle (ehkäisyvälineala) sallittiin 9 100 000 Saksan markan suuruinen tuki.

Maatalousalalla on tutkittu tai tutkitaan parhaillaan noin viittäkymmentä toimenpidettä, joista suuri osa on vaikeuksissa olevien yritysten pelastamis- ja rakenneuudistustukia. Tutkimatta olevien ilmoitusten osalta komissio voi hyväksyä toimenpiteet tai aloittaa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan (entisen 93 artiklan) 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn. Lisäksi komissio on aloittanut kaksi EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä maataloustuotteiden käsittelyyn ja markkinoille tuomiseen kohdistuvien valtiontukien johdosta. Näitä menettelyjä ei ole toistaiseksi saatu päätökseen. Saksan viranomaisten pyynnöstä tuen määrä pidetään salaisena. Maatalousalalla ei siis toistaiseksi voida ilmoittaa tutkittujen toimenpiteiden yhteenlaskettua rahoitusmäärää.

3. Parlamentin jäsen viittaa ilmeisesti sekä rakennerahastosta maksettavien tukien myöntämismenettelyjen että valtiontukien tutkintamenettelyjen tarkastamiseen.

Komissio on vastuussa rakennerahastoista rahoitettavien tukiohjelmien arviointimenettelystä, ja arviointi tapahtuu tilintarkastustuomioistuimen valvonnassa. Arviointien tuloksista tiedotetaan virallisesti jäsenvaltioille (ja alueohjelmissä myös alueille), ja näiden tulee ilmaista kantansa tuloksiin.

Valtiontukea koskeissa asioissa komissio on yhteydessä ainoastaan kulloinkin kyseessä olevaan jäsenvaltioon (tässä tapauksessa Saksan liittovaltion viranomaisiin). Saksan liittovaltion viranomaisilta on pyydetty selvitystä kyseessä olevista tapauksista useilla kirjeillä. Komissio ei ole selvillä Saksan liittovaltion ja Thüringenin osavaltion viranomaisten tehtävänjaosta, joten se ei ole tietoinen osavaltion viranomaisten mahdollisesta osallistumisesta menettelyjen tarkastamiseen ja tarkastuksen tuloksiin.

4. Parlamentin jäsen viittaa ilmeisesti sekä rakennerahastosta maksettavien tukien myöntämismenettelyihin että valtiontukien tutkintamenettelyihin.

Rakennerahastojen osalta vuodesta 1991 nykyhetkeen saakka Thüringenin osavaltiolta ei ole havaittu tarpeelliseksi periä takaisin yhteisön rahoitusta.

Valtiontukien tutkinnan perusteella komissio joko hyväksyy tai kieltää tukien myöntämisen. Jos komissio ei hyväksy tukea, joka on jo maksettu, tuki on palautettava. Jäsenvaltion tehtävänä on ryhtyä toimenpiteisiin yrityksille lainvastaisesti maksettujen tukien takaisinperimiseksi.

5. Rakennerahastojen ohjelmakaudesta 1994–1999 on tehty väliarviointi, jonka tulokset vaikuttavat kauden 2000–2006 ohjelmaan. Seuraava väliarviointi on suunniteltu tehtäväksi vuonna 2003. Kauden 1994–1999 jälkiarviointia ei voida aloittaa, ennen kuin selvitykset kauden hankkeiden menoista on hyväksytty, eli periaatteessa 31. joulukuuta 2001 jälkeen.

Maatalousalalla tutkitaan parhaillaan kymmenkuntaa tapausta. Niiden joukossa on kaksi tapausta, jotka koskevat valtiontukien maksamista maataloustuotteiden käsittelyn ja markkinoille tuomisen alalla toimiville yrityksille ja joissa on aloitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely (asiat 32/99 ja 73/99). Lopullinen päätös näiden kahden valtiontuen suhteen saataneen tämän vuoden loppupuolella. Teollisuudelle myönnettävien valtiontukien osalta komissio on aloittanut EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn useiden tukijärjestelyjen johdosta, joista voidaan erityisesti mainita Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft -yhdistyksen ja Thüringer Landesentwicklungsgesellschaft -yhdistyksen tietyt toimintamuodot sekä Thüringer Konsolidierungsprogramm (1993–1996), Thüringer Darlehnsprogramm, Thüringer Umlaufmittelprogramm (1993–1996) ja Thüringer KMU-Investitionssicherungsprogramm (ennen vuotta 1997). EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2

kohdan mukainen menettely on aloitettu myös muutamien yksittäisten, teollisuusyrityksille kohdistettujen tukitoimenpiteiden johdosta. Kaikki mainitut tapaukset ovat edelleen tutkittavina, ja on vaikea sanoa, milloin ne saadaan päätökseen.

6. Komissio ei ole vielä hyväksynyt Thüringenia koskevaa, rakennerahastosta rahoitettavaa toimintaohjelmaa ohjelmakaudeksi 2000-2006, mutta hyväksyy sen pian. Ohjelmassa on huolehdittava siitä, että sen täytäntöönpanosäännökset täyttävät uuden, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ mukaiset velvoitteet. Tällä hetkellä ei siis voida arvioida, minkä verran muutoksia nykyisiin menettelyihin on mahdollisesti tehtävä.

Kysymys, täytyykö Thüringenin osavaltion muuttaa toimenpiteitä, joilla se nykyisin saattaa yhteisön direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, kuuluu Saksan kansallisen lainsäädännön piiriin. Yhteisön ei tule puuttua jäsenvaltion ja sen alueiden keskinäiseen toimivallan jakoon. Komissiolla ei myöskään ole mahdollisuutta tutkia, millä tavoin direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä tietyllä jäsenvaltion alueella.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/012)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0936/00

esittäjä(t): James Nicholson (PPE-DE) neuvostolle

(30. maaliskuuta 2000)

Aihe: Jubilee 2000

Jubilee 2000 -hankkeella pyritään maailman kaikkein köyhimpien maiden velkojen mitätöimiseen. G7-maiden Kölnissä tekemällä aloitteella mitätöidään noin 33 valtion velat, mutta monille muille aloitteen mukaan kiireellistä apua tarvitseville maille ei tarjota yhtään mitään.

Tukeeko neuvosto Jubilee 2000-hankkeen päämääriä? Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt vähentääkseen maailman kaikkein köyhimpien maiden velkojen takaisinmaksamista koskevia vaatimuksia?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

EU ja jäsenvaltiot ovat hyvin tietoisia niistä vaikeuksista, joita monilla köyhillä mailla on niiden liiallisten velkojen vuoksi, mikä vaikuttaa niiden kehitysnäkymiin ja muodostaa uhan niiden poliittiselle vakaudelle ja demokratisoitumiselle.

EU ja jäsenvaltiot ovat jo tehneet velkataakan keventämiseen liittyviä aloitteita eri tasoilla tai osallistuneet niihin toimivaltuuksiensa mukaisesti.

Neuvosto päätti 6. heinäkuuta 1998 osallistua kaikilta osin Maailman valuuttarahaston ja Maailmanpankin käynnistämään HIPC-aloitteeseen (HIPC, voimakkaasti velkaantunut köyhä maa). Tämä aloite perustui kansainvälisen rahoitusyhteisön sitoumukseen vähentää kyseisten maiden velkataakkaa kestäväälle tasolle, mikäli asianomainen maa saavuttaa tiettyinä aikana hyviä talouspoliittisia tuloksia.

Ministerit hyväksyivät kesäkuussa 1999 Kölnissä pidetyssä G7-maiden huippukokouksessa ”laajennetun HIPC-aloitteen, joka antaa mahdollisuuden velkataakan keventämiseen nopeammin, perusteellisemmin ja laajemmin”.

Kesäkuussa 1999 Kölnissä kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että ”köyhimpien maiden velkaantumisen ongelmien ratkaisemiseksi on löydettävä kestävä ratkaisu. Eurooppa-neuvosto on tyytyväinen pahiten

velkaantuneiden köyhien maiden velanhoitoaloitteen parantamista koskevasta yhteisestä eurooppalaisesta linjasta, sekä kannattaa köyhimpien maiden velan vähentämisprosessin nopeuttamista ja sen laajuutta koskevia kunnianhimoisia tavoitteita. Se korostaa, että velan vähentämisen ja köyhyyden torjuntastrategian on liityttävä tiiviimmin toisiinsa. Jäsenvaltiot ovat valmiit tukemaan kaupallisten luottojen anteeksiantoon korottamista Pariisin klubin puitteissa 90 prosenttiin ja sitäkin suuremmaksi ja kannattavat virallisena kehitysapuna myönnettyjen velkojen lisähelpotuksia. Eurooppa on siten valmis osallistumaan tasasuhtaisen taakan jaon pohjalta omalla kohtuullisella osuudellaan parannetun velanhoitoaloitteen rahoitukseen.”

Syyskuussa 1999 Washingtonissa järjestettyjen Maailmanpankin ja Maailman valuuttarahaston vuosikokousten yhteydessä lainanantajat tekivät huomattavan määrän poliittisia päätöksiä, joilla köyhyyden torjuntastrategiat, rakennesopeutusohjelmat ja velan vähentämistä koskeva aloite liitetään kiinteästi yhteen. Näiden päätösten johdosta AKT–EU-ministerineuvosto päätti yhteisistunnossaan joulukuussa 1999, että Euroopan kehitysrahaston EKR:n kohdentamattomat varat voitaisiin käyttää tukiin, joita ei tarvitse maksaa takaisin, kattamaan HIPC-aloitteeseen ensimmäisinä hyväksytyjen AKT-maiden yhteisöltä ottamien velkojen hoito- ja maksuvelvoitteita 320 miljoonalla eurolla, ja osallistumaan HIPC-aloitteen kokonaisrahoitukseen enintään 680 miljoonalla eurolla, jotka maksetaan Maailmanpankin hallinnoimalle HIPC-sijoitusrahastolle. Lisäksi myös yleisten asioiden neuvoston istunnossa 6. joulukuuta 1999 sovittiin HIPC-sijoitusrahastolle myönnettävästä 54 miljoonan euron rahoitusosuudesta, joka on tarkoitettu AKT-maiden ulkopuolisille erittäin velkaantuneille köyhille maille. Summa täydentää Euroopan kehitysrahaston (EKR) 1 miljardin euron rahoitusosuutta, josta sovittiin samassa yhteydessä kaikkien erittäin velkaantuneiden köyhien maiden hyväksi.

Kairossa 3.–4. huhtikuuta 2000 järjestetyssä Euroopan unionin ja Afrikan huippukokouksessa useat jäsenvaltiot ilmoittivat olevansa halukkaita mitätöimään lähes kaikki HIPC-aloitteen piiriin kuuluvien maiden velat.

Lisäksi kyseisessä huippukokouksessa osapuolet

- katsoivat, ”että olemassa olevat toimenpiteet ja mekanismit, joilla pyritään helpottamaan Afrikan velkarästä, on arvioitava asianmukaisesti niiden yksityiskohtaisten sääntöjen ja täytäntöönpanon osalta ottamalla huomioon niiden vaikutus kaikkiin Afrikan tarpeisiin, erityisesti keskituloisten maiden velnamaksukykyä koskeviin tarpeisiin, ja löydettävä lopuksi oikeudenmukaisia ratkaisuja.”
- tunnustivat, ”että kaikkien velkataakan keventämisaloitteiden onnistuminen riippuu tarvittavien talousuudistustoimenpiteiden täytäntöönpanosta,” ja tässä suhteessa kannustivat ”Afrikan maita jatkamaan tällaisten uudistusten täytäntöönpanoa, hyvän hallintotavan käyttöönottoa ja sitoutumista siihen, että velkahelpotuksista saadut säästöt osoitetaan köyhyyden lievittämiseen, sosiaalialojen kehittäminen ja infrastruktuurien kunnostus mukaan lukien.”
- panivat merkille ”ulkoista velkaa koskevan Afrikan kannan, jolla pyritään velkahelpotuksiin ja velan mitätöintiin kaikkien velkaantuneiden Afrikan maiden osalta kestäväen kehityksen mahdollistavien olosuhteiden luomiseksi.”
- sopivat auttavansa ”Afrikan maita kanavoimaan velan keventämisestä saadut varat köyhyyden poistamista koskeviin strategioihin ja ohjelmiin, myös sosiaalisella ja infrastruktuurin alalla.”
- vahvistivat sitoumuksen saavuttaa yleismaailmallisesti sovittu tavoite vähentää köyhyys puoleen vuoteen 2015 mennessä.

Kahden alueen välisen työryhmän korkeat virkamiehet ryhtyvät tarvittaviin toimiin valmistellakseen selvityksen Afrikan maiden ulkoisesta velasta, jota tarkastellaan kohtuullisessa ajassa ministeritasolla osana jatkojärjestelyjä.

(2001/C 81 E/013)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0943/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(30. maaliskuuta 2000)

Aihe: Suolakyllästeiden käyttö puunkäsittelyssä

Suolakyllästeiden (wolmanzouten) käytöllä puunkäsittelyssä (kyllästetty puu) on ihmisille ja ympäristölle vakavia seurauksia. Suolakyllästeet sisältävät erittäin myrkyllistä arseenia, kromi IV:ää ja kuparia. Kyllästettyä puuta käytetään muun muassa leikkimökkien, aitojen, lelujen, pergoloiden, puutarhakalusteiden ja ratapölkkyjen valmistuksessa.

Vuoden 2000 helmikuusta lähtien ei Alankomaissa enää saa myydä kyllästetystä puusta valmistettuja tuotteita. Valtioneuvosto on päätöksellään lisäksi kieltänyt kyllästetyn puun silppuamisen. Kyllästettyä puuta ei myöskään saa käyttää sähkökeskusten energianlähteenä, lastulevyjen ja eläinrehujen valmistusaineena, katemateriaalina puutarhoissa ja puiden ympärillä tai karjasuojissa olkien korvikkeena.

Lehtitietojen mukaan Alankomaiden viranomaiset ovat kuitenkin ummistaneet silmänsä syöpää aiheuttavan puusilpun viemiselle muihin jäsenvaltioihin, missä sitä käytetään lastulevyjen, lelujen ja muiden vastaavien tuotteiden valmistuksessa. Viranomaisten toiminta on siten usean EU:n direktiivin kirjaimen ja hengen vastaista.

Onko neuvosto tietoinen, että syöpää aiheuttavaa puusilppua viedään Alankomaista muihin jäsenvaltioihin?

- a) Jos vastaus on myönteinen, mistä jäsenvaltioista on kyse?
- b) Jos vastaus on kielteinen, aikooko neuvosto tutkia asiaa, kun otetaan huomioon silpun ihmiselle ja luonnolle kielteiset vaikutukset ja usean EU:n direktiivin rikkominen?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Arvoisa parlamentinjäsen lienee tietoinen siitä, että kyllästetyn puun vienti jätteenä kuuluu Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvontaa koskevan asetuksen 259/93 soveltamisalan piiriin. Arvoisa parlamentinjäsen on varmasti tietoinen myös siitä, että mahdollinen kyllästetyn puun luokittelu kuuluu vaarallisia jätteitä koskevan direktiivin 91/689/ETY soveltamisalan piiriin.

Komission tehtävänä on toteuttaa tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että edellä mainittua yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

(2001/C 81 E/014)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0998/00**esittäjä(t): Neil MacCormick (Verts/ALE) neuvostolle**

(30. maaliskuuta 2000)

Aihe: Omaisuuden palauttaminen ehdokasmaissa

Monet unionin kansalaiset ovat sellaisten henkilöiden jälkeläisiä, joiden omaisuus Keski- ja Itä-Euroopassa riistettiin saksalaismiehityksen aikana, juutalaisten kansanmurhan yhteydessä tai näitä seuranneen kommunistien valtaantulon myötä. Aikooko neuvosto asettaa uusien jäsenvaltioiden unioniin liittymisen välttämättömäksi ehdoksi sen, että ne hyväksyvät ja toteuttavat asianmukaiset suunnitelmat, joiden avulla laittomasti riistetty omaisuus voidaan palauttaa?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Neuvosto on tietoinen ongelmista, jotka liittyvät omaisuuden palauttamiseen tietyissä Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaissa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmasti tietää, liittymisneuvottelut käydään yhteisön säännösten pohjalta, joka ehdokasmaiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään ja joka niiden on pantava täytäntöön ennen liittymistä. Luku, joka koskee kiinteän omaisuuden hankkimiseen liittyvää säännöstöä, on pääomien vapaata liikkuvuutta koskeva luku. On todettava, että tällä hetkellä unionissa ei ole erityistä parlamentin jäsenen esiin tuomaan kysymykseen liittyvää säännöstöä.

Joka tapauksessa perustamissopimuksissa vahvistetun syrjäntäkiellon periaatteen kunnioittamista ehdokasmaissa seurataan tiiviisti.

(2001/C 81 E/015)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1006/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(31. maaliskuuta 2000)

Aihe: Tonnikalafileiden toimittaminen Euroopan tonnikalasäilyketeollisuudelle

17. joulukuuta 1999 kokoontunut kalatalousministereiden neuvosto sopi uuteen yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvästä kolmansista maista peräisin olevalle tonnikalalle vuosiksi 2001–2003 avattavasta 4 000 tonnin tuontikiintiöstä, jossa kannetaan 6 prosentin tulli.

Euroopan unionin ja Meksikon välisen alustavan sopimuksen mukaan komissio on myös sitoutunut harkitsemaan mahdollisuutta avata kiintiö Meksikosta peräisin oleville tonnikalafileille vuoden 2000 heinäkuun ja syyskuun välisenä aikana.

Sisältyykö Meksikosta peräisin oleville tonnikalafileille mahdollisesti avattava kiintiö jo tähän vuosiksi 2001–2003 avattavaan 4 000 tonnin kiintiöön, jossa kannetaan 6 prosentin tulli, vai lisätäänkö Meksikoa koskeva kiintiö kyseiseen kolmansille maille myönnettävään 4 000 tonnin kiintiöön?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Yhteisön avaamia autonomisia tariffikiintiöitä jalostusteollisuuden hankinnan hyväksi on sovellettava sellaisenaan ja siten, että niiden on oltava kaikkien kolmansien maiden käytettävissä soveltuakseen maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöihin. Sitävastoin vapaakauppasopimukseen, kuten esimerkiksi yhteisön ja Meksikon kesken tehty sopimus, kuuluvat tullimyönnytykset rajoittuvat kyseiseen etuuskohtelun saavaan osapuoleen tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXIV artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tästä johtuen Meksiko voi käyttää hyväkseen yhteisön autonomisia tariffikiintiöitä, mutta muut kolmannet maat eivät saa käyttää hyväkseen yhteisön Meksikolle vapaakauppasopimuksen mukaisesti avaamia tariffimyönnytyksiä.

Neuvoston hiljattain hyväksymää tonnikalan selkäfileille myönnettyä 4 000 tonnin autonomista tariffikiintiötä, josta kannetaan 6 prosentin tulli, voidaan käyttää hyväksi myös Meksikossa. Yhteisön on myös noudatettava yhteisön ja Meksikon kesken tehdystä kauppasopimuksessa määrättyä sitoumusta ja siirtää tällä hetkellä käytävää keskustelua 1. päivään syyskuuta 2001 tarkastellakseen mahdollisuutta avata tariffikiintiö etuuskohtelujärjestelmään kuuluville tällaisille tuotteille.

Lisäksi arvoisaa parlamentin jäsentä muistutetaan siitä, että Meksikon kanssa jo sovitut kalastusalaan koskevat kaupalliset myönnytykset, samoin kuin mahdolliset tulevat myönnytykset, kuuluvat kaupalliseen sopimukseen, jonka seurauksena kahdenvälinen kauppa kasvaa huomattavasti kaikilla aloilla sekä Meksikon että yhteisön hyväksi, espanjalaiset yritykset mukaan lukien.

(2001/C 81 E/016)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1032/00**esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE) komissiolle**

(4. huhtikuuta 2000)

Aihe: Eurooppalaisten yritysten suojele Kosovoossa

Antamallaan vastauksella kysymykseeni P-2439/99⁽¹⁾ komission jäsen Patten herättää vakavia epäilyjä Euroopan parlamentin komissioon nähden harjoittaman parlamentaarisen valvonnan uskottavuudesta, koska Pattenin Strasbourgin istunnossa 16.11.1999 antaman suullisen vastauksen (kysymykseeni H-0608/99) ja edellä mainitun kirjallisen vastauksen välillä vallitsee syvä ristiriita: suullisessa vastauksessa hän sitoutuu ryhtymään tarvittaviin toimiin asiasta vastaavana komission jäsenenä, kun taas kirjallisessa vastauksessa ei mainita lainkaan näiden toimien tuloksia. Koska olen varma, että arvoisan komission jäsenen Christopher Pattenin aikomuksena ei ole pyrkiä välttelemään kysymykseeni vastaamista, ja koska oletan, että komission yksiköiden toiminta on syynä vastaamisen välttämiseen,

kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta sen yksiköt toimisivat luotettavasti tätä kysymystä käsitellessään?
2. Onko komissio tietoinen siitä, että antamallaan vastauksella yksiköt peittelevät joidenkin UNMIK:n ryhmien poikkeuksellisia toimia saattaen siten Pattenin huonoon valoon Euroopan parlamentin edessä?
3. Aikooko komissio tutkia, onko sen yksiköiden edustajiin kohdistettu painostusta tähän kysymykseen vastaamisen välttämiseksi?
4. Miten komissio tulkitsee sen yksiköiden keskenään ristiriitaista toimintaa, jonka seurauksena komission jäsen Patten antoi yksityiskohtaisen vastauksen muihin Kosovoa koskeviin kysymyksiini (E-2827/99 ja E-0490/99), mutta vältti vastaamasta kyseiseen kysymykseen?
5. Palatakseni kysymykseeni eurooppalaisten yritysten suojelelusta Kosovosta, kysyn
  - a) mitä komissio aikoo tehdä kyseisten yritysten etujen suojelemiseksi ja
  - b) aikooko komissio antaa täsmällisen ja asiallisen vastauksen kysymykseeni P-2439/99?

⁽¹⁾ EYVL C 26 E, 26.1.2001, s. 6.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen väite siitä, että minä tai pääosastoni olisi pyrkinyt harhauttamaan parlamenttia tai välttämään Euroopan parlamentissa esitettyyn kysymykseen vastaamista, on täysin perusteeton. Viittaan kysymyksessä mainittuihin erityisiin seikkoihin:

Asianomainen pääosasto on tehnyt ja tekee jatkossakin työnsä tässä ja kaikissa muissa asioissa luotettavalla tavalla.

- Väite siitä, että asianomainen pääosasto peittelisi jotakin, on valitettava ja perusteeton.
- Väite joidenkin Yhdistyneiden Kansakuntien Kosovon väliaikaisen siviilihallinnon operaation (UNMIK:n) ryhmien väärinkäytöksistä Kosovossa on myös perusteeton, minkä myös UNMIK, jos asiaa siltä itseltään kysytään, varmasti vahvistaa.
- Väite siitä, että asianomaisen pääosaston edustajiin olisi kohdistettu painostusta missään muodossa tähän kysymykseen vastaamisen välttämiseksi, on ehdottomasti perusteeton.
- Syy siihen, että vastaus kirjalliseen kysymykseen P-2439/99 ei sisällä minkäänlaista viittausta tutkimusten tuloksiin on se, ettei ole esittää mitään täydentäviä tietoja aikaisempaan vastaukseen verrattuna. Tilanne on edelleen se, kuten aiheesta aikaisemmin esitettyihin kysymyksiin annetuissa vastauk-

sisä on selvitetty, että Kosovossa sijaitsevien unionin tai muiden yritysten laillisten oikeuksien suojele ei ole komission toimialaan kuuluva kysymys, vaan se kuuluu pikemminkin kansainvälisestä siviilihallinnosta Kosovossa vastaavan UNMIK:n välittömään toimivaltaan. Kesäkuun 10. päivänä 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa n:o 1244 annetaan selkeästi lupa siihen, että Kosovoon muodostetaan kansainvälinen siviilihallinto. Sen pääasiallisiin vastuualoihin kuuluu muun muassa

11 kohdan b alakohdan mukaisesti perustavaa laatua olevien siviilihallinnon tehtävien suorittaminen missä ja miten kauan tahansa se on tarpeen ja g alakohdan mukaisesti keskeisen infrastruktuurin jälleenrakentamisen ja muun taloudellisen jälleenrakentamisen tukeminen.

- Kuten aiemmin on selitetty, arvoisan parlamentin jäsenen esille nostamia kysymyksiä koskeva täydellinen aineisto on UNMIK:n hallussa. Komissio aikoo kiinnittää UNMIK:n huomiota arvoisan parlamentin jäsenen esille nostamiin kysymyksiin, mutta on UNMIK:n tehtävä vastata suoraan arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen. Arvoisa parlamentin jäsen saattaa tietysti haluta itse ottaa yhteyttä UNMIK:iin, ja asiasta vastaavan virkamiehen nimi, osoite, puhelin- ja faksinumerot lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle.

(2001/C 81 E/017)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1082/00

esittäjä(t): **Laura González Álvarez (GUE/NGL) neuvostolle**

(6. huhtikuuta 2000)

Aihe: Albanialaisten mafioiden prostituutioverkot EU-maissa

Albanialaiset mafiat hyödyntävät Euroopan unionin maissa naisten prostituutioverkkoja ja käyttävät näin hyväkseen Kosovon konfliktia ja laitonta maahanmuuttoa Italiaan. Nuoria naisia rekrytoidaan petollisesti, kidnapataan tai ostetaan pakolaisleireiltä ja lähetetään saksalaisiin, italialaisiin, belgialaisiin, ranskalaisiin tai espanjalaisiin kaupunkiin. Tällaista naisten hyväksikäyttöä ja kohtelua on havaittu erityisen paljon Pariisissa, missä albanialaisten ja Kosovon albaanien määrän arvioidaan olevan 300, Strasbourgissa, Lyonissa ja Nizzassa. Myös Italian tilanne on huolestuttava. Monet etelän kaupungit ja myös Milano pohjoisessa ovat väylä Tiranan ja EU:n maiden välillä. Belgiassa poliisi on vuodesta 1997 lähtien saanut selville tapauksia albanialaisten mafioiden harjoittamasta naisten seksuaalisesta hyväksikäytöstä. Muissa Euroopan maissa, kuten Saksassa (missä on noin 10 000 prostituution pakotettua naista) kärsitään myös tästä ongelmasta. Kansainvälisen siirtolaisjärjestön mukaan Länsi-Euroopassa harjoittaa prostituutiota yhteensä noin 300 000 itäeurooppalaista naista.

Italian apulaissisäministeri Alberto Maritati on pyytänyt kansainvälisiä toimia. Tätä ongelmaa on käsitelty Euroopan neuvoston Barissa vuonna 1999 järjestämässä kokouksessa, jossa tuotiin esille todellisten kiduttamisen ja orjuuden muotojen olemassaolo.

Ihmisillä käytävää kauppaa torjuvan järjestön OCRTEHin keskusviraston poliisiasioista vastaavan komission Christian Amiardin mukaan monia naisia raiskataan ja pakotetaan prostituutioon "todellisilla keskitysleireillä".

Onko neuvosto tietoinen tällaisen kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden laajuudesta ja vakavuudesta? Mihin toimiin se on ryhtynyt asiassa? Mitä aloitteita se ehdottaa näiden mafioiden toiminnan vastustamiseksi ja niiden prostituutioverkkojen tuhoamiseksi? Voisivatko neuvosto ja Kosovon korkea edustaja toimia ennaltaehkäisevästi Kosovossa? Mihin toimiin voidaan ryhtyä Albanian kanssa tehtävän yhteistyön puitteissa? Mihin aloitteisiin ja toimiin voidaan ryhtyä Europolin ja Eurojustin puitteissa?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Kansainväliset järjestöt, ihmisoikeusraportit ja sekä jäsenvaltioiden että ehdokasmaiden viranomaiset ovat laatineet yleiskuvan kansainvälisestä järjestäytyneestä rikollisuudesta yleensä ja erityisesti naisten ja nuorten tyttöjen kaupasta. Lähtö- ja kauttakulkualueita on määritelty Kaakkois-, Keski- ja Itä-Euroopassa. Taannoin albanialaiset verkostot käyttivät pääasiassa albanialaisia naisia prostituoituina, mutta nykyään on yhä

enemmän todisteita siitä, että albanialaiset värväävät muistakin maista, lähinnä muista Itä-Euroopan maista. Erityisesti moldovalaisista naisista on tullut albanialaisten rikollisiin tarkoituksiin käyttämiä uhreja.

Viimeaikaiset raportit ovat vahvistaneet, että albanialaiset prostituutioverkostot ovat erityisen aktiivisia Italiassa, Ranskassa, Belgiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Niissä mainitaan erittäin raaka väkivalta uhreja kohtaan ja yhteydet muihin järjestäytyneen rikollisuuden aloihin.

Ongelman koko laajuutta ei tunneta, sillä luotettavia ja valideja tilastoja ei ole saatavilla, mutta (pakko)-prostituutio ja prostituoitujen värvääminen antavat aiheita vakavaan huolestumiseen ja ongelman tiedostamiseen neuvostossa.

Osana laajentumisprosessia neuvosto ja silloiset 11 ehdokasmaata tekivät 28. toukokuuta 1998 järjestäytyntä rikollisuutta koskevan, liittymistä edeltävän sopimuksen Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaiden sekä Kyproksen kanssa. Sopimuksessa luetellaan joukko käytännön toimia järjestäytyneen rikollisuuden ja muun vakavan rikollisuuden, myös ihmiskaupan ja järjestäytyneen laittoman maahanmuuton, torjumiseksi. Ehdokasmaiden kykyä täyttää unionin säännöstössä olevat järjestäytyneen rikollisuuden ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevat vaatimukset seurataan neuvotteluluvun 24, Yhteistyö oikeus- ja sisäasioissa, osalta suoritettavissa liittymisneuvotteluissa.

Pääsihteri, korkea edustaja raportoi yhdessä komission kanssa Lissabonin Eurooppa-neuvostolle oikeus- ja sisäasioiden tilanteesta Länsi-Balkanilla ja hahmotteli seuraavan suosituksen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisesta toiminnasta: Järjestäytyneen rikollisuuden ongelmaan on tartuttava koko Kaakkois-Euroopan alueen osalta. Kaikki onnistuneet ponnistelut järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi edellyttävät laajaa koordinoitua sekä muiden alueella toteutettavien rikollisuudentorjunta-aloitteiden kanssa että laajemmassa eurooppalaisessa yhteydessä. Olisi kehitettävä strategia ja toimintasuunnitelma, jotka olisi läheisesti kytkettävä 28. toukokuuta 1998 tehtyyn järjestäytyntä rikollisuutta koskevaan, liittymistä edeltävään sopimukseen Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaiden sekä Kyproksen kanssa. Kyseisen sopimuksen tarjoama malli voisi olla siirrettävissä Kaakkois-Eurooppaan vakautus- ja assosiaatioprosessin puitteissa ja vakaussopimuksen suojissa. Sen avulla olisi pyrittävä tukemaan tehokasta poliisijärjestelmää, joka pystyisi järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseen, tarkoituksenmukaisin valtuuksin varustettua oikeusjärjestelmää ja asianmukaisten oikeusperustojen luomista lahjonnan torjumiseksi.

Neuvoston sihteeristö osallistuu aktiivisesti Kaakkois-Aasian järjestäytyntä rikollisuutta koskevan vakaussopimuksen laatimiseen sekä poliisikoulutusta yleensä ja erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevan laajan koulutusohjelman kehittämiseen alueen maille.

(2001/C 81 E/018)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1086/00

esittäjä(t): Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2000)

Aihe: Tutkimus tonnikalafileiden hankintatarpeesta – komission tavoitteet

Komissio on julkistanut neuvoston pyytämän tutkimuksen, jossa pyrittiin selvittämään tonnikalafileiden hankintatarvetta yhteisön markkinoilla. Neuvosto pyysi tekemään tämän tutkimuksen, koska komissio oli ehdottanut sisällytettäväksi kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan uuteen asetukseen määräyksen tullimaksujen poistamisesta kyseiseltä tuotteelta määräämättömäksi ajaksi. Tutkimuksen johtopäätöksistä käy ilmi – kuten Euroopan parlamentti ja useat jäsenvaltiot ovat jo aikaisemmin tuoneet esiin – että todellinen tonnikalafileiden vuotuinen hankintatarve on noin 1000 ja 2000 tonnin välillä. Siinä sanotaan myös, että tullimaksujen poistaminen hyödyttäisi vain joitakin Italian säilyketeollisuusyrityksiä ja joka tapauksessa tämä hyöty olisi suhdanteista riippuvainen, koska kyseisten yritysten olisi uudistettava perusteellisesti rakenteitaan parantaakseen hintarakenteitaan. Johtopäätösten mukaan tullimaksujen poistaminen määräämättömäksi ajaksi aiheuttaisi tappioita muille osapuolille (Espanjan teollisuus, EU:n kanssa kauppaa käyvät AKT-maat ja Latinalaisen Amerikan maat) eikä se myöskään hyödyttäisi viejää Thaimaata, joka on hyvin kiinnostunut tonnikalasäilykemarkkinoidensa kehittämisestä. Ottaen huomioon

edellä mainitut johtopäätökset sekä niin tuottajajäsenvaltioiden kuin Euroopan parlamentinkin kauan ja toistamiseen esittämät lausunnot tullimaksujen poistamisen tarpeettomuudesta ja tällaisen menettelyn mahdollisesta käyttöönotosta aiheutuvista vakavista seurauksista,

- mihin komissio todella pyrki tällä tullimaksujen poistamisella?
- Kuinka vakaviksi komissio arvioi tullimaksujen poistamisesta aiheutuvat seuraukset kalatalousalan, parlamentin ja tuottajajäsenvaltioiden esittämän kritiikin pohjalta?
- Tietääkö komissio, että sitä voidaan syyttää salaisesta yhteistoiminnasta tietyn yrityksen kanssa, jos tämä hyötyy siitä muun yhteisön teollisuuden, AKT-maiden ja yleisen tullietuuskohtelun piiriin kuuluvien maiden kustannuksella?
- Miten kansalaiset voivat luottaa komissioon, kun päätökset tehdään näin vastuuttomasti?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Komissio pahoittelee arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessä esiintyviä epätarkkuuksia. Se haluaa muistuttaa, että se ei ole julkistanut parlamentin jäsenen mainitsemaa tutkimusta. Komissio toimitti tutkimuksen ainoastaan neuvostolle ja parlamentin kalatalousvaliokunnalle. Tämä asiakirja sisältää itse asiassa paljon tietoja yhteisön espanjalaisista, ranskalaisista ja italialaisista yksityisistä yrityksistä (esimerkiksi markkinaosuuksista, liikevaihdosta, osakkuuksista) ja näiden tietojen julkaiseminen saattaisi vahingoittaa näiden yritysten kilpailukykyä (katso neuvostolle ja komissiolle yhteiset menettelysäännöt yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista 8 päivänä helmikuuta 1994 tehty päätös 94/90/EHTY, EY, Euratom ⁽¹⁾), muutettu päätöksellä 96/567/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾).

On myös väärin sanoa, että tämä tutkimus oli pyydetty tekemään sen seurauksena, että komissio oli ehdottanut sisällytettäväksi kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä koskevaan uuteen asetukseen määrärahan poistamisesta kyseisiltä tuotteilta. Todellisuudessa se on tuloksena komission tekemästä sitoumuksesta, jonka se teki neuvoston pyynnöstä, tämän antaessa tiettyjä kalastustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista vuodeksi 1999 30 päivänä maaliskuuta 1999 neuvoston asetuksen (EY) N:o 745/1999 ⁽³⁾, jossa säädettiin kolmantena peräkkäisenä vuotena tonnikalan selkäfileiden tariffikiintiöstä.

Parlamentin jäsenen viittaaman tullimaksujen poistamisen osalta komissio muistuttaa, että komission suostumuksella neuvosto ei hyväksynyt tätä toimenpidettä antaessaan kalastus- ja vesiviljelytuotteiden uuden markkinajärjestelyn. Itse asiassa päädyttiin kompromissiratkaisuun (4 000 tonnin suuruinen monivuotinen tariffikiintiö), joka varjelee kaikkien mukana olevien osapuolten etuja ja jolle kaikki tonnikalan-tuottajajäsenvaltiot ovat antaneet tukensa.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 18.2.1994.

⁽²⁾ EYVL L 247, 28.9.1996.

⁽³⁾ EYVL L 96, 10.4.1999.

(2001/C 81 E/019)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1096/00

esittäjä(t): Joaquim Miranda (GUE/NGL) komissiolle

(7. huhtikuuta 2000)

Aihe: Porto Novon satamalaiturin rakentamisen ympäristövaikutukset Madeiran itsehallintoalueella

Madeiran itsehallintoalueella Santa Cruzin piirikuntaan kuuluvassa Porto Novon laaksossa rakennetaan satamalaituria yhteisön – tarkemmin sanottuna Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) – rahoituksella.

Ottaen huomioon, että on todettu vakavia ympäristörikkomuksia, esimerkiksi maan vyöryttäminen mereen satamalaiturin rakentamista varten, ja että laaksossa on useita jokien, meriveden ja ilman saastumia ja että sen maisema on monessa kohdin pilalla,

pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

- mitä ympäristövaikutuksia koskevia tutkimuksia tehtiin ennen kuin maata vyörytettiin mereen kyseisellä paikalla,
- mitä tutkimuksia tehtiin ennen Porto Novon satamalaiturin rakentamistöiden aloittamista,
- millä perusteella Euroopan unioni rahoittaa tällaisia hankkeita?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(14. kesäkuuta 2000)

Madeiran itsehallintoalueen toimintaohjelmassa⁽¹⁾, myönnettiin rahoitusta Porto Novon satamalaiturin rakennustöihin 375 miljoonaa Portugalin escudoa (noin 1,87 miljoonaa euroa).

Tästä rahoituksesta päätti ohjelman hallintoviranomainen sille tässä ohjelmassa myönnetyn toimivallan mukaisesti ja yhteisön sääntelyn säännösten mukaisesti (rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään ja Euroopan investointipankin toiminnan sekä muiden rahoitusvälineiden kanssa 24 päivänä kesäkuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2052/88⁽²⁾; asetuksen (ETY) N:o 2052/88 täytäntöönpanosta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88⁽³⁾ ja asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan aluekehitysrahaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4254/88⁽³⁾, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 20. heinäkuuta 1993 annetuilla neuvoston asetuksilla (ETY) N:o 2081/93, (ETY) N:o 2082/93 ja 2083/93⁽⁴⁾).

Myönnetyn rahoituksen tavoitteena oli yhteensä 162 metriä pitkän satamalaiturin rakentaminen Porto Novoon suuren osan Funchalin sataman kaupallisesta toiminnasta siirtämiseksi sinne ja vapauttaakseen tämän harjoittamaan sille läheisempää toimintaa matkailusatamana. Hankkeen toteuttaminen on jo päättynyt.

Yhteisön edellytykset tämänlaisen hankkeen rahoitukselle on esitetty mainitussa toimintaohjelmassa. Niissä määrätään muun muassa rahoituksesta satamien infrastruktuureille, joiden tarkoituksena on taata Funchalin sataman toimintaedellytysten tehokkuus eriyttämällä satamayksiköiden tarjontaa; Porto Novon meritermiinaali on nimenomaan mainittu tässä ohjelmassa.

On syytä muistuttaa, että niiden hankkeiden osalta, joiden kokonaiskustannukset ovat vähemmän kuin 25 miljoonaa euroa, kyseisten kansallisten viranomaisten on ohjelman täytäntöönpanolla varmennettava, että yhteisön yhteisrahoitukseen hyväksytyt hankkeet täyttävät kaikki vaaditut hallinnolliset ja lainsäädännölliset edellytykset, joihin kuuluu voimassaolevien ympäristösäännösten noudattaminen.

⁽¹⁾ Komission päätös 464/lopullinen 2.–4. maaliskuuta 1994.

⁽²⁾ EYVL L 185, 15.7.1988.

⁽³⁾ EYVL L 374, 31.12.1988.

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 31.7.1993.

(2001/C 81 E/020)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1167/00**esittäjä(t): Nirj Deva (PPE-DE) neuvostolle**

(6. huhtikuuta 2000)

Aihe: Sukupuoleen perustuvat määrärahat talousarviossa

Viitataan EY:n perustamissopimuksen 13 artiklaan, jonka mukaan "neuvosto voi... toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen... perustuvan syrjinnän torjumiseksi".

Voiko neuvosto perustella 16. joulukuuta 1999 hyväksytyä yhteistä kantaa (EY) 13/2000⁽¹⁾, jonka 3 artiklan 3 kohdan mukaan

"Erityistä huomiota kiinnitetään toimien valinnassa, valmistelussa, toteuttamisessa ja arvioinnissa seuraaviin näkökohtiin: naisten ja tyttöjen sekä toisaalta miesten ja poikien sukupuoliroolit, tiedot, näkökulmat ja osallistuminen luonnonvarojen kestäväan hoitoon ja käyttöön".

Kuinka yhteinen kanta on sopii yhteen perustamissopimuksen määräysten kanssa?

⁽¹⁾ EYVL C 64, 6.3.2000, s. 47.

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto ei pidä sopivana ottaa kantaa asiassa, jossa päätöksentekomenettely on yhä kesken.

(2001/C 81 E/021)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1206/00**esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) komissiolle**

(14. huhtikuuta 2000)

Aihe: Ympäristövaikutusten arviointia ja luontotyyppien suojelua koskevat direktiivit

Baijerin virallisessa lehdessä (Bayrisches Gesetz- und Ordnungsblatt) esitetään, että ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä tapahtuu kaivauksia koskevan lain avulla (Bayrisches Abgrabungsgesetz), jonka 8 artiklan mukaan kaivaukset ovat sallittuja kansallispuistoissa ja luonnonsuojelualueilla.

1. Onko maanpinnan lähellä sijaitsevien mineraalien kaivamista kansallispuistoissa ja luonnonsuojelualueilla koskeva määräys yhdenmukainen ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin tai luontotyyppien suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ kanssa?

Baijerin ympäristöministeri on sallinut luonnon ja maiseman mukaista rakentamista sekä rakennussuunnittelua koskevia määräyksiä käsittelevässä kirjoituksessa (s. 13, kuva 7, luettelot II ja III) rakentamisen lain mukaan suojelun piiriin kuuluvilla alueilla, jos ryhdytään vastaaviin korvaaviin toimiin.

2. Onko luonnontilaisten ja lähes luonnontilaisten jokiosuuksien tuhoaminen, rakentaminen ranta-alueille, vanhoihin pensaikkomaisemiin ja runsaslajisiin metsiin luontotyyppien suojelusta annetun direktiivin mukaista?

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2000)

Komissio toteaa, että sillä ei ole käytettävissään mainittua lainsäädäntöä eikä parlamentin jäsenen mainitsemaa asiakirjaa.

Molempien kysymysten osalta on syytä korostaa, ettei tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY eikä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/43/ETY kummassakaan säännönmukaisesti kielletä kivennäisraaka-aineiden kaivuuta kansallisessa lainsäädännössä suojelualueiksi luokitelluilla alueilla. Jos taas asia kuuluu direktiivin 85/337/ETY soveltamisalaan, direktiivissä asetetaan erityisiä vaatimuksia, kuten vaatimukset suorittaa ympäristövaikutusten arviointi ja kuulla asukkaita. Mikäli hanke vaikuttaisi alueisiin erityisen paljon, sen todennäköiset ympäristövaikutukset olisi yksilöitävä ja arvioitava, ja nämä tulokset olisi otettava päätöksenteossa asianmukaisesti huomioon. Direktiivin 92/43/ETY osalta on syytä todeta, että sitä sovelletaan erityisesti Natura 2000 -verkkoon kuuluviin alueisiin. Jos hanke vaikuttaa tällaiseen alueeseen, se on arvioitava tapauskohtaisesti direktiivin 92/43/ETY ja erityisesti sen 6 artiklassa esitettyjen vaatimusten (hankkeen vaikutuksista alueeseen tehtävä arviointi ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuminen) noudattamiseksi. Natura 2000 -alueita, joilla suojellaan direktiivin liitteessä I määriteltyjä luontotyyppisiä, pitäisi olla riittävästi.

Parlamentin jäsenen mainitseman asiakirjan osalta on huomattava, että säännökset, jossa annetaan Natura 2000 -alueilla haetuille kaivuluville vain se ehto, että niiden yhteydessä suoritetaan korvaavia toimenpiteitä, eivät tunnu olevan supusoinnussa 6 artiklan tiukkojen säännösten kanssa.

Komissioilla ei näin ollen ole mahdollisuutta kommentoida yksityiskohtaisesti parlamentin jäsenen esittämiä kysymyksiä. Komissio pyytää kysyjää toimittamaan tarvittavat tiedot.

(2001/C 81 E/022)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1208/00

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Kolmentoista Iranin juutalaisen vaino

Kolmetoista Iranin juutalaista on nyt ollut noin vuoden ajan vangittuna Iranissa ilman oikeudenkäyntiä vakoilusta syytettynä. Vangitut elävät epäinhimillisissä oloissa ja heitä kohdellaan halventavasti päivittäin. Viimeisimpien tietojen mukaan useimmilla heistä ei ole ollut mahdollisuutta valita puolustuksen edustajaa 13. huhtikuuta järjestettävää oikeudenkäyntiä varten. Kun otetaan huomioon Euroopan unionin ja Iranin välinen ”kriittinen vuoropuhelu”, kysyn neuvostolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen, että oikeudenkäynnistä tulee puolueeton ja avoin ja että syytetyt voivat nauttia oikeudestaan valita vapaasti puolustusasianajaja?

(2001/C 81 E/023)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1250/00

esittäjä(t): Alejandro Cercas (PSE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Iranin juutalaisten oikeudelliset takeet ja ihmisoikeudet

Euroopan parlamentti ja monet yhteiskunnalliset tiedotusvälineet ovat useaan otteeseen käsitelleet uhkaa, että ryhmä vakoilusta syytettyjä Iranin juutalaisia saatetaan oikeudenkäynnissä tuomita jopa kuolemaan. Parlamentti hyväksyi aihetta koskevan päätöslauselman syyskuussa 1999. Mitä toimia neuvosto on toteuttanut näiden henkilöiden ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi ja erityisesti heidän oikeudenmukaisen oikeudenkäyntinsä takaamiseksi, tai mitä aloitteita se voisi harkita tässä kysymyksessä?

**Yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1208/00 ja E-1250/00**

(28. syyskuuta 2000)

EU:n edustajat ja Iranin viralliset edustajat ovat keskustelleet 13 Iranin juutalaista koskevasta kysymyksestä kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa ja kaikilla mahdollisilla tasoilla, erityisesti Iranin ulkoministerin Kamal Kharrazin Helsinkiin syyskuussa 1999 tekemän vierailun aikana ja EU:n ja Iranin välisessä vuoropuhelukokouksessa joulukuussa.

Vastauksena näihin vetoomuksiin sekä EU:n jäsenvaltioiden esittämiin vetoomuksiin, Iranin hallitus vakuutti useaan otteeseen Euroopan unionille, että pidätetyille juutalaisille järjestettäisiin oikeudenmukainen ja avoin oikeudenkäynti.

Huhtikuussa juuri ennen oikeudenkäynnin aloittamista Euroopan unioni ilmoitti uudelleen Iranin viranomaisille, miten merkittävän se katsoo tämän asian olevan ja muistutti Iranin oikeudenkäynnin kulkua koskevista sitoumuksista.

Euroopan unioni panee huolestuneena merkille Shirazin vallankumoustuomioistuimen päätöksen. Se on myös pettynyt oikeudenkäynnin järjestämisestä suljetuin ovin Iranin viranomaisten antamista vakuuteluista huolimatta. Euroopan unioni korostaa, että päätöksestä voidaan valittaa. Euroopan unioni pitää tapausta erittäin tärkeänä ja toivoo, että muutoksenhakutuomioistuin käsittelee päätökset uudelleen. Euroopan unioni aikoo jatkossakin ilmaista Iranin viranomaisille huolestuneisuutensa tapauksen johdosta.

(2001/C 81 E/024)

**KIRJALLINEN KYSYMYS E-1213/00
esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) neuvostolle**

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Työryhmät

Voisiko neuvosto toimittaa täydellisen luettelon kaikista työryhmistä ja niiden tehtävistä?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvoston 5 päivänä kesäkuuta 2000 vahvistetun työjärjestyksen⁽¹⁾ 19 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa on määräys, jonka mukaisesti: "Pääsihteeristö päivittää ja julkistaa valmistelevien elinten luettelon. Vain tässä luettelossa olevat komiteat ja työryhmät voivat kokoontua neuvoston työskentelyä valmistelevina eliminä."

Neuvoston pääsihteeristö lähettää kyseisen luettelon viimeisimmän version arvoisalle parlamentin jäsenelle.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 23.6.2000, s. 21.

(2001/C 81 E/025)

**KIRJALLINEN KYSYMYS E-1257/00
esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(19. huhtikuuta 2000)

Aihe: Haaksirikkoutuneen öljytankkeri Erikan lastin purkamistöiden viivästyminen aluksessa olevan teollisuuden erityisjätteen salaamisen johdosta

1. Onko komissio tietoinen lehtiartikkeleista (Le Parisien, 31. maaliskuuta 2000 ja Rotterdams Dagblad, 1. huhtikuuta 2000), joiden mukaan helmikuussa Ranskan länsirannikon edustalla haaksirikkoutuneen

öljytankkeri Erikan lastina oli raskaan polttoöljyn lisäksi ainetta, jonka Ranskan ympäristö- ja energiainstituutti Ineris luokittelee syöpää aiheuttavaksi aineeksi, mistä syystä lastina oletetaan olleen erityisen myrkyllistä teollisuuden erityisjätettä, jonka kuljettaminen on kielletty?

2. Onko komissio lisäksi tietoinen näissä artikkeleissa esitetystä oletuksesta, että Ranskan pääministeri Lionel Jospin olisi luvannut Erikasta rahtipalveluita ostaneelle TotalFina-öljy-yhtiölle pitää salassa kaikki tiedot tankkerin lastista, ja että muun muassa tästä syystä rotterdamilainen raivaus- ja pelastusyritys Smit Tak ei tähän mennessä ole voinut aloittaa Erikan lastin purkamistöitä?

3. Onko komission mielestä hyväksyttävää, että katastrofin odotettavissa olevat vaikutukset pidetään julkisuudelta salassa vain siitä syystä, että yksi päättävistä tahoista on antanut tällaisen lupauksen tapaukseen liittyvälle toiselle osapuolelle, mikä merkitsee taloudellisten etujen asettamista turvallisuuden, ympäristönsuojelun ja kansanterveyden edelle?

4. Onko komissio valmis ryhtymään toimiin, jotta julkisuuteen annetaan mahdollisimman pian tiedot katastrofin ympäristövaikutuksista meri- ja rannikkoalueisiin sekä vaikutuksista kaikkien niiden ihmisten terveyteen, joita tämä tapaus koskee?

5. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä purkamistöiden nopeuttamiseksi, jotta meren saastuminen, joka johtuu lastijäämien vuotamisesta ulos aluksesta, voidaan lopettaa välittömästi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

1. Komissio on tietoinen eräistä tiedotusvälineiden laajasti uutisoimista väitteistä, jotka koskevat Erikan lastina olleen öljyn laatua. Komissio on kiinnostuneena arvioinut Ranskan viranomaisten asiasta antamia tietoja, jotka koskevat etenkin lastina olleen aineen karsinogeenisuutta ja turvallisuusohjeiden jakamista puhdistusoperaatioihin osallistuneille. Komissio on myös pannut merkille Ranskan viranomaisten useaan otteeseen esittämät väitteet, joiden mukaan Erikan lastina oli käytössä olevan kaupallistetun öljyn luokituksen perusteella toiseen luokkaan kuuluvaksi määriteltyä raskasta polttoöljyä.

2.–4. Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan Ranskan viranomaisten 31. maaliskuuta 2000 antamaan lehdistötiedotteeseen (Pompage de l'Erika: transparence dans le respect de la protection des secrets industriels), joka on saatavana seuraavasta Internet-osoitteesta:

<http://www.equipement.gouv.fr/actualites>.

5. Komission katsoo, että Erikan lastin purkamistöiden toteuttamiseen liittyvät päätökset kuuluvat Ranskan viranomaisten toimivaltaan.

(2001/C 81 E/026)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1273/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Mosambikin auttaminen

Samanaikaisesti kun YK:n maailman elintarvikeohjelma valitti, että avunpyynnöt Mosambikin tulvien uhreille ovat saaneet liian vähäistä vastakaikua, monet kansalaisjärjestöt syyttivät tiedotusvälineiden mukaan, että Mosambikin ongelmien unohtaminen johtuu vain muutaman viikon takaisesta tulvatragediasta. Voiko tämän syytöksen kohdistaa myös Euroopan unionin toimintaan? Mitä EU tekee Mosambikin tilanteen parantamiseksi, erityisesti Limpopo- ja Save-jokien tulvissa tuhoutuneen infrastruktuurin korjaamiseksi?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Mosambikin tilanteesta keskusteltiin neuvostossa 20. maaliskuuta. Neuvosto on seurannut tiiviisti ja huolestuneena Mosambikin tilannetta, ilmaissut Mosambikin kansalle ja hallitukselle sekä muille alueen maille solidaarisuutensa niiden yrittäessä lieventää tulvien tuhoisia seurauksia sekä tukensa ja myötätuntonsa niiden ryhtyessä rakentamaan elämäänsä uudelleen.

Neuvosto on tietoinen siitä, että katastrofilla on todennäköisesti laajempiakin vaikutuksia Mosambikin talouteen. Neuvosto kannattaa Mosambikin hallituksen kaksitahoista toimintatapaa, jonka tavoitteena on toisaalta vastata välittömään avun tarpeeseen ja toisaalta työskennellä tuhoalueiden kunnostamiseksi ja huolehtia sekä makrotalouden vakauttamisesta että nykyisen avun jatkumisesta.

Tämän vuoksi lähes kaikki jäsenvaltiot ja komissio osallistuivat Italian hallituksen 3. ja 4. toukokuuta Roomassa järjestämään kansainväliseen Mosambikin jälleenrakennuskonferenssiin, jonka Mosambikin hallitus ja Yhdistyneet Kansakunnat olivat yhdessä kutsuneet koolle.

Konferenssin tulokset olivat erittäin myönteiset, ja tavoitteena ollut 450 miljoonan dollarin määrä saavutettiin, suurelta osin yhteisön ja sen jäsenvaltioiden huomattavan osallistumisen ansiosta, sillä ne lupasivat myöntää yhteensä 228,5 miljoonaa euroa, mikä on noin puolet 495 miljoonan euron kokonaismäärästä.

Ehdotetaan, että yhteisön tukena myönnetään varoja tulvasuojelua ja Gazan provinssin taajamien teiden kunnostamista varten, jälleenrakennusohjelmaan suunnattavaa budjettitukea sekä varoja liikenteeseen, maaseudun televiestintäyhteyksiin, perussosiaalipalveluihin, maaseudun tuotantoon ja miinanraivaukseen liittyviä hankkeita varten.

Edellä mainitut varat lisätään Mosambikille vuonna 1999 yhteisön yhteistyöohjelmasta maksettuihin 100 miljoonaan euroon, ja vuonna 2000 on tarkoitus myöntää jopa 150 miljoonaa euroa.

Neuvosto aikoo edelleen seurata tiiviisti Mosambikin tilannetta.

(2001/C 81 E/027)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1274/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Tiedot venäläisten hirmuteoista Tšetšeniassa

Tiedotusvälineissä 30. maaliskuuta 2000 esitettyjen tietojen mukaan Venäjän Amnesty International on äskettäin esittänyt ulkoasiainministeriön lausuntoihin perustuvia syytöksiä Tšetšeniassa tapahtuneista sattumanvaraisista teloituksista, kidutuksesta, naisten ja miesten raiskauksista ja mielivaltaisesta siviilien ja pakolaisten pommittamisesta. Järjestö on verrannut nykyisiä rikoksia Stalinin ajan pahimpiin hirmutekoihin.

Tietääkö Euroopan unioni näistä syytteistä ja vahvistaako se ne? Mihin erityistoimiin se aikoo ryhtyä tämän murhenäytelmän estämiseksi?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Neuvosto on täysin tietoinen Amnesty Internationalin esittämistä syytteistä ja suhtautuu niihin asian vaatimalla vakavuudella. Puheenjohtajavaltio on vastaanottanut kirjeen 29 valtiosta riippumattoman järjestön muodostamalta ryhmältä, jonka puheenjohtajana Amnesty International toimii. Kirjeessä esitetään yksityiskohtainen luettelo oletetuista Venäjän joukkojen ihmisoikeusrikkomuksista Tšetšeniassa. Puheenjohtajavaltio vastasi 17. toukokuuta 2000 valtiosta riippumattomien järjestöjen ryhmälle kaikkien jäsenvaltioiden puolesta. Toisinto alkuperäisestä kirjeestä ja puheenjohtajavaltion vastauksesta ovat tämän vastauksen liitteenä.

Kuten aikaisemmissakin vastauksissa parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin on painotettu, neuvosto ja unionin jäsenvaltiot ovat toimineet päättäväisesti eri tahoilla edistääkseen konfliktin rauhanomaista ratkaisua. Neuvosto on myös jatkuvasti suoraan tuominnut oletetut ihmisoikeusrikkomukset Tšetšeniassa.

Ministerit tapasivat ulkoasiainministeri Igor Ivanovin Euroopan neuvostossa, kun Irlanti oli puheenjohtaja, ja ilmaisivat tälle huolestuneisuutensa. Ministerit seuraavat edelleen erittäin tarkoin Tšetšenian tapahtumia ja raportoivat niistä suosituksen 1456 24 kohdan mukaisesti parlamentaariselle yleiskokoukselle. YK:n ihmisoikeuskomissiossa Genevessä EU ehdotti Tšetšeniää koskevaa julkilausumaa, joka hyväksyttiin 25. huhtikuuta 56. istunnossa 2000. EU on jälleen ottanut Tšetšeniää koskevan kysymyksen esiin 29. toukokuuta Venäjän kanssa pidettävässä huippukokouksessa.

Kyseisen yhteisen painostuksen voidaan nähdä tuottaneen joitakin todistettavia tuloksia. Presidentti Vladimir Putin lupasi 13. huhtikuuta 2000 antamassaan lausunnossa, että "kaikki todisteet Venäjän federaation Pohjois-Kaukasian alueella suorittaman terrorismin vastaisen operaation aikana tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista ja -rikkomuksista tutkitaan perusteellisesti, olivatpa ne kenen tahansa tekemiä, ja jos ne vahvistetaan, syyllisiin kohdistetaan kaikki lainmukaiset rankaisutoimenpiteet." Kansainvälisten vierailijoiden pääsy alueelle on taattu, myös EU:n Moskovan suurlähettiläiden ja Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston arviointiryhmien vierailut tilanteen kartoittamiseksi. Venäjän federaation duumassa on perustettu ihmisoikeuksia, kotiseudultaan siirtymään joutuneita henkilöitä ja sosiaalisen, poliittisen ja taloudellisen tilanteen normalisoitumista Tšetšenian tasavallassa käsittelevä komitea. 17. huhtikuuta 2000 ilmoitettiin niin ikään rikoksen tutkintaa ja ihmisoikeuksien tarkkailua Pohjois-Kaukasuksella koskevan yleisen kansallisen komitean perustamisesta. Komitean puheenjohtajana toimii entinen oikeusministeri Krascheninnikov ja presidentti Putin tukee sitä.

Tästä myönteisestä kehityksestä huolimatta ei voida olla tyytyväisiä. Kansainvälisellä yhteisöllä on edelleen ratkaistavanaan vaikeita haasteita, kuten saada toteuttamaan Venäjän antamansa sitoumukset, konfliktin leviämisen ehkäiseminen ympäröiville alueille ja alueellisen vakauden varmistaminen. Tätä tarkoitusta varten EU ja sen jäsenvaltiot tekevät täysimääräistä yhteistyötä ETYJ:n kanssa, jonka tämän hetkinen puheenjohtaja on Itävalta. Huolimatta siitä, kuinka kauan asian ratkaiseminen kestää, neuvosto jatkaa päättäväisesti painostusta konfliktin kestäväksi ja oikeudenmukaiseksi ratkaisemiseksi Tšetšeniassa.

(2001/C 81 E/028)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-1297/00

esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) neuvostolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Schengenin viisumin peruuttaminen Gafur-Arslanbek Rakhimovilta

Maaliskuussa 1998 uzbekistanilaiselta liikemieheltä Gafur-Arslanbek Rakhimovilta peruutettiin Schengenin viisumi, koska eräissä tanskalaisissa, ranskalaisissa, englantilaisissa ja venäläisissä tiedotusvälineissä hänestä oli annettu julkisuuteen vääriä tietoja, joissa hänen nimensä yhdistettiin huumorikollisten piireihin. Viisumi peruutettiin, vaikka Interpolin rekisterin valvontakomiteasta ilmoitettiin asiaa siltä tiedustelleelle Uzbekistanin ihmisoikeuksien suojelutoimikunnalle (Kansainvälisen ihmisoikeusyhteisön Uzbekistanin osasto), ettei Interpolilla eikä Venäjän viranomaisilla ole hallussaan mitään tietoja, jotka vahvistaisivat kyseiseen henkilöön kohdistetut syytökset.

Voiko neuvosto ilmoittaa, millä perusteilla viisumin peruuttamisesta päätettiin? Voiko neuvosto myös tutkia, onko tämä päätös tehty niiden periaatteiden mukaisesti, joita noudatetaan Schengenin viisumien peruutusmenettelyssä? Jos asia on toisin, voiko neuvosto vakuuttaa puuttuvansa asiaan, jotta Gafur-Arslanbek Rakhimov voisi saada uudestaan Schengenin viisumin?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Neuvosto ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että viisumin myöntäminen tai epääminen kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Menettelystä ja mahdollisista kanteista tapauksessa, jossa jonkun jäsenvaltion diplomaatti- tai konsuliedustusto kieltäytyy tutkimasta hakemusta tai myöntämästä viisumia, säädetään kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä.

Neuvostolla ei ole valtuuksia esittää kantaa asiasta, joka ei kuulu sen perustamissopimusten mukaiseen toimivaltaan.

(2001/C 81 E/029)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1314/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: Kasvirasvojen haitallisuus

Hiljattain hyväksyttiin kaakaota koskeva direktiivi, jossa sallitaan tiettyjen kasvirasvojen käyttö suklaan valmistuksessa tähän saakka käytetyn kaakaovoin (5 %) sijaan. Euroopan parlamentin äänestyksen tulos laillistaa ennen – vuoden 1976 lain nojalla – huijaukseksi katsotun käytännön.

Herää kysymys, onko Italiassa voimassa ollut laki perustunut tieteelliseltä kannalta virheellisiin tietoihin, vai tarjoaako nyt Strasbourgissa hyväksytty teksti varmemmat tieteelliset takeet seuraavien kasvirasvojen käytön terveydellisistä vaikutuksista: voipuun siemenistä saatu rasva, illipe, kokum, shorea, palmuöljy (tai voi), mangoöljy (tai voi)?

Näitä tuotteita käytetään Euroopassa margariinin, saippuan, eläinrehun ja kynttilöiden valmistukseen sekä täyteaineina kosmeettisissa voiteissa ja rasvoissa; selvästikin monikäyttöisiä tuotteita, mutta ei elintarvikkeiden käyttöön.

Jotta voitaisiin välttyä turhilta epäilyiltä ja rauhoittaa kuluttajia, pyytäisin komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Tietääkö komissio varmasti, etteivät nämä tuotteet ole haitallisia ihmisten terveydelle?
2. Onko komissio saanut tieteellisiltä elimiltään takeet näiden rasvojen vaarattomuudesta?
3. Onko komissio päinvastaisessa tapauksessa valmis teettämään erityisen tieteellisen tutkimuksen näiden trooppisten tuotteiden elintarviketurvallisuudesta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Elintarvikkeena käytettäviä kaakao- ja suklaatuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/241/ETY (1) 14 artiklassa säädetään, että ”direktiivi ei vaikuta kansallisiin säännöksiin, joilla tällä hetkellä sallitaan tai kielletään muun kasvirasvan kuin kaakaovoin lisääminen... suklaatuotteisiin”.

Tällä perusteella seitsemän jäsenvaltiota on sallinut muun kasvirasvan kuin kaakaovoin lisäämisen suklaatuotteisiin ja kahdeksan jäsenvaltiota on kieltänyt sen.

Neuvoston ja parlamentin uudella, 25 päivänä toukokuuta 2000 annetulla direktiivillä annetaan yhteisön kaikille valmistajille mahdollisuus lisätä suklaatuotteisiin viisi prosenttia muuta kasvirasvaa kuin kaakao-voita, mutta rajoitetaan tämä mahdollisuus seuraaviin kasvirasvoihin: voipuun siemenistä saatu rasva, illipe, kokum, shorea, palmuöljy (tai -voi) sekä mangoöljy (tai -voi). Näitä kasvirasvoja käytetään yleisesti lukuisten muiden elintarvikkeiden valmistuksessa.

Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että elintarvikkeiden turvallisuudesta ovat ensisijaisesti vastuussa alan toimijat. Niiden on varmistettava, että ne eivät saata markkinoille tuotteita, jotka aiheuttavat vaaraa kuluttajien terveydelle. Toimivaltaiset viranomaiset vastaavat puolestaan tämän vastuun seurannasta ja soveltamisesta perustamalla kansallisia seuranta- ja valvontajärjestelmiä.

Toistaiseksi komission tietoon ei ole tullut tällaisia terveysongelmia. Jos komissio saisi todisteita elintarviketuotteissa todennäköisesti ei vain suklaatuotteissa) käytettyjen kasvirasvojen ihmisen terveydelle aiheuttamasta vaarasta, se voisi kuulla tiedekomiteaa.

(¹) EYVL L 228, 16.8.1973.

(2001/C 81 E/030)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1333/00

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Komission jäsenten kabinetit

Voisiko komissio kertoa, jatkona kirjalliseen kysymykseen E-0254/00 (¹) antamaansa vastaukseen, mitkä ovat kunkin kabinetin yksittäisten jäsenten palkat ja heidän maksamansa veroprosentit?

(¹) EYVL C 374 E, 28.12.2000, s. 46.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Taulukko, josta ilmenee nykyisen komission kabinetin henkilöstön (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt) jakauma palkkaluokittain, lähetetään suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Kuten parlamentin jäsen ymmärtäne, laki ei tietosuojaan vuoksi salli tarkkojen palkkatietojen julkistamista tiettyjen virkamiesten nimien yhteydessä.

Kabinetin koko henkilöstö saa palkkaa henkilöstösääntöjen (virkamiehet ja muu henkilöstö) palkkataulukon mukaisesti. Täydelliset tiedot palkasta (mukaan lukien lisät, verot ja eläkkeet) sisältyivät komission vastaukseen, joka annettiin Paulo Casacan (¹) tämän vuoden tammikuussa esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2360/99. Vastauksessa viitataan esimerkkiluetteloon, joka lähetettiin suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Lisätietoja lististä esitetään myös vastauksessa, jonka komissio antoi viime joulukuussa Jeffrey Titfordin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2045/99 (²).

Kabinetin jäsenten peruspalkka on kaikkien EU:n toimielinten virkamiesten ja muun henkilöstön palkkojen tavoin progressiivisen veron alaista. Marginaaliveroaste on enimmillään 45 prosenttia, minkä lisäksi osasta palkkaa kannetaan 5,83 prosentin tilapäinen maksu.

Sosiaaliturvamaksut, jotka henkilöstön on henkilöstösääntöjen mukaisesti maksettava, ovat seuraavat: eläke: 8,25 prosenttia peruspalkasta, sairaus: 1,7 prosenttia peruspalkasta, tapaturma: 0,1 prosenttia peruspalkasta ja työttömyys (väliaikaiset toimihenkilöt): 0,4 prosenttia peruspalkasta.

(¹) EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 53.

(²) EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 76.

(2001/C 81 E/031)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1334/00**esittäjä(t): Bernard Poignant (PSE) komissiolle**

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Meriahvenen pyyntitilanne

Kalastajajärjestöt ovat antaneet hälyttäviä tietoja meriahvenen pyyntitilanteesta yhteisön vesillä. Näiden huolestuttavien tietojen vuoksi haluaisin komission vastaavan aihetta koskeviin kysymyksiini.

Tietyt alukset pyytävät meriahventa intensiivisesti ja ilman valvontaa sen kutemisaikoina ja kutupaikoissa. Tällainen toiminta saattaa heikentää huomattavasti lajin uusiutumista.

Onko nykyisten kantojen arvioinnista tehty tieteellistä tutkimusta, jotta voitaisiin vastata lajin säilymistä koskeviin kysymyksiin? Jos vastaus on kielteinen, voidaanko sellainen tehdä nopeasti?

Mihin muihin toimiin (koko Euroopan unionia koskeva yleinen kiintiö, kalan vähimmäiskoko jne.) komissio voi ryhtyä tämän lajin suojelemiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen meriahvenen liialliseen pyyntiin liittyvästä laajasta huolestuneisuudesta.

Komissio on myös tietoinen siitä, että sekä Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat ottaneet käyttöön lainsäädäntöä, joka rajoittaa kauppaluksista viikottain purettujen meriahventen määriä.

Komissio on pyytänyt kansainvälistä merentutkimusneuvostoa (ICES) raportoimaan koillis-Atlantilla tapahtuvasta meriahvenkannan pyytämisestä ja ehdottaa teknisiä toimia, joiden avulla ongelma saataisiin ratkaistua. Kansainvälinen merentutkimusneuvosto järjestee tätä aihetta käsitteleviä sopivia työryhmiä, jotka aloittavat työnsä aikaisintaan vuoden 2001 puolenvälin jälkeen. Kansainvälisen merentutkimusneuvoston raportti tulee olemaan pohjana aiheen myöhemmälle käsittelylle komissiossa.

(2001/C 81 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1346/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Institutionaalinen uudistus

Huomasin komission uudistamista koskevasta kertomuksesta, että komission jäsen Kinnock toteaa hyvin painokkaasti, että komission henkilöstön koulutukseen tarkoitettujen varojen määrää tulee merkittävästi lisätä ja että näiden varojen saanti täytyy turvata. Voiko komissio taata, että nämä lisämenot rahoitetaan komission nykyisestä talousarviosta toiminnan tehostamisesta saatujen säästöjen avulla niin että komissio ei pyydä parlamentilta lisää määrärahoja?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2000)

Komission henkilöstön koulutukseen tarkoitettuja määrärahoja on tarkoitus lisätä 2 miljoonalla eurolla vuonna 2001. Koulutusta varten pyydetty kokonaismäärärahat (budjettikohta A-706) ovat siten kaikkiaan 7,5 miljoonaa euroa.

Koulutusta varten tarvittavat lisämäärärahat otetaan osaston A-7 (lisähenkilöstöstä ja hajautetusta hallinnosta aiheutuvat menot) nykyisistä määrärahoista. Vuoden 2001 alustavassa talousarvioesityksessä osastoa A-7 varten pyydettyjen määrärahojen nimellistaso on sama kuin vuoden 2000 talousarviossa.

Jos henkilöstön koulutusmäärärahat ovat ehdotetut 7,5 miljoonaa euroa, ne ovat edelleen vain noin 0,05 prosenttia henkilöstön kokonaiskustannuksista. Tämä eroaa jäsenvaltioiden hallinnoista, joissa nämä määrärahat ovat yleensä huomattavasti suuremmat.

Kun uudistus etenee ja henkilöstöpolitiikan parantamista koskevat yksityiskohtaiset ehdotukset valmistuvat kuulemista varten tänä vuonna, on ajankohtaista harkita, myönnetäänkö koulutukseen lisämäärärahoja investointina tehokkuuteen ja parempaan hallintoon. Mahdollisiin toimiin liittyvät tutkimukset ovat luonnollisesti parlamentin tarkasteltavissa.

(2001/C 81 E/033)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1350/00

esittäjä(t): Jean-Louis Bernié (EDD) neuvostolle

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Ranskan työlain L 762-1 §:ään sisältyvän viihdetaitelijoiden työntekijäolettaman kyseenalaistaminen komissiossa

Ranskaa uhkaa kanne yhteisöjen tuomioistuimessa, koska se on kieltäytynyt luopumasta ulkomaisia taiteilijoita koskevasta "työntekijäolettamasta" (présomption de salariat), joka on kirjattu Ranskan työlain L 762-1 §:ään.

1. Eikö tämä toimenpide ole kohtuuton ottaen huomioon, että pykälän soveltaminen yksin ranskalaisiin taiteilijoihin asettaisi heidät epäedulliseen asemaan omalla maaperällään?
2. Eikö ulkomaisten taiteilijoiden työnantajien enää pitäisi maksaa sosiaaliturvamaksuja, vaikka he maksavat niitä palkatessaan ranskalaisia taiteilijoita?
3. Tällainen alhaalta päin tapahtuva yhdenmukaistaminen haittaa ranskalaisia taiteilijoita: eikö se merkitsekin kuoliniskua tälle Ranskalle tyypilliselle säännökselle, joka tarjoaa taiteilijoille Euroopan parhaimpiin kuuluvan sosiaaliturvan?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti komission tehtävä on valvoa, että tämän sopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan. Näin ollen neuvosto ei voi esittää huomautuksia siitä, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön yhteisön oikeuden säännöksiä, sitäkin suuremmalla syyllä, kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin käsittelee tai tulee piakkoin käsittelemään kyseistä täytäntöönpanoa.

(2001/C 81 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1356/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Pähkinäalan erityistukien muuttaminen

Malagalainen pienviljelijöiden ja karjankasvattajien yhdistys Espanjassa pelkää, että pähkinäala katoaa lähitulevaisuudessa, mikä johtuu komission ehdottamasta päätöksestä muuttaa tähän asti voimassa ollutta tukijärjestelmää. Alan mahdolliseen katoamiseen johtava muutos koskettaisi 200 000 alasta elinkeinonsa saavaa perhettä; jo yksin Malagan alueella tukien poistamisesta kärsisi yli 15 000 viljelijää.

Kyseiselle pienviljelijöiden ja karjankasvattajien yhdistykselle ainut vaihtoehto alan säilymiseksi olisi pähkinöitä koskevan erityisen tulotuen käyttöönotto hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn määrärahoista, mitä onkin jo pyydetty hedelmä- ja vihannesalan foorumissa.

Voiko komissio kertoa, millä tavoin se voi hälventää näiden maanviljelijöiden pelkoa, joka liittyy allalla tähän saakka voimassaolleeseen tukijärjestelmään kohdistuviin muutostoiimiin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2000)

Hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72⁽¹⁾ II a osaston pähkinöiden erityinen tukijärjestelmä otettiin käyttöön vuonna 1989 pähkinöiden tuottavuuden ja kilpailukyvyyn parantamiseksi. Tämän järjestelmän tärkein osa oli parannussuunnitelma, jonka avulla tuottajajärjestöt voivat saada taloudellista tukea enintään 10 vuoden ajaksi.

Tukijärjestelmää ei ole muutettu. Tuen on aina ollut tarkoitus olla väliaikainen ja asteittain vähenevä rahoitusvastuun siirtämiseksi viljelijöille.

Pähkinäalalla voi saada lisätukea pähkinöille ja johanneksenleivälle, kuten kaikille muillekin hedelmä- ja vihannesalan tuotteille hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽²⁾ toimintarahastojärjestelmän kautta, josta myönnetään taloudellista tukea kaikille tuottajajärjestöjen kautta kaupan pidetyille hedelmille ja vihanneksille.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 20.5.1972.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996.

(2001/C 81 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1357/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin välimiesmenettely Jerez- ja Montilla-viinien alkuperänimityksiä koskevassa kiistassa

Jerez- ja Montilla-merkkisten viinien markkinointistrategiat Yhdistyneessä kuningaskunnassa saivat aikaan näiden kahden espanjalaisen alkuperänimitysten välillä konfliktin, joka mahdollisesti joudutaan ratkaisemaan oikeudessa.

Tällaisissa tilanteissa yhteisön maatalouden parissa työskentelevät miettivät, voitaisiinko tämäntyyppiset erimielisyydet ratkaista välimiesmenettelyllä, jotta näille konflikteille löydetäisiin sovinto yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä toteutettavien konkreettisten toimien avulla.

Voiko komissio kertoa, tukeeko tai voisiko yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) tukea kyseisiä sovittelutoimia, joilla edistettäisiin yhteisön samasta tai eri valtioista olevien maanviljelijöiden välisten erimielisyyksien ratkaisemista siten, ettei heidän täytyisi kääntyä tuomioistuimen puoleen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(9. kesäkuuta 2000)

Komissiolla ei ole käytettävissään viimeaikaisia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomasta asiasta, joka liittyy Montilla-Moriles- ja Jerez-Xeres-Sherry -alkuperänimitysten markkinointistrategioiden aiheuttamaan ristiriitatilanteeseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Tällaisten tietojen ja lisätarkennusten puuttuessa komissio ei pysty analysoimaan arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomaa ongelmaa perinpohjaisesti eikä näin ollen voi nykyisessä tilanteessa antaa vastausta siihen, voitaisiinko tällainen ristiriitatilanne ratkaista välimiesmenetelyllä. Komissio pyytääkin arvoisaa parlamentin jäsentä ystävällisesti tarkentamaan kysymyksessä esiin tuomaansa seikkaa.

(2001/C 81 E/036)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1359/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Ceutan ja Melillan tarkastelu yhdessä Eurostatin tilastoissa ja tietojen käyttäminen tavoitetta 1 koskeissa päätöksissä

Alueet, joiden BKTL on enintään 75 prosenttia yhteisön keskimääräisestä BKTL:sta, voivat saada tukea tavoitteesta 1. Kelpoisuutta arvioitaessa kahta Espanjan kaupunkia, Ceutaa ja Melillaa, tarkastellaan yhdessä aivan kuin ne muodostaisivat yhden taloudellisen, maantieteellisen ja hallinnollisen kokonaisuuden.

Nämä kaksi Pohjois-Afrikassa sijaitsevaa kaupunkia eivät kuitenkaan ole samanlaisia missään edellä mainitussa merkityksessä ja sen vuoksi niitä ei pitäisi käsitellä yhtenä kokonaisuutena kun arvioidaan niiden BKTL:n suhdetta yhteisön keskiarvoon ja päätetään niiden kelpoisuudesta tavoitteeseen 1.

Katsooko komissio, että näiden kahden Espanjan kaupungin BKTL:oa pitäisi tarkastella erikseen kun arvioidaan alueiden kelpoisuutta tukeen tavoitteesta 1?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 3 artiklassa säädetään, että tavoitteen 1 kohdealueet ovat tilastollisen alueluokituksen II-tasoa (NUTS II) vastaavia alueita, joiden yhteisön käytössä 26 päivänä maaliskuuta 1999 olevien viimeisten kolmen vuoden tietojen perusteella ostovoimapariteetilla mitattu bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta.

Tilastollisen alueluokituksen mukaan Ceuta ja Melilla muodostavat yhden NUTS II-tasoa vastaavan alueen. Mainitun asetuksen 3 artiklassa mainittujen tietojen perusteella Ceutan ja Melillan BKT asukasta kohti on 71,4 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Tämän vuoksi Ceuta ja Melilla voivat saada rakennerahastojen tavoitteen 1 tukea kaudella 2000–2006.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/037)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1360/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Madridin ja Galician välinen luotijunayhteys

Vastauksessaan syyskuussa 1999 esittämiini Galiciaa ja luotijunaa koskeviin kysymyksiin (H-0456/99)⁽¹⁾, (E-1438/99) ja (E1440/99)⁽²⁾, komissio tunnusti, että yhteisön suuntaviivoissa Euroopan laajuisista verkoista ei ole ainuttakaan hanketta, joka koskisi luotijunayhteyttä Galiciasta Espanjan pääkaupunkiin.

Galician hallituksen edustajien lehdistölle antamien lausuntojen ja komission Euroopan parlamentille antamien lausumien välillä on selvä ristiriita. Galician yleisten töiden ministeri vahvisti, että Galician hallituksella on tukenaan EU:n määrärahoja ja Espanjan hallituksen lupaus, että vuonna 2007 La Coruñasta ja Vigosta on luotijunayhteys Madridiin Valladolidin kautta. Muissa lausumissa Galician autonomian hallitus lupaa, että Euroopan unionin investointien ansiosta vuonna 2007 matka kestää 4 tuntia 30 minuuttia.

Galician ja Espanjan keskusylängön välinen rautatieyhteys on niin vanhanaikainen, että junamatka Galiciasta Madridiin kestää 8–12 tuntiin (Vigosta vähintään 8 tuntia 5 minuuttia, La Coruñasta 8 tuntia 35 minuuttia, Lugosta 9 tuntia 40 minuuttia ja Ferrolista 12 tuntia), mikä merkitsee 70 kilometriä tunnissa. Liikennepoliitikasta vastaavan komission jäsenen mukaan päätös luotijunayhteyden rakentamisesta Galician ja Madridin välille Valladolidin kautta samoin kuin siihen liittyvä suunnittelutyö kuuluvat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti Espanjan valtion toimivaltaan. Espanjan hallitus esitteli vuoden 1999 viimeisen neljänneksen aikana ehdotuksensa yhteisön tukikehykseksi Euroopan komissiolle.

Voiko komissio vahvistaa, että vuonna 2007 Galicia yhdistetään suuriin eurooppalaisiin perusrakenteisiin? Onko Espanjan hallitus jo korjannut viivästymisensä toimintaohjelman esittämisessä, ohjelman, jossa täsmennetään hallituksen ehdotuksia tulevia seitsemää vuotta varten? Jos on, voiko komissio vahvistaa, että vuonna 2007 Galiciaan tulee samanlainen luotijunayhteys kuin Madridin ja Sevillan välinen AVE ja rakenteilla oleva Madridin ja Barcelonan välinen yhteys?

(¹) Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (syyskuu 1999).

(²) EYVL C 170 E, 20.6.2000, s. 15.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Espanjan hallitus esitti komissiolle 29. lokakuuta 1999 aluekehityssuunnitelmansa Espanjan tavoitteeseen 1 kuuluville alueille ohjelmakaudella 2000–2006. Tässä suunnitelmassa vedotaan siihen, että Galicasta ei voi päästä rautateitse Iberian niemimaan keskiosiin ja sen vuoksi siinä ehdotetaan Galician ja Madridin välisten rautatieverkkojen ja -palveluiden parantamista esittämättä kuitenkaan enempää yksityiskohtia konkreettista toimenpiteistä tämän päämäärän saavuttamiseksi.

Vaikka komissio katsookin, että toimenpiteet tämän ongelman ratkaisemiseksi voitaisiin lisätä seuraavaan yhteisön tukikehykseen (YTK) kaudella 2000–2006 tavoitteeseen 1 kuuluvien Espanjan alueiden osalta, se ei voi tässä vaiheessa sitoutua siihen, koska neuvottelut Espanjan viranomaisten kanssa alkoivat 4. toukokuuta 2000 ja niitä käydään parhaillaan.

Lisäksi komissio sai 28. huhtikuuta 2000 Espanjan viranomaisilta Galiciaa koskevan toimenpideohjelman ohjelmakaudelle 2000–2006 ja se tutkii parhaillaan ohjelman kelvollisuutta.

(2001/C 81 E/038)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1367/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(4. toukokuuta 2000)

Aihe: Cam-Albanian selonteko Kosovon humanitaarisesta avusta

Cam-Albania (Custom assistance mission) lähetti 1. maaliskuuta 2000 komission PO XXI:lle (verotusta ja tulliliittoa koskevat asiat) yksityiskohtaisen selonteon Kosovoon sodan aikana viime vuonna Albanian kautta toimitetusta humanitaarisesta avusta. Selonteossa kiinnitettiin huomiota kahdentyyppisiin petoksiin: toimituksiin, joiden väitettiin olevan humanitaarista apua, mutta jotka eivät kuitenkaan olleet sitä, ja varsinaiseen humanitaariseen apuun, jota ei tullauksen jälkeen käytettykään alkuperäiseen tarkoitukseensa, vaan se jaettiin ja myytiin pimeästi. Kummassakin tapauksessa oli kyse salakuljetukseen liittyvistä rikoksista.

Italialaisessa viikkolehdessä "Panoramassa" julkaistujen uutisten mukaan vähintään 40 % Albaniassa maaliskuun ja kesän 1999 välillä toimineista valtioista riippumattomista humanitaarisista järjestöistä, jotka lueteltiin kyseisessä lehdessä, syyllistyi vakaviin rikkomuksiin. Rikollisjärjestöt olivat esimerkiksi perustaneet valejärjestöjä avun pimeää myyntiä varten.

1. Tunteeko komissio tämän selonteon?
2. Mikä on komission näkemys asiasta?
3. Onko komissio ryhtynyt toimenpiteisiin selvittääkseen, ketkä ovat vastuussa tilanteesta?
4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tällaisia petoksia ei enää pääsisi tapahtumaan toimitettaessa apua Kosovoon tai muille kriisialueille?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. heinäkuuta 2000)

1. Komissio tuntee kysymyksessä tarkoitetun selonteon, jonka on laatinut Albanian tulliviranomaisten ja Albanian tulliyhteistyöryhmän CAM-A:n asiantuntijan muodostama yhteinen työryhmä. Yhteinen työryhmä perustettiin Albanian valtionvarainministerin pyynnöstä laatimaan edellä mainittu selonteko. Selonteko toimitettiin Albanian tullin pääjohtajalle Agolle 29. helmikuuta 2000. Komissio on saanut selonteon tiedoksi. Myös Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF tuntee selonteon.

2. Selonteossa kerrotaan vaikeuksista, joita Albanian viranomaisilla oli Kosovon kriisin aikaisten humanitaaristen apulähetysten liikkumisen valvonnassa vuonna 1999. Kriisi lisäsi tuntuvasti Albaniaan saapuvien apulähetysten ja ihmisten määrää. Osa avusta oli suunnattu Kosovoon. Selonteosta ilmenee, että 29 kansalaisjärjestöä ei ole täysin noudattanut menettelyjä, jotka koskivat humanitaarisena apuna tullilta toimitettavia tavaralähetyskiä.

3. Albanian viranomaisten asiana on ryhtyä tarpeellisiin toimiin laiminlyöntien torjumiseksi. Jotkut tapauksista ovat ilmeisen petosluontoisia ja vaativat tutkintaa. Komissio kuitenkin ymmärtää tehtävän olleen vaikea albanialaisille, joilla oli omiakin ongelmia, ja on valmis auttamaan Albanian tulliviranomaisia yhteisön rahoittaman CAM-A-ohjelman kautta. Ohjelman yleistavoitteena on auttaa Albanian viranomaisia kehittämään maahan nykyaikainen ja toimiva tullilaitos. Selonteon tarkoituksena oli tehdä Albanian viranomaiset tietoisiksi avun toimittamisen aikaisista tapahtumista ja antaa suosituksia korjaustoimiksi, joihin on tarpeen ryhtyä menettelyissä ilmenneiden puutteiden poistamiseksi. CAM-A:n asiantuntijat ilmoittivat komissiolle toukokuussa 2000 Albanian viranomaisten toteuttavan suositettuja muutoksia. Komissio tutkii myöhemmin meneillään olevien selvitysten tulosten perusteella, onko syytä päätelmiin.

4. Yksi komission kriisialueille toimittaman teknisen avun tavoitteista on kertoa paikallisille viranomaisille tavoista, joilla voidaan estää humanitaaristen apulähetysten ja humanitaariselle avulle myönnetyn erikoistullikohtelun väärinkäytökset.

Kosovon tulliyhteistyöryhmä CAM-K avustaa YK:n Kosovon väliaikaishallinnon alaisuudessa toimivaa tullia kehittämään hallinto- ja valvontamenettelyjä (mm. erityisiä lomakkeita) kansainvälisten ja hallinnollisten rajojen kautta saapuvia apulähetyskiä varten.

Bosnian ja Hertsegovinan osalta voidaan todeta, että tulli- ja veroasioista vastaava virasto CAFAO on kehottanut SFOR-joukkoja tarkistamaan alueelle osoitettujen apulähetysten nykyisiä valvontamenettelyjä.

(2001/C 81 E/039)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1379/00**esittäjä(t): Ari Vatanen (PPE-DE) komissiolle**

(27. huhtikuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Venäjän välinen raja-alueyhteistyö

Euroopan unionin ja Venäjän välinen maaraja muodostaa maailman suurimman elintasokuilun. Eron näkee esimerkiksi vertaamalla kotiani, joka on 20 km päässä uudesta rajasta, äitini kotitaloon, joka lähes 60 vuotta sitten jäi luovutetun Karjalan puolelle. Elintasoero on kuin aikapommi, joka tipahtaa syliimme, ellei unioni voimakkaasti panosta raja-alueiden yhteistyöhön ja niiden tasapainoiseen kehitykseen. Unionin pohjoiset raja-alueet ovat yksi niistä unionin äärialueista, joiden kehittäminen on unionin erityinen velvollisuus jo perustamissopimuksen mukaan (299 artiklan 2 kohta).

Ongelman vakavuudesta huolimatta EU-ohjelmien toteuttamiseen näillä raja-alueilla liittyy ongelmia: Interreg II:n tulokset vuosilta 1994–1999 osoittavat, että Interreg-ohjelman yhteensovittaminen unionin ulkopuolisia maita koskevien ohjelmien (kuten Tacis) kanssa on ollut varsin monimutkaista. Raja-alueet itse pitävät pääongelmana sitä, että Interreg on ohjelmajohdettu ja päätöksenteko tapahtuu aluetasolla, kun taas Tacis CBC-ohjelmasta päätökset tehdään Brysselissä ja se ei ole ohjelmaperusteinen.

Ongelman ratkaisemiseksi EU:n ja Venäjän raja-alueet ovat perustaneet Euregio Karelian koordinoimaan raja-alueyhteistyötä. Tavoitteena on, että Euregio Karelia voisi olla kokeiluprojekti, jossa Euregion hallintokomitea tekisi päätöksiä aluetasolla molempien ohjelmien osalta ohjelmaperusteisesti. Euregio Karelian kokeilu parantaisi EU-ohjelmien vaikuttavuutta EU:n ja Venäjän raja-alueilla.

Komissaari Michel Barnier ilmoitti suullisessa kuulemisessa parlamentissa, että hän pitää Interreg- ja Tacis-ohjelmien yhteensovittamista unionin keskeisenä aluepoliittisena tavoitteena. Onko tämä koko komissio kanta? Miten komissio aikoo helpottaa EU:n ja Venäjän välistä raja-alueyhteistyötä? Miten komissio aikoo suhtautua Euregio Karelian esittämään kokeiluun?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(6. kesäkuuta 2000)

Kuten maaliskuussa 2000 annetussa tiedonannossa "Strategiset tavoitteet vuosina 2000–2005"⁽¹⁾ esitetään, komissio kohdistaa erityistä huomiota Venäjän kanssa harjoitettavan yhteistyön lujittamiseen.

Rakennerahastojen osalta tämä ilmenee rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽²⁾ 20 artiklassa, jossa säädetään, että Interregin ja Tacis-ohjelman nykyistä parempaan koordinointiin olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota.

Interreg III:n suuntaviivoissa komissio korostaa, että Interreg III:n ja Tacis-ohjelman mukaisen avun tosiasiallinen koordinointi ja yhteensopivuus on varmistettava erityisesti laatimalla toiminnalliset suuntaviivat. Lisäksi avun toimittamisesta Itä-Euroopan ja Keski-Aasian kumppanivaltioille 29 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 99/2000⁽³⁾ viitataan Tacis-ohjelman osalta myös rajat ylittävään yhteistyöhön yhteisön raja-alueiden kanssa. Näin komissio lujittaa Interregin ja Tacis-ohjelman välisen koordinoinnin perustaa helpottaakseen yhteisön ja Venäjän välistä yhteistyötä.

Toiminnan tuloksena nykyistä hanketason koordinoitua voidaan täydentää lisäämällä ohjelmityön johdonmukaisuutta ja määrittelemällä tavoitteet ja yhteistyöalueet. Interreg III:n toteuttamisessa rajat ylittävää toimintaa edistävien pienimuotoisten hankkeiden hallinnointi voitaisiin sisällyttää suoraan rajat ylittävää yhteistyötä koskeviin aloitteisiin, kuten Euregio.

Tämän perusteella komissio ottaa huomioon rajat ylittävään yhteistyöhön liittyvät esimerkitapaukset, kuten Euregio Karelian.

(¹) EYVL C 81, 21.3.2000.

(²) EYVL L 161, 26.6.1999.

(³) EYVL L 12, 18.1.2000.

(2001/C 81 E/040)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1391/00

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) neuvostolle

(3. toukokuuta 2000)

Aihe: Maahanmuuttopolitiikka

Laiton maahanmuutto Euroopassa alkaa muistuttaa yhä enemmän orjakauppaa, joka loukkaa ihmisarvoa ja aiheuttaa usein ihmishenkien menetyksiä.

Onko Euroopan unionilla vastuu puuttua tähän tilanteeseen? Eikö unionin maahanmuuttajia vastaanotavana alueena tulisi laatia yhteinen maahanmuuttopolitiikka, jossa määritetään selkeästi yhteisesti hyväksytyt suhteet maahanmuuttajien alkuperämaiden kanssa ja torjutaan laittomuuksia, ihmiskauppaa sekä pimeään työvoiman käyttö unionissa? Eikö myös ehdokasvaltioiden tulisi osallistua tämän politiikan laadintaan ja täytäntöönpanoon?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Neuvosto yhtyy täysin arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen laittomasta maahanmuutosta ja sen seurauksista.

Neuvosto perusti joulukuussa 1998 turvapaikka- ja maahanmuuttoasioiden korkean tason työryhmän, jonka tarkoituksena on kehittää yhtenäinen, kaikki pilarit kattava toimintamalli maahanmuuton ja pakolaisuuden perustana olevien syihin puuttumiseksi. Korkean tason työryhmälle annettiin tehtäväksi laatia tiettyjä turvapaikanhakijoiden ja/tai laittomien maahanmuuttajien lähtömaita koskevat toimintasuunnitelmat. Neuvosto hyväksyi viime vuoden lokakuussa viittä maata (Afganistan ja lähialueet, Irak, Marokko, Somalia ja Sri Lanka) koskevat toimintasuunnitelmat, ja valtionpäämiehet hyväksyivät ne Tampereen Eurooppa-neuvostossa.

Kyseisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa pohditaan parhaillaan korkean tason työryhmässä, jota pyydetään antamaan selvitys täytäntöönpanosta Eurooppa-neuvostolle joulukuussa 2000. On selvää, etteivät toimintasuunnitelmat voi velvoittaa asianomaisia maita, mutta ne voidaan panna täytäntöön tiiviissä yhteistyössä kyseisten maiden viranomaisten kanssa. Tampereen Eurooppa-neuvostossa myönnettiin selkeästi, että maahanmuuton osalta tarvitaan kokonaisvaltaista toimintamallia. Kyseisen neuvoston päätelmien kohdan 11 mukaisesti kyseisessä toimintamallissa olisi otettava huomioon ”poliittiset sekä ihmisoikeus- ja kehitysasiat lähtö- ja kauttakulkumaissa ja -alueilla. Tämä edellyttää köyhyyden torjumista, elinolosuhteiden ja työllisyysmahdollisuuksien parantamista, konfliktien ehkäisemistä sekä demokraattisten valtioiden vahvistamista ja huolehtimista ihmisoikeuksien, erityisesti vähemmistöjen, naisten ja lasten oikeuksien kunnioittamisesta. Tätä varten unionia ja jäsenvaltioita kehoitetaan kutakin perussopimuksen mukaisen toimivaltansa rajoissa lisäämään unionin sisäisten ja ulkoisten politiikkojen johdonmukaisuutta. Kumppanuus asianomaisten kolmansien maiden kanssa on niin ikään avaintekijä tällaisen politiikan onnistumisessa yhteisen kehityksen edistämiseksi.”

Ihmisiin kohdistuvien laittomien toimien ja ihmiskaupan sekä laittoman työn torjuntaan liittyvistä asioista keskustellaan EU:n tasolla CIREFIssä, joka kokoontuu satunnaisesti kerran puolessa vuodessa EU:n jäsenyyttä hakneiden maiden edustajien kanssa, mutta myös laajemmissa yhteyksissä. Lisäksi on korostettava Europolin tehtävää järjestetyn laittoman maahanmuuton torjunnassa. Yhteisö ja jäsenvaltiot osallistuvat nykyään aktiivisesti Yhdistyneissä Kansakunnissa käytäviin neuvotteluihin, jotka koskevat järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen tekemistä. Yleissopimusehdotukseen kuuluu muun muassa kaksi pöytäkirjaa, jotka koskevat maahanmuuttajien maitse, lentoteitse ja meritse tapahtuvan salakuljetuksen torjumista sekä laittoman ihmiskaupan, erityisesti nais- ja lapsikaupan estämistä, hävittämistä ja rankaisemista. Yleissopimus saataneen valmiiksi ja allekirjoitettaneen vuoden 2000 loppuun mennessä.

(2001/C 81 E/041)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1401/00

esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) neuvostolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin ja Venäjän väliset suhteet

Jokin aika sitten Venäjän liittotasavallassa pidettiin presidentinvaalit, joiden ensimmäisellä kierroksella presidentiksi valittiin Vladimir Putin. Vaalien jälkeisenä päivänä YUTP:n korkea edustaja Javier Solana ja Euroopan komission puheenjohtaja Romano Prodi onnittelivat juuri valittua presidenttiä ja "muistuttivat" häntä tilanteesta Tšetšeniassa, jossa tuhannet ihmiset ovat kuolleet kuluneina kuukausina sodassa, jota Moskova ei todellakaan halunnut välttää. On lisäksi todettava, että siviiliväestöä ja sairaaloita on pommitettu mielivaltaisesti, puhumattakaan venäläisjoukkojen tekemistä jatkuvista ihmisoikeusloukkauksista.

Ottaen huomioon 16. maaliskuuta 2000 Euroopan parlamentin antaman päätöslauselman Euroopan ihmisoikeusperuskirjasta ja EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan 2 kohdan, jossa määrätään, että yhteisön politiikalla "myötävaikutetaan kansanvallan ja oikeusvaltion kehittämisen ja lujittamisen yleiseen tavoitteeseen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen tavoitteeseen", kysyn seuraavaa.

Mitä eettisiä rajoituksia EU:n ulkopoliitikassa pitäisi neuvoston mielestä olla? Mitä toimenpiteitä se ehdottaa tämän tapaisten konfliktien välttämiseksi, kun niitä meidän mielestämme virheellisesti pidetään "sisäisinä"? Mitä aloitteita neuvosto ehdottaa EU:n ulkopuolella olevien etnisten vähemmistöjen suojelemiseksi?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa sanotaan, että yksi unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteista on "turvata unionin yhteiset arvot". Nämä arvot tai periaatteet, "jotka ovat yhteisiä jäsenvaltioille", ovat "vapaus, kansanvalta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen sekä oikeusvaltion periaate". Ne ovat EU:n ulkosuhteiden kaikkien eettisten ulottuvuuksien perusta.

Euroopan unioni ei tunnusta teoreettisia rajoja olennaisten periaatteidensa soveltamisessa. EU asettaa arvojensa edistämisen ehdottomalle etusijalle niin YK:ssa, ETYJissä, Euroopan neuvostossa kuin kahdensivuisissa suhteissaan sekä kolmansien maiden kanssa tekemissään sopimuksissa.

Konfliktien estäminen on monimutkainen ja vaikea tehtävä, johon EU merkittäväällä tavalla osallistuu muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa, vaihtelevin tuloksin. EU käyttää tähän kaikkia käytettävissään olevia keinoja. Pidemmällä aikavälillä niihin kuuluvat unionin arvojen, tuen, kaupan ja poliittisen vaikutusvallan vahvistaminen, jonka tarkoituksena on selkkausten syitä poistavien sosiaalisten ja poliittisten olojen tukeminen. Lyhyemmällä aikavälillä EU voi konfliktin uhan tai käynnissä olevan konfliktin aikana

käyttää taivuttelua, vaikutusvaltaansa ja muita toimia, jotta kiistat voitaisiin ratkaista rauhanomaisesti vuoropuhelun avulla ja sopimalla. Näin toimitaan myös sellaisten maiden osalta, joissa on sisäisiä tai ulkoisia selkkauksia tai niiden uhka.

EU:n edellytyksiä valvoa tapahtumia saati sitten vaikuttaa niihin rajoittavat luonnollisesti tekijät, jotka vaihtelevat olosuhteista riippuen, kuten EU:n merkitys kyseisessä maassa tai selkkauksen syy sekä EU:n yleiset edut. EU:n toimielinten on kussakin tapauksessa päätettävä, mitkä ovat eri olosuhteissa soveliaimmat keinot sen tavoitteisiin pyrkimiseksi.

Yksi kyseisistä tavoitteista on vähemmistöjen, myös etnisten vähemmistöjen oikeuksien tehokkaampi puolustaminen. Kulloisetkin aloitteet riippuvat vallitsevista olosuhteista ja EU:n edellytyksistä vaikuttaa tilanteeseen.

(2001/C 81 E/042)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1404/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Toimet korruptoituneita virkamiehiä vastaan

Paul van Buitenen mainitsee kirjassaan "Blowing the Whistle" useita Euroopan komission virkamiehiä, jotka ottivat lahjuksia.

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin on ryhdytty virallisessa kertomuksessa korruptoituneiksi todettuja virkamiehiä vastaan?

Onko ketään heistä siirretty eläkkeelle, kuten van Buitenen väittää kirjassaan?

(2001/C 81 E/043)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1420/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Lahjonta Euroopan komissiossa

Voiko komissio ilmoittaa, mihin kurinpitomenettelyihin on ryhdytty komission palkkaamia henkilöitä vastaan Paul van Buitenenin paljastamien väärinkäytösten seurauksena, vai onko kurinpitotoimiin ryhdytty lainkaan?

**Neil Kinnockin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1404/00 ja E-1420/00**

(3. heinäkuuta 2000)

Komissio tutkii kaikki virkamiesten toimintaan kohdistetut syytökset, jotka voivat antaa aihetta kurinpitomenettelyjen soveltamiseen.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa tapauksissa kurinpitomenettelyt aloitettiin jokin aika sitten ja asiakirjat on soveltuvin osin toimitettu jäsenvaltioiden oikeusviranomaisille.

Säännönmukaisen oikeuskäsittelyn jälkeen menettelyt kuutta Paul van Buitenenin kirjassa mainittua virkamiestä vastaan on saatu päätökseen. Kaksi virkamiestä vapautettiin syytteistä, yhdelle virkamiehelle annettiin varoitus, kaksi virkamiestä irtisanottiin ja yksi virkamies irtisanottiin siten, että hänen eläke-oikeuttaan alennettiin.

Muissa tapauksissa ennen kirjan julkaisemista ja sen jälkeen aloitetut kurinpitomenettelyt ja hallinnolliset tutkimukset ovat edelleen kesken.

(2001/C 81 E/044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1405/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Toimet Paul van Buiteneniä vastaan

Paul van Buitenen kertoi kirjansa "Blowing the Whistle" julkistamistilaisuudessa Englannissa hiljan, että häntä on varoitettu ja uhkailtu, hänen kotinsa on pengottu läpikotaisin, ja että hänelle on sanottu, että jos komission jäsenet päättävät ryhtyä oikeustoimiin häntä vastaan, komissio tukee heitä.

Aikooko komissio toteuttaa toimia Paula van Buiteneniä vastaan?

Tuomitseeko komissio ehdottomasti niiden henkilöiden toimet, jotka ovat mahdollisesti varoittaneet tai uhkailleet Paul van Buiteneniä, tai jotka ovat penkoneet hänen kotiaan?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Paul van Buitenenille määrättiin kurinpitoseuraamus, koska hän rikkoi voimassa olevia sääntöjä antamalla käynnissä olevaan rikostutkintaan ja kurinpitomenettelyyn liittyviä asiakirjoja komission ulkopuolelle. Paul van Buitenenille annettiin sääntöjen rikkomisesta muodollinen varoitus, ja asian käsittely päättyi siihen.

Paul van Buitenen ei ole ilmoittanut komissiolle virallisesti, että häntä olisi varoitettu tai uhkailtu tai että hänen kotiinsa olisi tunkeuduttu laittomasti. Komissio luonnollisesti paheksuisi voimakkaasti parlamentin jäsenen kysymyksessä kuvailtua tai muun laista laitonta käytöstä.

Henkilöstösääntöjen 24 artiklassa määrätään, että "yhteisöt avustavat virkamiestä erityisesti oikeudellisissa toimenpiteissä sellaista henkilöä vastaan, joka uhkaa, loukkaa, solvaa tai herjaa virkamiestä tai hänen perheensä jäsentä tai hyökkää heitä vastaan tai vahingoittaa heidän omaisuuttaan virkamiehen aseman tai tehtävän vuoksi". Virkamiehen on virallisesti pyydettävä tällaista avustamista.

(2001/C 81 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1422/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Perussopimusten valvonta

Hyväksyykö komissio sen, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen konsolidoidun toisinnon 211 artiklassa vaaditaan komissiota "huolehtimaan siitä, että tämän sopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan"? Jos se hyväksyy tämän ja jos se haluaa säilyttää roolinsa "sopimusten valvojana", miten tämä sopii yhteen niiden komission oikeudellisen yksikön

pääjohtajan Jean-Louis Dewostin huomautusten kanssa, jotka julkaistiin European Voicessa, ja erityisesti sen kanssa, että pääjohtaja totesi, että jos EU-lainsäädännön virheellinen tulkinta koskee vain yksittäistä tapausta, yksiköllä on tärkeämpiä asioita ratkottavanaan?

(2001/C 81 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1428/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. toukokuuta 2000)

Aihe: Komission tehtävä perussopimusten valvojana

Voiko komissio ilmoittaa, onko sen tehtävä perussopimusten valvojana luonteeltaan oikeudellinen vai poliittinen ja riippumatta edelliseen kysymykseen annetusta vastauksesta, uskooko komissio, että on sen ja Euroopan unionin intressien mukaista, että kaikkiin perussopimusten loukkauksiin puututaan niin kauan kuin komissiolla on edellä mainittu tehtävä?

**Romano Prodin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1422/00 ja E-1428/00**

(18. heinäkuuta 2000)

Parlamentin jäsen viittaa aivan oikein EY:n perustamissopimuksen 211 artiklaan (entinen 155 artikla) ja komission asemaan "perustamissopimusten valvojana", joka onkin yksi sen päätehtävistä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan "komission ei ole pakko aloittaa menettelyä tämän määräyksen perusteella, vaan se voi toimia asiassa harkintavaltansa rajoissa" ⁽¹⁾; "komissio yksin on näin ollen toimivaltainen päättämään, mikä on sopiva hetki jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn aloittamiseksi ja minkä asianomaisen jäsenvaltion tekemisen tai tekemättä jättämisen perusteella menettely on aloitettava" ⁽²⁾. Ilman tätä harkintavaltaa komissio ei pystyisi tehokkaasti toimimaan perustamissopimusten valvojana. On myös huomattava, että vastaava harkintavalta on yleensä myös kansallisilla viranomaisilla, joiden tehtävänä on yleisen edun vuoksi nostaa syyte havaittuaan, että lakia on rikottu.

Komission on otettava harkintavaltansa käyttäessään huomioon lukuisia seikkoja, kuten rikkomisen vakavuus, asian merkitys tai soveltuvuus ennakkotapaukseksi sekä komission käytössä olevat resurssit. Harkittuaan huolellisesti asian kaikkia puolia komissio voi päättää, että rikkomismenettelyn aloittaminen ei ole välttämättä tarpeen yksittäisessä asiassa, jossa on pelkästään kyse kansallisten sääntöjen soveltamiseen liittyvästä ongelmasta, eivätkä kyseiset kansalliset säännöt ole yhteisön oikeuden vastaisia. Tällaisissa yksittäistapauksissa asian käsittely kansallisessa tuomioistuimessa saattaa olla parempi vaihtoehto kuin rikkomisesta johtuva menettely, joka saattaa kestää kauemmin ja jonka avulla ei pystytä lopettamaan laitonta toimintaa eikä määräämään oikeudeudellisia seuraamuksia rikkomisesta vastuussa olevalle taholle tai määräämään vahingonkorvauksia. Tämä ei millään tavoin vähennä komission toistuvasti korostamaa ensiarvoisen tärkeää merkitystä, joka yksittäistapauksia koskevilla kanteluilla on yhteisön oikeuden rikkomisten havaitsemisen kannalta. Komissio pyrkii vain varmistamaan, että tärkeimmät rikkomistapaukset käsitellään jatkossakin nopeasti ja tehokkaasti.

Parlamentin jäsenen mainitsemat komission oikeudellisen yksikön pääjohtajan huomautukset liittyvät edellä mainittuihin näkökohtiin.

⁽¹⁾ Asia 247/87, Star Fruit Company v. komissio (Kok. 1989, s. 291, 11 kohta).

⁽²⁾ Asia C-431/92, komissio v. Saksa (Kok. 1995, s. I-2189, 22 kohta).

(2001/C 81 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1442/00**esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) neuvostolle**

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Päiväntasaajan Guinean ihmisoikeustilanne

Yhdistyneiden kansakuntien äskettäin julkaisemista Päiväntasaajan Guinean ihmisoikeustilannetta koskevista selonteista käy ilmi, että ihmisoikeuksia ei kunnioiteta maassa lainkaan.

YK:n selontekojen mukaan selvin osoitus ihmisoikeuksien kunnioittamisen puuttumisesta on oikeusturvan puute, jonka vuoksi kansalaisilta voidaan minä hetkenä hyvänsä riistää vapaus ilman tuomiota tai pätevää laillista syytä.

Päiväntasaajan Guinean tasavalta on nyt antanut virallisen ilmoituksen, jonka mukaan vuodesta 1998 lähtien pidätettynä olevan Alpha Condén oikeudenkäynti alkaa 12. huhtikuuta.

Mitä takuita on oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin?

Aikooko neuvosto lähettää tarkkailijoita taatakseen oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen mainitsee kirjallisessa kysymyksessään tosiasiaa kaksi erillistä asiaa, jotka liittyvät kahteen eri maahan.

1. Päiväntasaajan Guinean ihmisoikeustilannetta, johon arvoisa parlamentin jäsen ensisijaisesti viittaa, tarkasteltiin ihmisoikeuskomission 56. kokouksessa, joka pidettiin viime maaliskuu- ja huhtikuussa Genevessä. Tällöin Euroopan unionin jäsenvaltiot olivat muiden kanssa yksimielisiä kyseistä maata koskevasta päätöslauselmasta, joka koskee arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia ongelmia ja sisältää joukon Päiväntasaajan Guinean hallitukselle osoitettuja suosituksia ja vetoamuksia, joissa sitä vaaditaan ryhtymään pikaisesti toimiin puutteiden sekä ihmisoikeusrikkomuksia ja väärinkäytöksiä aiheuttavien olosuhteiden korjaamiseksi.

2. Guinean tasavallassa Alpha Condé vastaan käytävän oikeudenkäynnin osalta puheenjohtajavaltio antoi 6. huhtikuuta 2000 Euroopan unionin puolesta julkilausuman, jossa EU ilmoitti toivovansa, että oikeudenkäynti sujuisi oikeudenmukaisesti ja avoimesti lakia täysin noudattaen ja että Condélle taattaisiin mahdollisuus puolustautua kaikkia häneen kohdistuvia syytteitä vastaan. Euroopan unionin Conakryn edustustojen päälliköt seuraavat tiiviisti 12. huhtikuuta alkaneen oikeudenkäynnin kulkua.

(2001/C 81 E/048)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1449/00**esittäjä(t): Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE) komissiolle**

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Sähköisen kaupan tai Internet-talouden vaikutus kehitysyhteistyöhön

Internetin avulla käytävän sähköisen kaupan merkitys maailmantaloudelle kasvaa lähivuosina. EU on osoittanut eEurope-aloitteellaan, että se on tietoinen tämän muutoksen laajuudesta ja että se paneutuu asiaan liittyviin haasteisiin. Maailman kauppajärjestö WTO:n Genevessä järjestämän ministerikokouksen tuloksena perustettiin työryhmä, joka tutkii, miten WTO:n nykyisiä määräyksiä voidaan soveltaa sähköiseen kauppaan.

WTO:n työryhmässä ja EU:n selvityksissä ei ole käsitelty juuri ollenkaan – ainakaan yksityiskohtaisesti – maailmantalouden digitaalustumisen kehitysnäkymiä.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

1. Eikö kehitys yhteistyötä pitäisi suunnata osittain sähköisen infrastruktuurin luomiseen tai kehittämiseen, jotta kehitysmaat eivät syrjäytyisi entistä pahemmin sähköisiltä markkinoilta?
2. Onko uudelleen suuntaamisesta laadittu suunnitelmia, jotka koskisivat esim. YK:n kauppaja- ja kehityskonferenssin kannattamien ja tukemien sähköisten kauppasoitteiden (trade points) luomista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. heinäkuuta 2000)

Komissio on, kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Lissabonin äskettäisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksynyt eEurope-aloitteen, joka tärkeällä tavalla linjaa sähköisen kaupan menettelyjen kehittämistä ja yhteiskunnallisen syrjäytymättömyyden edistämistä Euroopassa. Samassa hengessä komissio on esittänyt, että kehittyneiden teollisuusmaiden G8-ryhmä hyväksyisi sähköisen viestinnän kehitysaloitteen Okinawan huippukokouksessa heinäkuussa 2000. Sähköisen viestinnän kehitysaloitteen tarkoituksena on edistää kehitysmaiden kanssa käytävää vuoropuhelua ja liittää niitä osaksi maailmantaloutta. Komissio on valmis tekemään oman osansa ja on ehdottanut keskittymistä kolmeen avainalueeseen: infrastruktuurien kehittämiseen ja yhteyksien parantamiseen, sosiaalisten peruspalvelujen tarjonnan edistämiseen ja inhimillisten valmiuksien luomiseen sekä markkinamyönteisten menettelyjen edistämiseen ja menettelytapojen yhtenäisyyden varmistamiseen.

Komission näkemyksen mukaan kehitysmaiden muuttuminen tietoyhteiskunniksi edellyttää, että tietoyhteiskuntaa liittyviä keskenään sidoksissa olevia asioita tarkastellaan laajana kokonaisuutena. Näistä sähköiset kauppapaikat ovat vain yksi asiakokonaisuus.

Komissio toimii jo aktiivisesti kehitysmaiden tietoyhteiskuntakehityksen tukemiseksi. Komissio on jo toteuttanut laajan tieto- ja viestintäteknologiaohjelman Välimeren aluetta varten. Euro–Välimeri-tietoyhteiskunta-aloite (Eumedis) käsittää viisi strategia-aluetta, mm. sähköisen kaupan ja menetelmät kaupan käytänteiden uudistamiseksi. Euro–Välimeri-yhteistyöhön liittyvä sähköistä kauppaa ja tuotantoteknologiaa koskeva ehdotuspyyntö julkaistiin 25. maaliskuuta 2000 (rahoitusta on varattu yhteensä 14 miljoonaa euroa).

Aasiaa varten on kehitteillä vastaanlainen ohjelma, ja Latinalaisen Amerikan osalta alkanee pikapuoliin toiminta, joka myös kattaa useita eri alueita, mm. sähköisen kaupan.

Komissio allekirjoitti toukokuussa 2000 Afrikan virtuaaliyliopiston yhteisrahoitussopimuksen Maailmanpankin ja muiden avunantajien kanssa. Afrikan virtuaaliyliopiston opetusta annetaan Internetin kautta.

Sähköistä viestintää koskevan G8-ryhmän aloitteen odotetaan vaikuttavan myönteisesti kehitysmaiden tieto- ja viestintäteknologia-aloitteille avustuksina tulevan tuen kohdentamiseen ja yhtenäisyyteen.

Uusi viestintäteknologia ei kuitenkaan tarjoa helppoa oikotietä maailman köyhille maille. Enemminkin on niin, että uusi tekniikka on kehitysmaiden hallinnolliselle ja älylliselle eliitille ja nousemassa olevalle elinkeinoelämälle välttämätöntä, jos mielitään torjua syrjäytymisen voimistuminen maapalloistumiskehityksen edetessä. Yhä on niin, että miljardit ihmiset eivät ole koskaan käyttäneet puhelinta ja 2,2 miljardia on edelleen vailla sähköä.

(2001/C 81 E/049)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1451/00

esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Maatalousyritysten valvonta Itävallassa

Vuonna 1998 Itävallassa tarkastettiin 82 041 maatalousyritystä ja selvitettiin, täyttävätkö ne Agrarmarkt-Austria-laatumerkkikriteerit.

Kuinka monta yritystä tarkastettiin samana vuonna muissa jäsenvaltioissa?

Kuinka paljon tarkastuksia on tehty yhteensä koko EU:n alueella?

Onko muissa jäsenvaltioissa tarkastettu vähemmän maatalousyrityksiä kuin Itävallassa? Miten komissio perustelee tätä tarkastusten suurempaa lukumäärää?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2000)

Kansallisella laatumerkillä (esim. "AMA-Gütesiegel") varustettujen tuotteiden valvontaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ei määritellä yhteisön säännöksissä, vaan asiaa koskeva sangen huomattava toimivalta kuuluu kansallisille viranomaisille.

Komissiolla ei ole näin ollen käytettävissään arvoisan parlamentin jäsenen pyytämiä täsmällisiä ja kattavia tilastotietoja muissa jäsenvaltioissa suoritetuista tarkastuksista, eikä komissio siksi pysty ottamaan kantaa siihen, esiintyykö yhteisössä tässä yhteydessä mahdollisesti eroavaisuuksia tai ristiriitaa.

(2001/C 81 E/050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1452/00

esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Kilpailun vääristyminen Itävallan karjakaupan markkinoilla

Itävallan liittyttyä EU:hun ovat Itävallan karjakaupan markkinoilla toimivat nk. tuottajien yhteistyöelimet (Erzeugergemeinschaften) ja niiden yhdistykset alkaneet saada kansallista tukea.

Yksityinen karjakauppa jää kokonaan näiden tukien ulkopuolelle eli maataloustuotteita tuottava maanviljelijä ei saa tukea, ellei hän kuulu tuottajien yhteistyöelimeen.

Yhteistyöelimet ostavat tuotteita tietyin sisäänostohinnoin ja tarjoavat niitä myyntiin näitä hintoja halvemmalla. Tästä aiheutuvat tappiot katetaan kansallisella tuella.

Tuottajien yhteistyöelimet loukkaavat siis kaupankäynnin periaatteita, jolloin yksityinen karjakauppa ei voi markkinoida tuotteitaan oikeudenmukaisilla ja kilpailua edistävillä markkinoilla.

Yksityisen karjakaupan kattojärjestö on antanut asiasta lausunnon (joka on toimitettu PO D:lle). Edellä mainitun johdosta kysyn seuraavaa:

1. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa tällaista kilpailun vääristymistä vastaan?
2. Miten komissio perustelee näkemyksensä, jos se katsoo, ettei asiassa loukata vapaan kilpailun periaatetta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Toimintakustannusten kattamiseen tarkoitettujen valtiontuet eivät normaalisti ole yhdenmukaisia Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan (entinen 92 ja 93 artikla) kanssa.

Komissio sallii kuitenkin valtiontuen maksamisen tuottajajärjestöjen perustamiskustannuksia varten tietyin edellytyksin⁽¹⁾. Tukikelpoisia kustannuksia ovat ryhmän tai järjestön perustamiseen liittyvät hallinnolliset kulut.

Komissio pitää tärkeänä valtiontukien väärinkäytöksistä esiintyneiden väitteiden tutkimista. Se tarvitsisi kuitenkin enemmän tietoa myönnettyistä tuista ja niistä Itävallan osavaltioista joille kyseistä tukea on myönnetty.

(¹) Maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen 10 kohta (EYVL C 28, 1.2.2000).

(2001/C 81 E/051)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1460/00

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Vapaana kulkevien eläinten kohtelu Espanjassa

Onko komissio tietoinen tavasta, jolla vapaana kulkevat eläimet otetaan kiinni ja tapetaan Kataloniassa Espanjassa?

Tietääkö komissio, että esimerkiksi kulkukoirien kiinniottaminen on annettu kaupalliselle organisaatiolle, joka huumaa ja polttaa eläimet elävältä, ellei niitä haeta 8–10 päivän kuluessa?

Eikö komissio katso, että Kataloniassa, niin kuin useimmissa yhteisön jäsenvaltioissa, vapaana kulkevat kotieläimet pitäisi viedä eläinten turvakoteihin?

Tietääkö komissio, että Espanja ei ole allekirjoittanut Euroopan neuvoston yleissopimusta kotieläinten suojelusta (1987)?

Voiko komissio keskustella Katalonian hallituksen kanssa sen vastuusta kotieläinten suojelussa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen siitä, millä tavalla kulkukoirat otetaan kiinni ja lopetetaan Espanjassa. Asia ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

Komissio on samaa mieltä siitä, että eläimille aiheutuvia tarpeettomia kärsimyksiä olisi vältettävä.

On totta, että Espanja ei ole ratifioinut Euroopan neuvoston yleissopimusta kotieläinten suojelusta.

Vaikka äskettäin laaditussa pöytäkirjassa eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista (¹) kehoitetaan yhteisöä ja jäsenvaltioita ottamaan täysimääräisesti huomioon eläinten hyvinvoinnin vaatimukset, komissiolla ei toistaiseksi ole käytettävissään oikeudellisia välineitä toimia arvoisan parlamentin jäsenen ehdottamalla tavalla.

(¹) EYVL C 340, 10.11.1997.

(2001/C 81 E/052)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1470/00

esittäjä(t): Alejandro Agag Longo (PPE-DE) komissiolle

(10. toukokuuta 2000)

Aihe: Komission sisäinen uudistus

Komission sisäisen uudistuksen yhteydessä nimitetään henkilöitä korkeisiin virkoihin, mutta näyttää siltä, että nimityksissä ei kunnioiteta millään tavalla tasapainoisen maantieteellisen jakauman periaatetta. Onko

komissio täysin unohtanut tämän periaatteen, jolla on olennainen merkitys toimielinten tasapainoisessa toiminnassa? Onko normaalia, että eräissä pääosastoissa sekä pääjohtaja että johtajat ja päälliköt edustavat kaikki samaa kansallisuutta?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(28. kesäkuuta 2000)

Ei ole todisteita, jotka vahvistaisivat parlamentin jäsenen väitteen, jonka mukaan "komission sisäisen uudistuksen yhteydessä nimitetään henkilöitä korkeisiin virkoihin, mutta näyttää siltä, että nimityksissä ei kunnioiteta millään tavalla tasapainoisen maantieteellisen jakauman periaatetta". Päinvastoin, komissio hyväksyi 18. syyskuuta ja 8. joulukuuta 1999 korkeiden virkamiesten nimittämistä koskevat menettelyt, perusteet ja periaatteet, joita se noudattaa tarkasti.

Nimitykset tehdään ansioiden perusteella, mikä tarkoittaa, että tiettyä tehtävää hakevan pätevän ehdokkaan valmiuksia arvioidaan perusteellisesti ja puolueettomasti. Samalla otetaan asianmukaisesti huomioon tarve säilyttää "maantieteellinen tasapaino", joka on olennainen tekijä monikansallisessa toimielimessä.

Parlamentin jäsen saa tietoa nykyisen komission toimikauden aikana tehdyistä johtajatason virkanimityksistä vastauksesta, jonka varapuheenjohtaja Kinnock antoi 3. toukokuuta 2000 pidetyssä täysistunnossa José-Javier Pomés Ruizin esittämään suulliseen kysymykseen O-52/00. Tietoja on lisäksi kaikki A1- ja A2-nimitykset kattavassa luettelossa, joka toimitettiin parlamentille tässä yhteydessä. Tosiasiat osoittavat, että käytännössä maantieteellisen tasapainon periaatetta ei ole laiminlyöty. Sitä on noudatettu ja noudatetaan edelleen.

(2001/C 81 E/053)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1481/00

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE-DE) komissiolle

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Subenin moottoritien rajanylityspaikalla toteutettava valvonta

Saksaan matkustettaessa on viime aikoina ilmennyt kuorma-autoruuhiä erityisesti silloin, kun Itävallan santarmit ja Baijerin poliisit tekevät tarkastuksia yhdessä. Tarkastukset tehdään yleensä maahan tultaessa tulliaseman pysäköintipaikalla.

Itävallan santarmit huolehtivat virallisesta toiminnasta, mutta he ottavat huomioon baijerilaisten poliisien vihjeet esim. mahdollisista puutteista. Koska tarkastukset tehdään edellä mainitussa paikassa, moottoritielle muodostuu kuorma-autoruuhiä, kun useampia kuorma-autoja ohjataan pois liikenteestä ja ne asetetaan jonoon tarkastettaviksi.

Tietääkö komissio, että tällaisia keinoitekoisia ruuhiä ilmenee ainoastaan tällä rajanylityspaikalla?

Mitä komissio aikoo tehdä tässä asiassa sisämarkkinoiden periaatteen toteuttamiseksi täydelleen? Rajalle pysähtyminen aiheuttaa nimittäin huomattavien viivästymisien ohella myös kustannuksia huolitsijoille.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Komissio tietää, että Saksan ja Itävallan poliisit tekevät yhdessä arvoisan kysyjän mainitsemia tarkastuksia. Saksan ja Itävallan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan näillä tarkastuksilla pyritään varmistamaan, että liikennesääntöjä ja muita säädöksiä noudatetaan. Ne tehdään yllätystarkastuksina ja tarkastuspaikkoja

vaihdellaan (raja-alueen lisäksi tarkastuksia tehdään kummankin jäsenvaltion alueen sisällä). Niissä noudatetaan täysin 21 päivänä joulukuuta 1989 valvonnan poistamisesta jäsenvaltioiden rajoilla maantie- ja sisävesiliikenteessä annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 4060/89⁽¹⁾.

Jos tarkastukset tehdään rajalla, niillä häiritään mahdollisimman vähän muuta liikennettä, koska aiemmin raja-asemina toimineilla paikoilla on runsaasti pysäköinti- ym. tilaa. Tästä huolimatta tarkastukset voivat joissakin poikkeustapauksissa aiheuttaa jonojen muodostumista. Paikallisista ongelmista huolimatta pitäisi muistaa, että tienvarsitarkastuksilla varmistetaan se, että kuorma-autojen teknisiä standardeja ja kuljettajien työoloihin liittyviä määräyksiä noudatetaan. Tämä edistää sekä liikenteen turvallisuutta että epämääräisten yrittäjien poistamista liikenteestä.

⁽¹⁾ EYVL L 390, 30.12.1989.

(2001/C 81 E/054)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1490/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Alueiden komitean jäsenten mahdollisuuden kaksinkertaisiin kulukorvauksiin rajoittaminen

1. Voiko komissio vahvistaa, että alueiden komitean jäsenten vuosina 1998 ja 1999 ilmoittamat kulut voidaan korvata vain suoraan kyseisille henkilöille, eikä heidän edustamilleen hallinnoille?
2. Pitääkö paikkansa, että ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetut kulukorvauksiin oikeutetut henkilöt voivat nostaa rahansa vuosilta 1998 ja 1999 ainoastaan sekillä belgialaisessa pankissa, joten kysyttäessä he eivät voi esittää todistuskappaleita siitä, että kulut on maksettu kotimaassa heidän omalle pankkitililleen?
3. Voiko komissio vahvistaa, että vuoteen 1997 saakka ja vuodesta 2000 lähtien maksut osoitettiin ja osoitetaan asianomaisille aluehallinnoille, eikä yksityishenkilöille?
4. Mikä aiheutti sen, että maksutapaa muutettiin kaksi kertaa ensimmäisessä ja kolmannessa kysymyksessä mainitulla tavalla?
5. Onko komissio kanssani yhtä mieltä, että asianomaisilla henkilöillä ei ollut vuosina 1998 ja 1999 ainuttakaan syytä ilmoittaa alueiden komitea -työssä kertyneitä kuluja edustamalleen hallinnolle, koska se johtaisi kulujen kaksinkertaiseen korvaamiseen?
6. Ilmoitetaanko alueiden komitean jäsenten edustamille hallinnoille suoraan jäsenille maksetuista korvauksista sekä siitä, kuinka suurista summista niissä on kyse?
7. Onko asianomaisille komitean jäsenille ja heidän edustamilleen hallinnoille ilmoitettu hyvissä ajoin maksutavan muutoksista, jotta väärinkäsitysten mahdollisuus ja myös tietoisien kaksinkertaisen korvaamisen mahdollisuus vältettäisiin?
8. Jos vastaus seitsemänteen kysymykseen on myönteinen, miten siinä tapauksessa asiasta tiedotettiin?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio esittää alueiden komitean (AK) antamien tietojen perusteella seuraavaa:

1. ja 3. Maksujen lopullisesta edunsaajasta ei ole erillisiä säädöksiä ennen vuotta 1997 eikä myöskään vuodesta 2000 lähtien. Alueiden komitean jäsenet saavat suoraan korvauksen niistä kuluista, jotka he ovat ilmoittaneet. Korvaus maksetaan joko pankkitilille, jonka jäsenet ovat ilmoittaneet alueiden komitealle tai se voidaan heidän erillisestä pyynnöstään toimittaa myös heidän edustamilleen hallinnoille.
2. Joulukuun 31. päivään 1999 käytössä oli useita eri maksutapoja (esimerkiksi sekki, pankkisiirto). Vuoden 2000 alusta maksut suoritetaan ainoastaan pankkisiirrolla.
4. Alueiden komitean päätöstä kuljetuskustannusten, päivärahojen ja matkakulujen korvaamisesta on muutettu kaksi kertaa (31.3.1999 ja 1.4.2000). Tarkoituksena on ollut parantaa maksumenettelyjä, erityisesti pankkisiirtomaksua, ja myös tehdä siitä uusien, tammikuussa 2000 voimaan tulleiden menettelysääntöjen mukainen.

(2001/C 81 E/055)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1491/00

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(11. toukokuuta 2000)

Aihe: Alueiden komitean jäsenten ryhmä- tai puoluekokoukskulujen korvaaminen

1. Kun otetaan huomioon, että alueiden komitean jäsenet eivät ole äänestäjien tai poliittisten puolueidensa valtuuttamia, vaan he edustavat kansallisina delegaatioina maittensa kaikkia alueellisia hallintoja, rohkaistaanko ja/tai tunnustetaanko poliittisten ryhmien olemassaolo kyseisessä komiteassa?
2. Miten komissio perustelee ensimmäiseen kysymykseen antamassaan vastauksessaan omaksumansa kannan?
3. Voidaanko kulut, joita alueiden komitean jäsenille aiheutuu, kun he matkustavat ja osallistuvat ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen poliittisten ryhmien kokouksiin, korvata heille Euroopan unionin varoista?
4. Voidaanko kulut, joita alueiden komitean jäsenille aiheutuu, kun he matkustavat ja osallistuvat samanhenkisten poliittisten puolueiden eurooppalaisten yhteistyöjärjestöjen kokouksiin, korvata heille Euroopan unionin varoista?
5. Jos vastaus edellä mainittuihin kysymyksiin on myönteinen, katsooko komissio, että kyseinen tilanne voi jatkua, vai että sen on muututtava?
6. Miten komissio perustelee kysymykseen viisi antamassaan vastauksessaan ottamansa kannan?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen komissio esittää alueiden komitean antamien tietojen perusteella seuraavaa:

1. ja 2. On totta että Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa ei ole määräyksiä, jotka koskisivat poliittisten ryhmien olemassaoloa alueiden komiteassa. Koska komitean jäsenet ovat valittuja edustajia, on kuitenkin tärkeää ja hyödyllistä, että he edustavat samankaltaista poliittista ideologiaa; tämä ansaitsee myös alueiden komitean tuen.

Poliittisten ryhmien olemassaolosta alueiden komiteassa säädetään komitean työjärjestyksessä. Työjärjestyksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”jäsenet ja varajäsenet voivat muodostaa ryhmiä edustamiensa poliittisten suuntausten mukaisesti”; ”poliittisen ryhmän muodostamisesta, hajottamisesta tai muusta muutoksesta tulee ilmoittaa komitean puheenjohtajalle (...) puheenjohtaja huolehtii siitä, että tieto ryhmän perustamisesta, perustetun ryhmän nimi, sen työvaliokuntaan kuuluvien jäsenten nimet, ryhmän jäsenmäärä sekä tieto ryhmän hajottamisesta julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä” (9 artikla 3 kohta).

3. ja 4. Kuluista, jotka syntyvät alueiden komitean jäsenten matkoista poliittisten ryhmien kokouksiin, säädetään työjärjestyksessä. Työjärjestyksen 9 artiklan 5 kohdan mukaan ”alueiden komitean pääsihteerin asettaa poliittisten ryhmien ja niiden muodostamien elinten käyttöön kokouksia, ryhmätoimintaa, julkaisuja ja sihteeristön toimintaa varten asianmukaiset voimavarat. Kunkin poliittisen ryhmän voimavarat korvamerkitään talousarvioon”.

Kuluista, jotka syntyvät alueiden komitean jäsenten matkoista samanhenkisten poliittisten puolueiden eurooppalaisten yhteistyöjärjestöjen kokouksiin, säädetään alueiden komitean ulkoista toimintaa koskevan asetuksen 22 artiklassa. Maksutavoista määrätään AK:n päätöksessä, joka koskee kuljetuskustannusten, päivärahojen ja matkakulujen korvaamista, erityisesti sen 1 b) artiklassa (päättö 31/2000, tehty 15. helmikuuta 2000).

5. ja 6. Komissio voi arvioida alueiden komitean antamia säännöksiä vain niiden oikeuksien nojalla, jotka sille on perustamissopimuksessa annettu.

(2001/C 81 E/056)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1500/00

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Saksan periaatteellinen kieltäytyminen sisällyttämästä aluesuunnitelmiinsa paikallisten kehitys- ja työllistämisalotteiden edistämiseen tarkoitettua alueellista yleiskattavaa tukea

Rakennerahastoasetuksella luotiin alueellinen tukiväline ”yleiskattava tuki”, joka on tarkoitettu erityisesti paikallisten kehittämis- ja työllistämisalotteiden edistämiseen (vrt. asetuksen (EY) N:o 1260/1999 9 artikla), jotta näiden aloitteiden avulla voidaan saavuttaa yhteisön tavoite, joka on korkean työllisyystason luominen.

1. a) Miten komissio suhtautuu aluesuunnitelmiin, jotka eivät sisällä minkäänlaisia alueellisia tukivälineitä, joita se kuitenkin omista ohjelmien laatimisohjeissaan kuvaa alueellisten kumppanuuksien keskeisiksi välineiksi, jotka taas ovat ratkaisevan tärkeitä rakenneohjelmien menestymisen kannalta (vrt. KOM(1999) 344)?
- b) Mikä merkitys komission ja jäsenvaltioiden välisissä neuvotteluissa on parlamentin vaatimuksella, jonka se esitti ohjelmien laatimisohjeista antamassaan päätöslauselmassa (A5-0108/1999, 18. tammikuuta 2000, erityisesti 15 ja 16 kohta), ja joka koskee yleiskattavan tuen asianmukaista huomioimista aluesuunnitelmissa?
- c) Miten yleiskattavaa tukea on sovellettava aluesuunnitelmissa, jotta komissio katsoo sen olevan ”asianmukainen”?
- d) Katsooko komissio, että sellaiset suunnitelmat voidaan hyväksyä, joihin yleiskattava tuki ei sisälly millään lailla?

2. Aikooko komissio hyväksyä Saksan aluesuunnitelmat, vaikka Saksan liittohallitus ja osavaltiot edelleenkin kieltäytyvät periaatteessa hyväksymästä yleiskattavaa tukea suunnitelmiinsa? Jos aikoo hyväksyä, millä perusteella? Jos ei aio hyväksyä, mitä konkreettisia lisävaatimuksia komissio aikoo esittää?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(14. kesäkuuta 2000)

Yleiskattava tuki on mahdollinen, muttei pakollinen jäsenvaltioiden aluekehityssuunnitelmien osa ja se saattaa olla paikallisen kehityksen tehokas väline. Niiden käytön välttämättömänä edellytyksenä ovat kuitenkin suotuisat paikalliset olosuhteet. Saksan viranomaisten toimittamat aluekehityssuunnitelmat eivät sisältäneet yleiskattavaa tukea ja sen käytöstä on keskusteltu komission kanssa käydyissä neuvotteluissa.

Euroopan sosiaalirahastosta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetussa parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1784/1999⁽¹⁾ jäsenvaltioita veloitetaan varaamaan asianmukainen rahoitus hallituksista riippumattomille järjestöille ja paikallisille kumppanuuksille. Paikallisten toimijoiden tulisi saada paikallinen potentiaali mukaan pienillä varoilla uusien työpaikkojen luomiseen. Tämän vaatimuksen perusteella yhteisön tukikehykseen on nyt lisätty yleiskattavaa tukea koskeva luku.

Lisäksi paikallisten osapuolten olisi pikemminkin pyydettävä tällaisten välineiden käyttöä kuin että siitä olisi heille haittaa. Jos tarve yleiskattavan tuen laajemmaksi soveltamiseksi käy ilmeiseksi tulevaisuudessa, kuten alueelliset viranomaiset ovat ilmaisseet, välitarkistuksen yhteydessä olisi mahdollisuus laajentaa yleiskattavan tuen käyttöä. Kuten rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽²⁾ 9 artiklassa säädetään päätöksen käyttää yleiskattavaa tukea tekee jäsenvaltio yhteisymmärryksessä komission kanssa tai hallintoviranomainen yhteisymmärryksessä jäsenvaltion kanssa.

Alueet voivat käyttää alueellisen potentiaalin hyödyntämiseksi ja kumppanuuden edistämiseksi muita lähestymistapoja, kuten paikallisia työllisyys sopimuksia, joita on esitetty useissa kaupunkialueita koskevissa toimenpideohjelmassa tai toimissa. Esimerkiksi Thüringenissa kiinnitetään erityistä huomiota paikallisiin kumppanuuksiin hyödyntämällä tietoyhteiskunnan mahdollisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 13.8.1999.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/057)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1512/00

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), Ari Vatanen (PPE-DE),
 Ilkka Suominen (PPE-DE), Karl von Wogau (PPE-DE), Roger Helmer (PPE-DE),
 Malcolm Harbour (PPE-DE), Struan Stevenson (PPE-DE), Den Dover (PPE-DE),
 Astrid Lulling (PPE-DE), John McCartin (PPE-DE), Dana Scallon (PPE-DE),
 Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE), Christian Rovsing (PPE-DE),
 James Provan (PPE-DE), James Elles (PPE-DE), Charlotte Cederschiöld (PPE-DE),
 Karla Peijs (PPE-DE), Elly Plooij-van Gorsel (ELDR), Bertel Haarder (ELDR),
 Charles Tannock (PPE-DE), Paul Rübig (PPE-DE), John Purvis (PPE-DE),
 Markus Ferber (PPE-DE), Christian von Boetticher (PPE-DE),
 Thierry Cornillet (PPE-DE), Robert Goodwill (PPE-DE), Astrid Thors (ELDR),
 Giles Chichester (PPE-DE), Konrad Schwaiger (PPE-DE), Bashir Khanbhai (PPE-DE),
 Robert Sturdy (PPE-DE), Earl of Stockton (PPE-DE), Mikko Pesälä (ELDR),
 Samuli Pohjamo (ELDR), Jonathan Evans (PPE-DE), Jacqueline Foster (PPE-DE),
 Carmen Fraga Estévez (PPE-DE), Jan Mulder (ELDR),
 Encarnación Redondo Jiménez (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE),
 Arlindo Cunha (PPE-DE), Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE-DE),
 Elisabeth Jeggle (PPE-DE), Joseph Daul (PPE-DE) ja
 Reino Paasilinna (PSE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Komission kanta Britannian turkistarhauksen kieltämiseen ja komission toteuttamat toimenpiteet

Jäsenvaltioiden aika reagoida Britannian ehdottamaan turkistarhauksen kieltämiseen päättyi 13. maaliskuuta. Viisi jäsenvaltiota (Espanja, Italia, Ranska, Suomi ja Tanska) toivat ilmi vakavan huolestumisensa toimenpiteen johdosta, ja Ranska antoi asiasta yksityiskohtaisen lausunnon, jossa vastustettiin kiellon hyväksymistä.

Kuten komissio tietää, tällä ehdotuksella ei ole tieteellistä pohjaa (eikä Britannia tätä väitäkään), ja brittiläisten viranomaisten näkemyksen mukaan ehdotuksen perustana ovat eettiset syyt.

Kuten komissio tietää, turkistarhaus on tarkkaan säännelty maatalouden ala. Kansallisten ja EU:n lakien lisäksi sitä säännellään turkiseläimiä koskevalla Euroopan neuvoston suosituksella, joka hyväksyttiin kesäkuussa 1999 kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ja komission tuella. EU on maailman suurin tarhaturkisten tuottaja, ja ala työllistää suoraan ja välillisesti tuhansia ihmisiä.

Eikö komissio tässä tilanteessa pidäkin epäloogisena ja vääränä, että jäsenvaltio jättää huomiotta legitiimiä maatalousalan toimintaa sääntelevän EU:n lainsäädännön ja kieltää kyseisen toiminnan ilman perinpohjaisia ja asianmukaisia perusteita? Eikö komissiota huoleta, että perusteettomista eettisistä syistä johtuvan kiellon hyväksymistä pidettäisiin ennakkotapauksena ja että samoja perusteita voitaisiin käyttää kieltämään muiden hyötyeläinten pitäminen tai käynnistämään EU:n direktiivien vastaisia toimenpiteitä eläinten kuljetusten suhteen?

Eikö komission pitäisi edellä mainituista syistä johtuen mitä pikimmin omaksua Ison-Britannian kieltoehdotusta vastustava kanta ja seurata Ranskan esimerkkiä antamalla asiasta yksityiskohtainen lausunto?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2000)

Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti komissiolle ilmoitetussa lakiluonnoksessa kielletään Yhdistyneessä kuningaskunnassa eläinten kasvataminen ja pitäminen yksinomaan tai pääasiassa niiden turkin arvon vuoksi.

Eläinlajeihin, joita yleisesti pidetään niiden turkin arvon vuoksi, sovelletaan tiettyjen perustamissopimuksen liitteessä II (nykyinen liite I) lueteltujen tuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 827/68⁽²⁾ perustettua yhteistä markkinajärjestelyä.

On vakiintunut käytäntö, että aina kun tällainen yhteinen markkinajärjestely on olemassa, jäsenvaltioiden valtuuksia toteuttaa toimenpiteitä, jotka saattaisivat vaarantaa markkinajärjestelyn yhdenmukaisen soveltamisen, on rajoitettu. Toisaalta on kuitenkin selvää, että jäsenvaltioilla on tietty harkintavalta toteuttaa oikeutettuihin tavoitteisiin suunnattuja toimenpiteitä muilla aloilla kuin maataloudessa, vaikka ne olisivatkin ristiriidassa yhteisen markkinajärjestelyn toiminnan kanssa.

Kun lakiluonnos aikanaan hyväksytään, sen vaikutukset yhteisön sisäiseen kauppaan olisi otettava huomioon erityisesti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan suuntautuvan, kasvatusta tai teurastamista varten tapahtuvan turkiseläinten tuonnin osalta. Jos lakiluonnokseen sisältyvästä tuotannon kieltämisestä aiheutuu esteitä yhteisön sisäiselle kaupalle, ne voidaan kuitenkin mahdollisesti perustella eettisillä syillä, tosin ainoastaan perustamissopimuksessa ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistetuissa rajoissa.

Komissio huomauttaa, että eläinlääkintäalan tiedekomitea käynnisti äskettäin tutkimuksen, jolla on tarkoitus valmistella yhteisön tulevaa lainsäädäntöä. Sen tavoitteena on turkkinsa arvon vuoksi pidettyjen eläinten hyvinvointia koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen. On suotavaa, että kaikki jäsenvaltiot odottavat tämän työn tulosten valmistumista ennen turkistarhaukseen liittyvien yksipuolisten toimenpiteiden toteuttamista.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998.

⁽²⁾ EYVL L 151, 30.6.1968.

(2001/C 81 E/058)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1516/00**esittäjä(t): Heidi Hautala (Verts/ALE) komissiolle**

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Julkisuusperiaate Euroopan unionin rakennerahastotukien jaossa

Suomalainen väitöstutkimus, joka tarkastettiin Jyväskylän yliopistossa tammikuussa 2000, osoittaa, että Euroopan unionin rakennerahastoista myönnettävien tukien jakaminen maakuntatasolla on epädemokraattista ja ristiriidassa julkisuusperiaatteen kanssa. Tutkimuksen tulokset osoittavat, että rahojen jaosta päättää maakuntatasolla pieni eliitti, joka valvoo itse itseään. Myös Suomen kauppaja- ja teollisuusministeriön ahdas tulkinta liikesalaisuuksista vaikeuttaa julkisuusperiaatteen toteutumista.

Miten komissio aikoo edistää julkisuusperiaatetta rakennerahastotukien jaossa? Aikooko komissio puuttua rahanjaon puutteelliseen valvontaan siten, että järjestelmästä tulee läpinäkyvä ja demokraattinen?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(20. kesäkuuta 2000)

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 7 artiklassa säädetään, että komissio jakaa jäsenvaltioille ohjeellisesti ja avoimien menettelyjen mukaisesti rakennerahastojen tavoitteiden 1, 2 ja 3 ohjelmatyöhön käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat. Samassa artiklassa mainitaan jakamisperusteet tavoitteittain.

Komission julistus 7 artiklasta on liitetty yleisten asiain neuvoston sen istunnon pöytäkirjaan, jossa edellä mainittu asetus hyväksyttiin parlamentin puoltavan lausunnon jälkeen. Kyseisessä julistuksessa esitetään hyvin yksityiskohtaisesti menettely, jota komissio käyttää jakaessaan jäsenvaltioiden kesken kullekin kolmelle tavoitteelle myönnetty maksusitoumusmäärärahat.

Edellä mainitussa asetuksessa ei anneta komissiolle toimivaltaa siltä osin kun kyseessä on määrärahojen jakaminen tavoite 1 tai 2 -alueiden kesken jäsenvaltion sisällä.

Komission on kuitenkin varmistettava siinä vaiheessa, kun yhtenäisistä ohjelma-asiakirjoista tai toimenpideohjelmista neuvotellaan, että määrärahat kohdistetaan vakavimmissa vaikeuksissa oleville alueille.

Komissio on myös toimittanut kaikille jäsenvaltioille ohjeelliset ehdotukset tavoitteiden 1 ja 2 määrärahojen jakamisesta kohdealueiden kesken. Ehdotukset perustuvat menettelyihin, joita komissio käyttää jakaessaan jäsenvaltioiden kesken kahden edellä mainitun tavoitteen määrärahat.

Komissio toimittaa suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle Suomea koskevat ehdotukset.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/059)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1520/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Yhteisön tuki hankkeelle Houthalen-Helchterenissä

Komissio harkitsee 60 miljoonan Belgian frangin suuruisen tuen myöntämistä eläinpuiston rakentamiselle Kelchtherhoefin alueelle Houthalen-Hechterenissä Limburgin maakunnassa. Flanderin matkailukeskus puolestaan on aikeissa sijoittaa hankkeeseen 50 miljoonaa frangia. Houthalen-Helchterenin kunta ja eräs alankomaalainen rakennuttaja ovat aloitteen takana.

Eläinpuiston perustaminen on ristiriidassa lainvoimaisen Flanderin alueellisen rakennesuunnitelman (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) kanssa. Hakkuiden salliminen 50 hehtaarin alueelle vahingoittaa kahta luonnonpuistoa yhdistävää arvokasta metsä- ja viherkaistaletta.

Aluesuunnittelusta vastaava ministeri on rakennusluvan myöntäessään sitä paitsi tietoisesti jättänyt ottamatta huomioon luonnonsuojeluasetuksen täytäntöönpanoa koskevat päätökset. Flanderin hallitus hyväksyi kyseiset päätökset syyskuun alussa vuonna 1999 ja ne ilmestyivät 11. joulukuuta 1999 Belgian valtion virallisessa lehdessä. Erään tärkeimmän määräyksen mukaan vastedes on maksettava korvauksia kaikista metsä- ja/tai viheralueiden vahingoista.

1. Aikooko komissio peruuttaa hankkeelle myöntämänsä taloudellisen tuen, koska eläinpuiston perustaminen on ristiriidassa Flanderin alueellisen rakennesuunnitelman kanssa? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio peruuttaa tukea ja miten komissio perustelee Flanderin alueellisen rakennesuunnitelman "vihreitä" tavoitteita rikkovan hankkeen tukemista?

2. Aikooko komissio peruuttaa hankkeelle myöntämänsä taloudellisen tuen, koska rakennuslupaa myönnettäessä luonnonsuojeluasetuksen täytäntöönpanoa koskevat päätökset ohitettiin tietoisesti? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio peruuttaa tukea ja miten komissio perustelee luonnonsuojeluasetuksen määräyksiä rikkovan hankkeen tukemista?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) on ohjelmakaudella 1997–1999 osallistunut Houthalen-Helchterenissä sijaitsevalle Kelchterhoefin alueelle suunniteltua eläinpuistoa ja pysäköintialuetta koskevan hankkeen yhteisrahoitukseen Belgian puoleista Limburgin maakuntaa koskevan tavoitteen 2 mukaisen ohjelman kautta.

Ohjelman ohjauskomitea hyväksyi edellä mainitun hankkeen 27. tammikuuta 1999. Julkisten infrastruktuurien kokonaiskustannukset ovat arviolta 188 miljoonaa BEF (noin 4,66 miljoonaa euroa) yhteisön tukiosuuden ollessa 58,6 miljoonaa BEF (noin 1,45 miljoonaa euroa).

Komissio osallistuu yleensä tavoitteen 2 mukaisten ohjelmien seurantakomiteoiden kokouksiin, joissa keskustellaan strategisiin seikkoihin ja kumppanuuteen liittyvistä näkökohdista. Hankkeiden valinnasta vastaa sen sijaan paikallisista kumppaneista koostuva ohjauskomitea.

Komission käytettävissä olleista ohjauskomitean kokouspöytäkirjoista ilmenee, että hankkeen hyväksymiselle on asetettu lukuisia ehtoja, joista mainittakoon muun muassa asianmukaisten rakennus- ja hakkuulupien hankkiminen.

Alueviranomaisilta varainhoitovuoden 1999 lopussa saatujen tietojen mukaan hankkeelle oli myönnetty asianmukainen rakennuslupa ja virallinen hankintapäätös oli tehty ennen vuoden loppua. Komissiolla ei ole tietoja hakkuuluvasta.

On selvää, että alkuperäisten ehtojen muuttuminen – tässä tapauksessa esimerkiksi rakennus- tai hakkuuluvan mitätöiminen tai peruuttaminen – saattaa vaikuttaa myös tämän kokonaisuudessaan 31. joulukuuta 2001 päättyvän ohjelman saaman yhteisön tuen määrään.

Vaikka toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on valvoa, että aluetasolla noudatetaan aluesuunnittelua ja luonnonsuojelua koskevia sääntöjä, komissio pyytää Belgian viranomaisilta selvitystä parlamentin jäsenen esittämiin seikkoihin liittyvistä näkökohdista.

(2001/C 81 E/060)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1522/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: EU:n kansalaisten oikeudet ostaa maata Romaniassa ja Bulgariassa

Voiko komissio ilmoittaa, millaiset oikeudet EU:n kansalaisilla on ostaa maa- ja metsäalueita ehdokasvaltioissa, Romaniassa ja Bulgariassa? Voiko komissio erityisesti selvittää, millainen oikeushenkilö (yksityis-

henkilö, yhtiö, osakeyhtiö jne.) ostajan on oltava ja mitkä enimmäisrajat maan hankkimiselle on asetettu? Voiko komissio lisäksi ilmoittaa, voidaanko Romanian ja Bulgarian tämänhetkistä oikeusjärjestystä verrata maan hankkimisen osalta EU:n jäsenvaltioiden oikeusjärjestykseen eli onko liittymisprosessin yhteydessä toteutettava toimia erojen tasoittamiseksi, jotta näissä valtioissa voimassa olevat lainsäädännöt voidaan saattaa yhdenmukaisiksi yhteisön lainsäädännön kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(20. kesäkuuta 2000)

Bulgariaan sijoittautuneilla yhteisön yrityksillä, myös niillä, jotka ovat sataprosenttisesti ulkomaalaisomistuksessa, on oikeus ostaa liiketarkoituksiin kiinteistöjä, myös maatalousmaata. Myös ulkomaalaiset henkilöt ja oikeussubjektit voivat hankkia Bulgariassa rakennuksia ja maata, tosin maanomistusoikeus on rajoitettu ja siihen tarvitaan maan viranomaisten lupa. Hankintojen arvolle ei ole asetettu ylärajaa. Muu maanhankinta ulkomaalaisten toimesta on perustuslailla kielletty.

Romanian perustuslain mukaan ulkomaan kansalaisilla ei ole oikeutta hankkia maata. Yleisesti ottaen maassa asumattomat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt eivät voi ostaa kiinteistöjä. Maaomaisuutta koskevan lain n:o 18/1991 mukaan henkilöt, jotka eivät ole Romanian kansalaisia eivätkä asu Romaniassa, ja ne oikeussubjektit, joilla ei ole Romanian kansallisuutta ja joiden kotipaikka ei ole Romaniassa, eivät saa hankkia mitään omaisuutta. Romaniaan sijoittautuneet yhteisön yritykset voivat kuitenkin hankkia maata, jos se on niiden toiminnan kannalta tarpeen. Yhteisön yritysten maahankintojen arvolle ei ole asetettu ylärajaa.

Voimassa oleva kiinteistöjen hankkimista koskeva lainsäädäntö ei näin ollen ole verrattavissa jäsenvaltioiden tilanteeseen, eikä se vastaa yhteisön säännöstöä. Jotta Romanian ja Bulgarian lainsäädäntö olisi liittymiseen mennessä yhdenmukainen yhteisön säännösten kanssa, maiden on myönnettävä yhteisön kansalaisille maanoston suhteen kansallinen kohtelu.

(2001/C 81 E/061)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1526/00

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(12. toukokuuta 2000)

Aihe: Tekstiilialan maailmankaupan vapauttaminen

Tietojemme mukaan kahdenväliset ja monenväliset neuvottelut aiotaan käynnistää tekstiili- ja vaatetusalan maailmankaupan vapauttamisen nopeuttamiseksi. Neuvottelut käydään todennäköisesti ennen vuotta 2005, jolloin huhtikuussa 1994 tehdyn Marrakechin sopimuksen mukaisten kiintiöiden voimassaoloaika päättyy.

Pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin.

1. Missä vaiheessa nämä neuvottelut ovat?
2. Kuinka otetaan huomioon sellaisten maiden kuin Portugalin intressit huomioon? Portugalissa tekstiili- ja vaatetusteollisuudella on suuri merkitys etenkin työllisyydelle ja alueelliselle kehitykselle.
3. Mitä tutkimuksia on tehty tekstiilien kaupan vapauttamisen vaikutuksista Euroopan unionissa ja Portugalissa, etenkin mitä tulee työllisyyteen, pienten ja keskisuurten yritysten suojelemiseen, alueelliseen kehitykseen jne.?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

1. Kaupasta vastaavan komissaarin ja Euratexin edustajien välillä käydyssä keskustelussa 14. huhtikuuta 2000 Brysselissä yhteisön tekstiili- ja vaatetusalan politiikasta komissio lupasi tutkia mahdollisuuksia markkinoille pääsyn parantamiseksi kahdenkeskisten neuvottelujen avulla, pitäen mielessä WTO:n Marrakechin sopimusten mukaisten määrällisten rajoitusten poistuminen. Näissä neuvotteluissa pyrittäisiin parantamaan ja konkretisoimaan vientituotteiden markkinoille pääsyä, vaihtaen ne mahdollisiin kiintiöiden lisäykseen tai poistoihin joitakin tavarantoimittajamailta, ja niiden tulisi tuoda etua sekä toimittajamaille että yhteisölle. Tässä yhteydessä komissio esittää ehdotuksen neuvotteluvaltuuksista, jotta se voisi ryhtyä keskusteluihin joiden kolmansien maiden kanssa.

2. Näiden neuvottelujen tarkoituksena on parantaa vientimahdollisuuksia kolmansiin maihin, joista eurooppalainen teollisuus – mukaan Portugalin teollisuus – voisi hyötyä. Yhteisön vientituotteiden parantuneen markkinoille pääsyn tarkoituksena on tasoittaa kaikki yhteisön markkinoille rajoitettujen maiden lisääntyneiden tuontimahdollisuuksien aiheuttamat haittavaikutukset. Kaikki kiintiöt poistetaan vuoteen 2005 mennessä, ja kaikki parannukset kolmansien maiden osalta kyseisten neuvottelujen tuloksena ovat pysyviä myös kiintiöiden poistumisen jälkeen.

3. Vuonna 1995 komissio tutki kaupan vapauttamisen vaikutusta Marrakechin sopimusten jälkeen ja tuli siihen tulokseen, että vapautumisen vaikutus siinä vaiheessa oli hyvin rajallista. Kaupan vapauttamisen yksityiskohtaisempaa analyysiä varten kunnioitettu parlamentin jäsen voi tarkastella komission tiedonantoa kansainvälisen kehityksen vaikutuksesta yhteisön tekstiili- ja vaatetusalalle ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ KOM(95) 447 lopullinen.

(2001/C 81 E/062)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1552/00

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Erilaisista ostovoimapariteetin soveltamistavoista saadut ristiriitaiset tulokset

Vastauksessaan E-0276/00 ⁽¹⁾ komissio vahvisti, että erilaisilla ostovoimapariteetin soveltamismetodeilla on saatu ristiriitaisia tuloksia suhteellisesta hintatasosta eri maissa, ja esitti joitakin selityksiä näihin eroihin.

Selityksillä ei kuitenkaan kumota sitä, että jos yhtä luotettavien laitosten tekemissä ostovoimapariteettitutkimuksissa on saatu ristiriitaisia tuloksia, ostovoimapariteetin käyttämistä ei voida hyväksyä niihin tarkoituksiin, joihin komissio on sitä käyttänyt.

Mitä komission selityksiin tulee, on muistettava, että kysymyksessä E-0276/00 ei viitata BKT-vertailuihin vaan Eurostatin ja Wiesbadenin tilastokeskuksen tekemiin yksityistä kulutusta koskeviin hintavertailuihin.

Joka tapauksessa huomiot kotitalouksien tuloista Portugalissa ja Saksassa ovat kiintoisia ja ne muodostavat objektiivisen perustan Eurostatin tulosten testaamiseksi.

Haluaisin kuitenkin tietää, onko komissio valmis edistämään tarkan ja puolueettoman tutkimuksen tekemistä asuntojen markkinahinnoista Saksassa ja Portugalissa sekä hallinnollisten tekijöiden vaikutuksista muihin kuin markkinahintoihin näissä maissa.

Sitoutuuko komissio tarkistamaan perusteellisesti asennettaan ostovoimapariteetin käyttämisestä, jos osoitetaan, että

1. markkinahintaiset asumiskustannukset eivät ole Portugalissa 4 kertaa alhaisemmat kuin Saksassa, vaan luultavasti saksalaisia korkeammat,
2. laadullisesti samantasoisten asuntojen hinnat Portugalissa eivät ole 78 prosenttia matalampia kuin Saksassa vaan nekin ovat luultavasti Portugalissa Saksan hintoja korkeampia?

(¹) EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 170.

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa E-0276/00 (¹), johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, komissio ei verrannut kahta ostovoimapariteetin laskentamenetelmää, vaan kahta hintojen alueellisen vertailun tilastollista laskentamenetelmää. Näistä toisella, jota komissio käyttää, voidaan määrittellä ostovoimapariteetit ainoan kansainvälisesti hyväksytyin, käytetyin ja koetellun (mm. 15 jäsenvaltion käyttämän) menetelmän mukaisesti.

Vuokrien osalta ("vuokrien osuus yksityistalouksien kulutusmenoista Saksassa vuonna 1995 oli 17,4 % ja Portugalissa 4,7 %, ja vuokria koskeva Portugalin hintaindeksi on 78 % alempi kuin Saksan") komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tuotetut tilastot perustuvat tarkkaan ja puolueettomaan työhön. Portugalin tiedot on toimittanut Instituto Nacional de Estatística ja Saksan tiedot Statistisches Bundesamt.

Edellä mainittujen tilastojen laatimiseksi komissio on käyttänyt Portugalin ja Saksan kansallisten tilastolaitosten toimittamia tietoja, jotka perustuvat vuokrien hintoihin.

Selvitettäessä vuokrien osuutta yksityistalouksien lopullisesta kulutuksesta, komissio on käyttänyt näiden kahden laitoksen syyskuussa 1996 toimittamia tietoja.

Komissiolla ei ole mitään syytä epäillä Instituto Nacional de Estatística ja Statistisches Bundesamtin toimittamien tietojen asianmukaisuutta. Tiedot perustuvat arvoisan parlamentin jäsenen ja myös komission toivomaan tarkkaan ja puolueettomaan työhön.

(¹) EYVL C 303 E, 24.10.2000, s. 170.

(2001/C 81 E/063)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1563/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Ihmisoikeuksien kunnioittaminen Turkissa

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-0028/00 (¹) neuvosto toteaa, että se ei ole tietoinen parlamentin jäsenten lainaamista Alex Sklanin Turkia koskevista lausunnoista. Kyseiset lausunnot toistetaan sanatarvasti kysymyksen E-0028/00 tekstissä, joten neuvosto on niistä tietoinen.

Koska komissio on osallistunut Medical Foundation for the Care of Victims of Torture -järjestön hankkeiden rahoittamiseen on mielestäni perusteltua, että neuvosto ottaa kantaa kyseiseen asiaan. Alex Sklanin toiminnan luonteella ja hänen lausunnoillaan on merkitystä yhteisön ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja Euroopan unionin laajentumisen kannalta.

1. Voiko neuvosto vahvistaa, että selvästi suurin osa Medical Foundation for the Care of Victims of Torture -järjestön potilaista tulee Turkin Kurdistaniasta, kuten järjestön työntekijä Alex Sklan väittää?

2. Katsooko neuvosto, että järjestön työntekijän Alex Sklanin käyttämää nimitystä "kiduttajavaltio" voidaan soveltaa Turkkiin? a) Jos vastaus on kielteinen, katsooko neuvosto, että unionin osittain rahoittaman kidutuksen ja (sota)väkivallan uhreja auttavan keskuksen työntekijä on väärässä kutsuessaan Turkkiä "kiduttajavaltioksi"? b) Miten neuvosto siinä tapauksessa selittää sen, että selvästi suurin osa Medical Foundation for the Care of Victims of Torture -järjestön potilaista tulee Turkin Kurdistanista, kuten järjestön työntekijä Alex Sklan väittää?

3. Yhtyykö neuvosto järjestön työntekijän Alex Sklanin käsitykseen, että kidutus on (Turkissa) laajalle levinnyttä, rutiininomaista ja kuuluu luonnostaan niin kutsuttuun järjestyksenpitoon? a) Jos vastaus on kielteinen, miksi neuvosto ei yhdy kyseiseen käsitykseen ja miten neuvosto perustelee kantansa, kun otetaan huomioon, että "selvästi suurin osa Medical Foundation for the Care of Victims of Torture -järjestön potilaista tulee Turkin Kurdistanista", kuten järjestön työntekijä Alex Sklan väittää?

(¹) EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 162.

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto vahvistaa sen, mitä se on todennut kirjalliseen kysymykseen E-0028/00 antamassaan vastauksessa suhtautumisestaan yksittäisten henkilöiden lausuntoihin.

Siltä osin kuin parlamentin jäsenen kysymys koskee ihmisoikeuksia, neuvosto on edelleen huolestunut Turkin ihmisoikeustilanteesta ja kidutuksen käytöstä maassa. Kidutuksesta ja pahoinpitelyistä Turkissa on paljon ilmoituksia, eivätkä ne koske pelkästään Kaakkois-Turkkiä vaan myös maan muita osia. Erityisesti turvallisuusjoukkojen suorittamat pidätykset ovat aiheuttaneet huolta, sillä pidätysaika voi monissa kaakkoisissa provinseissa olla jopa 10 päivää, ja pidätetyt saatetaan eristää, heiltä evätään usein oikeus asianajajaan ja heitä saatetaan kiduttaa ja pahoinpidellä.

Turkin hallitus on myöntänyt kidutuksen käytön. Turkin viranomaiset ovat toteuttaneet toimia sekä ilmoittaneet uusista suunnitelmista toimiksi, joilla pyritään kidutuksen lopettamiseen Turkissa. Neuvosto seuraa edelleen tilannetta ja kannustaa Turkkiä toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet ihmisoikeuksien kaikkinaisen kunnioittamisen takaamiseksi.

(2001/C 81 E/064)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1566/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Dieselpolttoaineelle myönnetty verohelpotus

Viime vuonna Belgian liittovaltiossa myydyistä autoista yli puolet käy dieselillä. Dieselin suosio on liittovaltiossa Itävallan jälkeen suurinta. Skandinavian maissa, Yhdistyneessä Kuningaskunnassa ja Yhdysvalloissa ei dieselautoja ole juuri lainkaan.

Dieselpakokaasu ei ole ainoastaan maailmanlaajuisia ympäristöongelmia kuten otsonikatoa ja hapanta sadetta aiheuttavan typpioksidin suurin lähde. Haitallisempia ovat noen ja pienhiukkasten päästöt. Tieteellisessä kielessä puhutaan PM10:stä (10 mikrometriä pienemmät hiukkaset). Nokihhiukkaset kuljettavat vaarallisia aineita, kuten raskasmetalleja ja polysyklisiä aromaattisia hiilivetyjä (PAH).

Dieselien suosion syy Belgian liittovaltiossa johtuu hinnanerosta. Keinotekoisesti alhaisina pidettyjen valmisteverojen ansiosta diesel (± 10 frangia) on halvempaa kuin bensiini, vaikka dieselin jalostamokustannukset ovat korkeammat kuin bensiinin. Dieselille annettujen verohelpotusten johdosta puhtaammilla teknologioilla (laihaseosbensiinimoottorit) ei ole juurikaan menestymisen edellytyksiä.

1. Myöntääkö neuvosto, että dieselpolttoaine on typpioksidin tärkein lähde? Jos vastaus on kielteinen, millä tieteellisillä tosiasioilla neuvosto perustelee kantansa, jonka mukaan dieselpolttoainetta ei voida pitää typpioksidien suurimpana lähteenä?
2. Myöntääkö neuvosto, että diesel on osasyllinen korkeisiin nokipäästöihin (tässä tapauksessa PM10:iin)? Jos vastaus on kielteinen, millä tieteellisillä tosiasioilla neuvosto perustelee kantansa, jonka mukaan dieseliä ei voida pitää korkeiden PM10-pitoisuuksien merkittävänä aiheuttajana?
3. Katsooko neuvosto, että Belgian liittovaltiossa dieselpolttoaineelle myönnettyt verohelpotukset (katso yllä) ovat sopusoinnussa puhtaampien teknologioiden etsinnän kanssa, kun otetaan huomioon, että kyseiset helpotukset eivät kannusta ostamaan saastuttamatonta teknologiaa edustavia autoja Belgian liittovaltiossa? Jos vastaus on myönteinen, miten neuvosto perustelee dieselin verohelpotuksille myönteisen kantansa, kun otetaan huomioon, että helpotukset eivät kannusta ostamaan saastuttamatonta teknologiaa edustavia autoja Belgian liittovaltiossa? Jos vastaus on kielteinen, aikooko neuvosto ryhtyä toimiin lopettaakseen dieselille myönnettyt verohelpotukset?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

1. Neuvosto on tietoinen typpioksidi- ja hiukkaspäästöjen aiheuttamasta ongelmasta. Direktiivi 98/69/EY⁽¹⁾ moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä, jonka neuvosto antoi 13. lokakuuta 1998 yhteispäätösmerkityksessä Euroopan parlamentin kanssa, on yksi tärkeä lisätoimi kyseisten päästöjen vähentämiseksi.

Tulevaisuudessa toteutettavia lisätoimia ajatellen komissiota kehoitetaan kyseisessä direktiivissä esittämään muita ehdotuksia vuoden 2005 jälkeen voimaan tuleviksi säädöksiksi, muun muassa seuraavista asioista:

- mahdollisten toimenpiteiden, mukaan lukien polttoaineisiin ja ajoneuvoihin liittyvät toimenpiteet, vaikutus yhteisön ilman laatua koskevien pitkän ajan tavoitteiden saavuttamiseen, ottaen huomioon teknologian kehitys ja uusimman ilman pilaantumista koskevan tutkimuksen tulokset, joihin kuuluvat myös hiukkaspäästöjen vaikutukset ihmisten terveyteen
- päästöjen vähentämisen mahdollisuudet ja toteutettavuus paikallisten toimenpiteiden avulla; tässä yhteydessä olisi arvioitava liikennepolitiikan ja muiden toimenpiteiden, kuten liikennesuunnittelun, julkisen kaupunkiliikenteen sekä ajoneuvojen tarkastus-, huolto- ja romutusjärjestelmien parantamisen vaikutusta
- sidonnaisajoneuvojen erityisasema ja mahdollisuudet vähentää päästöjä käyttämällä niissä erittäin tiukkojen ympäristövaatimusten mukaisia polttoaineita.

2. Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama dieselpolttoaineelle myönnetty verohelpotus perustuu kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19. lokakuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/82/ETY. Kyseistä lainsäädäntöä voidaan muuttaa ainoastaan komission ehdotuksesta, eikä neuvostolle ole annettu tällaista ehdotusta.

⁽¹⁾ EYVL L 350, 28.12.1998.

(2001/C 81 E/065)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1573/00

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(19. toukokuuta 2000)

Aihe: Tiettyjen ajokorttiluokkien vastaavuudet

Tiettyjen ajokorttiluokkien vastaavuuksia koskeva komission päätös sisälsi kattavan yhteenvedon tavonmaisista ajokorttityypeistä. Valitettavasti siitä puuttuvat Saksan osalta liittoutuneiden, kolmannen valtakunnan ja Weimarin tasavallan aikana myönnettyt ajokortit. Miten on näiden ajokorttien vastaavuuksien laita?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Tiettyjen ajokorttiluokkien välisistä vastaavuuksista 21. maaliskuuta 2000 tehty komission päätös 2000/275/EY⁽¹⁾ perustuu yhteisön ajokortista 29. heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY⁽²⁾ 10 artiklan ensimmäiseen kohtaan. Mainitussa päätöksessä määritellään ennen direktiivin 91/439/ETY voimaantuloa myönnettyjen ajokorttien luokkien ja direktiivin 3 artiklassa määriteltyjen luokkien vastaavuus.

Edellä mainitussa komission päätöksessä ajokorttimalli "Saksa 1" on malli ajokortista, joka on myönnetty Saksan liittotasavallassa ennen 1. huhtikuuta 1986. Ajokorttimalleihin, jotka on myönnetty Saksassa ennen vuotta 1945 tai jotka liittoutuneet myönsivät vuoden 1945 jälkeen, sovellettava käytäntö selostetaan seuraavassa.

Ajokortit, jotka on myönnetty ennen vuotta 1945, julistettiin mitättömiksi entisen Saksan demokraattisen tasavallan (GDR) alueella 1949 annetulla kansallisella lailla ja ne piti vaihtaa itäsaksalaiseen malliin. Tällaisten ajokorttien haltijoihin sovelletaan edellä mainitussa päätöksessä esitettyjä mallien vastaavuuksia.

Ajokorttien luokittelujärjestelmä on säilynyt muuttumattomana vuoden 1945 jälkeen Saksan liittotasavallan jaetulla alueella. Näin ollen samoja malleille "Saksa 1" asetettuja vastaavuuksia sovelletaan kaikkiin Saksan viranomaisten ennen vuotta 1945 ja liittoutuneiden vuoden 1945 jälkeen myöntämiin ajokortteihin, jos ajokortteja ei ole vaihdettu. Ainoa ero saattaa olla, että jotkut näistä malleista eivät sisällä "Klasse 5" -ajokortin oikeutuksia. Tälle luokalle ei siten voida myöntää vastaavuutta.

Saksan viranomaisten tiedossa ei ole, onko yksikään edellä kuvattu malli enää käytössä. Tästä syystä he eivät ole voineet toimittaa tarvittavaa ajokorttimallia komissiolle. Kyseisten ajokorttien haltijat ovat luultavasti vaihtaneet korttinsa aikojen kuluessa. Jos tällainen ajokortti on vielä voimassa, sen haltija voi ottaa yhteyttä ajokortin myöntämisestä vastaaviin Saksan viranomaisiin komission päätöksen Saksan malleja koskevan ensimmäisen kappaleen yleissäännön mukaisesti⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 12.4.2000.

⁽²⁾ EYVL L 237, 24.8.1991.

(2001/C 81 E/066)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1595/00

esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) neuvostolle

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Tutkintavankeus

Heinäkuun 6. päivänä vuonna 1997 Jean-Jacques Pitalugue, Gilles Benhayoun, Jean-Luc Della Justina ja Maxime Briat pidätettiin 20 800 ranskan frangin suuruisen setelisumman värikopioimisesta. Kopioiden huonosta laadusta huolimatta seteleitä laskettiin liikkeelle 3 500 frangin arvosta.

Tutkintavankeuteen määrätty miehet ovat tällä hetkellä pidätettyinä Fresnesin poliisivankilassa 6. heinäkuuta 1997 annetun määräaikaisen pidätysmääräyksen ja 30. kesäkuuta 1998 annetun tutkintavankeuden pidennysmääräyksen nojalla. Pidennysmääräys tuli voimaan 6. heinäkuuta 1998, se uudistettiin 4. tammikuuta 1999, ja uusi määräys tuli voimaan 6. tammikuuta 1999.

Chambre d'Accusation d'Orléans päätti 6. tammikuuta 2000, että kaikkia neljää vastaan voidaan nostaa syyte Ranskan laillisina maksuvälineinä käytettävien rahojen jäljentämisestä tai värentämisestä Loiret'n departementin tuomioistuimessa Cour d'Assises. Päätöksessä vaadittiin kuitenkin syytteen hylkäämistä rikoksentelemistarkoituksessa yhteenliittäytymisen osalta. Syytetyt ovat nyt 35:nnettä kuukautta tutkintavankeudessa.

Eikö neuvostokin ole sitä mieltä, että tässä asiassa ei ole noudatettu yleisesti tunnustettuja tutkintavankeuden kestoja koskevia kriteerejä? Jos asia on näin, eikö neuvoston mielestä ole tarpeen puuttua asiaan Amsterdamin sopimuksesta seuraavien uusien oikeudellisten toimivaltuuksien nojalla, jotta taattaisiin tutkintavankeutta ja tuomion määräaikoja koskevien inhimillisten määräaikojen noudattaminen tai muutoin syytettyjen vapauttaminen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan 3 kohdan nojalla?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentinjäsenen esittämät kysymykset eivät kuulu neuvoston toimivaltaan.

(2001/C 81 E/067)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1597/00

esittäjä(t): **Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle**

(19. toukokuuta 2000)

Aihe: Maitokiintiöt

Koko yhteisön maitokiintiösäännösten peruseriaate on, että ostaja on järjestelmän pääasiallinen "toimija", jolla on velvollisuus pitää analyttistä kirjanpitoa, joka mahdollistaa, että kukin jäsenvaltio voi nopeasti ja täsmällisesti selvittää tietynä ajanjaksona myydyin tuotannon määrän ja täyttää velvoitteensa unionia kohtaan. Eikö komissio pidä suotavana suosittaa jäsenvaltioille teknistä ratkaisua, jossa ostajat ilmoittaisivat "älykkään kirjanpitojärjestelmän" kautta suoraan kustakin tuottajien toimittamasta maitoerästä?

Tällä tavoin ylijäämät olisivat selvillä reaaliajassa, ja hallintoviranomaiset voisivat panna maksumenettelyt vireille heti, mikä ehkäisisi tuotannon ylijäämiä.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Yhteisön nykyisessä maitokiintiösäännöstössä jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus valita tietyillä aloilla niiden erityiseen tuotanto- ja hallintoympäristöön parhaiten sopivat soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Kysymyksen esittäjän käyttöön otettavaksi ehdottama "älykäs kirjanpitojärjestelmä", jonka kautta ostajat ilmoittaisivat suoraan jäsenvaltion keskustietojärjestelmään jokaisesta tuottajien toimittamasta maitoerästä, on hyödyllinen, koska järjestelmän avulla saataisiin selville nopeasti ja varmasti kansalliset maitomäärät, mutta se on edellä mainitun toissijaisuuseriaatteen vastainen.

Yhteisön lainsäädäntö velvoittaa jäsenvaltiot kuitenkin toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet taatut kokonaismäärät myydyistä maitomääristä maksettavan lisämaksun perimiseksi.

(2001/C 81 E/068)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1603/00

esittäjä(t): **Concepción Ferrer (PPE-DE) neuvostolle**

(15. toukokuuta 2000)

Aihe: Kunnallisvaalit Päiväntasaajan Guineassa

Päiväntasaajan Guineassa pidetään kunnallisvaalit 28. toukokuuta 2000. Tässä maassa aikaisemmin järjestetyt vaalit eivät ole täyttäneet avoimuuden ja demokraattisten takuiden vähimmäisvaatimuksia.

Euroopan unionin puheenjohtajavaltion lausumassa kyseisistä vaaleista sanotaan, että "Euroopan unionin seuraa tarkkaavaisena näitä vaaleja", ja ilmaistaan EU:n huoli vaalimenettelyn puolueettomuudesta. Voiko neuvosto ilmoittaa, mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa kyseisten vaalien demokraattisen avoimuuden valvomiseksi?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentinjäsen viittaa kysymyksessään 4. toukokuuta annettuun puheenjohtajavaltion lausumaan Päiväntasaajan Guineassa 28. toukokuuta 2000 pidetyistä kunnallisvaaleista. Euroopan unionin edustuston päälliköt tarkkailivat huolella vaaleja arvioidakseen olivatko avoimien ja puolueettomien vaalien järjestämistä koskevat edellytykset täytetty.

(2001/C 81 E/069)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1610/00

esittäjä(t): **Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa 1260/1999⁽¹⁾ olevassa 51 artiklassa perustetaan kalatalous- ja vesiviljelyalan rakenteiden komitea. Asetuksessa mainitaan ainoastaan, että komitea muodostuu jäsenvaltioiden edustajista.

Mikä on kyseisen komitean tämänhetkinen kokoonpano? Mitä toimintamuotoja komitea on kehittänyt lähes vuoden olemassaolonsa aikana?

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittaman komitean jäsenet ovat yleensä jäsenvaltioiden kalastuksesta vastaavan hallinnonalan yksikön päälliköitä.

Parlamentille ilmoitetaan säännöllisesti virallisia kanavia pitkin kyseisen komitean toiminnasta puheenjohtaja Santerin ja puhemies Gil Roblesin yhdessä 6. toukokuuta 1999 allekirjoittamien komission toteuttamaa rakennepolitiikan täytäntöönpanoa koskevien käytännesääntöjen mukaisesti (EP-asiakirja 230 471). Kysyjä voi tutustua yksityiskohtaisemmin komitean työjärjestykseen, pöytäkirjoihin ja muihin asiakirjoihin parlamentin pääsihteeristössä.

(2001/C 81 E/070)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1611/00

esittäjä(t): **Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kalatalouden ohjauksen rahoitusväline (KOR) – Baskimaa

Voiko komissio kertoa, missä määrin KOR:n tukea käytettiin Baskimaan autonomisessa maakunnassa kaudella 1994–1999?

Vaikka Baskimaa on jo määritelty tavoite 1 alueeksi, voisiko komission mielestä kyseisen autonomisen maakunnan kalastusprojekteja kuulua tämän uuden rakennerahaston piiriin (tavoite 2)?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Baskimaan autonomisen maakunnan hankkeisiin myönnettiin kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) tukea yhteensä 68,55 miljoonaa euroa 1.1.1994 ja 31.12.1999 välisenä aikana. Tämä tukimäärä ei vastaa kalastus- ja vesiviljelyalalle ohjelmakauden 1994–1999 aikana myönnettyä kokonaistukimäärää, sillä hankkeita on mahdollisuus toteuttaa aina vuoden 2001 loppuun asti, kunhan ohjelman hallintoviranomainen on valinnut ne ennen 31. joulukuuta 1999.

Ohjelmakauden 2000–2006 aikana KOR voi rahoittaa kaikki 17. joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ mukaiset kalatalousalan rakenteelliset toimet koko yhteisön alueella.

⁽¹⁾ EYVL L 337, 30.12.1999.

(2001/C 81 E/071)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1612/00

esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Tavoite 2 -alueet

Äskettäin ilmoitettiin, että EU:n seuraavan laajentumisen vuoksi 62 prosenttia Espanjan valtiosta jäisi ilman rakennerahastojen tukea.

Tietääkö komissio laajentumisen todellisia vaikutuksia kyseiseen asiaan? Miten tämä vaikuttaa konkreettisesti Espanjan valtion tähänhetkisiin tavoite 2 -alueisiin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Luettelo rakennerahastojen tavoite 2 -alueista Espanjassa ohjelmakaudella 2000–2006 annettiin 14. maaliskuuta 2000 tehdyssä komission päätöksessä 2000/264/EY⁽¹⁾. Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (sen 4 artiklan 11 kohdassa) mukaan tämä luettelo on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006 asti⁽²⁾. Luetteloa voidaan kuitenkin muuttaa vuonna 2003 jäsenvaltioiden pyynnöstä lisäämättä väestön osuutta alueella.

Edellä mainittujen asetusten säännöksistä seuraa, että tavoitteen 2 kohdealueiden väestömäärä säilyy ennallaan vuoteen 2006 asti uusien jäsenvaltioiden EU:hun liittymisestä huolimatta. Komissio antaa EY:n perustamissopimuksen 159 artiklan (entisen 130 b artiklan) mukaisesti tämän vuoden lopussa toisen yhteenkuuluvuuskeruun, jossa se tarkastelee vuoden 2006 jälkeistä ajanjaksoa ja alueiden asemaa unionin laajentuessa; lisäksi komissio tekee joitakin ehdotuksia tulevan yhteenkuuluvuuspolitiikan suunta-
viivoista.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.2000.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/072)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1620/00**esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Määrärahojen myöntäminen maataloustuotteiden laadun parantamiseksi

Budjettivallan käyttäjä on varannut vuoden 2000 talousarvion budjettikohtaan B1-406 (maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen) 50 miljoonaa euroa maataloustuotteiden laadun parantamiseksi.

Näitä määrärahoja ei kuitenkaan vielä ole sidottu tai maksettu.

1. Voiko komissio ilmoittaa, miksi se ei ole vielä ryhtynyt toimiin budjettivallan käyttäjän selkeästi ilmaisevan toiveen toteuttamiseksi?
2. Onko komissio sitä mieltä, että budjettivallan käyttäjän selkeästi ilmaiseva toive siitä, että määrärahojen myötä voitaisiin vaikuttaa jäsenvaltioissa parhaallaan tapahtuvaan kehitykseen, voidaan jättää vaille huomiota?
3. Mitä ehdotuksia komissio aikoo esittää, jotta nämä määrärahat voidaan vielä myöntää ja maksaa edellä mainittuun tarkoitukseen? Mihin määräaikaan mennessä se aikoo esittää nämä ehdotukset?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Kuten parlamentin jäsen toteaa, budjettikohta B1-406 on varattu jäsenvaltioiden ja alueiden maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantamiseksi toteuttamien toimenpiteiden yhteisrahoitukseen. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maatalouden kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ 25–28 artiklassa sekä edellä mainitun asetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1750/1999⁽²⁾ 21–23 artiklassa tarkoitettujen ehtojen mukaisesti näillä toimenpiteillä pyritään erityisesti parantamaan ja valvomaan laatua.

1. Komissio tarkastelee parhaallaan ajanjaksoa 2000–2006 koskevia maaseudun kehittämissuunnitelmia, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet sen hyväksyttäväksi. Kun ohjelmat on hyväksytty, budjettikohtaan B-406 määrärahat käytetään erilaisista maaseudun kehittämistoimenpiteistä aiheutuvien kustannusten yhteisrahoitukseen. Määrärahoja ei ole vielä käytetty, koska yhtään ohjelmaa ei ole vielä hyväksytty.
2. Jäsenvaltioiden komission hyväksyttäväksi toimittamiin ohjelmiin liittyvät ohjeet ovat useimmissa tapauksissa erittäin yksityiskohtaisia. On huomattava, ettei jäsenvaltioiden tarvitse odottaa komissiolta ohjelmien hyväksymispäätöstä, vaan ne voivat toteuttaa yritysten kanssa kaikki sellaiset sopimuksiin johtavat toimenpiteet, joiden tavoitteena on maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen parantaminen. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 säädettyä maaseudun kehittämistukea koskevista siirtymäsäännöistä 9 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2603/⁽³⁾ 6 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat jopa aloittaa sopimuksesta johtuvien tukien maksamisen 1. tammikuuta 2000 alkaen tai siitä päivästä alkaen, jona ohjelma on saatettu tiedoksi komissiolle, jos tiedoksi saattaminen tapahtuu 1 päivän tammikuuta 2000 jälkeen. Menot voidaan kuitenkin korvata vasta sen jälkeen, kun ohjelmat on hyväksytty; lisäksi niiden on oltava ohjelmien mukaisia. Tästä seuraa se, että vaikka jotkut menoerät ovat jo saattaneet toteutua, ne eivät vielä näy komission kirjanpidossa.
3. Komission näkemyksen mukaan maaseudun kehittämissuunnitelmat voidaan hyväksyä voimassa olevan lainsäädäntökehityksen perusteella nopeasti ja talousarviossa varatut määrärahat voidaan vastaavasti käyttää ilman, että on tarpeen tehdä uusia määrärahaehdotuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999.

⁽²⁾ EYVL L 214, 13.8.1999.

⁽³⁾ EYVL L 316, 10.12.1999.

(2001/C 81 E/073)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1624/00**esittäjä(t): Paul Rübige (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Itävaltalaiset Euroopan komissiossa

Itävalta on ollut jo viisi vuotta Euroopan unionin jäsen. Tänä aikana joukko itävaltalaisia on siirtynyt komission palvelukseen. Itävalta, joka edustaa 2,15 % koko EU:n väestöstä ja rahoittaa EU:n talousarviota 2,65 %:n kohtuuttoman suurella osuudella, pitää kuitenkin hallussaan vain 1,93 % komission korkeista viroista. Tämä prosenttiluku vastaa 127 virkaa, mistä voidaan päätellä itävaltalaisen olevan aliedustettuina komissiossa.

Onko komissio tietoinen tästä epäkohdasta? Jos vastaus on myönteinen: onko unionissa muita maita, jotka ovat Itävallan tavoin aliedustettuja suhteessa väkilukuun ja talousarvion rahoitusosuuteen?

Mitä komissio aikoo tehdä tämän epäkohdan korjaamiseksi ja tämän epäkohdan poistamiseksi vastaisuudessa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Viimeisimpien (24. huhtikuuta 2000 annettujen) virallisten lukujen mukaan komission palveluksessa työskentelee 200 ura-alueen A virkamiestä, jotka ovat Itävallan kansalaisia eli heitä on 2,3 prosenttia kaikista virkamiehistä. Heistä 2 oli ura-alueen A1 virkamiehiä (joita on kaikkiaan 54, eli 3,7 prosenttia) ja 6 ura-alueen A2 virkamiehiä (joita on kaikkiaan 195, eli 3,08 prosenttia).

Yhteisön 15 jäsenvaltiosta viiden jäsenvaltion edustus komission henkilöstössä on pienempi kuin niiden osuus yhteisön väestöstä. Ura-alueella A jäsenvaltioiden edustus jakaantuu seuraavasti: Saksa 12,4 prosenttia virkamiehistä ja 21,8 prosenttia yhteisön väestöstä; Espanja 9,5 prosenttia virkamiehistä ja 10,5 prosenttia yhteisön väestöstä; Ranska 13 prosenttia virkamiehistä ja 15,8 prosenttia yhteisön väestöstä; Yhdistynyt kuningaskunta 11 prosenttia virkamiehistä ja 15,8 prosenttia yhteisön väestöstä, ja Italia 12 prosenttia virkamiehistä ja 15,3 prosenttia yhteisön väestöstä.

Komissio on "Henkilöstösääntöjen" 27 artiklan mukaan velvollinen palkkaamaan "mahdollisimman riippumattomia, päteviä, suorituskykyisiä ja luotettavia virkamiehiä, jotka on otettu palvelukseen mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden kansalaisten joukosta." Ylennykset tapahtuvat kelpoisuusehdot täyttävien hakijoiden ansioiden tarkastelun perusteella (Henkilöstösääntöjen 45 artikla). Komissio noudattaa näitä määräyksiä täysimääräisesti jatkossakin.

(2001/C 81 E/074)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1628/00**esittäjä(t): Jonathan Evans (PPE-DE) neuvostolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhtiö HRP Refrigerants Ltd. — otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen 3093/94 korvaavan asetuksen hyväksyminen lähiaikoina — HCFC-aineiden tuontikiintiöt

Neuvosto ja Euroopan parlamentti hyväksyvät lähiaikoina uuden asetuksen, joka korvaa otsonikerrosta heikentävistä aineista annetun asetuksen 3093/94⁽¹⁾. Uuden asetuksen myötä osittain halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen (HCFC-aineet) tuontikiintiöiden myöntämisperusteet muuttuvat. Sallittu tuonnin kokonaismäärä myönnetään yksittäisille maahantuojille suhteutettuna niiden vuoden 1996 markkinaosuuksiin 1. tammikuuta 2001 alkaen (4 artiklan 3 kohdan 8 ja 9 alakohta). Tästä syystä yhtiöt, jotka ovat aloittaneet HCFC-aineiden tuonnin vasta vuoden 1996 jälkeen, joutuvat luopumaan tuontikiintiöstään edellä mainittuna päivämääränä. Tämä voi johtaa työpaikkojen menetykseen eri puolilla unionia ja tarpeettomiin häiriöihin HCFC-aineiden markkinoilla. Lisäksi tämä käytäntö saattaa rikkoa yhteisön

lainsäädäntöä. Työpaikkoja vaarannetaan tarpeettomasti, jos viitevuodeksi asetetaan vuosi 1996. Seurauksena voi olla se, että Euroopan yhteisöä vastaan esitetään vahingonkorvausvaatimuksia. Viitevuodeksi olisi valittava vuosi, josta on käytettävissä kaikkein tuoreimpia markkinatietoja. Lisäksi asetuksessa mainitun ympäristönsuojelun taso voitaisiin säilyttää, jos viitevuodeksi valittaisiin vuoden 1996 sijaan vuosi 1999.

Saamieni tietojen mukaan komissio myönsi 32 yhtiölle tuontikiintiöt vuodelle 1999. Nämä yhtiöt edustavat lähes kaikkia EU:n jäsenvaltioita. Ainoastaan viisi näistä yhtiöistä toi HCFC-aineita maahan vuonna 1996. Eteläwalesilainen pk-yritys HRP Refrigerants Ltd. harjoitti vuonna 1996 EU:ssa tuotettujen HCFC-aineiden jakelua, mutta ei lainkaan niiden tuontia. Komissio myönsi tälle yritykselle tuontikiintiön vuosille 1998, 1999 ja 2000. Uuden asetuksen myötä tämä yritys kuitenkin kuuluu niiden noin 27 yhtiön joukkoon, jolta poistetaan HCFC-aineiden tuontikiintiöt vuoden 2000 lopulla.

Mitä neuvosto tekee, jotta tämä ongelma voidaan ratkaista kiireellisesti ja jotta voidaan varmistaa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntö mahdollistaa myös vastaisuudessa sen, että komissio voi myöntää tuontikiintiöitä HCFC-aineille ilman, että se merkitsee yritysten oikeuksien rikkomista EU:ssa?

(¹) EYVL L 333, 22.12.1994, s. 1.

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Komissio on ilmoittanut antavansa lähiaikoina ehdotuksen, jossa käsitellään useita mainituista asioista. Neuvosto ja Euroopan parlamentti tulevat käsittelemään kyseistä ehdotusta.

(2001/C 81 E/075)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1630/00

esittäjä(t): **Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Pankkitakausta EU-tuen saamisen edellytyksenä

The Mid-South Roscommon Rural Development Co. on johtanut menetyksellisesti kaksi Leader-rahoitettua pilottiprojektia neljän viime vuoden aikana, joista yksi oli Roscommon Home Services osuuskunta. The Roscommon Home Services osuuskunta sai lisää tukea ”Innovative Actions for Women in Agriculture and Rural Areas” -projektilta (tuensaajia oli 30 ja hakijoita 400) joulukuussa 1999 (¹). Tämä tuki kuitenkin peruutettiin, koska he eivät voineet toimittaa vaadittavaa pankkitakausta. Koska osuuskunta on voittoa tavoittelematon järjestö, jolla ei ole varallisuutta, eivät irlantilaiset pankit suostu myöntämään kyseistä takausta.

Voisiko komissio harkita uudelleen tuen myöntämistä, koska

- kyseinen ryhmä on päteväksi havaittu, innovatiivinen ja menestyksellinen projektiryhmä, jolla on luotettava varainhoidon valvonta (Euroopan komissio on useasti aikaisemminkin myöntänyt ryhmälle taloudellista tukea);
- monet ihmiset ympäröivällä maaseudulla ovat tulleet yhä enenevässä määrin riippuvaisiksi ryhmän tarjoamista palveluista;
- ryhmä ei voi saada pankkitakausta johtuen pääasiassa sen oikeudellisen aseman määritelmästä eikä sen kyvystä hoitaa taloushallintoaan.

(¹) Projekti N:o Arinco N:o 99 IE 06002 – (Roscommon Home Services).

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

"Innovative actions for women in agriculture" -ohjelman mukainen yhteisön rahoitustuki perustuu asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4256/88⁽¹⁾ 8 artiklan toiseen ja kolmanteen luetelmakohtaan. Joulukuussa 1999 valittiin ja hyväksyttiin useita pilottihankkeita. Irlannista valittiin kaksi hanketta: "Roscommon Home Service" ja "Moy Valley Bog Wood Crafts" (viitteet: Arinco N:o 99. IE.06002 ja Arinco N:o 99.IE.06001).

Komission päätöksessä, jolla nämä hankkeet hyväksyttiin ja joka ilmoitettiin joulukuussa 1999 tuensaajille, säädetään (liitteessä 1 oleva 3 kohta), että yhteisön tuki maksetaan sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt päätöksen ja ilmoittanut siitä tuensaajalle sekä vastaanottanut liitteen 2 mukaisen pankkitakuun. Tämä sääntö koskee kaikkia yhteisön tuensaajia ja on niille pakollinen. Päätöksen sisältö, joka ilmoitettiin kaikille tuensaajille, on oikeudellisesti sitova. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 249 artiklan (entinen 189 artikla) mukaan "päätös velvoittaa kaikilta osiltaan niitä, jolle se on osoitettu".

Toisaalta kullakin yhteisön ohjelmalla ja aloitteella on omat rahoitusmenettelynsä. Se, että vakuuksia käytettiin Leader II -ohjelmassa, ei tarkoita, että samaa voitaisiin soveltaa asetuksen (ETY) N:o 4256/88 8 artiklan kohdalla. Tässä nimenomaisessa tapauksessa hanke ei voi saada yhteisön rahoitustukea, jos tuensaaja ei kykene esittämään komission päätöksen mukaista pankkitakuuta. Samaa sovelletaan kaikkien jäsenvaltioiden tuensaajiin. Lähestymistapa perustuu yhteisön moitteettomaan ja avoimeen varainvalvontaan.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988.

(2001/C 81 E/076)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1631/00

esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Geoffry Westonin ja Klays Pahlichin tekemä tarjous – Danube Watch -lehtien julkaiseminen

Onko Euroopan komissio tarkistanut, että Danube Watch -lehden julkaisemiseksi 7. lokakuuta 1998 käynnistetty tarjouskilpailu on toimitettu Euroopan komission sääntöjen mukaisesti?

Kun projekti rahoitetaan Phare- ja Tacis-ohjelmista, hyväksyykö komissio sen, että sopimuksen täytyy täyttää kaikki EY:n tilintarkastuksen toimittamiselle asettamat vaatimukset?

Millä perusteilla komissio ei enää anna sopimusta Westonille ja Pahlichille, vaikka myös Danube Programme Coordination Unit (Danube PCU) on sitä mieltä, että vaalipiiristäni olevien yllämainittujen henkilöiden julkaisema lehti on ollut korkeatasoinen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole tehnyt sopimusta arvoisan parlamentin jäsenen äänestäjien kanssa Danube Watch -lehden julkaisemisesta. Kyseinen sopimus tehtiin Arqus Verlag -yrityksen (Geoffry Westonin ja Klays Pahlichin työnantajan) ja YK:n projektipalvelutoimiston (United Nations Office for Project Services, UNOPS) välillä. Tämä sopimus umpeutui lokakuussa 1998.

Phare-ohjelman palvelusopimuksen ehdot ”Danube-hankkeen koordinoituyksikkö 98/99” velvoittavat sopimuspuolen (Alankomaiden taloustutkimuslaitos, NEI) julkaisemaan kolme lisänumeroa Danube Watch -lehdestä. Yhdistyneiden kansakuntien kehitysohjelma (UNDP) on päättänyt rahoittaa kaksi numeroa ja Itävallan liittokanslerinvirasto yhden numeron. He päättivät myös noudattaa komission sopimuspuolen valitsemaa menettelytapaa lehden julkaisu- ja jakeluyhtiön valitsemisesta. Tämä menettelytapa on täysin Phare-ohjelman palvelusopimuksen ehtojen mukainen.

Komissio on samaa mieltä siitä, että Alankomaiden taloustutkimuslaitoksen tulee noudattaa varainhoito- ja tilintarkastusmääräyksiä, jotka esitetään komission Phare/Tacis -varoista rahoitettuja palvelusopimuksia koskevissa yleisohjeissa.

(2001/C 81 E/077)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1633/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Lähdevero

Helsingin huippukokouksen jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan lehdistö ilmoitti, että komissio oli sopinut niin kutsutusta lähdeveron järjestysmallista, jolla tarkoitetaan sitä, että lähdeveroa ei EU:ssa peritä ilman muiden maiden kuten Sveitsin ja toisten OECD-maiden suostumusta. Tietyt tahot Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksessa ovat myös vihjanneet, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on taannut nämä myönnytykset komission suostumuksella.

Komission jäsen Bolkestein kirjoittaa 21. maaliskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivisen puolueen edustajalle Charles Tannockille, että EU:lla ei yksinkertaisesti ole varaa tulla toimintakyvyttömäksi sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta näinkin tärkeällä alueella, koska on pelättävissä, että muut maat eivät seuraisikaan sen antamaa esimerkkiä.

Voisiko komissio selvittää, mikä näistä näkemyksistä on oikea? Onko olemassa sellaisia tilanteita, joissa komissio vaatisi lähdeveron perimistä EU:ssa ilman että muut johtavat OECD-maat sitoutuisivat samanlaisiin tai samantyyppisiin järjestelyihin?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

Järjestysmalli, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on esitetty tehostettua veropoliittista yhteistyötä koskevan kertomuksen 18 kappaleessa sellaisena kuin Suomi puheenjohtajuuskaudellaan Ecofin-neuvoston kokouksessa 29. marraskuuta 1999 sen otti esille. Tässä Ecofin-kokouksessa kaikki jäsenvaltiot olivat yhtä mieltä tarpeesta päästä ratkaisuun kyseisen kertomuksen pohjalta. Myös Helsingissä 10.–11. joulukuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä viitataan kyseisessä kertomuksessa mainittuihin linjauksiin.

Äskettäinen Santa Maria da Feirassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi Ecofin-neuvostossa 20. kesäkuuta sovitusta veropaketista annetun kertomuksen⁽¹⁾. Se hyväksyi myös tässä kertomuksessa annetun aikataulun, jossa ennakoidaan asteittain lisääntyvää tietojenvaihtoa sellaisten henkilöiden, joiden pysyvä kotipaikka on muualla, säästöistään saamien tulojen verottamisen perusteeksi. Ecofin-neuvoston kertomuksen 2 c kohdassa määritetään aikataulu neuvotteluille, jotka on käytävä merkittävien kolmansien maiden ja riippuvaisten tai assosioituneiden alueiden kanssa ennen direktiiviehdotuksen⁽²⁾ antamista ja täytäntöönpanoa.

Komissio on sitoutunut täysin tähän aikatauluun ja auttaa Ecofin-neuvostoa jatkamaan Eurooppa-neuvoston kehotuksen mukaisesti päämäärätietoisesti veropakettiin kaikilta osiltaan liittyvää työtä, jotta täydelliseen yksimielisyyteen direktiivien antamisesta ja veropaketista kokonaisuudessaan päästäisiin niin pian kuin mahdollista ja viimeistään vuoden 2002 loppuun mennessä.

(¹) Ecofin-neuvoston kertomus on liitetty Santa Maria da Feirassa 19.–20. kesäkuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmiin (liite IV).

(²) Ehdotus direktiiviksi säästöjen korkojen muodossa tuottamien tulojen tosiasiallisen vähimmäisverotuksen varmistamisesta yhteisössä, EYVL C 212, 8.7.1998.

(2001/C 81 E/078)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1651/00

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kyproksen tragedian yhteydessä kadonneet

Kun noin 26 vuotta Kyproksen invaasion jälkeen ei vielä ole virallisesti ja täysin kiistattomasti vahvistettu, mitä Kyproksen tragedian yhteydessä kadonneille henkilöille on tapahtunut, ja kun otetaan huomioon kahden yhteisön välillä 31. heinäkuuta 1997 tehtyyn sopimukseen sisältyvät tätä asiaa koskevat kohdat, voisiko komissio kertoa minulle, aikooko se, pitäen silmällä liittymismenettelyä, joka luonnollisesti koskee niin Kyprosta kuin Turkkiä, ryhtyä toimiin, jotka edistävät tämän ennen kaikkea humanitaarisen kysymyksen lopullista ratkaisemista?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. kesäkuuta 2000)

Komissio on sitä mieltä, että Kyproksen eteneminen unioniin liittymiseen ja oikeudenmukaisen ja toteuttamiskelpoisen ratkaisun etsiminen kyseessä olevaan poliittiseen ongelmaan ovat toinen toistaan vahvistavia prosesseja. Komissio on myös sitä mieltä, että Kyproksen liittyminen unioniin hyödyttää saaren molempia yhteisöjä ja johtaa yhteiskunnalliseen rauhaan ja soppuun saarella. Komissio pahoittelee sitä, ettei ennen liittymisneuvottelujen alkamista ollut mahdollista löytää poliittista ratkaisua. Komissio odottaa silti toiveikkaasti, että Kyproksen turkkilaisen yhteisön edustajat osallistuisivat jatkossa liittymisneuvotteluihin. Yhdistyneiden Kansakuntien rahoittamat lähentymisneuvottelut jatkuvat Genevessä heinäkuussa 2000. Kadonneita henkilöitä koskeva kysymys on tietenkin ehdottomasti otettava esille näiden neuvotteluiden yhteydessä ennen kuin poliittiseen ongelmaan saadaan kestävä ratkaisu.

(2001/C 81 E/079)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1652/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Rikkakasvien torjunta-aine glyfosaatti

Mihin toimiin on ryhdytty tähän asti vaarattomana pidetyn torjunta-aineen glyfosaatin kieltämiseksi? Erityisesti haluaisin tietää, mihin toimiin äskettäin luvallisista kasvinsuojeluaineista annettuun komission direktiiviin tehty glyfosaattia koskeva tarkastus on johtanut.

Mihin kirjallisiin selontekoihin tai muuhun aineistoon komissio on tutustunut? Pyydän näitä tietoja komissiota koskevien avoimuusmääräysten perusteella.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2000)

Komissio pyytää parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka komissio antoi parlamentin helmikuun 2000 istuntojaksolla⁽¹⁾ Ole Krarupin esittämään suulliseen kysymykseen H-50/2000 ja Glenys Kinnockin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-34/2000⁽²⁾.

⁽¹⁾ Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (helmikuu 2000).

⁽²⁾ EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 71.

(2001/C 81 E/080)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1654/00

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kasviöljyjen tuonti Turkista

Euroopan komission asetus 2828/93⁽¹⁾ velvoittaa jäsenvaltioita hyväksymään kaikki välttämättömät toimenpiteet sen takaamiseksi, että ruokaöljyjen käyttö ja käyttötarkoitus tarkastetaan ja vapaaseen liikkeeseen luovutettuja rasvoja ei varastoida yhdessä muiden tuotteiden kanssa.

Erään Turkista peräisin olevan kasviöljyerän maahantuonnin yhteydessä epäiltiin rikutun kansanterveysmääräyksiä ja näyttää siltä, että kyseisessä tapauksessa ei ollut suoritettu kaikkia yhteisön säännösten edellyttämiä tarkastuksia.

Sanomalehtitietojen mukaan Espanjan valtion verovirasto (Agencia Tributaria del Estado) tunnusti kesäkuussa 1999 näiden tarkastusten laiminlyömisestä.

Tiesikö komissio näitä seikkoja?

Jos tiesi, mihin toimiin komissio on ryhtynyt tilanteen korjaamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 258, 16.10.1993, s. 15.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista seikoista. Jotta voisimme antaa yksityiskohtaisemman vastauksen, pyydämme kysyjää toimittamaan lisätietoja. Tässä yhteydessä komissio haluaisi huomauttaa, että CN-koodeihin 1515 90 59 ja 1515 90 99 kuuluvien tuotteiden käytön ja/tai käyttötarkoituksen tarkastusta koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä lokakuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2828/93, johon kysyjä viittaa, ei säädetä kansanterveydestä.

(2001/C 81 E/081)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1656/00

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) ja Gianfranco Fini (UEN) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Ydinsaasteet Severodvinskissä (Venäjä)

Arviolta 1 300 kilometriä Moskovasta pohjoiseen, sadan kilometrin päässä napapiiriltä sijaitsee ulkomailta suljettu kaupunki nimeltä Severodvinsk, jonne päästäkseen venäläisetkin tarvitsivat erityisluvan aina viime aikoihin asti. Stalinin määräyksestä noin 60 000 vangin voimin vuonna 1936 Arkangelista länteen Vienanmeren rannalle rakennetussa Severodvinskissä puhaltavat arktiset tuulet läpi vuoden ja lämpötila laskee talvisin 30–40 pakkasasteeseen. Näissä olosuhteissa toimi aikoinaan pakkotyöleiri, jonne kuljetettiin

Stalinin vainojen uhreja, jotka ammuttiin tai jätettiin yksinkertaisesti kuolemaan puutostauteihin ja kylmyyteen. Vuosien 1936 ja 1953 välisenä aikana leirillä kuoli 25 000 ihmistä. Kaupungissa on nykyisin 210 000 asukasta ja työleirien tilalle on noussut kaksi telakkaa, joista toisessa (Sevmash) rakennetaan ydinsukellusveneitä (virallisten tietojen mukaan siellä rakennetaan lumiauroja). Telakalta valmistuu typhoon-sukellusveneitä (venäläiset kutsuvat niitä haiksi), ihmisen rakentamista sotakoneista suurimpia ja tuhovoimaisimpia. Ne ovat 175 metrin pituisia ja niissä on 20 useilla ydinkärjillä varustettua mannertenvälistä ohjusta.

Severodvnskin suljetussa kaupungissa on sairaala, jossa hoidetaan satoja epämuodostuneita lapsia, joilla on harvinainen kuurouteen johtava immuunipuutos. Vuosina 1994 ja 1995 eräs Venäjän laivaston entinen kapteeni oli mukana laatimassa alueen dramaattista tilannetta koskevaa raporttia. Severodvnskistä on tulossa yksi Venäjän saastuneimmista alueista, eräänlainen "Tshernobyl hidastettuna". Telakoiden alueella on varastoja, joissa on 12 530 kuutiometriä kiinteää radioaktiivista ainetta yhteensä 4 620 tonnin painosta. Vuoteen 1991 asti suuri osa jätteistä upotettiin läheiseen Karanmereen ja Barentsinmereen, ja loput vietiin kaupungin kaatopaikalle. Koskaan ei saada varmuutta siitä, paljonko ydinjätettä kaupungin ympäristöön on haudattu. Alusten korjausten ja reaktorien latauksen yhteydessä telakoilta vapautuu ilmaan 10 000 kuutiometriä radioaktiivista kaasua. Severodvnskiä koskevien yksityiskohtaisten tietojen selvittäminen kestää vielä pitkään. Kaupungin asukkaat ja heidän lapsensa ovat vaarassa joutua kokemaan uuden Tshernobylin kaltaisen murhenäytelmän, jonka seuraukset saattaisivat olla kestävämpiä ei ainoastaan venäläisten vaan koko maailman ja varsinkin Euroopan kannalta.

1. Eikö komissio katso, että olisi aiheellista viipymättä keskustella tästä asiasta Venäjän viranomaisten kanssa? Kahdenväliset suhteet ja Phare- ja Tacis-ohjelmat voisivat toimia perustana asian esille ottamisessa.
2. Eikö komissio katso, että humanitääristen syiden vuoksi ja yhteisen turvallisuuden nimissä Euroopan unionin Venäjälle antama apu pitäisi sitoa konkreettiseen vaatimukseen Severodvnskin vaarallisen tilanteen ratkaisemisesta?
3. Eikö ympäristön suojeleminen radioaktiiviselta saasteelta ole komission mielestä ensiarvoisen tärkeä kysymys laajentumiseen liittyvissä neuvotteluissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Komission on hyvin tietoinen Severodvnskin katastrofaalisesta ympäristötilanteesta, jollaisia on Venäjän federaation monilla muillakin alueilla (mm. Ozjorskin seudulla eteläisellä Uralilla, Tomskissa ja Krasnojarskissa). Komissio tukee jo nyt noin 20 miljoonan euron määrärahoista monia hankkeita Luoteis-Venäjällä ja on valmis auttamaan radioaktiivisista jätteistä ja käytetystä polttoaineesta syntyneiden ympäristöhaittojen korjaamisessa yhteisin kansainvälisin ponnistuksin. Luoteis-Venäjällä on parhaillaan meneillään yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamia ohjelmia, joita tuetaan TACIS:n ja Kansainvälisen tiede- ja teknologia-keskuksen ISTC:n ja entisen Neuvostoliiton itsenäisten valtioiden tieteenharjoittajien kanssa tehtävän yhteistyön edistämiseksi perustetun kansainvälisen yhdistyksen INTAS:n kautta sekä talousarvioin muista, mm. ympäristöä koskevista kohdista. On jo julkaistu useita selvityksiä, joissa arvioidaan tilannetta tässä osassa maailmaa.

Nimenomaan Severodvnskin osalta tuetaan hanketta, jonka tarkoituksena on arvioida ympäristö- ja säteilyvaikutuksia, jotka ovat syntyneet radioaktiivisten jätteiden huolimattomasta käsittelystä kysymyksessä mainituilla kahdella telakalla sekä nestemäisen radioaktiivisen jätteen laskemisesta kunnalliseen viemäri-verkkoon. Hankkeen toteuttajat ovat jo käyneet kaupungissa ja kertoneet hyvästä yhteistyöstä paikallisten laitosten kanssa. Selonteko hankkeen tuloksista julkaistaan vuoden 2001 loppupuolella.

Kansainvälisessä yhteisössä ymmärretään yleisesti, että ongelman mittavuuden vuoksi tilanteen korjaamiseksi tarvitaan ehdottomasti yhteisiä toimia. Ne ovat tavoitteena jo yli vuoden ajan käydyissä keskusteluissa, jotka koskevat Venäjän monenvälistä ydinvoimaan liittyvää MNEPR-ympäristöohjelmaa.

Yhteisö on yhdessä Yhdysvaltojen ja Norjan kanssa saavuttanut tiettyä edistystä sopimusneuvotteluissa Venäjän federaation kanssa, mutta eräitä tärkeitä asioita (ydinturvallisuus, vero- ja tullivapaudet sekä pääsy toteutuspaikoille) on yhä ratkaisematta. Komissio haluaa ratkaisun näihin asioihin ja Venäjän federaation allekirjoituksen MNEPR-sopimukseen, ennen kuin se myöntää huomattavia lisäavustuksia tärkeisiin investointihankkeisiin. Venäläiset ovat hyvin selvillä komission kannasta. Tilanteen kiireellisyysden vuoksi komissio kuitenkin jatkaa MNEPR-neuvottelujen rinnalla yhteistyötä, jota se on tehnyt Luoteis-Venäjää koskeissa toimissa eräiden jäsenmaiden ja EU:n ulkopuolisten maiden, mm. Yhdysvaltojen ja Norjan kanssa.

Laajentumisprosessiin liittyen komissio toteaa, että ympäristö on yksi liittymisneuvottelujen asiakohdista. Koska Venäjän federaatio ei kuulu jäsenyyttä hakeneisiin maihin, Severodvnskin tilanne ei suoraan vaikuta jäsenyyksineuvotteluihin.

(2001/C 81 E/082)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-1681/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Alankomaiden sikatilojen lunastusjärjestely

Alankomaiden sikakannan supistamiseen tarkoitettuja määrärahoja käytetään suurten sikatilojen ostamiseen Flanderissa. On vaara, että Alankomaiden toimenpide vahingoittaa yhteisön tason tavoitteita, sillä lannan tuotannon kokonaiskasvu Alankomaissa ja Flanderissa jatkuu entisellään.

Koska komissio on

- a) tietoinen vakavista ongelmista, joita huomattavan suuret fosfaattien ja nitraattien määrät aiheuttavat Flanderin alueella (E-2686/99) ja koska
- b) komissio on nostanut Euroopan tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden lannoitepolitiikasta,

tarvitaan pikaisesti Alankomaiden ja Flanderin yhteistyötä lantaongelman ratkaisemiseksi.

1. Aikooko komissio pyytää Alankomaiden hallitusta toteuttamaan toimia, jotta estetään Alankomaiden sikakannan supistamiseen tarkoitettujen määrärahojen käyttäminen sikatilojen ostamiseen Flanderissa, kun otetaan huomioon, että Flanderin alueella on vakavia ongelmia suurten fosfaatti- ja nitraattimäärien vuoksi (E-2686/99), ja että komissio on nostanut Euroopan tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden lannoitepolitiikasta? Jos vastaus on kielteinen, miksi?

2. Aikooko komissio pyytää Alankomaiden hallitusta toteuttamaan toimia, jotta estetään Alankomaiden sikakannan supistamiseen tarkoitettujen määrärahojen käyttäminen sikatilojen ostamiseen Flanderissa, sillä on vaara, että Alankomaiden toimenpide vahingoittaa yhteisön tason tavoitteita, kun lannan tuotannon kokonaiskasvu Alankomaissa ja Flanderissa jatkuu entisellään? Jos vastaus on kielteinen, miksi? Katsooko komissio, että Flanderissa sijaitsevien sikatilojen ostaminen määrärahoilla, jotka Alankomaat on myöntänyt sikatilojen lunastamiseen, vastaa yhteisön näkemystä lantaongelman hoitamisesta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2000)

Komissio tutkii parhaillaan Alankomaiden (voimaperäistä) kotieläintuotantoa koskevaa suunnitelmaa valtiontukisäännösten perusteella.

Alankomaiden viranomaiset ovat vahvistaneet, että tukia voidaan myöntää vasta komission hyväksynnän jälkeen. Väitettä, jonka mukaan Alankomaiden maatalousyrittäjät käyttäisivät sikojen määrän vähentämiseen tarkoitettuja tukia ostaakseen kapasiteettia Flanderissa, ei ole voitu osoittaa todeksi. Lisäksi Flanderin

viranomaiset toteavat, että maatalousyrittäjät, kansallisuudesta riippumatta, eivät tätä nykyä voi ostaa uusia lannantuotanto-oikeuksia eivätkä siten lisätä lannan tuotantoa Flanderissa.

Komissio ei ole vielä tässä vaiheessa ottanut kantaa Alankomaiden ehdottamaan tukisuunnitelmaan. Tämän vuoksi se ei voi vielä ilmoittaa, asettaako se mahdollisesti ehtoja suunnitelman hyväksymiselle.

(2001/C 81 E/083)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1682/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(7. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lissabonin ja Ferrolin välinen huippunopea rautatieyhteys Portugalissa ja Galiciassa

Galician hallituksen pääministeri Manuel Fraga on sanonut, että huippunopea rautatieyhteys saadaan Galiciaan vasta vuonna 2006. Kuitenkin Porton kauppakamarin puheenjohtaja Nuno Cardoso vaati äskettäin Lissabonin, Coimbran ja Porton Portugalissa ja Vigon, Pontevedran, Santiagon, La Coruñan ja Ferrolin Galiciassa yhdistävää huippunopeaa rautatietä, jolla tämä matka voitaisiin taittaa neljässä tunnissa. Hänen mukaansa tämä rautatie merkitsisi Pohjois-Portugalille myös pääsyä Keski-Eurooppaan Galician ja Valladolidin kautta Ranskan ja Espanjan rajalla sijaitsevaan Iruniin johtavaa reittiä pitkin.

Portugalin liikenneministeri ja neuvoston puheenjohtaja Jorge Coelho sanoi vastatessaan aluepolitiikka-, liikenne- ja matkailuvaliokunnan kokouksessa esittämäni, että Portugalissa halutaan yhdistää Lissabon ja La Coruña. Hänen mukaansa hanke pitää sisällyttää Iberian niemimaan ja Keski-Euroopan välisten huippunopeiden rautateiden suunnitelmaan, joka Espanjan ja Portugalin hallitusten tulisi laatia välittömästi.

Missä vaiheessa tämän kysymyksen käsittely on? Mitä poliittisia ja taloudellisia esteitä olisi ratkaistava, jotta tämä Portugalin ja Galician taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle välttämätön hanke saataisiin käyntiin Atlantin rannikkoalueella, jossa asuu 11 miljoonaa ihmistä ja joka on Euroopan unionille strategisesti elintärkeä?

Vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Yhteisön suuntaviivoissa Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi on säädetty suurnopeusrautatieverkosta (Euroopan parlamentin ja neuvoston 23. heinäkuuta 1996 tekemä päätös N:o 1692/96/EY⁽¹⁾). Se ei kuitenkaan sisällä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa reittiä.

Komission yksiköt ovat valmistelemassa Euroopan laajuisia liikenneverkkoa koskevia uusia suuntaviivoja ja neuvosto odottaa, että komissio toimittaa sille tätä asiaa koskevat ehdotukset. Neuvostolta pyydetään lausuntoa sopivana ajankohtana eikä sen tässä vaiheessa ole mahdollista aikaistaa asiaa koskevaa tulevaa kantaansa.

Neuvosto pitää kuitenkin mielessä arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuoman kysymyksen asian kaikki näkökohdat sisältävän kokonaiskuvan puitteissa.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996.

(2001/C 81 E/084)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1684/00**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) neuvostolle**

(24. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan investointipankin rahoitusvalvonta

Onko neuvosto huolestunut Euroopan investointipankin (EIP) entisen työntekijän Carlo de Nicolan äskettäin esittämistä syytöksistä, jotka koskevat satojen miljoonien eurojen suuruisia tappioita kansainvälisillä joukkovelkakirjamarkkinoilla sekä pankin tapaa asioida ainoastaan tiettyjen meklarien välityksellä, joista ainakin yksi oli pankin entinen työntekijä, ja maksaa kohtuuttoman suuria provisioita? Katsooko neuvosto, että perustamissopimuksen konsolidoitua toisintoa tulisi muuttaa tulevan hallitustenvälisen konferenssin aikana siten, että tilintarkastustuomioistuimelle annetaan toimivalta valvoa EIP:n toimintaa?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Perustamissopimuksen mukaan tilintarkastustuomioistuin tarkastaa yhteisön kaikkia tuloja ja menoja koskevat tilit. Näin ollen tilintarkastustuomioistuimen suorittama Euroopan investointipankin tilien tarkastus rajoittuu periaatteessa niihin alamomentteihin, joihin sisältyy tällaisia tuloja ja menoja.

Euroopan investointipankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 14 artiklan mukaan komitea, jonka muodostavat valtuuston asianomaisten pätevyuden perusteella nimittämät kolme jäsentä, tarkastaa vuosittain pankin toiminnan ja kirjanpidon asianmukaisuuden. Komitea vahvistaa lisäksi, että tase ja tuloslaskelma vastaavat tilejä ja antavat oikean kuvan pankin tilanteesta sen varojen ja sitoumusten suhteen.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmaankin tietää, neuvosto ei osallistu jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssiin eikä sen vuoksi voi kommentoida konferenssin työskentelyä. Euroopan parlamentilla sitä vastoin on kaksi tarkkailijaa, jotka seuraavat läheltä konferenssin valmisteluvaiheen työskentelyä.

(2001/C 81 E/085)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1688/00**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Luokkaan 2 kuuluvien kurkkujen muoto

Kesällä 1997 erään ruotsalaisen kurkunviljelijän ja maatalousministeriön tarkastajan välille syntyi erimielisyyttä. Tarkastajan mielestä kurkut eivät olleet tarpeeksi käyriä. Kurkkujen oli oltava taipuneita vähintään kaksi senttimetriä, jotta ne voitiin luokitella luokkaan 2, väitti virkamies. Maanviljelijä sanoi, että hän oli varmuuden vuoksi jättänyt kurkkuerän luokittelematta luokkaan 1 ja että luokkaan 2 kuuluvat kurkut saavat olla kaksi senttimetriä taipuneita. Kiistan aikana kurkut mätänivät. Mitä komissio sanoo asiasta? Millaiset ovat eri luokkiin kuuluvien kurkkujen käyryyttä koskevat vaatimukset?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole saanut tähän mennessä tietoa mainitusta tapauksesta, ja se haluaisikin omasta puolestaan tiedustella asiaa Ruotsin toimivaltaisilta valvontaviranomaisilta.

Tämän lisäksi komissio haluaisi korostaa, että kurkkujen laatuvaatimuksista 15. kesäkuuta 1988 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1677/88⁽¹⁾ vahvistetuissa kurkkua koskevissa yhteisön vaatimuksissa, jotka perustuvat kansainvälisesti tunnustettuihin standardeihin, ei säädetä luokkaan II kuuluville kurkuille niiden käyryyttä koskevia vähimmäis- tai enimmäisvaatimuksia. Tässä luokassa kaupan voidaan pitää kaikenmuotoisia kurkkuja riippumatta siitä, ovatko ne suoria vai käyriä.

⁽¹⁾ EYVL L 150, 16.6.1988.

(2001/C 81 E/086)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1690/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Maidonjuonnin edistämiskampanjan kustannukset

Voisiko komissio kertoa, kuinka suuret ovat marraskuussa 1999 käynnistetyn, maidonkulutusta EU-maissa edistävän kampanjan kustannukset?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Yhteisö ei ole rahoittanut kyseistä maidonkulutusta edistävää kampanjaa.

Täydelliset tiedot yhteisön rahoittamista maidon ja maitotuotteiden edistämiskampanjoista löytyvät seuraavalta komission www-sivustolta:

http://europa.eu.int/comm/dg06/prom/index_en.htm

(2001/C 81 E/087)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1695/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Oikeudellinen apu van Buitenenin oikeuteen haastamiseksi

Onko komissio tarjonnut ilmaista oikeudellista apua (mahdollista oikeuteen haastamista varten) niille EU:n työntekijöille, jotka katsovat, että Paul van Buitenen on kirjassaan vahingoittanut heidän mainettaan tai panettelut heitä?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaan ”Yhteisöt avustavat virkamiestä erityisesti oikeudellisissa toimenpiteissä sellaista henkilöä vastaan, joka uhkaa, loukkaa, solvaa tai herjaa virkamiestä (...) virkamiehen aseman tai tehtävän vuoksi.”

Tämän määräyksen perusteella komissio voi – harkittuaan asiaa – olla velvollinen tarjoamaan apua yhteisön virkamiehille, joita on herjattu tai häväisty. Asianajomaksut voidaan korvata, jos virkamiehen kunniaa loukannut henkilö on haastettu oikeuteen.

Paul van Buitenenin kirjan osalta 24 artiklan mukaista apua on tähän mennessä pyydetty vain kerran. Kirjassa käytetty salanimi oli sama kuin erään virkamiehen nimi, ja asiaa harkittuaan yhteisö päätti antaa apua. Tässä tapauksessa Paul van Buitenen esitti virallisen anteeksipyyntönsä kyseessä olleelle virkamiehelle.

(2001/C 81 E/088)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1696/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Mansikoiden luokitus ja Ruotsin ilmasto

Onko komissio sovittanut mansikoiden luokituksen Ruotsin ilmastoon? Ruotsalaiset mansikat ovat ilmastosta johtuen tunnetusti pienempiä, mutta parempia kuin etelämpänä Euroopassa viljeltävät mansikat. Ruotsin liittyttyä Euroopan unioniin osa ruotsalaisesta mansikkasadosta on pitänyt myydä pois ja niistä on tehty sosetta, kun ne eivät kokonsa puolesta ole sopineet mansikoille perustettuihin neljään luokkaan. Onko komissio ottanut tämän skandinaavisen näkökulman huomioon säännöstöä laadittaessa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2000)

Kaupan pitämistä koskevien vaatimusten avulla pyritään varmistamaan, että markkinoilta vedetään sellaiset tuotteet, joiden laatu ei täytä kuluttajien asettamia vaatimuksia. Eräs keino tämän toteuttamiseksi on tuotteen vähimmäiskoon määrittely, jonka avulla markkinoilta voidaan vetää sellaiset tuotteet, jotka eivät ole riittävän kehittyneitä tai kypsiä. Mansikoiden vähimmäiskoko, 22 mm, on määritetty yleisesti tunnettujen kansainvälisten vaatimusten perusteella.

On kuitenkin käynyt ilmi, että Primella- ja Gariguet-lajikkeiden marjat saattavat olla laadultaan tyydyttäviä, vaikka ne olisivatkin 22 mm pienempiä. Tämän vuoksi komissio päätti määrittää kyseisten lajikkeiden vähimmäiskooksi 18 mm.

Komissiolla ei ole tietoa muista Ruotsissa tai muualla yhteisössä viljellyistä mansikkalajikkeista, joiden marjat ovat riittävän kehittyneitä ja kypsiä alle 22 mm:n suuruisina.

(2001/C 81 E/089)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1697/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen tulevaisuus

Lissabonissa sijaitseva Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus on nyt toiminut vuodesta 1993 alkaen. Edelleenkin se ei tuota mitään jäsenvaltioiden välisiä vertailukelpoisia tilastoja huumetilanteesta ja väärinkäytön kehityksestä. Eikö ole syytä katsoa, että seurantakeskuksen perustamishanke on epäonnistunut ja siitä on luovuttava, koska jäsenvaltiot sopivat parhaiten käsittelemään näitä kysymyksiä kansallisella tasolla?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskus (EMCDDA) aloitti toimintansa vuoden 1995 alussa. Perustamisasetuksen mukaan seurantakeskuksen päätehtävänä on "toimittaa yhteisölle ja sen jäsenvaltioille puolueettomia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja eurooppalaisella tasolla huumaus-

aineiden ja niiden väärinkäytön ilmiöstä ja niiden seurauksista". Tätä tarkoitusta varten seurantakeskus on yhteistyössä kansallisten erityiskeskusten ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa määritellyt viisi epidemiologista indikaattoria, jotka kuvaavat huumausaineiden käytön yleisyyttä ja terveysvaikutuksia yhteisön alueella. Indikaattorien määrittelyä odotetaan valmistuvan vuoden 2000 loppuun mennessä. EMCDDA ja Eurostat toimivat yhteistyössä huumausaineiden aiheuttamia kuolemantapauksia koskevan ja terveyteen liittyvistä kyselytutkimuksista saatavan tiedon keräämisessä.

Helsingin Eurooppa-neuvostossa hyväksytyssä yhteisön huumausainestrategiassa vuosiksi 2000–2004 todetaan, että strategian tulee perustua huumeilmiön ja sen seurausten merkityksen ja luonteen säännölliselle arvioinnille. Strategia painottaa EMCDDA:n merkitystä kyseisen tehtävän suorittajana ja korostaa, että on tärkeää luoda entistä tiiviimpi yhteys seurantakeskuksen ja jäsenvaltioiden välille. On erittäin tärkeää varmistaa, että EMCDDA:han tulee ja sieltä lähtee korkealuokkaista tietoa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, laitonta huumeidenkäyttöä koskevien tietojen kerääminen ei ole helppoa. Tarkat ja luotettavat tiedot ovat kuitenkin edellytys kaikkien tasojen tehokkaalle toiminnalle. EMCDDA:n toiminnasta tehdyn riippumattoman arvioinnin mukaan seurantakeskus on selvästi onnistunut tuottamaan tietoa ja asiantuntemusta, jota ei vielä sen perustamisen aikaan ollut saatavilla.

Yhteisön huumausainestrategiassa vuosiksi 2000–2004 korostetaan tasapuolista ja monialaista lähestymistapaa. Yhteisö on useaan otteeseen myöntänyt, että yhteistyö on tärkeää silloin, kun pyritään vastaamaan huumeisiin liittyviin yhteisiin haasteisiin. Komissio uskoo, että vertailukelpoisten tietojen tuottaminen yhteisön tasolla tarjoaa vakaan perustan huumausaineisiin liittyvän toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen lisäksi myös kyseisen toiminnan onnistumisen arvioinnille. Tässä EMCDDA:lla on jatkossakin erittäin tärkeä rooli. EMCDDA jatkaa yhteistyötä Eurostatin kanssa yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä tarkoitukseen tuottaa vertailukelpoisia tilastoja.

(2001/C 81 E/090)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1701/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Kananmunien merkinnät

Ruotsissa on väitelty siitä, onko Gröna Konsum -liikkeellä oikeus myydä kananmunia, joissa on merkinnät "häkkimuna", "vapaakasvatusmuna" ja "ekomuna". Konsum valvoo tiukasti hankkijoitaan ja suorittaa erityisen salmonellatarkastuksen. Ruotsin elintarvikevirasto Livsmedelsverket korostaa kyllä, että EU on vahvistanut, ettei mitään muita merkintöjä saa olla kuin merkinnät "häkkikanaloissa tuotettuja munia", "kanaloissa, joissa on korkeintaan seitsemän kanaa neliometriä kohti, vapaina kasvatettujen kanojen munia", "kanaloissa, joissa on enemmän kuin seitsemän kanaa neliometriä kohti, vapaina kasvatettujen kanojen munia" ja "ulkoilmakanojen munia". Livsmedelsverket korostaa, että Konsumilla ei voi olla omia kananmunien merkintöjä vaan sen on noudatettava EU:n munia koskevaa asetusta. Onko komission näkemys sama kuin elintarvikeviraston?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Kyllä, tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 1274/91 (¹), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1221/92 (²), 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, että munissa ja munapakkauksissa voidaan käyttää ainoastaan kyseisessä artiklassa vahvistettuja ilmauksia tuotantotavan merkitsemiseksi, jos kyseisen asetuksen liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Näillä ilmauksilla, joista on päätetty läheisessä yhteistyössä kansallisten viranomaisten kanssa, pyritään informoimaan kuluttajia selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla. Munien kaupan pitämistä koskevissa yhteisissä vaatimuksissa ei ole kuitenkaan vahvistettu ehtoja tai tuotantoedellytyksiä luonnonmukaisesti tuotetuille munille.

(¹) EYVL L 121, 16.5.1991.

(²) EYVL L 218, 1.8.1992.

(2001/C 81 E/091)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1702/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Parfyymien tuoteseloste

Hajusteita, joita voidaan yhdistellä tuoksun antamiseksi muun muassa sampoille, parfyymeille ja hammastahnoille, on noin 2 500. Vuoden 1999 alussa saksalainen terveys- ja ympäristölehti ÖKO-TEST väitti sen tekemien analyysien osoittaneen, että monet maailman tunnetuimmista parfyymeista sisältävät aineita, jotka eläinkokeissa ovat antaneet viitteitä maksavaurioista.

Eikö olisi kohtuullista, että edellä mainittujen tuotteiden tuoteselosteissa ilmoitettaisiin, mitä hajusteita niissä on käytetty?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen aromaattisista aineista, jotka vaurioittaisivat ihmisen maksaa, kun niitä käytetään hajusteina EU:n markkinoille saatetuissa kosmeettisissa valmisteissa. Koska kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY (¹) ("kosmetiikkadirektiivi") tärkein tavoite on kansanterveyden suojeleminen, siinä todetaan yleisenä periaatteena, että markkinoille saa saattaa ainoastaan sellaisia kosmeettisia valmisteita, jotka eivät vahingoita ihmisten terveyttä. Siksi kosmeettisissa valmisteissa saa olla ainoastaan turvallisia ainesosia. Ainesosat, joita ei voi käyttää turvallisesti, olisi kiellettävä, koska kyseinen kosmeettinen valmiste ei olisi enää turvallinen.

Kosmetiikkadirektiivin mukaan tiedekomitea voi arvioida ainesosien, myös ainoastaan hajusteina käytettyjen yhdisteiden, turvallisuuden. Jos tiedekomitea katsoo tutkimustietojen perusteella, että sen tutkittavaksi annettu aine on kosmeettisen valmisteen ainesosana käytettynä myrkyllinen ihmisen maksalle, aine olisi kiellettävä ja lisättävä mainitun direktiivin liitteeseen II. Jos kyseinen ainesosa on tiedekomitean mielestä turvallinen tiettyyn tasoon asti, ainesosan käyttöä olisi rajoitettava, ja aine pitäisi lisätä direktiivin liitteeseen III. Ainesosa, jonka on osoitettu vahingoittavan ihmisen maksaa, olisi kiellettävä tai sen käyttöä rajoitettava sellaiselle tasolle, joka on turvallinen. Ei riitä, että tällainen aine pelkästään ilmoitetaan pakkausmerkinnöissä.

(¹) EYVL L 262, 27.9.1976.

(2001/C 81 E/092)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1706/00

esittäjä(t): Christa Randzio-Plath (PSE) komissiolle

(18. toukokuuta 2000)

Aihe: Työpaikkojen siirtäminen tukikelpoisille alueille

Alueellisen talouden tukemisen tavoitteisiin kuuluu ajatus, että valtioiden tulee lievittää rakennemuutoksen ja siitä aiheutuvan työpaikkojen vähenemisen vaikutuksia. On kuitenkin voitu havaita, että yritykset

siirtävät sijaintipaikkansa tuetuille alueille eivätkä jatka tai laajenna toimintaansa alkuperäisellä sijaintipaikallaan. Koska tukikelpoiset alueet puolestaan houkuttelevat yrityksiä, alueellisen talouden tukemisen johtoajatus vesittyy. On aihetta pelätä, että tilanne kärjistyy entisestään, jos EU itälaajentumisen yhteydessä tukee samalla tavoin myös liittyviä valtioita. Kuinka komissio aikoo ratkaista tämän ongelman? Missä määrin tukien maksamista koskevaan kieltoon myönnettyissä poikkeuksissa on otettu huomioon kysymys, kuinka työpaikkojen siirtäminen tukien avulla voi olla lainkaan tukikelpoista, kun se aiheuttaa samalla työpaikkojen menetyksiä aikaisemmalla sijaintipaikalla?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2000)

Parlamentin jäsenen esittämä kysymys on komissiolle tuttu, ja sitä on käsitelty useaan otteeseen viime vuosina ⁽¹⁾.

EY:n perustamissopimuksessa määrätään sijoittautumisoikeudesta, jolla turvataan yhteisössä toimivien yritysten oikeus valita tarpeisiinsa soveltuva maantieteellinen sijaintipaikka. Toimiva laitoksen siirtopäätös on monimutkainen asia. Siihen vaikuttavat monet tekijät, esimerkiksi yritysten laajemmat strategiat, jotka koskevat rakenneuudistusta, erikoistumista tai toimintojen keskittämistä tehokkuuden lisäämiseksi.

Yhteisöä kiinnostavat kuitenkin erityisesti sellaiset sijaintipaikkaa vaihtavat yritykset, jotka ovat saaneet julkista tukea joko nykyisessä tai uudessa sijaintipaikassaan. Tarkastellessaan yksittäistapauksia komissio ottaa huomioon kaikki olosuhteet ja sen, että yritys voi myös päättää siirtyä yhteisön ulkopuolelle tai lopettaa toimintansa.

Yhtenäismarkkinoiden onnistuminen riippuu suuresti yhteisön kilpailusäännöistä, erityisesti valtiontukea koskevista säännöistä, joilla pyritään estämään vääristymät ja tukemaan tasapuolista kilpailua. Komissio on sisällyttänyt vastikään hyväksytyihin valtioneuvoston päätöksiin ja rakennerahastoja koskeviin sääntöihin erityissäännöksiä, jotka koskevat sijaintipaikan vaihtamiseen mahdollisesti liittyviä ongelmia. Komission valtioneuvoston päätöksiä koskevista suuntaviivoissa vähennetään investointien intensiteettiä virallisesti ilmoitetuilla tukialueilla. Uusilla tasoilla pyritään siihen, että vähemmän houkuttelevat alueet saisivat uusia liikkuvia investointeja kannustimien avulla. Samalla vähentämisen voidaan olettaa pienentävän sitä riskiä, että alueet ryhtyvät tekemään kilpailevia tarjouksia. Lisäksi sekä suuntaviivoihin että rakennerahastoasetukseen (rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 ⁽²⁾) sisältyy ehto, jonka mukaan tuettu investointi on säilytettävä paikalla vähintään viiden vuoden ajan.

Samat jäsenyyteen liittyvät oikeudet ja velvoitteet koskevat uusia jäsenvaltioita liittymisen jälkeen.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota suuriin hankkeisiin, koska sen on vahvistettava tai muutettava tällaisille hankkeille (investointi enemmän kuin 50 miljoonaa euroa) myönnettävää rakennerahastojen tukea tapauskohtaisesti. Se analysoi muun muassa tällaisten hankkeiden työllistäviä vaikutuksia yhteisön tasolla.

⁽¹⁾ Vertaa esimerkiksi komission vastaukset kirjallisiin kysymyksiin E-1396/99, E-1446/99 ja P-1805/99.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/093)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1710/00**esittäjä(t): Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Asevientä

Onko komissio tietoinen siitä, että unionissa ollaan huolissaan asevientirajoitusten kiertämisestä sellaisten maiden kuten Sudanin osalta? Ongelma koskee aseiden valmistuslisenssien myöntämistä kolmansista maista oleville tuottajille. Pitääkö komissio itseään tässä suhteessa ajantasalla, ja yrittääkö se estää asiaan liittyviä riskejä? Jos ei, niin miksi ei?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Jäsenvaltiot ovat tähän saakka, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 296 artiklan (entisen 223 artiklan) perusteella jättäneet asekaupan perustamissopimuksen sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen komissiolla ei ole valtuuksia eikä keinoja valvoa asevientä tai asetuotannon lupia.

Asekauppaa käsitellään parhaillaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP:n) yhteydessä, mihin komissio osallistuu täysimääräisesti. EU hyväksyi kesäkuussa 1998 YUTP:n nojalla asevientä koskevat menettelysäännöt, joiden perusteita jäsenvaltioiden odotetaan noudattavan.

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen ilmaisemaan huoleen valmistuslupasopimuksista kolmansissa maissa. Itse asiassa tällaiset vientisopimukset voivat ajoittain mahdollistaa peiteltyä viennin maihin, joihin vienti normaalisti ei olisi sallittua. Tällä hetkellä asevientä koskevat unionin menettelysäännöt estävät kuitenkin pikemminkin venttiluvat kuin valmistuslupasopimukset.

(2001/C 81 E/094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1713/00**esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Tekstiiliala ja edellytykset Kiinan WTO-jäsenyydelle

Kiinan WTO-jäsenyys tulee aiheuttamaan syvällisiä seurauksia Euroopan tekstiiliteollisuudelle. Kiina on tällä hetkellä yksi suurimmista tekstiilien viejistä, ja sillä on suuri ja alati kasvava osuus EU:n tekstiilimarkkinoista. Monien eri raporttien mukaan Kiinan lähivuosien strategiana on tekstiilintuotantokyvyn kasvattaminen, laajat investoinnit tekstiiliteollisuuden nykyaikaistamiseksi sekä EU:hun suuntautuvan tekstiiliviennin lisääminen yli 200 prosentilla. Kiina suunnittelee palkkaavansa 15 miljoonaa työntekijää tekstiiliteollisuuden ja 7,6 miljoonaa vaatetusteollisuuden palvelukseen. Tekstiiliteollisuuden palveluksessa olisi tällöin 22,4 miljoonaa ihmistä, mikä on kymmenen kertaa enemmän kuin EU:ssa!

EU:n Kiinalle asettamia tuontikiintiöitä käytetään erittäin laajasti, ja näistä osaa sataprosenttisesti. Kiintiöiden poistaminen vuonna 2005 johtaa Kiinan tuonnin erittäin merkittävään kasvuun.

Näin ollen on erittäin tärkeää taata EU:n tekstiiliteollisuudelle tasapuolinen ja avoin pääsy Kiinan markkinoille. Tekstiilikauppa ei voi yksipuolisesti suuntautua vain Aasiasta Eurooppaan.

Tämän varmistamiseksi on tärkeää taata seuraavat seikat:

- markkinoille pääsyn vastavuoroisuus: Kiinan täytyy alentaa tariffejaan ja saattaa ne EU:n kanssa yhdenmukaisiksi vuoteen 2005 mennessä. Kiinan tulee myös poistaa tariffeihin perustumattomat kaupanesteet, joita sillä on tekstiilialalla runsaasti.

- Kiinan tulee ottaa käyttöön lainsäädäntöä, joka takaa tehokkaan mallisuojaan tekstiileille. Mallit ovat EU:n tekstiiliteollisuuden merkittävää omaisuutta.

Puolustaako komissio näitä vaatimuksia Kiinan kanssa käytävissä neuvotteluissa?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Yhteisön ja Kiinan väliset neuvottelut Kiinan jäsenyyden ehdoista Maailman kauppajärjestössä (WTO) aloitettiin Pekingissä 19. toukokuuta 2000. Tuloksista on jo tehty selkoa neuvostolle ja parlamentille.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, Kiina on (rahassa mitaten) suurin tekstiili- ja vaatetustuotteiden toimittaja yhteisöön. Kiinan liittyminen WTO:n jäseneksi merkitsee, että Kiina saa WTO:n tekstiili- ja vaatetustuotteita koskevan sopimuksen mukaiset edut sen mukaisesti kuin Kiinan WTO-jäsenyyttä valmistelevalle työryhmässä alan suojamääräyksistä ja muista seikoista sovitaan. Sopimuksen tuomia etuja ovat mm. nykyisiä kiintiöitä kasvattavien tekijöiden voimistuminen ja tekstiilikiintiöiden täydellinen poistuminen WTO:n jäsenmaiden väliltä 1. tammikuuta 2005. Euroopan tekstiili- ja vaatetustuoteollisuudelle Kiinan liittyminen WTO:hon merkitsee kilpailun lisääntymistä Euroopan markkinoilla, ja varsinkin alempien hintaluokkien tuotteiden kilpailu lisääntyy myös tärkeimpien toimittajamaiden, kuten Kiinan ja Intian välillä.

Esteettömämpi pääsy markkinoille oli Kiinan WTO-jäsenyysneuvotteluissa yhteisön keskeisin tekstiilialaan liittyvä tavoite. Kiina suostuikin moniin myönnytyksiin, jotka antavat eurooppalaisille tekstiiliviejiille paremman pääsyn Kiinan markkinoille. Kiina alentaa tullitariffejaan tuntuvasti. Alentaminen toteutetaan vaiheittain vuoteen 2005 mennessä. Kiinan tekstiileille esittämä tariffi laski viimeisellä neuvottelukierroksella vielä lisää. Vaikka tullit yhä ovat hieman yhteisön tulleja korkeampia ja joitain tariffipiikkejäkin edelleen on, esityksen mukainen teollisesti valmistettujen tekstiili- ja vaatetustuotteiden tulli on keskimäärin 11,5 % (aiemmin 27,3 %). Kaikki Kiinan raaka-ainetuontiin soveltamat kiintiöt poistetaan. Kiina on suostunut luopumaan silkin vientimyyntin valtionmonopolista, mikä antaa Euroopan teollisuudelle mahdollisuuden suoriin hankintoihin.

Edellä lueteltujen siirtymävaiheittain toteutettavien toimien lisäksi tekstiilialalle on etua WTO:n yleisten, mm. teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien sääntöjen ja periaatteiden soveltamisesta ja muista yhteisölle tehdystä, mm. jakeluoikeuksia koskevista myönnytyksistä, mitkä nekin osaltaan helpottavat vientiä Kiinaan. WTO:n jäsenenä Kiinasta voisi lisäksi tulla yhteisön tärkeä liittolainen pyrkimyksissä saada esteettömämpi pääsy muiden maiden markkinoille, jotka WTO-jäsenyydestä huolimatta edelleen soveltavat tekstiili- ja vaatetusalan suojatulleja.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että tekstiili- ja vaatetuskauppa ei voi olla yksisuuntaista. Kiinan yhteisölle tekemät myönnytykset kirjataan yhdessä muille WTO:n jäsenmaille tehtyjen myönnytysten kanssa Kiinan liittymispöytäkirjaan. Lopputulos antanee Euroopan tekstiili- ja vaatetusalaan huomattavasti aiempaa paremmat mahdollisuudet päästä Kiinan markkinoille.

(2001/C 81 E/095)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1715/00

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Yhteisön kalastusalueiden vaikeudet Brasiliassa

Espanjan kansallinen syvänmeren pitkäsiima-alueen omistajien liitto ANAPA (Asociación Nacional de Palangreros de Altura) ilmoitti, että Brasilia ei noudata Maailman kauppajärjestön sääntöjä estäessään yhteisön aluksia purkamasta saalistaan satamissaan. Alukset eivät pääse Brasilian satamiin edes tarvitessaan muonitusta tai lääkäripalveluja. Muiden maiden satamien käyttö merkitsee näille aluksille 12 miljoonan euron lisäkustannuksia.

Mitä mieltä komissio on näistä kielloista? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä lopettaakseen nämä toimet?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio ottaa huomioon edustajan välittämät ANAPAn ilmoitukset. Koska komissiolla on toistaiseksi hallussaan pelkästään edustajan ilmoittamat tiedot, se ei pysty arvioimaan, ovatko Brasilian viranomaisten kiellot Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaiset.

Jotta edustajan ilmoittamia seikkoja olisi helpompi tutkia ja arvioida suhteessa Maailman kauppajärjestön (WTO) puitteissa järjestettyyn sääntelyyn, valittajaa pyydetään tekemään komissiolle yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3286/94⁽¹⁾ säädetyn menettelyn mukainen yksityiskohtainen valitus.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994.

(2001/C 81 E/096)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1717/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Italian ehdotus vyöhykejaoksi tavoitetta 2 varten

Italian lokakuun lopulla 1999 esittämä rakenerahastojen tavoitteen 2 vyöhykejakoon liittyvä ehdotus kaudeksi 2000–2006 hylättiin ensin, koska siinä oli käytetty tietoja, jotka eivät olleet yhdenmukaisia Eurostatin tietojen kanssa.

Muokattu ja korjattu versio, jolla pyritään Torinon alueen liittämiseen mukaan vyöhykejakoon, on nyt kuitenkin saanut Euroopan komissiolta lopullisen hyväksynnän.

Aluepolitiikasta vastaava pääosasto vahvistaa, että Torinon aluetta ei voida hyväksyä mukaan, koska sen työttömyysluvut eivät vastaa tavoitteeseen 2 pääsemisen kriteerejä. Pääosasto ei kuitenkaan ota huomioon, että Italia on Euroopan unionin maista ainoa, jolla on "cassa integrazione" -järjestelmä. Järjestelmän piiriin kuuluvia työntekijöitä ei heti kirjata työttömiksi työnhakijoiksi, vaan se tehdään vasta joitakin kuukausia myöhemmin.

Ehdotuksen hyväksymistä on siirretty jo useita kuukausia, ja tilanne rasittaa vakavasti maamme taloutta. Yhteisön tukikehyksen 2000–2006 myöntämiä 9 000 miljardia ei voida käyttää, mutta Pohjois-Italian alueilla ei ole kuitenkaan mahdollisuutta käyttää muita kansallisen tuen muotoja, koska tavoitetta 2 koskevan sopimuksen puuttuminen estää myös valtion Pohjois- ja Keski-Italialle tarkoittaman avustusohjelman toteuttamisen.

Italian hallitus on tällä välin hyväksynyt yhteisön tekemät muut huomautukset ja odottaa, että alueet hyväksyvät uuden Brysselissä esiteltävän ehdotuksen.

Mitkä ovat komission mielestä ne uudet esteet, jotka voisivat romuttaa neuvottelujen onnistumisen?

Milloin Italian ehdotuksen oletetaan saavan lopullinen hyväksyntä?

Mitkä muut jäsenvaltiot odottavat yhä Italian tavoin aluepolitiikan tavoitteita koskevien ehdotusten hyväksymistä ja kärsivät siten yhtä haitallisesta tilanteesta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2000)

Italian viranomaiset esittivät komissiolle tavoitteen 2 vyöhykejako koskevan ehdotuksensa 1. lokakuuta 1999. Komissio ilmoitti Italian viranomaisille 11. lokakuuta 1999, ettei ehdotusta voitu hyväksyä, koska siinä ei noudatettu rakennerahastoja koskevista yhteisön säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾, 4 artiklan 4 kohdan säännöksiä, joissa säädetään, että vähintään 50 prosenttia tavoitteen 2 kohdeväestöstä on kussakin jäsenvaltiolla oltava alueilla, jotka täyttävät edellä mainitun artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut perusteet. Ainoastaan 29,6 prosenttia koko tukikelpoisesta väestöstä asui nämä perusteet täyttävillä alueilla.

Komissio pyysi Italian viranomaisia toimittamaan neuvoston asetuksen mukaisen muutetun ehdotuksen viipymättä. Ehdotusta oli muutettava siten, että siihen sisällytetään sellaiset 1,51 miljoonan asukkaan uudet alueet, jotka täyttävät yhteisön perusteet, ja että siitä vastaavasti poistetaan väestömäärältään yhtä suuret alueet, jotka eivät täytä kyseisiä perusteita.

Torinon alueen osalta komissio ilmoittaa Italian viranomaisille, että maakunnan vaikeimmassa asemassa oleville alueille on perusteltua hakea tavoitteen 2 kohdealueen asemaa edellä mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa mainittujen perusteiden 7–9 nojalla.

Komissio pyysi Italian viranomaisia useaan otteeseen toimittamaan tarkistetun ehdotuksen viipymättä, jotta kyseiset alueet eivät joutuisi kärsimään. Saatuaan ehdotuksen komissio pyrkii laatimaan tavoitteen 2 Italian kohdealueiden luettelon mahdollisimman nopeasti.

Italia on ainoa jäsenvaltio, jonka osalta tavoitteen 2 vyöhykejako ei ole voitu hyväksyä.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/097)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1718/00

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE), Francesco Fiori (PPE-DE), Stefano Zappalà (PPE-DE), Mario Mantovani (PPE-DE), Vittorio Sgarbi (PPE-DE), Luigi Cesaro (PPE-DE), Amalia Sartori (PPE-DE), Renato Brunetta (PPE-DE), Antonio Tajani (PPE-DE), Giuseppe Gargani (PPE-DE), Francesco Musotto (PPE-DE), Guido Viceconte (PPE-DE), Giorgio Lisi (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE), Giuseppe Nisticò (PPE-DE), Marcello Dell'Utri (PPE-DE), Guido Podestà (PPE-DE), Raffaele Fitto (PPE-DE), Umberto Scapagnini (PPE-DE), Pier Casini (PPE-DE) ja Raffaele Lombardo (PPE-DE) neuvostolle

(7. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euron kriisi

Euron kiistaton heikkeneminen on aiheuttanut ja aiheuttaa yhä edelleen syvää huolestuneisuutta kaikissa maissa, jotka ovat liittyneet yhteisvaluuttaan ja ylipäättään Euroopan unioniin.

Voisiko neuvosto toimittaa viipymättä Euroopan parlamentille ja ylipäättään jäsenvaltioiden kansalaisille selvitykset niistä aloitteista, joita on tehty ja joita tehdään ohimeneväksi oletetun ja kuitenkin useita kuukausia jatkuneen tilanteen pitkittymisen estämiseksi?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Euro 11 -ryhmä antoi 8. toukokuuta 2000 seuraavan lausuman:

Euro 11 -ministerit ja komission jäsen sekä Euroopan keskuspankin pääjohtaja ovat kaikki sitä mieltä, että euroalueen kasvu on erittäin vahva; yhä enemmän työpaikkoja syntyy. EKP on sitoutunut

varmistamaan, että kasvuun ei liity inflaatiota. Ministerit ovat päättäneet vauhdittaa julkisen talouden vakauttamista ja rakenneuudistuksia tavoitteenaan tietoon perustuva talous, jossa vallitsee täystyöllisyys Eurooppa-neuvoston Lissabonissa pidetyn erityiskokouksen asettamien suuntaviivojen mukaisesti, mikä lisää talouksien kasvumahdollisuuksia.

Tässä yhteydessä olemme kaikki huolestuneita euron tämänhetkisestä tasosta, joka ei kuvaa euroalueen talouden vahvoja perustekijöitä.

Vaikka neuvosto ei olekaan ottanut kantaa euron ulkoisen arvon viimeaikaiseen kehittymiseen, edelliseen liittyen voidaan todeta, että jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa 1999/2000, jotka neuvosto hyväksyi 12. heinäkuuta 1999⁽¹⁾, neuvosto korosti, että päätavoitteena on vahva, kestävä kasvu ja työllisyys ja että tärkeimmät keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi ovat kasvuun ja vakauteen tähtäävät makroekonomiset politiikat sekä laaja-alaiset ja koordinoituidut talousuudistukset.

⁽¹⁾ EYVL L 217, 17.8.1999, s. 34.

(2001/C 81 E/098)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1726/00

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Nestemäisen radioaktiivisen jätteen varasto Sellafieldissä Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja arviointi sen vaarallisuudesta naapurijäsenvaltioille

Cumbriaan Sellafieldissä Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kerätty ja varastoitu nestemäistä korkea-aktiivista radioaktiivista jätettä, jota syntyy, kun käytettyä säteilytettyä ydinpolttoainetta jälleenkäsitellään. Minkälainen arvio on tehty nestemäisen jätteen vaarallisuudesta naapurijäsenvaltioille?

(2001/C 81 E/099)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1727/00

esittäjä(t): Nuala Ahern (Verts/ALE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Suojarakennusten rikkoutuminen ydinvoimaloissa ja ympäristövaarojen tutkiminen

Minkälaisia tutkimuksia komissio, Euratom tai yhteiset tutkimuskeskukset ovat komission toimesta tehneet niistä ympäristövaaroista, joita suojarakennusten rikkoutuminen korkea-aktiivisten nesteiden (high-activity liquor (HAL)) varastosäiliöissä voisi aiheuttaa seuraavissa näitä säiliöitä käyttävissä ydinvoimaloissa:

- a) BNFL Sellafield
- b) UKAEA Dounreay
- c) Cogema La Hague
- d) CEA Marcoule
- e) KFK Karlsruhe?

**Margot Wallströmin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1726/00 ja E-1727/00**

(20. heinäkuuta 2000)

Nestemäisen radioaktiivisen jätteen varasto Sellafieldissä on toiminut vuodesta 1950. Kun korkea-aktiivista jätettä alettiin vitrifoida Windsclen vitrifiointilaitoksessa vuonna 1990, Yhdistynyttä kuningaskuntaa pyydettiin toimittamaan tätä laitosta koskevia yleisiä tietoja Euratomin perustamissopimuksen 37 artiklan

mukaisesti, ja komissio antoi asiaa koskevan lausunnon. Yleisissä tiedoissa selostettiin myös suunnittelupe-rustaonnettomuus, tässä tapauksessa korkea-aktiivisen jätteen syöttösäiliön jäähdytyslaitteiston rikkoutumi-nen. Arviossa tultiin siihen johtopäätökseen, etteivät tämäntyyppiset ja tämän suuruiset vahingossa tapahtuvat päästöt aiheuta Irlannin tai muiden jäsenvaltioiden väestölle sellaista säteilyannosta, että se olisi ihmisten terveyden kannalta merkittävää. Valtiollisen ydinpolttoaineyhtiön (British Nuclear Fuel Limited, BNFL) omistaman Sellafieldin laitoksen korkea-aktiivisen nestemäisen jätteen varaston turvallisuus tarkastettiin myöhemmin uudelleen (HM Nuclear Installations Inspectorate, helmikuu 2000); tämän tarkastuksen tiedot eivät anna aiheutta edellä mainitun arvion muuttamiseen.

Asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava, että Yhdistyneen kuningaskunnan Atomic Energy Authority (Dounreay), Compagnie générale des matières nucléaires (La Hague), Commissariat à l'Energie Atomique (Marcoule) sekä Karlsruhe'n Forschungszentrum suorittavat käytössä oleville säiliöille vastaavanlaisen tutkimuksen, jossa tarkastellaan väestön mahdollista altistumista päästöille sekä päästöjen terveysvaikutuk-sia.

Vaikka säiliöissä on lukuisia eristyskerroksia, jokien ja meriveden radioaktiivisuuspitoisuus voi nousta merkittävästi säiliöiden rikkoontuessa. Tämän vuoksi ihmisille aiheutuneiden haittojen lisäksi on syytä tutkia myös ympäristölle aiheutuvia haittoja. Komissio on käynnistänyt alueen eläimiin ja kasveihin kohdistuvia vaikutuksia sekä näihin vaikutuksiin liittyviä ekologisista haittoja koskevan tutkimusohjelman, jonka avulla pyritään laatimaan suojelustandardien määrittelyn edellyttämät perusteet ja menetelmät ympäristön laatustandardien määrittämiseksi. Kyseisiä standardeja voidaan soveltaa arvioitaessa merkittä-vien nestemäisen radioaktiivisen jätteen päästöjen seurauksia.

(2001/C 81 E/100)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1732/00

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Euroopan komission politiikka, jolla pannaan täytäntöön vähemmistökielten ja alueellisten kielten suojeluun ja edistämiseen vuodelle 2000 osoitetut EU:n määrärahat

EU:n budjettivallan käyttäjät eli parlamentti ja neuvosto päättivät yhteisön talousarviossa vuodelle 2000 budjettikohdista, jotka on varattu vähemmistökielten ja alueellisten kielten edistämiseen ja suojelemiseen.

Budjettikohdassa B3-1003N "Valmistelevat toimet yhteisön kielellisen moninaisuuden edistämiseksi tietoyhteiskunnassa" todetaan, että tämän kohdan, jonka kokonaismäärärahat ovat kaksi miljoonaa euroa, tavoitteena on yhteisön kielellisen moninaisuuden edistäminen tietoyhteiskunnassa, mukaan lukien alueel-liset kielet ja vähemmistökielet sekä vuoden 2001 Euroopan kielten teemavuodeksi nimeämiseen liittyvien valmistelevien toimien rahoitus. Tämä koskee myös viittomakieliä.

Vastauksessaan 19. huhtikuuta 2000 tekemääni kirjalliseen kysymykseen E-0466/00 komissio totesi, että se aikoo käyttää lopulta myönnettyä kaksi miljoonaa euroa kokonaan Euroopan kielten teemavuoteen liittyviin valmisteleviin toimiin. Samanaikaisesti komissio ilmoitti minulle suunnitelmistaan julkaista vuoden 2000 huhtikuun lopussa ilmoitus, joka koskee ehdotuksia monikieliseen tietoyhteiskuntaan liittyvien ohjelmien (MLIS) ja Info 2000 -ohjelman yhteisen jatkon valmisteleviksi toimiksi. Komission mukaan nämä toimet voivat periaatteessa kohdistua kaikkiin kieliin, myös alueellisiin kieliin ja vähemmistökieliin, niiden vastatessa ehdotettujen toimien tavoitteita ja täyttäessä edellä mainitun ilmoituksen kriteerit.

Voiko komissio antaa tietoa monikielisyysohjelmien (MLIS) ja Info 2000 -ohjelman valmisteleviin toimiin osoitettavan rahoituksen lähteistä ja määrästä, koska se edellä mainitussa vastauksessaan toteaa aikovansa osoittaa budjettikohdan B3-1003N määrärahat kokonaisuudessaan "Euroopan kielten teemavuosi 2001" -tapahtuman valmisteleviin toimiin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus*(20. heinäkuuta 2000)*

Monikielistä tietoyhteiskuntaa koskeva ohjelma (MLIS) ja INFO 2000 -ohjelma päättyivät vuoden 1999 lopussa. Näiden ohjelmien väliarvioinnin tulosten perusteella ja jäsenvaltioita (Infocom-komitea) sekä parlamenttia (kulttuurivaliokunta) kuultuaan komissio on aloittanut valmistelevan toimen, joka koskee ohjelmien yhteisiä jatkotoimia ja jonka tarkoituksena on lisätä eurooppalaisen digitaalisen sisällön määrää maailman laajuisissa verkoissa.

Budjettivallan käyttäjä myönsi 10 miljoonaa euroa vuodeksi 2000 budjettikohdasta B5-344, mikä mahdollisti ehdotuspyyntöjen julkaisemisen sellaisia valmistelevia toimia varten, joiden tarkoituksena on lisätä eurooppalaisen digitaalisen sisällön määrää maailman laajuisissa verkoissa⁽¹⁾ MLIS- ja INFO 2000 -ohjelmien yhteisten jatkotoimien valmistelua varten määriteltyjen kolmen aihepiirin alueella. Aihepiirit ovat: helpottaa aloittelevien sekä pienten ja keskiuurten Internet-yritysten mahdollisuuksia saada käyttöönsä riskipääomaa, osoittaa tapoja hyödyntää julkisen sektorin tietoja ja helpottaa digitaalisten tuotteiden ja palvelujen kielellistä ja kulttuurista räätälöintiä.

Samanaikaisesti komissio antoi 24. toukokuuta 2000 ehdotuksen neuvoston päätökseksi yhteisön monivuotisen ohjelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen eurooppalaisen digitaalisen sisällön kehittämisen ja käytön sekä tietoyhteiskunnan kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi⁽²⁾. Kaikki tätä asiaa koskeva hyödyllinen tieto löytyy Europa-palvelimelta⁽³⁾.

Kyseiset toimet eivät liity koulutuksen ja kulttuurin pääosaston aloitteisiin, mutta niitä toteutetaan läheisessä yhteistyössä mainitun pääosaston kanssa. Aloitettavat valmistelevat toimet, joiden pitäisi edistää merkittävästi kielellistä ja kulttuurista monimuotoisuutta tietoyhteiskunnassa, voivat olla erityisiä esimerkkejä eurooppalaisen kielten teemavuoden yhteydessä suunnitelluista tapahtumista.

Mitä tulee kielivalikoimaan, ehdotettavat toimet voivat kohdistua kaikkiin kieliin, etenkin vähemmistökieliin ja alueellisiin kieliin, siltä osin kuin se näiden toimien tavoitteiden kannalta on perusteltua.

⁽¹⁾ <http://www.cordis.lu/econtent>.

⁽²⁾ KOM(2000) 323.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/information_society/policy/index_fr.htm.

(2001/C 81 E/101)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1735/00**esittäjä(t): Dominique Souchet (UEN) komissiolle***(20. toukokuuta 2000)*

Aihe: Kalastusalusten moottoreiden uusimiseen myönnettävä tuki

Neuvoston 17. joulukuuta 1999 antamassa asetuksessa (EY) N:o 2792/1999⁽¹⁾ määritellään yhteisön rakenteelliset toimet kalatalousalalla.

Tämä asetus luo puitteet toimille, joihin kalatalousalalla olisi ryhdyttävä. Yksi selvästi asetetuista tavoitteista on kalavarojen säilyttäminen ja elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä.

Asetuksen 6 artikla koskee kalastuslaivaston uudistamista ja kalastusalusten nykyaikaistamista. Siinä tarkennetaan, että alusten lisäämisen laivastoon ja poistamisen siitä olisi tapahduttava monivuotisessa ohjausohjelmassa vahvistettujen vuotuisten tavoitteiden mukaisesti sekä kokonaisuudessaan että kyseisten laivastosegmenttien suhteen.

Saman artiklan 2 kohdassa todetaan, että "jäsenvaltio voi esittää pyynnön kapasiteettitavoitteiden selkeästi määrittelystä määrällisestä lisäämisestä sellaisten toimenpiteiden osalta, joilla parannetaan turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja työoloja edellyttäen, että nämä toimenpiteet eivät johda kyseisten kalavarojen hyödyntämistason nousuun."

Ranskassa on kuitenkin kieltäydytty antamasta nykyisille kalastusta harjoittaville aluksille tukea moottoreiden uusimiseen tulkitsemalla 6 artiklan 1 kohtaa ottamatta 2 kohtaa huomioon. Miten voidaan kuvitella kokonaispituudeltaan yli 12 metrin alusten tehoa vähennettävän 30 prosentilla, ilman että turvallisuus laivalla vaarantuu ja työskentelyolosuhteet huononevat? Sitä paitsi tehon säilyttäminen ennallaan ei lisää kalastuksen määrää, vaan ainoastaan säilyttää sen ennallaan. Missään tapauksessa kyse ei ole uuden kapasiteetin luomisesta.

Laivojen varustaminen uusilla moottoreilla tehoa lisäämättä on olennainen tekijä laivojen turvallisuuden kannalta, ja mielestäni se on nykyaikaistamista, jolle voitaisiin myöntää EU-tukea. Voiko komissio tämentää asiaa? Ranskan nykyisestä säädöksen tulkinnasta kärsivät suuresti Ranskan Atlantin puoleisen rannikon pienyrittäjätroolarit, ja se vaarantaa taloudellisen tasapainon satamissamme, joita aikaisemmin koetteli voimakas laivaston vähentäminen ja nykyisin Erika-aluksesta levinnyt öljyasaaste.

(¹) EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(15. kesäkuuta 2000)

Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 (¹) 9 artiklassa sallitaan julkisen tuen myöntäminen niihin laivaston osa-alueisiin kuuluvien alusten uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen, jotka eivät täytä monivuotisen ohjausohjelman (MOO) tavoitteita, jos MOO:n kokonaistavoitteet on täytetty ja poistamalla vuosina 2000–2001 ilman julkista tukea kyseisistä laivastosegmentistä kapasiteettia vähintään 30 prosenttia enemmän kuin uutta kapasiteettia on otettu käyttöön yhteenlasketusta arvosta sekä vetoisuutena että tehana.

Näissä säännöksissä edellytetään, että uuden kapasiteetin käyttöönotto julkisella tuella korvataan vähentämällä kapasiteettia ilman julkista tukea laivastosegmentin tasolla eikä yksittäisten alusten tasolla. Moottorin korvaaminen julkisella tuella ei siis edellytä kyseisen yksittäisen aluksen konetehon alentamista, vaan koko segmentin konetehon alentamista ennen vuoden 2001 loppua.

Tässä suhteessa ei ole tarpeen huonontaa julkista tukea saavien alusten turvallisuutta tai työskentelyolosuhteita. On myös korostettava, että moottorin korvaamista samalla koneteholla varustetulla moottorilla voidaan pitää tavanomaisina toimintakustannuksina, ja jos aluksen omistaja kattaa ne kokonaisuudessaan yksin ilman julkista tukea, se ei edellytä 30 prosenttia suuremman kapasiteetin poistamista segmentistä.

Jos segmenttiä koskevat tavoitteet on täytetty, julkista tukea voidaan antaa moottoreiden korvaamiseen ilman vaatimusta poistaa suurempaa kapasiteettia sen korvaukseksi. Arvoisaa parlamentin jäsentä muistutetaan siitä, että julkisen tuen saaminen alusten uudistamiseen ja nykyaikaistamiseen ilman segmenttikohdainten tavoitteiden täyttämistä on asetuksen (EY) N:o 2792/1999 väliaikainen säännös, jota koskevat tiukat neuvoston hyväksymät edellytykset.

(¹) EYVL L 337, 30.12.1999.

(2001/C 81 E/102)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1742/00

esittäjä(t): **Mary Honeyball (PSE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Fordin Dagenhamin autotehtaan sulkeminen

Mitä eurooppalaista tukea voidaan käyttää Lontoon Dagenhamissa sijaitsevan Fordin autotehtaan työpaikkojen menettämisen vaikutusten minimoimiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(11. heinäkuuta 2000)*

Äskettäin ei ole annettu ilmoitusta erityisestä tai ylimääräisestä rahoituksesta, jolla voitaisiin minimoida työpaikkojen menettämistä johtuvat haitat Fordin Dagenhamin tehtaalla Lontoossa. On kuitenkin tärkeää tähdentää, että Lontoon alueen saatavilla on huomattava määrä Euroopan sosiaalirahaston tukea tavoitteen 3 yhteydessä. Tätä voidaan käyttää muun muassa niiden mahdollisten työttömyysongelmien ratkaisemiseen, joita aiheuttaa Fordin Dagenhamin tehtaan ilmoittamista työpaikkojen vähennyksistä. Lontoon alue saa huomattavan osan Yhdistyneen kuningaskunnan tavoitteen 3 ohjelmasta, joka on arvoltaan 4 500 miljoonaa euroa.

Tavoitteen 3 suunnitelma noudattaa rakenteeltaan ESR-asetuksessa mainittua viittä politiikan alaa. Fordin tapaukseen liittyy erityisesti kaksi niistä. Ensimmäisessä eli aktiivisessa työmarkkinapolitiikassa a) yksi strategisista tavoitteista on nimenomaan pitkäaikaistyöttömyyden torjuminen. Tämä tapahtuu aktiivisin työmarkkinatoimin, jotka kohdistetaan äskettäin työttömiksi joutuneisiin tai työttömyyden uhkaamiin henkilöihin. Mahdolliset toimenpiteet vaihtelevat tyypiltään neuvoista ja opastuksesta tuen antamiseen integroiden ja myös ammatillisia ja sosiaalisia taitoja välittäen. Poliitiikan alaan d), sopeutumiskykyyn, liittyen yksi strategisista tavoitteista on parantaa työntekijöiden taitotasoa ja sopeutumiskykyä.

Lisäksi Lontoon alue voi saada 259,9 miljoonaa euroa rakennerahastoista ohjelmakaudella 2000–2006 vastapainona alueen työpaikkojen vähenemiselle. Tänä kesänä neuvoteltavan ehdotusluonnoksen tarkoituksena on poistaa taloudellisten tilaisuuksien hyödyntämistä haittaavat esteet teollisuuden taantumisesta kärsivillä keskeisillä aloilla. Ensisijaisiksi tavoitteiksi on ehdotettu yhteisön ja lähiympäristön taloudellista kehittämistä, yritysten kehittämistä ja kilpailukykyä, innovaatioita ja teknologiaa sekä taitoja ja työpaikkoihin pääsyä.

(2001/C 81 E/103)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1743/00**esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle***(31. toukokuuta 2000)**Aihe: Kierrätys*

Voiko komissio ystävällisesti antaa seuraavat tiedot EU:n jäsenvaltioiden kierrätyspolitiikasta:

1. Mihin toimiin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet muovin kierrätyksen järjestämiseksi?
2. Onko jäsenvaltioissa toimivat markkinat kierrätystuotteita varten? Jos markkinoita ei ole, mitä kukin jäsenvaltio tekee kierrätetyille tuotteilleen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus*(14. heinäkuuta 2000)*

Komissiolla ei toistaiseksi ole käytettävissään kattavia tietoja muovin kierrätyksestä yhteisön alueella eikä kokonaisvaltaista kuvaa kierrätetyn muovin markkinoista. Tämä johtuu lähinnä erityyppisten muovien suuresta määrästä ja siitä, että muovin kierrätysteollisuus on uusi ala verrattuna perinteisten materiaalien kierrätykseen.

Komissio saanee käyttöönsä tällaiset tiedot joulukuuhun 2000 mennessä, jolloin on määrä saattaa päätökseen tutkimus, jossa keskitytään erityisesti muovien erilaisten kierrätysprosessien kuvaamiseen⁽¹⁾. Tutkimuksessa käsitellään mahdollisimman kattavasti seuraavia muovimateriaaleja: PE (polyeteeni), LDPE (pientiheyspolyeteeni), HDPE (suuritheyspolyeteeni), LLDPE (lineaarinen pientiheyspolyeteeni), PET (polyeteenitereftalaatti), PP (polypropeeni), PS (polystyreeni) ja PVC (polyvinyylikloridi).

On myös syytä mainita, että kierrätyksen edistäminen on EU:n jätepolitiikan tärkeimpiä tavoitteita. Kierrätyksen suosiminen hävittämisen sijaan on sisällytetty EU:n jätehuoltostrategiaan ⁽²⁾ ja jätteistä annetun direktiivin 75/442/EY muuttamisesta 18. maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/156/EY ⁽³⁾ säännöksiin.

Pakkauksista ja pakkausjätteistä 20. joulukuuta 1994 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY ⁽⁴⁾ vahvistetaan tavoitteet pakkausjätteiden kierrättämiseksi. Direktiivin 6 artiklan mukaan pakkausjätteen painosta on hyödynnettävä vähintään 50 % ja enintään 65 %. Pakkausjätteestä 25–45 % on kierrätettävä siten, että kunkin pakkausmateriaalin (myös muovin) osalta kierrätetään vähintään 15 % painosta.

Jäsenvaltioiden on noudatettava näitä tavoitteita, mutta niiden ei kuitenkaan ole pakko järjestää kierrätystä omalla alueellaan. Kierrätys on teollista toimintaa, ja hyödynnettävään jätteeseen sovelletaan tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta. Kierrätettävää jätettä ei tarvitse suunnata pelkästään kotimarkkinoille.

Muovipakkausten kierrätysaste jäi vuonna 1997 useissa jäsenvaltioissa yhä direktiivissä määritellyn 15 %:n tavoitteen alle. Tavoite ylittyi Belgiassa (25 %), Saksassa (45 %) ja Itävallassa (20 %), ja myös Italia, Alankomaat, Suomi ja Ruotsi olivat lähellä tavoitetta. Ei ole kuitenkaan tiedossa sisältykö raaka-aineen kierrätys näihin lukuihin. Tiedot perustuvat direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laadittuun osakertomukseen ⁽⁵⁾ ja tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY ⁽⁶⁾ mukaisesti 3. helmikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/138/EY mukaisesti.

Kannustimena toimivien säännösten ja määräysten ansiosta muovin kierrätys yhteisön alueella on kaksinkertaistunut vuosien 1994 ja 1999 ⁽⁷⁾ välisenä aikana ja on noin 9 % ⁽⁸⁾.

Kierrätysteollisuuden kilpailukyvyistä ⁽⁹⁾ annetun tiedonannon julkaisemisen jälkeen komissio järjesti kierrätysfoorumia, johon osallistui tärkeimmät alan vaikuttajat. Käyty keskustelut ovat tuottaneet useita suosituksia, joilla pyritään kehittämään kierrätysteollisuuden kehusehtoja ja kilpailukykyä ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Eri pakkausmateriaalien uudelleenkäyttö- ja kierrätystavoitteiden saavuttamisen kustannusten ja hyötyjen arviointitutkimus, joka perustuu pakkaus- ja pakkausjättedirektiiviin 94/62/EY.

⁽²⁾ KOM(96) 399 lopullinen.

⁽³⁾ EYVL L 78, 26.3.1991.

⁽⁴⁾ EYVL L 365, 31.12.1994.

⁽⁵⁾ KOM(1999) 596 lopullinen.

⁽⁶⁾ EYVL L 52, 22.2.1997.

⁽⁷⁾ Teollisuuden omien järjestöjen tietojen mukaan (APME:n raportti, kevät 1999 – Association of plastics manufacturers in Europe).

⁽⁸⁾ APME, Plastics – An analysis of plastics consumption and recovery in Western Europe 1998.

⁽⁹⁾ KOM(98) 463 lopullinen.

⁽¹⁰⁾ <http://europa.eu.int./comm/enterprise/events/recycling/recycling.htm>.

(2001/C 81 E/104)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1748/00

esittäjä(t): Marco Cappato (TDI) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Arvio yhteisistä toimista lapsikauppaa ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan

Neuvosto käynnisti 24.2.1997 yhteiset toimet oikeusviranomaisten yhteistyön parantamiseksi kamppailussa ihmiskauppaa ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan.

Jäsenvaltioiden edellytettiin lähentävän ja tarkistavan kansallista lainsäädäntöään siten, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsikauppa, joka johtaa lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön, sekä osallisuus siihen ja sen yritys, määritellään rikokseksi. Edellytettiin että ainakin vakavissa tapauksissa päädytään vapausrangaistukseen, luovuttamiseen, rikoksen teon välineiden ja siitä saadun hyödyn takavarikointiin, rikosentekoon käytettyjen tilojen väliaikaiseen tai lopulliseen sulkemiseen. Lisäksi toimenpide-ehdotus sisälsi seuraavan: jokainen jäsenvaltio ryhtyy tarvittaviin toimiin varmistaakseen, että tavanomaisten pakkotoimien, kuten tarkastusten ja takavarikoinnin, lisäksi olisi käytettävissä riittävästi välineitä ja tekniikkaa mainittujen rikosten tutkintaan ja saattamiseen oikeuteen. Jäsenvaltioilta edellytettiin todistajien suojelua ja uhrien ja heidän perheidensä riittävästä avustamisesta ja mahdollisimman tiivistä oikeusviranomaisten yhteistyötä tutkinnassa ja oikeustoimissa. Yhteisten toimien luvussa 4 b todetaan, että vuoden 1999 kuluessa neuvosto tulee arvioimaan, saamansa tiedon valossa, miten jäsenvaltiot ovat suoriutuneet yhteisten toimien velvoitteista.

Onko neuvosto noudattanut yhteisissä toimissa itse asettamia velvoitteita? Jos on, missä määrin ja minkälaisiin toimenpiteisiin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet mainituissa asioissa? Mikäli vastaus on ei, milloin neuvosto tekee yllä mainitun arvion? Mikäli jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet täyttämään velvoitteitaan, mitä neuvosto aikoo tehdä kitkeäkseen lapsikaupan?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Helmikuun 24. päivänä 1997 hyväksytyyn yhteisen toiminnan jälkeen, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, Euroopan unionissa on tehty useita eri aloitteita. Näistä mainittakoon esimerkiksi Amsterdamin sopimuksella muutetun Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artikla, jossa ihmiskaupan ja lapsiin kohdistuvien rikosten torjunta mainitaan erityisesti keinoina vapauten, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen luomiseksi. On myös huomattava, että Europolille on annettu toimivaltaa lapsipornografian torjunnan alalla ⁽¹⁾.

Neuvosto on lisäksi Itävallan tasavallan aloitteesta tehnyt 29. toukokuuta 2000 päätöksen Internetissä välitettävän lapsipornografian vastaisista toimenpiteistä.

Euroopan parlamentilta on saatu lausunto kyseisestä päätöksestä, jonka 6 artiklassa säädetään, että neuvosto arvioi, miltä osin jäsenvaltiot ovat täyttäneet velvoitteensa, jotka niille kuuluvat 24.2.1997 hyväksytyyn yhteisen toiminnan 97/154/YOS nojalla, ja missä määrin päätöksessä ehdotetut toimet ovat osoittautuneet tehokkaiksi. Tämä arviointi suoritetaan lähitulevaisuudessa päätöksen edellyttämällä tavalla. Neuvosto ei näin ollen voi vielä arvioida jäsenvaltioiden tätä kysymystä koskevaa lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös, tehty 3. joulukuuta 1999 (1999/C 26/05 – EYVL C 26, 30.1.1999, s. 21).

(2001/C 81 E/105)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1749/00

esittäjä(t): **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle**

(25. toukokuuta 2000)

Aihe: Kosovossa järjestettävät vaalit

Kosovon ensimmäiset paikallisvaalit järjestetään ensi syksynä.

Niiden onnistuminen on ratkaisevan tärkeää, koska paikallinen demokratia on alueen poliittisen jälleenrakentamisen perusta. Jälleenrakentaminen on tavoite, jonka saavuttamiseksi Euroopan kansat antavat suurta henkistä ja aineellista tukea.

Aikooko komissio osallistua vaalien valmisteluun ja seurantaan sekä näillä vaaleilla valittavien ensimmäisten kaupungin- ja kunnanvaltuustojen perustamiseen ja niiden toiminnan käynnistämiseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. kesäkuuta 2000)

Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikaisen hallinnon operaation (UNMIK) tehtävät Kosovossa on jaettu siten, että yhteisö on vastuussa neljänestä pilarista eli talouden jälleenrakentamisesta, elvyttämisestä ja kehittämisestä. Komissio on sitoutunut suoraan hallinnoimaan ja rahoittamaan tätä pilaria sellaisen komission virkamiehen johdolla, joka toimii myös Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin avustavana erityisedustajana. Hallintokulut maksetaan yhteisön talousarviosta. Tämän pilarin yhteydessä tehtävän työn rahoituksesta suurin osa tulee unionista ja yhteisön rahastoista. Avunantajia koskevan koordinoituneen mekanismin järjestäminen tällaisten kysymysten osalta on komission ja Maailmanpankin käsissä.

Toisaalta Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) johtaa UNMIK:n kolmatta pilaria eli vastaa siten kysymyksistä, jotka koskevat instituutioiden kehittämistä, kansalaisyhteiskuntaa ja vaaleja. Etyj on tämän vuoksi ensisijaisesti vastuussa tulevien kunnallisvaalien järjestämisestä. Tästä tehtävästä ja kyseiseen pilariin kuuluvista muista tehtävistä aiheutuvat kulut kuuluvat Etyj:n jäsenille. Vaikka tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot Etyj:n alaisuudessa maksavat 67 prosenttia näistä kuluista ja että yhteisö keskittää voimiaan neljanteen pilariin, josta se on ensisijaisesti vastuussa, yhteisö toimittaa kuitenkin myös merkittävästi sellaista tätä alaa koskevaa apua, jota ilman vaaleja ei voida järjestää (esim. 5 miljoonaa euroa henkilö- ja äänestäjälaskennassa käytettäviin tietokoneisiin sekä muuta tukea UNMIK:n henkilökortteihin ja äänestäjien valistuskampanjaan). Yhteisö ei ole vielä tehnyt päätöstä mahdollisista itse vaalien tarkkailua koskevista ylimääräisistä sitoumuksista, vaikka yhteisön kustantama henkilöstö paikalla (esim. Euroopan yhteisöjen tarkkailijavaliokunta, ECMM) epäilemättä toimii asian hyväksi.

Kunnanvaltuustojen perustaminen ja toiminta ovat UNMIK:n alaisia kysymyksiä. Rahoituksellisen puolen kattaa Kosovon talousarvio, yhteisön laajin yksittäinen vapaaehtoinen rahoitusosuus, jonka ylijäämästä suurin osa on peräisin taloudellisista ja tullialan järjestelmistä, joita komissio on onnistuneesti luonut neljännen pilarin kautta toteutetun työn avulla. Yhteisö on lisäksi toimittanut merkittävästi tukea ystävyyskuntaohjelman kautta, jonka jäsenet ovat sitoutuneet uuden kuntalain laatimiseen ja myös jatkossa toimittavat kunnallishallintoon liittyvää yhteisön korkeatasoista asiantuntija-apua valituiksi tulleille kunnallishallinnon edustajille demokratian kestävyuden varmistamiseksi ruohonjuuritasolla.

(2001/C 81 E/106)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1750/00

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) neuvostolle

(5. kesäkuuta 2000)

Aihe: Vaalit Kosovossa

Kosovossa järjestetään ensi syksynä ensimmäiset paikallisvaalit. Vaalijärjestelyjen onnistuminen on erittäin tärkeää, sillä paikallistason demokratia muodostaa alueen jälleenrakennuspolitiikan perustan ja tähän jälleenrakentamiseen Euroopan kansat panostavat suuresti niin eettisesti kuin materiaalisesti.

Aikooko neuvosto osallistua vaaliprosessin valmisteluun ja valvontaan ja näiden vaalien perusteella luotavien ensimmäisten kuntien ja yhteisöjen neuvostojen perustamiseen ja toimintaan?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen arvioon Kosovossa syksyllä pidettävistä kunnallisvaaleista. Yleisten asioiden neuvosto korosti 13. kesäkuuta pitämässään kokouksessa hyvin valmisteltujen kunnallisvaalien olevan oleellisen tärkeät ensimmäisenä vaiheena demokraattisesti laillistettujen instituutioiden perustamisessa. Feiran Eurooppa-neuvosto on 20. kesäkuuta toistanut tukevansa "... toimivaltaisten kansainvälisten elinten huolellisesti valmisteleminen ja asianmukaisesti valvottujen" vapaiden ja rehellisten kunnallisvaalien järjestämistä Kosovossa. Se painotti myös, että ääriainesten väkivaltaa ei suvaita ja että "... paikallisjohtajia kehoitetaan voimakkaasti hoitamaan velvollisuutensa vaikuttamalla aktiivisesti monikansaisen, suvaitsevaisen yhteiskunnan luomiseksi, jonne pakolaiset ja kotiseudultaan siirtymään joutuneet voivat palata ja jossa Kosovon koko kansa voi elää turvassa".

Neuvosto seuraa hyvin tarkasti vaalien valmistelua (vaaliluetteloiden laatiminen, tarkkailu jne.), jota johtavaksi järjestöksi kansainvälinen yhteisö on valtuuttanut Euroopan neuvoston (ETYJ, YK, EU ja muut osallistuvat myös). EU:n jäsenvaltiot auttavat varmasti omalta osaltaan Euroopan neuvostoa sen toimissa vaalivalvojen ja voimavarojen osalta, kuten ne ovat tehneet aikaisemminkin yhtä arkaluontoisissa vaaleissa Euroopan neuvoston antamien ohjeiden mukaisesti. Mitä tulee ensimmäisten kunnanvaltuustojen perustamiseen ja toimintaan vaalien jälkeen, UNMIK (joka YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 mukaisesti vastaa Kosovon väliaikaisesta hallinnosta) valmistele parhaillaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 määräysten mukaisesti asianmukaisia järjestelyjä kuntien väliaikaista itsehallintoa varten. Tämän työn tukemiseksi ja tarvittavan seurannan varmistamiseksi G-8:n ja kontaktiryhmän puitteissa käydään neuvotteluja, joissa myös EU:n puheenjohtajavaltio ja komissio ovat mukana.

(2001/C 81 E/107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1756/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Kypros

Voisiko komissio ilmoittaa kirjalliseen kysymykseen E-1057/00⁽¹⁾ liittyen, ovatko komission hankkeet sovinnon aikaansaamiseksi Kyproksen kahden yhteisön välillä mahdollisesti keskeytyneet tai estyneet Denktashin hallinnon toimien johdosta?

Onko EU-tukea maksettu suoraan Denktashin hallinnolle?

Onko EU-tukea maksettu suoraan Denktashin hallinnolle ilman Kyproksen hallituksen osallisuutta ja/tai suostumusta?

Kertoisiko komissio myös, onko EU-tukea maksettu järjestöille tai yksityishenkilöille miehitetyssä Pohjois-Kyproksessa, ja jos on niin

1. kenelle tukea maksettiin,
2. mikä oli Denktashin hallinnon suhde näihin tukiin, ja
3. oliko Kyproksen hallitusta tiedotettu näistä maksuista?

⁽¹⁾ EYVL C 53 E, 20.2.2001, s. 64.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, Kyproksen poliittinen tilanne vuoden 1974 tosiasiallisen kahtiajaon jälkeen on vaikeuttanut yhteisöjen välisten hankkeiden toteutusta. Yhteisöjen väliset suhteet huonontuivat erityisesti ajanjakson aikana, joka ulottuu vuoden 1997 joulukuussa pidetystä Luxemburgin Eurooppa-

neuvoston kokouksesta vuoden 1999 loppuun. Siitä huolimatta komissio on yrittänyt näiden vuosien aikana parantaa yhteisöjen välisiä suhteita järjestämällä neuvotteluja Kyproksen kahden yhteisön kansalaisryhmien edustajien välillä (ammattiliittojen edustajat, naisasiaryhmät jne.). Nämä neuvottelut on pidetty pääasiassa saaren ulkopuolella. Neuvottelujen rahoitus on maksettu suoraan neuvotteluja isännöiville kansalaisjärjestöille. Komission saamien tietojen mukaan, tukea ei ole koskaan maksettu muulle hallinnolle kuin Kyproksen tasavallalle.

Komissio on kuitenkin kyseisen ajanjakson aikana kutsunut eräitä yksityishenkilöitä (yliopistomaailman edustajia, opiskelijoita, kansalaisyhteisöjen jäseniä) Kyproksen pohjoisosasta vierailemaan unionin toimielimissä lisätäkseen näiden kansalaisten tietoa unionin toiminnasta. Kyseisissä tapauksissa kutsujana on ollut joku unionin toimielimistä. Yksi esimerkki tällaisesta kutsusta on Euroopan unionin vierailuohjelma (EUVP), jota parlamentti ja komissio tukevat yhdessä.

(2001/C 81 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1766/00

esittäjä(t): Alexander Radwan (PPE-DE) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Arvonlisävero Puolassa

Onko komissio tietoinen, että saksalaisten yritysten on maksettava mainostamisesta Puolassa 22 %:n arvonlisävero eivätkä ne voi saada hyvitystä maksamastaan verosta?

Mikä on komission kanta siihen, että maksettu vero kuitenkin hyvitetään ulkomaisille yrityksille, joilla on toimipisteitä Puolassa ja jotka hoitavat mainostamisen niiden kautta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä liittymisneuvotteluissa kannustaakseen Puolaa ulkomaisten mainostajien tasavertaiseen verokohteluun?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(6. heinäkuuta 2000)

Komissio on hyvin tietoinen siitä, että tällä hetkellä Puola myöntää arvonlisäveron palautuksen ainoastaan maahan rekisteröityneille arvonlisäverovelvollisille. Tämä merkitsee sitä, että ulkomaalaiset verovelvolliset, jäsenvaltioiden verovelvolliset mukaan luettuina, joita ei ole rekisteröity Puolan alv-rekisteriin, eivät voi vaatia palautettavaksi liiketoimintansa yhteydessä Puolassa suoritetuista verotettavista liiketoimista maksaamaansa arvonlisäveroa.

Yhteisön säännöstöön kuuluvassa kahdeksannessa, 6. joulukuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/1072/ETY⁽¹⁾ jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – ja kolmannessatoista, 17. marraskuuta 1986 annetussa neuvoston direktiivissä 86/560/ETY⁽²⁾ säädetään arvonlisäveron takaisinmaksusta verovelvollisille, jotka eivät ole rekisteröityneet jäsenvaltion alueella vaan toisessa jäsenvaltiossa tai yhteisön ulkopuolisessa maassa. On huomattava, että jäsenvaltiot voivat edellyttää vastavuoroisuutta arvonlisäveron maksamisessa takaisin yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneille verovelvollisille. Muun muassa Saksa soveltaa tätä mahdollisuutta.

Koska edellä mainitut direktiivit ovat osa arvonlisäveroa koskevaa yhteisön säännöstöä, Puolan on pantava ne täytäntöön viimeistään silloin kun siitä tulee unionin jäsenvaltio. Liittymisneuvotteluissa Puola on sitoutunut ottamaan käyttöön vuonna 2001 järjestelyn, jolla maan ulkopuolelle sijoittautuneille verovelvollisille voidaan palauttaa Puolassa maksettu arvonlisävero.

⁽¹⁾ EYVL L 331, 27.12.1979.

⁽²⁾ EYVL L 326, 21.12.1986.

(2001/C 81 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1773/00**esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle**

(29. toukokuuta 2000)

Aihe: Asetuksen 1587/98 soveltaminen

Neuvoston asetuksella (EY) N:o 1587/98⁽¹⁾ ja sen soveltamisesta annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2844/98⁽²⁾, Azorien autonomisen alueen kalastajille myönnettävät tuet ulotettiin koskemaan myös syvänmerenkalastusta. Aikaisemmin nämä alueen syrjäisestä sijainnista aiheutuvien lisäkustannusten tasoittamiseksi myönnettyt tuet koskivat vain teollisuuden käyttöön tarkoitettua tonnikalan pyytämistä.

Alueella kalastetut pohjakalasaaliit on tarkoitettu pääasiassa vietäviksi muille alueen saarille, Portugalin mannermaalle ja muihin Euroopan unionin maihin, sekä vientiin kolmansiin maihin; osa saaliista menee paikalliseen kulutukseen.

Azorien alueella pyydyt pohjakalasaaliit myydään lain mukaan huutokaupassa, joten kalastajien ei ole mahdollista tietää mihin ne lopulta päätyvät. Sisämarkkinoita koskevien sääntöjen mukaan toimivaltaisten tulliviranomaisten on rekisteröitävä ainoastaan vientiin mennyt kala.

Edellä mainituissa asetuksissa ei kyseisen tuen myöntämiselle ole kuitenkaan asetettu muuta vaatimusta kuin todistus saaliin määrästä ja kalalajista ja se, että noudatetaan tukeen oikeutettuja enimmäismääriä koskevia rajoituksia.

1. Eikö komissio katso, että kalastajille tarkoitettua tuen myöntämiseksi riittää edellä mainittujen asetusten mukaisesti toimivaltaisen julkisen elimen, kuten Lotaçorin antama todistus saaliin määrästä ja kalalajista?
2. Pitääkö komissio välttämättömänä myös todistusta viennistä saarialueen ulkopuolelle? Minkä säännösten perusteella ja millä tavoin tämä todistus voidaan antaa?

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 53.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2000)

Azorien, Madeiran, Kanariansaarten sekä Ranskan departementtien Guayanan ja Réunionin tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä alueiden syrjäisestä sijainnista aiheutuvien lisäkustannusten tasoitusjärjestelmän käyttöön ottamisesta 17 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1587/98 tarkoituksena on antaa kyseisille talouselämän toimijoille mahdollisuus harjoittaa toimintaansa samanlaisin edellytyksin kuin niiden manner-Eurooppaan sijoittuneet kumppaninsa maksamalla näiden alueiden ulkopuolelle tosiasiallisesti toimitetuista määristä lisäkustannusten tasoitusta.

Azorien toimijoita koskevien kysymysten osalta on aiheellista täsmentää, että:

1. Asetuksen (EY) N:o 1587/98 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2844/98 6 artiklan mukaisesti Azorien aluehallitus on hyväksynyt asianmukaiset säännökset, joilla varmistetaan järjestelmän täytäntöönpanoa koskevien edellytysten noudattaminen.

Näiden säännösten mukaisesti edunsaajat ovat velvollisia esittämään saaliin määrän ja kalalajit sisältävät asiakirjat (vrt. liitteet, jotka sisältyvät sovellettavaan alueelliseen lainsäädäntöön). Maksut suoritetaan asiakirjojen pohjalta laadittujen pyyntöjen perusteella.

2. Järjestelmän tarkoituksena on korvata ne lisäkustannukset, joita tuotteiden vienti alueen ulkopuolelle tosiasiallisesti aiheuttaa. Tämän vuoksi sovellettavan alueellisen lainsäädännön 3 artiklassa säädetään, että vientimarkkinoina ovat muut jäsenvaltiot, Yhdysvallat ja Kanada. Säädöksen liitteessä täsmennetään myös ne asiakirjat, jotka järjestelmän piiriin kuuluvien tuotteiden viejäyritysten on esitettävä, nimittäin kuljetusyrityksen lasku sekä tuotteen lastausasiakirja tai kansainvälinen huolintailmoitus.

(2001/C 81 E/110)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1778/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lehdistövapaus Venäjällä

Nyt kun on kulunut 10 vuotta Berliinin muurin murtumisesta ja joitakin vuosia kommunistisen järjestelmän lakkauttamisesta Venäjällä, katsooko komissio, että FSB:n (entinen KGB) suorittamat etsinnät riippumattoman MediaMost Press Groupin tiloissa enteilevät uudenlaista ilmapiiriä?

Onko komissio huolissaan tästä hyökkäyksestä lehdistövapautta ja MediaMostia sekä sen televisioasemaa NTV:tä vastaan? NTV:n puheenjohtajana Vladimir Goussinsky on merkittävä johtaja Venäjän juutalaisyhteisössä.

Vaatiiko komissio Venäjän presidenttiä Vladimir Putinia takaamaan sananvapauden sekä kieltämään sellaiset toimet, joita ei voida pitää oikeusvaltiolle sopivina kun lisäksi otetaan huomioon, että Venäjä on Euroopan neuvoston jäsen ja toivoo joskus liittyvänsä Euroopan unioniin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. heinäkuuta 2000)

Komissio kuten muutkin kansainvälisen yhteisön jäsenet on seurannut tarkkaan viimeaikaista kehitystä Venäjän tiedotusvälineiden ympärillä ja on hyvin huolestunut tapauksista, jotka saattavat heikentää lehdistön vapautta. Sananvapaus on elintärkeä tekijä kaikissa demokraattisissa yhteiskunnissa ja tärkeä koetinkivi sen arvioimiseksi, miten hyvin Venäjä on sitoutunut luomaan avoimen yhteiskunnan, joka perustuu oikeusvaltion periaatteeseen ja keskeisten ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Komissio seuraa tilannetta tiiviisti ja kiinnittää jatkossakin tarpeen mukaan Venäjän viranomaisten huomiota sekä tähän asiaan yleensä että yksittäisiin tapauksiin.

Komission lähetystö Venäjällä on järjestänyt sekä venäläisten että ulkomaalaisten toimittajien kanssa useita kokouksia, joissa on keskusteltu ilmaisuvapaudesta Venäjällä. Mukana on ollut tunnettuja toimittajia NTV-televisiosta ja Radio Ekho Moskvyy -radiosta, jotka molemmat kuuluvat Media-Most-holdingyhtiöön. Lähetystö on ollut mukana myös kahdessa muussa viimeaikaisessa aloitteessa. Se antoi taloudellista tukea Moskovassa järjestetyille Pen Club -kongressille, jossa keskityttiin lähinnä ilmaisuvapauteen, ja huhtikuussa 2000 se lähetti kymmenkunta venäläistä toimittajaa Eurooppaan.

Lisäksi komissio on tukenut yhteisön demokratiaohjelmasta useita media-alalla toimivia venäläisiä kansalaisjärjestöjä, ja Tacis 2000 -ohjelmaan sisältyy toimia venäläisten toimittajien kouluttamiseksi.

(2001/C 81 E/111)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1785/00**esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle***(8. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Axarquian mispelin alkuperänimitys, Malaga (Espanja)

Malagan provinssissa Axarquian alueella sijaitsevassa Sayalongassa juhlittiin äskettäin kuudennentoista kerran mispelin päivää. Tässä yhteydessä otettiin jälleen kerran esille, että Sayalongan kaupunginhallituksen ja Andalusiassa aluehallituksen maataloustuotteiden laadusta vastaavan osaston olisi ryhdyttävä toimiin Axarquian mispelin laatutuotteen alkuperänimityksen saamiseksi.

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että Sayalonga on Malagan provinssin suurin mispelin tuottaja 600 000 kilon vuotuisella sadollaan. Yhdessä malagalaisen Esteponan kanssa se tuottaa eniten kyseistä hedelmää koko Andalusiassa.

Voiko komissio kertoa, mikä on sen kanta Sayalongan mispeliä koskevaan alkuperänimityspyyntöön? Mitä tukitoimia ja suojelua komissio osoittaa tälle harvinaiselle hedelmälle, joka on ainutlaatuinen ja merkittävä Euroopan unionin alueella viljeltävien eksoottisten hedelmien joukossa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus*(18. heinäkuuta 2000)*

Erityisiä maataloustuotteita, joilla on ilmeinen yhteys tarkasti rajattuun alueeseen, varten tarkoitettu maantieteellisten merkintöjen suojaa koskeva järjestelmä on tarkoitettu yhteisön tuottajille, jotka vapaaehtoisesti määrittelevät tuotteensa ja liittyvät tällaiseen järjestelmään. Siihen sisältyy valvontavelvoitteita, ja tehtyä eritelmiä on noudatettava.

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14. heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 tarkoituksena on nimenomaisesti tukea jotakin tiettyä nimitystä suojelemalla erityisiä, tietyt perusteet täyttäviä maataloustuotteita. Asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten on kuitenkin joka tapauksessa ensimmäisinä tarkastettava rekisteröintihakemusta, joka tämän jälkeen perustelluissa tapauksissa lähetetään komissioon.

Lähestymistapa olisi yhteisön asian osalta noudattaman politiikan mukainen. Sitä vastoin ei ole mahdollista ottaa kantaa nimityksen "Axarquian Nispero" mahdolliseen rekisteröimiseen, koska tarvittavat yksityiskohdat eivät ole tiedossa.

(2001/C 81 E/112)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1792/00**esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) neuvostolle***(9. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Saksan ulkoministerin Joschka Fischerin EU:n tulevaisuutta koskevat ehdotukset

Portugalilaisten tiedotusvälineiden mukaan Portugalin ulkoministeri Jaime Gama välitti Saksan ulkoministeri Joschka Fischerille lähettämässään kirjeessä sydämelliset onnittelut tämän Berliinissä 12. toukokuuta esittämien Euroopan unionin tulevaisuutta koskevien julkilausumien johdosta.

Portugalin ulkoministerin kannanoton sanottiin edustavan nykyisen puheenjohtajavaltio Portugalin kantaa.

Portugalin tiedotusvälineet julkaisivat tietysti ainoastaan niille annetut julkaistaviksi tarkoitetut tiedot.

Monet ministeri Fischerin ehdotuksista ovat jyrkästi ristiriidassa puheenjohtajavaltio Portugalin aikaisemmin julkistamien tulevan hallitustenvälisen konferenssin asialistaluonnosta sekä siihen liittyviä neuvostossa ja jäsenvaltioiden kesken käytyjä keskusteluita koskevien lausuntojen kanssa. Ne ovat ristiriidassa jopa niiden näkemysten kanssa, joita itse Portugalin ulkoministeri puheenjohtajavaltio Portugalin nimissä esitti Euroopan parlamentille huhtikuun täysistunnossa Strasbourgissa.

Merkitseekö Saksan ulkoministerin Joschka Fischerin ilmeinen ja julkisesti ilmaistu innostus sitä, että puheenjohtajavaltio Portugalin ja/tai neuvoston kanta on muuttunut – tässä tapauksessa kannanmuutos olisi erittäin jyrkkä – tulevan hallitustenvälisen konferenssin asialistan, sisällön ja valmisteluita koskevien suuntaviivojen suhteen?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen siitä, että neuvosto voi esittää kantansa vain niistä kysymyksistä, joista se on ilmaissut näkemyksensä tai tehnyt päätöksen. Neuvosto ei voi toimieliimenä kommentoida yksittäisen jäsenen esittämiä näkemyksiä.

Tiedätte varmaankin, että neuvosto ei osallistu jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssin työskentelyyn eikä se näin ollen voi kommentoida sitä. Euroopan parlamentilla on sen sijaan kaksi tarkkailijaa, jotka osallistuvat tiiviisti konferenssin työskentelyyn valmistelutasolla.

Mitä tulee puheenjohtajavaltion arviointiin HVK:n työskentelystä, pyydämme Teitä tutustumaan puheenjohtajavaltion johdolla laadittuun raporttiin, joka toimitettiin Feiran Eurooppa-neuvostolle ja julkistettiin 14. kesäkuuta.

(2001/C 81 E/113)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1793/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lehdistön vapaus Venäjällä

Torstaina 11. toukokuuta yksityinen tiedostusvälineryhmittymä Media Moss joutui laajojen poliisitoimien kohteeksi Moskovassa. Toimet kohdistuivat erääseen riippumattomaan televisiokanavaan sekä useisiin sanoma- ja aikakauslehtiin. Muutama päivä myöhemmin 16. toukokuuta Venäjän tiedotusministeriö julkaisi ulkomaisia tiedotusvälineitä koskevia "varoituksia" sekä uhkasi mahdollisesti lopettavansa "Venäjän edun vastaisia tietoja levittävien ulkomaisten tiedotusvälineiden" toiminnan. Kyse näyttää olevan toimittajien vapautta vastaan suunnatusta laajamittaisesta kampanjasta.

Sanan- ja lehdistönvapaus on yleismaailmallinen periaate. Sen takaaminen on olennaisen tärkeää valtioiden ja kansojen keskinäisten avointen, luottamuksellisten ja rauhanomaisten suhteiden edistämiseksi, ja se on kansainvälisissä sopimuksissa ja ihmisoikeusjulistuksissa yleisesti tunnustettujen vapauden, moniarvoisuuden, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden mukaista. Tämä Venäjän hallituksen uhkaus kohdistuu suoraan ja potentiaalisesti useisiin Euroopan unionin toimittajiin ja tiedotusvälineisiin.

Venäjän demokratiakehitys on hyvin tärkeä Euroopan vakauden ja turvallisuuden kannalta – ja se on oletettavasti myös Venäjän kansan välittömän edun ja perimmäisten toiveiden mukaista.

Nämä merkit ovat erittäin huolestuttavia ja ne ovat ristiriidassa Venäjän demokratian syvenemistä koskevien tavoitteiden sekä laajemmasta näkökulmasta katsoen myös Euroopan vakauden edistämiseen liittyvien tavoitteiden kanssa.

Onko komissio seurannut näitä tapahtumia, ja missä määrin se on niitä seurannut? Onko sillä joitakin lisätietoja, jotka koskevat lehdistönvapautta ja demokratian takaamista Venäjällä, ja ovatko nämä uutiset rauhoittavia vai levottomuutta herättäviä? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tämän asian suhteen EU:n ja Venäjän kahdenvälisen suhteiden pohjalta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Ford esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1778/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 92.

(2001/C 81 E/114)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1800/00

esittäjä(t): Marit Paulsen (ELDR) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Elävien eläinten vientikuljetukset

Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2000 säädetään, että eläviä eläimiä koskevien vientitukien maksaminen "edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista" (33 artiklan 9 kohta).

Neuvoston direktiivistä 91/628/ETY ⁽²⁾ (muutettuna neuvoston direktiivillä 95/29/EY ⁽³⁾), seuraa muun muassa, että jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kukaan kuljettaja ei kuljeta eikä anna kuljetettavaksi eläintä siten, että eläin voi vahingoittua tai sille voi aiheutua tarpeetonta kärsimystä, että eläimiä ei saa sitoa kiinni sarvista tai nenärenkaasta ja että eläimiä ei saa kuljetusten yhteydessä nostaa sarvista, jaloista, hännästä tai nahasta.

Näistä säännöksistä huolimatta, eurooppalaiset TV-kanavat ovat jälleen kerran paljastaneet tällaisen laittoman menettelyn, jolloin eläimet joutuvat käsittämättömän julman, ala-arvoisen ja täysin kohtuuttoman käsittelyn kohteeksi. Näin ei saa jatkua.

Mitä komissio aikoo tehdä valvoakseen ja varmistaakseen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 tarkoitettujen eläinsuojelumääräysten noudattamista?

Kuinka monta vientitukea on jätetty myöntämättä edellä mainittujen määräysten rikkomisen vuoksi?

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17.

⁽³⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Eläinten huono kohtelu kuljetusten aikana on vastoin eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 91/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19 päivänä marraskuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/628/ETY. Huonoa kohtelua voi esiintyä sekä yhteisön sisäisissä kuljetuksissa että kuljetuksissa, joissa eläimiä tuodaan yhteisön ulkopuolisista maista tai viedään niihin.

Jos käy ilmi, että kuljetuksissa on rikottu eläinten suojelemista kuljetuksen aikana annettuja sääntöjä, nautaeläinten vientitukea koskevista yhteisön asetuksista säädetään (nautanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 33 artiklan 9 kohta ja komission asetuksen (EY) N:o 615/98 1 artikla), ettei vientitukea voida myöntää tällaisissa tapauksissa. 18 päivänä maaliskuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 615/98 vahvistetaan vientitukijärjestelmän soveltamista koskevia erityisiä yksityiskohtaisia sääntöjä elävien nautaeläinten hyvinvoinnin osalta kuljetuksen aikana ⁽¹⁾.

Mainitun asetuksen 2 ja 3 artiklassa säädetään yhteisön alueelta poistuttaessa tehtävistä järjestelmällisistä tarkastuksista sekä kolmansissa maissa eläinten purkamisen yhteydessä tehtävistä tarkastuksista. Vientitukea voi saada vain silloin, kun asetuksen sääöksiä noudatetaan.

Komissiolla ei ole tietoa vientituista, jotka olisi jätetty myöntämättä tai peritty takaisin edellä mainittujen säännösten rikkomisen vuoksi. Se aikookin kääntyä jäsenvaltioiden puoleen selvittääkseen, kuinka paljon vientitukia on jätetty myöntämättä tai peritty takaisin eläinten suojelemaan kuljetuksen aikana koskevien uusien vaatimusten perusteella. Näistä vaatimuksista säädetään asetuksessa (EY) N:o 615/98, jota on sovellettu 1. syyskuuta 1998 lähtien. Kun asia on selvitetty, komissio ilmoittaa tutkimustuloksista parlamentin jäsenelle.

⁽¹⁾ EYVL L 82, 19.3.1998.

(2001/C 81 E/115)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1819/00

esittäjä(t): **Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Asetuksen 3904/92 (ETY) mukainen rahoitus

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni E-0154/00 ⁽¹⁾ komissio ilmoittaa, että 17 % komission Italialle yllä mainitun asetuksen piiriin kuuluvien hankkeiden rahoittamiseksi myöntämästä tuesta on myönnetty Ligurialle ja että kyseessä on 2 707 miljoonan liiran suuruinen summa. Komissio tähdentää vielä, että 97 % rahoitustoimista oli suunniteltu hyödyttämään pieniä ja keskusuuria yrityksiä.

Komissio ei kuitenkaan vielä ole vastannut kahteen ensimmäiseen aikaisemmassa kirjallisessa kysymyksessäni esittämäni kysymykseen.

1. Voisiko komissio kertoa, keihin ja mihin hankkeisiin asetuksessa tarkoitettuja toimia on sovellettu?
2. Ovatko myös Ventimiglian alueen yritykset hyötyneet asetuksessa tarkoitetuista toimista? Ventimiglian aluehan on eniten kärsinyt tullimuodollisuuksien poistamisesta.

⁽¹⁾ EYVL L 394, 31.12.1999, s. 1.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Toimenpiteistä tulliasioitsijan ammatin mukauttamiseksi sisämarkkinoihin 17. joulukuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3904/92 ⁽¹⁾ koskevan Ministero del Lavoro e della Previdenza Socialen

komissiolle toimittaman täytäntöönpanoraportin mukaan asetuksen mukaisesti toteutettujen hankkeiden lukumäärästä ja sijainnista voidaan todeta seuraavaa:

Alue	Hankkeiden lukumäärä	Kokonaisrahoitus liiroina
Abruzzo	2	24 716 826
Campania	18	373 709 996
Emilia-Romagna	32	1 026 952 426
Friuli-Venezia Giulia	12	641 095 628
Lazio	14	824 601 530
Liguria	18	2 707 284 374
Lombardia	59	4 604 984 380
Marche	4	312 204 606
Piemonte	23	1 931 436 276
Puglia	5	116 600 232
Sardinia	6	59 271 196
Sisilia	4	37 757 940
Toscana	21	288 221 504
Trentino-Alto Adige	10	1 894 160 908
Umbria	2	83 272 492
Valle d'Aosta	2	59 160 610
Veneto	13	902 406 246
Italia yhteensä	245	15 887 837 170

Samaisen täytäntöönpanoraportin perusteella voidaan Imperian provinssista (Ventimiglia sijaitsee tässä provinssissa) todeta seuraavaa: viranomaisille esitettiin 10 hanketta (2 Imperian kaupungista, 3 San Remosta, 5 Ventimigliasta). Ohjelman toteuttamisesta vastaavat Italian viranomaiset valitsivat 6 hanketta rahoitettaviksi (yhden Imperiasta ja viisi Ventimigliasta). Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan ainoastaan yksi näistä hankkeista pääsi hakija-astetta pidemmälle, kun taas viisi muuta hanketta eivät saaneet tukea ohjelmasta.

Tukea saanut hanke sijaitsi Ventimigliassa. Hanke koski kuorma-autojen palvelukeskuksen perustamista⁽¹⁾. Lopullinen tuensaaja oli "Autoporto riviera dei fiori spa". Hyväksytyt kustannukset olivat yhteensä 1 140 miljoonaa liiraa. Yhteisön rahoitusosuus oli 285 miljoonaa liiraa ja kansallinen rahoitus 285 miljoonaa liiraa.

⁽¹⁾ EYVL L 394, 31.12.1992.

⁽²⁾ "Realizzazione di un centro di assistenza al traffico degli autotrasportatori che preveda oltre allo svolgimento dell'attività edilizia, la gestione dei servizi autoportuali".

(2001/C 81 E/116)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1820/00

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan ihmisoikeussopimus ja perusoikeuskirja

Kölnin Eurooppa-neuvosto katsoi, että "perusoikeuksien ensiarvoisen tärkeää merkitystä ja niiden kattavuutta unionin kansalaisten kannalta lujitettaisiin näkyvästi" perusoikeuskirjan avulla.

Oikeusoppineet ihmettelevät kuitenkin mikä on perusoikeuskirjan suhde Euroopan ihmisoikeussopimukseen. He ehdottavat unionin alistamista Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamien lopullisten tuomioiden tuomiovallan alle, jotta ihmisoikeudet Euroopan mantereella eivät murenisi.

1. Onko komissio valmis alistamaan unioni Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen lopullisten tuomioiden tuomiovallan alle? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei ole siihen valmis?

2. Katsooko komissio, että perusoikeuskirja ei johda ihmisoikeuksien murenemiseen Euroopan mante-reella? Miten komissio perustelee juridisesti käsityksensä, että perusoikeuskirja ei johda Euroopan ihmisoi-keussopimuksen murenemiseen?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

1. Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentinjäsentä siitä, että se on useaan otteeseen kannattanut yhteisön liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen. Liittymi-sen myötä yhteisön toimet tulisivat saman ulkoisen valvonnan alaisiksi kuin jäsenvaltioiden toimet. Komissio katsoo, että yhteisön liittyminen ihmisoikeussopimukseen on ajankohtainen kysymys. Tämä edellyttää kuitenkin perussopimusten muuttamista ⁽¹⁾.

2. Komissio pitää Euroopan unionin peruskirjan laatimista erittäin tärkeänä tehtävänä. Näin voidaan kaikki unionin suojelemat perusoikeudet koota yhteen asiakirjaan, mikä lisää merkittävästi oikeusvar-muutta.

Komissio myöntää, että peruskirjassa mainittuja perusoikeuksia on tulkittava yhdenmukaisesti silloin kun ne vastaavat edellä mainitussa Euroopan ihmisoikeussopimuksessa mainittuja oikeuksia.

Komissio ei näin ollen voi yhtyä arvoisan parlamentinjäsenen kovin pessimistiseen näkemykseen.

⁽¹⁾ Ks. yhteisöjen tuomioistuimen lausunto, 28. maaliskuuta 1996, Kok. 1996, I-1759.

(2001/C 81 E/117)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1821/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Galician maidontuotanto ja vuosina 2005–2006 toteutettava yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistus

Vuosina 2005–2006 toteutettava YMP:n uudistus johtaa interventiohintojen laskuun, mikä korvataan suoraan maanviljelijöille maksettavina palkkioina, jotka vuosina 2007–2008 ja seuraavina vuosina ovat 4,16 pesetaa kilolta. Tätä palkkiota sovelletaan ainoastaan kunkin maitotilan kiintiötä vastaavaan tuotan-toon.

Mahdollisesti maitokiintiöjärjestelmästä luovutaan tulevien YMP:n uudistusten myötä. Jos näin käy, mikä on niiden maitotilojen tulevaisuus, joilla – kuten useimmilla Galician maitotiloilla – on suuret maa-alueeseen perustuvat kasvumahdollisuudet mutta jotka eivät voi kasvattaa tuotantoaan vuosia sitten sitä estämään perustetun kiintiöjärjestelmän vuoksi juuri nyt, kun ne ovat toiveikkaasti aloittaneet tilojen uudenaikaistamistoimet? Jos oletetaan, että jonkinlainen palkkiojärjestelmä säilytetään, myönnettäisiinkö mahdolliselle ja tarpeelliselle lisätuotantokapasiteetille samankaltaista taloudellista tukea kuin on myönnetty nykyisten kiintiöiden mukaisille tuotantomäärille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2000)

Vuodesta 2005 alkaen tuottajille maksettavat suorat tuet vahvistetaan nykyisin tonnilta maidon viitatuotan-toa (nk. kiintiö). Jos neuvosto päättäisi lakkauttaa kiintiöjärjestelmän, sen olisi otettava huomioon kaikki tästä johtuvat seuraukset, mukaan lukien vaikutukset suorien tukien laskemisperusteeseen ja -tapaan. Komissio arvelee kuitenkin, että nykyisessä tilanteessa asiassa on liian aikaista muodostaa kantaa.

(2001/C 81 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1825/00**esittäjä(t): Brian Crowley (UEN) neuvostolle***(5. kesäkuuta 2000)**Aihe: Perun vaalit*

Presidenttiehdokas Alejandro Toledo vetäytyi Perun presidentinvaaleista ilmoittaen, että vaalipäivä pitäisi siirtää 28. päivästä toukokuuta 18. päivään kesäkuuta 2000. Tämä olisi hänen mukaansa ainoa tapa taata vaalijärjestelyjen sujuminen ilman vilppiä. Lisäksi Amerikan maiden järjestön OAS:än vaalitarkkailija-ryhmä ilmoitti, että se keskeyttää toimintansa, koska kansallinen vaalitoimisto ei ole järjestänyt vaaleja selkeästi ja asianmukaisesti. Sen mukaan olisi pystyttävä antamaan kaikille kansalaisille riittävät takeet siitä, että heidän äänensä huomioidaan.

Antaako neuvosto lausunnon Perun presidentinvaalien järjestelyistä ja selvittääkö se tulevaa Peruun kohdistuvaa politiikkaansa? Voisiko neuvosto harkita seuraamusten käyttöä, jos vaaleja ei järjestetä asianmukaisesti?

Vastaus*(28. syyskuuta 2000)*

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmaankin tietää, EU ja sen jäsenvaltiot vetivät pois vaalitarkkailijansa sen jälkeen kun Perun vaaliviranomaiset päättivät olla lykkäämättä presidentinvaalien toista kierrosta ja kun oli päätetty, että Alejandro Toledo pysyy ehdokkaana siitä huolimatta, että hän oli päättänyt boikotoida vaaleja.

Tässä yhteydessä EU antoi julkilausuman, jossa se ilmoitti päätöksestään vetää pois vaalitarkkailijansa ja korosti olevansa syvästi huolestunut Jurado Nacional de Elecciones -vaalilautakunnan päätöksestä. EU totesi, että päätös ei anna aikaa vaalien aikana havaittujen ongelmien ratkaisemiseen eivätkä vaalit siten voi sujua uskottavasti ja kansainvälisten normien mukaisesti. Julkilausumassa tuotiin myös esiin se, että perustuslaillisen demokratian ja poliittisen moniarvoisuuden periaatteita on noudatettava, ja muistutettiin siitä, että EU:n ja Perun välisten poliittisten ja taloudellisten siteiden kehittyminen edellyttää sitoutumista kyseisten periaatteiden noudattamiseen.

Sen jälkeen kun Amerikan maiden järjestö oli päättänyt lähettää Perun viranomaisten pyynnöstä uuden vaalitarkkailijaryhmän Peruun, puheenjohtajavaltio antoi 9. kesäkuuta 2000 Euroopan unionin puolesta uuden julkilausuman Perun tilanteesta.

Julkilausumassa todettiin uudestaan Euroopan unionin olevan syvästi huolestunut vaalien aikana tietoon tulleista lukuisista väärinkäytöksistä ja säännönvastaisuuksista, jotka heikensivät demokratian toteutumista siihen nähden, mitä vaaleilla olisi muuten saatu aikaan.

EU ilmaisi tyytyväisyytensä Amerikan maiden järjestön päätökseen lähettää Peruun valtuuskunta, jonka tehtävänä on tutkia vaihtoehtoja ja suosituksia demokratian vahvistamiseksi. EU korosti pitävänsä tärkeänä valtuuskunnan onnistumista tehtävässään.

Julkilausumassa ilmaistiin myös Euroopan unionin halukkuus tukea kaikin tavoin Perussa toimivia demokraattisia voimia, jotka pyrkivät vahvistamaan instituutioita, jotka turvaavat ihmisten oikeuden poliittiseen vapauteen, osallistumisoikeuden ja oikeusvaltion periaatteen.

Euroopan unioni vetoaa kaikkiin poliittisiin voimiin ja erityisesti Perun hallitukseen, jotta ne vuoropuhelun avulla pyrkisivät yhteisymmärrykseen ja kompromissiin demokratian vahvistamiseksi Perussa, niin että oppositio voisi täysin osallistua poliittiseen keskusteluun.

Kuten julkilausumassa todetaan, neuvosto seuraa edelleen Perun tilannetta ja sen kehittymistä ja tarkastelee EU:n ja Perun välisiä suhteita tältä pohjalta.

(2001/C 81 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1826/00**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Puoluestrategiat ja aluekehitys- ja koheesiorahastojen kysyntä

Tietääkö komissio, että monet Espanjan alueet ja kunnat pyytävät parhaillaan, että EAKR:stä ja koheesiorahastoista tuettujen hankkeiden esittämistä lykättäisiin 5. heinäkuuta saakka? Espanjan talous- ja valtiovarainministeriö ei nimittäin tiedottanut asiasta riittävästi, minkä vuoksi määräajaksi vahvistettu 5. toukokuuta yllätti monet paikallisyhteisöt eikä mahdollistanut niiden tasavertaista osallistumista näihin Euroopan unionin ohjelmiin. Onko komissio tietoinen myös siitä, että tapahtuneen vuoksi Espanjan Kansanpuolueen johtoa on syytetty puoluestrategiasta, jossa salaillaan määräaikoja ja estetään tasavertainen pääsy Euroopan unionin rahastojen piiriin?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen hakemusten määräajasta eikä kysymyksessä mainituista syyöksistä. Komissio haluaakin tässä yhteydessä muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että voimassaolevien säännösten mukaan hankkeiden, joille haetaan rakenne- tai koheesiorahaston tukea, valintaprosessin järjestämisestä vastaa kyseessä oleva jäsenvaltio.

(2001/C 81 E/120)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1831/00**esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle**

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Laajentumisen vaikutukset

Tavoitteen 1 kohdealueet on määritelty alueiksi, joiden ostovoimapariteetilla mitattu bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti on vähemmän kuin 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta.

Tämä keskiarvo on laskettu nykyisiä 15 Euroopan unionin jäsenvaltiota koskevien tietojen perusteella.

Haluaisin tietää, miten tämä keskiarvo olisi komission mielestä laskettava suunnitellun laajentumisen jälkeen, jopa sen ensimmäisen vaiheen jälkeen, ottaen huomioon, että ehdokasvaltioiden BKT on 30–40 prosenttia yhteisön keskiarvosta.

Onko mahdollista, että jokin nykyiseen Euroopan unioniin kuuluva alue voisi tilastojen valossa muuttua vauraaksi pelkästään laajentumisen vaikutuksesta, vaikka sen taloudellinen ja yhteiskunnallinen tilanne ei ole mitenkään muuttunut?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2000)

Komissio on rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti vahvistanut 1. heinäkuuta 1999 luettelon viidentoista jäsenvaltion tavoite 1 -alueista, joille voidaan myöntää rakennerahastojen tukea ohjelmakautena 2000–2006.

Tämä luettelo on voimassa seitsemän vuotta. Sitä ei muuteta, vaikka yhteisön keskimääräinen bruttokansantuote asukasta kohti alenisikin uusien jäsenvaltioiden liittymisen myötä.

Koska kyse on vuoden 2006 jälkeisestä ajasta, komission tämän vuoden lopussa EY:n perustamissopimuksen 159 artiklan (entisen 130 B artiklan) mukaisesti laatimassa toisessa koheesioraportissa analysoidaan alueiden tilannetta laajentuneessa unionissa sekä ehdotetaan eräitä koheesiopolitiikan tulevia suuntaviivoja.

(¹) EYVL L 161, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/121)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1840/00

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(31. toukokuuta 2000)

Aihe: Portugalin tomaatinviljelylle aiheutuneet vahingot

Portugalin sääolosuhteet ovat olleet kuluvan vuoden alusta saakka hyvin epänormaalit: ensin oli pitkä kuiva kausi, jota seurasivat rae- ja rankkasateet. Tästä on aiheutunut välittömiä kielteisiä seurauksia maatalouden eri aloille, ja maanviljelijöiden tuotantokustannukset ovat nousseet. Eräs pahiten kärsineistä aloista on tomaatinviljely, ja seuraukset ulottuvat jalostusteollisuuteen. Pahiten kärsineet alueet ovat Alentejo ja Ribatejo, joilla tomaatin tuotannolla on erittäin suuri taloudellinen ja sosiaalinen merkitys. Alan yhdistys (Associação de Produtores de Tomate de Indústria de Portugal, APTI) arvioi, että tuotanto voi jäädä 40 prosenttiin normaalivuosisista. APTI:n mukaan yli puolet tuotantoalasta on jäänyt sateiden takia istuttamatta, vaikka olisi jo pitänyt saavuttaa 45 prosentin aste. APTI arvioi, että 20 prosenttia sadosta menetetään.

Ribatejon alueen yhdistys (Federação dos Agricultores do Distrito de Santarém, FADS) on todennut, että 50 prosenttia viljelyalueesta on kärsinyt vaurioita, ja arvioi, että 25 prosenttia sadosta menetetään. Puolet viljelemättömästä alasta eli noin 4000 hehtaaria merkitsevät noin 600 000 escudon keskimääräistä kustannusta viljelijää kohti, eikä korvauksia ole näköpiirissä. Lisäksi on todettava, että jalostusteollisuuden normaali toiminta voi vaarantua.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vaikeuksissa olevien tomaatinviljelijöiden auttamiseksi?
2. Ottaako komissio YMJ:n uudistusta esittäessään huomioon nämä vaikeudet laskettaessa Portugalin tomaattikiintiötä, jotta taataan kiintiöiden säilyminen ja viljelijöiden tulot?
3. Aikooko komissio YMJ:n tulevassa uudistuksessa tarkistaa tomaattikiintiöiden laskentamenetelmää?
4. Mitä mieltä komissio on siitä, että perustetaan tomaattialalle jäsenvaltiokohtaiset vertailukynnykset, kuten Euroopan parlamentti on ehdottanut? Aikooko komissio sisällyttää tämän ehdotuksen YMJ:n tulevaan uudistukseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2000)

Sää oli erittäin huono koko Iberian niemimaalla vuoden neljän ensimmäisen kuukauden aikana. Alueella ei satanut ennen kuin maaliskuun lopussa, kun taas koko huhtikuun aina toukokuun 10. päivään 2000 saakka alueella satoi rankasti. Kyseisestä päivämäärästä lähtien sää on ollut normaali.

Tällä hetkellä voi komissio käytettävissään olevien tietojen perusteella arvioida, että sato on normaali ja että alkuvuoden huonolla säällä ei ollut muita vaikutuksia, kuin sadon myöhästyminen kolmella tai neljällä viikolla.

Komissio tarkastelee tomaattialan tilannetta ja tekee tarvittaessa asianomaiset ehdotukset alan nykyisen järjestelmän muuttamisesta.

(2001/C 81 E/122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1849/00**esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) ja Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: IST-ohjelman muut kuin tutkimushankkeet

IST-ohjelma (Information Society Technologies) pannaan täytäntöön yhteisrahoitteisilla toimilla ja muilla tukitoimenpiteillä, kuten tukiverkoilla, yhteistoimilla, täydentävillä toimenpiteillä, määrärahojen käytön tehostamista koskevilla toimilla, koulutustoimilla ja niin edelleen, kuten IST-ohjelman vuoden 2000 työohjelman sivulla 10 todetaan.

1. Voiko komissio toimittaa luettelon kaikista IST-ohjelman muista kuin T&K-hankkeista, jotka on jo laadittu tai joista neuvotellaan niiden saatua arviointipaneelin hyväksyntä ja jotka rahoitetaan tai todennäköisesti rahoitetaan tällaisina täydentävinä toimina?
2. Voiko komissio toimittaa kaikista hankkeista tai hyväksytyistä ehdotuksista tiedot, jotka sisältävät
  - lyhyen kuvauksen hankkeesta
  - luettelon odotettavissa olevista keskeisistä tuloksista
  - luettelon hankkeeseen osallistujista ja määrärahojen jakautumisen?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Parlamentin jäsenille ja parlamentin sihteeristöön lähetetään suoraan luettelo 70 allekirjoitetusta IST-hankkeesta, jotka ovat muita kuin T&K-hankkeita.

Kustakin hankkeesta on saatavissa tietoja julkiselta Cordis-verkkopalvelimelta (yhteisön tutkimus- ja kehittämissasioiden tietopalvelu) Internet-osoitteesta: <http://www.cordis.lu>.

Tarkemmin sanottuna hankkeita koskevat tiedot, jotka sisältävät lyhyen kuvauksen hankkeesta ja sen tärkeimmistä odotettavissa olevista tuloksista, ovat saatavissa seuraavista osoitteista: <http://www.cordis.lu/ist/home.html> tai <http://www.cordis.lu/ist/projects.htm>. Yksittäistä hanketta koskevat tiedot haetaan verkkosivuilta valitsemalla hankkeen numero hankkeiden luettelosta.

Luottamuksellisuuden takaamiseksi tiedot sellaisista hankkeista, joiden sopimuksista neuvotellaan edelleen, lisätään verkkosivuille vasta, kun hanketta koskeva sopimus on allekirjoitettu.

(2001/C 81 E/123)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1858/00**esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) neuvostolle**

(13. kesäkuuta 2000)

Aihe: Katalonian kieli

Katalonian autonomisen alueen perustamiskirjan 3 artiklan mukaisesti Katalonian alueen oma kieli on katalonia, joka on myös alueen virallinen kieli.

Asociación de Profesores para la Democracia -yhdistyksen (Opettajat demokratian puolesta) ja Convivencia Cívica Catalana -järjestön (Katalonian yhteiselämää edistävä järjestö, johtajanaan Alejo Vidal-Quadras) nostamien kanteiden vuoksi Roviran ja Virgilin yliopistossa on väliaikaisesti kielletty noudattamasta kieliasetusta mahdollisen perustuslain rikkomisen uhan vuoksi.

Mitä mieltä neuvosto on Espanjan hallituksen, tiettyjen poliittisten puolueiden ja eräiden muiden elinten jatkuvista yrityksistä estää katalonian kielen käyttö hallintokielenä Katalonian alueella, kuten tapahtui Roviran ja Virgilin yliopistossa?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto ei ole toimivaltainen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa asiassa, eikä neuvosto sitä paitsi kommentoi jäsenvaltioiden tuomioistuinten oikeudellisia ratkaisuja.

(2001/C 81 E/124)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1864/00

esittäjä(t): **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle**

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: Avokadojen kauppa

Tietoomme on tullut asetusluonnos, jolla aiotaan muuttaa avokadojen vähimmäispainoa sekä niiden kuiva-ainepitoisuutta koskevaa komission asetusta (EY) N:o 831/97.

Asetusluonnoksen 2 luetelmakohdan mukaisesti kooltaan pienten avokadojen kauppa on kasvanut.

Mihin tämä maininta perustuu? Markkinointivuonna 1999–2000 Espanjan avokadon tuottajilla on ollut ongelmia kooltaan pienten avokadojen, etenkin Hass-lajikkeen, kaupaksi saamisessa.

Avokadojen kaupan pitämisen vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 831/97 muuttamisesta 3. kesäkuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1167/1999 toisessa luetelmakohdassa määrätään, että "on suotavaa yhdenmukaistaa avokadoja koskevat yhteisön laatuvaatimukset YK:n Euroopan talouskomission vastaavien laatuvaatimusten kanssa". Lisäksi YK:n Euroopan talouskomission laatuvaatimuksissa FFV-42 määrätään viimeisimmäksi kokomääritykseksi 30 sekä avokadojen vähimmäispainoksi 125 g. Miten siis voidaan perustella sellaisten kokojen hyväksyminen, jotka eivät sisälly YK:n Euroopan talouskomission laatuvaatimuksiin, koska hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen N:o 2200/96 2 artiklan 2 kohdassa todetaan, että hedelmiä ja vihanneksia koskevia vaatimuksia annettaessa otetaan huomioon Euroopan talouskomission suosittelemat ECE/YK-vaatimukset?

Ja miten komissio aikoo varmistaa, että tulostatamissa pystytään kontrolloimaan tehokkaasti yhteisön ulkopuolelta tulevien avokadojen kuiva-ainekoostumusta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Pienikokoisia Hass-lajikkeen avokadoja myydään ilmeisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Saksassa lähinnä valmiiksi pakattuina. Avokadoilla on jatkuvasti kysyntää. Näiden lähes yksinomaan Espanjasta peräisin olevien pienten avokadojen maku on täysin tyydyttävä, mikä osoittaa, että pienestä koostaan huolimatta avokadot ovat riittävän kehittyneitä.

Tämän vuoksi komissio on ryhtynyt tutkimaan yhdessä jäsenvaltioiden vihannesten ja hedelmien laatuvaatimusten asettamisesta vastaavien asiantuntijoiden kanssa, onko mahdollista pienentää Hass-lajikkeen avokadojen vähimmäiskokoa. Tämä puhtaasti tekninen keskustelu ei ole vielä päättynyt, eikä komissio näin ollen ole vielä antanut asetusehdotusta hedelmien ja vihannesten hallintokomitealle hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 (!) 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio kuitenkin muistuttaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan osaston (YK:n Euroopan talouskomissio) tuoreista hedelmistä ja vihanneksista vastaava erityisosasto hyväksyi viimeisimmässä kokouksessaan suosituksen, jonka tarkoituksena on Hass-avokadojen vähimmäispainon laskeminen 100 grammaan.

Edellä mainituissa teknisissä keskusteluissa on myös otettu esiin mahdollisuus sisällyttää avokadojen kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin säännöksiä avokadojen vähimmäiskuiva-ainepitoisuudesta. Tois-
taiseksi asiassa ei ole kuitenkaan saavutettu yksimielisyyttä, vaan kysymystä on tarkasteltava perusteellimmin. Komissio haluaa ehdottomasti tarkentaa, että mikäli avokadojen kaupan pitämistä koskevia yhteisön vaatimuksia muutettaisiin tähän suuntaan, uusia säännöksiä sovellettaisiin samaan tapaan sekä yhteisöstä että yhteisön ulkopuolelta peräisin oleviin avokadoihin.

(¹) EYVL L 297, 21.11.1996.

(2001/C 81 E/125)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1882/00

esittäjä(t): Emilio Menéndez del Valle (PSE) neuvostolle

(13. kesäkuuta 2000)

Aihe: Konfliktit Afrikassa

Yleisten asioiden neuvosto viittasi Brysselissä 22.–23. toukokuuta 2000 pitämässään kokouksessa Afrikan Suurten järvien alueen konflikteihin ja korosti riitatilanteeseen vaikuttavien tekijöiden monimutkaisuutta.

Neuvoston antamassa väliaikaisessa lehdistötiedotteessa mainitaan poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.

Eikö neuvosto ole sitä mieltä, että sen tulisi ottaa huomioon myös kulttuuriin liittyvät seikat arvioidessaan Afrikkaa koetteleviin konflikteihin vaikuttavia tekijöitä?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvoston päätelmät eivät pyrikään olemaan tyhjentäviä eikä niissä luetella kaikkia tekijöitä, jotka vaikuttavat kyseisiin konflikteihin. Kulttuuriin liittyvillä seikoilla on luonnollisesti myös vaikutuksensa.

(2001/C 81 E/126)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1886/00

esittäjä(t): Concepción Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(9. kesäkuuta 2000)

Aihe: ECIP-ohjelman loppuunsaattaminen

Komissio esitti parlamentille ja neuvostolle asetusehdotuksen European Community Investment Partners -rahoitusvälineen loppuunsaattamisesta ja vähittäisestä päättämisestä 31. joulukuuta 1999.

Voiko komissio kertoa, miksi tätä päivämäärää ennen esitettyjä asiakirjoja ei otettu asiamukaisesti huomioon?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2000)

EC Investment Partners -rahoitusväline (ECIP) on toiminut hyvin viime vuosina. Sen lopettaminen katsottiin kuitenkin välttämättömäksi niiden nykyisten säännösten rationalisoimiseksi, joiden perusteella

on syntynyt erilaisia välineitä (A1-Invest, Meda-Invest), ja uuden komission toimeenpaneman uudistuksen vuoksi. Tavoitteena on vahvistaa yhteisön varojen moitteetonta hallintaa sekä vähentää riskejä ja rahoitettavien ohjelmien monimutkaisuutta.

Voidakseen rahoittaa keskeneräisten ECIP-hankkeiden lopettamiseen liittyvät hallinnolliset ja teknisen avun kustannukset komissio ehdotti, että neuvosto ja parlamentti antaisivat oikeusperustaksi uudet säännökset. Säännöksillä pyritään siihen, että määrärahat käytettäisiin vain sellaisten toimien rahoituksen jatkamiseen, joista oli tehty erityissopimus ennen 31. joulukuuta 1999, sekä tekniseen apuun ja tilintarkastuksiin, joita ECIP:n lopettaminen edellyttää. Tämä merkitsee, että 31. joulukuuta 1999 jälkeen toimia ei enää ole arvioitu tai hyväksytty eikä niistä ole tehty sopimuksia. Lisäksi hankkeet, joita esitettiin mutta joista ei tehty sopimusta ennen 31. joulukuuta 1999, on jouduttu hylkäämään. Komissio on ilmoittanut päätöksestä virallisesti rahoituslaitoksille ja muille tuensaaajille, joita tämä päätös suoranaisesti koskee.

(2001/C 81 E/127)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1900/00

**esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE), Ioannis Averoff (PPE-DE)
ja Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kreikan maatalouden epäajanmukaiset rakenteet ja kilpailun vääristyminen: Kreikan maatalouspankin lainvastainen toiminta ja AGNO-osuusliikkeelle laittomasti maksettujen tukien palauttaminen

Yksi Kreikan maatalouden epäajanmukaisista rakenteista on Kreikan maatalouspankki (ATE), joka interventiopoliittikka harjoittaessaan on vääristänyt alan kilpailua ja myöntänyt monopoliasemansa ansiosta laitonta rahoitusta. Euroopan komissio teki äskettäin (1. maaliskuuta 2000) päätöksen, jossa se vaatii seuraavia seikkoja: a) AGNO-meijeriosuusliikkeelle laittomasti maksettujen 2,5 miljardin drakman palauttaminen, b) AGNO:n lunastamista ATE:lle koskevien tietojen toimittaminen, c) Kreikan valtion ja ATE:n suhdetta koskevien tietojen toimittaminen ja d) osuusliikkeiden uudistamista koskevien ATE:n asiakirjojen toimittaminen.

Nämä seikat huomioon ottaen kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mikä on komission kanta Kreikan maatalouden rakenteisiin ja Kreikan valtion harjoittamaan maatalouspolitiikkaan laittoman tuen maksamista koskevien komission toistuvien päätösten perusteella?
2. Voidaanko todeta edellä mainittua päätöstä edeltäneen komission tutkimusten perusteella, että ATE on käyttänyt väärin Kreikan maataloudessa vallitsevaa määräävää asemaansa, ja mihin toimiin on ryhdyttävä, jotta voidaan varmistaa kilpailusäännösten ja maanviljelijöiden sekä yrittäjien tasaveroista kohtelua koskevien säännösten noudattaminen?
3. Mikä on komission kanta AGNO:n lunastamiseen ATE:lle sekä ATE:n ja Kreikan valtion suhteeseen? Mihin toimiin ATE:n ja Kreikan hallituksen tulisi sitoutua tulevaisuudessa yhteisön tuki- ja kilpailujärjestelmän noudattamiseksi?
4. Miksi kyseinen komission päätös viivästyi niin paljon ja miksi päätöksestä ei ilmoitettu maaliskuussa sen tekemisen jälkeen?
5. Otetaanko 1. maaliskuuta 2000 tehdyssä päätöksessä huomioon AGNO-osuusliikkeen elinkelpoisuus ja jos otetaan, mihin toimiin aiotaan ryhtyä osuusliikkeen pelastamiseksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

1. Komissiolla ei ole minkäänlaista yleistä kantaa Kreikan valtion harjoittamaan maatalouspolitiikkaan. Komissio on ollut tietynsä tapauksissa sitä mieltä, että yhtiöille, osuusliikkeille ja maanviljelijöille myönnettyt lainat, joita ei tarvitse maksaa takaisin, ovat perustamissopimuksen sääntöjen vastaisesti myönnettyä valtion tukea.

2. Komission 1. maaliskuuta 2000 tekemä päätös ei koske EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa (entisessä 86 artiklassa) tarkoitettua – tässä tapauksessa Kreikan maatalouspankin (ATE) Kreikan maatalouden alalla harjoittamaa – määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä. Komissio saattaa kuitenkin aloittaa Kreikan valtion ja ATE:n välistä suhdetta koskevat tutkimukset, jotka koskevat ensisijaisesti maatalousalan yrityksille myönnettyä valtion tukea. Komissio saattaa tarvittaessa myös tuoda esiin ATE:n mahdolliset maatalousalan kilpailua rajoittavat menettelyt, mikäli tämä osoittautuu tarpeelliseksi.

3. Komissiolla ei ole vielä lopullista kantaa siihen, millä tavoin AGNO:n siirtyminen ATE:n hallintaan vaikuttaisi valtion tukeen. Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisilta lisätietoja edellä mainitun päätöksen soveltamisalaan liittyvissä kysymyksissä.

4. EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta lopulliseen päätökseen kulunut aika (2 vuotta 2 kuukautta) on kohtuullinen, jos otetaan huomioon tarkasteltavan asian mutkikkuus. Komissio ei yleensä ilmoita valtion tukea koskevien päätöstensä lopputulosta etukäteen.

5. Komissio esittää 1. maaliskuuta 2000 tekemässään päätöksessä, että Kreikan lain N:o 2237/94 5 artiklan nojalla käyttöön otettu tukimalli (kuten myöskään kyseisen mallin mukaisesti AGNO:lle erikseen myönnetty tuki) ei ole vaikeuksissa olevien yritysten pelastamisesta ja niitä koskevista rakenneuudistuksista annettujen yhteisön suuntaviivojen mukainen.

(2001/C 81 E/128)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1901/00

esittäjä(t): **Graham Watson (ELDR) ja Hartmut Nassauer (PPE-DE) neuvostolle**

(19. kesäkuuta 2000)

Aihe: Espanjan ja Ison-Britannian sopimus Gibraltarista ja Ison-Britannian osallistuminen tiettyihin Schengenin sopimusten osiin

19. huhtikuuta pidetyssä Coreper-kokouksessa Espanjan ja Ison-Britannian suurlähettiläät ilmoittivat maidensa päässeen sopimukseen eräistä Gibraltarista koskevista asioista, jotka olivat tähän mennessä estäneet neuvostoa sopimasta lukuisista oikeus- ja sisäasioiden alaan liittyvistä oikeudellisista säädöksistä.

Sovinto koskee seuraavia aloja:

- Gibraltarin edustamiseen toimivaltainen viranomainen ("Lontoon postilokero")
- Gibraltarin henkilöllisyysasiakirjat
- Schengenin säännöstöön osallistumista koskevat kysymykset
- poliisiyhteistyö Schengenin yleissopimuksen puitteissa.

Voisiko neuvosto ilmoittaa parlamentille tämän sopimuksen sisällöstä?

Aikooko neuvosto nyt suostua Ison-Britannian pyyntöön, joka koskee liittymistä Schengenin sopimuksen tiettyihin osiin ja EY:n perustamissopimuksen 4 osaston mukaiseen yhteistyöhön turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikassa?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Arvoisille parlamentin jäsenille ilmoitetaan, että:

1. EU:n ja EY:n välineiden ja asiaan liittyvien sopimusten puitteissa sovittu Gibraltarin viranomaisia koskeva järjestely on asiakirjassa, joka toimitetaan tässä tiedoksi Euroopan parlamentille. Asiakirja on olemassa ainoastaan alkuperäisinä toisintoina, eli englanniksi ja espanjaksi.

2. Neuvosto suostui 29. toukokuuta 2000 Yhdistyneen kuningaskunnan pyyntöön liittyä joihinkin Schengenin säännösten osiin. Asiasta tehty neuvoston päätös on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

(2001/C 81 E/129)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1906/00

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2000)

Aihe: Brittiläisen sianlihan mainoskampanja Yhdistyneessä Kuningaskunnassa

Yhdistyneessä Kuningaskunnassa on käynnissä 7,4 miljoonaa euroa (4,6 miljoonaa puntaa) maksava brittiläisen sianlihan mainoskampanja, jonka Britannian maatalousministeriö ja liha- ja lihanjalostusalan järjestö (Meat and Livestock Commission) rahoittavat. Alueellisissa ja kansallisissa lehdissä ilmestyneissä ilmoituksissa viitataan EU:n muissa jäsenvaltioissa voimassaoleviin (brittiläisistä normeista) poikkeaviin eläinten hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin: 11. toukokuuta 2000 käyty kampanja koski emakkojen käytettävissä olevan tilan pienuutta ja toukokuun 30. päivän kampanja kiinnitti huomiota luujauhon syöttämisestä mahdollisesti aiheutuvaan kannibalismiin. Kyseisenlaisten kampanjoiden seurauksena muut jäsenvaltiot joutuvat (epäsuorasti) huonoon valoon.

Kampanjan päätarkoitus on brittiläisen sianlihan myynnin edistäminen, jolla puolestaan on kielteisiä seurauksia lähinnä tanskalaisen ja alankomaalaisen sianlihan viennillä Yhdistyneeseen Kuningaskuntaan. Kampanjan järjestäminen liittyy brittiläisen sianliha-alan kriisiin, jolla on yhteys muun muassa eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten eroihin unionissa, mutta myös Englannin punnan kurssiin.

Onko komissio tietoinen Britannian sianlihan mainoskampanjasta? Miten komissio suhtautuu kyseisenlaisiin kampanjoihin?

Yhtyykö komissio käsitykseen, jonka mukaan tuollainen kampanja yhdessä sen seurauksena syntyvän kilpailun häiriön kanssa on vastoin yhteisön sisämarkkinoiden periaatteita? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei yhdy kyseiseen käsitykseen?

Yhtyykö komissio käsitykseen, jonka mukaan sisämarkkinoille on luotava tasapuoliset toimintaedellytykset yhtäläisine eläinten hyvinvointia koskevine normeineen, jotta koko Euroopan sikatalousala voisi toimia yhtäläisissä olosuhteissa? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei jaa kyseistä käsitystä? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä asiassa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. kesäkuuta 2000)

Komissio on tietoinen parlamentin jäsenen tarkoittamasta myynninedistämiskampanjasta. Komissio on käynnistänyt Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa selvityksen asian tutkimiseksi. Riippumatta selvityksen lopputuloksesta komissio korostaa, että on tärkeää noudattaa asianmukaisesti valtion tukeen liittyviä sääntöjä maataloustuotteiden myynnin edistämisessä ja mainostamisessa. Nämä säännöt on esitetty maataloustuotteiden ja tiettyjen EY:n perustamissopimuksen liitteeseen II (nykyään liite I) kuuluvien tuotteiden, lukuun ottamatta kalastustuotteita, mainontaan myönnettävää valtiontukea koskevissa suuntaviivoissa ⁽¹⁾ ja komission tiedonannossa, joka koskee jäsenvaltioiden toteuttamia maatalous- ja kalastustuotteiden myynninedistämistoimia ⁽²⁾.

Intensiivisessä tuotannossa kasvatettavien sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista säädetään 19 päivänä marraskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/630/ETY ⁽³⁾. Direktiivin 6 artiklassa säädetään asianmukaisten ehdotusten laatimisesta tuotantosikojen hyvinvoinnin parantamiseksi eläinlääkintäalan tiedekomitean laatiman erityisraportin perusteella. Tämä raportti on hyväksytty, ja siihen voi tutustua komission Internet-sivuilla seuraavassa osoitteessa:

http://europa.eu.int/comm/dg24/health/sc/oldcomm4/out_en.html.

Raportissa on useita suosituksia intensiivisissä tuotannossa kasvatettavien sikojen hyvinvoinnin parantamiseksi. Se sisältää esimerkiksi suosituksen emakoiden pitämisestä sosiaalisissa ryhmissä.

Komissio antaa ehdotuksen nykyisen lainsäädännön muuttamiseksi näiden suositusten ja jäsenvaltioiden käytännön kokemusten perusteella. Komission alustavaan ehdotukseen, jota valmistellaan parhaillaan ja joka annetaan neuvostolle ennen syyskuuta 2000, sisältyy säännöksiä, joilla kielletään emakoiden pitäminen yksittäiskarsinoissa. Komission ehdotuksella pyritään myös perustamaan erillisiä alueita, joissa eläimet voivat toteuttaa normaaleja käyttäytymismallejaan. Siinä on myös niiden elinympäristön monipuolistamista ja sikojen silpomista koskevia säännöksiä. Ehdottaessaan yksilöllisten emakkokarsinoiden kieltämistä ja muita sen kaltaisia toimia komission on myös otettava huomioon sosiaalis-taloudelliset seuraukset.

(¹) EYVL C 302, 12.11.1987.

(²) EYVL C 272, 28.10.1986.

(³) EYVL L 340, 11.12.1991.

(2001/C 81 E/130)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1910/00

esittäjä(t): **María Sornosa Martínez (PSE), María Valenciano Martínez-Orozco (PSE)**
ja María Rodríguez Ramos (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Anna kukka Kabuln naisille -kampanjan lisätoimet ja jatkuminen

Taliban nousi valtaan Afganistanissa vuonna 1996, josta lähtien afganistanilaiset naiset ovat joutuneet alistumaan julmaan syrjintään ja sortoon Taliban-hallinnon hyväksymien eri toimien myötä. Näitä toimia ovat muun muassa burquan (vaate, joka peittää koko vartalon) käyttöpakko, työnteko-oikeuden epääminen, kieltä käyttää sairaalan palveluja lääkärinhoidon saamiseksi, lukuisat murhat, julkiset teloitukset ja väkivaltaiset toimet.

Euroopan komissio käynnisti vuonna 1998 kampanjan, jonka tunnuslauseena oli "anna kukka Kabuln naisille". Kampanjalla edistettiin tietoisuutta näiden naisten ongelmasta ja pyydettiin kansainvälistä tukea. Afganistanin olosuhteet pakottivat myöhemmin Euroopan yhteisöjen humanitaarisen toimiston (ECHO) keskeyttämään väliaikaisesti rahoitusavun Kabuln kaupungissa toimiville järjestöille ja siellä toteutettaville hankkeille.

Euroopan parlamentti hyväksyi joulukuun istunnossaan aiheesta useita päätöslausemia (B5-0343, 0346, 0371, 0378, 0384/1999).

Voiko komissio kertoa Anna kukka Kabuln naisille -kampanjan lisätoimista ja jatkumisesta?

Voiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa ECHO:n humanitaarisen avun keskeyttämistä Kabulissa koskevat päätökset ovat?

Ovatko komission mielestä Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden tähänastiset kansainväliset painostustoimet Taliban-hallinnon torjumiseksi olleet riittäviä?

Onko komissio suunnitellut esittävänsä neuvostolle uusia ehdotuksia tai aloitteita afganistanilaisille naisille suunnatun avun tehostamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2000)

Kampanja nimeltä "Anna kukka Kabuln naisille" suunniteltiin rajoitetuksi ajaksi lisäämään kansainvälistä tietoisuutta afganistanilaisten naisten ahdingosta yleensä ja erityisesti Kabulissa. Siinä suhteessa kampanjan tavoite saavutettiin. Erityisiä seurantatoimia ei suunniteltu, mutta ohjelmapuolella komissio kiinnittää edelleen huomiota naisten ja lasten humanitaarisiin tarpeisiin kriittisillä aloilla kuten terveydenhuollossa, koulutuksessa, hygieniassa ja veden saannissa.

Komissio keskeytti Kabulille antamansa avun tilapäisesti heinäkuussa 1998, kun Talebanin toimintaohjeet vaikeuttivat humanitaarista apua antavien järjestöjen toimintaa. Syksyllä 1999 komissio aloitti uudelleen hätäavun toimittamisen kaupunkiin helpottaakseen niiden asuinpaikoiltaan siirtymään joutuneiden ihmisten asemaa, joita tuli Kabuliin suurin joukoin vuoden 1999 heinä- ja elokuun hyökkäysten seurauksena. Työolosuhteet ovat edelleen haastavat, mutta on arvioitu, että humanitaarisen avun kohteet saavutetaan nykytilanteessa ja että heitä kyetään auttamaan.

Kun Talebanin hallintojärjestelmä ei 14 päivään marraskuuta 1999 mennessä ryhtynyt noudattamaan Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslausemaa numero 1267, yhteisö hyväksyi yhteisen kannan 1999/727/YUTP⁽¹⁾ Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauseman mukaisista rajoittavista toimenpiteistä. Tätä seurasi 14 päivänä helmikuuta 2000 annettu neuvoston asetus EY N:o 337/2000, joka koski lentokieltoa ja Afganistanin Talebanin varojen ja muiden rahoituslähteiden jäädyttämistä⁽²⁾. Nämä pakotteet ovat voimakkaimmat niistä toimenpiteistä, joihin tähän mennessä on ryhdytty Talebanin taivuttamiseksi kansainvälisen yhteisön vaatimuksiin. Ne on laadittu huolellisesti Talebanin painostamiseksi siten, että samalla voidaan jatkaa humanitaarisen avun antamista.

Toistaiseksi pakottein ei ole onnistuttu saamaan aikaan muutosta Talebanin kantaan. Päätökset uusista ja jyrkemmistä rajoittavista toimenpiteistä on punnittava niiden humanitaarisia seurauksia vasten, etenkin kun Afganistanissa on parhaillaan paha maanlaajuinen kuivuuskausi ja kansaa uhkaa nälänhätä.

Komissio on sitoutunut pitämään yllä Afganistanin kansalle annettavan humanitaarisen avun ohjelmiaan. Tällä hetkellä se ei katso olevan odotettavissa uusia toimia nimen omaan Afganistanin naisten hyväksi. Se pyrkii kuitenkin syventämään tietoisuutta sukupuolikiusauksesta nykyisten ja tulevien humanitaarisen avun ohjelmiansa suunnittelussa ja toteuttamisessa, erityisesti olennaisimmilla alueilla, kuten koulutuksessa, terveydenhuollossa, hygieniassa, puhtaanapidossa ja vedensaannissa. Nämä kysymykset keskittyvät lähinnä maaseutualueille, joilla suurin osa väestöstä elää ja joilla yhteiskunnan tilaa osoittavat indikaattorit (terveys, lukutaito) ovat etusijalla.

⁽¹⁾ EYVL L 294, 16.11.1999.

⁽²⁾ EYVL L 43, 16.2.2000.

(2001/C 81 E/131)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1923/00

**esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR), Chris Davies (ELDR)
ja Jan Mulder (ELDR) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tupakanviljelyn tukeminen

Sosio-ekonomisten tekijöiden katsotaan muodostavan suurimmat esteet tuen poistamiselle tupakanviljelijöiltä EU:ssa. Tupakanviljely on työvoimavaltaista, ja sitä harjoitetaan usein vähäravinteisella maaperällä, joka ei sovellu muunlaiseen viljelyyn.

Voisiko komissio kertoa, mitä toimia se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa rohkaistakseen tupakkaviljelijöitä siirtymään muihin maanviljelysalan tehtäviin tai kokonaan uudelle alalle? Mitä tutkimuksia on tehty tupakanviljelyalueiden soveltuvuudesta muunlaiseen viljelyyn? Jos tupakanviljelyn tukea edelleen vähennetään, voitaisiinko samoja varoja käyttää tupakanviljelystä riippuvaisen paikallistalouden toteuttamien rakenteellisten toimien rahoittamiseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Tupakanviljelyalan tukijärjestelyt perustuvat kiintiöihin; toisin kuin monilla sellaisilla aloilla, joita säännellään takuukynnyksillä, tupakanviljelyä tuetaan ainoastaan kiintiöiden määräämissä rajoissa.

Sellaisia tapauksia varten, joissa tuottaja luopuu kiintiöstään vapaaehtoisesti, on olemassa kiintiöiden takaisinosto-ohjelma, jolla pyritään vähentämään tuotantoa; kyseisen ohjelman avulla voidaan vähentää tuotetun tupakan määrää (raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2075/92⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta 22 päivänä joulukuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2848/98⁽²⁾).

Samassa asetuksessa — kautta 2000–2006 koskevan yhteisön rakennepolitiikan yhteydessä — otettiin käyttöön myös mahdollisuus toteuttaa maaseudun kehittämistä koskevia ohjelmia, jotta vaikeuksissa olevilla tupakanviljelyalueilla voitaisiin ryhtyä harjoittamaan muunlaista toimintaa. Kyseisille ohjelmille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, josta säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999⁽³⁾.

Siirtyminen muihin samat työllisyysmahdollisuudet tarjoaviin maanviljelyalan tehtäviin on äärimmäisen harvinaista, koska tupakanviljelyalan työllisyysaste on poikkeuksellisen korkea. Joillakin Italian alueilla on kokemusta siirtymisestä koristekasvien viljelyyn. Huomattavat tekniset vaikeudet ovat kuitenkin olleet toistaiseksi tällaisten aloitteiden onnistumisen esteenä.

Lisäksi yhteisön tupakka-alan rahastosta rahoitetaan tutkimusta, joka koskee raakatupakan tuottajien mahdollisuuksia siirtyä muihin maanviljelyalan tehtäviin tai jollekin muulle alalle. Komissio saattaa parhaillaan ajan tasalle neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön tupakka-alan tutkimus- ja tiedotusrahaston osalta 1 päivänä syyskuuta 1993 annettua asetusta (ETY) N:o 2427/93⁽⁴⁾ komission ehdotuksesta tehdyn neuvoston päätöksen perusteella; päätös koskee tuottajilta kannettavan kyseistä rahastoa kasvattavan maksun kaksinkertaistamista.

Siirtyminen tupakantuotannosta muihin — joko maanviljelyyn liittyviin tai liittymättömiin tehtäviin — on vaihtoehto, joka kiinnostaa komissiota erityisesti edelleen. Erityisesti Italian ja Kreikan tärkeimmät tupakanviljelyalueet ovat kuitenkin pääasiallisesti muita heikommassa asemassa olevia alueita. Tupakanviljelyalueiden — joilla on hyvin vähän elinkelpoisia taloudellisia vaihtoehtoja tupakanviljelylle — sijainti estää siis osaltaan laaja-alaisen siirtymisen muille aloille.

Muille aloille siirtymisen suurimpana esteenä ei kuitenkaan ole varojen puute, vaan sellaisten vaihtoehtojen löytäminen, joihin liittyy merkittäviä sosio-ekonomisia etuja. Lopuksi on vielä lisättävä, että toimielinten keskenään sopimat talousarvion kurinalaisuutta koskevat säännöt estävät käyttämästä muista rahastoista markkinatukeen myönnettyjä varoja rakenneohjelmiin.

(¹) EYVL L 215, 30.7.1992.

(²) EYVL L 358, 31.12.1998.

(³) EYVL L 160, 26.6.1999.

(⁴) EYVL L 223, 2.9.1993.

(2001/C 81 E/132)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1926/00

esittäjä(t): **Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kalavarat

Viime vuosina Valencian alueen kalastajyhdistykset ovat pitäneet kalastuksessaan biologisia taukoja, josta saadut tulokset ovat olleet tyydyttäviä kalavarojen säilymisen kannalta.

Tätä valenciaalaisten kalastajien käytäntöä olisi laajennettava koko Välimeren alueelle, erityisesti Espanjan vesille, jotta Välimeren tämän alueen kalakannat uudistuisivat ja hankkeen vaikutukset olisivat täten entistä myönteisemmät.

Valencian biologinen tauko on autonomisen alueen rahoittama, ja siihen kohdistetut varat ovat käytännössä mitättömät.

Onko komissiolla suunnitteilla vahvistaa kalastusta koskevat rauhoituskaudet ja velvoittaa niiden noudattamiseen Välimeren alueella?

Aikooko komissio suunnata varoja Välimeren kalakantojen uudistumiseen antamalla tukea kalastajille ja kalastajayhdistyksille biologisena rauhoitusaikana?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Kalastuksen pyyntikieltokaudet ovat tekninen toimenpide, joka kohdelajin tarpeiden mukaan sekä ajallisen että maantieteellisen kattavuuden osalta oikein toteutettuna voi olla eduksi kalavaroille. Tämän vuoksi on toimenpiteen yhteydessä aina mainittava mistä lajeista on kysymys. Kyseessä ei kuitenkaan ole ihmelääke, koska muiden toimenpiteiden tavoin tälläkin toimenpiteellä on heikkoutensa (esimerkiksi pyyntiponnistusten lisääminen kyseisen ajanjakson ulkopuolella). Pyyntikieltokausien on oltava osa yhdenmukaista kalavarojen kattavaa säilyttämistä ja hoitoa muiden toimenpiteiden ohella.

Neuvoston tietyistä Välimeren kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 27. kesäkuuta 1994 antamassa asetuksessa (EY) N:o 1626/94⁽¹⁾ ja myöhemmissä sitä koskevissa muutoksissa (erityisesti asetuksessa (EY) N:o 812/2000⁽²⁾) kielletään tonnikalan kalastus saartopyydyksellä 1.–31. toukokuuta Adrianmerellä ja 16. heinäkuuta – 15. elokuuta Välimeren muilla alueilla.

Tällä hetkellä komissio ei aio ottaa käyttöön muita pyyntikieltokausia Välimeren alueella. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleenkin soveltaa lainsäädäntöä, joka ylittää asetuksessa N:o 1626/94 vahvistetut vähimmäisvaatimukset, sillä edellytyksellä että toimenpiteet ovat yhteisön lainsäädännön ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia.

Kalastuksen biologisia taukoja, jotka ovat osa kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa ja jotka kieltävät kalastuksen kausiluonteisesti, ei voida tukea yhteisön varoin.

⁽¹⁾ EYVL L 171, 6.7.1994.

⁽²⁾ EYVL L 100, 20.4.2000.

(2001/C 81 E/133)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1929/00

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhteinen ohjelmasuunnitteluasiakirja ESR-3 ajanjaksolla 2000–2006

Komission ja Alankomaiden välisten yhteistä ohjelmasuunnitteluasiakirjaa ESR-3 kaudella 2000–2006 koskevien neuvotteluiden viime vaiheet ovat parhaillaan käsillä. Alankomaiden hallitus esittää, että ainoastaan kaksi tärkeää ohjelmaa, ”aktivoiva työmarkkinapolitiikka” ja ”Elinikäinen oppiminen”, saa hakea Euroopan sosiaalirahaston tukea.

1. Eikö ole mahdollista, että kyseinen lähestymistapa johtaa siihen, että ESR todellisuudessa alkaa huolehtia työnvälitykseen ja Alankomaiden ammattikoulutukseen kohdistuvista säännöllisistä menoista?
2. Miten komissio aikoo estää sen, että tuen lopullisten saajien, joiden joukossa on kuntia, sekä G25:een kuuluvia kuntia että niitä, joissa hankkeet todellisuudessa toteutetaan, käytettävissä olevat varat eivät pienene?
3. Onko mahdollista varmistaa, että Alankomaiden hallituksen ehdotuksissa on avoimuutta ja täydentävyyttä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(24. heinäkuuta 2000)*

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on sopinut Alankomaiden viranomaisten kanssa yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta, jossa on neljä painopistealuetta (suluissa vastaavat budjettiosuudet):

- Painopiste 1: Suuntaviivan 2 mukainen ennaltaehkäisy (36 %)
- Painopiste 2: Työvoiman työllistettävyys (45 %)
  - Toimenpide 2.1: Pitkäaikaistyöttömien sijoittuminen uudelleen työelämään (36 %)
  - Toimenpide 2.2: Työntekijöiden koulutus (8 %)
  - Toimenpide 2.3: ESR-asetuksen 4 artiklan 2 kohta (1 %)
- Painopiste 3: Elinikäinen oppiminen ammatillisessa koulutuksessa (16 %)
- Painopiste 4: Tekninen apu (3 %).

Euroopan sosiaalirahaston Alankomaiden osasto (ESF-NL) on työvoimahallinnon (Arbeidsvoorziening, ARBVO) yhteyteen hiljattain perustettu uusi yksikkö, joka toimii hallinnoivana viranomaisena. Se on luonut kuuden alueellisen ryhmittymän verkoston, jonka tehtävänä on ylläpitää yhteyksiä lopullisten edunsaajien kanssa. Työvoimahallinnosta riippumatta on toistaiseksi päätetty, että lopullisia edunsaajia on lisäksi viittä muuta tyyppiä. Näitä ovat 25 suurinta kaupunkia (G25), 40 alakohtaista koulutusrahastoa, sosiaaliturvaistituutti Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen (LISV), opetus-, kulttuuri- ja tiedeasiain ministeriö painopisteen 3 osalta ja ESF-NL ainoana teknisen avun lopullisena edunsaajana.

1. Yhtenäisessä ohjelma-asiakirjassa on täydentävyyttä koskeva erityinen luku, jossa esitetään yksityiskohtaisesti taulukon muodossa, paljonko Alankomaat on kuluttanut aiemmin. Komissio varmistaa, että Alankomaat ei käytä ESR-varoja yksinkertaisesti olemassa olevien menojen kattamiseen. Komissio tarkistaa täydentävyyden periaatteen ohjelmakauden aikana kolmasti: etukäteen, vuoden 2003 loppuun mennessä ja vuoden 2005 loppuun mennessä.

2. G25-ryhmään kuuluvat kaupungit katsotaan yksittäin lopullisiksi edunsaajiksi. Pienempien kuntien on haettava ESR:n tukea työvoimahallinnolta, ja sille tähän tarkoitukseen varatun määrärahan käyttöä valvotaan tiiviisti. Euroopan työllisyysstrategiassa on annettu ESR:lle uusi tehtävä, jossa siirrytään korjaavasta ennaltaehkäisevään politiikkaan. Uudessa ohjelma-asiakirjassa tämä on otettu huomioon, mikä merkitsee sitä, että suuri osa ESR:n budjetista on varattu kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan kansallisen toimintasuunnitelman suuntaviivan 2 mukaisesti. Kunnilla on tällöin merkittävä asema. Komissio on kehottanut Alankomaita ottamaan kokonaisvaltaisen lähestymistavan näkyvämmiin huomioon uudessa ohjelma-asiakirjassaan.

3. Kun yhtenäinen ohjelma-asiakirja on hyväksytty, komissio toimittaa siitä kopion suoraan parlamentille. Komissio uskoo arvoisan parlamentin jäsenen havaitsevan, että avoimuus ja täydentävyys on otettu huomioon Alankomaiden hallituksen ehdotuksissa.

(2001/C 81 E/134)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1933/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle***(16. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Budjettikohta A-3036

Alamomentilla A-3036 on 250 000 euroa Jean Monnet -talolle. Voiko komissio ilmoittaa, mitä tehtäviä Jean Monnet -talossa hoidetaan ja miten rahat käytetään?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(7. syyskuuta 2000)*

Parlamentti hankki ja kunnosti Jean Monnet -talon vuonna 1982, ja sen hallinto on annettu Jean Monnet -yhdistyksen tehtäväksi.

Jean Monnet -yhdistys järjestää talossa lähinnä vierailuja (16 000 vierailijaa vuodessa) ja Eurooppaan ja Euroopan yhteisöjen historiaan liittyviä luentoja (20 kuukaudessa). Vierailijat ovat enimmäkseen kouluista ja yliopistoista, ja heitä on usein muualtakin kuin Euroopan unionin alueelta.

Budjettivallan käyttäjä myöntää budjettikohdasta A-3036 määrärahoja Jean Monnet -talon toimintaan ja ohjelmiin. Vuonna 2000 Jean Monnet -yhdistys järjestää komissiolle toimitetun ohjelmasuunnitelman mukaan muun muassa 250–350 konferenssia ja seminaaria opettajille, oppilaitosten johtajille, arkistohoitajille, koululaisille ja harjoittelijoille. Lisäksi järjestetään lukuisia seminaareja ja konferensseja esimerkiksi yliopisto-opiskelijoille, kaupallisissa tai yhteiskuntatieteellisissä oppilaitoksissa opiskeleville, Yhdysvalloissa järjestettävälle kesäkursseille osallistuville (vaihto Angersissa toimivan oppilaitoksen ESC:n kanssa 10. heinäkuuta ja Pariisissa toimivan oppilaitoksen HEC:n kanssa 20. heinäkuuta). Mukana on ranskalaisia, saksalaisia, ruotsalaisia, suomalaisia, espanjalaisia, puolalaisia, amerikkalaisia, kanadalaisia, australialaisia, eteläamerikkalaisia ja aasialaisia opiskelijoita. Uudessa luontosalissa järjestetään seminaareja aikuisryhmille (yrityksille, suurlähetystöille, virkamiehille ja järjestöille). Jean Monnet -yhdistykselle on perustettu oma Internet-sivu, ja Euroopan unionia käsittelevää opetuspakettia on päivitetty, kehitetty ja levitetty. Lisäksi tuotetaan opettajille suunnattua julkaisua "Cahiers européens d'Houjarray" ja Eurooppaa käsittelevä video "L'Europe hier, l'Europe aujourd'hui, demain".

(2001/C 81 E/135)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1936/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle***(16. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Budjettikohta A-3024

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä organisaatiot saavat rahaa alamomentilta A-3024 "Euroopan edun mukaiset yhdistykset ja liitot"?

Missä hankkeissa nämä organisaatiot ovat tällä hetkellä mukana?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(13. syyskuuta 2000)*

Budjettikohdasta A-3024 myönnettävällä määrärahalla tuetaan yhdistysten ja liittojen Euroopan etua edistäviä tiedotus- ja viestintätoimia, joissa pohditaan Euroopan tasolla Euroopan yhdentymisen perustaa sekä sen edustamia arvoja. Sitä ei voida käyttää edunsaajien hallintomenoihin.

Komission avustusten hallinnoinnin käsikirjan tultua voimaan vuonna 1999 budjettikohdasta A-3024 rahoitustukea saavat projektit valitaan vuosittaisen ehdotuspyynnön perusteella. Ehdotuspyyntö julkaistaan virallisessa lehdessä ja Europa-palvelimella. Tämänvuotinen ehdotuspyyntö julkaistiin virallisessa lehdessä 15. helmikuuta⁽¹⁾.

Tuettavia toimia ovat mm. konferenssit, seminaarit, radio- ja tv-ohjelmat, elokuvat ja videot, verkottuminen, julkaisut ja tietotekniset tuotteet.

Vuonna 2000 tuettavat projektit valittiin toukokuussa 2000, mutta asiaan liittyvät rahoitus- ja hallintomenettelyt ovat vielä kesken. Lopullinen luettelo laaditaan heti, kun sopimukset on lähetetty tuensaajaorganisaatioille.

⁽¹⁾ EYVL C 42, 15.2.2000.

(2001/C 81 E/136)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1937/00**esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Budjettikohta A-3037

Naisten eurooppalaiselle eturyhmälle on alamomentilla A-3037 osoitettu 600 000 euroa. Voiko komissio ilmoittaa tämän organisaation tavoitteet sekä alamomenttiin liittyvän valintamenettelyn?

Asettaako komissio naisten eurooppalaiselle eturyhmälle erityisiä tavoitteita? Miten näiden varojen käyttöä valvotaan?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Euroopan naisten etujärjestö perustettiin vuonna 1990 painostamaan eurooppalaisia päättäjiä edistämään naisten asemaa yhteiskunnassa. Tarkoituksena oli saattaa mahdollisimman useat naistenjärjestöt yhteen yhden kattojärjestön alaisuuteen. Etujärjestöllä on nykyään jäseninään yli 2 700 naistenjärjestöä joko suoraan tai välillisesti 15 jäsenvaltion kansallisten kattojärjestöjen tai eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen kautta.

Euroopan naisten etujärjestö perusti vuonna 1996 riippumattoman naisiin kohdistuvaa väkivaltaa käsittelevän eurooppalaisen keskuksen, jonka toimeksiantona on kerätä tilastoja, vaikuttaa väkivallan vastaisen politiikan puolesta ja tiedottaa naisille, päättäjille ja kansalaisille yleensä väkivallasta.

Etujärjestö on tarkkailijana naisten ja miesten tasa-arvoa käsittelevässä komission neuvoa-antavassa komiteassa, ja se on valittu koordinoimaan kaikkien eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen puolesta Beijing+5-prosessia (vuonna 1995 järjestetyn naisten asemaa käsitelleen maailmankonferenssin seurantatoimena).

Etujärjestö on toteuttanut lukuisia menestyksekkäitä kampanjoita, joista esimerkkeinä mainstreaming-ajattelun integroiminen EY:n perustamissopimukseen, tasa-arvosäännösten vahvistaminen ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan pilarin sisällyttäminen työllisyyden eurooppalaisiin suuntaviivoihin. Etujärjestö järjesti lisäksi jäsenvaltiotasolla kaksi vaalikampanjaa naisten valitsemiseksi Euroopan parlamenttiin. Koordinointi hoidettiin Brysselistä.

Etujärjestöllä on useita projekteja, joista esimerkkeinä seuraavat: "Agenda 2000 for Women" (Agenda 2000 -toimintaohjelma naisille), "Young women's project Training and empowerment of young women on European policies and in particular on gender" (Nuorten naisten projekti nuorten naisten kouluttaminen ja heidän mahdollisuuksiensa lisääminen Eurooppapolitiikan alalla erityisenä painopisteenä tasa-arvoasiat), "Women and Health: Study on particular health issues of concern to women with recommendations for the European level" (Naiset ja terveys: Tutkimus erityisesti naisia huolestuttavista terveysnäkökohdista ja suosituksia Euroopan politiikkaan) ja "Database on women's organisations in Eastern and Central Europe" (Naistenjärjestöjä Keski- ja Itä-Euroopassa käsittelevä tietokanta).

Budjettivallan käyttäjä päättää määrärahojen myöntämisestä budjettikohdasta A-3037. Komissio panee päätöksen täytäntöön.

Etujärjestö toimittaa vuosittaisen työohjelmaehdotuksensa komission hyväksyttäväksi. Kun työohjelma on hyväksytty, se on osa komission ja etujärjestön vuosittaista sopimusta. Sopimukseen sovelletaan Euroopan yhteisön tekemiin tukisopimuksiin sovellettavia yleisiä ehtoja, joten sitä koskevat varainhoidon valvonnan yleiset säännöt.

Maksut suoritetaan kolmessa erässä: ennakkomaksu, välimaksu, kun komissio on hyväksynyt väliraportin ja rahoitusselvityksen, sekä loppumaksu, kun komissio on hyväksynyt loppuraportin ja rahoitusselvityksen.

(2001/C 81 E/137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1943/00**esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Nautaeläinten tuberkuloosin hävittäminen

Tanska, Saksa, Bolzanon ja Trenton maakunnat Italiassa, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Suomi ja Ruotsi ovat kaikki onnistuneet pääsemään eroon tuberkuloosista (katso vastaus kirjalliseen kysymykseen E-1068/00⁽¹⁾). Irlannissa on edelleen ongelmia huolimatta sen ERAD-järjestelmästä ja vaikka se on investoinut yli 720 miljoonaa puntaa arviolta 40 vuoden aikana.

Voisiko komissio esittää näkemyksensä siitä, miksi jotkut maat ovat onnistuneet tuberkuloosin hävittämisessä ja jotkut eivät? Mitä komission mukaan Irlannissa tulisi tehdä taudin nujertamiseksi?

⁽¹⁾ EYVL C 374 E, 28.12.2000, s. 206.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Nautaeläinten tuberkuloosin hävittäneet jäsenvaltiot tai niiden alueet, jotka ovat edelleen virallisesti säilyttäneet tästä taudista vapaan asemansa, ovat soveltaneet eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa 26. kesäkuuta 1964 annetussa direktiivissä 64/432/ETY⁽¹⁾ säädettyjä välineitä. Jäsenvaltiot ovat täydentäneet näitä toimenpiteitä omilla toimenpiteillään, joilla on valvottu elävien nautaeläinten tuotantoon ja jäsenvaltion markkinoille saattamiseen liittyviä olosuhteita.

Yhteisön toimenpiteistä nautakarjan luomistaudin, tuberkuloosin ja leukoosin hävittämiseksi 17. toukokuuta 1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/391/ETY⁽²⁾ säädettiin ohjelma nautaeläinten tuberkuloosin nopeutetusta hävittämisestä, ja yhteisö on direktiivin antamisesta lähtien osallistunut merkittävästi kansallisten hävitysohjelmien rahoitukseen.

Irlannilla on nautaeläinten tuberkuloosin valvonnassa ja hävittämisessä käytössään samat välineet kuin muillakin jäsenvaltioilla. Irlanti esittää tätä varten vuosittain tautien hävittämistä koskevan ohjelman. Irlannissa toteutetut ohjelmat ovat saaneet komission hyväksynnän rahoitustuen saamista varten vain vuosina 1991, 1994 ja 1995. Taudin kehitys Irlannissa vuodesta 1995 lähtien osoittaa, ettei näillä ohjelmilla ole ollut odotettua menestystä. Asiantuntijoiden arvioinneista käy ilmi, että taudin sinnikkääseen esiintyvyyteen vaikuttavat eniten taudin esiintyminen luonnonvaraisilla eläimillä, erityisesti mäyrillä, kotieläintuotannon pirstaleinen rakenne sekä karjan kuljetusten runsaus.

Irlanti esitti vuotta 2000 varten uuden ohjelman, joka hyväksyttiin saamaan yhteisön rahoitusta jäsenvaltioiden vuodeksi 2000 esittämien eläintautien hävittämis- ja valvontaohjelmien hyväksymisestä 30. marraskuuta 1999 tehdyllä komission päätöksellä 2000/5/EY⁽³⁾.

Komissio perustaa elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan valkoisen kirjan⁽⁴⁾ puitteissa työryhmän seuraamaan ja tehostamaan tiettyjen eläintautien hävittämistä erityisesti sellaisten, jotka joko ovat tai saattavat olla zoonooseja. Kyseisessä työryhmässä on nautaeläinten tuberkuloosia käsittelevä alaryhmä, joka muodostuu sekä taudista kärsivien että siitä virallisesti vapaiden jäsenvaltioiden asiantuntijoista. Alaryhmä analysoi ja arvioi taudista kärsivien jäsenvaltioiden tautitilannetta ja niiden käyttämiä valvontatoimia. Asiantuntijaryhmä voi suositella tautien hävittämiseen tähtäviä toimia, jotka menevät direktiivissä 64/432/ETY säädettyjä toimia pidemmälle. Alaryhmän toinen kokous pidettiin Dublinissa kesäkuussa 2000. Alaryhmän suosituksista keskusteltiin jäsenvaltioiden kanssa työryhmän kokouksessa Brysselissä heinäkuussa 2000. Jäsenvaltiot yhtyivät tässä kokouksessa komission ehdotukseen asettaa etusijalle nautaeläinten tuberkuloosin hävittäminen ja antaa edelleen tukea jäsenvaltioiden ohjelmille.

⁽¹⁾ EYVL B 121, 29.7.1964.

⁽²⁾ EYVL L 145, 13.6.1977.

⁽³⁾ EYVL L 3, 6.1.2000.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 719 lopullinen.

(2001/C 81 E/138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1950/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: EMOTR:n tukien maksajaviraston hyväksyminen ja toiminta Kreikassa

Tilintarkastustuomioistuimen varainhoitovuotta 1998 koskevassa kertomuksessa mainitaan, että kreikkalainen maksajavirasto (Gedidagep), joka on vastuussa maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukien käsittelystä, ei ole noudattanut hyväksymisperusteita, ja tästä syystä on käynnistetty talousarviota koskevaa kurinalaisuutta koskevat menettelyt ja kuukausiennakoiden mukautukset. Kreikan hallitus ryhtyi vuonna 1998 perustamaan uutta yhteisön ohjaus- ja takuutukien maksaja- ja valvontavirastoa (Opekepe:a) sekä tilien varmennusvirastoa.

1. Miten menettely uuden maksajaviraston (Opekepe:n) ja tilien varmennusviraston hyväksymiseksi on edennyt tähän mennessä? Koska niiden toiminnan on suunniteltu alkavan?
2. Täyttääkö nykyinen maksajavirasto (Gedidagep) hyväksymisperusteet? Onko talousarviota koskevaa kurinalaisuutta koskevat menettelyt käynnistetty myös vuoden 1999 osalta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. heinäkuuta 2000)

1. Komissio on tietoinen siitä, että tulevaisuudessa käyttöön otetaan uusi maksajavirasto ja uusi tilien varmennusvirasto. Sillä ei ole kuitenkaan tietoa siitä, milloin uudet virastot perustetaan. Yhteisön lainsäädännön mukaisesti Kreikan viranomaisten tehtävänä on nimetä maksajavirastot ja tilien varmennusvirastot.
2. Komissio ei ole täysin tyytyväinen yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tai hyväksymisperusteiden soveltamiseen Kreikassa.

Talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyviä säännöksiä sovellettiin vuonna 1999. Tämä johti siihen, että ennakoita vähennettiin 22 900 miljoonalla Kreikan drakmalla (69,5 milj. eurolla) yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamatta jättämisen vuoksi sekä 12 100 miljoonalla drakmalla (35,7 milj. eurolla) hyväksymisperusteiden noudattamatta jättämisen vuoksi.

On kuitenkin todettava, että näitä ennakoiden vähennyksiä voidaan kuitenkin tarkastaa ylös- tai alaspäin tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä.

(2001/C 81 E/139)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1951/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Sitruhedelmäalan uudelleenjärjestelyä koskevan ohjelman esittäminen sisällytettäväksi kolmanteen Kreikalle suunnattuun yhteisön tukikehykseen

Komissio on, edelliseen kysymykseeni E-1837/99⁽¹⁾ antamansa vastauksen perusteella, hylännyt heinäkuussa 1999 sitruhedelmien tuotannon parantamista koskevan ohjelman, jota Kreikka oli esittänyt heinäkuussa 1998. Koska tämän ohjelman katsotaan olevan tärkeä Kreikan sitruhedelmätuotannolle, komissiolta kysytään: Onko kolmanteen yhteisön tukikehykseen (maatalouden toimintaohjelmaan tai myös alueellisiin toimintaohjelmiin), jonka Kreikka on toimittanut hyväksyttäväksi, sisällytetty sitruhedelmäalaa koskevia toimia? Jos näin on tehty, minkä suuruisista summista on kyse ja mitä alueita toimet koskevat?

⁽¹⁾ EYVL C 219 E, 1.8.2000, s. 31.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että alueellisiin toimintaohjelmiin ehdotetaan sisällytettäväksi toimia, joiden tarkoituksena on mukauttaa sitrushedelmääalaa. Neuvottelut näistä ohjelmista käynnistyivät äskettäin, ja yksi avainkysymyksistä on kannustaa viranomaisia selventämään ehdotuksiaan toimenpiteiden ja toimien suhteen. Näin ollen komissiolla ei ole tällä hetkellä tarkkoja tietoja toimien yksityiskohtaisesta luonteesta, summista ja maantieteellisistä alueista.

(2001/C 81 E/140)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1952/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tuen saantiin hyväksyttävät ja ei-hyväksyttävät puuvillan viljelyalat ja määrät

Euroopan parlamentin virallisella verkkosivulla Internetissä julkaistun aikataulun mukaan uutta puuvilla-asetusta koskeva keskustelu käydään todennäköisesti 4. syyskuuta 2000. Näin ollen uutta asetusta ei voida panna täytäntöön markkinointivuonna 2000–2001.

Koska nykyisin voimassa olevan puuvilla-alan asetuksen perusteella puuvillaviljelmän pinta-alalle ei voida asettaa rajoituksia, eikä "henkilökohtaisia viljelyoikeuksia" voida asettaa, ja kaikki pinta-alat ja määrät kelpaavat tuen piiriin, kunhan ne ilmoitetaan ja tarkastetaan:

1. Mihin säännöksiin perustuu se, että Kreikan maatalousministeriö on määritellyt jokaiselle puuvillanviljelijälle enimmäispinta-alan, jota hänellä on oikeus viljellä ja jonka hän voi ilmoittaa, ja sen puuvillamäärän, jolle hän vain saa tukea?
2. Tuleeko markkinointivuonna 2000–2001 olemaan hyväksyttäviä ja ei-hyväksyttäviä puuvillan viljelyaloja ja hyväksyttäviä ja ei-hyväksyttäviä tuotantomääriä Kreikan toteuttamien toimien pohjalta, vaikka mitään tällaista ei ole säädetty voimassa olevassa asetuksessa?
3. Millä menettelyillä niiden viljelyalojen tuotanto luovutetaan ja saa tukea, jota Kreikan maatalousministeriö pitää ei-hyväksyttävänä vedoten uuden asetuksen säännöksiin, vaikka tästä asetuksesta ei ole vielä keskusteltu ja äänestetty EU:n toimielimissä ja vaikka voimassa olevan asetuksen mukaan tämä tuotanto on oikeutettu tukeen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä ei ole ainuttakaan säännöstä, jolla puuvillan viljelyalaa rajoitettaisiin.

(2001/C 81 E/141)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1953/00

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Persikoiden ylituotanto-ongelmaa koskevat toimet Kreikassa

Kreikassa persikkamarkkinoille ennustetaan suurta kriisiä tänä vuonna, koska 1,1 miljoonan tonnin persikka- ja nektariinisadosta yli 300 000 tonnin odotetaan jäävän myymättä, mikä vaikuttaa arvaamattomalla tavalla tuottajien tuloihin.

1. Mitä toimia komissio aikoo ehdottaa, jotta persikkamarkkinoille tulossa olevasta kriisistä selvittäisiin? Aikooko se tutkia mahdollisuutta korottaa EU:n ulkopuolisiin maihin vietävien tukea saavien persikoiden määrää ja lisätä yhteisön tukea sen ulkopuolisiin maihin suuntautuvalla viennille?
2. Aikooko se tutkia mahdollisuutta tukea kuljetuksia viennin helpottamiseksi, joko ottamalla uudelleen käyttöön aikaisemman, Bosnian sodan aiheuttamien ongelmien hoitamiseksi sovelletun yhteisön asetuksen (asetus 3438/92)⁽¹⁾ tai toteuttamalla erityisiä tukitoimia?

⁽¹⁾ EYVL L 350, 1.12.1992, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Tätä nykyä saatavilla olevat arviot persikoiden tuotannosta ovat noin 10 prosenttia sadon alkuperäisiä arviota pienempiä ja alhaisempia myös suhteessa vuoden 1999 satoon. Vaikka tuotantohinnat olivat markkinointivuoden alussa samalla tasolla tai jopa hieman korkeammat kuin vuonna 1999, ne ovat tasaantuneet sen jälkeen. Lisäksi viennin merkittävä kasvu EU:n ulkopuolisiin maihin (etenkin Kreikasta) vuonna 1999 antaa aihetta odottaa hyviä vientituloksia vuonna 2000.

Mitä taas tulee persikoiden ja nektariinien vientiin EU:n ulkopuolisiin maihin, hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 22 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1321/2000⁽¹⁾ säädetään tavalliseen tilanteeseen verrattuna 15 000 tonnin suuruisesta tukikelpoisen määrän lisäyksestä markkinointivuoden alussa. Lisäksi persikoiden ja nektariinien vientituen määrä on pidetty samalla tasolla kuin aikaisemmin kun taas muiden hedelmien ja vihannesten vientitukea on vähennetty 10–20 prosenttia Yhdysvaltain dollarin vahvistumisen vuoksi.

Komission mielestä kuljetustuen myöntäminen Kreikan kuljetuksille muihin jäsenvaltioihin ei ole hyvä ratkaisu ylituotanto-ongelmiin.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 23.6.2000.

(2001/C 81 E/142)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1960/00

esittäjä(t): **Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisön oikeus ja Melonaresin patoaltaan rakentaminen Viar-jokeen (Sevilla, Espanja)

Espanjan ympäristöministeriön ympäristön laadusta ja arvioinnista vastaava pääosasto antoi päätöslauselmassaan 13. lokakuuta 1997 arvion Viar-jokeen (Sevilla, Espanja) rakennettavaa Melonaresin patoa ja patoallasta koskevan hankkeen ympäristövaikutuksista. Päätöslauselmassa tehdään selväksi hankkeen kielteiset vaikutukset, sillä patoallas peittäisi alleen huomattavan osan Sierra Norten luonnonpuistosta, joka on suojeltu Andalusiasian aluehallituksen itsehallintoalueen luonnonsuojelualueiden luetteloinnista antamassa laissa 2/89 ja joka kuuluu Natura 2000 -verkostoon. Patoaltaan rakentaminen vaikuttaisi luontotyypin suojelusta annetussa direktiivissä 92/43/ETY⁽¹⁾ ensisijaisiksi tunnustettuihin erillisalueisiin ja peittäisi alleen osan erityiseksi lintujensuojelualueeksi n:o 53 julistettua aluetta.

Mainitussa päätöslauselmassa todetaan, että patoaltaan rakentaminen edellyttää tiettyjen ennakoedellytysten täyttämistä, muun muassa tulva-alueen peittymisen vaikutuksia lieventävän korvaavan alueen määrittämistä. Korvaava alue on lisäksi hyväksyttävä tunnetun tutkijan tai tutkijoiden laatimassa tieteellisteknisessä selonteossa, jossa CSIC:n (Doñanan ympäristökeskus) havaintojen perusteella määritetään ehdotettujen hankkeiden mahdollinen toteutuskelpoisuus ja onnistumismahdollisuudet. Doñanan ympäristökeskus ei

kuitenkaan ole koskaan hyväksynyt rakennustöitä eikä korvaavia toimia. Näin ollen Confederación Hidrográfica del Guadalquivir on hankkeen tueksi esitettyissä asiakirjoissa väärentänyt CSIC:n tiedot hyväksynnän takaamiseksi.

Mitä toimenpiteitä komissio ehdottaa, jotta Espanjan viranomaiset saataisiin noudattamaan yhteisön oikeutta ja täyttämään direktiivien 79/409/ETY⁽¹⁾ ja 92/43/ETY vaatimukset sekä keskeyttämään aloitettu hanke ja luopumaan Melonaresin padon ja patoaltaan rakentamisesta Viar-jokeen?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Pato, joka on suunniteltu rakennettavaksi Sevillan kaupunkiin Andalusiaan juomaveden saamiseksi, sijaitsee Espanjan viranomaisten luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ mukaisesti määrittämällä Sierra Norten erityisellä lintujensuojelualueella. Alueen pinta-ala on noin 170 000 hehtaaria. Padon rakentamisen seurauksena alueesta peittyisi 1 457 hehtaaria, joista 328,5 hehtaaria kuuluu erityiseen lintujen suojelualueeseen.

On syytä mainita, että kyseisestä hankkeesta on tehty tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY⁽²⁾ säädetty ympäristövaikutusten arviointi. Sitä koskeva ilmoitus, joka sisältää ympäristöministeriön lausunnon hankkeesta, julkaistiin Espanjan virallisessa lehdessä 24. marraskuuta 1997 (BOE n:o 281).

Kun on kyse luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetusta neuvoston direktiivistä 92/43/ETY⁽³⁾, on syytä mainita, että kyseisen direktiivin 6 artiklan erityisiä lintujen suojelualueita koskevissa kohdissa 3 ja 4 säädetään, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta saattavat vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnista tehtyjen johtopäätösten perusteella kansalliset viranomaiset hyväksyvät suunnitelman tai hankkeen vasta varmistuttuaan, ettei se vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen, ja kuultuaan tarvittaessa kansalaisia.

Jos hankkeen ympäristövaikutuksista tehdyn arvioinnin kielteisistä päätelmistä huolimatta ja vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa julkinen etu (sosiaaliset ja teolliset syyt mukaan luettuina) kuitenkin vaatii hankkeen toteuttamista, jäsenvaltio toteuttaa kaikki tarpeelliset korvaavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että Natura 2000 -ohjelman yleistä yhtenäisyyttä suojellaan. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle toteutetuista korvaavista toimenpiteistä.

On huomattava, että komissio on jo tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista asioista, jotka koskevat Melonaresin patohanketta ja sen mahdollisia ympäristövaikutuksia. Komissio on päättänyt aloittaa omat asiaa koskevat tutkimuksensa varmistaakseen, että direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä velvoitteita on noudatettu kyseisessä tapauksessa. Asia on tällä hetkellä komission käsiteltävänä. Komissio on jo useaan otteeseen pyytänyt Espanjan viranomaisilta asiaa koskevia tietoja ja neuvotellut heidän kanssaan.

Koska komission tehtävänä on valvoa perustamissopimusten määräysten noudattamista, se toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen takaamiseksi, että yhteisön oikeutta noudatetaan kyseisessä tapauksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EYVL L 175, 5.7.1985.

⁽³⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

(2001/C 81 E/143)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1963/00

esittäjä(t): Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Musiikinopetus jäsenvaltioissa

Jäsenvaltioissa tarjotaan muuta kuin ammattimaista musiikinopetusta musiikkikouluissa, peruskouluissa ja lukioissa. Musiikkikouluissa painotetaan yleensä musiikin tekemistä, kun taas tavanomaisen kouluopetuksen tavoitteena on opettaa oppilaita arvostamaan musiikkia. Muutamissa Euroopan maissa musiikkikoulut ja koulut näyttävät tekevän hyvää yhteistyötä musiikinopetuksen alalla.

Neuvosto ilmoitti 18. joulukuuta 1997 antamissaan päätelmissä, jotka koskivat musiikin asemaa Euroopassa, että musiikki on jäsenvaltioiden kulttuurien ja historian kulmakivi. Samassa asiakirjassa neuvosto myös pyysi komissiota huolehtimaan toissijaisuusperiaatetta noudattaen erityisesti siitä, että musiikinopetus aloitetaan jo varhaisessa vaiheessa, ja tarvittaessa perustamaan asiaa koskevan tiedotus- ja dokumentaatiokeskuksen.

1. Onko Euroopan tasolla tehty vertailevaa tutkimusta yhteistyöstä tai sen puuttumisesta musiikinopetuksen alalla eri jäsenvaltioissa?
2. Onko komissiolla tietoja siitä, millä hallinnollisella tasolla eri jäsenvaltioissa tehdään päätöksiä musiikkikoulujen perustamisesta ja musiikinopetuksesta kouluissa?
3. Onko musiikinopetus sisällytetty jäsenvaltioiden koulujen ja lukioden opetussuunnitelmiin? Mikä on musiikinopetuksen tavoite ja mitä oppilailta vaaditaan?
4. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka suuren osan eri jäsenvaltiot varaavat budjetistaan kulttuurille ja erityisesti musiikinopetukselle?
5. Jos näitä tietoja ei ole saatavilla, onko komissio valmis tekemään asiasta tutkimuksen?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Musiikin roolista Euroopassa 18. joulukuuta 1997 annetuissa neuvoston päätelmissä tuodaan esiin ne yhteisesti kiinnostavat alat, joilla pyritään edistämään musiikin asemaa sekä lisäämään musiikin saatavuutta ja levitystä Euroopassa. Eurooppalainen musiikin seurantakeskus (jota tuettiin vuonna 1998) toteutti useita tutkimuksia näiden päätelmien pohjalta saadakseen lisää tietoja Euroopan laajuisesti. Tutkimuksissa käsiteltiin ensisijaisesti kansallisten ohjelmistojen levitystä, musiikkiteollisuutta Euroopassa sekä kansalaisten mahdollisuuksia nauttia musiikista.

Musiikinopetus jäsenvaltioissa kuuluu niiden yksinomaiseen toimivaltaan, ja näin ollen sitä käsitellään niiden painopisteiden mukaan, joita kukin jäsenvaltio tällaiselle opetukselle asettaa. Komissiolla ei myöskään ole kattavia tietoja Euroopan laajuisesti musiikinopetuksen tilanteesta eri jäsenvaltioissa. Komissio on nyt perustanut työryhmiä käsittelemään Euroopan kulttuurialan tilastoja. Tarkempia tietoja saadaan näin ollen vuoden 2001 loppupuolelta alkaen.

Kulttuuri 2000 -ohjelmassa, joka on kulttuurialalla ainoa yhteisön rahoitus- ja suunnitteluväline, on otettu huomioon muun muassa 18. joulukuuta 1997 annetut neuvoston päätelmät. Vuoden 2000 ehdotuspyynnössä asetetaan tämän ohjelman pohjalta etusijalle musiikkialan yhteistyösopimukset.

(2001/C 81 E/144)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1966/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Dopingskandaali entisessä Saksan kansantasavallassa

Saksassa on pidetty oikeudenkäynti, jossa Manfred Ewaldia, silloisen DDR:n urheiluliiton puheenjohtajaa, ja Manfred Hoepfneriä, urheilulääketieteestä vastaavan osaston apulaisjohtajaa syytettiin entisen DDR:n urheilijoiden järjestelmällisestä rohkaisemisesta doping-aineiden käyttöön. Heitä syytetään osallistumisesta ruumiinvammojen tuottamiseen 142 naisurheilijalle sekä mestarien "sarjatuotantomenetelmän" luomisesta.

Kyseessä ei ole ensimmäinen tämänlaatuinen oikeudenkäynti. Aikaisemmin on annettu tuomioita vastaavista tapauksista.

Komissio on asettanut etusijalle urheilun alalla dopingin torjunnan.

Kyseiset tapaukset ovat todella järkyttäviä ja ne ovat kauhistuttava osoitus urheilun varjolla tapahtuvasta julmasta terveyden vaarantamisesta ja ihmisten perusoikeuksien loukkaamisesta entisessä kommunistisessa Saksassa. Sen sijaan että nämä tapaukset unohdettaisiin niiden on jäätävä esimerkeiksi vastaisuuden varalle, sillä ainoa niistä saatava hyöty on se, että varmistetaan, etteivät ne enää toistu.

Onko komissio seurannut mainittuja oikeudenkäyntejä sekä muita samoista asioista aikaisemmin käytyjä oikeudenkäyntejä? Aikooko se näiden entisen DDR:n kauhukokemusten perusteella edistää tutkimus-, tiedotus ja koulutustoimia, joilla tiukan dopingin vastaisen politiikan myötä pyritään estämään edellä kuvatun kaltaisten tapausten toistuminen nyt ja tulevaisuudessa ja varoittamaan jatkuvasti tulevia urheilijasukupolvia tällaisten äärimmäisten väärinkäytösten vaaroista?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Komissio on seurannut kiinnostuneena entiseen Saksan demokraattiseen tasavaltaan (DDR) ja dopingiin liittyviä oikeudenkäyntejä.

Komissio katsoo yhtä lailla, että tällainen toiminta olisi tuomittava ankarasti. On ehdottoman tärkeää, että entisessä DDR:ssä vallalla olleen poliittisen motiivoinnin tulokset eivät nykypäivänä ilmene muuta kautta, esimerkiksi liiallisen kaupallistumisen seurauksena.

Komission puheenjohtaja viittasi dopingin torjuntaan ensimmäisessä parlamentille pitämässään puheessa 21. heinäkuuta 1999. Komission kanta käy ilmi sen tiedonannosta "Yhteisön tukisuunnitelma dopingin torjumiseksi urheilussa" ⁽¹⁾. Tiedonanto julkaistiin 1. joulukuuta 1999.

Tukisuunnitelmaan sisältyy laajalti mahdollisia yhteisön toimia, joita voidaan toteuttaa politiikan eri aloilla (kansanterveydestä poliisi- ja oikeusasioihin). Tutkimus mainitaan yhtenä tärkeimmistä toiminnan painopisteistä.

Komissio aikoo lisäksi tukea joitakin kokeilutoimia kasvatuksen ja tiedottamisen aloilla.

Komissio aikoo tämän hyvin suunnitellun paketin avulla vahvistaa urheilujärjestöjen toimia. Urheilujärjestöjen on kuitenkin itsensä johdettava toimintaa pyrittäessä torjumaan tätä ilmiötä, joka tahraa urheilun kuvaa pahasti.

⁽¹⁾ KOM(1999) 643 lopullinen.

(2001/C 81 E/145)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1970/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) neuvostolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Itä-Timorissa tapahtuneiden ihmisoikeusloukkausten selvittäminen

Itä-Timorin tilanteesta 18. marraskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman (B5-0271/1999) 9 kohdassa sanotaan, että Euroopan parlamentti "pyytää neuvostoa harkitsemaan YK:n viranomaisille Itä-Timorissa annettavaa teknistä tukea, jonka avulla säilytettäisiin ja tutkittaisiin todistusaineistoa julmuuksista, joihin syyllistyi maan miehityksen aikana".

Äskettäiset viralliset raportit kuluneiden kuukausien aikana tiedotusvälineissä julkaistujen uutisten lisäksi kertovat lukuisista tähän asiaan liittyvistä ongelmista ja puutteista. Euroopan parlamentissa hiljattain esitetyssä erään parlamentaarisen valtuuskunnan Indonesiaan ja Itä-Timoriin (16.–21.4.2000) tekemää vierailua koskevassa raportissa mainitaan presidentti Abdurrahman Wahidin ja ihmisoikeustoimikunnan puheenjohtajan Sidney Jonesin lausunnot todistusaineistoon ja tapahtumien tutkimiseen liittyvistä vaikeuksista. Myös äskettäisessä Portugalin parlamentin valtuuskunnan Itä-Timoriin 9.–17. huhtikuuta tekemää vierailua koskevassa raportissa todetaan muun muassa, että äskettäinen uusien joukkohautojen löytäminen antaa aiheen olettaa, ettemme tiedä läheskään Itä-Timoria kohdanneen tragedian koko laajuutta.

Heti 30. elokuuta 1999 toimitetun kansanäänestyksen jälkeen tapahtuneen tragedian lisäksi meillä ei ole tarkkaa tietoa niistä julmuuksista ja ihmisloukkauksista, joihin Indonesian viranomaiset syyllistyivät koko Itä-Timorin miehityksen aikana. Euroopan parlamentin päätöslauselman henki ja kirjain on se, että nämä tapahtumat on selvitettävä ja että niitä ei saa painaa villaisella.

Ottaen huomioon, että edellä mainitun Euroopan parlamentin päätöslauselman hyväksymisestä on kulunut kuusi kuukautta, mitä tietoja neuvosto voi antaa edellä olevien huomioiden valossa päätöslauselman 9 kohdassa esitetyn pyynnön johdosta toteuttamistaan toimista?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että perusihmisoikeuksien ja kansainvälisen ihmisoikeuden rikkomukset Itä-Timorissa olisi tutkittava asianmukaisesti. Neuvosto on ollut tyytyväinen kansainvälisen tutkimuskomission ja Indonesian ihmisoikeuskomission raportteihin. Lisäksi se on ollut tyytyväinen Yhdistyneiden Kansakuntien siirtymävaiheen hallinnossa Itä-Timorilla (Untaet) toteutettuihin vahvistuksiin rikostutkimusvalmiuksissa. EU:n on edelleen yhteisön kautta ja jäsenvaltioiden kautta annetun avun kanssa yksi suurimmista Untaet:in ja Itä-Timorin jälleenrakennuksen sekä yleisemmin sovun löytämisen tukijoista, ellei suurin.

(2001/C 81 E/146)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1972/00

esittäjä(t): **Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Maitokiintiöiden myynnin spekulatiiviset markkinat Galician maataloudessa yhteisen maatalouspolitiikan uudistusnäkyvien vuoksi

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta koskevat tulevaisuudennäkymät maanviljelijöille suoraan maksettavine maitokilohtaisine palkkioineen, joilla vuodesta 2005 lähtien korvataan osittain interventiohintojen aleneminen merkitsee sitä, että Galician maitoalalla, jolla on kapasiteettia paljon suurempaan tuotantoon kuin sille on sallittu, on syntymässä vahvasti spekulatiiviset markkinat, jotka heikentävät alan kehitysmahdollisuuksia YMP:n uudistuksen tullessa voimaan. Aikooko komissio toteuttaa toimia ylimääräisten valtion kiintiöiden jakamiseksi ilmaiseksi sosioekonomisiin perustein? Aikooko komissio liittyy kiintiöiden siirtomahdollisuuteen mahdollisesti samanaikaisia maiden siirtämistoimia? Käykö Galician hallitus erityisneuvotteluja komission kanssa kyseisten maitoalaa koskevien toimien haitallisten vaikutusten korjaamiseksi?

(2001/C 81 E/147)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1973/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Maitokiintiöt ja Galician maitomarkkinoiden avoimuus

Onko komissio aikonut ryhtyä toimiin Galician maidontuotannon todellisuuden tunnustamiseksi lisäämällä Galicialle myönnettyjen kiintiöiden määrää edistääkseen avoimuutta, joka nyt täysin puuttuu ja joka vaikuttaa hintoja alentavasti, mistä taas koituu vakavaa haittaa Galician pientilallisten toimeentulolle?

(2001/C 81 E/148)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1974/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Galician maidontuotannolle asetettavat lisämaksut

Vuosittainen maidontuotannon määrä Galiciassa on keskimäärin ainoastaan 44,716 kiloa tilaa kohden. Tämä luku on Espanjan valtion alhaisin, vaikka Galician osuus on 35 prosenttia koko Espanjan maidontuotannosta. Aikooko komissio näin ollen ryhtyä toimiin ylimääräisen maksun perimisen estämiseksi tiloilta, jotka eivät saavuttaneet Espanjan keskimääräisen tilakohtaisen tuotannon määrää?

(2001/C 81 E/149)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1976/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Berliinin sopimusten tarkistaminen vuonna 2003 maidon YMJ:n uudistamista silmällä pitäen

Aikooko komissio tarkistaa maidon YMJ:tä vuonna 2003 niin, että otetaan huomioon sellaiset tekijät kuin nykyisin käytettyjen jäsenvaltiokohtaisten historiallisten viitetietojen käytöstä luopuminen ja uusi tuotanto-oikeuksien jako, jolla taataan pienien ja keskisuurten perhetilojen toiminnan jatkuminen sekä takuuhintojen määrääminen pinta-alkohtaiseen 100 000 kilon tuotantomäärään saakka, jossa etusijalle asetetaan elämänlaatu ja selkeiden eläinten ruokintaa koskevien säännösten laatiminen, joissa kielletään hormonien sekä jätteistä ja eläimistä peräisin olevien tuotteiden käyttö?

**Franz Fischlerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-1972/00, E-1973/00, E-1974/00 ja E-1976/00**

(18. heinäkuuta 2000)

Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun asetuksen (ETY) N:o 3950/92 muuttamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1256/1999⁽¹⁾ 3 artiklassa säädetään seuraavasti: "Neuvosto toteuttaa vuonna 2003 komission selvityksen pohjalta lisämaksujärjestelmää koskevan välitarkastuksen tavoitteena lakkauttaa järjestelmä vuoden 2006 jälkeen". Kuitenkin vuoden 2005 alusta lähtien suoraan tuottajille maksettavaksi suunnitellut korvaukset määräytyvät nykyisin viitemäärän ("kiintiö") maitotonnina kohden. Jos neuvosto päättäisi poistaa maitokiintiöt, sen täytyisi huomioida päätöksen kaikki vaikutukset muun muassa tuen määräytymisperusteeseen ja suoraan maksettavien maksujen laskutapaan. Komissio ei ole vahvistanut kertomuksensa sisältöä eikä toimenpiteitä, joita se aikoo ehdottaa. Ei sitä paitsi olisi järkevää päättää toimenpiteistä nyt ja julkistaa ne vasta vuonna 2003 eli jättää huomiotta kulloinenkin tilanne, joka saattaa vaihdella.

Alunperin maitokiintiöiden suuruus laskettiin niin, että maidontuotanto ja mahdollinen kokonaisuus olisivat mahdollisimman tasapainoisia. Sitten määrä jaettiin jäsenvaltioiden kesken ottaen huomioon kunkin maan aikaisemmat viitemäärät. Espanjan kiintiöitä on tämän jälkeen nostettu useaan otteeseen,

jotta sen erityislaatuinen tilanne ja alueelliset ongelmat voitaisiin ottaa paremmin huomioon. Viimeksi näin tehtiin Agenda 2000:n yhteydessä. Kiintiöiden myöntäminen ja jakaminen uudelleen maidontuottajien kesken kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan samoin kuin painopisteistä ja taloudellisista edellytyksistä päättäminen. Muun muassa keinottelun estämiseksi yhteisön lainsäädännössä sallitaan vastedes myös kiintiöiden siirtäminen samanaikaisesti tilojen kanssa tai ilman niitä. Tämä tapahtuu jäsenvaltioiden sääntöjen mukaisesti.

Komissio voi neuvotella alueellisten elinten kanssa ainoastaan virallisia kansallisia kanavia käyttäen.

Komission mielestä kiintiöiden lisääminen Galiciassa ei suinkaan parantaisi maidon markkinahinnan avoimuutta vaan lisäksi jo nyt merkittävästi hintoja alentavia ylijäämiä alueella. Alan toimijoiden tulisi ennemminkin noudattaa paremmin olemassa olevia säännöksiä ja myydä koko tuotantonsa kaupalliseen jakeluun.

Kun jäsenvaltio ylittää kokonaisuudessaan maitokiintiönsä, lisämaksusta vastaavat oikeassa suhteessa kaikki ylitykseen vaikuttaneet tuottajat jäsenvaltioiden antamien sääntöjen mukaan sen jälkeen, kun mahdolliset muualla käyttämättä jätetyt kiintiöt on jaettu uudelleen. Jos tästä periaatteesta luovutaan, koko kiintiöjärjestelmä on vaarassa. Kiintiönsä ylittäneiden maidontuottajien vapauttaminen lisämaksusta merkitsee sitä, että kiintiöitä noudattaneet tuottajat vastaavat lisämaksusta, mikä ei ole hyväksyttävää.

(¹) EYVL L 160, 26.6.1999.

(2001/C 81 E/150)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1978/00

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) neuvostolle

(19. kesäkuuta 2000)

Aihe: EU-sanktiot ja Itävalta

Sisämaavaltio Itävalta, joka sijaitsee eteläisessä Keski-Euroopassa, muodostaa itäisten Alppien ja Tonavan alueen osana sekä Välimeren alueen naapurina yhden Euroopan ydinseuduista. Se on aina ollut geopoliittisen asemansa vuoksi suurten eurooppalaisten kulttuuri- ja talousalueiden risteyskohta. Grenzmark-alueesta ja Babenbergien valtakaudesta lähtien Habsburgien 600-vuotisen valtakauden kautta nykyiseen tasavaltaan asti Itävalta on yhä uudelleen ollut eurooppalaisen sivistys- ja kulttuurihistorian keskipisteessä ja vaikuttanut ratkaisevalla tavalla Eurooppaan. Itävallan talous on Ruotsia, Suomea ja Sveitsiä voimakkaammin sidottu tiiviisti EU:hun. Siten on tuskin yllättävää, että valitsijoiden suuri enemmistö kannatti 12. kesäkuuta 1994 kansanäänestyksessä maan liittymistä yhteisöön.

Itävalta ja sen kansa eivät ole ansainneet sitä, että ne suljetaan kahdenvälisen suhteiden (kuten näennäisesti väitetään) tai Eurooppa-asioiden (kuten käytännössä) ulkopuolelle.

Kysyn siksi neuvostolta, milloin se aikoo havahtua huomaamaan Itävallan merkittävät ansiot Euroopassa ja lopettaa järjestetyn sanktiopolitiikan?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Neuvosto ei ole ottanut kantaa mainittuun asiaan eikä voi näin ollen vastata arvoisalle parlamentin jäsenelle.

(2001/C 81 E/151)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1983/00**esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle***(21. kesäkuuta 2000)**Aihe:* Tanssinopettajat

Voisiko komissio ilmoittaa, onko olemassa suunnitelmia Euroopan laajuisen rekisteröintijärjestelmän luomisesta eri tanssilajien opettajille?

Onko suunnitelmia sen takaamiseksi, että yhdessä jäsenvaltiossa hankittu tanssinopettajan pätevyys tunnustetaan myös muissa jäsenvaltioissa?

Onko Euroopan unionissa suunnitteilla hankkeita, joilla rahoitettaisiin tanssikoulujen ja -laitosten toimintaa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(28. heinäkuuta 2000)*

Euroopan laajuisen rekisteröintijärjestelmän luomisesta eri tanssilajien opettajille ei ole suunnitelmia. Myöskään sen takaamiseksi, että yhdessä jäsenvaltiossa hankittu tanssinopettajan pätevyys tunnustetaan myös muissa jäsenvaltioissa ei ole suunnitelmia.

Neuvosto hyväksyi 21. joulukuuta 1988 direktiivin 89/48/ETY vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä⁽¹⁾. Yleistä järjestelmää täydennettiin kesäkuussa 1992 neuvoston direktiivillä 92/51/ETY⁽²⁾, joka koskee säänneltyjä ammatteja, joihin vaadittavan koulutuksen kesto on lyhyempi kuin kolme vuotta. Käytännössä se, kumpaa direktiiviä sovelletaan, riippuu siitä, millaista koulutustasoa vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellytetään tietyn ammatin harjoittamiseksi.

Näissä kahdessa direktiivissä vahvistetaan menettely, joka helpottaa tutkintotodistusten tunnustamista koko yhteisössä silloin, kun ammatti, jota maahanmuuttaja haluaa harjoittaa, on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty. Ammatti on säännelty silloin, kun kyseisen ammatin aloittamisen ja harjoittamisen edellytyksenä kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten mukaan on se, että ammatin harjoittajalla on tietty pätevyys.

Hakijan on jätettävä erillinen hakemus vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille. Hakemus on sen jälkeen käsiteltävä mahdollisimman nopeasti, ja ratkaisu on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen perusteltuna päätöksenä neljän kuukauden kuluessa asianomaista koskevien kaikkien asiakirjojen esittämisestä. Päätös tai se, ettei sitä ole annettu, on voitava saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Tunnustamisen edellytykset vaihtelevat sen mukaan, millaista pätevyyttä vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaaditaan ja mikä on muuttajan pätevyystaso. Perussääntönä on, että tunnustus on myönnettävä, paitsi jos vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion koulutuksessa on merkittäviä eroja. Tällaisissa tapauksissa voidaan soveltaa korvaavia toimenpiteitä. Tunnustamisesta kieltäytyminen on kuitenkin mahdollista poikkeustapauksissa, jos esimerkiksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa vaaditaan paljon korkeampaa pätevyystasoa kuin muuttajalla on.

Suunnitelmia tanssikoulujen ja -laitosten rahoittamiseksi yhteisön varoin ei ole.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EYVL L 209, 24.7.1992.

(2001/C 81 E/152)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1984/00**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) neuvostolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Komission virkamiesten osallistuminen Belgian paikallisvaaleihin

Unionin kansalaisilla on EY:n perustamissopimuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikeus äänestää ja asettua ehdokkaaksi Belgian vaaleissa.

Komissio on kuitenkin tietojemme mukaan ottanut käyttöön sisäisen määräyksen, joka tekee virkamiehille ehdokkaaksi asettautumisesta vähemmän houkuttelevaa. Ehdokkaaksi asettautuvien virkamiesten on otettava kolme kuukautta palkatonta lomaa.

Tämä on täysin ristiriidassa sen kanssa, että unionin kansalaiset, komission virkamiehet mukaan lukien, pyritään integroimaan asuinpaikkakuntansa sosiaaliseen verkostoon. Lisäksi tämä määräys heikentää olennaisesti virkamiesten osallistumista paikalliseen päätöksentekoon.

1. Myöntääkö neuvosto, että kyseinen määräys on ristiriidassa sen kanssa, että unionin kansalaiset, komission virkamiehet mukaan lukien, pyritään integroimaan asuinpaikkakuntansa sosiaaliseen verkostoon? Jos vastaus on myönteinen, aikooko neuvosto kehottaa komissiota perumaan kyseisen määräyksen? Jos vastaus on kielteinen, miten neuvoston mukaan voidaan kolmen kuukauden palkattoman loman vaatimus sovittaa yhteen sen tavoitteen kanssa, että unionin kansalaiset, komission virkamiehet mukaan lukien, pyritään integroimaan asuinpaikkakuntansa sosiaaliseen verkostoon?

2. Myöntääkö neuvosto, että kyseinen määräys heikentää olennaisesti virkamiesten osallistumista paikalliseen päätöksentekoon? Jos vastaus on myönteinen, aikooko neuvosto suosittaa komissiolle kyseisen määräyksen perumista? Jos vastaus on kielteinen, miten neuvoston mukaan voidaan kolmen kuukauden palkattoman loman vaatimus sovittaa yhteen sen tavoitteen kanssa, että komission virkamiehet osallistuvat täysimääräisesti paikalliseen päätöksentekoon?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee komission sisäistä määräystä. Kunkin toimielimen organisatorista riippumattomuutta kunnioittaen neuvosto katsoo, että kysymys olisi esitettävä komissiolle.

Olettaen, että arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama määräys on virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 15 artikla, jonka mukaan ”virkamiehen, joka on ehdolla vaalilla täytettävään julkiseen tehtävään, on haettava virkavapautta henkilökohtaisten syiden perusteella; tähän tarkoitukseen virkavapautta voi saada enintään kolme kuukautta”, neuvosto korostaa kuitenkin, että kyseinen määräys koskee kaikkien toimielinten virkamiehiä eikä sitä voida muuttaa kuin muuttamalla henkilöstösääntöjä Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 283 artiklan pohjalta.

(2001/C 81 E/153)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1986/00**esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) komissiolle**

(8. kesäkuuta 2000)

Aihe: Sokerin uusi markkinointivuosi ja sokerijuurikkaiden perushintojen säätäminen sekä Etelä-Italian alueille aiheutuvat seuraukset

Asetuksen 2038/99⁽¹⁾ perusteella komission pitäisi esittää kesän aikana ehdotus sokerin tavoitehintojen ja juurikkaiden perushinnan säätämiseksi markkinointivuotta 2001–2002 varten.

Asetuksessa säädetään sokerijuurikkaiden hintatukien vähentämisestä asteittain. Jos aiottua tukitoimien vähentämistä sovelletaan, nykyinen juurikkaiden hinta, 10 400 liiraa sataa kilogrammaa kohti, joka on jo alennettu 16 % aikaisempiin markkinointivuosiin nähden, laskee 8 500 liiraan sataa kilogrammaa kohti. Tämä aiheuttaisi vääjäämättä kriisin juurikkaiden viljelyn alalla ja erittäin vakavia seurauksia neljälle Etelä-Italiassa toimivalle sokeritehtaalle ja siten myös eteläisten alueiden työllisyystilanteelle.

Onko komissio tietoinen vakavista taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista, joita sen päätöksen soveltaminen aiheuttaisi Etelä-Italiassa sokerijuurikkaan viljelylle ja sokerintuotannolle?

Ottaako komissio asianmukaisesti huomioon asetukseen sisältyvät ohjeet, joissa taataan hitaampi eteneminen hintojen alentamisessa Etelä-Italian alueiden kohdalla? Olisiko komissio valmis arvioimaan, voisiko se ottaa käyttöön tukitoimenpiteitä, joiden avulla katettaisiin suuremmat viljelykustannukset ja epäsuotuisten alueiden viljelijöiden pienempi tuottavuus? Eikö komissio katso, että olisi paikallaan tarkistaa kiintiöiden myöntämisyjärjestelmää Italian kohdalla siten, että kiintiö B muutettaisiin ja että kiintiötä A samalla lisättäisiin köyhien alueiden tuottajille lankeavien epäoikeudenmukaisten rangaistusmaksujen rajoittamiseksi? Katsooko komissio, että olisi mahdollista säilyttää hintataso edes nykyisellään ja välttää siten erittäin vakavan kriisin syntyminen?

(¹) EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(12. heinäkuuta 2000)

Selvyyden vuoksi on syytä tähdentää, että sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2038/1999, joka pannaan täytäntöön lähiaikoina, ei vahvisteta sokerijuurikkaiden tavoitehintaa ja perushintaa markkinointivuotta 2001/2002 varten eikä etenäkään Italiassa sovellettavia ja 30. kesäkuuta 2001 asti voimassa olevia kansallisia tukijärjestelmiä.

Sen sijaan olisi uudistettava tietyt kiintiöjärjestelmät ja tuontia koskevat etuusjärjestelmät.

Komissio on siis tietoinen tilanteen vaikeudesta etenkin sokerijuurikkaiden viljelyn osalta Etelä-Italiassa.

Komissio haluaa tasapuolisuuden varmistamiseksi esittää kaksi huomautusta, jotka liittyvät parlamentin jäsenen mainitsemaan sokerijuurikkaan 16 prosentin suuruiseen hinnanalennukseen. Komissio ei aseta väitettä kyseenalaiseksi, vaan toteaa, että merkittävä osa (noin kuusi prosenttia) kyseisestä 16 prosentin alennuksesta johtuu siitä, että Italian sokerintuotanto on ollut riittävää jo markkinointivuodesta 1998/1999 lähtien. Tämän vuoksi neuvoston oli vahvistettava sokerialan perusasetuksen mukaisesti sokerialan muut kuin aluekohtaiset hinnat Italiassa. Lisäksi on totta, että alennuksen toinen puoli (jäljelle jäävät noin 10 prosenttia) johtuu sokerialan perusasetuksen 53 artiklan mukaisesti hyväksytyjen kansallisten tukien osuuden asteittaisesta supistamisesta. Kyseisessä artiklassa säädetään, että näitä tukia sovelletaan ensimmäisen kerran Italiassa markkinointivuonna 2000/2001. On kuitenkin huomattava, että nämä tilapäisiksi kutsutut kansalliset tuet, joista päätettiin ensimmäisen kerran ajanjaksoksi 1968/1969–1974/1975, ovat olleet voimassa jo 32 vuotta. Tämän vuoksi neuvosto katsoi, että kyseinen poikkeusajanjakso oli ollut riittävän pitkä sokerialan välttämättömän rakenneuudistuksen loppuunsaattamiseen. Neuvoston toi näkemysensä selkeästi esiin asiaankuuluville osapuolille tehdessään joulukuussa 1997 päätöksen nimenomaan kansallisten tukien lopettamisesta asetuksella (EY) N:o 2613/97. Jos sokerijuurikas- ja sokerialan välttämättömyyden rakenneuudistusta ei ole onnistuttu toteuttamaan Etelä-Italiassa kuluneiden 32 vuoden aikana, komissio voi ainoastaan esittää pahoittelunsa.

Edellä mainittujen syiden vuoksi komissio ei voi vastata myönteisesti niihin parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin, jotka liittyvät täydentäviin tukitoimenpiteisiin tai nykyisen hintatason säilyttämiseen Etelä-Italian osalta.

(2001/C 81 E/154)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1987/00**esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) neuvostolle**

(13. kesäkuuta 2000)

Aihe: Uskonnollisten vähemmistöjen asema Pakistanissa

Kenraali Musharrafiin kohdistuu yhä kasvavia paineita uskonnollisten puolueiden taholta. Musharraf on luvannut tehdä suurisuuntaisia uudistuksia uskonnollisten vähemmistöjen tilanteen parantamiseksi Pakistanissa, mutta nyt häntä vaaditaan luopumaan näistä hankkeista. Hän on painostuksen vuoksi suostunut luopumaan hallinnollisesta uudistuksesta koskien jumalanpilkkatapausten rekisteröintiä. Tästä ilmoitettiin 16. toukokuuta 2000, vain kaksi viikkoa sen jälkeen kun rekisteröitiin uusi jumalanpilkkatapaus, jossa syytettiin Faisalabadista olevaa 27-vuotiasta kristittyä, Kungri Masihia. Myös Pashurista kotoisin olevat kristityt veljekset Rasheed ja Salem Masih tuomittiin 35 vuoden vankeusrangaistuksiin jumalanpilkkasta toukokuun alussa. Mainitut kolme miestä ovat tuoreimmat uhrit, joita pitkään jatkunut jumalanpilkkalakien väärinkäyttö on tuottanut.

Onko neuvosto tietoinen näistä tapauksista, ja onko se esittänyt vetoomuksia näiden miesten puolesta? Aikooko neuvosto rohkaista kenraali Musharrafiä jatkamaan muitakin uudistushankkeitaan, joista voidaan mainita yhteisvaalijärjestelmän voimaansaattaminen ja madrassah-koulujen (Koraani-koulut) uudistaminen?

Vastaus

(28. syyskuuta 2000)

Neuvosto on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä esitetyistä yleisistä ongelmista ja erityisesti sotilasjohtaja Musharrafin haluttomuudesta uudistaa Pakistanin jumalanpilkkalakia. Neuvosto ei kuitenkaan toistaiseksi ole keskustellut Rasheed ja Saleem Masihin tapauksista.

Kuten tiedätte, Euroopan unionin ja Pakistanin välinen säännöllinen poliittinen vuoropuhelu samoin kuin EU:n ja Pakistanin välisen yhteistyösopimuksen allekirjoittamisprosessi on keskeytetty kenraali Musharrafin tehtyä sotilaskaappauksen, jolla Pakistanin demokraattisesti valittu hallitus syöstiin vallasta lokakuussa 1999. Neuvosto aikoo kuitenkin jatkossakin ottaa esiin suvaitsevaisuuden, uskonnonvapauden ja vähemmistöjen oikeudet Pakistanissa aina kun siihen tulee sopiva tilaisuus. Myös EU:n edustustojen päälliköt Islamabadissa ovat aiemmin ottaneet yksittäisissä ihmisoikeusongelmissa suoraan yhteyttä Pakistanin viranomaisiin, ja he tulevat tekemään niin myös tulevaisuudessa. Kenraali Musharraf esitti äskettäin Seerat-konferenssissa pitämässään puheessa kesäkuun puolivälissä islamin uskonnollisille johtajille vetoomuksen kiinnittää aiempaa enemmän huomiota ihmisoikeuksiin ja lopettaa lahkojen väliset väkivaltaisuudet maassa. Neuvosto toivoo tämän tuottavan parempia tuloksia.

Unioni jatkaa myös monenvälisellä tasolla ponnistelujaan uskontoon tai vakaumukseen perustuvan suvaitsemattomuuden ja väkivallan torjumiseksi. Tähän liittyen jäsenvaltiot tukivat äskettäin yhdessä Irlannin esittämää päätöslauselmaa kaikkien uskonnollisen suvaitsemattomuuden ja uskontoon tai vakaumukseen perustuvan syrjinnän muotojen torjumiseksi annetun julkilausuman täytäntöönpanosta. Päätöslauselma hyväksyttiin yksimielisesti Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnan 56. kokouksessa (20.3.–28.4.2000).

(2001/C 81 E/155)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1997/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan investointipankin myöntämät yksittäiset lainat Kanariansaarilla

Mikä oli Euroopan investointipankin myöntämien yksittäisten lainojen kokonaismäärä Kanariansaarilla kaudella 1994–1999? Mille aloille ja tahoille tämä rahoitus osoitettiin?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Euroopan investointipankki (EIP) on ilmoittanut komissiolle myöntäneensä vuosina 1994–1999 yksittäisiä lainoja Kanariansaarille yhteensä 363,41 miljoonaa euroa. Lainat suuntautuivat seuraaville aloille: teleliikenne, vesihuolto ja saarten neljän lentokentän parannustyöt. Lainojen tarkoituksena oli turvata mantereen ja saarten jatkuva yhteys sekä parantaa infrastruktuuria, mistä olisi hyötyä sekä saarten väestölle että matkailualalle, jonka merkitys saarten taloudessa on suuri. Lainat jakaantuivat seuraavasti:

(milj. euroa)

Vuosi	Hanke	Toteuttaja	Ala	EIP:n laina
1994	Kahden teleliikenne- ja tv-satelliitin osto, laukaisu ja käyttö	Hispasat	Teleliikenne	0,41
1994	Jäteveden käsittelyn, viemäroinnin ja vedenjakelun infrastruktuurin parannukset	Aguas de Canarias	Ympäristö	63,04
1995	Teleliikennejärjestelmän modernisointi ja laajennus	Telefónica	Teleliikenne	23,72
1996	Teleliikennejärjestelmän modernisointi ja laajennus	Telefónica	Teleliikenne	8,27
1996	Viemäroinnin ja juomavedenjakelun kehitysohjelmat	Aguas de Canarias	Ympäristö	37,68
1996	4 lentokentän parannus ja laajennus (2 Teneriffalla, 1 Lanzarotella ja 1 Fuerteventuralla)	AENA	Liikenne	27,87
1997	4 lentokentän parannus ja laajennus (2 Teneriffalla, 1 Lanzarotella ja 1 Fuerteventuralla)	AENA	Liikenne	39,25
1998	Kansallisen tieverkon parantaminen	Ministerio Fomento	Liikenne	47,45
1999	Sähköverkon vahvistaminen ja laajentaminen	Endesa	Energia	27,72
1999	Kansallisen tieverkon parantaminen	Ministerio Fomento	Liikenne	88,00
Yhteensä				363,41

Lisäksi EIP toteaa, että samana aikana sen globaalilainaohjelmasta rahoitettiin 158 pk-yrityksen investointeja yhteensä 133,04 miljoonalla eurolla.

(2001/C 81 E/156)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2012/00**esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle**

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Liikkuvien työkoneneiden käyttöä koskevien määräysten puuttuminen

1. Miksi liikkuvien työkoneneiden, esimerkiksi vaunualusteisten nosturien, markkinoinnista – tarkemmin sanottuna niiden käytöstä – on määrätty toisistaan poikkeavilla kansallisilla säännöksillä? Miksi unionissa on tällä alalla säädetty ainoastaan näiden koneiden rakenteesta (direktiivillä N:o 98/37/EY)?

2. Mitä komissio aikoo tehdä niiden valmistajien syrjimisen estämiseksi, joiden koneita ei voida käyttää erilaisten kansallisten säädösten takia?

3. Miten komissio aikoo perustella edullisen sarjatuotannon estymisen sekä tarpeettomat kustannukset, joita näiden koneiden valmistajille aiheutuu erityistuotannosta kutakin maata varten?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Koneiden ja liikkuvien työkonoiden markkinoille saattamisen ja käyttöön ottamisen ehdot kuuluvat yhteisön toimivaltaan, ja ne on sen vuoksi yhdenmukaistettu koneita koskevalla direktiivillä 98/37/EY⁽¹⁾. Näin ollen koneita, jotka täyttävät direktiivin olennaiset vaatimukset, voidaan myydä kaikissa jäsenvaltioissa.

Myös koneiden käyttö on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla. Muutetussa direktiivissä 89/655/ETY⁽²⁾ säädetään kuitenkin, että jäsenvaltiot voivat itse säätää tarvittavista vaatimuksista koneiden käytön turvallisuuden takaamiseksi sillä edellytyksellä, ettei koneisiin tarvitse tehdä muutoksia.

Työkonoiden tieliikennettä koskeva sääntely sen sijaan kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat näin ollen itse määrätä vaatimuksista, joiden ne katsovat olevan tarpeen turvallisen liikenteen takaamiseksi, kunnioittaen kuitenkin Euroopan yhteisön perustamissopimusta ja erityisesti sen 28 ja 30 artiklaa (ent. 30 ja 36 artikla).

Komissio on pyytänyt useaan otteeseen liikkuvien työkonoiden valmistajia kertomaan mahdollisesti kohdanneistaan ongelmista, mutta vastauksia ei ole saatu tähän päivään mennessä. Myös konkreettisten todisteiden puuttumisen vuoksi komissio ei yhdy arvoisan parlamentin jäsenen mielipiteeseen siitä, että koneiden kauppa olisi estynyt liikkuvien työkonoiden tieliikennettä koskevien kansallisten säästöjen seurauksena.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/37/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 207, 23.7.1998.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 89/655/ETY, annettu 30 päivänä marraskuuta 1989, työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista, EYVL L 393, 30.12.1989.

(2001/C 81 E/157)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2021/00

esittäjä(t): Gerhard Hager (NI) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin rikosoikeudellisen säännösten edistyminen

Ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi petosten ja väärennösten estämiseksi käytettäessä maksuvälineenä muuta kuin käteistä rahaa voi päätellä, että komissio käyttää uutta menetelmää jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämiseksi. Enää ei pyritä yhtenäiseen rangaistussäännösten sisältöön kaikissa jäsenvaltioissa, vaan tarkasti määriteltyyn tulokseen, joka on saavutettava kaikissa jäsenvaltioissa. Ilmeisesti enää ei siis pyritä yhtenäiseen eurooppalaiseen rikosoikeudelliseen säännöstyöhön.

Kysynkin komissiolta:

1. Miten pitkälle rikosoikeudellisen säännösten laatiminen on edistynyt?
2. Mitä kuluja tähän työhön liittyy?
3. Katsooko komissio, että tämän työn jatkaminen on yhä mielekästä jouduttaessa turvautumaan edellä mainittuun uuteen lainsäädäntömenettelyyn?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio haluaa ensinnäkin huomauttaa, että muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvistä petoksista ja väärennysrikoksista neuvoston puitepäätökseksi tehty ehdotus⁽¹⁾ ei liity Corpus jurisiin. Ehdotuksella pyritään varmistamaan, että käteisrahaan liittyvät petokset ja väärennysrikokset tunnustetaan rikoksiksi kaikissa jäsenvaltioissa, ja että niistä rangaistaan tehokkain, oikeasuhteisin ja varoittavin rangaistuksin.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan (ent. K.6 artiklan) mukaan neuvosto voi tehdä jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä puitepäätöksiä, jotka velvoittavat jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden, mutta jättävät kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot, eikä niistä seuraa välitöntä oikeusvaikutusta. Kolmannen pilarin soveltamisalaan kuuluvan lainsäädännön tekstit ovat yhdenmukaisia vain äärimmäisen poikkeuksellisissa tapauksissa.

Corpus juris -hanke ⁽²⁾ koskee yhteisöjen taloudellisten etujen rikosoikeudellista suojaa. Sen on toteuttanut Utrechtin yliopisto ja komissio on tukenut sitä 493 000 eurolla (asiantuntija-, toiminta-, käännös- ja julkaisukustannukset). Osa Corpus jurisin seurantatutkimuksesta, joka on laajuudeltaan yhteensä noin 2000 sivua, on jo julkaistu ⁽³⁾. Komissio arvioi, että näistä tutkimuksista on hyötyä jatkossakin etenkin hallitustenvälisen konferenssin yhteydessä, sillä niiden avulla voidaan selvittää Euroopan syyttäviviranomaisen perustamistarvetta. Tältä osin komissio kehottaa kysyjää tutustumaan parlamentin jäsenen Hannanin kirjalliseen kysymykseen E-2596/99 komission antamaan vastaukseen ⁽⁴⁾ sekä 28. kesäkuuta 2000 annettuun komission tiedonantoon ⁽⁵⁾. Komissio laatii täydennystä hallitustenvälisen konferenssin järjestämisestä antamaansa lausuntoon ⁽⁶⁾. Täydennyksessä hahmotellaan yhteisöjen taloudellisten etujen rikosoikeudellista suojaamista koskevaa kattavaa strategiaa ja pohditaan Euroopan syyttäviviranomaisen perustamista.

⁽¹⁾ KOM(1999) 438 lopullinen.

⁽²⁾ Corpus jurisiin voi tutustua englanniksi ja ranskaksi Internet-sivulla: <http://www.law.uu.nl/wiarda/corpus/index1.htm>.

⁽³⁾ The implementation of the Corpus Juris in the Member States, M. Delmas-Marty/J.A.E. Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000.

⁽⁴⁾ EYVL C 280 E, 3.10.2000, s. 79.

⁽⁵⁾ KOM(2000) 358 lopullinen.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 34 lopullinen.

(2001/C 81 E/158)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2037/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) neuvostolle

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Saksan ulkoministerin Joschka Fischerin ehdotus kansallisvaltioiden liitosta

Käsitteleekö Eurooppa-neuvosto HVK:n valmistelun yhteydessä Saksan ulkoministerin ehdotusta, joka laajentaisi entisestään niiden asioiden luetteloa, joita on tarkoitus käsitellä tälle vuodelle suunnitellussa perussopimusten tarkistuksessa? Katsooko neuvosto, että lisätyn yhteistyön mekanismi mahdollistaa juridisesti ulkoministeri Fischerin ehdottaman institutionaalisen uudistuksen? Olisiko mahdollista, että lisätyn yhteistyön seurauksena vain tietyt jäsenvaltiot muodostaisivat hallituksen ja kaksikamarisen parlamentin, jolloin Euroopan unionilla olisi kaksi neuvostoa, kaksi komissiota ja kaksi parlamenttia?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen on syytä tietää, että Joschka Fischer ei esittänyt ajatuksiaan täksi vuodeksi suunniteltujen perustamissopimusten uudistusten asialistan laajentamisesta neuvostolle eikä hallitusten väliselle konferenssille. Hänen näkemyksistään ei ole näin ollen keskusteltu. Olisikin täysin asiaankuulumatonta, että neuvosto ottaisi toimielimenä kantaa jonkin yksittäisen jäsenensä näkemykseen.

Arvoisa parlamentin jäsen on ehkä tietoinen siitä, että neuvostolla ei ole minkäänlaista roolia jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssissa, eikä neuvosto voi näin ollen kommentoida konferenssin työskentelyä. Sen sijaan Euroopan parlamentilla on kaksi tarkkailijaa, jotka ovat tiiviisti mukana konferenssin työskentelyn valmisteluvaiheessa.

(2001/C 81 E/159)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2040/00**esittäjä(t): Gorka Knörr Borràs (Verts/ALE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Rakennerahastot

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta miljoonaa euroa Andalusiassa, Galician, Navarran, Baskimaan ja Katalonian autonomiset alueet saavat rakennerahastojen tukea ajanjaksolla 2000–2006? Voiko komissio eritellä tästä määrästä EAKR:n, ESR:n, EMOTR:n ja KOR:n sekä Leader+-, Interreg-, Urban- ja Equal-yhteisöaloitteiden osuuden?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Tällä hetkellä on mahdotonta arvioida tarkasti, kuinka paljon Andalusiassa, Galician, Navarran, Baskimaan ja Katalonian autonomiset alueet saavat rakennerahastojen tukea ja miten määrärahat jakautuvat ohjelmakaudella 2000–2006. Itse asiassa Espanjan viranomaisten kanssa neuvotellaan parhaillaan tavoitteisiin 1 ja 2 liittyvistä tukitoimista Espanjassa.

Komissio on antanut kaikille jäsenvaltioille ehdotuksen käytettävissä olevien määrärahojen jakamisesta eri tavoite 1 ja 2 -alueiden kesken. Ehdotus perustuu komission kaikkiin jäsenvaltioihin soveltamiin menetelmiin. Komissio lähettää suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle kopion Espanjaa koskevasta ehdotuksesta.

Lisäksi on kuitenkin korostettava, että ehdotus on vain ohjeellinen eikä sulje pois mahdollisuutta sisällyttää tavoitteeseen 1 useiden alueiden välisiä temaattisia ohjelmia. Lopullisesta jaosta päätetään yhteisymmärryksessä jäsenvaltion ja komission kesken, kun yhteisön tukikehykset ja yhtenäiset ohjelma-asiakirjat hyväksytään.

On mahdotonta arvioida tässä vaiheessa, kuinka paljon tukea kyseisille alueille myönnetään Interreg-, Urban-, Equal- ja Leader-yhteisöaloitteista.

Mitä tulee tavoitetta 3 koskeviin Euroopan sosiaalirahaston määrärahoihin, tukitoimista keskustellaan parhaillaan Espanjan viranomaisten kanssa. Espanjalle on myönnetty tavoitetta 3 varten yhteensä 2 140 miljoonaa euroa (vuoden 1999 hintoina). Se jaetaan alueiden (38,07 %) ja keskushallinnon (61,93 %) hallintoimien tukitoimien kesken. Komissio ilmoittaa suoraan parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle, miten myönnettyt varat jakaantuvat alueiden sisällä ja alueiden kesken. Myös tämä tieto on suunta-antava.

(2001/C 81 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2051/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: Viinin sekä väkevien ja muiden alkoholituotteiden tuoteselosteet

Voisiko komissio kertoa, miksi ei viineihin, väkeviin ja muihin alkoholituotteisiin tarvitse laittaa elintarvikkeissa käytettäviä tuoteselosteita, joissa mainittaisiin myös lisäaineet?

Ilmoittaisiko komissio, aikooko se ehdottaa informatiivisempien tuoteselosteiden käyttöä, jotta kuluttajat saisivat tarkemman käsityksen juomansa alkoholituotteen sisällöstä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ alkuperäisen version 6 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavasti: ”Yli 1,2 tilavuusprosenttia alkoholia sisältävien juomien osalta neuvosto päättää komission ehdotuksesta ainesosien merkitsemistä ja mahdollisesti alkoholipitoisuuden ilmoittamista koskevista säännöksistä neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta”.

Näiden tuotteiden erityisluonteen vuoksi niihin ei voida soveltaa sellaisenaan säädöksiä, jotka on asetettu yleistä elintarvikkeiden ainesosien luettelemista koskevassa direktiivissä.

Komissio esitti näin ollen lokakuussa 1982 neuvostolle ensimmäisen ehdotuksen alkoholipitoisuuden ilmoittamisesta ja ainesosien luettelon mainitsemisesta alkoholijuomien pakkausmerkinnöissä. Ainesosien luetteloa koskevaa ehdotuksen osaa ei hyväksytty, ja sitä käsiteltiin uudestaan huhtikuussa 1992 neuvostolle toimitetussa uudessa ehdotuksessa, joka ei kuitenkaan saanut määränemmistöä tuekseen.

Komissio esitti Euroopan parlamentille ja neuvostolle uuden ehdotuksen helmikuussa 1997⁽²⁾. Ehdotus oli parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä helmikuussa 1999, ja komissio esitti muutetun ehdotuksen neuvostolle heinäkuussa 1999⁽³⁾.

Neuvosto ei tähän mennessä ole vielä alkanut käsitellä tätä ehdotusta. Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että kuluttajille on tarjottava enemmän tietoa alkoholijuomien ainesosista.

Ottaen kuitenkin huomioon yhdenmukaistamiseen liittyvät vaikeudet tällä alalla jäsenvaltiot voivat kunhan noudattavat EY:n perustamissopimuksen määräyksiä antaa omia määräyksiään, joilla veloitetaan luettelemaan joidenkin sellaisten alkoholijuomien ainesosat, joihin ei sovelleta erityistä pakkausmerkintöjä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 79/112/ETY, annettu 18. joulukuuta 1978, kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 33, 8.2.1979, Euroopan parlamentin ja neuvoston 20. maaliskuuta 2000 antamalla direktiivillä 2000/13/EY kodifioitu direktiivi) EYVL L 109, 6.5.2000.

⁽²⁾ EYVL C 106, 4.4.1997.

⁽³⁾ KOM(1999) 339 lopullinen.

(2001/C 81 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2052/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) neuvostolle

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: Poliittisten puolueiden kieltäminen

Huomioni on kiinnittynyt Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklaan, jonka otsikkona on ”kokoon-tumis- ja yhdistymisvapaus” ja siinä puhutaan ”oikeudesta osallistua rauhanomaisiin kokouksiin, mikä käsittää myös oikeuden perustaa muiden kanssa ammattiyhdistysliikkeitä ja poliittisia puolueita sekä liittyä niihin”.

Puolueeni tukee koko tätä artiklaa ja uskoo, että kaikkien yhteiskuntien on ehdottomasti taattava oikeus osallistua rauhanomaisiin kokouksiin, oikeus perustaa ammattiyhdistysliikkeitä ja liittyä niihin sekä oikeus perustaa poliittisia puolueita.

Euroopan parlamentti hyväksyi kuitenkin hiljattain ehdotuksia, että myöhemmin tänä vuonna pidettävässä hallitustenvälisessä konferenssissa voitaisiin keskustella sellaisten puolueiden kieltämisestä kuin Jörg Haiderin vapauspuolue Itävallassa. Haluaisin tietää, miten Euroopan unioni voi ajatella yhdenkään poliittisen puolueen kieltämistä; silloinhan rikottaisiin Euroopan unionin perusoikeuskirjan ehdotettua 17 artiklaa?

Aikooko neuvosto luopua ehdotuksista kieltää joidenkin poliittisten puolueiden toiminta Euroopan unionin sisällä?

Vastaus

(10. lokakuuta 2000)

Arvoisan parlamentinjäsenen esittämää kysymystä ei ole koskaan käsitelty neuvostossa.

(2001/C 81 E/162)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2056/00

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: Balkanilaisten laitton maahanmuutto Apuliaan

Jo vuosien ajan pääasiassa Balkanin niemimaalta tulevat laittomat maahanmuuttajat ovat päätyneet Apulian rannikolle. Tällä on rikollisuuteen (aseiden ja huumausaineiden laitton kauppa, prostituutio), turvallisuuteen ja talouteen (matkailualalle aiheutuvat vahingot) liittyviä vaikutuksia.

Maahanmuuttajat käyttävät mitä tahansa kulkuvälineitä, kuten kiikkeriä kumiveneitä ja muita aluksia, mikä saattaa miehistön ja matkustajat (etenkin naiset ja lapset) hengenvaaraan.

Aikooko komissio parantaa laiva- ja lentoliikenteen palveluja Apulian ja Euroopan maiden, etenkin Balkanin maiden välillä, jotta vähennettäisiin laittomien maahanmuuttajien luvattomia kuljetuksia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Komissio haluaa huomauttaa, että sen estämättä, mitä määrätään EY:n perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohdassa (ent. 84 artiklassa), laiva- ja lentoliikenteen palvelujen parantaminen Apulian ja Balkanin maiden välillä ei ole komission vaan Italian viranomaisten päätösvaltaan kuuluva asia.

Sitä paitsi komissio katsoo, että Balkanilta Apuliaan suuntautuvassa laittomassa maahanmuutossa kuljetuskapasiteetin puutteellisuus ei suinkaan ole syynä siihen, että niin monet maahanmuuttajat turvautuvat järjestäytyneisiin rikollisverkkoihin, jotka salakuljettavat heidät Apulian rannikolle vaarallisissa olosuhteissa.

Komissio ei näin ollen aio ehdottaa laiva- ja lentoliikenteen palvelujen kehittämistä Apulian ja Balkanin maiden välillä.

(2001/C 81 E/163)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2060/00

esittäjä(t): Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: Tacis-, Phare-, Med-, EKR- ja AL – Aasia ja Latinalainen Amerikka -ohjelmiin liittyvät sopimukset

Euroopan unionin tukema yhteistyö on erittäin tärkeää monien kolmansien maiden kehitykselle. Voiko komissio kertoa Euroopan unionin jäsenvaltioiden viimeisten viiden vuoden aikana yrityksille myöntämistä

Tacis-, Phare-, Med-, EKR-, ja AL – Aasia ja Latinalainen Amerikka -ohjelmiin liittyvistä sopimuksista seuraavat tiedot (vuosittain ja koko jakson ajalta):

1. sopimusten määrä ja
2. sopimusten kokonaisarvo?

Voiko komissio kertoa näiden molempien kohtien osalta, mikä oli suoraan myönnettyjen sopimusten ja tarjouskilpailun kautta myönnettyjen sopimusten osuus sekä sen, kuka ne myönsi (komissio vai edunsaajat)?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2000)

Vuoteen 1998 saakka, jolloin yhteinen ulkomaanavun toimiala (SCR) perustettiin, ulkomaanapua koskevia yhteisön ohjelmia hallinnoi komission viisi pääosastoa. Kuhunkin näistä ohjelmista sovellettiin erittäin monimutkaisia sääntöjä ja menettelyjä.

Kolmansille maille suunnatun avun hallinnointirakenteen pirstaleisuuden vuoksi oli mahdotonta luoda atk-järjestelmää arvoisan parlamentin jäsenen toivoman sopimuksia ja rahoitusta koskevan tiedon tuottamiseksi, Euroopan kehitysrahastosta (EKR) rahoitettuja sopimuksia lukuun ottamatta. Komissio on aloittanut tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavan atk-järjestelmän kehittämisen.

Jo nyt SCR:n verkkosivuilla⁽¹⁾ kohdassa "Tender opportunities and calls for proposals" (tarjous- ja ehdotuspyynnöt) on saatavilla ennakoilmoitukset, sopimusilmoitukset, joista ilmenevät valinta- ja ratkaisuperusteet, sekä jälki-ilmoitukset, jotka sisältävät valintamenettelyjä sekä tarjous- ja ehdotuspyyntöjä koskevia tietoja.

Komissio toimittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle jäljennöksen saatavilla olevista vuosikertomuksista, jotka koskevat Euroopan kehitysrahastosta (EKR) rahoitettuja sopimuksia.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/scr/tender/index_en.htm.

(2001/C 81 E/164)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2063/00

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Konkreettiset toimet ulkopoliittikkaa koskevien määrärahojen täytäntöönpanon tarkistamiseksi

Komission jäsen Patten esitti 5. kesäkuuta 2000 Euroopan parlamentille graafisia tilastotietoja, jotka osoittivat rahoitusnäkymien otsakkeessa 4 olevat erot talousarviota koskevan poliittisen päätöksenteon ja talousarvion tehokkaan täytäntöönpanon välillä sekä maksusitoumus- että maksumäärärahoissa.

Mihin konkreettisiin toimiin on ryhdytty komission työskentelytapojen, asiaan liittyviin ohjelmiin sovellettavien normien ja ohjelmia hallinnoivien henkilöiden suhteen, jotta tämä puute korjattaisiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2000)

Komission ulkosuhteista vastaava jäsen esitti eri ulkosuhdeohjelmien maksamatta oleviin määriin liittyviä tilastotietoja. Maksamatta olevat määrät ovat budjetoitujen summien ja kyseisille ohjelmille maksettujen summien välinen erotus. Maksamatta olevat määrät ovat yksi indikaattori siitä, miten ohjelmat edistyvät käytännössä. Poikkeuksellinen korkea tai jatkuvasti kasvava maksamattomien määrien luku voi olla merkki siitä, että ohjelman varojen käytössä on ongelmia.

Varojenkäyttöongelmat voivat johtua niin edunsaajasta kuin rahoittajastakin. Ongelmia voivat aiheuttaa poikkeuksellisen raskas lainsäädäntö, käytettävissä olevan henkilöstön vähyys, ulkoiset syyt (luonnonkatastrofit) ja poliittiset tai organisatoriset muutokset edunsaajayhteisöissä.

Komissio on hyväksynyt kolmansiin maihin suuntautuvan avun hallinnon uudistustoimenpiteet, joiden päämääränä on parantaa avustusohjelmien täytäntöönpanoa ja tehokkuutta⁽¹⁾. Komission tiedonanto sisältää toimintasuunnitelman, jota täydentää yksityiskohtainen aikataulu toimenpiteistä, jotka komissio aikoo toteuttaa. Tällaisia toimenpiteitä ovat mm. yhteisen ulkosuhteiden toimialan (SCR:n) muuttaminen yhdeksi virastoksi ja hallinnon sisäinen ja ulkoinen hajauttaminen. Kysymystä inhimillisistä voimavaroista, mukaan luettuina nykyisten teknisen avun toimistojen henkilökunta, käsitellään syyskuussa esitettävän vuoden 2001 alustavan talousarvioesityksen (ATE:n) oikaisukirjelmän yhteydessä. Tehokkaammalla hallinnon hajauttamisella on vaikutuksia budjettiin, joten se onnistuu vain tarvittavien määrärahojen avulla.

⁽¹⁾ SEC(2000) 814.

(2001/C 81 E/165)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2066/00

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailut 2000 ja lippujen pimeä kauppa

Ranskan oikeuslaitos tutkii parhaillaan ISL-Ranskaa eli markkinointitoimisto ISL:n tytäryhtiötä, joka on Euro 2000 -säätien tärkein kumppani jalkapallon Euroopan mestaruuskilpailujen järjestämisessä.

ISL-Ranskan epäillään myyneen sille Ranskassa vuonna 1998 pidettyjen Euroopan mestaruuskilpailujen aikana annetut pääsyliput pimeillä markkinoilla. Emoyritys ISL on todennäköisesti ollut tietoinen näistä toimista.

Vuoden 1998 Euroopan mestaruuskilpailujen pääsylippujen myyntiin liittyneet ongelmat johtivat tuolloin siihen, että Euroopan komissio aloitti tutkimuksen ISL:n mahdollisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta.

Myös vuoden 2000 kisojen yhteydessä pääsylippujen pimeän kaupan on todettu olevan vilkasta, ja huolimatta lippujen varustamisesta nimellä, tämä myynti näyttää kasvaneen viime viikkoina.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin Euro 2000 -säätien kanssa on ryhdytty pääsylippujen pimeän kaupan estämiseksi vuoden 2000 Euroopan mestaruuskilpailujen yhteydessä?
2. Voiko komissio ilmoittaa, mitä opittiin vuoden 1998 tapahtumista ja mihin toimiin ISL:n kanssa on ryhdytty pääsylippujen pimeän kaupan estämiseksi?
3. Katsooko komissiokin, että tiiviimpi eurooppalainen yhteistyö esimerkiksi tietojen vaihdon alalla voi yleisesti vaikuttaa pääsylippujen pimeän kaupan torjuntaan?
4. Aikooko komissio ryhtyä uusiin yhteisön toimiin pääsylippujen pimeän kaupan torjumiseksi yhteisesti?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Euro 2000 -tapahtuman lipunmyyntijärjestelyistä vastasi kisojen järjestäjä Euroopan jalkapalloliitto (UEFA), joka toimi paikallisen järjestelykomitean Euro 2000 -säätien kautta. Järjestelyistä ilmoitettiin komissiolle maaliskuussa 1999 sen selvittämiseksi, vastasivatko ne EY:n kilpailusääntöjä. Komissio ei keskustellut Euro 2000 -säätien eikä ISL:n kanssa siitä, soveltuisivatko UEFAn suunnittelemaat toimenpiteet estämään lippujen myynnin mustassa pörssissä.

Komissio ilmoitti UEFA:lle 7. kesäkuuta 2000 hallinnollisella kirjeellä, että ilmoitetut myyntijärjestelyt vastasivat EY:n kilpailusääntöjä. Tämä koski myös järjestelyitä, jotka turvallisuussyistä olivat tarpeen mustan pörssin lippujen myynnin estämiseksi. Komissio oli erityisen tyytyväinen UEFA:n päätökseen tarjota eurooppalaisille kuluttajille todellinen mahdollisuus saada lippuja kaikkiin otteluihin reiluin ja tasapuolisin edellytyksin aina kun tämä oli mahdollista ottaen huomioon, että lippuja oli tarjottava myös eri osanottajamaiden kannattajille. UEFA:n järjestelyt olivat täysin erilaiset kuin vuoden 1998 jalkapallon maailmanmestaruuskisoja edeltäneet järjestelyt, jotka syrjivät Ranskan ulkopuolella asuvia kuluttajia ja joiden vuoksi komissio ryhtyi toimenpiteisiin kisojen paikallista järjestelykomiteaa vastaan.

Komissio on sitä mieltä, että taistelussa mustan pörssin lippuja vastaan tarvitaan tiiviimpää eurooppalaista yhteistyötä tietojen vaihdon alalla erityisesti poliisivoimien välillä. Tietojen vaihdossa on kuitenkin aina noudatettava tietosuojaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

Euro 2000 -tapahtuman järjestelyt arvioidaan hollantilaisten ja belgialaisten yhteishankkeessa, joka saa taloudellista tukea poliisi- ja tulliyhteistyötä koskevasta yhteisön OISIN-ohjelmasta. Komissio odottaa arviointihankkeen tuloksia ennen kuin se päättää, onko yhteisön toteutettava lisätoimenpiteitä esim. lippujen mustan pörssin kauppaa vastaan.

(2001/C 81 E/166)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2070/00

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Turkin tekstiili- ja pitsiteollisuus

Investoiko Euroopan unioni merkittävästi Turkin tekstiiliteollisuuteen? Jos investoi, tapahtuuko tämä jäsenvaltioiden tekstiiliteollisuuden kustannuksella? Aikooko EU myöntää talousarviostaan lisää määrärahoja Turkin tekstiiliteollisuuden tehtäviin investointeihin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Yhteisön budjetista ei ole rahoitettu Turkin tekstiiliteollisuuden investointeja.

Ehdotus neuvoston asetukseksi Turkin taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi toteutettavien toimien täytäntöönpanosta⁽¹⁾ on parhaillaan käsiteltävänä neuvoston ja parlamentin välillä. Neuvosto hyväksyi yhteisen kannan 14 päivänä kesäkuuta 2000. Asetusluonnoksessa edellytetään muun muassa, että Turkin teollisuuden nykyaikaistamista tuettaisiin.

Turkin tekstiiliteollisuutta koskevien yksittäisten toimien osalta arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään palaamaan vastaukseen, joka annettiin Nicholas Cleggin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1921/00⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 408, 29.12.1998.

⁽²⁾ EYVL C 72 E, 6.3.2001, s. 149.

(2001/C 81 E/167)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2072/00**esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle***(27. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnettävä perusrahoitus

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon vuonna 1999 myönnettiin tarkalleen perusrahoitusta kansalaisjärjestöille, jotka työskentelevät rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän poistamiseksi? Mitkä eri järjestöt saivat perusrahoitusta? Mistä budjettikohdista perusrahoitus tarkalleen myönnettiin? Entä vuonna 1998 ja 1997?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt saavat tätä rahoitusta tämänhetkisten suunnitelmien mukaan vuonna 2000 ja 2001? Mistä budjettikohdista määrärahat myönnetään?

(2001/C 81 E/168)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2073/00**esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle***(27. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Ikään perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon vuonna 1999 tarkalleen myönnettiin perusrahoitusta kansalaisjärjestöille, jotka työskentelevät ikään perustuvan syrjinnän poistamiseksi? Mitkä eri järjestöt saivat perusrahoitusta? Mistä budjettikohdista se tarkalleen myönnettiin? Entä vuonna 1998 ja 1997?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt saavat tätä rahoitusta tämänhetkisten suunnitelmien mukaan vuonna 2000 ja 2001? Mistä budjettikohdista määrärahat myönnetään?

(2001/C 81 E/169)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2074/00**esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle***(27. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Uskontoon ja vakaumukseen perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon vuonna 1999 tarkalleen myönnettiin perusrahoitusta kansalaisjärjestöille, jotka työskentelevät uskontoon ja vakaumukseen perustuvan syrjinnän poistamiseksi? Mitkä eri järjestöt saivat perusrahoitusta? Mistä budjettikohdista se tarkalleen myönnettiin? Entä vuonna 1998 ja 1997?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt saavat tätä rahoitusta tämänhetkisten suunnitelmien mukaan vuonna 2000 ja 2001? Mistä budjettikohdista määrärahat myönnetään?

(2001/C 81 E/170)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2075/00**esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle***(29. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Seksuaaliseen suuntautuneisuuteen perustuvan syrjinnän poistamisen alalla työskenteleville kansalaisjärjestöille myönnetty perusrahoitus

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon vuonna 1999 tarkalleen myönnettiin perusrahoitusta kansalaisjärjestöille, jotka työskentelevät seksuaaliseen suuntautuneisuuteen perustuvan syrjinnän poistamiseksi? Mitkä eri järjestöt saivat perusrahoitusta? Mistä budjettikohdista se tarkalleen myönnettiin? Entä vuonna 1998 ja 1997?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä järjestöt saavat tätä rahoitusta tämänhetkisten suunnitelmien mukaan vuonna 2000 ja 2001? Mistä budjettikohdista määrärahat myönnetään?

**Anna Diamantopouloun komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2072/00, E-2073/00, E-2074/00 ja E-2075/00**

(15. syyskuuta 2000)

Rasismien torjuntaan osallistuvien järjestöjen eurooppalaisen verkoston luomista valmisteleviin toimenpiteisiin myönnettiin 214 638 euroa vuonna 1997 budjettikohdasta B3-4114. Rasismien vastaisen eurooppalaisen verkoston ensimmäisenä toimintavuonna vuonna 1998 budjettikohdasta B3-4114 myönnettiin 602 866 euroa ajanjaksolle 1. joulukuuta 1998-31. joulukuuta 1999. Vuoden 1999 talousarviosta ei myönnetty määrärahoja rotuun ja etniseen alkuperään perustuvan syrjinnän alalla toimivien kansalaisjärjestöjen käyttömenoihin, koska kyseisen budjettikohdan selvitysosassa ei sallittu käyttömenojen rahoittamista ja koska komissio pystyi kattamaan rasismien vastaisen eurooppalaisen verkoston kulut vuonna 1999 vuoden 1998 talousarviosta. Vuonna 2000 rasismien vastaiselle eurooppalaiselle verkostolle myönnettiin käyttömenotukea budjettikohdan B5-803 selvitysosan perusteella. Tukea on myönnetty yhteensä 1 320 432 euroa ajanjaksolle 1. tammikuuta 2000-30. kesäkuuta 2001.

Yhteisön vuosien 1997, 1998 ja 1999 talousarvioista ei myönnetty tukea ikään, uskontoon tai vakaumukseen tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän alalla toimivien kansalaisjärjestöjen käyttömenoihin. Komissio järjesti kuitenkin vuonna 2000 ehdotuspyynnön tuen järjestämisestä Euroopan laajuisesti syrjinnän torjunnassa toimivien järjestöjen koordinoitaville toimille. Komissio tekee nyt pyynnön perusteella tukisopimuksia useiden erityyppisten järjestöjen kanssa. Osa niistä saattaa toimia rotuun, ikään, uskontoon, vakaumukseen tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjunnassa. Tiedot tukea saaneista järjestöistä julkaistaan komission web-sivustolla

(http://europa.eu.int/comm/employment_social/soc-prot/disable/index_en.htm).

Vuonna 2001 syrjinnän torjunnan alalla Euroopan laajuisesti toimiville kansalaisjärjestöille annettava perusrahoitus kuuluu syrjinnän torjuntaa koskevan toimintaohjelman alaan. Ohjelma on parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä. Ohjelma perustuu EY:n perustamissopimuksen 13 artiklaan, ja siinä käsitellään rotuun ja etniseen alkuperään, uskontoon ja vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään ja sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Komissio on ehdottanut, että kriteerit Euroopan tasolla toimivien kansalaisjärjestöjen valitsemiseksi olisi vahvistettava yhdessä ohjelman komitean kanssa. Näiden kriteerien perusteella on sitten tarkoitus järjestää ehdotuspyyntö. Tässä vaiheessa ei näin ollen ole mahdollista sanoa, mitkä järjestöt saavat rahoitusta.

(2001/C 81 E/171)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2077/00

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(29. kesäkuuta 2000)

Aihe: Työaikadirektiivi (93/104/EY)

Työaikadirektiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 18 artiklan 1 kohdan b (i) alakohdassa säädetään, että työnantajan on pidettävä ajan tasalla olevaa luetteloa kaikista työntekijöistä, jotka työskentelevät enemmän kuin 48 tuntia viikossa.

Onko komissio tyytyväinen siihen, että tämä säännös on kokonaisuudessaan saatettu osaksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöä säädöksellä SI 1999/3372?

⁽¹⁾ EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23. marraskuuta 1993 annetun direktiivin 93/104/EY 18 artiklan 6 kohdassa säädetään, että komissio antaa joka viides vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta kaikissa jäsenvaltioissa.

Tämän täytäntöönpanokertomuksen laadinta on komissiossa nyt loppuvaiheissaan. Kun komissio on antanut kertomuksen, se toimittaa sen parlamentille.

(2001/C 81 E/172)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2090/00

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(28. kesäkuuta 2000)

Aihe: Euromed

Onko komissio tietoinen Almerían kaupunkiin suunnitellusta Euromed-rautatiestä?

Rahoittaako EU tätä hanketta osittain tai kokonaan?

Mikäli EU rahoittaa sitä, mistä yhteisön rahastosta ja kuinka paljon?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Almerían kaupunkiin Murcian alueen läpi kulkevan, niin kutsutun Euromed-rautatieen laajennus mainitaan Espanjan tavoite 1 -alueiden aluekehityssuunnitelmassa ja se on yksi Andalusiassa alueen tärkeimmistä hankkeista vuosina 2000–2006. Hanke mainitaan myös vuosia 2000–2007 koskevassa Espanjan infrastruktuurisuunnitelmassa. Koska neuvottelut siitä, myönnetäänkö kyseiselle tavoite 1 -alueelle tukea rakennerahastoista, ovat yhä kesken, on mahdotonta sanoa, tuetaanko hanketta tältä taholta.

Toisaalta kyseinen linja ei kuulu Euroopanlaajuiseen rautatieverkkoon (TEN) eikä se siksi voi saada koheesiorahaston tukea eikä Euroopanlaajuisten verkkojen budjettikohdasta myönnettävää tukea.

(2001/C 81 E/173)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2092/00

esittäjä(t): Reino Paasilinna (PSE) ja Ulpu Iivari (PSE) komissiolle

(28. kesäkuuta 2000)

Aihe: Maantieteellisten markkinoiden määrittely

Komissio on omaksunut ankaran linjan määritellessään käsitettä ”merkitykselliset markkinat”, silloin kun se puuttuu yrityskauppoihin, fuusioihin tai tiettyjen sopimusten tekoon. Komissio on kieltänyt edellä mainittuja toimenpiteitä tai asettanut niille ehtoja, jos näillä on ollut vaikutusta merkityksellisille tuotemarkkinoille tai maantieteellisille markkinoille siten, että määräävä markkina-asema syntyy tai vahvistuu. Komission tulkinta merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden määrittelyssä poikkeaa kuitenkin yritysten markkinakäsitteestä. Yritykset tarkoittavat markkina-alueella myyntialuettaan tai teollisuudenalaa, jolla ne toimivat. Tiedustelemme komissiolta, mihin sen tulkinta määräävästä markkina-asetuksesta perustuu? Miten komissio perustelee sen, että sen tulkinta eroaa niin perusteellisesti yritysten markkinakäsitteestä?

Käytännössä komission tähänastinen tulkinta on edellä olevien periaatteiden osalta johtanut siihen, että erityisesti taloudellisesti pieniltä markkina-alueilta tulevat yritykset ovat pitäneet epäoikeudenmukaisena komission puuttumista niiden välisiin yhteistyöjärjestelyihin. Kilpailusääntöjen nykyinen soveltaminen saattaa epätasa-arvoiseen asemaan yritysjärjestelyt, jotka tapahtuvat EU:n laajoilla ja harvaan asutuilla laita-alueilla verrattuna siihen, että ne toteutettaisiin EU-alueen ytimessä. Reuna-alueiden yhteenliittymiin, vaikka niiden markkinaosuus olisi vähäinen, on puututtu herkemmin kuin tapauksiin, joissa markkinaosuus on tuntuvasti suurempi. Vastaavaan yhteenliittymään EU:n ytimessä ei ole puututtu. Tiedustelemme komissiolta, miten se aikoo ottaa huomioon kyseisen epäkohdan ja huolehtia siitä, että markkina-alueitulkinta ei vahingoita pienillä markkina-alueilla olevien kilpailukykyisten yksiköiden syntymistä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2000)

Pitää paikkansa, että fuusioita tai kilpailua rajoittavia toimia arvioitaessa "merkityksellisten markkinoiden" käsite voi poiketa muualla käytetyistä markkinoiden määritelmistä, yritysten käyttämät määritelmät mukaan luettuina. Yritykset voivat tarkoittaa "markkinoilla" esimerkiksi vain aluetta, jolla ne myyvät tuotteitaan, tai viitata niillä väljästi toimialaansa. Tämä ei ole sama kuin EY:n kilpailusäännöissä käytetty "merkitykselliset markkinat", jolla on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkintaan perustuva juridinen ja taloudellinen merkitys.

Jälkimmäisessä merkityksessä markkinoiden määrittely on väline, jolla määritellään ja kuvataan yritysten välisen kilpailun rajat. Määrittelyllä laaditaan kehikko, jossa komissio kilpailupolitiikkaa soveltaa. Markkinoiden määrittelyn päätarkoitus on selvittää järjestelmällisesti ne kilpailun muodostamat rajoitteet, jotka yritykset joutuvat kohtaamaan. Markkinoiden määrittelyn tarkoitus on niin tuotemarkkinoiden kuin maantieteellistenkin markkinoiden osalta selvittää, mitkä tutkittavien yritysten kilpailijoista pystyvät rajoittamaan kyseisten yritysten toimintaa siten, että nämä joutuvat ottamaan huomioon tehokkaan kilpailupaineen. Tästä näkökulmasta markkinoiden määrittely mahdollistaa markkinaosuuksien laskemisen tavalla, jolla saadaan merkityksellistä tietoa kyseisten yritysten markkinavoimasta.

Näitä periaatteita sovelletaan kaikkiin yritysten sulautumistapauksiin (kuten myös EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan (ent. 85 ja 86 artikla) soveltamistapauksiin). Komissio ei ole arvoisien parlamentin jäsenten kanssa samaa mieltä siitä, että sen kilpailupolitiikkaa olisi johtanut pienemmillä markkina-alueilla toimivien yritysten yrityskauppojen syrjivään kohteluun. Koska kysymyksessä ei nimetä mitään tapausta, jossa arvoisien kysyjien mielestä syrjintää olisi tapahtunut, komissio havainnollistaa edellä esitettyä käyttämällä esimerkkinä Volvon ja Scanian tapausta.

Komissio päätti 14. maaliskuuta 2000 julistaa kahden ruotsalaisen raskaiden ajoneuvojen valmistajan ehdotetun fuusion yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Päätöksen perusteena oli se, että nämä kaksi yritystä olisivat sulautuneena saaneet määrävän markkina-aseman 15:llä raskaiden kuorma-autojen ja linja-autojen merkityksellisillä markkinoilla Tanskassa, Suomessa, Irlannissa, Norjassa, Ruotsissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Päätöksen julkistamisen jälkeen jotkut kommentaattorit esittivät samantapaisia kysymyksiä kuin arvoiset parlamentin jäsenet siitä, otetaanko sulautuma-asetuksessa (neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, yrityskeskittymien valvonnasta (!)) riittävästi huomioon sellaisten pienten jäsenvaltioiden tilanne, joissa jokin toimiala on erityisen merkittävä.

Tässä yhteydessä on korostettava, että keskittymien valvonnan tarkoitus on varmistaa, että määrääviä markkina-asemia ei luoda tai vahvisteta millään merkityksellisillä markkinoilla (riippumatta siitä, ovatko kyseiset markkinat pienet vai suuret). Monilta niistä markkinoista, joihin Volvon ja Scanian fuusio olisi vaikuttanut, olisi kilpailu poistunut miltei kokonaan. Fuusio voidaan hyväksyä vain jos se ei luo tällaisia ongelmia. Valitettavasti kilpailun poistuminen näytti huolestuttavalta vielä sittenkin kun Volvon ehdottamia sitoumuksia oli huolellisesti tutkittu.

On myös muistettava, että Volvon ja Scanian kaltaisten yritysten menestys on perustunut pitkälti juuri niiden väliseen kilpailuun. Se selittää suurelta osin, miksi niistä on tullut menestyviä kansainvälisiä yrityksiä, jotka ovat myyneet yli 80 prosenttia tuotannostaan Pohjoismaiden ulkopuolelle. Myös toimialan kannalta on siksi epäselvää, miksi olisi kenenkään edun mukaista, että tällaisten yhtiöiden välinen kilpailu poistettaisiin fuusioimalla ne keskenään.

Jos määrääviin markkina-asemiin johtavat fuusiot sallittaisiin edes pienillä kotimarkkinoilla, se johtaisi pienissä jäsenvaltioissa olevien asiakkaiden ja kuluttajien syrjintään sen lisäksi, että se olisi sulautuma-asetuksen vastaista. Määrävä markkina-asema vaikuttaisi näihin asiakkaisiin eikä heitä suojattaisi siltä samalla tavoin kuin suuressa jäsenvaltiossa asuvia asiakkaita. Se johtaisi myös suurten jäsenvaltioiden yritysten syrjintään, koska niiltä estettäisiin pääsy määrävässä markkina-asemassa olevan yrityksen markkinoille, kun taas sulautunut yritys voisi päästä avoimempien (ja mahdollisesti suurempien) jäsenvaltioiden markkinoille. Suurten jäsenvaltioiden yrityksiä syrjittäisiin myös siksi, että ne eivät voisi vaatia tätä "pienien markkinoiden suojaa".

Pienissä jäsenvaltioissa toimivia yrityksiä, joilla on kotimarkkinoillaan suuret markkinaosuudet, kuten Volvolla ja Scanialla, ei varmasti estetä laajentumasta fuusioiden avulla. Itse asiassa niillä on paljon mahdollisuuksia rajatylittäviin sulautumiin, minkä osoittaa jo se, että kumpikin on ryhtynyt uusiin yhteistyöhankkeisiin (Volkswagenin ja Renaultin kanssa) hyvin pian komission päätöksen jälkeen.

Komissio uskoo vahvasti, että väite kilpailusääntöjen soveltamisen syrjivyydestä pienten jäsenvaltioiden yrityksiä kohtaan ei ole perusteltu. Markkinoiden määrittelyssä kaikkia yrityksiä kohdellaan samoin. Siinä ei keskitytä siihen, ovatko merkitykselliset maantieteelliset markkinat suuret vai pienet eikä siihenkään, onko kyseessä reuna-alue vai keskusta-alue. Pääpaino on siinä, millaisia kilpailunrajoituksia taloudellisesti merkittävällä alueella toimivat yritykset kohtaavat – ja siihen päähuomion on kohdistuttavakin.

(¹) EYVL L 395, 30.12.1989.

(2001/C 81 E/174)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2093/00

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (TDI) komissiolle

(28. kesäkuuta 2000)

Aihe: Mahdollinen 648 euron kavallus Tukholman tiedotustoimistossa

Selvitettyään, miten vakavasta rikkeestä komission Tukholman edustuston virkamiehiä syytetään sekä miten valtaisasta rahamäärästä on kyse, voiko komissio kertoa, kuinka paljon Olafin tarkastustoimet maksoivat (kulukohtainen erittely), sekä tarkentaa, minkä menettelyn mukaisesti virkamiehet on pidätetty virantoimituksesta ja mitä kustannuksia tästä aiheutuu kyseisenä ajanjaksona?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2000)

Komissio korostaa, että sillä on velvollisuus tutkia (Euroopan petostentorjuntaviraston välityksellä) kaikki väitteet, joiden mukaan sen virkamiehet tai toimihenkilöt ovat syyllistyneet yhteisön taloudellisia etuja vahingoittaviin väärinkäytöksiin. Kuten komissio toteaa 28. kesäkuuta 2000 antamassaan tiedonannossa "Yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Kattavan strategian perustelut" (¹), sen on jo uskottavuutensa vuoksi noudatettava tältä osin nollatoleranssipolitiikkaa.

Tältä pohjalta komissio pitää Tukholman edustustossa suoritettujen tutkimusten kustannuksia täysin perusteltuina (kahdesta virkamatkasta, jotka tehtiin 22.–25. marraskuuta 1999 ja 11.–14. tammikuuta 2000, kertyi kustannuksia 8 777 euroa, ja tutkimuksiin käytettiin noin 180 henkilötyöpäivää). Yhteisölle

aiheutuneiden taloudellisten ja muiden vahinkojen määrää ei voida määritellä ennen kuin Ruotsissa aloitetut tutkimukset on saatu päätökseen. Arvoisan parlamentinjäsenen kysymyksessään mainitsema vaatimaton summa ei kuitenkaan vastaa tutkimusten kohteena olevia todellisia summia.

Komissio huomauttaa, että tapauksen vuoksi on aloitettu virkamiesten osalta kurinpitomenettelyt ja paikallisten toimihenkilöiden osalta irtisanomismenettelyt.

(¹) KOM(2000) 358 lopullinen.

(2001/C 81 E/175)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2099/00

esittäjä(t): **Peter Skinner (PSE) komissiolle**

(16. kesäkuuta 2000)

Aihe: Rajan ylittävien pankkisiirtojen kohtuuttomat palvelumaksut ja EU:n pankkien kartellikäyttäytyminen

Katsooko komissio, että 23. toukokuuta julkaistu tutkimus rajat ylittävästä maksunvälityksestä voisi toimia lähtökohtana EU:n pankkitoiminnan yksityiskohtaisemmalle analyysille, jossa selvitetään pankkien kansalaisilta perimiä korkeita palvelumaksuja, vai aikooko komissio julkaista entisen komission jäsenen Van Miertin syyskuussa 1999 esittämän, nyt komission jäsenen Mario Montin toimialueeseen kuuluvan kauan odotetun kertomuksen tiettyjen pankkien väitetystä kartellitoiminnasta? Eikö olisi ollut tarkoituksenmukaisempaa yhdistää kyseisen kertomuksen havainnot komission jäsenten Byrnen ja Bolkesteinin tänään esille ottaman, 23. toukokuuta julkaistun tutkimuksen kanssa, jotta olisimme saaneet selkeämmän kokonaiskuuvan asiasta?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Rajatyöttävien tilisiirtojen kohtuuttomiksi moititut palvelumaksut eivät kuulu kilpailupolitiikan, vaan sisämarkkinapolitiikan ja kuluttajansuojapolitiikan alaan. Näistä politiikoista vastaavat komission jäsenet ovat pyytäneet pankkeja ja jäsenvaltioita alentamaan asiakaspalvelumaksuja.

Kilpailusääntöjen mukaan kukin pankki saa vapaasti päättää palvelumaksuista edellyttäen, että se tekee sen vapaasti ja itsenäisesti. Jos kuluttajat ovat sitä mieltä, että pankin palvelumaksut ovat liian korkeita, he rankaisevat kyseistä pankkia katkaisemalla asiakassuhteen. Jos pankit sitä vastoin päättävät yhdessä palvelumaksujen nostamisesta tai alentamisesta, ne rikkovat vakavalla tavalla yhteisön kilpailusääntöjä. Hinnoittelusopimuksethan ovat aina kuluttajan etujen vastaisia.

Koska kuluttajilta oli tullut heti euron käyttöönoton jälkeen vuoden 1999 alussa paljon valituksia rajat ylittävien pankkisiirtojen liian korkeista palvelumaksuista, kilpailuasioista vastaava komission jäsen päätti aloittaa asiaa koskevat tutkimukset yhdessätoista talous- ja rahaliittoon (EMU) kuuluvassa jäsenmaassa.

Tutkimusten tarkoituksena on selvittää, ovatko pankit, pankkialan järjestöt tai pankkiyhdistykset sopineet keskenään asiakaspalvelumaksujen rakenteesta tai suuruudesta. Tutkimukset kattavat eri pankkipalvelutyyppäjä, erityisesti seteleiden vaihtamisen ja rajatyöttävät tilisiirrot.

Komissio on lähettänyt yli sadalle pankille ja pankkialan järjestölle neljässä jäsenmaassa seteleiden vaihtamista koskevan väitetiedoksiannon. Kyseisissä väitetiedoksiannoissa on komission keräämät kirjalliset todisteet siitä, että kyseiset pankit ja pankkialan järjestöt ovat sopineet keskenään seteleiden ja kolikoiden vaihtamiseen liittyvistä maksuista. Muiden jäsenvaltioiden pankeille ja pankkialan järjestöille lähetetään samantyyppisiä väitetiedoksiantoja ennen kesää.

Rajatyöttäviä tilisiirtoja koskevat laajat tutkimukset ovat vielä kesken.

(2001/C 81 E/176)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2101/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kyproksen liittyminen EU:hun

Millainen perustuslaillinen asema Kyproksella on EU:ssa, jos sen kanssa käytävät liittymisneuvottelut päättyvät tuloksetta, vaikka saaren kahtiajakoon ei löydetäisi ratkaisua?

Tuleeko koko saaresta kansainvälisen ja eurooppalaisen lainsäädännön mukaisesti EU:n jäsen kahtiajaosta huolimatta vai liiitykö EU:hun pelkästään Kreikalle kuuluva alue, mikä merkitsisi de facto kiistanalaisen Pohjois-Kyproksen turkkilaisen tasavallan tunnustamista?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Liittymisneuvottelut pidetään hallitustenvälisen liittymiskonferenssin yhteydessä jäsenvaltioiden ja Kyproksen tasavallan välillä.

Komissio viittaa Helsingin Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmiin, joissa lausuttiin: "Eurooppa-neuvosto korostaa, että poliittinen ratkaisu helpottaa Kyproksen liittymistä Euroopan unioniin. Jos ratkaisuun ei ole päästy liittymisneuvottelujen päättyessä, neuvoston päätös liittymisestä tehdään edellä mainitun olematta ennakkoodellytys. Tässä neuvosto ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät."

Komissio tukee täysin unionin kantaa voimakkaan tuen antamisesta Yhdistyneiden kansakuntien ponnistuksille poliittisen ratkaisun aikaansaamiseksi Kyproksella eikä halua arvailla ratkaisun epäonnistumisen seurauksia eikä Eurooppa-neuvoston tulevia päätöksiä.

(2001/C 81 E/177)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2102/00**esittäjä(t): Caroline Jackson (PPE-DE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Osteoporoosi

Komissio julkaisi 10. kesäkuuta 1998 ennaltaehkäisevän toimintasuunnitelman sisältävän raportin osteoporoosin ilmenemisestä Euroopan unionissa (CE-09-97-915-EN-C). Osteoporoosia pahenevana terveysongelmana pitävät tahot pitivät raportin esittämistä erittäin myönteisenä. Tuolloin osteoporoosialan järjestöille luvattiin, että raporttiin sisältyneistä kahdeksasta erityissuosituksesta tehtäisiin mahdollisimman pian ehdotus EU:n toiminnaksi. Kuluneiden kahden vuoden aikana ei ole kuitenkaan kuultu mitään uutta unionin tulevista toimista. Voiko komissio kertoa, millaisia toimia se ehdottaa ja milloin se esittää ehdotuksensa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio pitää osteoporoosia erittäin merkittävänä ongelmana, sillä sen vaikutus kansanterveyteen kasvaa koko ajan.

Komissio on voinut tukea osteoporoosia käsittelevän raportin laatimista terveyden edistämistä koskevan ohjelman yhteydessä. Raportti käsittelee alan ammattiväelle, päättäjille sekä väestölle tarkoitettuja suosituksia. Se auttaa myös määrittämään, mitä toimia yhteisön laajuisesti voidaan parhaiten toteuttaa.

Komissiolla on ilo ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että valmisteilla on parhaillaan ehdotus osteoporoosia käsitteleväksi neuvoston suositukseksi. Komissio aikoo toimittaa ehdotuksen neuvostolle tämän vuoden loppupuolella.

Neuvoston suositukseen sisältyy erityisiä suosituksia, jotka liittyvät terveystilanteen seurantaan, terveyden edistämiseen ja tutkimukseen, sekä terveydenhuoltojärjestelmiä koskevia suosituksia.

(2001/C 81 E/178)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2110/00

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Budjettikohta A-3027

Budjettikohdasta A-3027 on myönnetty 1 500 000 euroa yhteisön tukea Eurooppa-koulutuksen kansainvälistä keskusta varten.

Voiko komissio tämentää, mitä tähän koulutukseen sisältyy ja ketkä sitä saavat?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Budjettikohta A-3027 kattaa rahoitusosuuden Euroopan yhdentymiseen liittyvälle koulutusohjelmalle (kurssit, seminaarit, opintojaksot, keskustelutilaisuudet ja konferenssit), julkaisuille ja tutkimukselle Eurooppa-koulutuksen kansainvälisen keskuksen laatiman toimintasuunnitelman mukaisesti. Kyseinen keskus (CIFE) toimii osoitteessa 3537 Rue des Francs-Bourgeois, F-75004 Pariisi ja sen keskusyksikkö osoitteessa 10 Avenue des Fleurs, Nizza.

Ohjelma käsittelee pääasiassa eurooppalaisia opintojaksoja eri yliopistoissa, kesäkursseja, kansainvälisiä seminaareja, uusia Eurooppa-opintojen jaksoja sekä ajankohtaisia eurooppalaisia kysymyksiä käsitteleviä keskustelutilaisuuksia ja konferensseja. Tähän koulutusohjelmaan osallistuu opiskelijoita, opettajia ja muiden alojen ammattilaisia.

(2001/C 81 E/179)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2113/00

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Espanjan Tribunal de Defensa de la Competencia antama suositus kilpailuun siirtymisestä sähköalalla

Kuten komissio tietää, Tribunal de Defensa de la Competencia (TDC) suositti Espanjan hallitusta olemaan hyväksymättä Espanjan kolmanneksi ja neljänneksi suurimpien sähköyhtiöiden Unión Fenosan ja Hidrocantábricon fuusiota. Raportissaan TDC katsoi, että sähköntuotantoalalla Espanjassa ei ole todellista kilpailua, sillä markkinoilla vallitsee suljettu oligopolitilanne ja tilanne jatkunee samanlaisena vielä pitkään.

Miten komissio ottaa huomioon Espanjan kilpailua puolustavan elimen kannan tehdessään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaista arviota CTC-järjestelyn seurauksista sähkömarkkinoiden kilpailulle?

Aikooko komissio esittää TDC:n kannasta poikkeavan mielipiteen ja katsoa, että "siirtyminen kilpailuun" on todella käynnissä, mikä pitää ottaa huomioon CTC-tukia maksettaessa?

Miten komissio luulee, että 1,3 biljoonan pesetan tuen myöntäminen neljälle yritykselle, jotka muodostavat suljetun oligopolin, jossa kilpailua ei ole tällä hetkellä eikä todennäköisesti myöskään tulevaisuudessa, voisi hyödyttää kilpailua tai espanjalaisia kuluttajia?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissio arvioi kansallisten toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille valtiontukia koskevien EY:n perustamissopimuksen määräysten sekä asiaa koskevan käytännön mukaisesti kaikkien käytettävissään olevien tietojen perusteella riippumatta siitä, ovatko ne kansallisten viranomaisten toimittamia vai eivät. Lopullisen päätöksen komissio laatii tietenkin oman harkintavaltansa mukaan.

Koska komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä Espanjan sähkömarkkinoiden kilpailuun siirtymisen kustannuksia koskevassa asiassa (CTC), se ei voi toistaiseksi antaa lausuntoa siitä, onko päätös samansuuntainen kuin Espanjan Tribunal de Defensa de la Competencia (TDC) kanta. Komissio haluaa kuitenkin huomauttaa, että TDC:n lausunto liittyy keskittymien kansalliseen valvontaan, kun taas komission päätös on osa valtiontukien valvontaa yhteisössä. Näin ollen komissio ottaa päätöstä tehdessään huomioon mm. sähkömarkkinoiden vapauttamisen, joka on toteutettu sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY⁽¹⁾ tultua voimaan. Direktiivissä esitetyt yhteiset säännöt ovat olennaisia arvioitaessa kilpailuun siirtymisen kustannuksiin myönnettyjä tukia.

Komission mielestä myös kolmanteen kysymykseen vastaaminen on ennenaikaista niin kauan kuin se ei ole tehnyt asiassa lopullista päätöstä. Komissio perustelee päätöksensä.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997.

(2001/C 81 E/180)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2116/00

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Moottoripyöräilijöiden turvavarusteet

Moottoripyörä on liikenteessä osapuoli, joka onnettomuustilanteissa on erittäin suojaton. Käytettävissä on kypärän lisäksi myös muita suojavarusteita.

Millaisia määräyksiä kypärän ja muiden suojavarusteiden käytöstä on jäsenmaissa? Onko komissiolla tutkimustietoa suojavarusteiden (muiden kuin kypärän) käytön merkityksestä onnettomuuksissa? Pitäkö komissio tarpeellisena yhtenäistää suojavarusteita ja niiden käyttöä koskevia määräyksiä EU:ssa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Komissio toteaa 17. maaliskuuta 2000 antamassaan tiedonannossa "EU:n liikenneturvallisuuden painopisteet: Seurantakertomus ja toimenpiteiden asettaminen tärkeysjärjestykseen"⁽¹⁾, että ajoneuvossa matkustavien suojeleminen törmäyksissä on yksi tärkeimmistä liikenneturvallisuuden painopisteistä yhteisössä. Tämä koskee myös moottoripyöräilijöiden kypärän käyttöä.

Neuvosto katsoo 26. kesäkuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa, että moottoripyörän ja mopon käyttäjien kypäräkäyttöpakkoa koskevan direktiivin antamisessa on edistytävä.

Komission tietojen mukaan moottoripyöräilijöille on säädetty kypäräpakko kaikissa jäsenvaltioissa. Komissio selvittää lähikuukausina, millaisia säännöksiä on annettu kypärän käytöstä pienikuutioisilla moottoripyörillä ajettaessa. Selvitys koskee myös lainsäädännön noudattamista ja tehokkuutta koskevia käynnissä olevia tutkimuksia sekä muiden suojavarusteiden käyttöä. Tämän ensimmäisen selvityksen jälkeen komissio arvioi, onko lainsäädännön yhdenmukaistamiseen tarvetta.

(¹) KOM(2000) 125 lopullinen.

(2001/C 81 E/181)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2130/00

esittäjä(t): Jan Andersson (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Elävien eläinten kuljetukset EU:n alueella

Vuonna 1995 annettiin direktiivi minimivaatimuksista elävien eläinten kuljetuksille Euroopan unionin alueella. Viiden vuoden jälkeen on todettava, että direktiiviä ei noudateta.

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta direktiiviä noudatettaisiin?

Onko komissiossa suunnitelmia direktiivin parantamiseksi ja sitä kautta eläinten suojelun tason kohentamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Komission vastuu eläinten suojelun alalla on lisääntynyt EY:n perustamissopimukseen vastikään liitetyn pöytäkirjan myötä. Kyseisessä pöytäkirjassa edellytetään Euroopan yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden asettavan eläinten hyvinvoinnin etusijalle maatalous-, kuljetus-, yhtenäismarkkina- ja tutkimuspolitiikkaa laadittaessa.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa yhteisön lainsäädännön päivittäisestä täytäntöönpanosta. Komission asiantuntijat toteuttavat kuitenkin määräajoin tarkastuksia paikan päällä varmistaakseen, että direktiiviä sovelletaan yhtenäisesti ja että jäsenvaltiot valvovat direktiivin vaatimusten noudattamista.

Pysyvään eläinlääkintäkomiteaan perustettiin vuonna 1999 työryhmä, joka pohtii parhaillaan niitä ongelmia, jotka liittyvät yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon pitkämatkankuljetusten osalta.

Komissio toimittaa eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian neuvostolle raportin yhteisön tämän alan lainsäädännön soveltamiseen liittyvistä jäsenvaltioiden kokemuksista. Raportti esitetään myös parlamentille.

Ehdottaessaan muutoksia nykyisen yhteisön lainsäädännön parantamiseksi komissio ottaa huomioon edellä mainitusta raportista saadut eläinten suojelusta kuljetuksen aikana annettujen direktiivien täytäntöönpanoa koskevat tiedot, työryhmän päätelmät ja tällä alalla kehittyneen tieteellisen tietämyksen.

Pysyvän eläinlääkintäkomitean työryhmä on havainnut useita vaikeuksia direktiivien täytäntöönpanossa vaikeudet mainittiin myös raportissa, ja käytännön ratkaisuja pohditaan parhaillaan.

Komissio tekee ehdotuksia, joissa paneudutaan näihin vaikeuksiin ja joissa esitetään korkeampia vaatimuksia teurastettaviksi kuljetettavien hevosten suojelemiseksi ja jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin ja yhteistyön helpottamiseksi. Tähän pyritään esimerkiksi ehdottamalla yhdenmukaista mallia kuljetusautojen hyväksymistä ja varmentamista varten. Tarkoituksena on käsitellä lisäksi kuljetuslainsäädännön täytäntöönpanoa sellaisissa yhteisön ulkopuolisissa maissa, joista eläimet ovat peräisin.

Komissio harkitsee myös lisälainsäädäntöä pitkänmatkankuljetuksiin käytettävien ajoneuvojen ilmanvaihtojärjestelmistä mukaan luettuna järjestelmät eläinten kuljetusosastojen lämpötilan valvomiseksi ja kirjaamiseksi.

Komissio katsoo lisäksi, että tehokkain tapa kohentaa eläinten suojelua laajassa mittakaavassa on pyrkiä pääsemään asiasta yksimielisyyteen kansainvälisesti.

Eläinten ja erityisesti hevosten pitkänmatkankuljetuksista keskustellaan yhteisöön liittymisestä neuvottelevien Keski- ja Itä-Euroopan maiden eläinlääkintäyksiköiden päällikköjen kanssa. Keskustelujen pohjalta on hyväksytty pöytäkirja, joka koskee hevosten suojelua kuljetuksen aikana.

Komissio pyrkii tässä yhteydessä saamaan neuvostolta valtuudet neuvotella yhteisön osallistumisesta tarkistettuun eurooppalaiseen yleissopimukseen eläinsuojelusta kansainvälisten kuljetusten aikana. Tällä yleissopimuksella (josta on neuvoteltu Euroopan neuvoston alaisuudessa) autetaan varmistamaan, että eläinten hyvinvoinnin suojeleminen on hyväksyttävällä tasolla kaikkialla Euroopassa.

(2001/C 81 E/182)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2131/00

esittäjä(t): Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijat ja pyöräilijät sekä ajoneuvojen turvallisemmat etuusat

Autojen etuosien muotoilu jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuuden parantamiseksi on yksi kuudesta etusijalle olevasta kohdasta komission tuoreessa liikenneturvallisuutta koskevassa tiedonannossa.

Asiantuntijat ovat sitä mieltä, että jos neljän korkealaatuisen EEVC-testin käyttöönotto määrättäisiin direktiivissä pakolliseksi, EU:ssa voitaisiin tällöin säästää yli 2 000 ihmishenkeä vuodessa ja eniten tästä hyödyttäisiin Saksassa.

Milloin komissio antaa aiheesta lainsäädäntöehdotuksen, ottaen huomioon, että joka kuukausi menehtyy 175 ihmistä kyseisen viiveen seurauksena?

(2001/C 81 E/183)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2133/00

esittäjä(t): Mathieu Grosch (PPE-DE) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lakimääräiset törmäystestit jalankulkijoiden turvallisuuden lisäämiseksi

EU on 22 vuoden ajan tukenut tutkimus- ja kehitysohjelmaa jalankulkijoille turvallisempien autojen suunnittelemiseksi. Kahdesti se on yrittänyt lainsäädännöllä puuttua asiaan. Se on teettänyt useita kustannus-hyöty-analyyssejä. Milloin komissio antaa lainsäädäntöehdotuksen, jossa uusia autonsuunnittelijoita vaaditaan teettämään neljä pakollista törmäystestiä, joiden käyttöä jäsenvaltioiden asiantuntijoista ja autoteollisuuden tarkkailijajäsenistä koottu Eurooppalainen autoturvallisuuskomitea suosittelee?

(2001/C 81 E/184)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2155/00**esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle**

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Lainsäädäntö jalankulkijoille ja pyöräilijöille turvallisemmista autojen keuloista

Euroopan unionin alueella kuolee vuosittain 9 300 jalankulkijaa ja pyöräilijää. Liikenneturvallisuutta koskevassa komission tiedonannossa yhtenä kuudesta kustannustehokkaasta toiminnan painopisteestä mainitaan lainsäädäntöehdotus jalankulkijoille ja pyöräilijöille turvallisemmista autojen keuloista. Koska uusien automallien ei vielä tarvitse läpäistä jalankulkijoiden suojaa mittaavia neljä EEVC-törmäystestiä, jokainen kuukausi merkitsee noin 200 lähinnä lapsen ja ikääntyvän tienkäyttäjän hengen menetystä. Aikooko komissio toteuttaa viipymättä tällaisen lainsäädännön, jotta EU:n kansalaiset saavat tarvitsemansa suojan?

(2001/C 81 E/185)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2156/00**esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle**

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden suojaa mittaavat EEVC-törmäystestit

EU:n tutkimus- ja kehitysohjelman 22 vuoden työn tuloksena kansalliset tutkimuslaboratoriot ja autoteollisuuden edustajat ovat laatineet jalankulkijoiden suojaa mittaavat neljä EEVC-törmäystestiä. Yhtyykö komissio useimpien riippumattomien asiantuntijoiden näkemykseen, jonka mukaan nämä testit ovat paras mahdollinen tapa tehdä tavallisten autojen keularakenteet törmäystilanteissa vähemmän vaaralliseksi jalankulkijoille ja pyöräilijöille?

(2001/C 81 E/186)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2157/00**esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle**

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta turvallisemmat autojen keulat

Euroopan unioni on jo vuosien ajan laadittanut ajoneuvojen turvallisuutta parantavat törmäystestit EEVC:llä (European Experimental Vehicles Committee), jossa ovat mukana jäsenvaltioiden omat tutkimuslaboratoriot ja autoteollisuuden tarkkailijat. EEVC suunnitteli nykyään lainsäädäntöön kuuluvat etu- ja sivutörmäystestit sekä vuonna 1993 neljän testin sarjan, jolla mitataan autojen keularakenteiden turvallisuutta jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta. Komissio ilmoitti, ettei se toimisi ennen kuin saisi viimeisimmän version EEVC:n testeistä. Komissio sai sen helmikuussa 1999, joten miksi komission lupaamaa uutta lainsäädäntöehdotusta ei ole vieläään ilmaantunut?

(2001/C 81 E/187)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2158/00**esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle**

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden suojeleminen autojen suunnittelussa

Uusien automallien turvallisuutta mittaava European New Car Assessment -ohjelma on vuodesta 1996 lähtien testannut neljällä EEVC-törmäystestillä kuinka turvallisia uusien automallien keulaosat ovat jalan-

kulkijoiden kannalta. Tulokset osoittavat, että autoteollisuus ei paranna suojaa vapaaehtoisesti, ja että asiassa tarvitaan lainsäädäntöä. Milloin komissio aikoo ottaa käyttöön kattavan ja viimeisimmät EEVC-testit huomioon ottavan lainsäädännön, jotta uusien automallien keulat olisivat turvallisempia jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta?

(2001/C 81 E/188)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2239/00

esittäjä(t): Peter Skinner (PSE) komissiolle

(5. heinäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden liikenneturvallisuutta parantavia automalleja koskevat EU:n lainsäädäntötoimet

EU:n teillä kuolee vuosittain noin 9 300 jalankulkijaa ja pyöräilijää, useimmat törmätessään yhteen auton kanssa kaupunkialueella tai asuinlähiöissä. EU:n lainsäädännöllä, joka edellyttäisi uusiin automalleihin nykyistä turvallisempia nokkarakenteita, voitaisiin arvioiden mukaan säästää joka vuosi noin 2 000 ihmishenkeä ja estää 19 000 vakavaa loukkaantumista. Lainsäädännöstä hyötyisivät kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset, ja se vähentäisi onnettomuuksien määrää Saksassa, Espanjassa, Italiassa, Ranskassa ja Isonsa-Britanniassa. Ison-Britannian uudessa tieturvallisuusstrategiassa arvioidaan, että uusi lainsäädäntö voisi vähentää jalankulkijoiden kuolemia ja vakavia loukkaantumisia jopa 20 prosenttia. Milloin komissio aikoo tehdä ehdotuksen, joka mainitaan komission tieturvallisuutta koskevassa tiedonannossa?

(2001/C 81 E/189)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2385/00

esittäjä(t): Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE) komissiolle

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Ministerineuvoston liikenneturvallisuutta koskeva päätöslauselma — jalankulkijoiden turvallisuutta lisäävät ajoneuvomallit

Kesäkuun 26. päivänä hyväksymässään päätöslauselmassa liikenneministerien neuvosto kehotti komissiota esittämään mahdollisimman pian turvallisempia auton nokkarakenteita koskevia säännöksiä jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden suojelemiseksi yhteentörmäyksissä. Aikooko komissio tässä lainsäädäntöehdotuksessa viimeinkin esittää, että EU:n 22-vuotisessa tutkimus- ja kehitysohjelmassa kehitellyt testit, joita on käytetty vuodesta 1996 lähtien EU:n tukemassa eurooppalaisessa uusien autojen arviointiohjelmassa (European New Car Assessment Programme), tehdään pakollisiksi kaikissa uusissa automalleissa?

(2001/C 81 E/190)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2410/00

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(18. heinäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden suojeleminen

Liikenneturvallisuutta koskevassa komission tiedonannossa maaliskuulta vahvistettiin komission aikomus tehdä turvallisempia auton nokkarakenteita koskeva lainsäädäntöehdotus, mitä jo edellinen komissio suunnitteli.

Kun otetaan huomioon, että tällä toimenpiteellä estettäisiin erittäin monta jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kuolemaa ja vakavaa loukkaantumista (2 000 kuolemaa ja 19 000 vakavaa loukkaantumista vuosittain EU:n alueella — suurempi määrä kuin mitä mihinkään muuhun EU:n tällä hetkellä suunnittelemaan lainsäädäntötoimeen liittyy), vahvistaako komissio tekevänsä lainsäädäntöehdotuksen hyvin pikaisesti?

(2001/C 81 E/191)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2462/00**esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Liikennekuolemien vähentäminen siten, että viivyttelemättä määrätään tekemään autojen etuosat turvallisemmiksi

1. Onko komissio tietoinen, että henkilöautojen kehityksellä ja lisääntymisellä on kauaskantoisia vaikutuksia heikompiin tiellä liikkujiin, erityisesti pyöräilijöihin ja jalankulkijoihin, joita Euroopan unionin jäsenvaltioissa kuolee vuosittain 9 300 ja moninkertainen määrä vammautuu?
2. Voiko komissio vahvistaa arvion, jonka mukaan autojen etuosien tekeminen turvallisemmiksi estäisi 2 000 kuolemaa ja 19 000 vammautumista vuodessa?
3. Voiko komissio myös vahvistaa, että teollisuuspolitiikasta vastaava komission jäsen lupasi esittää keväällä 2000 uuden luonnosehdotuksen jalankulkijoiden suojelemiseksi tekemällä autojen etuosat turvallisemmiksi, ja että 27. kesäkuuta neuvosto pyysi komissiota laatimaan kiireellisesti tämän suuntaisen lainsäädäntöehdotuksen?
4. Kun otetaan huomioon viivästyminen tämän asiakirjan laatimisessa, voiko komissio ilmoittaa, milloin ehdotettu teksti tulee Euroopan parlamentin käsiteltäväksi ja onko komissio valmis antamaan sen heti kun vain mahdollista, jotta ihmiset eivät joutuisi tämän viivästyksen tarpeettomiksi uhreiksi?

(2001/C 81 E/192)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2482/00**esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuutta lisääviä auton nokkarakenteita koskeva lainsäädäntö

Maaliskuisessa liikenneturvallisuutta koskevassa komission tiedonannossa kerrottiin aikomuksesta laatia jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta turvallisempia auton nokkarakenteita koskevia EU-säädöksiä. Kyseessä on yksi kuudesta kustannustehokkaasta liikenneturvallisuutta koskevasta ensisijaisesta toimesta, joihin on päädytty EU:n rahoittaman 22 vuotta kestäneen neljän testin kehittämiseen keskittyneen tutkimus- ja kehitysohjelman seurauksena. Euroopan parlamentin edellisessä liikenneturvallisuutta koskevassa lausunnossa toimenpide katsottiin tärkeimmäksi ensisijaiseksi tavoitteeksi. Ministerineuvosto antoi tukensa aloitteelle 26. kesäkuuta ja kehotti komissiota esittämään mahdollisimman pian asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia.

Kun otetaan huomioon, että viivyttelyn vuoksi EU:ssa menetetään joka kuukausi mahdollisuus säästää 175 ihmisen henki ja Kreikassa 140 ihmisen henki vuosittain, tekeekö komissio viimeinkin ilman lisäviiveitä ehdotuksen neljästä testistä, joita tarvitaan turvallisuuden lisäämiseksi autojen törmäyksissä jalankulkijoihin?

(2001/C 81 E/193)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2493/00**esittäjä(t): Mark Watts (PSE) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Teollisuuden ehdotukset jalankulkijoita suojelevista ajoneuvojen rakenteista

Voiko komissio vahvistaa, että vaikka autoteollisuus on osallistunut aktiivisesti tarkkailijana 22 vuotta sitten perustetun ajoneuvojen turvallisuuden parantamista käsittelevän komitean (EEVC) tutkimus- ja

kehittämissuunnitelmiin, komissio sai äskettäin Euroopan autoteollisuusliitolta ehdotuksia jalankulkijoille ja pyöräilijöille turvallisemmista autojen etuosien rakenteista, jotka tekniikan osalta vakavasti heikentävät EEVC:n neljään testiin perustuvaa turvallisuuden tasoa ja jotka riippumattomien asiantuntijoiden mielestä johtaisivat autojen vaarallisempaan rakenteeseen?

(2001/C 81 E/194)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2503/00

esittäjä(t): Ari Vatanen (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Autojen rakenteen suunnittelu ja jalankulkijoiden suojeleminen kolareissa

Vuodesta 1996 Euroopan uusien autojen arviointia koskevassa ohjelmassa tehdyt jalankulkijakokeet ovat osoittaneet, että autojen rakenteen suunnittelussa ei ole juurikaan ajateltu jalankulkijoiden suojelua, vaikka auton matkustajien turvallisuus kolareissa on parantunut. Komission äskettäisessä tieturvallisuutta koskevassa tiedonannossa luvattiin asiasta ehdotus, jolle antoi tukensa liikenneministerien neuvosto 26. kesäkuuta tieturvallisuudesta antamassaan päätöslauselmassa.

Milloin komissio esittää ehdotuksen kokeista, jotka auttaisivat säästämään vuosittain 2 000 ihmishenkeä ja välttämään 19 000 vakavaa loukkaantumista?

(2001/C 81 E/195)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2579/00

esittäjä(t): Ewa Hedkvist Petersen (PSE) komissiolle

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Turvallisempia auton etuosia koskeva lainsäädäntö – jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuus

Komissio kertoi maaliskuussa liikenneturvallisuutta koskeneessa tiedonannossaan aikeestaan toteuttaa EU:ssa entistä turvallisempia auton etuosia koskeva lainsäädäntö jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuuden parantamiseksi. Tämä oli yksi kuudesta tärkeimmistä kustannustehokkaista toimesta.

Hanke oli Euroopan parlamentin tärkein prioriteetti sen edellisessä liikenneturvaa koskeneessa lausunnossa. Liikenneministerien neuvosto tuki aloitetta 26. kesäkuuta ja kehotti komissiota tekemään lainsäädäntöaloitteen mahdollisimman pian.

Koska jokaisen kuukauden viive on menetetty mahdollisuus pelastaa 175 miljoonan ihmisen henki koko EU:ssa, haluaisin tietää, aikooko komissio tehdä viipymättä ehdotuksen, johon sisältyvät neljä testiä, joiden avulla autoissa saavutetaan korkea turvallisuuden taso niiden törmätessä jalankulkijoihin?

(2001/C 81 E/196)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2583/00

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Turvallisempia autojen puskureita koskevat toimet

Euroopan teillä kuolee vuosittain 42 500 henkeä, joista 9 300 on jalankulkijoita ja pyöräilijöitä. Suurin osa näistä jalankulkijoista ja pyöräilijöistä on joko nuoria tai vanhuksia. Tämän tilanteen vuoksi komissio esitti maaliskuussa 2000 joukon ensisijaisia tavoitteita jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden turvallisuuden parantamiseksi.

Komission jäsenen Erkki Liikasen lupaamaa direktiiviä, jonka mukaisesti autoteollisuuden olisi käytettävä neljää tieteellisen tutkimuksen tuloksena kehitettyä testiä, odotettiin keväällä 2000, mutta sitä ei ole vielä annettu. Neljän testin avulla oli tarkoitus vähentää vammoja, joita jalankulkijat ja pyöräilijät saavat yhteentörmäyksissä autojen puskureihin ja konepelteihin. Tutkimukset ovat osoittaneet, että täten voitaisiin vuosittain säästää 2 175 henkeä EU:ssa.

On syytä kysyä, miksi tätä luvattua ja todella tarpeellista direktiiviä ei ole vielä hyväksytty. Viivästyminen merkitsee sitä, että EU:n alueella kuolee joka kuukausi 175 ihmistä, joiden henki olisi voitu direktiivin avulla säästää.

Aikooko komissio esittää direktiivin?

Jos vastaus on myönteinen, tarkalleen milloin?

Jos vastaus on myönteinen, sisällyttääkö komissio direktiiviin kaikki neljä testiä (jalat, lantio, lapsen pää ja aikuisen pää) ihmishenkiä säästääkseen?

Jos vastaus on myönteinen, tekeekö komissio testeistä ja niihin liittyvistä turvallisuusvaatimuksista pakollisia kaikissa uusissa autoissa?

Jos vastaus on kielteinen, voiko komissio esittää vakuuttavia perusteita sille, ettei tätä ihmishenkiä säästävää direktiiviä ole ainakaan vielä annettu?

(2001/C 81 E/197)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2610/00

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijat huomioiva törmäystesti

Voiko komissio selvittää, miksi tähän mennessä ei ole annettu direktiiviehdotusta pakollisesta autojen törmäystestistä, jolla mitattaisiin jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden selviämistä auton kanssa tapahtuvassa törmäyksessä?

(2001/C 81 E/198)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2760/00

esittäjä(t): Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(2. elokuuta 2000)

Aihe: Jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta vaarallisia autojen etuosia koskeva lainsäädäntö

Euroopan unionin liikenteessä kuolee joka vuosi 42 600 ⁽¹⁾ henkilöä. Tämä johtuu osittain teknisistä syistä, kuten autojen etuosista, jotka tekevät törmäystilanteesta entistä vaarallisemman.

Kuolemaan johtavien onnettomuuksien keskimääräinen lukumäärä kasvaa huomattavasti suosituimpina lomakuukausina.

Tutkimukset osoittavat, että monia ihmishenkiä voitaisiin säästää, jos otettaisiin käyttöön autojen etuosia koskevat turvallisuusvaatimukset, jotka perustuvat Euroopan ajoneuvokomitean (EEVC) kehittämiin neljään törmäystestiin.

Nämä neljä testiä on kehitetty EU:ssa 22 vuoden aikana unionin tukemien tutkimus- ja kehitysohjelmien puitteissa.

Toistuvista lupauksista huolimatta ei vielä ole saatu aikaan ehdotusta asetukseksi, jossa säädetään autojen etuosista ja muista yksityiskohdista, jotka ovat vaarallisia jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta.

Asia kuuluu komission toimivaltaan, joten jäsenvaltiot eivät voi säätää asiasta itse. Edellä mainittujen seikkojen takia on vaikea ymmärtää, että tällaisen asetuksen laatiminen kestää näin kauan, erityisesti kun otetaan huomioon perustamissopimuksessa esitetyt vaatimukset ja komission maaliskuussa 2000 antamassa tieliikennettä koskevassa tiedonannossa esitetyt ensisijaiset tavoitteet. Komissio ilmoittaa kyseisessä tiedonannossa, että se aikoo esittää lainsäädäntöehdotuksen, jotta autojen etuosat voidaan muuttaa turvallisemmiksi jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden kannalta, ja että tämä asia on yksi sen kuudesta tieliikenneturvallisuutta koskevasta ensisijaisesta tavoitteesta. Lisäksi Euroopan parlamentti oli asettanut tämän toimen tärkeimmäksi ensisijaiseksi tavoitteeksi viimeisimmässä tieliikennettä koskevassa lausunnossaan.

1. Onko komissio sitä mieltä, että ottamalla käyttöön autojen etuosien turvallisuutta koskeva asetus, jossa otetaan huomioon EEVC:n neljä pakollista törmäystestiä, voidaan säästää useita ihmishenkiä (jopa 5–6 ihmishenkeä päivässä EU:ssa) ja että tästä syystä tällainen asetus pitää hyväksyä mahdollisimman pian?
2. Onko komissio sitä mieltä, että 22 vuotta käynnissä olleet EU:n tukemat tutkimusohjelmat, joiden tuloksena on saatu neljä hyvin tunnettua törmäystestiä – joita EuroNCAP käyttää – ovat riittäviä ja että siksi tällä hetkellä ei pidä keskittyä uuden tutkimuksen aloittamiseen tällä alalla, vaan ennemminkin olisi otettava ensimmäinen askel edellä mainitun asetuksen laatimiseksi, jotta ihmishenkiä voidaan säästää?
3. Onko komissio sitä mieltä, että lisäviivittely tämän asetuksen laatimisen yhteydessä vahingoittaa EU:n ja erityisesti komission kuvaa, koska tutkimukset ja niistä saadut tiedot riittävät osoittamaan sen, että EU:ssa voitaisiin säästää kuukaudessa 175 ihmishenkeä ja esimerkiksi Alankomaissa, jossa on suhteellisen alhaiset onnettomuustilastot, keskimäärin 41 henkeä joka vuosi?

(¹) Luku perustuu vuoden 1998 tilastoihin.

**Erkki Liikasen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-2131/00, P-2133/00, P-2155/00, P-2156/00, P-2157/00, P-2158/00,
E-2239/00, E-2385/00, E-2410/00, E-2462/00, P-2482/00, P-2493/00,
P-2503/00, P-2579/00, P-2583/00, E-2610/00 ja P-2760/00**

(8. syyskuuta 2000)

Komissio on yhtä mieltä Euroopan parlamentin kanssa liikenneturvallisuuden parantamisesta yhteisössä ja useiden parlamentin jäsenten kysymyksissä esitetystä huolenaiheista. Liikenneturvallisuutta parantavat ja uhrien määrää vähentävät toimenpiteet ovat yksi komission politiikan ensisijaisista tavoitteista.

Komissio on vakuuttunut siitä, että vastuu liikenneturvallisuuden parantamisesta kuuluu jokaiselle, eli yhteisölle, jäsenvaltioiden kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille, moottoriajoneuvoteollisuudelle sekä tiellääikkujille itselleen. Toteutettavia toimenpiteitä ovat infrastruktuurin parantaminen, tiellääikkujien ja kuljettajien koulutus, liikennesäännöt ja tekniset tarkastukset sekä moottoriajoneuvojen aktiivista ja passiivista turvallisuutta koskevat säännökset.

Kuten jotkut parlamentin jäsenet mainitsivat, komissio on 17. maaliskuuta 2000 antamassaan tiedonannossa "EU:n liikenneturvallisuuden painopisteet – Seurantakertomus ja toimenpiteiden asettaminen tärkeysjärjestykseen" (¹) yksilöinyt jalankulkijoille ja pyöräilijöille turvallisemmat tyyppihyväksytyt auton etuosat sekä mahdollisen käyttöä koskevan lainsäädännön ensisijaisiksi liikenneturvallisuustoimenpiteiksi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä.

Komissio on hyvin tietoinen jalankulkijoita ja polkupyöräilijöitä koskevista riskeistä tieliikenneonnettomuuksissa. Jalankulkijoiden suojelemisesta on käyty asianosaisten kesken intensiivistä keskustelua viime kuukausina. Kaikkia osapuolia, myös ajoneuvojen valmistajia, on kuultu, ja kaikilla on ollut mahdollisuus tehdä ehdotuksensa parhaasta lähestymistavasta. Näissä keskusteluissa on myös pohdittu onnettomuustilanteissa turvallisempien auton etuosien teknisiä vaatimuksia.

Autojen suunnitteleminen siten, että ne aiheuttavat hitaalla nopeudella tapahtuvissa onnettomuuksissa jalankulkijoille vähemmän vammoja, on teknisesti monimutkainen kysymys. Se vaatii uutta lähestymistapaa, jota ei ole aikaisemmin kokeiltu. Ajoneuvojen passiiviseen turvallisuuteen keskittyvissä akateemisissa

instituutioissa Euroopassa on tehty paljon työtä suorituskykystandardien kehittämiseksi. Tällä alalla Eurooppa on johtavassa asemassa. Toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava vakiintuneisiin tieteellisiin arviointiprosesseihin. Tämä on aikaa vievää työtä eikä sitä ole vielä saatu päätökseen. Keskustelujen aikana ajoneuvojen valmistajat ovat esittäneet teknisiä vaatimuksia koskevan sitoumusluonnoksen.

Koska useita teknisiä ongelmia on vielä ratkaisematta, komissio on pyytänyt yhteistä tutkimuskeskustaan osallistumaan arviointeihin. Komissio on halukas jatkamaan kaikkien asianosaisten kuulemista ja tiedottamaan keskusteluissa saavutetusta edistyksestä parlamentille alkusyksystä. Se ei tee myönnytyksiä vammojen vähentämisen tavoitteesta, mutta toteaa, että on välttämätöntä löytää nykyisen tietämyksen tason mukaiset parhaat tekniset ratkaisut.

(¹) KOM(2000) 125 lopullinen.

(2001/C 81 E/199)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2132/00

esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN) komissiolle

(21. kesäkuuta 2000)

Aihe: Rikkomusmenettely Italiaa vastaan direktiivin 97/67/EY puutteellisen soveltamisen takia

Komissio on käynnistänyt rikkomusmenettelyn Italian tasavaltaa vastaan hollantilaisen valtion postipalvelujen tarjoajan TNT Post Groupin (TPG) jättämän valituksen vuoksi, joka koski direktiivin 97/67/EY (¹) puutteellisesta soveltamisesta ja jolla pyritään leikkaamaan Italian yleisiä postipalveluja.

Tällä menettelyllä on samanlaisia vaikutuksia kuin komission laatimalla toisella direktiiviehdotuksella.

Paradoksaalisesti kyllä, Hollanti ei ole vielä kahden ja puolen vuoden jälkeen direktiivin 97/67/EY voimaantulosta sisällyttänyt omaan lainsäädäntöönsä voimassa olevaa direktiiviä ja se varaa edelleen TPG:lle suhteettoman suuren alan suhteessa todellisiin yleisten palvelujen kattamiseen.

Lisäksi TPG laajentaa toimintaansa julkisten varojen avulla etenkin Italiassa.

Komission esittämä direktiiviehdotus vastaa täsmälleen Hollannin hallituksen postipalvelujen vapauttamista koskevia linjauksia, joilla pyritään suosimaan omaa valtiollista postipalvelujen tarjoajaa, kuten käy ilmi asiakirjasta, jonka liikenne- ja vesilaitosministeriön neuvoa-antava komitea lähetti valtiosihteerille.

- Pyytäisin komissiota vahvistamaan, pitävätkö edellä esitetyt tiedot paikkansa?
- Voisiko komissio kertoa, mistä syystä se haluaa jouduttaa palvelujen vapauttamista erityisesti Italiassa, missä TPG:llä on jo tällä hetkellä kolmannes "Poste Italianen" laskutusosuudesta?
- Voisiko komissio ilmoittaa syyt, joiden perusteella komission mielestä Italiassa pitäisi vapauttaa sellaiset palvelut, joita voidaan pitää julkisina palveluina ja joista muissa jäsenvaltioissa huolehtii julkinen sektori?
- Voisiko komissio vahvistaa, merkitsevätkö tällaiset Italiaa koskevat päätökset Italian kansalaisten oikeuksien perusteetonta rajoittamista muihin Euroopan unionin kansalaisiin nähden?
- Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Hollannin valtiota vastaan saadakseen takaisin myönnettyt tuet, jotka postipalvelujen tarjoaja TNT Post Group on perusteettomasti saanut?

(¹) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2000)

Komissio päätti 11. huhtikuuta 2000 aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn Italiaa vastaan EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (ent. 90 artikla) ja 82 artiklan (ent. 86 artikla) rikkomisen vuoksi. Menettely koskee useiden erityisten lisäarvoisten kuljetuspalvelujen, joita yksityiset operaattorit tarjoavat Italiassa, sisällyttämistä yleiseen kirjepostimonopoliin. Komissio päätti aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn sen jälkeen kun se oli saanut useita kanteluja pieniltä ja keskisuurilta yksityisiltä operaattoreilta, jotka tarjoavat lisäarvoisia postipalveluja Italiassa vapaan kilpailun järjestelmässä. Aloitettujen menettelyn avulla on tarkoitus varmistaa, että uusia tai lisäarvoisia palveluja, joita pienet ja keskisuuret italialaiset operaattorit ovat aikaisemmin tarjonneet vapaan kilpailun järjestelmässä, ei sisällytetä yleiseen kirjepostimonopoliin, jolloin niitä voisi tarjota ainoastaan vakiintunut valtiollinen operaattori. On itsestään selvää, että komissio aloitti menettelyn turvatakseen vapaan kilpailun Italiassa eikä sen tarkoituksena ollut tukea yhden tietyn postitoiminnan harjoittajan kaupallisia etuja.

1. Italiaa vastaan aloitetun menettelyn tarkoituksena ei ole jouduttaa Italian postialan vapauttamista vaan palauttaa ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsivat Italian markkinoilla ennen asetuksen n:o 261/99 voimaantuloa. Italian asetusta n:o 261/99 vastaan tehtyjä useita kanteluja koskeva komission tutkimus on osoittanut, että kyseisellä asetuksella ei suinkaan avata postipalvelujen markkinoita vaan laajennetaan postimonopolia vakiintuneen valtiollisen operaattorin eduksi. Erityisesti joukko lisäarvoisia erityispalveluja sisällytetään vakiintuneen operaattorin yleiseen kirjepostimonopoliin. Näitä erityispalveluja tarjosivat aikaisemmin yksityiset operaattorit, jotka kilpailivat vakiintuneen valtiollisen operaattorin kanssa. Kyseessä oleviin lisäarvoisiin erityispalveluihin liittyy erityispiirteitä, kuten i) toistuvat jakeluyritykset, ii) jakelu useisiin vaihtoehtoisiin määräpaikkoihin, iii) lähetyksen seuranta ja jäljittäminen, iv) jakelu sopimuksen mukaan tai v) postituslistojen ylläpito ja päivitys. Vakiintunut valtiollinen operaattori ei tällä hetkellä tarjoa näitä palveluja.

2. Kyseessä olevat palvelut eivät ole osa yleispalvelua tai valtiolliselle operaattorille varattua aluetta yhdessäkään jäsenvaltiossa, koska yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ mukaan (johdanto-osan 21 kappale) palveluita, jotka eivät kuulu yleispalveluun, ei voida varata yleispalvelun tarjoajalle. Italiaa vastaan aloitetun menettelyn kohteena olevat erityispalvelut sisältävät erityisiä lisäarvoisia piirteitä, joita pankit tai vakuutusyhtiöt vaativat. Siten menettelyn kohteena olevat lisäarvoiset palvelut eivät kuulu yleispalveluun direktiivin 97/67 mukaisesti. Direktiivin mukaan ei ole perusteltua varata niitä vakiintuneelle operaattorille. Sen vuoksi Italiaa vastaan aloitetun menettelyn tarkoituksena ei ole vapauttaa näitä palveluja vaan palauttaa kilpailutilanne, joka vallitsi Italiassa ennen asetuksen N:o 261/99 voimaantuloa.

3. Rikkomisesta johtuva menettely ei millään tavoin heikennä Italian kansalaisten oikeuksia nauttia yleispostipalvelusta tai aseta italialaisia kuluttajia muiden jäsenvaltioiden kuluttajia huonompaan asemaan. Ensinnäkin komissio voi aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn mitä tahansa jäsenvaltiota vastaan, jos se suunnittelee varatun alueen laajentamista Italian tavoin. Toiseksi komissio ei ole ottanut ainoastaan Italiaa ja sen vakiintunutta valtiollista operaattoria kohteekseen. Komissio on viime aikoina aloittanut kilpailun rajoittamista ja valtiontukea koskevia menettelyjä useiden jäsenvaltioiden vakiintuneita valtiollisia operaattoreita vastaan. Kolmanneksi ei ole mitään syytä, miksi kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joita vastaan on aloitettu rikkomisesta johtuva menettely, olisivat huonommassa asemassa kuin kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole tällaisten menettelyjen kohteena. Komission menettelyjen tavoitteena ei suinkaan ole kyseisissä jäsenvaltioissa tarjottavien postipalvelujen määrän pienentäminen. Päin vastoin komissio pyrkii turvaamaan sen, että kuluttajilla on mahdollisimman hyvät mahdollisuudet hankkia uusia ja lisäarvoisia palveluja joko yksityisiltä operaattoreilta tai vakiintuneelta valtiolliselta operaattorilta. Komission toiminta postalialalla ei ole koskaan johtanut tarjolla olevien palvelujen vähentymiseen vaan se on palauttanut kilpailun tai lisännyt kilpailua ja siten kuluttajien valintamahdollisuuksia postipalvelujen alalla.

4. Mitä tulee valtiontukeen, jota Alankomaiden väitetään myöntäneen TPG:lle, komissio on aloittanut asiaa koskevan tutkimuksen lähettämällä tietopyynnön Alankomaiden viranomaisille, jotka ovat vastanneet lähettämällä pyydettyt tiedot. Komissio analysoi parhaillaan saatuja tietoja. Tässä vaiheessa komissio ei voi ottaa kantaa tutkimuksen tulokseen.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

(2001/C 81 E/200)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2139/00**esittäjä(t): Claude Turmes (Verts/ALE) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Luxemburgin tapa tulkita ja soveltaa tupakkatuotteiden mainonnasta ja niiden hyväksi tapahtuvasta sponsoroinnista annettua direktiiviä 98/43/EY?

Tietääkö komissio, että Tour du Luxembourg au coeur de l'Europe -ralli ajettiin 22. ja 23. huhtikuuta 2000 – pääsiäisviikonloppuna, mikä osaltaan pahensi asiaa – 550 kilometrin pituisella reitillä, joka koostui maanteistä, teistä ja pyöräilijöille tarkoitetuista reiteistä?

Ralli ajettiin ensimmäisen kerran vaatimattomissa olosuhteissa vuonna 1999, mutta tänä vuonna kilpailtiin Euroopan tasolla (2-tason EM-ralli). Kilpailulla oli kymmenen miljoonan Belgian frangin budjetti ja sitä sponsoroi Marlboro, jonka nimi oli näkyvissä kaikkialla (mainostauluissa, joista valtavan suurikokoinen peitti Ettelbrücken maatalousnäyttelyn rakennukset, starttipaikalla, useissa Marlboron sponsoroimissa kilpa-autoissa ja varsinkin kilpailualueella valvoneiden kuuden sadan toimitsijan vaatetuksessa, joka mukaili Marlboron värejä). Ralli siirrettiin Belgian Ardenneilta, missä yllä mainittu direktiivi on sisällytetty osaksi Belgian kansallista lainsäädäntöä, Luxemburgin Ardenneille. Ennen direktiivin voimaan astumista Luxemburgissa ajettiin vain mäkikokeita.

Nähdäkseni direktiivin 98/43/EY⁽¹⁾ johdanto-osassa ja artikloissa annetaan aikaraja kaupallisten käytäntöjen mukauttamiseksi ja tupakkatuotteiden hyväksi tapahtuvan sponsoroinnin korvaamiseksi muilla taloudellisen tuen muodoilla. Siirtymäkauden aikana jäsenvaltio ei voi sallia sellaisten tapahtumien järjestämistä, joita ei ole ollut olemassa ennen direktiivin voimaantuloa. Eikö jäsenvaltiolla, joka antaa luvan siirtää kilpailun 50 kilometrin päähän ole lojaaliusvelvoite (EY:n perustamissopimuksen 12 artikla) sellaista jäsenvaltiota kohtaan, joka on jo sisällyttänyt direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään, jolloin kilpailun järjestäminen kyseisen jäsenvaltion alueella olisi mahdotonta?

Onko komissio samaa mieltä kanssani? Jos komissio on samaa mieltä ja jos yllä esitetty pitää paikkansa, voiko se ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen yhteisön lain noudattamisen?

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998, s. 9.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissio ei ollut kuullut "Tour de Luxembourg in the Heart of Europe" -rallista, joka ajettiin 22.–23. huhtikuuta 2000.

Tupakkatuotteiden mainontaa ja niiden hyväksi tapahtuvaa sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 6. heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/43/EY⁽¹⁾ soveltamisen osalta komissio haluaa muistuttaa, että Luxemburg ei ole velvollinen saattamaan direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään ennen 30. heinäkuuta 2001.

Komissio katsoo siten, ettei tässä tapauksessa ole syytä ryhtyä toimenpiteisiin yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Jos jäsenvaltiolla on lojaaliusvelvoite toista jäsenvaltiota kohtaan, on kyseisen jäsenvaltion eikä komission tehtävänä ottaa asia esille.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998.

(2001/C 81 E/201)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2140/00**esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE), Mario Mauro (PPE-DE)
ja Mario Mantovani (PPE-DE) komissiolle***(30. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden loukkaukset Kongossa (ent. Zairessa)

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vastatakseen huolestuttavaan hätähuutoon, jonka Afrikan piispainkokous on esittänyt Kongon demokraattisen tasavallan (ent. Zaire) väestön puolesta maan nykyisessä vakavassa tilanteessa?

Onko komissio tietoinen toistuvista vakavista ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden loukkauksista Kongon demokraattisessa tasavallassa?

Ruandalaisten, burundilaisten ja ugandalaisten joukkojen välisen sodan, kansanmurhan ja lapsiin kohdistuvien julmuuksien, jatkuvan naiseen – myös alaikäisiin – kohdistuvan väkivallan sekä maan raaka-aineiden järjestelmällisen ryöstämisen takia naisten ja lasten on paettava metsiin rikollisia karkuun.

Millä tavoin komissio aikoo puuttua tilanteeseen Kongon väestöön kohdistuvien jatkuvien ihmisoikeusloukkausten lopettamiseksi?

Millä tavoin komissio aikoo vedota EU-maihin, jotta ne myöntäisivät Kongon demokraattiselle tasavallalle ja Keski-Afrikan maille varoja maatalouden ja kansantalouden elvyttämiseen?

Onko komissio suunnitellut opiskeluapurahojen myöntämistä afrikkalaisille, jotta he saisivat riittävästi aineellisen infrastruktuurin kunnostamiseen tarvitsemaansa asiantuntemusta, mistä olisi hyötyä Afrikan mantereen kokonaiskehitykselle?

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta Kongon demokraattinen tasavalta vapautettaisiin kokonaan ulkomaisista veloistaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus*(7. syyskuuta 2000)*

Komissio on saanut jäljennöksen Kongon demokraattisen tasavallan (RDC) piispojen viestistä, jonka ne ovat osoittaneet useille vuoropuhelukumppaneille ja kansainvälisille järjestöille.

Komissio on seurannut tiiviisti ja huolestuneena tilannetta Afrikan suurten järvien alueella kriisin alusta alkaen. Tapahtumien keskipiste on nyt RDC:n alueella siellä kaksi vuotta käynnissä olleen sodan takia.

Komissio on viime vuosina käynnistänyt mahdollisuuksien mukaan turvallisuutta ja alueelle pääsyä koskevat ongelmat huomioon ottaen useita hätää kärsiville kongolaisille tarkoitettuja humanitaarisen avun toimia ja kunnostustoimia. Yksistään ECHO on tehnyt 50 miljoonan euron edestä sitoumuksia jaksolla 1998–2000. Euroopan kehitysrahaston (EKR) viimeksi kuluneina viitenä vuotena tekemät rahoitussijoitukset käynnissä olevien, erityisesti terveydenhoidon, elintarviketurvan ja liikenteen aloja koskevien kunnostusohjelmien osalta ovat suuruudeltaan 130 miljoonaa euroa. Lisäksi on tehty merkittäviä sitoumuksia noin 10 miljoonan euron edestä; niiden rahoittamista eri budjettikohdista koskeva päätöksenteko on käynnissä.

Euroopan unionin erityisedustaja Ajello matkustaa ympäri aluetta helpottaakseen ratkaisun löytymistä käynnissä olevaan selkkaukseen. Lisäksi komissio tukee eri toimia selkkauksen ratkaisemiseksi. Lusakassa tehdyt sopimukset ovat tällä hetkellä ainoa väylä rauhaan, ja EU rahoittaa siitä johtuvia toimia, kuten yhteisen sotilaskomission toimintaa ja välittämistä maan sisäisessä vuoropuhelussa, EKR:stä tai yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan budjettikohdasta. Alalla jo tehdyt tai päätöksentekovaiheessa olevat rahoitussitoumukset lähentelevät 6 miljoonaa euroa.

Komission yksiköt tarkastelevat parhaillaan ihmisoikeuksia koskevia erityishankkeita ihmisoikeusohjelman rahoittamiseksi RDC:ssä. Selvityksen alaisina on myös ohjelmia, joiden tavoitteena on oikeuslaitoksen tervehdyttäminen sekä oikeusjärjestyksen luotettavuuden ja avoimuuden vahvistaminen. Ne täydentävät niitä humanitaarisen avun toimia ja kunnostustoimia, joita on valmisteilla ja käynnissä terveydenhoidon, kaupunkien puhtaanapidon, vesihuollon, liikenteen sekä paikallistuotannon avulla varmistettavan elintarviketurvan aloilla.

Ohjelmat ovat luonnollisestikin täydentäviä, ja ne laaditaan yhteistyössä muiden rahoittajien, erityisesti jäsenvaltioiden kanssa. Tässä yhteydessä on syytä palauttaa mieliin, että 22. toukokuuta 2000 kokoontunut yleisten asioiden neuvosto kehotti komissiota selvittämään mahdollisuutta aloittaa yhteistyö uudelleen ja asteittain sovintoa ja oikeusvaltion luomista edistävillä aloilla.

Afrikkalaisille myönnettävien opiskeluapurahojen osalta todettakoon, että komissiolla ei ole muita stipendijärjestelyjä kuin kutakin Euroopan yhteisön sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden välisen yleissopimuksen allekirjoittajavaltiota varten vahvistetun maaohjelman yhteydessä mahdollisesti tehdyt erityisaloitteet. RDC:n tapauksessa maan poliittinen tilanne on estänyt maaohjelman allekirjoittamisen ja stipendejä myönnetään ainoastaan alueohjelmien yhteydessä, joista esimerkkinä mainittakoon tilastoalan koulutuksen Comstat. Koulutustoimia toteutetaan osana kulloinkin kyseessä olevan alan kunnostustoimia.

Tällä hetkellä tilanne RDC:ssä on sellainen, ettei maa voi osallistua velan vähentämistä koskevaan aloitteeseen (voimakkaasti velkaantuneita köyhiä maita koskeva velka-aloite), eikä muita samansuuntaisia toimia ole suunnitteilla.

(2001/C 81 E/202)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2141/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: IDEA-tekniikan soveltaminen oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden alalla

Onko komissio harkinnut IDEA-tekniikan soveltamista oikeudellisten ja sisämarkkina-asioiden alalla?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Eläinten elektronista tunnistamisteknologiaa (IDEA) käytetään yhteisön kotieläinten rekisteröintiin ja jäljittämiseen sovellettavana elektronisena merkintäjärjestelmänä. Järjestelmä-, tieto- ja turvallisuustekniikan tutkimuslaitos (ISIS) suorittaa parhaillaan yhteisessä tutkimuskeskuksessa Isprassa IDEAn toteutettavuus-analyysejä, joka saadaan päätökseen vuonna 2002. Jos näiden koanalyysien tulokset ovat myönteisiä, komissio voi kartoittaa mahdollisuuksia käyttää IDEA-teknologiaa hyväksi petostentorjunnassa.

Komissio ei ole tarkastellut IDEA-teknologian käyttämistä oikeus- ja sisäasioiden alalla.

(2001/C 81 E/203)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2145/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Yhteisen tutkimuskeskuksen myöntämät kerralliset työsopimukset

Kuinka monelle henkilölle yhteinen tutkimuskeskus on myöntänyt kolmen vuoden pituisen työsopimuksen, jota ei voida uusia?

Kuinka moni niistä työntekijöistä, joilla aikaisemmin on ollut tällainen työsopimus, työskentelee yhä yhteisessä tutkimuskeskuksessa? Millainen työsopimus näillä henkilöillä on tällä hetkellä?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2000)

Yhteinen tutkimuskeskus (YTK) oli 1. heinäkuuta 2000 mennessä myöntänyt yhteensä 237 kolmen vuoden sopimusta, joita ei voi uusia. Näistä 137 oli edelleen voimassa ja 100:n voimassaolo oli päättynyt.

Tähän mennessä YTK on rekrytoinut neljä aikaisemmin tämältyyppisellä sopimuksella työskennellyttä henkilöä, jotka ovat sittemmin läpäisseet tutkimuksen alan valintamenettelyn tai virkamieskilpailun.

(2001/C 81 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2150/00

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) ja Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: British Council -koulun mahdollinen sulkeminen Alicantessa (Espanja)

British Council School of Alicante -koulussa on 170 oppilasta, ja se antaa opetusta sekä Espanjan (LOGSE) että Britannian (National Curriculum) lainsäädännön mukaisesti. British Council ilmoitti äskettäin aikomuksestaan sulkea kyseinen koulu. Se perusteli aikomustaan monilla kaupunkirakentamiseen liittyvillä ongelmilla koulutiloiksi tarkoitettujen uusien rakennusten rakentamisen yhteydessä (rakennusurakan täytäntöönpanoon liittyvät epäkohdat) ja sillä, että uuden rakennuksen valmistumista koskevia määräaikoja ei noudatettu. British Council oli jo aikaisemmin tehnyt muita uusien tilojen rakentamista koskevia huomautuksia, mutta nämä ongelmat pystyttiin ratkaisemaan. Nyt British Council lähetti koulun oppilaiden vanhemmille kirjeen, jossa ilmoitetaan, että koulu lopulta suljetaan ja näin ollen myös ilmoittautumismaksut palautetaan.

British Council School of Alicante -koulun vanhempien yhdistys epäili sulkemisperusteita. Koska British Council ei ollut kiinnostunut etsimään vaihtoehtoja tai ratkaisuja, yhdistys päätti vedota Euroopan unionin toimielimiin.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen:

- 3 artiklan 1 kohdassa määrätään yhteisön toimintojen ja politiikkojen edellytyksestä noudattaa yhteisön tavoitteita;
- 3 artiklan 1 kohdan q alakohdassa täsmennetään, että kyseisiin toimintoihin sisältyy ”myötävaikuttaminen korkealaatuisen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen edistämiseen sekä siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi”;
- 149 artiklassa säädetään, että yhteisö myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä. Euroopan komission tehtävänä on taata perustamissopimuksen noudattaminen.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä taatakseen oikeuden koulutuksen valitsemiseen British Council School of Alicante -koulun tapauksessa?

Eikö komission mielestä olisi tarpeellista antaa uusi direktiivi, jossa vahvistetaan kriteerit eri oppilaitosten koulujen perustamista varten EU:n jäsenvaltioihin?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Komissio muistuttaa arvoisia parlamentin jäseniä siitä, että jäsenvaltiot ovat vastuussa koulutusjärjestelmän järjestämisestä, johon sisältyy myös päättäminen oppilaitostyypeistä ja annettavan opetuksen sisällöstä. Kuten EY:n perustamissopimuksen 149 artiklassa (entisessä 126 artiklassa) määrätään, ”yhteisö myötävaikuttaa korkealaatuisen koulutuksen kehittämiseen rohkaisemalla jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä”.

Komissio ei arvoisien jäsenten mainitsemassa tapauksessa voi puuttua jäsenvaltioiden toimintaan.

(2001/C 81 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2151/00**esittäjä(t): Mauro Nobilia (UEN) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Italian yleisten postipalvelujen rahoittaminen

Italian julkisen postilaitoksen yleispalvelujen kustannukset olivat vuonna 1998 yli 2700 miljardia Italian liiraa.

Jos komissio päättäisi vapauttaa Italian postipalvelut yleisten postipalvelujen varojen leikkaamisen takia Italian valtiota vastaan käynnistetyn määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn perusteella, kustannukset kasvaisivat varmasti 4000 miljardiin Italian liiraan tai jopa yli sen.

Italian postissa toteutetaan parhaillaan uutta toimenpideohjelmaa (1998–2002). Sen avulla on voitu parantaa huomattavasti palvelujen laatua järjestelemällä uudelleen henkilökuntaa ja teknistä infrastruktuuria sekä kohottamalla niiden laatua.

Toimenpideohjelman tavoitteena on saattaa "Italian posti" tasapainoon vuoteen 2002 mennessä työllisyyttä heikentämättä.

Jos komissio tekee käynnistetystä menettelyssä ehdotetun päätöksen, niin sekä kaikki jo toteutetut toimet että tuleviksi vuosiksi tehdyt suunnitelmat menevät hukkaan.

Selvitäkseen tappioista Italian postilla ei olisi sellaisessa tilanteessa muuta vaihtoehtoa kuin vähentää omaa tuotantokapasiteettiaan lakkauttamalla vähintään 50 000 (viisikymmentätuhatta) työpaikkaa.

Haluaisin saada komissiolta vastaukset seuraaviin kysymyksiin:

- Vastaako edellä esitetty todellista tilannetta?
- Jos Italian postipalvelut päätetään vapauttaa Italian valtiota vastaan käynnistetyn määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn perusteella, aiheutuuko siitä sellaisia käytännön seuraamuksia, jotka ovat ristiriidassa yleisille postipalveluille asetettujen tavoitteiden kanssa?
- Eikö vapauttaminen olisi ristiriidassa jäsenvaltioiden taloudellisen ja sosiaalisen yhtenäisyyden lisäämistavoitteen kanssa, koska tästä hyötyisi esimerkiksi Hollannin posti, joka voisi monopoli asemansa ansiosta saamiensa voittojen avulla tehdä lisähankintoja kilpailusäännöistä piittaamatta?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Parlamentti ja neuvosto antoivat 15 päivä joulukuuta 1997 direktiivin 97/67/EY yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä (postidirektiivi) ⁽¹⁾. Säädetty toimenpiteet piti panna täytäntöön 10. helmikuuta 1999 mennessä. Kaikkien jäsenvaltioiden on poikkeuksetta noudatettava tämän direktiivin vaatimuksia.

Postidirektiivissä säädettyistä toimenpiteistä yleispalvelun tarjoajalle varatut palvelut ja korvausrahasto voidaan toteuttaa yleispalvelun kustannusten rahoittamiseen osallistumiseksi ja palvelun tarjoamisen takaamiseksi. Italiassa postidirektiivi siirretään osaksi kansallista lainsäädäntöä asetuksella N:o 261/99, jota on täydennetty 2. helmikuuta 2000 tehdyllä päätöksellä ja 4. helmikuuta annetulla ministeriön asetuksella N:o 73, ja niissä säädetään, että Italian postille annetaan postidirektiivissä sallittua laajemmat varatut palvelut ja perustetaan korvausrahasto, jota rahoitetaan muun kuin varatun yleispalvelun alalla toimivien, keskenään kilpailevien toimijoiden maksuilla.

Kuten komissio selitti vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen P-2132/00 ⁽²⁾, Italiaa vastaan aloitettu rikkomisesta johtuva menettely koskee varatun palvelun laajentamista lisäarvoa tuottavien palvelujen toimittamiseen, mutta niitä on yhteisön oikeuden mukaan tarjottava kaikissa jäsenvaltioissa vapaan kilpailun vallitessa. Tämä toimi ei aseta kyseenalaiseksi Italian postin toimenpideohjelmaa eikä sen hyödyllisiä vaikutuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

⁽²⁾ Katso sivu 155.

(2001/C 81 E/206)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2160/00**esittäjä(t): Carmen Fraga Estévez (PPE-DE) komissiolle**

(22. kesäkuuta 2000)

Aihe: Ehdotus katkaravun kalastusmahdollisuuksien jakamiseksi Svalbardin vesillä

Komissio on tehnyt ehdotuksen Svalbardin vesillä harjoitettavan katkaravun kalastuksen hoidosta. Ehdotuksen mukaan viiteaikajakso 1990–1995 muutettaisiin jaksoksi 1995–1999 kalastusmahdollisuuksien myöntämistä varten. Vuosi 1999 oli katkaravun kalastukselle täysin poikkeuksellinen, mikä oli useiden tekijöiden summa.

Voiko komissio kertoa, mikä sai sen muuttamaan nämä viiteaikajaksot ja mistä syystä vuosi 1999 sisällytettiin niihin, vaikka tiedetään, että tuona vuonna katkaravun kalastus oli aiempaa vähäisempää? Kalastusalukset lopettivat tuolloin toimintansa komission pyynnöstä, koska se ei halunnut vaarantaa suhteita Norjaan.

Miten on mahdollista, että jos viiteaikajaksoksi muutetaan kausi 1995–1999, Tanskalle myönnettäisiin huomattavat kalastusmahdollisuudet, vaikka maa harjoitti kalastusta ainoastaan vuosina 1990–1991 ja silloinkin hyvin vähän?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(13. heinäkuuta 2000)

Komissio ei ole tehnyt mainitunlaista ehdotusta.

(2001/C 81 E/207)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2162/00**esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Kieltenopetuksen merkityksen väheksyminen Kreikan keskiasteen koulutuksessa (lukioissa)

Kansalaisten Euroopan rakentaminen on pitkälti sidoksissa siihen, että mahdollisimman monille kansalaisille, ja erityisesti nuorille, tarjotaan mahdollisuus kommunikoida eri kielten aiheuttamasta ongelmasta riippumatta. Tämän vuoksi Euroopan unioni on ottanut tavoitteekseen sen, että jokainen Euroopan kansalainen kykenee kommunikoidaan äidinkieltensä lisäksi kahdella yhteisön kielellä. Jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmään sisältyvä pakollinen vieraiden kielten opetus on perustoimenpide, jonka jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön edellä mainitun päämäärän saavuttamiseksi. Yhtä merkittävää vieraiden kielten oppimisen edistämisen ja kehittämisen kannalta on vieraiden kielten tasaveroisuus muiden oppiainesten kanssa.

Kreikassa vieraita kieliä opetetaan lukioissa koko kouluvuoden ajan, mutta ne eivät sisälly lukion päästötodistuksen saamiseen suoritettaviin loppukokeisiin eikä niistä saatuja arvosanoja huomioida päästötodistuksen lopullisessa kokonaisarvosanassa, joka ratkaisee pääsyn korkeamman asteen oppilaitoksiin.

Kun otetaan huomioon vieraiden kielten oppimisen merkitys Euroopan rakentamisessa, onko komission mielestä kieltenopetuksen merkityksen väheksyminen Kreikassa sopusoinnussa Euroopan unionissa vallitsevan kieltenopetuksen kehittämistä korostavan yleissuuntauksen kanssa? Eikö komissionkin mielestä, toissijaisuusperiaate huomioon ottaen, vieraiden kielten tulisi sisältyä sekä loppukokeisiin että päästötodistuksen loppuarvosanaan, jolloin merkityksettömmiä aineita voitaisiin jättää pois tai aineiden opetus sisältöjä supistaa, jotta oppilaiden jo valmiiksi tiukasta loppukoeohjelmasta ei tulisi liian raskas?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Kielitaidon hankkiminen ja sen hyödyntäminen on tärkeää kaikille unionin kansalaisille.

Oppimista ja opettamista käsittelevässä komission valkoisessa kirjassa ⁽¹⁾ asetetaan yleistavoitteeksi sujuva taito kolmessa yhteisön kielessä. Siinä todetaan seuraavasti: "on tarpeen antaa kaikille [---] mahdollisuus hankkia ja ylläpitää kyky kommunikoida äidinkielen lisäksi vähintään kahdella yhteisön kielellä".

Valkoisessa kirjassa todetaan lisäksi seuraavaa: "on toivottavaa aloittaa yhden vieraan kielen oppiminen jo varhaiskasvatustasolla; [---] toisen yhteisön vieraan kielen opetuksen alkaessa keskiasteen koulutuksen yhteydessä. Peruskoulutuksen päättyessä on hallittava kahta yhteisön vierasta kieltä. [---] Kaikki tämä edellyttää, että käytettävissä on korkealaatuista koulutustarjontaa sekä kyseisten kohderyhmien erilaisuuteen mukautettuja ja uudenaikaisia aineistoja ja menetelmiä."

Joissakin jäsenvaltioissa huomattava osuus koululaisista osallistuu kieltenopetukseen virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella. Elinaikana – virallisen koulutusjärjestelmän puitteissa tai sen ulkopuolella taikka julkisen sektorin puitteissa tai sen ulkopuolella – hankitun kielitaidon testaus- ja tunnustamisjärjestelmät vaihtelevat eri maissa.

EY:n perustamissopimuksen 149 artiklassa (ent. 126 artiklassa) todetaan selvästi, että yhteisön tehtävänä on rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja täydentää niiden toimintaa pitäen täysin arvossa jäsenvaltioiden vastuuta opetuksen sisällöstä ja koulutusjärjestelmän järjestämisestä.

Eurydice-yksikkö on parhaillaan valmistelemaan julkaisua yksityiskohtaisesta tutkimuksesta, jossa käsitellään vieraiden kielten opetusta jäsenvaltioiden, ETA-maiden ja muiden Sokrates-ohjelmaan osallistuvien maiden koulujärjestelmissä. Julkaisun pitäisi ilmestyä vuoden lopulla, ja sen avulla voidaan tehdä hyödyllisiä vertailuja eri Euroopan maiden käytännöistä ja koulutuspolitiikasta.

⁽¹⁾ KOM(95) 590 lopullinen.

(2001/C 81 E/208)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2166/00

esittäjä(t): Ioannis Souladakis (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Turkin asevoimien rahoittaminen yhteisön varoin

Lehtitietojen mukaan Turkin asevoimien kenraali Asparuk ehdotti äskettäisessä lausunnossaan, että Euroopan unioni myöntäisi rahoitusta Kaakkois-Turkkiin painottuneiden Turkin asevoimien uudistamiseen. EU:n Turkille myöntämän rahoituksen tarkoituksena on maan tukeminen sen valmistautuessa liittymään EU:hun, eikä sen avustaminen Kaakkois-Turkin maakuntien pitkäaikaisissa turvallisuusongelmissa, jotka johtuvat Turkin kieltäytymisestä ratkaista kurdiongelma.

Onko komissio vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin Turkille osoittamat varat, jotka on tarkoitettu valmistelemaan maan liittymistä EU:hun, eivät päädy maan asevoimien talousarvioon Turkin sotakoneiston vahvistamiseksi, mikä on vastoin kaikkea asiaan liittyvää EU:n lainsäädäntöä?

Minkä välineiden ja menettelyjen avulla komissio varmistaa ja valvoo, että eurooppalaista pääomaa käytetään laillisiin tarkoituksiin, ja eliminoi Turkin asevoimien tähän liittyvät pyrkimykset?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sen yhteistyökumppani Turkin rahoitusyhteistyön täytäntöönpanossa on valtionkassa ja että Helsingin Eurooppa-neuvoston jälkeen Turkille osoitetut määrärahat on suunnattu toimenpiteisiin, jotka valmistelevat maan liittymistä EU:hun. Komissio ja Turkin viranomaiset ovat täysin yksimielisiä tästä strategiasta.

Turkille osoitetut määrärahat myönnetään neuvoston asetusten yhteistyön täytäntöönpanoa koskevien säännösten mukaisesti. Kyseiset säännökset eivät sisällä sotilaallista yhteistyötä. Komissio voi vahvistaa, ettei se ole rahoittanut mitään Turkin armeijaan liittyvää operaatiota eikä sillä ole aikomustakaan edes harkita minkäänlaisia sotilaallisia hankkeita.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että kaikkiin sen rahoittamiin hankkeisiin pyydetään lausunto Välimeren alueen (MED) maiden -komitealta, jonka muodostavat jäsenvaltioiden edustajat. Lisäksi parlamentille esitetään vuosittain kertomus määrärahojen käytöstä.

Komissio seuraa rahoittamiensa toimenpiteiden täytäntöönpanoa ja edistymistä yhteistyössä Ankaran edustustonsa kanssa. Komissio myös tarkastaa tilit ja valvoo, vastaavatko saavutetut tulokset asetettuja tavoitteita.

(2001/C 81 E/209)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2172/00

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Pk-yritysten puutteellinen mukautuminen Euroopan yhtenäisvaluuttaan

Monien pienten ja keskisuurten yritysten mukautuminen 1. tammikuuta 2002 tapahtuvaan euron liikkeenlaskuun on myöhässä, minkä vuoksi useat komission jäsenet ovat äskettäin esittäneet julkisuudessa huolestuneita lausuntoja.

Jos kriteeriksi otetaan hallintojen käyttämät euromääräiset alv-ilmoitukset, vain harvat yritykset ovat tähän mennessä mukauttaneet tilinpitojärjestelmiään. Näyttää siltä, että suurin osa yrityksistä valitsee 1. tammikuuta 2002 "big bang" -vaihtoehdon, kuten eräs komission jäsen on todennut.

Voiko komissio kertoa, miten se aikoo korjata puutteet, joita useilla yhteisön yrityksillä on tässä kysymyksessä? Kuka komission mielesstä kantaa vastuun siitä, että mukauttamista ei ole osattu aloittaa ajoissa ja mitä toimia se suosittelee työnantajajärjestöille, jotta niiden jäsenet lopultakin hyväksyisivät asiaa koskevat kriteerit?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että monet pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) eivät ole vielä valmiita siirtymävaiheen päättymiseen ja eurokolikoiden ja -seteleiden käyttöönottoon 1. tammikuuta 2002. Suurin osa näistä yrityksistä harjoittaa edelleenkin liiketoimintaansa ja tekee alv-ilmoituksensa käyttäen kansallista valuutta.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kaikki pk-yritykset olisivat myöhässä. Vuoden 2000 touko-kesäkuun FLASH-eurobarometrin mukaan 22 % kyselyyn vastanneista pk-yrityksistä sanoo olevansa jo nyt valmiita euron käyttöönottoon, ja 46 % arvioi, että valmistautumisaikaa on riittävästi. Lisäksi 48 %:lla pk-yrityksistä on toimintasuunnitelma, ja Espanjassa ja Italiassa tämä osuus on jo yli 65 %. Aikaisempiin kyselyihin verrattuna voidaan havaita tietoisuuden lisääntyneen ja entistä useampien pk-yritysten ryhtyneen käytännön valmisteluihin.

Komission tavoitteena on, että kaikki Euroopan yritykset selviytyvät vaikeuksista euron käyttöönotosta 1. tammikuuta 2002. Komissio on määritellyt pk-yritysten valmistautumisen ensisijaiseksi tavoitteeksi sekä omalta osaltaan että jäsenvaltioiden kannalta. Tätä korostetaan tiedonannossa "Tiedotusstrategia EMUn toteuttamisen loppuvaiheessa" (¹), joka hyväksyttiin 2. helmikuuta 2000. Euroopan kansalaisille suunnatussa tiedotusohjelmassa (PRINCE) pyritään muuntamaan tämä ensisijaisuus käytännön teoiksi komission omien aloitteiden (kansainvälisten toimien tukeminen, kumppanuudet yrityksille tarkoitettun tiedon välittäjien kanssa, tiedotusmateriaali) ja jäsenvaltioiden toimien avulla.

Komissio on myös tietoinen siitä, että monet yritykset aloittavat toimenpiteet mieluiten vasta viime hetkellä. Tällä vaihtoehdolla on riskinsä, mutta monet yritysjohtajat ovat tietoisesti valinneet sen.

(¹) KOM(2000) 57 lopullinen.

(2001/C 81 E/210)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2176/00

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Pohjoisamerikkalaisten matkailijavirtojen elvyttäminen Espanjan Costa del Sol -rannikolla

Systä, jotka eivät ole tiedossa, yhdysvaltalaisen matkailijoiden määrä matkailun kannalta merkittävällä Málaga Costa del Sol -rannikolla (Espanja) on laskenut 20 vuoden takaisesta 450 000 matkailijasta nykyiseen 80 000 matkailijaan. Pohjoisamerikkalaisten matkailijoiden varakkuuden vuoksi tästä on ollut vakavia seurauksia.

Paikalliset viranomaiset ovat käynnistäneet tehokampanjan näiden matkailijoiden houkuttelemiseksi takaisin muun muassa parantamalla matkailuyritysten laatua ja niissä työskentelevien koulutusta.

Voiko komissio kertoa, miten Euroopan unioni voisi yhdessä asianomaisten Espanjan viranomaisten kanssa selvittää syitä pohjoisamerikkalaisten matkailijoiden määrän huomattavalle vähenemiselle Málaga Costa del Sol -rannikolla ja miten kyseiset matkailijat voitaisiin houkutellessa takaisin?

(2001/C 81 E/211)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2240/00

esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle

(5. heinäkuuta 2000)

Aihe: Matkailu

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo ehdottaa Euroopan unionin jäsenvaltioihin kohdistuvan matkailun vähenemisen vuoksi?

**Erkki Liikasen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2176/00 ja E-2240/00**

(19. syyskuuta 2000)

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti on jäsenvaltioiden paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten tehtävänä tietää, tutkia, analysoida ja tarvittaessa korjata rakenteelliset syyt, jotka saattavat aiheuttaa matkailijoiden vähenemisen Costa del Solin alueella tai muualla.

Toimiessaan yhteisön välineiden ja politiikan eri osa-alueiden katalysaattorina komissio voi auttaa jäsenvaltioiden viranomaisia kehittämään matkailun mahdollisuuksia. Komissio on äskettäin julkaissut Internet-sivustollaan matkailualaa koskevan oppaan "EU schemes in support of tourism. An Internet road-map for the tourism sector".

Komissio työskentelee parhaillaan neuvoston toimeksiannosta ja yhteistyössä jäsenvaltioiden valitsevien asiantuntijoiden kanssa eurooppalaisen matkailun kehittämiseksi. Tämä työ liittyy tiedotukseen, koulutukseen, matkailutuotteiden laatuun sekä ympäristönsuojelun ja kestävä kehityksen edistämiseen matkailun alalla. Tässä tarkoituksessa on perustettu neljä työryhmää, jotka antavat vuoden 2001 loppuun mennessä loppuraportin päättämiseen ja suosituksineen. Komissio analysoi tämän raportin perusteella matkailuun liittyvää politiikkaansa tulevina vuosina.

Komissio on suorittanut kolme tutkimusta voidakseen tarjota eurooppalaisille matkailuyrityksille ja -kohteille suuntaviivat siitä, kuinka ne voivat toteuttaa integroidun laatujohtamisstrategian rannikko-, kaupunki- ja maaseutukohteissa. Suuntaviivoihin on valittu parhaat käytännöt, ja niissä esitetään päätelmiä ja suosituksia siitä, miten integroitua laatustrategiaa voidaan toteuttaa.

(2001/C 81 E/212)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2179/00

esittäjä(t): **Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Työllisyys

Äskettäin julkaistiin Datamonitorin ja Microsoftin laatima tutkimus, jossa vahvistetaan, että seuraavien kolmen vuoden aikana Euroopalta jää saamatta 380 000 miljoonaa euroa, koska siltä puuttuu tietotekniikan ammattihenkilöitä.

Mitä erityisiä toimia komissio suunnittelee kyseisen erikoisalan työpaikkojen täyttämiseksi, ottaen huomioon Euroopan valtavan työttömyysongelman?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2000)

Komissio on tietoinen ongelmasta, jonka pula ammattitaitoisesta työvoimasta aiheuttaa Euroopan talouselämälle. Vastuu kyseisen alan työntekijäkysynnän tyydyttämisestä on ensisijaisesti jäsenvaltioilla ja työmarkkinaosapuolilla, ja komissio koordinoi toimintaa Euroopan työllisyysprosessin puitteissa. Komissio koordinoi myös tietoyhteiskunnan sosiaalisia ja työllisyysnäkökohtia käsittelevän korkean tason työryhmän ESDISin toimintaa. Työryhmä koostuu jäsenvaltioiden edustajista.

Yhteistyössä ESDISin kanssa laadittu komission tiedonanto "Työllisyysstrategiat tietoyhteiskunnassa" ⁽¹⁾ esitettiin Eurooppa-neuvostolle Lissabonissa. Tiedonannossa tunnustetaan pula tietoyhteiskunta-asiantuntijoista ja annetaan jäsenvaltioille, työmarkkinaosapuolille ja tietoyhteiskunnan parissa toimiville yrityksille suosituksia siitä, miten alalle saataisiin sen tarvitsemää ammattitaitoista työvoimaa.

Komission toimintasuunnitelmaluonnoksessa "eEurope 2002 – Tietoyhteiskunta kaikille" ⁽²⁾, jota Eurooppa-neuvosto tuki Feiran-kokouksessaan, on erityinen edellä mainittuun komission tiedonantoon ⁽¹⁾ perustuva luku "Työskentely tietotaloudessa". Siinä määritellään yhteisön kohtaamat kolme päähaastetta: tietotekniikka-ammattilaisten kysynnän tyydyttäminen koulutuksen kautta, työllisyysasteen nostaminen ja työn organisoinnin nykyaikaistaminen.

Toimintasuunnitelmaluonnoksessa esitetään kuusi toimintakokonaisuutta, joiden toteuttamisaikataulu vaihtelee vuoden 2000 lopusta vuoden 2002 loppuun. Edistymistä arvioivat ESDISin jäsenet yhteistyössä komission kanssa. Toimintakokonaisuudet ovat seuraavat: annetaan kaikille työntekijöille mahdollisuus hankkia digitaalinen lukutaito elinikäisen oppimisen avulla, lisätään tietotekniikan koulutuspaikkoja tarvittaessa Euroopan sosiaalirahaston avulla, luodaan tietotekniikan perustaitojen eurooppalainen tutkintotodistus, edistetään joustavuutta työpaikoilla – esim. etätöitä tai osa-aikatyötä, edistetään koulutuskeskusten

verkottumista jatko-opiskelijoiden tieto- ja viestintäteknisen koulutuksen ja jälleenkoulutuksen tukemiseksi sekä sijoitetaan tarvittaessa rakennerahastojen tuella julkisiin tiloihin Internet-päätteitä ja perustetaan kaikkiin yhteisöihin multimedialla hyödyntäviä etätietokeskuksia.

Lissabonin-kokouksessaan Eurooppa-neuvosto kehotti yhteisöä ja jäsenvaltioita valmistelemaan siirtymistä kilpailukykyiseen ja dynaamiseen tiedolle perustuvaan talouteen sekä asettamaan tieto- ja viestintäteknikka ja digitaalinen lukutaito Euroopan ensisijaisten tavoitteitten joukkoon. Tässä yhteydessä olisi korostettava kahta seikkaa. Lissabonin-kokouksen päätelmissä kiinnitetään huomiota tarpeeseen parantaa työvoiman työllistettävyyttä ja vähentää ammattitaidossa ilmeneviä puutteita. Tämä olisi tehtävä erityisesti tarjoamalla työvoimapalveluja Euroopan laajuisten työpaikkoja ja oppimismahdollisuuksia koskevan tietokannan avulla ja kehittämällä työttömille erityisohjelmia ammattitaidossa olevien erojen korjaamiseksi. Päätelmissä esitetään myös, että elinikäinen oppiminen tuodaan entistä vahvemmin esille rohkaisemalla työmarkkina-osapuolten sopimuksia ja tehostamalla elinikäisen oppimisen ja sopeutumiskyvyn (työaikajoustop jne.) keskinäistä täydentävyyttä. Lisäksi olisi vuosittain merkittävästi lisättävä henkilöresursseihin asukasta kohti tehtäviä investointeja.

(¹) KOM(2000) 48 lopullinen.

(²) KOM(2000) 330 lopullinen.

(2001/C 81 E/213)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2180/00

esittäjä(t): **Jaime Valdivielso de Cué (PPE-DE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Laivanrakennusala

Kilpailuasioista vastaava komission jäsen Mario Monti vahvisti 18. toukokuuta 2000, että laivanrakennusalalle ei voida myöntää tukia vuoden 2000 jälkeen.

Euroopan komission jokaisessa kertomuksessa ja erityisesti sen 14. huhtikuuta 2000 antamassa kertomuksessa on kuitenkin tuotu esiin Korean tapaisten maiden harjoittama epäreilu kilpailu tällä alalla. Mihin toimiin aiotaan ryhtyä Euroopan unionin telakoiden tuotanto- ja kilpailukyyn takaamiseksi?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissio tahtoo korostaa sitä, että kilpailuasioista vastaavan komissaarin teollisuusneuvostossa 18. toukokuuta 2000 esittämät tukia koskevat huomautukset koskivat vain yhteisön telakoiden toimintatukia. Laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän tuen uusien sääntöjen vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1540/98 (¹) mukaan tällainen tuki lopetetaan vuoden 2000 lopussa. Asetuksessa säädetään kuitenkin myös muista tukityypeistä, joita voidaan tietyin edellytyksin myöntää telakoille vuoteen 2003 asti. Näitä ovat sulkemis- ja rakenneuudistustuet, tutkimus- ja kehittämistuet, innovaatiotuet ja alueelliset investointituet nykyisten telakoiden parantamiseen tai nykyaikaistamiseen.

Komissiokin on huolissaan Korean epäreilusta kilpailusta. Neuvosto piti äskettäin tehtyä kahdenvälistä sopimusta Korean kanssa ensimmäisenä tervetulleena askelena reilun kilpailun edellytysten palauttamiseksi ja katsoi, että tätä ja tarvittaessa muita soveliaita kandenvälisiä ja kauppapoliittisia toimia tulisi toteuttaa voimakkaasti tavoitteen saavuttamiseksi. Komissio on jo aloittanut sopimuksen mukaisen kuulemismenettelyn ja raportoi sen tuloksista neuvostolle syyskuun loppuun mennessä.

Yhteisön telakoiden tuottavuuden ja kilpailukyvyn parantamiseksi komissio katsoo viisaammaksi edellä mainittujen tukien suuntaamisen siten, että yhteisön telakoita autetaan parantamaan kilpailukykyään mieluummin kuin jatketaan toimintatukien myöntämistä.

(¹) EYVL L 202, 18.7.1998.

(2001/C 81 E/214)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2182/00

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE-DE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Energiantuotantoyhtiö Energie AG:n omistussuhteet

Itävallan Oberösterreichin osavaltio omistaa energiantuotantoyhtiö Energie AG:n kokonaan. Sähkömarkkinoiden vapautuminen pakottaa energiantuottajat kuitenkin muodostamaan laajempia yksiköitä, jotta ne voivat alentaa kustannuksia, lisätä markkinaosuuttaan ja säilyttää asiakkaansa.

Oberösterreichin maapäivät on tästä syystä päättänyt myydä 25,1 prosentin suuruisen osuuden Energie AG:stä. Päätös merkitsee kuitenkin myös sitä, että ydinenergiaa käyttävät sähköntuottajat eivät voi esittää tarjouksia. Päätöksen johdosta vain itävaltalaiset sähköyhtiöt voivat esittää tarjouksia edellä mainitusta 25,1 prosentin osuudesta. Muiden jäsenvaltioiden sähköyhtiöille tämä ei ole mahdollista.

Onko tällainen menettely yhdenmukainen yhteisön lainsäädännön kanssa? Ovatko näiden ehtojen perusteella tehdyt sopimukset laillisia yhteisön lainsäädännön mukaan?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Arvoisan parlamentin jäsenen esille tuoma tapaus ei kuulu tarjouspyynnön perusteella tehtäviä sopimuksia koskevien eurooppalaisten direktiivien soveltamisalaan. Näin ollen Energie AG:n omistaja, Itävallan Oberösterreichin osavaltio, määrittelee itse ne vaatimukset, jotka 25,1 prosentin osuuden hankkimisesta kiinnostuneen ehdokkaan tulee täyttää, jotta hänet voidaan hyväksyä mahdollisten ostajien joukkoon. Tämä tulee luonnollisesti tehdä kaikilta osin sopimuksen mukaisesti.

(2001/C 81 E/215)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2183/00

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Pakkoruokinta hanhenmaksan tuotannossa

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean 16. joulukuuta 1998 hyväksytyssä kertomuksessa hyvinvoinnin näkökohdista ankoista ja hanhista valmistettavan hanhenmaksan tuotannossa korostettiin hanhenmaksan tuotantoon käytettävien ankojen ja hanhien suurta kärsimystä ja todettiin, että harjoitettava pakkoruokinta haittaa eläinten hyvinvointia.

Pakkoruokittujen lintujen kuolleisuus on 10–12-kertainen normaalisti hoidettuihin lintuihin nähden, ja ruokintaputken asettaminen paikoilleen voi johtaa ruokatorven ruhjoutumiseen ja jopa puhkeamiseen. Pakkoruokinnan johdosta lintujen maksa paisuu kooltaan 6–10-kertaiseksi normaaliin verrattuna.

Mitä suunnitelmia komissiolla on sellaisen direktiiviehdotuksen antamiseksi, jolla kielletään lintujen pakkoruokinta hanhenmaksan tuotannossa tai toteutetaan eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean suositukset hyvinvointiin liittyvistä näkökohdista ankoista ja hanhista valmistettavan hanhenmaksan tuotannossa?

(2001/C 81 E/216)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2618/00**esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle**

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Ankkujen ja hanhien pakkosyöttö hanhenmaksan tuotannossa

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevän tiedekomitean joulukuussa 1998 julkaisemassa kertomuksessa ankkujen ja hanhien hyvinvoinnista hanhenmaksan tuotannossa todettiin, että nykyään harjoitettava pakkosyöttö on vahingollista lintujen hyvinvoinnille. Kertomuksen mukaan hanhenmaksantuotannon kehittämiseksi edelleen tulevaisuudessa on myös erittäin tärkeää, että käyttöön otetaan vaihtoehtoisia tuotantomenetelmiä, joihin ei liity pakkosyöttöä.

Voiko komissio tehdä viipymättä ehdotuksen direktiiviksi, jolla kielletään ankkujen ja hanhien pakkosyöttö hanhenmaksan valmistuksessa?

**David Byrnen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2183/00 ja E-2618/00**

(11. syyskuuta 2000)

Hanhenmaksan tuotantoon kasvatettavien ankkujen ja hanhien suojelua koskevat kaksi suositusta annettiin kesäkuussa 1999 tuotantoeläinten suojelua koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen puitteissa. Komissio ja jäsenvaltiot osallistuivat aktiivisesti näiden suositusten laatimiseen ja antamiseen.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa kertomusta käytettiin viitemateriaalina edellä mainittujen suositusten laadinnassa.

Suosituksissa tunnustetaan, että lintuja on pidettävä ryhmissä, ja kielletään nykyisin käytettävien pienten yhden linnun häkkien käyttö. Kielto tulee uusien lintusuojien tai vanhojen tilalle asetettavien uusien suojien osalta voimaan 31. joulukuuta 2004 ja kaikkien lintusuojien osalta viimeistään 31. joulukuuta 2010.

Suosituksissa vaaditaan myös lisätutkimusta tavoitteena kehittää vaihtoehtoisia menetelmiä, jotka eivät vaadi pakkoruokintaa hanhenmaksan tuotannossa. On sovittu, että kunnes on käytettävissä uutta tieteellistä näyttöä vaihtoehtoisista menetelmistä ja niiden hyvinvointinäkökohdista, hanhenmaksan tuotantoa jatketaan vain siellä, missä se on nykyään käytäntönä ja ainoastaan kansallisen lainsäädännön vaatimusten mukaisesti.

Neuvoston direktiivissä 98/58/EY, joka annettiin 20. heinäkuuta 1998⁽¹⁾, säädetään kaikkien tuotantoeläinten suojelun pääperiaatteet yhteisössä. Kyseessä on lainsäädäntöväline tulevien ehdotusten valmistelussa eläinten hyvinvoinnin alalla, ja sillä varmistetaan samaa aihetta koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen yhdenmukainen soveltaminen yhteisössä.

Nykyisessä direktiivissä käsitellään erityyppisten tuotantoeläinten, hanhenmaksan tuotantoon käytettävät mukaan luettuina, suojeluun sovellettavia hyvinvointivaatimuksia. Eläinten omistajan tai pitäjän on saman direktiivin nojalla varmistettava, että hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

Komissio tekee tarvittaessa direktiivin 98/58/EY 5 artiklan mukaisesti neuvostolle ehdotuksia, jotka ovat tarpeen edellä mainittujen suositusten yhdenmukaiseksi soveltamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 221, 8.8.1998.

(2001/C 81 E/217)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2185/00**esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Mahdolliset kalastussopimukset Polisario-vapautusrintaman kanssa

Kun otetaan huomioon Marokon jatkuva viivyttely, joka koskee EU:n kalastussopimuksia Marokon ja Länsi-Saharan vesillä, sekä se, että Marokko esti YK:n vaatiman kansanäänestyksen Länsi-Saharassa, pitäisikö Euroopan komissio myönteisenä askeleena kalastussopimusten tekemistä Polisario-vapautusrintaman kanssa Länsi-Saharan kansan legitimiin ja itsenäisenä edustajana?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(1. elokuuta 2000)

Polisario-vapautusrintama osallistuu Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston hyväksymän ja seuraaman Länsi-Saharan konfliktin ratkaisemiseen tähtävän suunnitelman toteuttamiseen.

Unioni on koko ajan osoittanut tukevansa tämän suunnitelman toteutusta ja konfliktin ratkaisemiseen pyrkivän Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin erikoislähtetilään James Bakerin toimia.

Marokon kanssa mahdollisesti myöhemmin sovittavissa kalastusalan järjestelyissä ja tässä yhteydessä mahdollisesti käytävissä neuvotteluissa komissio käyttää ilmaisua "Marokon kalastusalue", joka määrittellään "Marokon suvereeniteettiin ja/tai lainkäyttövaltaan kuuluvaksi vesialueeksi".

Tästä syystä mahdollisista järjestelyistä kalastusalueella voidaan sopia yksinomaan Marokon kanssa.

(2001/C 81 E/218)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2190/00**esittäjä(t): Gerard Collins (UEN) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Eläinlääkinnän saatavuus

Vastauksena suulliseen kysymykseeni H-0062/00⁽¹⁾ komissio totesi, että se voisi harkita harvinaisten tautien lääkkeiden sääntelyyn sovelletun menettelyn mukauttamista eläinlääkkeiden kehittämiseen.

Voiko komissio ilmoittaa, katsooko se tällaisen menettelyn edistävän riittävässä määrin harvinaisempien eläinlajien lääkkeiden saatavuutta?

Voiko se ilmoittaa lopullisen päivämäärän, jolloin se viimeistään aikoo arvioida, voidaanko julkinen rahoitus tällaisten tuotteiden kehittämiselle sallia ja/tai toteuttaa?

⁽¹⁾ 15. helmikuuta 2000 annettu kirjallinen vastaus.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 2000)

Komissio tarkastelee edelleen eri vaihtoehtoja löytääkseen ratkaisun ongelmaan, joka koskee joidenkin eläinlajien tai oireiden hoitoon tarvittavien lääkkeiden puutetta. Euroopan lääkearviointivirasto ja eläinlääkekomitea ovat yhdistäneet voimansa erityisesti tätä tehtävää varten.

Yksi mahdollinen ratkaisu on ottaa käyttöön harvinaislääkkeitä varten kehitettyyn menettelyyn verrattavissa oleva lähestymistapa. Mahdolliseen sääntelyyn liittyvät vaikutukset voitaisiin havaita kuitenkin vasta pitkällä aikavälillä. Lisäksi kyseisen toimintatavan tehokkuus riippuu suoraan kannustavasta vaikutuksesta, joka sillä on eläinlääketeollisuuteen.

Eläinlääkkeiden puutteesta aiheutuvan ongelman akuuttisuus johtuu erityisesti 1. tammikuuta 2000 voimaan tulleesta kiellosta saattaa markkinoille lääkkeitä, joiden jäämien enimmäismäärää ei ole voitu rajata edellä mainittuun päivämäärään mennessä, mikä johtuu siitä, etteivät valmistajat ole toimittaneet tieteellisiä asiakirjoja. Komission suunnittelee näin ollen etupäässä lyhytaikaisia toimenpiteitä, erityisesti mahdollisuutta soveltaa eräitä muita eläinlajeja varten vahvistettuja jäämien enimmäismäärien rajoja toisiin eläinlajeihin Euroopan lääkearviointiviraston eläinlääkekomitean kehittämien suuntaviivojen mukaisesti.

Keskpitkällä aikavälillä lääkelainsäädännön tarkistaminen, jonka on määrä tapahtua vuonna 2001, voisi myös tarjota mahdollisuuden ehdottaa lainsäädäntöön muutoksia, joilla helpotetaan uusien eläinlääkkeiden markkinoille saattamista tai saatavilla olevien lääkkeiden käyttöä.

Komissio harkitsee kuitenkin edelleen mahdollisuutta kehittää eläinlääkkeitä varten toimintamalli, joka mukailee harvinaislääkkeille kehitettyä mallia, mutta ei ole antanut tässä vaiheessa suunnitelmasta min-käänlaista alustavaa aikataulua.

(2001/C 81 E/219)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2192/00

esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Afrikasta tulevaa siirtolaisuutta koskevan yhteisön strategian arviointi

Miten komissio arvioi Afrikasta tulevaa siirtolaisuutta koskevan yhteisön strategian käyttöönotosta saatuja tuloksia, strategian, joka laadittiin vastaamaan Afrikasta ja erityisesti Euroopan unionin ulkorajojen takaisilta alueilta tulevan siirtolaisuuden aiheuttamiin haasteisiin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Komissio haluaa heti aluksi huomauttaa, että yhteisöllä ei ole erityistä strategiaa, joka koskisi Afrikasta tulevaa siirtolaisuutta.

Yhteisö sai toimivaltaa maahanmuuttoasioissa vasta kun Amsterdamin sopimus tuli voimaan 1. toukokuuta 1999 (EY:n perustamissopimuksen IV osasto, 61 artikla ja sitä seuraavat artiklat). Tampereella 15.–16. lokakuuta 1999 pidetyssä Eurooppa-neuvoston erityiskokouksessa 15 jäsenvaltion valtioon- ja hallitusten päämiehet hyväksyivät kauaskantoiset päätelmät siitä, mihin suuntaan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkaa olisi kehitettävä.

Valtion- ja hallitusten päämiehet korostivat tarvetta kehittää maahanmuuttoasioissa kattava lähestymistapa, jonka piiriin kuuluvat sekä poliittiset ja ihmisoikeuskysymykset että kehitysyhteistyö niissä maissa ja niillä alueilla, joista maahanmuuttajat ovat lähtöisin ja joiden kautta he kulkevat. Tässä yhteydessä viitattiin turvapaikka- ja maahanmuuttoosioiden korkean tason työryhmän laatimaan viiteen toimintasuunnitelmaan, joissa käsitellään tilannetta eräissä kolmansissa maissa ja joita voitaisiin pitää ensi askeleena kohti tällaista politiikkaa. Toimintasuunnitelmista kaksi koskee Afrikan maita (Marokkoa ja Somaliaa).

Valtion- ja hallitusten päämiehet kannattivat myös ajatusta, että muuttovirtoja on hallittava niiden kaikissa vaiheissa, ja esittivät, että tiiviissä yhteistyössä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa olisi laadittava tiedotuskampanjoita yhtäältä laillisista maahanmuuttomahdollisuuksista ja toisaalta keinoista estää ihmisten salakuljetusta ja kauppaa. Tätä varten neuvostoa ja jäsenvaltioita kehoitettiin torjumaan laitonta maahanmuuttoa sen lähteillä toimimalla erityisesti niitä vastaan, jotka harjoittavat ihmiskauppaa ja käyttävät maahanmuuttajia taloudellisesti hyväkseen. Eurooppa-neuvosto kehotti laatimaan lainsäädäntöä, jossa säädetään ankarista seuraamuksista näille vakaville rikoksille, minkä lisäksi tällaisten rikosten uhrien

ihmisoikeudet on taattava ottaen erityisesti huomioon naisten ja lasten ongelmat. Jäsenvaltioiden on yhdessä Europolin kanssa pyrittävä tunnistamaan ja hajottamaan rikollisverkostot. Lisäksi on autettava lähtö- ja kauttakulkumaiden viranomaisia vahvistamaan valmiuksiaan torjua tehokkaasti ihmiskauppaa ja huolehtia takaisinottoa koskevista velvoitteistaan suhteessa unioniin ja jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioiden rajavalvontaviranomaisten on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä erityisesti merirajoilla ja annettava keskinäistä teknistä apua esimerkiksi vaihto-ohjelmien ja teknologian siirtojen muodossa sekä otettava ehdokasmaat nopeasti mukaan tähän yhteistyöhön.

Afriikkaa koskevien EU:n maahanmuuttoaloitteiden yhteydessä on syytä mainita Afrikka-Eurooppa-huippukokous, joka pidettiin Kairossa 3.–4. huhtikuuta 2000 Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU) ja EU:n johdolla. Afrikan ja EU:n valtion- ja hallitusten päämiehet sekä komission puheenjohtaja kiinnittivät antamassaan julistuksessa erityistä huomiota maahanmuuttokysymyksiin. He tunnustivat, että tarvitaan kattava, yhtenäinen lähestymistapa, jotta maahanmuutto-ongelmat sekä niihin liittyvät mutta sinänsä erilliset turvapaikkakysymykset voidaan ratkaista, ja lupasivat toimia tältä osin yhteistyössä. Kokouksessa tunnustettiin, että koulutettujen henkilöiden muuttovirta pois Afrikasta on koko mannerta koetteleva ongelma. Tässä yhteydessä korostettiin tarvetta selvittää yhteisvoimin muuttoliikkeen taustalla olevia syitä sekä lähtö- ja kauttakulkumaisissa että vastaanottajamaisissa.

Julistuksen liitteeksi laaditussa toimintasuunnitelmassa kokouksen osanottajat vahvistivat joukon maahanmuuttoasioita koskevia toimenpiteitä, jotka toimivat suuntaviivoina seuraavaan, Euroopassa vuonna 2003 järjestettävään huippukokoukseen saakka. Toimenpiteisiin kuuluu mm. sopimus antaa Afrikan maille tarvittaessa apua työvoiman vapaan liikkuvuuden ja maahanmuuton turvaamiseksi Afrikan maiden kesken Abujan sopimuksen hengessä. Valtion- ja hallitusten päämiehet sopivat myös yhteistyöstä maahanmuuton ja turvapaikan hakemisen taustalla olevien ongelmien selvittämisessä niin lähtö-, kauttakulku- kuin kohdemaissakin. Lisäksi on tarkoitus tehdä yhteistyötä maahanmuuttajien molemminpuolisen kotouttamisen ja heidän oikeuksiensa sekä Euroopan ja Afrikan maiden välillä tehtyjen takaisinottosopimusten alalla.

(2001/C 81 E/220)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2195/00

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Valencia-Tarragona-rautatie: direktiivin 85/337/ETY noudattamatta jättäminen Benicàssimin ja Oropesan välisellä rataosuudella

Tammikuussa esittämässäni kysymyksessä (E-0324/00) ⁽¹⁾ arvostelin sitä, että 85-prosenttisesti koheesiorahastosta rahoitettavan Valencia-Tarragona-rautatien rakennushankkeesta ei ole tehty ympäristövaikutusselvitystä Benicàssimin ja Oropesan välisestä rataosuudesta. Komission jäsen Wallström katsoi 29. maaliskuuta antamassaan vastauksessa, että direktiiviä 85/337/ETY ⁽²⁾ voi soveltaa tässä tapauksessa, ja ilmoitti, että komissio ryhtyy toimenpiteisiin varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen.

Espanjan viranomaiset ovat ulkoasianministeriön kautta vastanneet komission vaatimuksiin väittämällä,

- että kyse on alkuperäisen hankkeen muuttamisesta,
- että ympäristövaikutusselvitystä ei tarvita hankkeesta, sillä heidän mukaansa hanke on osa Benicàssimin yleiskaavaa, jossa tällainen selvitys on tehty.

Tilanne on se, että toisaalta Benicàssimin osalta on olemassa vain yksi asiakirja nimeltään ”ympäristön integraation tutkimus”, joka ei ole yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukainen ja toisaalta suurin osa rataosuudesta on Oropesan kunnan alueella. Tämän kunnan yleiskaavassa ei ole minkäänlaista ympäristövaikutusselvitystä.

Voiko komissio vahvistaa, onko sen Espanjan viranomaisilta saama vastaus edellä mainitun kaltainen?

Ja jos on, mihin uusin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen ympäristövaikutusselvityksiä koskevan direktiivin 85/337/ETY noudattamisen Benicàssimin ja Oropesan välisen rataosuuden rakentamisessa?

(¹) EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 127.

(²) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Komissio on saanut Espanjan viranomaisilta vastauksen, joka koskee parlamentin jäsenen mainitsemaa hanketta.

Koska vastausta ei pidetty tyydyttävänä, komissio on vastikään päättänyt lähettää Espanjalle hanketta koskevan perustellun lausunnon.

(2001/C 81 E/221)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2204/00

esittäjä(t): Johan Van Hecke (PPE-DE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Kalan PCB- ja dioksiinipitoisuudet

Tutkimusten mukaan kaloista tavataan usein korkeita PCB- ja dioksiinipitoisuuksia; pitoisuudet ovat saman suuruisia kuin ne, jotka löydettiin saastuneista kanoista Belgian dioksiinikriisin aikana. Sekä yhteisön viranomaiset että jäsenvaltiot epäroivät soveltaa kalaan yhtä tiukkoja normeja kuin lihaan.

Eräiden tietojen mukaan Belgian kansanterveydestä vastaava ministeri selvitti tätä kysymystä Eurooppa-tasolla loppuvuodesta 1999. Ministerin kertoman mukaan jäsenvaltiot eivät kuitenkaan olleet valmiita tekemään mitään asian suhteen.

Onko korkea PCB- tai dioksiinipitoisuus kalassa yhtä vahingollista ihmiselle kuin vastaava pitoisuus lihassa? Aikooko komissio määrätä kalalle ja lihalle eri PCB- ja dioksiininormit?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Dioksiinin ja polykloorattujen bifenyyliden (PCB) aiheuttama elintarvikkeiden ja rehujen saastuminen aiheuttaa kansanterveydellisen vaaran. Tämän vuoksi komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin dioksiini- ja PCB-pitoisuuksien vähentämiseksi elintarvikkeissa ja rehuissa, myös kalassa ja kalanrehussa. Tavoitteena on kansanterveyden suojelun varmistaminen. Komissio totesi elintarvikkeiden turvallisuutta käsittelevässä valkoisessa kirjassa (¹), että on tärkeää määrittellä vierasaineita koskevat vaatimukset koko ketjun pituudelta rehuista elintarvikkeisiin. Näiden enimmäismäärien vahvistamiseen vaadittavaa tieteellistä perustaa on tarkasteltava ensisijaisena toimenä.

Komissio on pyytänyt elintarvikealan tiedekomiteaa ja eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa arvioimaan vaarat, jotka aiheutuvat dioksiinin ja PCB:n esiintymisestä elintarvikkeissa ja rehuissa. Tähän sisältyvät yhteisön väestön ravinnosta saaman dioksiinin ja PCB:n määrän arvioiminen ja saantiin vaikuttavien keskeisten tekijöiden kartoittaminen. Koska ongelma on hyvin monimutkainen – siihen liittyvät esimerkiksi dioksiinin taustakuormituksen aiheuttamat ongelmat ympäristössä – lausuntoja voidaan odottaa aikaisintaan kuluvan syksyn aikana.

Komissio ehdottaa kyseisten tieteellisten riskinarviointien perusteella toimenpiteitä, joilla rajoitetaan dioksiini- ja PCB-pitoisuuksia koko elintarvike- ja rehuketjussa.

(¹) KOM(1999) 719 lopullinen.

(2001/C 81 E/222)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2206/00

esittäjä(t): **Albert Maat (PPE-DE) komissiolle**

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: EU:n ja Yhdysvaltojen välinen tomaatti- ja hormoniriita

Aivan kuten viime vuonna ovat tomaatit jälleen niiden tuotteiden joukossa, jotka ovat ehdolla joutua Yhdysvaltojen torjumiksi vastavetona sille, että Eurooppa on kieltänyt hormoninaudanlihan tuonnin. Viime vuonna tilanne vielä vältettiin eivätkä tomaatit lopulta päätyneet niiden tuotteiden luetteloon, jolle määrättiin sadan prosentin tuontimaksu. Siinä tapauksessa, että tuoreet tomaatit jäävät tänä vuonna luetteloon, päättyy tuoreiden tomaattien vienti Yhdysvaltoihin (vuonna 1998 vietiin kaikkiaan 48,352 tonnia tomaatteja, joiden arvo oli noin 85 miljoona euroa) käytännössä kokonaan.

Onko komissio tietoinen Euroopan tomaatinviljelijöille, jotka muutenkin saavat suhteellisen vähän yhteisön tukea, täten aiheutetusta vahingosta?

Aikooko komissio hyvittää tavalla tai toisella eurooppalaisia tuotteita, jos ilmenee, että tänä vuonna tomaatit ovat torjuttujen tuotteiden lopullisessa luettelossa? Jos vastaus on myönteinen, millä tavalla tuotteita hyvitetään? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei aio hyvittää?

Odottaako komissio, että riitaan löydetään ratkaisu lyhyellä aikavälillä, kun otetaan huomioon, että vaikuttaa siltä kuin konfliktin jatkuminen voidaan välttää muilla aloilla, joilla ei ole mitään tekemistä eläinkunnan tuotteiden kanssa?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio on hyvin selvillä Yhdysvaltojen kauppapakotteiden vakavista vaikutuksista niiden kohteille ja varsinkin tomaattien viejille, koska tomaatit ovat hormonikiistassa eniten kärsivä tuote. Näiden pakotteiden kielteistä vaikutusta lisää voimakkaasti Yhdysvaltojen hiljattain antama "karuselli" -säädos, joka velvoittaa Yhdysvaltain kauppaneuvottelijan viraston muuttamaan puolen vuoden välein luetteloa tuotteista, joihin sovelletaan Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisupaneelin ratkaisua noudattamattomille WTO:n jäsenille määrättyjä pakotteita.

Karuselli-säädos rikkoo WTO:n perusperiaatteita, erityisesti yksipuolisuuden kieltoa kauppasioissa ja pyrkimystä maailman kaupankäyntijärjestelmän ennustettavuuteen. Komissio pani tämän vuoksi välittömästi vireille Genevessä riitojenratkaisumenettelyn tästä WTO:n vastaisesta toimenpiteestä.

Komissio pyrkii edelleen päättäväisesti ratkaisemaan hormonikiistan mahdollisimman nopeasti, vaikka Yhdysvaltojen viimeisin veto tekee tämän tavoitteen saavuttamisen entistä vaikeammaksi. Komissio ehdotti vähän aikaa sitten karjankasvatuksessa käytettäviä hormoneja koskevan yhteisön lainsäädännön muuttamista käytettävissä olevien tieteellisten todisteiden perusteella. Kunhan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät tämä ehdotuksen, se tekee yhteisön kauppajärjestelmästä täysin WTO:n sääntöjen mukaisen säilyttäen samalla yhteisön valitseman korkean kuluttajansuojatason.

Lyhyellä aikavälillä komissio on myös halukas neuvottelemaan Yhdysvaltojen kanssa mahdollisesta kauppaan tukevasta hyvityspaketista kaupankäyntiä rajoittavien vastatoimenpiteiden poistamiseksi.

Komissio ei kuitenkaan voi tukea Yhdysvaltojen sanktioista kärsiviä eurooppalaisia yrityksiä muilla toimenpiteillä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kukin jäsenvaltio päättää tällaisista toimenpiteistä, noudattaen kuitenkin valtioneuvoston ja kilpailua koskevia yhteisön sääntöjä.

(2001/C 81 E/223)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2216/00

esittäjä(t): Jo Leinen (PSE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Zweibrückeniin suunniteltua kauppakeskusta koskeva virallinen tarkastusmenettely

Euroopan parlamentin jäsen Peter Helwin esitti komissiolle jo syyskuussa 1997 kysymyksen (E-2966/97) ⁽¹⁾ komission aikeista käynnistää Saarlandin osavaltiossa sijaitsevaan Zweibrückeniin suunniteltua kauppakeskusta koskeva virallinen tarkastusmenettely.

Komissio reagoi vasta toiseen asiaa koskevaan kirjalliseen kysymykseen (E-3497/98) ⁽²⁾; komission jäsen Karel Van Miert ilmoitti 15. joulukuuta 1998 antamassaan vastauksessa, että komissio tiedottaa päätöksensä kirjallisesti valittajalle, joka on tässä tapauksessa Euroopan itsenäisten ammattinharjoittajien liiton Saksan osasto (Europaverband der Selbständigen Bundesverband Deutschland e.V.).

Komissio ei kuitenkaan vielä ole tiedottanut päätöksensä kirjallisesti.

Voiko komissio ilmoittaa:

1. Voidaanko asiassa tehdä päätös?
2. Millainen päätös asiassa on jo tehty?
3. Milloin valittajalle tiedotetaan kirjallisesti päätöksestä?

⁽¹⁾ EYVL C 134, 30.4.1998, s. 46.

⁽²⁾ EYVL C 289, 11.10.1999, s. 53.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komission tutkiessa asiaa kävi ilmi, että kantelijoiden esittämät tiedot, jotka perustuivat lehtiartikkeliin tai esitettiin mainitsematta lähdettä, eivät pitäneet paikkaansa. Kun tiedot esitetään ilman virheitä, ne eivät anna komissiolle aihetta epäillä valtioneuvoston tukea.

Komissio on ilmoittanut asiasta kantelijoille 14. heinäkuuta 2000.

(2001/C 81 E/224)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2221/00

esittäjä(t): Manuel Pérez Álvarez (PPE-DE) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: Pahoinpitelyt

Tiedotusvälineissä kerrotaan valittavan usein perheväkivallasta, jota ilmenee kaikenlaisissa perheissä.

Väkivallan, erityisesti fyysisen väkivallan ja pahoinpitelyjen vuoksi on tarpeellista reagoida välittömästi ja luoda puolustuskeinoja, jotka eivät kuitenkaan aina ole riittäviä eniten kärsivien perheenjäsenten käytettävissä.

Onko komissiolla aikeita kannustaa erilaisten välittömien toimien ja puolustusjärjestelmien toteuttamista koko EU:ssa, kuten sopimusten tekoa oikeus- ja sosiaaliviranomaisten kanssa?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Komissio tiedostaa perheväkivallan vakavuuden. Komissio on vuodesta 1996 lähtien toteuttanut lukuisia toimia auttaakseen jäsenvaltioita ehkäisemään tätä ongelmaa. Erityisesti voidaan mainita, että komissio käynnisti vuonna 1999 eurooppalaisen kampanjan, johon jäsenvaltiot osallistuivat aktiivisesti. Tavoitteena oli lisätä tietoisuutta naisiin kohdistuvasta väkivallasta yhteisön alueella. Jäsenvaltiot osallistuivat kampanjamateriaalin levitykseen sekä Kölnissä maaliskuussa 1999 ja Lissabonissa toukokuussa 2000 järjestettyihin konferensseihin, joilla kampanja aloitettiin ja päätettiin. Lisäksi Suomen puheenjohtajakaudella lokakuussa 1999 järjestettiin Jyväskylässä kampanjaan liittyvä asiantuntijatapaaminen.

Komissio toisti uudessa 7. kesäkuuta 2000 antamassaan sukupuolten tasa-arvoa koskevassa yhteisön puitestrategiassa⁽¹⁾ sitoumuksensa auttaa ratkaisemaan tämä ongelma. Komissio lupasi puitestrategiassa tehostaa ja tukea naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisia ja sitä ennaltaehkäiseviä toimia.

Välittömästi saatavilla olevien keinojen ja toimintatapojen käytön edistäminen eri puolilla Eurooppaa on yksi Daphne-ohjelman tavoitteista. Tällä ohjelmalla edistetään valtioiden rajat ylittävin toimin lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisyä ja torjuntaa. Aloite käynnistettiin vuonna 1997, ja sillä on tähän mennessä rahoitettu noin 150:tä kansainvälistä hanketta, joista useilla paneudutaan suoraan perheväkivaltaan. Toimintamenetelmänä on muun muassa kumppanuussuhteiden ja verkostojen luominen kansalaisjärjestöjen ja paikallisviranomaisten välillä eri puolilla yhteisöä. Uuden Daphne-ohjelman toimintakausi on 2000–2003, ja ohjelmalla on edelleen samat tavoitteet, millä varmistetaan torjuntatyön kitkaton jatkuminen.

Komissio muistuttaa lopuksi arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että komissiolla ei ole toimivaltaa ehdottaa lainsäädäntötoimia, koska tämä asia kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle.

⁽¹⁾ KOM(2000) 335 lopullinen.

(2001/C 81 E/225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2225/00

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(3. heinäkuuta 2000)

Aihe: EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan (entisen 227 artiklan) soveltaminen

Vastauksessaan parlamentin jäsenen Carlos Costa Nevesin suulliseen kysymykseen H-0413/00⁽¹⁾ komissio ilmoittaa, että se on hyväksynyt kertomuksen, jossa selvitetään toimenpiteet, joihin se aikoo ryhtyä perustamissopimuksen uuden 299 artiklan 2 kappaleen täytäntöönpanemiseksi ja että ensimmäiset ehdotukset esitellään heti kesäkauden jälkeen.

Voiko komissio ilmoittaa, kuuluvatko Sisilia ja Sardinia kyseisten ehdotusten piiriin?

⁽¹⁾ Kirjallinen vastaus 16.5.2000.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Sisilia ja Sardinia eivät kuulu arvoisan parlamentinjäsenen mainitsemien ehdotusten piiriin. Ehdotukset koskevat yksinomaan yhteisön syrjäisimpiä alueita, jotka määritellään EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan (ent. 227 artiklan) 2 kohdassa seuraavasti: Ranskan merentakaiset departementit, Azorit, Madeira ja Kanariansaaret.

(2001/C 81 E/226)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2235/00**esittäjä(t): Maria Martens (PPE-DE) komissiolle***(29. kesäkuuta 2000)**Aihe: Ongelmat Kulttuuri 2000 -ohjelman täytäntöönpanossa*

Kulttuuri 2000 -ohjelman täytäntöönpanossa on todettu useita ongelmia. Kyseessä on seuraavaa vuoden 2001 tarjouskilpailua koskevan selkeän suunnittelun ja tavoitteenasettelun puuttuminen. Lisäksi eurooppalaiset kulttuurin yhteyspisteet uhkaavat joutua taloudellisiin vaikeuksiin rahoitustuen riittämättömyyden vuoksi. Komissio ei myöskään ole vielä suorittanut kaikkia vuoden 2000 maksuja.

1. Voisiko komissio ilmoittaa, mistä syystä vuoden 2001 tarjouskilpailua ei ole suunniteltu selkeällä tavalla?
2. Kuinka komissio aikoo parantaa eurooppalaisten kulttuurin yhteyspisteiden rahoitusta?
3. Milloin vuoden 2000 hankkeet saavat sopimuksensa ja maksunsa?
4. Mitä komissio aikoo tehdä mainittujen ongelmien eteen?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(7. syyskuuta 2000)*

Euroopan parlamentin puhemies ja neuvoston puheenjohtaja allekirjoittivat 14. helmikuuta 2000 päätöksen N:o 508/2000/EY Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta, ja päätös julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 10. maaliskuuta 2000⁽¹⁾. Vasta tämän jälkeen komissio saattoi julkaista ehdotuspyynnön vuodeksi 2000, mikä tehtiin kiireellisellä menettelyllä 8. huhtikuuta 2000⁽²⁾.

1. Komission tarkoituksena oli julkaista ehdotuspyyntö vuodeksi 2001 jo heinäkuussa 2000. Parlamentti kuitenkin toivoi, että myös ehdokasmaiden kulttuuritoimijat voisivat osallistua Kulttuuri 2000 -ohjelmaan. Näin ollen komissio päätti julkaista vuotta 2001 koskevan ehdotuspyynnön vasta syksyllä 2000, kun assosiaationeuvostot saavat hyväksytyiksi erilliset päätökset, joiden perusteella ehdokasmaat voivat osallistua ohjelmaan vuodesta 2001 alkaen. Tässä yhteydessä määritellään tarkemmin myös vuoden 2001 painopistealueet.
2. Komissio pyrkii parantamaan kulttuurin yhteyspisteiden rahoitusmenettelyjä ja ottamaan huomioon, että yhteyspisteet on erikseen mainittu Kulttuuri 2000 -ohjelmassa. Sen tarkoituksena onkin määritellä tarkemmin kulttuurin yhteyspisteiden kanssa tehtävien sopimussuhteiden luonne. Huomautettakoon, että rahoituksen määrää koskevat päätökset tehdään vuosittain Kulttuuri 2000 -ohjelman hallintokomiteassa. Komission rahoitusosuus määräytyy jäsenvaltioiden yhteyspisteilleen maksamien osuuksien perusteella niin, että kumpikin osapuoli maksaa 50 prosenttia kokonaisrahoituksesta.
3. Vuoden 2000 ehdotuspyynnön ohjeellisen aikataulun mukaisesti komissio pyrkii lähettämään ensimmäiset sopimukset syyskuun 2000 aikana.
4. Komissio pyytää parlamentin jäsentä panemaan merkille, että vaikeista olosuhteista huolimatta komissio on toistaiseksi pysynyt aikataulussa. Lisäksi komissio pyrkii jatkuvasti sopeuttamaan ohjelmaa kulttuuritoimijoiden realiteetteihin ja tarpeisiin noudattaen samalla voimassaolevia hallinnollisia ja rahoituksellisia määräyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 63, 10.3.2000.

⁽²⁾ EYVL C 101, 8.4.2000.

(2001/C 81 E/227)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2243/00**esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle**

(5. heinäkuuta 2000)

Aihe: Palkattujen työntekijöiden lähettämisen ehdoista annetun direktiivin täytäntöönpano-ongelmat

Rakennusteollisuuden palkkoja ja työvoimaa koskeviin ehtoihin liittyvien ongelmien takia Saksassa otettiin ammattiyhdistyksen ja työnantajapuolen välisen sopimuksen tuloksena käyttöön vähimmäispalkkalainsäädäntö. Palkattujen työntekijöiden lähettamisestä annetulla EU:n direktiivillä on myös pyritty säätämään työvoiman maahanmuuttoa ja edellä mainittuja ehtoja. Ongelmana on kuitenkin, että viranomaisten ja ammattiyhdistysten voimavarat eivät riitä määräysten noudattamisen valvontaan.

Koska osa työvoimasta on laitonta ja osa toimii voimassa olevien sääntöjen ja sopimusten ulkopuolella, työehtojen polkemista esiintyy laajalti. Tämä on vastoin työvoiman yhdenvertaiselle kohtelulle ja yhtäläisin ehdoin tapahtuvalle kilpailulle asetettuja vaatimuksia. Työntekijän tai yrittäjän alkuperämaa ei saa vaikuttaa kohteluun. Onko komissio pannut merkille edellä mainitut Saksan rakennusalan ongelmat? Mihin toimiin se aikoo asiassa ryhtyä?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettamisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16. joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY säädetään sellaiset vähimmäissuojaa koskevat pakottavat ydinsäännöt, joita työnantajien on vastaanottajavaltiossa noudatettava lähettäessään työntekijöitä tilapäisesti työhön sen jäsenvaltion alueelle, jossa palvelua tarjotaan⁽¹⁾. Näihin pakottaviin sääntöihin kuuluvat palkalliset vuosilomat ja vähimmäispalkat.

Jäsenvaltioiden pitää tämän direktiivin nojalla toteuttaa kyseisten työolojen valvonnan alalla toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava aiheelliset toimenpiteet tapauksissa, joissa tätä direktiiviä ei noudateta, ja valvottava erityisesti, että käytettävissä on asianmukaisia menettelyjä tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

Näin ollen on ensi sijassa jäsenvaltioiden viranomaisten tehtävänä valvoa yhteisön säännösten tehokasta soveltamista ja määrätä tarvittaessa seuraamuksia, jos näitä säännöksiä ei noudateta.

Lopuksi on vielä korostettava, että tällä direktiivillä aikaansaadut juridiset järjestelyt eivät vaikuta edellytyksiin, jotka koskevat yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten saapumista jäsenvaltion alueelle.

⁽¹⁾ EYVL L 18, 21.1.1997.

(2001/C 81 E/228)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2244/00**esittäjä(t): Josu Ortuondo Larrea (Verts/ALE) komissiolle**

(29. kesäkuuta 2000)

Aihe: Valkotonnikalalan kalastus Pohjois-Atlantilla

Komissio on esittänyt ehdotuksen asetukseksi, jossa vahvistetaan teknisiä toimia laajasti vaeltavia kalalajeja koskevan tilanteen korjaamiseksi.

Asetuksella siirretään yhteisön lainsäädäntöön kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) vuonna 1998 ja 1999 antamat suositukset valkotonnikalalan kalastuskapasiteetin vähentämisestä. Alusten määrää rajoitetaan siten, että jatkossa voi kalastaa vain kauden 1993–1995 keskiarvoa vastaava määrä aluksia.

Koska valkotonnikalan pyyntikausi on jo alkanut, komissio lienee saanut kaikkien valkotonnikalaa pyytävien jäsenvaltioiden tiedot ja tarkastanut ja vahvistanut ne kauden 1993–1995 viitteellisen keskiarvon laskemista varten. Keskiarvon perusteella voidaan vahvistaa vuonna 2000 kalastuslupia saavien alusten enimmäismäärät.

Voiko komissio ilmoittaa jäsenvaltiokohtaisesti luvan saaneiden ja todella jatkuvalla ja kokonaisvaltaisella tavalla Pohjois-Atlantilla valkotonnikalaa pyytäneiden alusten määrän jokaisena viitejakson vuotena, eli 1993, 1994 ja 1995?

Entä mikä on jäsenvaltiokohtaisesti vahvistettu luvan saaneiden ja todella jatkuvasti Pohjois-Atlantilla valkotonnikalaa pyytäneiden alusten viitelukuna käytettävä keskiarvo?

Kuinka monta luvan saanutta alusta eri jäsenvaltioilla on valkotonnikalan kalastusta varten vuonna 2000?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(20. heinäkuuta 2000)

Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT) valkotonnikalaa pyytävien alusten lukumäärästä antaman suosituksen soveltamista silmällä pitäen komissio on saanut jäsenvaltioilta viitetasoina käytettävät vuosia 1993–1995 koskevat tiedot sekä alustavat tiedot niiden alusten määrästä, joille jäsenvaltiot aikovat antaa kalastusluvan vuonna 2000.

Komissio tarkastaa parhaillaan jäsenvaltioiden kanssa tietoja soveltaakseen tätä ICCAT:n toimenpidettä mahdollisimman pian. Tiedot toimitetaan niiden vahvistamisen jälkeen arvoisalle parlamentin jäsenelle.

(2001/C 81 E/229)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2245/00

esittäjä(t): Ari Vatanen (PPE-DE) komissiolle

(29. kesäkuuta 2000)

Aihe: Raja-alueiden asema Tacis CBC-ohjelman hallinnossa

Euroopan unionin ja Venäjän välinen maaraja muodostaa maailman suurimman elintasokuilun. Tiedonannossa ”Strategiset tavoitteet vuosina 2000–2005” komissio ilmoitti kohdistavansa erityistä huomiota Venäjän kanssa harjoitettavan yhteistyön lujittamiseen. Komissaari Barnier totesi vastauksessaan kysymykseeni (P-1379/00) (1), että Interreg III:n toteuttamisessa rajat ylittävää toimintaa edistävien pienimuotoisten hankkeiden hallinnointi voitaisiin sisällyttää suoraan rajat ylittävää yhteistyötä koskeviin aloitteisiin, kuten Euregio.

Tacis CBC-ohjelman päätöksentekoon liittyy ongelmia, jotka vaikeuttavat sen koordinoitua Interreg-ohjelman kanssa EU:n ja Venäjän raja-alueilla. Tacis CBC-ohjelmasta päätökset tehdään Brysselissä ja se ei ole ohjelmaperusteinen, kun taas Interregin päätöksenteko tapahtuu ohjelmajohdanteisesti aluetasolla.

Pohjois-Karjalan Liiton (FIN) ja Karjalan Tasavallan (RUS) mukaan komissio ei ole pyytänyt alueiden tai niiden perustaman Euregio Karelian lausuntoja Tacis CBC-projekteista, joita koskevat komission päätökset on tarkoitus tehdä 28. kesäkuuta ja vahvistaa heinäkuussa. Myös komission mukaan lausunnot on pyydetty vain Moskovan Tacis-toimistolta, Taciksen alueelliselta tekniseltä toimistolta ja ministeriöltä Moskovasta.

Raja-alueyhteistyön laadun kehittämiseksi sekä Taciksen ja Interregin koordinoinnin parantamiseksi olisi toivottavaa, että Tacis CBC-hankkeiden hallinnointi – Interregin tavoin – siirretään aluetasolle, esimerkiksi Euregiolle. Vähimmäisvaatimuksena on lausuntojen pyytäminen esitetyistä Tacis CBC-hankkeista Euregiolta tai vastaanottaja-alueelta, jolla esimerkiksi Karjalan tasavallassa on oma raja-alueohjelmansa.

1. Kuinka komissio suhtautuu Euregio Karelian ehdotukseen kokeilusta, jossa Euregion hallintokomitea tekisi hankepäätökset ohjelmaperusteisesti aluetasolla myös Tacis CBC-ohjelman osalta?
2. Aikooko komissio tulevaisuudessa kuulla Tacis CBC-projektien päätöksenteossa vastaanottaja-alueen (kuten Venäjän tasavallan) näkemyksiä esitetyistä hankkeista?

(¹) Katso sivu 34.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. heinäkuuta 2000)

Komissio esitti 27. kesäkuuta 2000 Tacis-ohjelman hallintokomitean keskusteltavaksi Tacis CBC ohjelmaa koskevan strategisen asiakirjan, jossa hahmotellaan ohjelman tulevia suuntaviivoja. Asiakirjan pohjalta laaditaan nyt ensi vaiheessa nelivuotinen ohjelma, jossa esitetään yksityiskohtaisesti tavoitteet ja painopisteet, ja sen jälkeen vuosittainen ohjelma, jossa luetellaan vuoden 2000 talousarviosta rahoitettavat konkreettiset hankkeet. Molemmat ohjelmat esitetään Tacis-komitealle myöhemmin tänä vuonna.

Näiden strategisten asiakirjojen valmistelun yhteydessä on pyydetty lausuntoja useilta yhteistyökumppaneilta. Tacis-ohjelman tekniset toimistot Pietarissa ja Petroskoissa ovatkin välittäneet niiden toiminta-alueilta tulleita ideoita erityisen aktiivisesti.

Lisäksi kaikissa Tacis CBC -hankkeissa on osapuolina myös paikallisviranomaisia ja muita paikallisia toimijoita, millä varmistetaan alueiden täysipainoinen osallistuminen koko ohjelmaan. Tämä koskee erityisesti kysyntään perustuvia pienhankkeita, joilla edistetään paikallistason aloitteita kyseisellä alueella.

Euroregio Karelian ehdottaman kokeilun osalta on todettava, että Tacis-ohjelman menettelysääntöjen mukaan komissio ei voi siirtää päätöksentekovastuuta kolmansille osapuolille.

(2001/C 81 E/230)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2248/00

esittäjä(t): Robert Sturdy (PPE-DE) komissiolle

(29. kesäkuuta 2000)

Aihe: Perustamissopimuksen liitteeseen 1 kuulumattomien tavaroiden vientituki

Voiko Euroopan komissio selittää seikkaperäisesti, miksi se on katsonut tarpeelliseksi keskeyttää perustamissopimuksen liitteeseen 1 kuulumattomien tavaroiden vientitukitodistusten antamisen 8. toukokuuta alkaen asetuksella 1066/2000 (¹)?

Minkä oikeusperustan nojalla komissio on keskeyttänyt liitteeseen 1 kuulumattomien tavaroiden vientitukitodistusten antamisen, kun otetaan huomioon, että asetuksessa 1702/1999 (²) (kyseisen asetuksen 1 artiklan 5 kohdassa kuvatun uuden 6 b artiklan 3 kohdan a alakohdassa) viitataan maataloutta koskevan GATT-sopimuksen 9 artiklan 2 kohtaan?

Voiko komissio ilmoittaa, mikä on käytettävissä olevan vientituen enimmäismäärä GATT-sopimusta kohden kyseisenä budjettivuonna ottaen huomioon edelleen voimassa olevan oikeuden siirtoihin edellisiltä vuosilta?

Voiko komissio eritellä, mihin toimiin se on ryhtynyt tunnistaakseen ja arvioidakseen vientitukitodistusten antamisen lykkäämisestä aiheutuvia vaikutuksia arvonlisäveron alaiselle valmisruokateollisuudelle lähes viisi kuukautta ennen nykyisen budjettivuoden päättymistä?

Tämän lykkäämisen ajoituksesta voidaan päätellä, että vientitukea tarvitsevien tuotteiden vienti on kasvanut noin 30 prosentilla vuosina 1998–1999. Onko komissiolla pitäviä todisteita tämän päätelmän tueksi?

Mitä komissio ehdottaa varmistaakseen, että sen vientitukitodistusten myöntämistä koskevaa lähestymistapaa muutetaan entistä tasapuolisemmaksi, paremmin ennustettavaksi olevaksi ja avoimemmaksi seuraavina varainhoitovuosina?

(¹) EYVL L 119, 20.5.2000, s. 9.

(²) EYVL L 201, 31.7.1999, s. 30.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(27. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien valmistettujen maataloustuotteiden vientitukitodistusten antamisen keskeyttämiseen 8. toukokuuta 2000 lähtien (asetus (EY) N:o 1066/2000).

Unionin GATT-rajoitus varainhoitovuodelle 1999–2000 on 475 miljoonaa euroa, johon summaan voidaan lisätä edellisten vuosien käyttämättömät summat. Tiedoksi voidaan ilmoittaa, että budjettivallan käyttäjä on vahvistanut liitteeseen I kuulumattomien tavaroiden vientituet kauden 1999–2000 talousarviossa 551 miljoonaksi euroksi.

Ensinnäkin on muistettava, että todistusjärjestelmä on otettu käyttöön vasta 1. helmikuuta. Sen vuoksi kuluva varainhoitovuosi on luonteeltaan siirtymäkausi, koska annettuihin todistuksiin on lisättävä ennen kyseistä päivää myönnetyt tuet. On huomattava, että tukitodistuksia on annettu yhteensä yli 310 miljoonan euron arvosta kolmessa kuukaudessa 1. helmikuuta 2000 jälkeen. Vientien suuren määrän vuoksi (ennen 1. maaliskuuta 2000 maksettujen tukien määrä oli 229 miljoonaa euroa) ja toukokuun ensimmäisen viikon aikana haettujen todistusten merkittävän arvon vuoksi komissio katsoi, että sen olisi hallinnoitava todistusjärjestelmää varovaisesti ottaen huomioon unionin kansainväliset sitoumukset, jotka olisivat voineet vaarantua.

Komission päätös on tehty noudattaen asetuksen (EY) N:o 1222/94 6b artiklan 8 kohtaa. Siinä säädetään, että ”Jos komissio arvioi, että Euroopan unionin kansainvälisten sitoumusten noudattaminen vaarantuu, se voi soveltaa tarkasteltavina oleviin todistushakemuksiin alennuskerrointa ottaen huomioon erityisesti 3 ja 4 kohdassa mainitun laskutavan. Se voi myös keskeyttää todistusten antamisen”.

Komissio on tietoinen keskeyttämisen vaikutuksista elintarvikkeiden valmistusteollisuuteen. Se jatkaa markkinatilanteen ja jäsenvaltioiden suorittamien maksujen tarkkailua ja toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, mukaan lukien todistusten antamisen mahdollinen uudelleen aloittaminen.

(2001/C 81 E/231)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2257/00

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Elävän karjan kuljetus

Aiempien kokemusten perusteella pitkät kuljetusmatkat aiheuttavat usein huomattavia haittoja karjan hyvinvoinnille. Lisäksi tieteelliset tutkimukset osoittavat, että pitkiä kuljetusmatkoja olisi vältettävä. Bristolin yliopiston tutkijat päätyivät lampaiden kuljetusta koskevassa tutkimuksessa siihen, että kuljetusetäisyyden ja -ajan tulisi olla eläinten hyvinvoinnin kannalta mahdollisimman lyhyitä. Eläinlääkintäalan tiedekomitea (SVC) on päätenyt siihen, että teurassikojen hyvinvoinnin kannalta olisi parasta, että kuljetusaika on

mahdollisimman lyhyt. Lisäksi eläinlääkintäalan tiedekomitea tähdensi jo vuonna 1992, että eläinten hyvinvointia voidaan parantaa huomattavasti teurastamalla karja kasvatuspaikan lähellä ja kuljettamalla lihat.

Voidaanko komission mielestä eläinten hyvinvointiin pitkän matkan kuljetuksissa liittyvät haitat välttää muuttamalla toimintatapoja niin, että elävän karjan kuljetuksesta luovutaan ja sen sijaan kuljetetaan lihat aina, kun se on mahdollista?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 29. kesäkuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/29/EY⁽²⁾, asetetaan kuljetusaikaa, lepojaksoja sekä eläinten ruokkimista ja juottamista kuljetuksen aikana koskevat vaatimukset.

Yhteisön lainsäädännön laatimisessa on käytetty pohjana tieteellisen tutkimuksen tuloksia ja käytännössä hankittua tietoa, joiden kummankin mukaan eläinten kuljetus on eläinten hyvinvoinnin kannalta hyväksyttävää, jos noudatetaan tiettyjä eläinten suojelua koskevia edellytyksiä.

Komissio aikoo direktiivin 91/628/ETY 13 artiklan mukaisesti toimittaa neuvostolle raportin niistä kokemuksista, joita jäsenvaltiot ovat hankkineet yhteisön tämän alan lainsäädännön soveltamisesta. Raportti esitetään myös parlamentille.

Raporttia kootessaan komissio on havainnut useita aloja, joilla nykyistä lainsäädäntöä on vaikea panna täytäntöön. Pitkän aikavälin aloitteita ja teknisiä ratkaisuja tarkastellaan parhaillaan.

Jätettyään raportin komissio esittää konkreettisia ehdotuksia näiden vaikeuksien selvittämiseksi.

Useita direktiivin peruspiirteitä pitäisi arvioida mahdollisimman pian tieteelliseltä pohjalta. Erityisesti mainittakoon kuljetusaikoja sekä lastaamiseen ja purkamiseen ja lastaustiheyteen liittyvää stressiä koskevat tiedot. Tässä yhteydessä on syytä lisäksi tarkastella toimenpiteitä, joilla kannustettaisiin teurastamaan eläimet lähempänä niiden kasvatuspaikkaa.

Komissio aikoo lähiaikoina tarkastella näitä ja mahdollisia muita parannusmahdollisuuksia jäsenvaltioiden ja kyseisten alojen asiantuntijoiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995.

(2001/C 81 E/232)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2258/00

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: 296 artiklan tarkistus

Aikooko komissio ehdottaa hallitustenväliselle konferenssille Euroopan parlamentin 15. kesäkuuta 2000 antaman päätöslauselman (Lalumièren mietintö) 23 kohdan mukaisesti 296 artiklan tarkistamista Nizzan sopimuksessa ja tämän artiklan muuttamista entistä joustavammaksi sotatarvikkeiden yhteismarkkinoiden luomiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2000)

Monet pitävät Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 296 artiklaa (entinen 223 artikla), jolla jäsenvaltioille annetaan lupa olla soveltamatta yhteistä kilpailuoikeutta puolustusteollisuuteensa, yhä enemmän esteenä eurooppalaisen puolustusteollisuuden kehittämiseksi. Artiklan mahdollistama kansallisia poikkeuksia koskeva määräys oli perusteltu aikana, jolloin eurooppalainen puolustus ei vielä ollut näköpiirissä, mutta nykyään se voi joskus olla tehoton.

Yhteisön tuomioistuin pyrkii yhä enemmän rajoittamaan kyseisen artiklan tulkintaa erityisesti 16. syyskuuta 1999 antamallaan tuomiolla (C414/97, komissio v. Espanja). Perustamissopimuksen yleisiä oikeussääntöjä sovelletaan kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin ja jäsenvaltion, joka pyytää poikkeusta, on esitettävä todisteet siitä, että poikkeus on perusteltu.

Vaikka komission tulkinta on sama kuin tuomioistuimen, komissio on tietoinen pelissä olevista panoksista ja kyseisen artiklan herättämästä keskustelusta. Sen vuoksi komissio tarkastelee tällä hetkellä mahdollisuutta esittää kyseistä artiklaa koskeva muutosehdotus tulevassa hallitustenvälisessä konferenssissa. Komissio tarkastelee myös ehdotusta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 296 artiklan tulkintaa koskevista menettelysäännöistä ja yhdenmukaistetuista käytännöistä.

(2001/C 81 E/233)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2275/00

esittäjä(t): Sebastiano Musumeci (UEN) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Sisilian ja Pohjois-Afrikan väliset bilateraaliset kalastussopimukset

Sisilian kanaalin kansainvälisillä vesillä on vielä ratkaisemattomia kalastusongelmia Sisilian ja pohjoisafrikkalaisten alusten välillä.

Sisilian alueella on erityisasemansa johdosta itsemääräämisoikeus kalatalouden alalla.

Sisilia sijaitsee Euroopan unionin afroaasialaisella raja-alueella.

Voiko komissio kertoa, onko Sisilialla oikeus, ja jos on, minkälaisilla rajoituksilla, tehdä kahdenvälisiä kalastussopimuksia Pohjois-Afrikan naapureidensa kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Yhteisöllä on yksinomainen toimivalta neuvotella ja tehdä kahdenvälisiä kalastussopimuksia kolmansien maiden kanssa. Toimivaltaa käyttää komissio, jolle neuvosto antaa neuvotteluvaltuudet.

(2001/C 81 E/234)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2281/00**esittäjä(t): Marie-Noëlle Lienemann (PSE) komissiolle***(29. kesäkuuta 2000)*

Aihe: Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 98/44/EY soveltaminen

Pääministeri Blair ja presidentti Clinton ovat tehneet sopimuksen, jolla pyritään kieltämään ihmisen perimän kaupallistaminen. Ottaen huomioon asian tiimoilta kehittyneen kansanliikkeen ja tiedemaailman reaktion eikä komissio katso, että olisi asetettava kyseenalaiseksi direktiivin 98/44/EY⁽¹⁾ se osa, joka käsittelee ihmisen geenin sekvenssien patentoitavuutta?

Vaikuttaa siltä, että tekstien tulkinta on vääristänyt peruseriaatteita, jotka ovat ihmiskehon kaupallistamisen mahdottomuus, geenitietämyksen vapaa saatavuus ja tämän tietämyksen levittäminen, ja tämän vuoksi kaupallinen ajattelu on vaarassa päästä vallalle. Näin ollen näkymät tutkimuksen hyödyllisistä seurauksista hajottavat pirstaleiksi suuret periaatteet, koska "kehon mikä tahansa osa on patentoitavissa, kun se on eristetty ja sidottu tiettyyn tehtävään".

Lukuisat tiedemiehet, filosofit ja vastuulliset poliitikot ovat sitä mieltä, että jos tätä direktiiviä sovelletaan, se johtaa geneettisen tiedon menettämiseen. On korkea aika reagoida nopeasti, sillä tämä ongelma ei ole vain kilpailua koskeva ongelma, vaan se koskee kovin olennaista asiaa – elämää – ja voidaan hyvin myöntää, että näin epävakaita inhimillisen tiedon alueita koskevia tekstejä voidaan tarkistaa pikaisesti, vaikka ne laadittiin vain vähän aikaa sitten.

⁽¹⁾ EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus*(27. heinäkuuta 2000)*

Bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetusta neuvoston ja parlamentin direktiivistä 98/44/EY päästiin sopimukseen vasta vuonna 1998 sekä parlamentissa että neuvostossa käytyjen pitkien ja perusteellisten keskustelujen jälkeen. Keskusteluissa pohdittiin paljon bioteknologian keksintöihin liittyviä eettisiä näkökohtia. Tuloksena olevassa direktiivissä pyritään sekä ottamaan huomioon eettiset näkökohdat että tarjoamaan tarvittavat kannusteet tutkimuksen ja kehittämisen edistämiseksi bioteknologian alalla.

Mitä direktiivin alaan tulee, sekä direktiivistä käytyjen neuvottelujen aikana että myös sen hyväksymisen jälkeen on kiinnitetty paljon huomiota kehosta eristettyjen tai teknisen prosessin avulla tuotettujen osien suojaan ja erityisesti geenien sekvenssien tai osittaisten sekvenssien suojaan.

Keksinnöt, jotka eivät lisää ihmisten taitoja, vaan pelkästään tietoja, eivät luonteensa mukaisesti ole patentoitavissa. Näin on varmasti perimän sekvenssien tapauksessa, joka kuuluu keksintöjen alaan ja eikä sellaisenaan voi hyötyä patenttisuojasta.

Asia ei ole kuitenkaan sama, jos DNA-sekvenssi poistetaan luonnollisesta ympäristöstään tai tuotetaan muutoin teknisen prosessin avulla ja annetaan ensimmäistä kertaa teollisen sovelluksen käyttöön. Tällöin on siirrytty tiedosta taitoon. Tällainen geeni on patentin kannalta uusi ja siksi patentoitavissa, jos se ei ole aikaisemmin ollut sellaisenaan yleisesti käytettävissä eikä näin ollen siis teknisesti saatavissa.

Pitkien keskustelun tuloksena parlamentti ja neuvosto sopivat kannasta, että geenien sekvensseistä koostuvat tai niihin perustuvat patentit tulisi sallia. Kannassa otettiin huomioon komission bioteknologian eettisiä seuraamuksia käsittelevän neuvonantajien ryhmän lausunto. Neuvonantajien ryhmä tunnusti täysin patenttien antaman kannustimen lääketieteelliselle tutkimukselle.

Kuten kysymyksessä mainitaan, Yhdysvaltojen presidentti ja Yhdistyneen kuningaskunnan pääministeri ovat antaneet yhteisen lausunnon, jossa vaaditaan, että ihmisen perimää koskevan perustiedon on oltava vapaasti saatavilla. Lausunnossa kuitenkin tunnustetaan myös, että geeneihin perustuvien keksintöjen teollis- ja tekijänoikeudet edistävät merkittävästi tärkeiden uusien terveydenhuollon tuotteiden kehittämistä.

Direktiivi 98/44/EY on täysin yhdenmukainen tämän lausunnon kanssa. Komissio ei usko, että tämä lausunto tai mikään muukaan tällä alalla tapahtuva muutos voisi tässä vaiheessa olla perusteena direktiivin säädösten tarkistukselle. Direktiivissä kuitenkin edellytetään, että komissio antaa heinäkuusta 2001 alkaen vuosittain kertomuksen patenttilain kehityksestä ja vaikutuksista bio- ja geeniteknologian alalla. Näiden kertomusten avulla voidaan varmistaa, että direktiivin ala pysyy ajankohtaisena tällä nopeasti muuttuvan teknologian alalla.

(2001/C 81 E/235)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2283/00

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(29. kesäkuuta 2000)

Aihe: Oikeusvarmuus

Onko komissio esittänyt anteeksipyyntöä järjestölle "Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi", kun Tanskan syyttäväviranomainen totesi, että EU-varojen käyttöön ei liity petosta, josta olisi aiheellista nostaa rikossyyte?

Aikooko komissio teroittaa OLAFille, että epäiltyä on pidettävä syyttömänä ennen syytteen nostamista tai tuomion antamista?

Katsooko komissio, että oikeusvarmuutta edistää se, että korkeimman oikeuden syyttäjän vapauttavan päätöksen jälkeen nostetaan siviilikanne, jonka johdosta Nordvestjysk Folkecenter for Energin 3 vuoden pituista epävarmaa jaksoa seuraa uusi epävarma jakso?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Oikeusviranomaisten yksinomaisen toimivallan alaan kuuluu sen päättäminen, johtavatko Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimukset rikossyytteiden nostamiseen; OLAF ja komissio eivät ole vastuussa tästä. Näin ollen komission ei ole tarpeen esittää anteeksipyyntöä.

Yhteisön oikeus pohjautuu keskeisiin oikeusperiaatteisiin ja OLAFin perustamista koskevassa asetuksessa⁽¹⁾ säädetään, että viraston tutkimukset on toteutettava perustamissopimuksen mukaisesti ja ottaen täysimääräisesti huomioon ihmisoikeudet ja perusvapaudet. Koska virastolla ei ole rikosoikeudellista toimivaltaa, sen tehtävät (hallinnolliset tutkimukset) ovat jo luonteeltaan sellaisia, että viraston on noudatettava syyttömäksi olettamisen periaatetta.

Siviilikanteet varojen takaisinperimiseksi nostetaan sopimuksissa tai asiaa koskevassa lainsäädännössä vahvistettuja sääntöjä noudattaen. Ne eivät kuulu rikosoikeudelliseen menettelyyn, vaikka voidaankin tarvittaessa liittää siihen.

Kyseessä olevassa tapauksessa on muistettava, että komissio irtisanoi Folkecenterin kanssa tehdyn sopimuksen ja vaati sitä maksamaan takaisin kaikki sopimuksen perusteella kesästä 1997 alkaen maksetut varat.

⁽¹⁾ Ks. Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetus (Euratom) N:o 1074/1999, EYVL L 136, 31.5.1999.

(2001/C 81 E/236)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2291/00**esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle**

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Elohopeapitoisen saippuan tuotanto Euroopassa

Onko komissio tietoinen, että Euroopassa tuotetaan suuria elohopeamääriä sisältävää saippuaa, jota salakuljetetaan Afrikkaan, missä sitä käytetään hiusten ja ihon vaalentamiseen? Saippua aiheuttaa vakavaa haittaa terveydelle ja saastuttaa ympäristöä.

Kannattaako komissio elohopeasaippuan tuotannon kieltämistä Euroopassa?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Neuvoston direktiivissä 76/768/ETY kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä⁽¹⁾ säädetään pääperiaatteena, että Euroopan markkinoilla myytävä kosmeettinen valmiste ei saa sisältää elohopeaa (liite II n:o 221 b.). Tästä kiellosta huolimatta on viimeaikaisissa tarkastuksissa Tanskan, Suomen, Ruotsin ja Norjan kotimarkkinoilta löytynyt elohopeaa sisältäviä saippuuita. Saippuat oli yllättäen valmistettu joko Espanjassa tai Yhdistyneessä Kuningaskunnassa. Kaikille jäsenvaltioille on tiedotettu löydöistä.

Lisäksi komissio on kehottanut sekä Espanjaa että Yhdistynyttä kuningaskuntaa ryhtymään tarvittaviin toimiin kyseisten saippuoiden valmistamisen lopettamiseksi maassaan. Tämä ehkäisee elohopeasaippuoiden vientiä Euroopasta Afrikkaan. Colipaa, kosmetiikkatuotteiden valmistajien yhdistystä, on myös kehoitettu ryhtymään tarvittaviin toimiin ja ilmoittamaan jäsenilleen löydöistä.

Komissio seuraa tarkasti elohopeasaippuoiden valmistuskiellon toimeenpanemista.

⁽¹⁾ EYVL L 269, 27.9.1976.

(2001/C 81 E/237)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2303/00**esittäjä(t): Carmen Cerdeira Morterero (PSE) komissiolle**

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Equal-ohjelma ja Ceuta

Kuinka paljon komission arvion mukaan Equal-ohjelman varoja myönnetään Espanjaan kuuluvalla Ceutalle seuraavaksi kaudeksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Tässä vaiheessa ei voida vielä sanoa, kuinka paljon varoja Equal-yhteisöaloitteesta myönnetään Espanjaan kuuluvalla Ceutan alueelle. Ensin on odotettava, että Espanjan yhteisöaloiteohjelma on hyväksytty ja hankkeet valittu.

(2001/C 81 E/238)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2307/00**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle**

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Tiedotuskeskus

Komissiolle on tällä hetkellä tietty määrä tiedotuskeskuksia (Eurooppa-tiedotuskeskus, maaseudun tiedotuskeskus), jotka on suunnattu suurelle yleisölle. Niiden tavoitteena on tuoda Euroopan unionin toimintaa ja ohjelmia kansalaisia lähemmäksi. Tiedotuskeskuksille myönnetään tällä hetkellä yhteisön avustusta budjettikohdasta B3-301.

Komission äskettäisen hallinnonuudistuksen mukaisessa tiedotuspolitiikassa ei määritetä selvästi, mikä on tiedotuskeskusten rooli tulevaisuudessa. Onko komissiolle suunnitteilla jatkaa avustusten myöntämistä näille tiedotus- ja dokumentointiverkostoille vai aiotaanko avustukset siirtää jäsenvaltioiden hoidettaviksi? Jos aiotaan, niin mihin tarkoituksiin komissio aikoo kohdistaa tämänhetkiset avustukset, niin että Euroopan kansalaiset saisivat edelleen tietoa toimielintensä politiikoista?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2000)

Komissio pitää erityisen tärkeänä, että tietoverkot, joiden kehittämiseen se osallistui ja joita se tukee, toimivat hyvin. Tietoverkot ovat merkittävässä asemassa, kun kansalaisille suunnattua tietoa hajautetaan.

Komissio aikoo jatkossakin antaa tietoverkoille rahoitustukea budjettivallan käyttäjän määrittämässä rajoissa.

Komissio antoi 26. heinäkuuta 2000 pitämässään kokouksessa puheenjohtajalleen ja Viviane Redingille tehtäväksi esittää vuoden 2000 loppuun mennessä ehdotuksia, joiden avulla on tarkoitus toteuttaa yhtenäinen tiedotus- ja viestintästrategia. Tiedotuspisteiden merkitys otetaan tietenkin tässä yhteydessä huomioon.

(2001/C 81 E/239)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2308/00**esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle**

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Maksusitoumusten määrät ja budjettikohdan B7-546 täytäntöönpano

Mitkä ovat komission viimeisimmät tiedot budjettikohdan B7-546 täytäntöönpanosta sekä maksusitoumusmäärärahojen että maksumäärärahojen kohdalla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Kosovon jälleenrakentamiseen tarkoitettun budjettikohdan B7-546 määrärahatilanne oli 9. heinäkuuta 2000 se, että käytettävissä olevista maksusitoumusmäärärahoista (määrärahasiirrot mukaan luettuina) oli käytetty 95 prosenttia ja varainhoitovuoden maksumäärärahoista 71 prosenttia.

Kuten budjettivallan käyttäjän kanssa sovittiin vuoden 2000 talousarvion hyväksymisen yhteydessä, komissio valmistelee pikaisesti määrärahojen siirtopyynnön, jolla toteutetaan käytännössä vuoden alussa ilmoitettu 40 miljoonan euron lisämäärärahojen käyttöönotto maksusitoumusmäärärahoina. Myös toinen siirtopyyntö on tekeillä maksumäärärahojen lisäämiseksi, koska niiden ennustetaan loppuvan ennen syyskuuta.

(2001/C 81 E/240)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2321/00

esittäjä(t): Roy Perry (PPE-DE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2000)

Aihe: Eurooppalainen rahoitus

Voisiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon EU:n rahoitusta (rahastoa, hanketta, vuotta ja aluetta kohti) on annettu seuraavissa kohteissa oleville hankkeille viimeisen neljän vuoden aikana: Hampshiren kreivikunta; Southamptonin kaupunki; Portsmouthin kaupunki; Isle of Wightin kreivikunta?

**Romano Prodin komission puolesta
antama täydentävä vastaus**

(20. syyskuuta 2000)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2001/C 81 E/241)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2339/00

esittäjä(t): Stephen Hughes (PSE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2000)

Aihe: Vaarallisia koiria koskevat säännöt

Onko komissiolla tilastotietoja niiden ihmisten määrästä, jotka ovat joutuneet koiran hyökkäyksen kohteiksi EU:ssa vuosittain, eriteltynä kuolemantapausten ja loukkaantumistapausten määrien mukaan sekä uhrien iän mukaan?

Lait, jotka koskevat mahdollisesti vaarallisia koiria, vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen. Katsooko komissio, että on tarpeen ehdottaa yhdenmukaisia vähimmäisnormeja erityisesti EU:n alueella matkustavien lasten suojelemiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissiolla ei ole tilastoja niistä tapaturmista, joita yhteisössä on sattunut koirien hyökättyä ihmisten kimppuun.

Komission suunnitelmissa ei ole tällä hetkellä ehdottaa yhteisön vähimmäissääntöjä, joilla pyrittäisiin suojelemaan väestöä aggressiivisilta koirilta.

Komission mielestä jäsenvaltioiden tehtävänä on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ottaen kuitenkin samalla täysimääräisesti huomioon EY:n perustamissopimuksen.

(2001/C 81 E/242)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2342/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Postipalvelut syrjäisimmillä alueilla

Onko komissio valmis ottamaan erittäin syrjäiseen sijaintiin liittyvät seikat huomioon direktiivin 97/67/EY⁽¹⁾ (jonka tarkoituksena on avata EU:n postipalvelut kilpailulle) muuttamisen yhteydessä kun luodaan hintapolitiikkaa palveluntarjonnan yhtenäistämiseksi näiden syrjäisimpien alueiden, kyseisen jäsenvaltion ja yhteisön muiden alueiden välillä?

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Yleispalvelujen tarjoamiseen sisältyvien palvelujen hinnoittelun osalta parlamentti ja neuvosto ovat yhteisön postipalvelujen kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä⁽¹⁾ 15 päivänä joulukuuta 1997 antamansa direktiivin 97/67/EY 12 artiklan mukaisesti vahvistaneet kaksi pääperiaatetta, mutta jättäneet kullekin jäsenvaltioille mahdollisuuden valita hintapolitiikkansa maassa vallitsevan tilanteen mukaan: toisaalta hintojen on oltava kohtuullisia ja toisaalta niiden on vastattava kustannuksia. Näin ollen jäsenvaltiot voivat päättää, että yhtenäistä hinnoittelua käytetään koko maan alueella.

Direktiivin 97/67/EY muuttamista koskevassa ehdotuksessaan komissio ei ole aikonut muuttaa tätä lähestymistapaa, joka perustuu toissijaisuusperiaatteeeseen.

⁽¹⁾ EYVL L 15, 21.1.1998.

(2001/C 81 E/243)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2345/00**esittäjä(t): Olivier Dupuis (TDI) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Taiwanin liittyminen WTO:hon

Kiinan tasavaltaa (Taiwan), oman alueensa demokratian, ihmisoikeuksien ja talouskehityksen mallimaata, ei ole vielä kukaan hyväksytty Maailman kauppajärjestön WTO:n jäseneksi.

Missä vaiheessa Taiwanin WTO-jäsenyyttä koskevat monenväliset neuvottelut ovat komission tietojen mukaan? Mikä on tilanne Taiwanin ja EU:n kahdenvälisissä neuvotteluissa? Mitä takeita komissio voi antaa siitä, että Kiinan kansantasavallan liittyminen WTO:hon ei hidasta tai haittaa millään tavalla Taiwanin liittymistä WTO:hon?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Taiwanin liittymistä käsittelevä Maailman kauppajärjestön (WTO) työryhmä kokoontui viimeisen kerran 30. heinäkuuta 1999. Työryhmän puheenjohtaja totesi, että kaikki keskeiset kysymykset oli ratkaistu. WTO:n sihteeristö on jakanut koontelun työryhmän raportista, jotta WTO:n jäsenet voisivat suorittaa loppuun ns. tarkastustyön. Komissio ilmoitti WTO:lle 29. tammikuuta 2000, että tarkastusprosessi oli saatu päätökseen.

Käytännön tasolla liittymisneuvottelut on käyty. Taiwanin tekemät niin tavaroita kuin palveluja koskevat kaupalliset sitoumukset ovat erittäin korkeatasoisia. Myös Euroopan yhteisö on erittäin tyytyväinen Taiwanin kanssa käytyjen kahdenvälisten neuvottelujen tuloksiin. Taiwanin tekemät sitoumukset menevät huomattavasti pidemmälle kuin WTO:hon liittymistä koskevissa vähimmäisvaatimuksissa edellytetään.

Osana WTO:hon liittymistä Taiwan ja komissio ovat neuvotelleet myös markkinoille pääsyä koskevan kahdenvälisen sopimuksen. Sopimus tehtiin lokakuussa 1998 ja toimitettiin WTO:lle. Liittymisen yhteydessä tariffimyönnytykset muuttuvat monenvälisiksi.

Yhteisö on aina tukenut voimakkaasti Taiwanin liittymistä WTO:hon mahdollisimman pian. Tietyt poliittiset lainalaisuudet ovat kuitenkin painaneet ja painavat edelleen vaakakupissa.

Nyt kun Kiinakin on liittymässä WTO:hon, Taiwanin liittyminen on lähempänä kuin koskaan. Komissio odottaa WTO:n työryhmän raportin valmistumista pian.

Taiwanin liittymisasiakirjan liittyviä menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on kuitenkin määrittellemättä. Tavoitteena on, että molemmat Kiinat liittyvät saman WTO:n yleisneuvoston istunnon aikana toisen liittymässä heti toisen jälkeen.

Komissio on joka tapauksessa vakuuttunut siitä, että koska WTO:hon liittyminen ei nostata kansallista suvereniteettia koskevia kysymyksiä, Taiwanin liittyminen voisi tapahtua suhteellisen helposti.

(2001/C 81 E/244)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2356/00

esittäjä(t): Reinhold Messner (Verts/ALE) komissiolle

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Astin ja Cuneon välinen moottoritie

Italian valtioneuvosto hyväksyi vuonna 1991 annetun ns. täydentävän säädöksen, jolla Torinon ja Piacenzan välisestä moottoritiestä vastaavalle Satap-yritykselle myönnettiin toimilupa myös Asti-Cuneo-osuudelle, laittomaksi sillä perusteella, että säädös oli vastoin direktiiviä 89/440/ETY⁽¹⁾, jonka täytäntöönpanon määräaika oli kyseistä säädöstä hyväksyttäessä jo mennyt umpeen. Päätöksen jälkeen Italian hallitus ilmoitti, että Satapin toimilupa Asti-Cuneo-osuudella todennäköisesti peruttaisiin.

Mitä tulee komission antamaan vastaukseen aiempaan, ympäristövaikutusten arviointia käsittelevään kysymykseeni P-1378/00⁽²⁾, muutettua moottoritiesuunnitelmaa ei voida pitää asianmukaisena vastauksena arvosteluun, jota alkuperäisestä suunnitelmasta esitettiin ympäristövaikutusten arviointimenettelyn yhteydessä. Itse asiassa toisessa suunnitelmassa kulkureittiä ei ole muutettu oleellisesti: noin 77 kilometrin reitistä vain yhtä 2 kilometrin osuutta oli tarkistettu ja suurin osa tiestä kulkee edelleenkin vuolaan ja voimakkaasti tulvivan Stura-joen uomaan pitkin. Lisäksi ministerineuvosto hyväksyi hankkeen syyskuussa 1994 ilman kunnollisia perusteluja (yleisten töiden ministeriön teknisiä näkökohtia ei koskaan julkistettu). Hyväksymispäätös perustui ympäristöministeriön sihteeristön virkamiehen antamaan, virheitä sisältävään tekniseen lausuntoon, joka ei ollut yhtenevä ympäristövaikutusten arviointia käsittelevän ministerikomitean kesäkuussa 1994 antaman alustavan kielteisen lausunnon kanssa. Viimeksi mainittu seikka on parhaillaan Italian tilintarkastustuomioistuimen tutkittavana. Komission pyynnön mukaisesti annan lisätietoja tämän kysymyksen liitteessä ja pyydän komissiota hankkimaan lisätietoja kiistanalaisesta moottoritiehankkeesta ottamalla yhteyttä ANASIin (teistä vastaava valtion virasto, Via Monzambano 10, Rooma).

Ottaen huomioon Italian valtioneuvoston äskettäisen lausunnon, aikooko komissio käynnistää rikkomista koskevan menettelyn Italiaa vastaan, jos Italian valtio ei peruuta Satapille myönnettyä toimilupaa?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta ympäristöarviointimenettelyn kielteisen tuloksen huomiotta jättävä ministerineuvoston päätös luvan antamisesta moottoritien rakentamiselle otettaisiin uudelleen tarkasteltavaksi?

Miten on mahdollista, että jäsenvaltio voi antaa luvan yleisten töiden toteuttamiselle, jos ympäristövaikutusten arviointimenettelyn tulos on kielteinen? Onko tämä yhteisön säännösten mukaista?

⁽¹⁾ EYVL L 210, 21.7.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL C 374 E, 28.12.2000, s. 218.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 2000)

Komissio on pyytänyt Italian viranomaisilta tarvittavia tietoja arvioidakseen, ovatko arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema uuden Asti-Cuneo -moottoritieosuuden rakennusurakan myöntäminen ja Satap-yritykselle myönnetyn toimiluvan jatkaminen toteutettu tavalla, joka on yhteensopiva julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa.

Mikäli saaduista tiedoista käy ilmi, että noudatetut menettelytavat eivät ole edellä mainitun yhteisön lainsäädännön mukaisia, komissio voi ryhtyä EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan (entinen 169 artikla) mukaiseen rikkomisesta johtuvaan menettelyyn Italian korkeimman hallinto-oikeuden (Conseil d'Etat) lausunnosta riippumatta. Kyseinen menettely on nimittäin itsenäinen, eikä se siten voi olla riippuvainen kansallisen oikeuden mukaisista oikeudenkäyntimenettelyistä.

(2001/C 81 E/245)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2361/00

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Euroopan unionin kansalaisten osallistuminen Belgian kunnallisvaaleihin

Belgiassa järjestetään kuuden vuoden välein kunnallisvaalit. Belgiassa asuvilla Euroopan unionin kansalaisilla on oikeus äänestää vaaleissa, jos he ovat jonkin Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaisia, 18 vuotta täyttäneitä, jonkin belgialaisen kunnan asukkaita ja jos he ovat kirjoittautuneet Belgian vaaliluetteloihin.

Kaikki Belgian kunnat eivät kuitenkaan noudata samoja toimintatapoja kyseisen oikeuden soveltamisen takaamiseksi käyttämällä paikallisia vaaliluetteloja.

Jotkut kunnat yksinkertaisesti lähettävät Belgiassa asuville Euroopan unionin kansalaisille vaaliluetteloon kirjoittautumista varten lomakkeen. Kirjoittautuminen on välttämätöntä, jotta voi äänestää, ja lomakkeen viimeinen jättöpäivä on 31.7.2000.

Toiset kunnat sen sijaan lähettävät kutsun kunnallisvaaleja koskeviin tiedotustilaisuuksiin, joihin vaaleista kiinnostuneet kyseisessä kunnassa asuvat Euroopan unionin kansalaiset voivat osallistua. Tällainen menettely hankaloittaa unionin kansalaisten Belgian vaaliluetteloihin kirjoittautumista. Erilaisiin menettelytapoihin saattaa olla syynä poliittinen laskelmointi.

Onko tämä niiden normien vastaista, joilla säädetään yhdessä Euroopan unionin jäsenvaltiossa asuvien Euroopan unionin toisen jäsenvaltion kansalaisten äänioikeudesta ja vaalikelpoisuudesta asuinmaansa kunnallisvaaleissa? Voiko komissio taata, että kaikille Belgiassa asuville Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisille annetaan samat mahdollisuudet käyttää äänioikeuttaan ja yhtäläiset mahdollisuudet saada tietoa omasta äänioikeudestaan riippumatta asuinkunnasta?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Niiden unionin kansalaisten kunnallista äänioikeutta ja vaalikelpoisuutta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka asuvat jäsenvaltiossa, jonka kansalaisia he eivät ole⁽¹⁾ 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/80/EY 11 artiklassa säädetään, että "jäsenvaltion on ilmoitettava hyvissä ajoin ja asianmukaisella tavalla 3 artiklassa tarkoitetuille äänioikeutetuille ja vaalikelpoisille henkilöille äänioikeuden käyttämistä ja vaalikelpoisuuden toteuttamista kyseisessä valtiossa koskevat edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt".

Komissio on jo Ullmannin ja Kreissl-Dörflerin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3111/95 ^(?) antamassaan vastauksessa todennut, että jäsenvaltioiden ainoana velvollisuutena on ilmoittaa kansalaisille ääni-oikeudesta asianmukaisella tavalla; ne voivat kuitenkin itse päättää mitä tapaa käyttävät. Tästä syystä kuntien erilaiset menettelytavat eivät ole direktiivien vastaisia.

Neuvoston direktiivin 94/80/EY 13 artiklan mukaan komission on annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin soveltamisesta vuoden kuluessa siitä, kun kaikissa jäsenvaltioissa on toimitettu direktiivin säännösten perusteella järjestetyt kunnallisvaalit, eli viimeistään maaliskuussa 2002. Jäsenvaltioissa järjestettyjä tiedotustilaisuuksia arvioidaan kyseisessä kertomuksessa.

⁽¹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994.

⁽²⁾ EYVL C 79, 18.3.1996.

(2001/C 81 E/246)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2365/00

esittäjä(t): **Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Matkaoppaan ammatin harjoittamisluvan myöntäminen Kreikassa

Monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa kreikkalaisille matkaoppaille määrätään hallinnollisia ja rikosoikeudellisia rangaistuksia heidän harjoittaessaan ammattiaan. Tämä johtuu siitä, että heille ei ole myönnetty ammatin harjoittamislupaa, koska Kreikassa ei ole tätä asiaa koskevia arviointiperusteita eikä toimivaltaista viranomaista.

Kuitenkin kysymykseeni E-2775/99 ⁽¹⁾ saamani vastauksen mukaan on "presidentin asetuksella 33/1993 prefektit määrätty toimivaltaisiksi viranomaisiksi antamaan näitä todistuksia". Kreikan kehitysministeriö ja erityisesti Kreikan valtion matkailutoimisto ovat kuitenkin tähän asti itsepintaisesti kieltäytyneet määräämästä arviointiperusteista, jotka täyttämällä saa todistuksen matkaoppaan ammatista, ja ehtoja, jotka on täytettävä saadakseen erityisen kortin, joka todistaa haltijansa olevan matkaopas.

Kun otetaan huomioon, että luvan puuttuminen estää kreikkalaisia matkaoppaita harjoittamasta vapaasti ammattiaan muissa jäsenvaltioissa, kysytään: Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta matkaoppaan ammatin todistamistavasta ja tämän ammatin harjoittamista koskevan luvan myöntämisestä säädettäisiin laki, ja sitä ryhdyttäisiin soveltamaan mahdollisimman pian?

⁽¹⁾ EYVL C 225 E, 8.8.2000, s. 204.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 2000)

Kreikkalaisille matkaoppaille useissa jäsenvaltioissa määrättyjen hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten osalta on muistutettava, että vaikka matkaoppaan ammattia sääntelevillä jäsenvaltioilla on velvollisuus sallia ammatin harjoittaminen ammattihenkilöille, jotka täyttävät ne ammattikokemusta koskevat edellytykset, joista säädetään tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/42/EY ⁽¹⁾ (jolla kumotaan ja korvataan 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/368/ETY ⁽²⁾), näiden ammattihenkilöiden on kuitenkin myös täytettävä muut vastaanottavassa maassa säädetyt muodollisuudet, kuten kirjoittautuminen ammattirekisteriin tai ammattiluvan saaminen, siinä määrin kuin nämä vaatimukset ovat palvelujen tarjoamisen kannalta oikeutettuja yhteisön oikeuden mukaan. Siten vaatimus ammattiluvasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa ei ole riippuvainen siitä, onko henkilöllä tällainen lupa alkuperämaassaan.

Kreikan viranomaisten eli tässä tapauksessa prefektien myöntämät todistukset, jotka koskevat alkuperämaassa harjoitetun toiminnan luonnetta ja kestoa, taas ovat välttämättömiä, jotta kreikkalaiset matkaoppaat voisivat hyötyä direktiivistä. Näiden viranomaisten tehtävänä on määrittää kyseisten todistusten myöntämisedellytykset. Koska kysymys kuuluu Kreikan viranomaisten sisäiseen organisaatioon, komissio ei voi velvoittaa näitä ottamaan käyttöön matkaoppaan lupaa alueellaan. Viranomaiset eivät kuitenkaan voi sisäisillä organisaatio-ongelmilla perustella kyseisten todistusten epäämistä kreikkalaisilta matkaoppailta, jotka haluavat harjoittaa ammattiaan toisessa jäsenvaltiossa. Tällainen epääminen aiheuttaisi sen, että Kreikan kansalaiset eivät voisi hyötyä direktiivistä, ja olisi siten yhteisön lainsäädännön vastaista. Komission tietoon ei ole tähän mennessä tullut, että Kreikassa harjoitetun ammattitoiminnan luonteesta ja kestosta olisi kieltäydytty antamasta todistusta. Komissio on luonnollisesti valmis tutkimaan arvoisan parlamentin jäsenen sille ilmoittamat tapaukset ja käyttämään sille EY:n perustamissopimuksella myönnettyjä välineitä tämänkaltaisen tilanteen korjaamiseksi.

(¹) EYVL L 201, 31.7.1999.

(²) EYVL L 167, 30.6.1975.

(2001/C 81 E/247)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2372/00

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Korottomien lainojen takaisinmaksu

Onko komissio tietoinen tiettyjen huonomaineisten rahoituslaitosten toiminnasta, jossa tarjotaan korottomia lainoja noin vuodeksi kulutushyödykkeiden ostamista varten? Myöhemmin vaaditaan kuitenkin allekirjoitettavan sopimus lainan takaisinmaksusta kahden tai kolmen vuoden aikana ja tehdään lainan takaisinmaksu sovitun ajan kuluessa mahdollisimman hankalaksi.

Aikooko komissio ehdottaa tämän toiminnan kieltävää lainsäädäntöä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissiolle ei ole ilmoitettu arvoisan kysyjän mainitsemasta toiminnasta. Ongelmana näyttäisivät olevan korotonta lainaa tarjoaviin ilmoituksiin liittyvät harhaanjohtavat takaisinmaksuaikataulut, joita lopullisessa takaisinmaksusopimusehdotuksessa ei pidetä voimassa.

Ongelmaa voidaan tarkastella eri näkökulmista.

Kulutusuotoista 22. joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY (¹) 3 artiklassa on yksiselitteinen viittaus harhaanjohtavasta mainonnasta 10. syyskuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/450/ETY (²) sekä sopimatonta mainontaa koskeviin sääntöihin ja periaatteisiin.

Direktiivin 87/102/ETY 4 artiklan 2 kohdan mukaan aikataulu on laadittava kirjallisena, ja saman direktiivin 8 artiklan mukaan kuluttajalla on oikeus täyttää luottosopimuksen mukaiset velvoitteensa ennen sopimuksessa määrättyä ajankohtaa. Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan c ja g alakohdan nojalla direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle voidaan jättää luotot, jotka myönnetään tai annetaan käytettäväksi perimättä korkoa tai muita maksuja, ja luottosopimukset, joiden mukaan kuluttajan on maksettava luotto takaisin enintään tiettyssä määrässä eriä enintään 12 kuukauden pituisen määräajan kuluessa. Käytännössä yksikään jäsenvaltio ei ole soveltanut näitä poikkeuksia.

Kysyjän mainitsema ongelma olisi saatettava niiden kyseisen jäsenvaltion viranomaisten käsiteltäväksi, jotka vastaavat maassa kulutusluottoihin ja sopimattomaan mainontaan sovellettavien säännösten valvonnasta.

(¹) EYVL L 42, 12.2.1987.

(²) EYVL L 250, 19.9.1984.

(2001/C 81 E/248)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2376/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(13. heinäkuuta 2000)

Aihe: Elävän karjan kuljetus

Voiko komissio ilmoittaa, onko se huolestunut niiden tietojen lisääntymisestä, joiden mukaan EU:n lainsäädäntöä eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ei noudateta, ja mitä se aikoo tehdä tilanteen parantamiseksi?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Jäsenvaltiot ovat vastuussa yhteisön lainsäädännön päivittäisestä täytäntöönpanosta tällä alalla. Komission asiantuntijat toteuttavat kuitenkin määräajoin tarkastuksia paikan päällä edistääkseen lainsäädännön yhtenäistä soveltamista ja kannustaakseen jäsenvaltioita huolehtimaan riittävässä määrin siitä, että sääntöjä noudatetaan.

Pysyvään eläinlääkintäkomiteaan perustettiin vuonna 1999 työryhmä, joka pohtii parhaillaan niitä eri ongelmia, jotka liittyvät yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon eläinkuljetusten osalta.

Komissio toimittaa eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 19. marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian neuvostolle raportin yhteisön tämän alan lainsäädännön soveltamiseen liittyvistä jäsenvaltioiden kokemuksista. Raportti esitetään myös parlamentille.

Ehdottaessaan muutoksia nykyisen yhteisön lainsäädännön parantamiseksi komissio ottaa huomioon edellä mainitusta raportista saadut eläinten suojelusta kuljetuksen aikana annettujen direktiivien täytäntöönpanoa koskevat tiedot, työryhmän päätelmät ja tämän alan uuden tieteellisen tietämyksen.

Pysyvän eläinlääkintäkomitean työryhmä on havainnut useita vaikeuksia direktiivien täytäntöönpanossa vaikeudet mainittiin myös edellä mainituissa päätelmissä. Käytännön ratkaisuja näihin ongelmiin pohditaan parhaillaan.

Komissio tekee lähitulevaisuudessa ehdotuksia näiden vaikeuksien selvittämiseksi. Erityisesti komissio aikoo esittää korkeampia vaatimuksia teurastettaviksi kuljetettavien hevosten suojelemiseksi ja toimenpiteitä jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin ja yhteistyön helpottamiseksi. Aikomuksena on esimerkiksi harkita yhdenmukaisen mallin käyttöönottoa kuljetusautojen hyväksymistä ja varmentamista varten.

Komissio harkitsee myös lainsäädäntöä pitkänmatkankuljetuksiin käytettävien ajoneuvojen ilmanvaihtojärjestelmistä mukaan luettuna järjestelmät eläinten kuljetusosastojen lämpötilan valvomiseksi ja kirjaamiseksi.

Komissio katsoo lisäksi, että tehokkain tapa kohentaa eläinten suojelua laajassa mittakaavassa on pyrkiä pääsemään asiasta yksimielisyyteen kansainvälisesti. Eläinten ja erityisesti hevosten pitkänmatkankuljetuksesta keskustellaan yhteisöön liittymisestä neuvottelevien Keski- ja Itä-Euroopan maiden eläinlääkintäyksiköiden päällikköjen kanssa. Keskustelujen pohjalta on hyväksytty pöytäkirja, joka koskee hevosten suojelua kuljetuksen aikana.

Komissio pyrkii tässä yhteydessä saamaan neuvostolta valtuudet neuvotella yhteisön osallistumisesta tarkistettuun eurooppalaiseen yleissopimukseen eläinsuojelusta kansainvälisten kuljetusten aikana. Tällä yleissopimuksella (josta on neuvoteltu Euroopan neuvoston alaisuudessa) autetaan sitten kun sopimuspuolet ovat ratifioineet sen ja saattaneet sen voimaan varmistamaan, että eläinten hyvinvoinnin suojeleminen on hyväksyttävällä tasolla kaikkialla Euroopassa.

(¹) EYVL L 340, 11.12.1991.

(2001/C 81 E/249)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2382/00**esittäjä(t): Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL) komissiolle**

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: EU:n ulkorajoilta kuolleena löydetty pakolaiset

1. Kuinka monta pakolaista löydettiin kuolleena EU:n ulkorajoilta vuonna 1999 ja vuoden 2000 ensimmäisinä kuukausina? Kuinka monta pakolaista löydettiin loukkaantuneena? (Komissiota pyydetään antamaan yksityiskohtaiset tiedot, kuten kuukausi, pakolaisten alkuperä ja löytöpaikka (maa, alue) sekä loukkaantumisen luonne.)

2. Mihin toimiin komissio ryhtyy, jotta tulevaisuudessa voidaan estää murhenäytelmät, kuten 58 pakolaisen kuoleminen Doverissa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2000)

Euroopan unionin ulkorajoilta kuolleina löydettyistä pakolaisista ei ole mahdollista esittää tilastollista jakaamaa, koska tällaisia yhteisön laajuisia tilastoja ei ole käytettävissä. Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto (Eurostat) ei kerää eikä sen hallussa ole tällaisia numerotietoja.

Doverin murhenäytelmä järkytti ja huolestuttaa komissiotakin, joka katsoo tämän tapahtuman osoittaneen erityisen vakavasti sen, että yhteinen politiikka laittoman maahanmuuton suhteen on tarpeen. Yhteisessä politiikassa on tasapainotettava ihmiskauppaa järjestävien kansainvälisten rikollisverkostojen vastainen taistelu ja riittävän suojelun tarjoaminen tuon ihmiskaupan uhreiksi joutuneille.

Komissio muistuttaa, että tämän politiikan perusta on luonnosteltu jo Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmissä 15.–16. lokakuuta 1999. Näiden päätelmien täytäntöönpanolle on sekä Eurooppa-neuvostossa että Amsterdamin sopimuksessa asetettu selkeät määräajat. Niiden mukaan tämän alan yhteisellä politiikalla on kestävien tuloksien saavuttamiseksi pyrittävä kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan. Se merkitsee, kuten Tampereen päätelmissä nimenomaan todetaan, että yhteisön on kehitettävä maahanmuuttoasioissa läheisempää yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa ja luotava yhteinen turvapaikkajärjestelmä, jotta varmistettaisiin jossakin jäsenvaltiossa laillisesti asuvien kolmannen maan kansalaisten asianmukainen kohtelu. Näin voitaisiin myös hallita tehokkaammin muuttovirtoja erityisesti puuttumalla laittomaan maahanmuuttoon jo sen lähtömaassa erityisesti taistelemalla niitä vastaan, jotka käyvät ihmiskauppaa ja riistävät muuttajia taloudellisesti.

Tässä vastauksessa ei ole syytä luetella yksityiskohtaisesti kaikkia niitä ensimmäiseen ja kolmanteen pilariin sisältyviä toimia ja aloitteita, jotka on jo käynnistetty tai joita parhaillaan suunnitellaan. Sen sijaan komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan 24. maaliskuuta 2000 julkaistuu tulostauluun vapautteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen seuraamiseksi⁽¹⁾ sekä neuvoston ja komission yhteiseen julistukseen Doverin tapahtumista, joka esitettiin parlamentin täysistunnossa 4. heinäkuuta 2000.

⁽¹⁾ KOM(2000) 167 lopullinen.

(2001/C 81 E/250)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2388/00**esittäjä(t): Rosemarie Müller (PSE) komissiolle**

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Koulujärjestelmä

Euroopassa on käytössä ajankäytöltään kaksi erilaista koulujärjestelmää: puolipäiväkoulu ja kokopäiväkoulu. Voiko komissio kertoa uuteen opetuksen laatua koskevaan kertomukseen liittyen, onko sillä tietoja, jotka osoittaisivat opetuksen laadun ja siihen käytetyn ajan korreloivan keskenään?

Jos vastaus on myönteinen, millaisia ovat tulokset ja mihin toimiin komissio aikoo tulevaisuudessa ryhtyä niiden perusteella?

Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio ei ole huomionnut tätä asiaa arvioinnissaan ja miten komissio aikoo tehdä sen tulevaisuudessa?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2000)

Euroopan kouluopetuksen laatua kartoittava raportti perustuu huolellisesti ennalta valittuihin kuuteentoista indikaattoriin ja olemassa oleviin lähteisiin. Raportin pohjana on asiantuntijakomitean selvitys, joka on tehty 26 Euroopan maan opetusministereiden aloitteesta.

Raportin mukaan kouluajkojen järjestelyissä on eroja paitsi eri maiden välillä, myös useiden maiden sisällä. Tämä johtuu siitä, että kunnille ja kouluille on annettu entistä enemmän vapautta kouluajkaa koskevien päätösten suhteen. Kouluajkojärjestelyihin vaikuttavat osaltaan myös maantieteelliset, sosiaaliset ja ilmastolliset olosuhteet.

Kun halutaan tutkia oppimistulosten ja opetuksen laadun välistä yhteyttä, huomiota on kiinnitettävä paitsi koulupäivän pituuteen, myös opetussuunnitelmaan, eri aineille varattuihin tuntimääriin, aineiden opettamisajankohtiin koulupäivän aikana, käytettyihin opetusmenetelmiin jne. Useimmissa maissa kouluille on annettu mahdollisuus päättää itse opetusmenetelmistä ja kouluajkojärjestelyistä, mikä vaikeuttaa luotettavien vertailujen tekemistä maiden välillä, sillä huomioon otettavia tekijöitä on paljon.

Euroopan koulutusalan tiedotusverkkoon Eurydiceen on koottu deskriptiivistä tietoa kunkin maan kouluajkaa koskevista järjestelyistä. Vertailukelpoista tietoa Euroopan eri maista ei kuitenkaan ole olemassa eikä sellaisen keräämistä suunnitella tällä hetkellä. Kansainvälinen koulutussaavutusten arviointijärjestö IEA on useassa tutkimuksessaan tarkastellut, miten koulutoiminnan järjestelyt – muun muassa eri aineille varatut tuntimäärät – vaikuttavat perusaineissa (matematiikka, äidinkieli jne.) saavutettuihin oppimistuloksiin, mutta suoraa yhteyttä ei tuntimäärien ja oppimistulosten välillä ole havaittu. Mahdollisissa tulevissa tutkimuksissa olisi varmasti mielekkäämpää tarkastella kouluajkaa koskevien yleisten järjestelyjen ja opetuksen laadun välistä yhteyttä kuin koulupäivän pituuden ja opetuksen laadun välisiä yhteyksiä.

Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, ettei koulunkäynnin koko- tai puolipäiväisyys vaikuta merkittävästi opetuksen laatuun. Tämän vuoksi komissio ei suunnittele asiaa koskevan tutkimuksen tekemistä.

(2001/C 81 E/251)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2391/00

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(7. heinäkuuta 2000)

Aihe: Maahantuonnin salliminen Shifco-yhtiön alusten kalastustuotteille

Somalia ei kuulu niiden kolmansien maiden ryhmään, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua ja joista määrätään komission antaman päätöksen 97/296⁽¹⁾ liitteessä. Tästä syystä maahantuontia Somaliasta ei ole enää sallittu 1.7.1998 lähtien, jolloin yhteisön kalastustuotteiden maahantuontiehtojen yhtenäistämistä koskeva lainsäädäntö astui voimaan.

Somalialainen kalastustuotealan yhtiö Shifco, jolla on viisi pakastusalusta, esitti 5.2.1998 pyynnön maahantuontiluvan saamiseksi yhteisön maihin neuvoston 22.7.1991 antaman direktiivin (91/493/ETY)⁽²⁾ 11 artiklan 6 kappaleen perusteella. Direktiivillä säädetään poikkeuksista, joita voidaan tehdä erityistapauksissa.

Pyynnön johdosta komission tarkastajat kutsuttiin marraskuussa 1998 tekemään tarkastus Adenin satamaan Jemeniin. Tarkastuksen johdosta Shifco-yhtiötä pyydettiin tekemään aluksiinsa lukuisia teknistä muutoksia. Muutostyöt tehtiin, tosin vaikeissa ympäristöolosuhteissa, ja niistä aiheutui hyvin kalliita kustannuksia. Lopuksi elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto antoi lopputarkastusraportissaan (raportissa, jossa mainittiin selvästi tarkastettujen alusten eli pakastusalusten tyyppi) myönteisen lausunnon.

Nyt kaksi vuotta myöhemmin komission toimivaltaiset yksiköt ovat ilmoittaneet, että direktiiviä 91/493/ETY sovelletaan vain tehdaslaivoihin eikä pakastusaluksiin, joista Shifco-yhtiön laivasto koostuu ja on aikaisemminkin koostunut.

Jos pakastusalukset eivät kuulu yllämainitun direktiivin soveltamisalaan, miksi yhteisön tarkastajat pyysivät yhtiötä tekemään muutostöitä? Onko joku yksittäinen henkilö vastuussa kyseisestä laiminlyönnistä? Miten komission yksiköt voivat korvata Shifco-yhtiölle turhaan tehdyistä muutostöistä aiheutuneet kulut sekä ennen kaikkea raskaat taloudelliset ja sosiaaliset seuraamukset, jotka aiheutuvat toiminnan lakkauttamisesta miehistön 500 italialaiselle jäsenelle ja varsinkin yhtiön noin 2000 somalialaiselle työntekijälle?

(¹) EYVL L 122, 14.5.1997, s. 21.

(²) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2000)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen totesi, komission asiantuntijat tarkastivat paikalla kyseisen yhtiön viisi alusta 18. marraskuuta 1998. Tarkastuksessa kävi ilmi, että alukset olivat itse asiassa aluksia, joissa suoritetaan ainoastaan jäädytys, eivätkä uivia jalostamoja, kuten yhtiön ennen tarkastusta toimittamissa asiakirjoissa oli ilmoitettu. Tarkastuksen aikana todettiin myös joitakin pieniä puutteita aluksissa, ja yhtiö otti välittömästi asiakseen kyseisten puutteiden korjaamisen.

Tarkastuksen jälkeen komissio on toimittanut yhtiön edustajille kaikki pyydetty tiedot ja avustanut heitä kaikin mahdollisin tavoin etsittäessä ratkaisuja ongelmiin, jotka liittyvät terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY 11 artiklan 6 kohtaan perustuvan poikkeusluvan hakemiseen. Komissio ymmärtää yhtiön vaikeudet, jotka johtuvat suurelta osin toimivaltaisen viranomaisen valvonnan puutteesta Somaliassa. Yhtiön on arvioitava mahdolliset ratkaisut ja määriteltävä, mitkä niistä sopivat parhaiten yhtiön aikomukseen tuoda kalastustuotteita yhteisöön suoraan aluksiensa kautta.

(2001/C 81 E/252)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2402/00

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(18. heinäkuuta 2000)

Aihe: Alzheimer-hankkeiden tukeminen

Alzheimer Europe on 28:n eurooppalaisen Alzheimer-potilaita edustavan järjestön yhteenliittymä. Vuonna 1999 Euroopan parlamentti hyväksyi tarkistuksen 2,5:n miljoonan euron käyttämiseksi toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on parantaa Alzheimerin tapaisista sairauksista kärsivien ja heitä tukevien ihmisten elämänlaatua.

Tähän mennessä komissio ei ole julkaissut tietoja kyseiseen taloudelliseen tukeen kohdistuvista hakemuksista. Se on eräiden tietojen mukaan jopa aikeissa siirtää Alzheimerille tarkoitettua määrärahaa yleiseen terveydenhuoltobudjettiin.

1. Onko komissio tällä välin jo julkaissut tietoja Alzheimer-hankkeille ja/tai -järjestöille myönnettävään taloudelliseen tukeen kohdistuvista hakemuksista? Jos vastaus on myönteinen, milloin ja miten komissio julkaisi tiedot? Jos vastaus on kielteinen, milloin komissio julkaisee tiedot Alzheimer-hankkeille ja/tai -järjestöille myönnettävään taloudelliseen tukeen kohdistuvista hakemuksista?

2. Harkitseeko komissio Alzheimerille tarkoitettujen määrärahojen siirtämistä yleiseen terveydenhuolto-budjettiin? Jos vastaus on myönteinen, miten komissio perustelee kyseisen päätöksen, ottaen huomioon Euroopan parlamentin vuonna 1999 hyväksymä tarkistus 2,5:n miljoonan euron käyttämiseksi toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on parantaa Alzheimerin tapaisista sairauksista kärsivien ja heitä tukevien ihmisten elämänlaatua?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. syyskuuta 2000)

Komissio antaa Alzheimer Europelle ja muille vastaaville järjestöille tunnustuksen niiden toiminnasta tärkeän asian hyväksi. Parlamentin tavoin komissio pitää tärkeänä parantaa Alzheimerin tautia ja vastaavia tauteja sairastavien ja heistä huolehtivien ihmisten elämänlaatua.

Komission oli kuitenkin parlamentin budjettivaliokunnan kanssa pidetyissä kokouksissa arvioitava, ettei se oikeudellisista syistä pystyisi panemaan täytäntöön tämän vuoden talousarvion budjettikohtaa B3-4307 (pilottihankkeet, joiden tarkoituksena on parantaa hermostosairauksista, kuten Alzheimerin taudista ja vastaavista taudeista, kärsivien henkilöiden ja heitä muussa kuin ammatillisessa ominaisuudessa auttavien henkilöiden elämänlaatua). 6. toukokuuta 1999 tehdyn toimielintenvälisen sopimuksen kohdassa 37 näet määrätään, ettei pilottihankkeitten täytäntöönpano voi kestää pitempään kuin kaksi varainhoitovuotta. Alzheimerin tautiin liittyviä pilottihankkeita oli rahoitettu jo vuosina 1997 ja 1998⁽¹⁾. Jos tämän vuoden talousarvion budjettikohta B3-4307 pantaisiin täytäntöön, Alzheimerin tautia ja vastaavia tauteja käsitteleviä pilottihankkeita rahoitettaisiin jo kolmannesta talousarviosta, mikä rikkoisi selvästi toimielintenvälisen sopimuksen määräyksiä vastaan – budjettikohdan perusteluosan sanamuoto on lähes täsmälleen sama kaikissa kolmessa talousarviossa.

Toimielintenvälisessä sopimuksessa todetaan, että pilottihankkeitten tavoitteena on selvittää toimien toteutettavuutta ja hyödyllisyyttä. Pilottihankkeitten tavoitetta ei kuitenkaan palvelisi, että Alzheimerin tautiin ja vastaaviin tauteihin liittyviä pilottihankkeita rahoitettaisiin vielä kerran tänä vuonna. Edellisvuosien toimet kattavat nimittäin jo sen suppeahkon toimintakentän, joka yhteisölle osoitetaan EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan (entisen 129 artiklan) kansanterveysmääräyksillä.

Edellä esitetyn perusteella ja budjettivaliokunnan kanssa käytyjen keskustelujen jälkeen talousarviosta vastaava parlamentin jäsen on 11. heinäkuuta 2000 päivämässään, valiokunnan puheenjohtajalle osoittamassaan kirjeessä itse asiassa vahvistanut, ettei komissio voi panna täytäntöön budjettikohtaa B3-4307. Kirjeessään hän esitteli yksityiskohtaisesti ne oikeudelliset syyt, joihin komissio perustaa kantansa, jonka mukaan kyseisen budjettikohdan pohjalta ei voida julkaista ehdotuspyyntöjä. Jotta budjettikohtaan B3-4307 varatut 2,5 miljoonaa euroa voitaisiin hyödyntää, komissio selvittää, millä muulla tavalla määräraha voitaisiin käyttää.

Alzheimerin tautia käsittelevästä tutkimuksesta taas mainittakoon, että sitä voidaan rahoittaa tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen viidenteen puiteohjelmaan kuuluvasta erityisohjelmasta Elämänlaatu ja luonnonvarojen hoitaminen (sen avaintoiminnosta 6 – Ikääntyvä väestö ja vammaisuus).

⁽¹⁾ Lisäksi parlamentti oli jo vuoden 1996 talousarvion yhteydessä päättänyt osoittaa budjettikohdasta B3-4300 (terveydenedistämishjelma) 5 miljoonaa euroa Alzheimerin tautiin liittyviin toimiin.

(2001/C 81 E/253)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2432/00**esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle**

(18. heinäkuuta 2000)

Aihe: Ajoluvan palauttaminen törkeästä rattijuopumuksesta toistuvasti tuomituille

Euroopan unioni pyrkii parhaillaan harmonisoimaan rattijuopumuksen promillerajaa 0,5 promilleen. Samalla huomio tulisi myös kiinnittää siihen, millä ehdoin törkeään rattijuopumukseen (esim. Suomessa yli 1,0 promillen humala) toistuvasti syylistyneille voidaan palauttaa ajo-oikeus. Pelkän ajokieltomääräyksen lisäksi törkeästä rattijuopumuksesta toistuvasti tuomituilta tulisi harkita lääkärin lausunnon vaatimista. Ajoluvan palauttamisen ehdoksi voitaisiin määrätä lääketieteellinen tutkimus, jossa rattijuopon alkoholi-riippuvuuden vakavuus voitaisiin määrittää.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä harmonisoidakseen EU-maiden käytännöt palautettaessa törkeästä rattijuopumuksesta tuomittujen ajolupia?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Komissio pyrkii uuden suosituksen avulla edistämään laissa säädettyjen veren alkoholipitoisuuden ylärajojen yhdenmukaistamista siten, että sallittu yläraja olisi yleisesti enintään 0,5 promillea ja tietyillä kuljettajien erityisryhmillä enintään 0,2 promillea. Kuljettajia, joilla todetaan näitä määriä korkeampi veren alkoholipitoisuus, rangaistaisiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti joko rikoksesta määrättävällä tuomiolla tai sakolla.

Komissio ei tämän lisäksi ehdota uusia toimenpiteitä, jotka koskisivat ajokortin palauttamista "törkeästä rattijuopumuksesta" annetun tuomion jälkeen. Rangaistuksista ei voida säätää EU:n lainsäädännössä. Lisäksi "törkeä rattijuopumus" määritellään kansallisesti eikä EU:n tasolla. Jäsenvaltiot sopivat vuonna 1998 yleisemmin ajokieltöjen vastavuoroisesta tunnustamisesta ajokielloista tehdyssä yleissopimuksessa⁽¹⁾. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan ole toistaiseksi ratifioineet yleissopimusta.

⁽¹⁾ EYVL C 216, 10.7.1998.

(2001/C 81 E/254)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2439/00**esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle**

(19. heinäkuuta 2000)

Aihe: Porton lentoasema ja ratkaisu Galician kansainvälisten lentoyhteyksien ongelmaan

Galician tiedotusvälineet ovat viime päivinä uutisoineet Portugalin hallituksen ennusteista, jotka koskevat Porton lentoaseman laajennusta. Hankkeen pyrkimyksenä on nostaa lentoaseman kapasiteetti kuuteen miljoonaan matkustajaan vuonna 2003 ja saada suurin osa Galician kansainvälisestä lentoliikenteestä Portoon. Samanaikaisesti Espanjan viranomaiset ja valtion lentoyhtiö kieltävät Santiago de Compostelan lentoasemalta lähes kaikki kansainväliset lentoyhteydet ja ohjaavat nämä Madridiin tai Barcelonaan.

Onko komission mielestä lähes kolmen miljoonan asukkaan Galician ainoa mahdollisuus, paradoksaalisesti kyllä juuri "Euroopan yhtenäinen taivas" -hankkeen päästessä käyntiin, myöntyä passiivisesti Porton aikeisiin sen lentokentän sijaitessa ainoastaan tunnin matkan päässä Vigosta ja kahden tunnin päässä Santiagosta tai kärsiä lentoliikenteen järjettömästä keskittymisestä Madridiin? Mitkä poliittiset ja yritystaloitteen liittyvät syyt estävät sen, että Galiciassa sijaitisi yksi kansainvälinen lentokenttä (Santiago), kun siihen olisi tarvetta nyt ja tulevaisuudessa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2000)

Yhteisön lentoliikenteen harjoittajat ovat 1. tammikuuta 1993 lähtien voineet täysin vapaasti tarjota taloudellisesti kannattavina pitämiään palveluja sellaisten yhteisön lentoasemien välillä, joilla saa harjoittaa kaupallista lentoliikennettä.

Yksittäisen lentoaseman mahdollisuudet kehittää suoria lentoreittejä muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kohteisiin riippuvat taloudellisista tekijöistä ja lentoaseman kyvystä saada potentiaaliset toimijat kiinnostumaan asiasta.

(2001/C 81 E/255)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2441/00

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(19. heinäkuuta 2000)

Aihe: Luontotyyppien suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY mahdollinen laiminlyöminen

Espanjan valtio on ehdottanut, että Galiciassa, Barreiron ja Ribadeon kuntien välissä sijaitseva As Catedraisin ranta-alue liitettäisiin eurooppalaiseen Natura 2000 -verkostoon, minkä myötä alueesta tulisi yleisen suojelun alainen luontokohde.

Tästä näkökulmasta tarkasteltuna tuntuu luonnolliselta, että liikeyritysten perustamiseen alueelle suhtaudutaan epäilevästi, koska yritysten toiminta voi aiheuttaa ristiriitoja rantaan ja sen ympäristöön kohdistettujen toimien kanssa.

Galician ympäristön laadusta vastaava virasto ei kuitenkaan antanut tarvittavaa lausuntoa erään ravintolan toimiluvasta, jota anottiin maaliskuussa 1999.

Onko komissio tietoinen tästä Galician hallituksen asenteesta? Aikooko komissio tutkia asiaa ja ryhtyä toimiin luontotyyppien suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ laiminlyömisestä torjumiseksi?

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemasta asiasta. Luvan antaminen ravintolan avaamiseen alueella, jonka sisällyttämistä Natura 2000 -verkkoon on ehdotettu, kuuluu kansallisten viranomaisten toimivaltaan.

Parlamentin jäsenen antamien tietojen perusteella komissiolla ei ole mitään syytä epäillä, että mainitulla hankkeella olisi merkittäviä vaikutuksia alueeseen. Ainoastaan tällaisessa tapauksessa voitaisiin soveltaa luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY säännöksiä.

(2001/C 81 E/256)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2445/00**esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle***(11. heinäkuuta 2000)*

Aihe: Sisämarkkinoiden periaatteen rikkominen lasinkiertätyksen alalla

Alankomaissa lasinkiertätyksen toteutus jo pitkään vuonna 1997 tehdyn pakkaussopimuksen (Convenant Verpakkingen II) mukaisesti. Tämä järjestelmä toimii kaikkien osapuolien mielestä hyvin, eikä sen ylläpitoon tarvita valtiontukea. Monissa muissa jäsenvaltioissa taas käytetään Vihreä piste -järjestelmää, jonka tukeminen tulee valtiolle kalliiksi.

Tällä hetkellä alankomaalaiselle järjestelmälle aiheuttaa vaikeuksia se, että naapurivaltioista – esimerkiksi Saksasta ja Belgiasta – tuotava lasi, jonka kierrätys on halpaa, on saanut voimakkaan jalansijan Alankomaiden lasimarkkinoilta. Tämän lasin toimituskustannukset voidaan pitää alhaisina, koska se nauttii korkeita valtiontukia Vihreä piste -järjestelmää käyttävissä jäsenvaltioissa.

Mielestäni valtiontukea saavan lasin toimittaminen Alankomaiden markkinoille on Alankomaissa käytetyn lasinkiertätyjärjestelmän kustannuksella tapahtuvaa epärehellistä kilpailua ja rikkoo sisämarkkinoita koskevia säännöksiä.

Olen lisäksi sitä mieltä, että valtiontukien maksaminen on lopetettava sellaisen toiminnan kohdalla, jonka käytännön kokemus on osoittanut tulevan toimeen ilmankin.

Onko komissio tietoinen edellä mainitusta tilanteesta?

Jos on tietoinen, katsooko komissio, että tämä menettely rikkoo sisämarkkinoita koskevia säännöksiä? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ongelman ratkaisemiseksi?

Jos ei ole tietoinen, miten komissio perustelee asian?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(18. syyskuuta 2000)*

Arvoisa parlamentinjäsen viittaa lasin tuontiin Alankomaihin jäsenvaltioista, joissa on käytössä Vihreä piste -ympäristömerkki. Arvoisan parlamentinjäsenen mukaan tuontilasi saa tukea ja vääristää siten kilpailua Alankomaiden markkinoilla.

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentinjäsenen kanssa siitä, että valtiontuki sellaiselle toiminnalle, joka voidaan hoitaa ilman tukeakin, olisi lopetettava. Tämä on komission valtiontukipolitiikan peruseriaate, jota myös noudatetaan johdonmukaisesti.

Komissiolla on runsaasti tietoja monessa jäsenvaltiossa käytössä olevasta Vihreä piste -ympäristömerkistä. Tiedot eivät kuitenkaan viittaa siihen, että kyseisten järjestelmien toimintaan liittyisi sääntöjenvastaista valtiontukea. Jos komissio saa riittävän tarkkoja tietoja sääntöjenvastaisen tuen olemassaolosta, se luonnollisesti tutkii asian.

Komissio on saanut ilmoituksia pakkausjätteiden käsittelyyn tarkoitettun Vihreä piste -ympäristömerkin käyttöönotosta useissa jäsenmaissa. Harkitessaan puuttumattomuustodistuksen tai poikkeuksen myöntämistä rajoittaville järjestelyille komissio pyrkii varmistamaan, että mahdolliset eri palveluntarjoajat voivat toimia rinnakkain ja yrityksille, joilla on ympäristövelvoitteita, on todella tarjolla erilaisia vaihtoehtoja velvollisuuksiensa täyttämiseen.

(2001/C 81 E/257)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2452/00**esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Notaarien vapaa liikkuvuus Euroopan unionissa

Tietyt jäsenvaltiot vaativat, että notaarin toimen harjoittamista haluavien muiden jäsenvaltioiden kansalaisten on ensin hankittava sen maan kansalaisuus, jossa he haluavat työskennellä. Onko tämä vaatimus komission mielestä Euroopan yhteisöjen sopimusten vastainen ja jos on, mihin toimiin on ryhdytty tilanteen korjaamiseksi?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Jotkin jäsenvaltiot vaativat notaarin ammatin harjoittajalta maan kansalaisuutta vedoten Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 45 artiklaan (ent. 55 artikla). Yhdenmukaisuus artiklan kanssa herättää epäilyjä, vaikka artiklaan liittyvä oikeuskäytäntö onkin vähäistä⁽¹⁾, ja komissio on näin ollen puuttunut asiaan. Portugali on luopunut vaatimuksesta, ja Espanja ja Italia ovat osoittaneet olevansa valmiita suomaan kyseisen ammatin harjoittamisen myös muiden jäsenvaltioiden kansalaisille. Seitsemän muun jäsenvaltion, Belgian, Saksan, Kreikan, Ranskan, Luxemburgin, Alankomaiden ja Itävallan, laajasti perustellut vastaukset ovat perusteellisen tutkimuksen kohteena, ja tarvittavat päätökset pyritään tekemään viipymättä.

⁽¹⁾ Ks. erityisesti asiassa 2/74 "Reyners" annettu asianajajan ammattiin liittyvä tuomio. Asioissa 42/92, C-114/97 ja C-355/98 annetut tuomiot koskevat ammatteja, jotka eroavat vielä enemmän notaarin ammatista.

(2001/C 81 E/258)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2455/00**esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Autojen hinnoittelu Irlannissa ja EU:ssa

Onko komissio tietoinen moottoriajoneuvojen kohtuuttoman korkeista hinnoista Irlannissa muihin EU:n jäsenvaltioihin verrattuna ja voiko se ilmoittaa, missä määrin nämä hintaerot johtuvat hallituksen asettamista veroista ja missä määrin epäonnistuneesta kilpailusta markkinoilla?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

Voimassa olevan ryhmäpoikkeusasetuksen eli perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalvelua koskevien sopimusten ryhmiin 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1475/95⁽¹⁾ 11 artiklassa säädetään, että "komissio arvioi säännöllisesti tämän asetuksen soveltamista erityisesti siltä osin, miten poikkeuksen alainen jakelujärjestelmä vaikuttaa kuluttajille tarjottavien palvelujen laatuun ja tavaroiden hintoihin eri jäsenvaltioissa". Tämän toteuttamiseksi komissio on vuodesta 1993 tarkastellut moottoriajoneuvojen hintaeroja yhteisössä puolivuositaisessa moottoriajoneuvojen hintaraportissa. Lisäksi 11 artiklassa säädetään, että komissio laatii raportin kyseisen asetuksen arvioimisesta 31. joulukuuta 2000 mennessä. Tässä raportissa komissio analysoi tekijöitä, joista ajoneuvojen hintaerot johtuvat.

Toisin kuin kysyjä toteaa, komission säännöllisin väliajoin laatimista ajoneuvojen hintaraporteista ei ole käynyt ilmi, että moottoriajoneuvojen verottomat hinnat olisivat erityisen korkeat Irlannissa muihin

jäsenvaltioihin verrattuna, lukuun ottamatta ehkä tiettyjä automalleja⁽²⁾. Komissio onkin havainnut, että jäsenvaltioissa, joissa ajoneuvon hankintaa verotetaan voimakkaasti, kuten Irlannissa, verottomat hinnat ovat suhteellisen alhaisia. Verollisista hinnoista voidaan puolestaan todeta, että ajoneuvojen hankintaveron kuuluu edelleenkin jäsenvaltioiden päätäntävaltaan; asiaa ei ole toistaiseksi sisällytetty yhteisön yhtenäismarkkinoiden veroharmonisointitoimenpiteisiin.

(¹) EYVL L 145, 29.6.1995.

(²) Katso esim. viimeisin lehdistötiedote IP/00/781, 13.7.2000.

(2001/C 81 E/259)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2473/00

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(12. heinäkuuta 2000)

Aihe: Informaatio- vai tietoyhteiskunta?

Komission asiakirjoissa esiintyy englannin kielellä sekä termi "information society" että "knowledge society". Suomen kielelle molemmat käännetään samalla sanalla "tietoyhteiskunta". Käännös ei erittele sitä, että puhutaan eri asioista. Vai onko komission mielestä "information" todella sama asia kuin "knowledge"? Jos ei ole, kääntäjät tekevät virkavirheen.

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen toteaa, että suomenkielisissä komission asiakirjoissa englanninkieliset termit "information society" ja "knowledge society" on käännetty samalla suomen sanalla "tietoyhteiskunta". Hän kysyy, onko "information" komission käsityksen mukaan todella sama asia kuin "knowledge".

Komissio ei pidä "information" ja "knowledge" -käsitteitä synonyymeinä, eikä niitä ole käsitelty synonyymeinä komission asiakirjojen suomennoksissa.

Nämä termit esiintyvät useissa sadoissa komission asiakirjoissa, ja niiden englannin- ja suomenkielisiä versioita vertaillessa ei löydy yhtään asiakirjaa, joissa näitä termejä olisi käsitelty synonyymeinä.

Miltei kaikissa tapauksissa "information society" on suomennettu "tietoyhteiskunnaksi" ja "knowledge society" "osaamisyhteiskunnaksi". Tämä on myös sovittu nykyinen käytäntö näiden termien suomentamiselle komission asiakirjoissa. Muissa yhteisön toimielimissä käytäntö voi vaihdella jonkin verran.

Muutamassa vanhemmassa komission asiakirjassa on voitu epähuomiossa käyttää muita suomennoksia, mutta synonyymeinä näitä termejä ei ole koskaan käsitelty.

Jos arvoisa kysyjä on törmännyt komission asiakirjoihin, joiden kohdalla edellä selostettua käytäntöä ei ole noudatettu, ne ovat poikkeuksia eivätkä mitenkään edusta komission nykyistä suomennoskäytäntöä.

(2001/C 81 E/260)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2474/00**esittäjä(t): Pasqualina Napoletano (PSE) komissiolle***(13. heinäkuuta 2000)**Aihe: Yleisten postipalvelujen rahoitus*

Kilpailusta vastaava pääosasto on aloittanut Italian valtiota vastaan vuoden 1997 postidirektiivin soveltamisesta annettuun asetukseen liittyvien määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn. Menettely koskee erityisesti joitakin postipalvelujen kategorioita, joita pidetään "etäisinä ja erillisinä" perinteisiin palveluihin nähden.

Se, että kyseisiä palveluja ei pidetä tavallisina eikä siten myöskään varattavina merkitsee sitä, että yleisten postipalvelujen tuottajalle jätetään ainoastaan rakenteellisesti alijäämäiset toiminnot ja erityisesti jakelutoiminnot, joille on luonteenomaista pienet määrät ja korkeat yksikköhinnat.

Menettelyn kohteena olevat palvelut edustavat yhteensä yli 80 %:a yksinomaan Italian postille kuuluvalta toimialalta syntyvästä kokonaisliikevaihdosta. Onko komissio arvioinut yleisten postipalvelujen säilyttämissä, millaisia vaikutuksia menettelyllä on yleisten postipalvelujen tuottajan taloudelliselle tasapainolle ja siten myös postipalvelujen laadulle koko Italian alueella sekä Italian postin työllistävyydelle?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus*(21. syyskuuta 2000)*

Komission Italiaa vastaan aloittaman rikkomisesta johtuvan menettelyn perusteiden osalta komissio viittaa Mauro Nobilen kysymykseen P-2132/00 antamaansa vastaukseen ⁽¹⁾.

Palvelut, joita menettely koskee, eivät ole missään jäsenvaltiossa osa yleispalvelua tai varattuja palveluja. Kyseisillä erikoispalveluilla on erityisiä lisäarvollisia piirteitä, eivätkä ne kuulu vuoden 1997 postidirektiivissä määriteltyyn yleispalveluun. Vuoden 1997 postidirektiivin ⁽²⁾ mukaan palveluja, jotka eivät kuulu yleispalveluun, ei voi varata yleispalvelun tarjoajalle. Siten Italiaa vastaan aloitetun menettelyn tarkoituksena ei ole vapauttaa näitä palveluja vaan säilyttää kilpailutilanne, joka vallitsi Italiassa ennen asetuksen N:o 261/99 voimaantuloa. Postidirektiivin nojalla erityiset lisäarvopalvelut eivät kuulu yleispalveluun muissakaan jäsenvaltioissa.

Yksityisten operaattorien toiminta rajoittuu menettelyn kattamiin lisäarvopalveluihin. Koska suurin osa kirjepalveluista on nykyisin ja myös tulevaisuudessa vakiopalveluja, komission menettelyyn kuuluvien lisäarvollisten kirjepalvelujen osuus on vähäinen verrattuna monopolin kattaman kirjepostin kokonaismäärään. Komission menettelyllä ei siten ole vaikutusta Poste Italianen taloudelliseen tasapainoon.

⁽¹⁾ Katso sivu 155.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 15, 21.1.1998, johdanto-osan 21 kappale: "uudet palvelut (palvelut, jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista) ja asiakirjojen vaihto eivät kuulu yleispalveluun, eikä sen vuoksi ole perusteltua varata niitä yleispalvelun tarjoajille".

(2001/C 81 E/261)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2486/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle***(24. heinäkuuta 2000)*

Aihe: Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välisten suhteiden jäähtyminen

Latinalaisen Amerikan tiedotusvälineissä kerrotaan suhteiden jäähtymisestä Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan maiden välillä ja esitetään, että tämä johtuisi siitä, että komission espanjalaiset jäsenet eivät enää vastaa kansainvälisestä yhteistyöstä, kuten he aiemmin tekivät.

Mitä komissio ajattelee tällaisista väitteistä, ja jos näin on todella tapahtunut, mikä siihen olisi syyinä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(8. syyskuuta 2000)*

Komissio on sitä mieltä, että yhteisön suhteissa Latinalaisen Amerikan maihin ei ole tapahtunut minkäänlaista viilenemistä. Yhteisön ja Latinalaisen Amerikan maiden väliset suhteet ei myöskään riipu millään tavalla niiden komission jäsenten kansallisuudesta, jotka vastaavat kansainvälisestä yhteistyöstä.

Kaikki jäsenvaltiot ja komissio ovat aktiivisella tavalla edesauttaneet Rio de Janeirossa kesäkuussa 1999 järjestetyn EU:n sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen ensimmäisen huippukokouksen onnistumista ja osallistuvat jatkossakin kokouksen yhteydessä määriteltyjen ensisijaisten tavoitteiden toteuttamiseen.

Komissio katsoo, että yhteisön ja Latinalaisen Amerikan maiden väliset suhteet ovat syventyneet ja parantuneet kaikin puolin. Edellä mainittu valtioiden ja hallitusten päämiesten välinen huippukokous on osoitus siitä, miten poliittisesti tärkeänä yhteisö pitää suhteitaan Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen maihin. Neuvottelujen jatkuminen Mercosurin ja Chilen kanssa sekä Meksikon kanssa tehtyjen sopimusten täytäntöönpano ovat puolestaan osoitus suhteiden taloudellisesta painoarvosta. Yhteisö on kyseisen Latinalaisen Amerikan alueen tärkein investoija ja tärkein tai toiseksi kauppakumppani tuonnissa ja viennissä. Yhteistyösuhteet jatkuvat entisellään sen lisäksi, että kolmen köyhimmän maan velan vähentämistä tuetaan. Yhteisö on edelleen alueen kehitysmaiden suurin avunantaja.

(2001/C 81 E/262)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2491/00**esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle***(24. heinäkuuta 2000)*

Aihe: Vankiloilot Italiassa

Mitä mieltä komissio on Italian vankiloiloista, jos ajatellaan kansalaisten oikeuksia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus*(19. syyskuuta 2000)*

Komissiolla ei valitettavasti ole riittäviä tietoja, jotta se pystyisi vastaamaan kysymykseen.

(2001/C 81 E/263)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2502/00**esittäjä(t): Karin Riis-Jørgensen (ELDR) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Lääkinnällisten tuotteiden luokittelu

Viittaan kysymykseeni P-1622/00 ⁽¹⁾ ja komission 16. kesäkuuta 2000 antamaan vastaukseen ja pyydän saada esittää jatkokysymyksen, joka koskee lääkinnällisten tuotteiden hyväksymiseen liittyvää virhettä.

Lyhyesti kuvattuna kyse on virheellisesti luokitellusta tuotteesta. Sen on myös Britannian lääkintäviranomaisen Medical Device Agency (MDA) tunnustanut. Virheen tunnustamisesta huolimatta Medical Device Agency ei ole kuitenkaan puuttunut asianomaisen yrityksen toimintaan edes sen vuoksi, että yritys virheellisestä luokittelusta huolimatta jatkaa tuotteensa markkinointia.

Myös Tanskan terveysviranomaiset ovat valittaneet asiasta Britannian terveysviranomaisille.

On itsestään selvää, että tilanne vääristää kilpailua Tanskan markkinoilla, koska vastaava tanskalainen tuote on oikein luokiteltu.

Edellä mainitun perusteella kysyn, mitä toimenpidettä komissio ehdottaa seuraavaksi, kun otetaan huomioon, että Medical Device Agency on tietoinen vääristä luokittelusta ja on vastaanottanut yhtäläisten kilpailuedellytysten puuttumista koskevan Tanskan terveysviranomaisten valituksen?

Lopuksi kysyn, mihin toimiin yksittäinen yritys voi ryhtyä sellaisen kansallisen viranomaisen suhteen, joka tuntemattomista syistä ei puutu kilpailua vääristävään tilanteeseen, vaikka myöntääkin, että asianomainen tuote on väärin luokiteltu?

⁽¹⁾ EYVL C 46 E, 13.2.2001, s. 207.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Komissio aikoo arvoisan parlamentin jäsenen toimittamien, tiettyjen lääkinällisten laitteiden luokittelua koskevien lisätietojen perusteella tutkia väitettä Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten kanssa ja tarvittaessa ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että lääkinällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY ⁽¹⁾ täytäntöönpano on johdonmukaista, jotta mahdolliset markkinoiden vääristymät voidaan poistaa.

Jos yritys haluaa ryhtyä toimiin sellaisten kansallisten viranomaisten suhteen, jotka eivät täytä markkinoiden valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevia velvoitteitaan, sen olisi käytettävä kyseisessä jäsenvaltiossa saatavilla olevia oikeudellisia tai muita oikaisukeinoja.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993.

(2001/C 81 E/264)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2504/00**esittäjä(t): María Izquierdo Rojo (PSE) komissiolle**

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Mikroluotot ja yrittäjänaiset

Esitin 5. heinäkuuta 2000 kyselytunnilla kysymyksen H-0546/00 ⁽¹⁾ mikroluotoista. Ottaen huomioon komission vastauksen tähän kysymykseen sekä olosuhteet maassani, jossa minkälaiseen yritystoimintaan tahansa ryhtyvillä naisilla on oltava vähintään 500 000 pesetan alkupääoma, kysyn komissiolta vielä, kuinka moni nainen Euroopassa ja missä jäsenvaltioissa on todellisuudessa hyötynyt mikroluotoista?

Panevatko jäsenvaltiot ja alueen vastuuviranomaiset tämän mikroluottopolitiikan täytäntöön siten, että siitä on hyötyä naisille, vai heikennetäänkö etuja ja liitetäänkö järjestelmä yleisiin yhteisrahoitusta koskeviin ehtoihin?

(¹) Kysymykseen annettiin kirjallinen vastaus 5.7.2000.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Komissiolla ei ole saatavilla tietoja mikroluottoa käyttäneiden naisten määrästä Euroopassa yhteensä tai kussakin jäsenvaltiossa erikseen. Mikroluottoja koskevien ohjelmien hallinta kuuluu yleensä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioille itselleen.

On kuitenkin huomioitava, että komissio on tukenut vuosina 1987–1995 naisten paikallisen työllistämisen aloiteohjelmaa (ILE). Tarkastelemalla kaikkiaan 1619 projektia on voitu analysoida ohjelman puitteissa autettujen naisten tilanteen kehittymistä. ILE-ohjelmasta saatujen kokemusten valossa on perustettu NOW-aloite tukemaan naisia yritysten perustamisessa. Sittenmin on valmistettu CD-ROM-levy, johon on koottu yksityiskohtaisia tietoja NOW-projekteista, joilla on kannustettu naisten yrittäjyyttä. Kopio kyseisestä CD-ROM-muodossa esitetystä tutkimuksesta toimitetaan välittömästi arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle. Lisäksi tutkimuskohteena on ollut rakennerahastojen tarjoama apu. Näiden tutkimusten sisältämät tiedot yritysten perustamista kannustavista tukimuodoista on kuitenkin koottu erittelemättä, onko kyse mikroluotoista.

(2001/C 81 E/265)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2505/00

esittäjä(t): Luigi Cocilovo (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Aikaistettu postipalvelujen vapauttaminen

Kilpailun pääosasto on käynnistänyt Italiaa vastaan rikkomusmenettelyn, joka koskee Italian asetusta, jolla vuoden 1997 postipalveludirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseessä ovat erityisesti tietyt postipalvelutyypit, joiden katsotaan olevan erillään perinteisistä palveluista.

Rikkomusmenettelyn taustalla on erillisten palvelujen käsite, joka poikkeaa nykyisessä postipalveludirektiivissä säädettyistä kriteereistä (esim. hinta) ja joka sitä vastoin pitää sisällään joitakin piirteitä tulevista postipalveluista koskevista säännöistä. Nämä säännöt on hahmoteltu parlamentille 22. kesäkuuta 2000 esitetystä ehdotuksesta toiseksi postipalveludirektiiviksi.

Katsooko komissio, että kyseinen menettely tähtää jo nyt – ja yksinomaan Italiassa – palvelujen vielä perusteellisempaan vapauttamiseen kuin uuden direktiivin nojalla muissa jäsenvaltioissa myöhemmin toteutettavat vapauttamistoimet, joita ei edes aloiteta ennen vuotta 2003? Eikö tämä tilanne komission mielestä syrji Italiaa ja eikö se sen mielestä saata lisätä kilpailuasemaan liittyviä eroja näillä markkinoilla, jotka ovat jo hyvinkin yhdyntyneet?

(2001/C 81 E/266)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2506/00

esittäjä(t): Giovanni Procacci (ELDR) komissiolle

(24. heinäkuuta 2000)

Aihe: Postipalvelujen yleispalveluluonne

Kilpailun pääosasto on käynnistänyt Italiaa vastaan rikkomusmenettelyn, joka koskee Italian asetusta, jolla vuoden 1997 postipalveludirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kyseessä ovat erityisesti tietyt postipalvelutyypit, joiden katsotaan olevan erillään perinteisistä palveluista.

Rikkomusmenettely kohdistuu lisäarvoa sisältäviin hybridisähköpostin lähetysohjelmien, viranomaispostin pikälähetysohjelmien ja paikallisen yrityspostin lähetysohjelmien. Komissio katsoo, ettei mitään näistä palveluista voida varata yleispalvelujen tarjoajille, koska ne eivät ole yleispalveluja.

Yleispalvelun tunnustaminen ja suojeleminen ovat postipalveluja koskevien yhteisön sääntöjen ensisijaisia vaatimuksia ja tavoitteita. Joutuvatko yksityiset palvelujen käyttäjät ja kaupunkien ulkopuolella asuvat näin ollen komission mielestä syrjittyyn asemaan, jos yritysasiakkaille tai valtion virastoille ja paikallisille tahoille tarjottavia palveluja ei lasketa tyypillisiksi yleispalveluiksi? Eikö tämä olisi komission mielestä vastoin vuoden 1997 postipalveludirektiivissä vaadittua asianmukaisen ja syrjimättömän kohtelun periaatetta sekä yhtenäisyyden periaatetta?

**Mario Montin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
P-2505/00 ja P-2506/00**

(8. syyskuuta 2000)

Italiaa vastaan aloitettu EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan (ent. 90 artiklan) ja 82 artiklan (ent. 86 artiklan) rikkomisesta johtuva menettely koskee useiden erityisten lisäarvoisten kuljetuspalvelujen, joita yksityiset operaattorit tarjoavat Italiassa, sisällyttämistä yleiseen kirjepostimonopoliin. Komissio päätti aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn sen jälkeen kun se oli saanut useita kanteluja pieniltä ja keskisuurilta yksityisiltä operaattoreilta, jotka tarjoavat lisäarvoisia postipalveluja Italiassa vapaan kilpailun järjestelmässä. Aloitettun menettelyn avulla on tarkoitus varmistaa, että uusia tai lisäarvoisia palveluja, joita pienet ja keskisuuret italialaiset operaattorit ovat aikaisemmin tarjonneet vapaan kilpailun järjestelmässä, ei sisällytetä yleiseen kirjepostimonopoliin, jolloin niitä voisi tarjota ainoastaan vakiintunut valtiollinen operaattori.

Italiaa vastaan aloitetun menettelyn tarkoituksena ei ole syventää Italian postialan vapauttamista vaan palauttaa ne kilpailuolosuhteet, jotka vallitsivat Italian markkinoilla ennen asetuksen n:o 261/99 voimaantuloa. Komission tutkimus on osoittanut, että kyseisellä asetuksella ei suinkaan avata postipalvelujen markkinoita kilpailulle vaan laajennetaan postimonopolia vakiintuneen valtiollisen operaattorin eduksi. Erityisesti joukko lisäarvoisia erityispalveluja sisällytetään vakiintuneen operaattorin yleiseen kirjepostimonopoliin. Kyseessä oleviin lisäarvoisiin erityispalveluihin liittyy erityispiirteitä, kuten toistuvat jakeluyritykset, jakelu useisiin vaihtoehtoihin määrärajoitukseen, lähetyksen seuranta ja jäljittäminen, jakelu sopimuksen mukaan tai postituslistojen ylläpito ja päivitys. Vakiintunut valtiollinen operaattori ei tällä hetkellä tarjoa näitä palveluja.

Kyseessä olevat palvelut eivät ole osa yleispalvelua tai valtiolliselle operaattorille varattua aluetta yhdessä jäsenvaltiossa, koska postipalveluja koskevan vuoden 1997 direktiivin⁽¹⁾ mukaan palvelut, jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista, eivät kuulu yleispalveluun, minkä vuoksi niitä ei voida varata yleispalvelun tarjoajille.

Rikkomisesta johtuva menettely ei millään tavoin syrji Italiaa tai aseta italialaisia yrityksiä ja kuluttajia muita huonompaan asemaan. Komissio voi aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn mitä tahansa jäsenvaltiota vastaan, jos se laajentaa varattua aluetta Italian tavoin. Komissio ei ole ottanut ainoastaan Italiaa ja sen vakiintunutta valtiollista operaattoria kohteekseen, vaan se on viime aikoina aloittanut kilpailun rajoittamista ja valtiontukea koskevia menettelyjä useiden jäsenvaltioiden vakiintuneita valtiollisia operaattoreita vastaan. Ei ole mitään syytä, miksi kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, joita vastaan on aloitettu rikkomisesta johtuva menettely, olisivat huonommassa asemassa kuin kuluttajat niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole tällaisten menettelyjen kohteena. Komission menettelyjen tavoitteena ei suinkaan ole kyseisissä jäsenvaltioissa tarjottavien postipalvelujen määrän pienentäminen. Päin vastoin komissio pyrki turvaamaan sen, että kuluttajilla on mahdollisimman hyvät mahdollisuudet hankkia uusia ja lisäarvoisia palveluja joko yksityisiltä operaattoreilta tai vakiintuneelta valtiolliselta operaattorilta.

Komission aloittaman rikkomisesta johtuvan menettelyn tavoitteena on varmistaa, että yksityiset operaattorit tarjoavat jatkossakin edellä mainittuja palveluja kilpaillen vapaasti vakiintuneen operaattorin kanssa. Menettelyssä käsiteltävät palvelut on suunnattu tiettyjen liikeasiakkaiden tai julkishallinnon erityistarpeisiin. Menettely ei koske yksityisille käyttäjille Italiassa tarjottavaa yleispalvelua eikä se siis vaikuta haitallisesti niihin yleispalveluihin.

(¹) Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY, EYVL L 15, 21.1.1998, johdanto-osan 21 kappaleessa mainitaan seuraavaa: "uudet palvelut (palvelut, jotka selvästi eroavat perinteisistä palveluista) ja asiakirjojen vaihto eivät kuulu yleispalveluun, eikä sen vuoksi ole perusteltua varata niitä yleispalvelun tarjoajille".

(2001/C 81 E/267)

KIRJALLINEN KYSYMYKSET E-2511/00

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(2. elokuuta 2000)

Aihe: Autovakuutus

"The Sunday Telegraph" -lehdessä 25. kesäkuuta 2000 ilmestyneen artikkelin mukaan autoille on otettu käyttöön uusi "kansallisuusvaatimus", jolloin Yhdistyneen kansakunnan asukas, joka ostaa auton huomattavasti halvemmalla toisesta jäsenvaltiosta, ei voisi enää hyödyntää hänellä kotimaassaan jo olevaa vakuutusta, vaan hänen olisi otettava väliaikainen vakuutus ostomaassa. Voiko komissio vahvistaa nämä tiedot? Jos voi, miten tämä sopii yhteen yhtenäismarkkinoiden vaatimusten kanssa?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2000)

Yhteisön liikennevakuutuslainsäädännön mukaan ajoneuvon rekisteröintipaikka ratkaisee sen, missä jäsenvaltiossa riskin katsotaan sijaitsevan. Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annetussa neuvoston direktiivissä 72/166/ETY (¹) säädetään, että ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion on varmistettava, että ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta on otettu pakollinen liikennevakuutus. Pakollisen liikennevakuutuksen on katettava saman vakuutusmaksun perusteella kyseisen ajoneuvon aiheuttamat vahingot myös muiden jäsenvaltioiden alueella. Tällöin noudatetaan kyseessä olevan jäsenvaltion voimassaolevaa lainsäädäntöä tai vahingot katetaan ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, jos sen mukainen korvaus on korkeampi (moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä toukokuuta 1990 annettu kolmas neuvoston direktiivi 90/232/ETY (²)). Ajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavan vakuutuksen voi tarjota mikä tahansa yhteisössä toimiluvan saanut vakuutusyhtiö, siis myös sellainen vakuutusyhtiö, joka ei toimi ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltiossa vaan harjoittaa vakuutustoimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella. Yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti kolmannessa vahinkovakuutusdirektiivissä (muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY) (³) vahvistetaan ehdot, joiden mukaan jonkin jäsenvaltion ulkopuolelle sijoittautuneet vakuutusyhtiöt voivat halutessaan tarjota pakollisia liikennevakuutuksia palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

Samat säännöt koskevat myös ajoneuvoja, joilla on väliaikainen rekisterikilpi ja jotka on tarkoitus viedä toiseen jäsenvaltioon kuin ostopäätöksen.

Parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion tehtävänä on valvoa, että vakuuttamisvelvollisuutta noudatetaan. Pakollisesta liikennevakuutuksesta on tehtävä vakuutus sopimus sellaisen vakuutusyhtiön kanssa, jolla on toimilupa kyseisessä jäsenvaltiossa. Kysymykseen tulevat myös vakuutusyhtiöt, joilla on lupa harjoittaa vakuutustoimintaa toisesta jäsenvaltiosta käsin palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

Näin ollen Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva vakuutusyhtiö voi halutessaan myöntää vakuutus-
turvan maansa kansalaisen toisessa jäsenvaltiossa ostamalle ja rekisteröimälle ajoneuvolle edellyttäen, että
yhtiöllä on valtuudet toimia siellä palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella.

(¹) EYVL L 103, 2.5.1972.

(²) EYVL L 129, 19.5.1990.

(³) EYVL L 228, 11.8.1992.

(2001/C 81 E/268)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2542/00

esittäjä(t): Ioannis Marinos (PPE-DE) komissiolle

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Eurooppalaisia yrityksiä koskevat ei-välttämättömät hallinnolliset muodollisuudet

Noin vuosi sitten, nimittäin 29. huhtikuuta 1999, komissio toimitti neuvostolle toimintasuunnitelman
eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä rajoittavien ei-välttämättömien hallinnollisten muodollisuuksien
poistamiseksi.

Voiko komissio kertoa minulle, mitkä jäsenvaltiot ovat ottaneet kantaa tähän aloitteeseen ja mikä oli niiden
unionin maiden reaktio, jotka sijaitsevat unionin ääreläidoilla ilman manneryhteyttä muihin unionin
jäsenvaltioihin ja joiden yrityksillä on erityisiä vaikeuksia päästä suurille markkinoille ja korkeammat
kuljetuskustannukset? Erityisesti haluaisin saada tietää, mitä ongelmia Kreikka syrjäisenä maana ja maana,
jolla on lisähankaluuksia laajojen saarialueidensa vuoksi, on tuonut esiin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(20. syyskuuta 2000)

Vastauksena Eurooppa-neuvoston Cardiffin kokouksen päätelmiin, jotka koskivat BEST-työryhmän suosi-
tuksia, teollisuusneuvosto vahvisti yksimielisesti kokouksessaan 29. huhtikuuta 1999 toimintasuunnitelman
yrittäjyyden kannustamiseksi ja kilpailukyvyn parantamiseksi jäsenvaltioiden ja komission toimivallan
puitteissa. Jäsenvaltiot ovat tämän jälkeen jatkuvasti tuoneet ilmi voimakkaan poliittisen tukensa BEST-
tavoitteille. Muiden jäsenvaltioiden tavoin Kreikkakin on aktiivisesti kannattanut toimintasuunnitelmaa.

Komissio ei voi antaa enempää tietoja Kreikan hallituksen esille tuomista erityisongelmista tai muista
teollisuusneuvostossa 29. huhtikuuta 1999 käytyihin neuvotteluihin liittyvistä teknisistä seikoista, sillä
nämä neuvottelut käytiin teollisuusneuvoston valmistelevan ryhmän kokouksissa. Komissio kehottaa siksi
arvoisaa parlamentin jäsentä osoittamaan kysymyksensä neuvostolle lisätietojen saamiseksi.

(2001/C 81 E/269)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2544/00

esittäjä(t): Eluned Morgan (PSE) komissiolle

(28. heinäkuuta 2000)

Aihe: Budjettikohta B3-1003 – valmistelevat toimet yhteisön kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi
tietoyhteiskunnassa

Milloin komissio aikoo pyytää budjettikohtaa B3-1003 (valmistelevat toimet yhteisön kielellisen monimuo-
toisuuden edistämiseksi tietoyhteiskunnassa) koskevia ehdotuksia vuodeksi 2000, jotta kyseisen budjetti-
kohdan 2 miljoonan euron maksusitoumukset vuodeksi 2000 tulisivat käytetyiksi?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(2. lokakuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi herra Varela Suanzes-Carpegna esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0466/00 (¹).

(¹) EYVL C 330 E, 21.11.2000, s. 166.

(2001/C 81 E/270)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2566/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Petostapauksiin liittyvä vastuu

Luotto- ja maksukorttien käyttäjiä suojellaan yleisesti Euroopan unionissa korttien väärinkäytöksiltä rajoittamalla heille lankeavaa vastuuta.

Voiko komissio ilmoittaa, missä jäsenvaltioissa noudatetaan tällä hetkellä vastaavaa rajoitettua vastuuta, joka käyttäjille aiheutuu heidän verkkopankkitileilleen murtautumisesta tai niiden muusta luvattomasta käytöstä?

Kun otetaan huomioon, että rajat ylittävien talletusten vastaanotto todennäköisesti lisääntyy euron käyttöönoton ja Internetin yleistymisen vuoksi, aikooko komissio tehdä ehdotuksia suojellakseen kuluttajia rajoittamattomalta vastuulta tapauksissa, joissa heidän verkkotileilleen tunkeudutaan laittomasti?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(29. syyskuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.

(2001/C 81 E/271)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2596/00

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Vastaus kirjalliseen kysymykseeni tunnelityöntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä koskevien säädösten siirtämisestä Espanjan lainsäädäntöön

Esitin 22. toukokuuta komissiolle kysymyksen työntekijöiden turvallisuudesta ja Espanjan julkisten tunnelinrakennusyömaiden terveys- ja turvallisuusmääräysten soveltamisesta (kirjallinen kysymys E-1865/00).

Vastausta ei ole vielä saatu. Olen kuitenkin saanut tietää vastauksen julkistamisesta 23. kesäkuuta Madridissa Espanjan erikoisjärjätysyritysten yhdistyksen järjestämässä ensimmäisessä tunnelinrakentamisen turvallisuus -teemapäivässä. Yhdistyksen pääsihteeri José Maria Catalán Alonso viittasi komission jäsen Diamantopouloun antamaan vastaukseen esittämäni kysymykseen ja korosti eräitä vastauksen kohtia.

Miten on mahdollista, että vastaus Euroopan parlamentin jäsenen esittämään kysymykseen, johon komissio ei ole vielä vastannut, on annettu tiedoksi julkisessa tilaisuudessa Espanjassa.

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus*(22. syyskuuta 2000)*

Komissio ei tiedä, miten on mahdollista, että vastausluonnoksen sisältö on tiedetty arvoisan parlamentin jäsenen kotimaassa jo ennen kuin vastaus oli annettu kysymyksen esittäjälle ja parlamentille. Vastaus on virallinen vasta sitten, kun komission kollegio on sen muodollisesti hyväksynyt.

(2001/C 81 E/272)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2597/00**esittäjä(t): Pervenche Berès (PSE) komissiolle***(1. elokuuta 2000)*

Aihe: EU:n ja Tunisian väliset suhteet

Tunisian ihmisoikeusloukkaukset aiheuttavat suurta huolta. Kansainvälisen yhteisön, ja erityisesti Euroopan unionin velvollisuutena on kannustaa Tunisian hallitusta entistä suurempaan suvaitsevaisuuteen ja vapauksien kunnioittamiseen.

Toimittaja Ben Brikin äskettäinen syömälakko toi esiin paineet, joita Tunisian demokratisoitumisen puolesta taisteleviin voi kohdistua.

Viime kesäkuun 15. päivänä parlamentti hyväksyi päätöslauselman, jossa pyydettiin Tunisian hallinnon entistä suurempaa avoimuutta ja vaadittiin EU:n ja Tunisian välisen sopimuksen assosiointineuvostoa arvioimaan yhteisesti ihmisoikeuksien kunnioittamista Tunisiassa sopimuksen 2 artiklan mukaisesti.

Euroopan komissio tapasi Tunisian valtuuskunnan 23. kesäkuuta 2000 assosiointikomitean puitteissa tutkiakseen EU:n ja tämän Maghreb-maan välisiä yhteistyösopimuksia. Tätä edellisenä päivänä komission jäsen Fischler keskusteli Tunisian kalastusministeri Rabahin kanssa. Näistä kahdesta tapaamisesta saatujen tietojen perusteella on ilmeistä, että niissä käsiteltiin vain taloudellisia kysymyksiä.

Näiden kysymysten tärkeyttä kiistämättä kysymyksen esittäjä hämmästelee tapaamisten rajallisuutta.

Taloudellisella kehityksellä on suotuisia vaikutuksia Tunisian yhteiskuntaan vain siinä tapauksessa, että se kulkee käsi kädessä todellisen demokraattisen hallinnon vakiinnuttamisen kanssa.

Voiko komissio näin ollen selittää kantansa, joka on ristiriidassa assosiointisopimuksen hengen ja kirjaimen kanssa?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä vastatakseen Euroopan parlamentin päätöslauselmassa 15. kesäkuuta esitettyihin vaatimuksiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus*(11. syyskuuta 2000)*

Suunnitellut toimenpiteet kuuluvat unionin ja Tunisian välisen assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanoon, mistä komissio ilmoitti keskusteltaessa 15. kesäkuuta 2000 annetusta Tunisiaa koskevasta päätöslauselmasta äänestystä edeltäneessä täysistunnossa, ja nämä toimenpiteet ovat tämän päätöslauselman mukaiset. Kaksi tähän sopimukseen kuuluvaa järjestelyä eli poliittinen vuoropuhelu ja rahoitusyhteistyö, antavat ensisijaisesti mahdollisuuden lähentää sopimuskumppaneita toisiinsa. Poliittinen vuoropuhelu on jo mahdollistanut 23. kesäkuuta kokoontuneessa assosiaatiokomiteassa muun muassa näkemysten vaihdon ihmisoikeuksien kunnioittamisesta. Osana rahoitusyhteistyötä on käynnistetty neuvottelut kahdesta tukiohjelmasta, joista toinen on tarkoitettu hallituksesta riippumattomien järjestöjen ja toinen viestintävälineiden hyväksi.

(2001/C 81 E/273)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2604/00**esittäjä(t): Carlos Ripoll y Martínez de Bedoya (PPE-DE) komissiolle**

(1. elokuuta 2000)

Aihe: Sosiaaliturva

1. Mitä yhteisön määräyksiä sovelletaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiin?
2. Mikä on sosiaaliturvasopimusten hierarkia voimassa olevien sääntöjen suhteen?
3. Miten säännellään eläke-etuksien maksamista toisen palveluksessa olleille ja vapaille ammatinharjoittajille, jotka ovat toimineet useamman kuin yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisina?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(13. syyskuuta 2000)

1. Sosiaaliturvaa koskevia säännöksiä ei ole harmonisoitu yhteisön tasolla. Näin ollen kullakin jäsenvaltiolla on lainsäädäntövalta sosiaaliturvaa (erityisesti sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuulumista ja etuuksien suuruutta) koskevissa asioissa edellyttäen, että kansallisessa lainsäädännössä noudatetaan yhteisön lainsäädännön periaatteita.

Yhteisön säännöksiä toki sovelletaan yhden tai useamman jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädännön piiriin kuuluviin tai kuuluneisiin yhteisön kansalaisiin, valtiottomiin henkilöihin ja pakolaisiin sekä heidän perheenjäseniinsä, mutta säännöksillä ainoastaan sovitetaan yhteen kansallisia sosiaaliturvalainsäädäntöjä. Säännökset sisältyvät suurimmaksi osaksi neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ ja sen täytäntöönpanomenettelystä annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾, ja niillä pyritään poistamaan henkilöiden vapaan liikkumisen esteitä. Säännöksillä taataan, että liikkumisvapauttaan käyttäviä henkilöitä ei kohdella epäedullisemmin kuin vapauttaan käyttämättä jättäneitä ja että henkilöt voivat nauttia yhden jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia sosiaaliturvaetuksia myös liikkuessaan muissa jäsenvaltioissa. Lisäksi taataan, että henkilöille yhdessä jäsenvaltiossa kertyneet vakuutuskaudet otetaan tarvittaessa huomioon oikeuksien saavuttamiseksi ja etuuksien määrän laskemiseksi toisessa jäsenvaltiossa. Yhteisön säännösten mukaisesti henkilöihin sovelletaan periaatteessa vain yhden jäsenvaltion sosiaaliturvalainsäädäntöä (yleensä sen valtion lainsäädäntöä, jonka alueella harjoitetaan ammatillista toimintaa).

2. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 6 artiklassa esitetään periaate, että lukuun ottamatta asetuksessa (ja erityisesti sen liitteessä III) erikseen mainittuja tapauksia asetuksella korvataan sen soveltamisalaa koskevat osiaaliturvasopimukset, jotka sitovat joko "yksinomaan kahta tai useampaa jäsenvaltiota" (6 artikla, a alakohta) tai "ainakin kahta jäsenvaltiota ja yhtä tai useampaa muuta valtiota, jos kysymyksessä olevien tapausten ratkaiseminen ei koske viimeksi mainittujen valtioiden laitoksia" (6 artikla, b alakohta).

Yhteisön tuomioistuin on useaan otteeseen todennut, että sosiaaliturvasopimukset on korvattava asetuksella siinäkin tapauksessa, että sopimusten soveltaminen olisi vakuutetun kannalta edullisempaa ⁽³⁾.

Tuomioistuin katsoo, että asetuksissa erikseen mainittujen tapausten lisäksi korvaamissäännöstä poikkeaminen tulee kysymykseen ainoastaan siinä tapauksessa, että vapaata liikkumisoikeuttaan käyttänyt työntekijä menettäisi asetusten voimaantulon johdosta sosiaaliturvaetuksia, jotka kuuluvat hänelle jo ennestään joko kansallisen lainsäädännön perusteella tai kansallisen lainsäädännön ja kahden tai useamman jäsenvaltion välillä voimassa olevien sosiaaliturvaa koskevien kansainvälisten sopimusten perusteella taikka voimassa olevien kahdenvälisten sosiaaliturvasopimusten perusteella ⁽⁴⁾.

Korvaamissäännöstä ei kuitenkaan tule poiketa, jos asetuksen (ETY) N:o 1408/71 nojalla maksettavien etujen määrää ensimmäistä kertaa vahvistettaessa on jo suoritettu asetuksen ja sopimuksen perusteella määräytyvien etujen välinen vertailu, jonka tuloksena asetuksen soveltaminen on todettu edullisemmaksi kuin sopimuksen soveltaminen ⁽⁵⁾.

3. Jos työntekijä on työskennellyt ammattiuransa aikana useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, asetuksilla (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 574/72 taataan, etteivät hänen oikeutensa heikkene sen vuoksi, että hän on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkumiseen. Jos yksi vakuutuskausi ei riitä täyttämään jäsenvaltion lainsäädännössä mahdollisesti asetettuja karenssiaikavaatimuksia eläkeoikeuden synnyttämiseksi, mukaan luetaan myös muissa jäsenvaltioissa kertyneet vakuutuskaudet. Henkilön eläkeoikeuksien laskenta suoritetaan hänen edukseen kaikkien niiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen mukaisesti, joita häneen on sovellettu. Jokaisen toimivaltaisen laitoksen on näet maksettava henkilölle joko kansaneläkettä tai suhteutettua eläkettä sen mukaan, kumpi on määrältään suurempi. Kumpikin näistä vanhuusetuksista maksetaan eläkkeen saajalle ilman vähennyksiä, lykkäyksiä tai muutoksia ja riippumatta siitä, missä Euroopan talousalueen maassa hän asuu tai oleskelee.

(¹) Neuvoston asetus, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971 (viimeinen konsolidoitu versio: neuvoston asetus (EY) N:o 118/97, annettu 2 päivänä joulukuuta 1997, EYVL L 28, 30.1.1997).

(²) Neuvoston asetus, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä, EYVL L 74, 27.3.1972.

(³) Ks. esim. asia 82/72, Walder, tuomio 7.6.1973 (Kok. 1973, s. 599) ja asia C-475/93, Thévenon, tuomio 9.11.1995 (Kok. 1995, s. I-3813).

(⁴) Asia C-227/89, Rönfeldt, tuomio 7.2.1991 (Kok. 1989, s. I-323) ja yllä mainittu asia Thévenon.

(⁵) Asia C-113/96, Gomez Rodríguez, tuomio 7.5.1998 (Kok. 1998, s. I-2461).

(2001/C 81 E/274)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2671/00

esittäjä(t): **Olivier Dupuis (TDI) komissiolle**

(25. heinäkuuta 2000)

Aihe: Makedonia

Makedonian tasavallan hallitus ja parlamentti viimeistelevät parhaillaan korkeakoululakia, jonka avulla voidaan perustaa Makedonian valtion tunnustamia yksityisiä yliopistoja. Lailla, josta on määrä äänestää ennen kesälomia, pyritään takaamaan tasokkaan korkeakoulutuksen saanti huomattavalle albaaniyhteisölle mahdollistamalla tunnustetun yliopiston perustaminen Tetovoon.

Tämä uusi poliittinen tilanne, joka on paljolti pääministeri Georgevskin, Makedonian albaanien demokraattisen puolueen puheenjohtaja Xharefin sekä ETYJ:n erityisedustaja Van der Stoelin ansiota, mahdollistaa sen, että normaalin opetuksen piiriin saadaan noin 7 000 Makedonian albaaniopiskelijaa. Muussa tapauksessa heillä ei olisi mitään tulevaisuudennäkymiä ja he olisivat helppo saalis demagogeille ja Makedonian eri yhteisöjen välisen väkivallan kannattajille.

Onko komissio perillä tästä myönteisestä kehityksestä? Onko komissio samoin tietoinen siitä, että ilman asianmukaista rahoitusta uuden lain tarjoamat mahdollisuuden jäävät hyödyntämättä? Onko komissio valmis antamaan kyseiselle yliopistolle suoraa ja huomattavaa rahoitusta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. syyskuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä suulliseen kysymykseen H-0702/00 kyselytunnilla parlamentin istuntojaksolla Syyskuu I 00 (¹).

(¹) Keskusteltavat aiheet Euroopan parlamentissa (syyskuu 2000).

(2001/C 81 E/275)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2714/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Keskimääräiset pääomakulut euroalueella

Voisiko komissio arvioida, ovatko euroalueen yritysten keskimääräiset pääomakulut todellisuudessa vähentyneet euron käyttöönoton ja yritysten euromääräisten joukkovelkakirjamarkkinoiden kasvun seurauksena?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Euromääräisten joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat muuttumassa perusteellisesti euron käyttöönoton, teknologian kehityksen ja globalisoitumisen vuoksi. Euron käyttöönotto yhdisti yhdentoista maan kansalliset markkinat aiempaa selvästi yhtenäisemmiksi euroalueen joukkovelkakirjalainamarkkinoiksi. Tämä on ollut euromääräisten joukkovelkakirjalainamarkkinoiden liikkeellepaneva voima, joka on lisännyt avoimuutta ja rahoituslaitosten välistä kilpailua sekä edistänyt joukkovelkakirjalainamarkkinoiden laajenemista ja niiden likviditeetin paranemista, mikä puolestaan edistää arvopaperistumista ja rahoituksen hankkimista suoraan markkinoilta. Kaikki nämä tekijät parantavat euroalueen yritysten pääoman saatavuutta ja alentavat pääomakustannuksia.

Yksityisen sektorin liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjalainat lisääntyivät huomattavasti vuonna 1999, ja yritysten liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjalainat lähes nelinkertaistuivat vuodesta 1998. Yrityslainamarkkinoiden kasvu on merkittävää siksi, että yhteisön rahoitusjärjestelmä on pääosin pankkikeskeinen, kun taas Yhdysvalloissa järjestelmä on enemmän markkinalähtöinen. Yrityslainamarkkinoiden kehitys, joka tarjoaa vaihtoehdon pankkien tarjoamalle perinteiselle rahoitukselle, edistää suuresti EU:n teollisuuden käynnissä olevaa laajaa rakenneuudistusta. Yrityslainamarkkinoiden kasvu vaikuttaa tämän vuoksi merkittävästi rahoituksen saantiin koko kansantaloudessa ja erityisesti sulautumiin ja yritysostoihin sekä yritysten rakenneuudistuksiin.

(2001/C 81 E/276)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2715/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Hintojen lähentyminen euroalueella

Voisiko komissio tutkia lähemmin todisteita siitä, että samanlaisten tuotteiden ja palvelujen hinnat euroalueella ovat lähentyneet toisiaan, vaikka todellisen hintojen seurattavuuden seuraukset ovat nähtävissä vasta vuoden 2002 ensimmäisellä puoliskolla?

Kuinka huomattavaa tämä lähentyminen on ollut?

Kuinka pitkälle lähentymisen oletetaan menevän, ja tuleeko se muuttamaan hintakehityksen ja kasvun välistä suhdetta?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 2000)

Komissio tutkii jatkuvasti miten samantapaisten tavaroiden ja palvelujen hinnat yhdenmukaistuvat sekä yhteisössä yleensä että euroalueella erityisesti. Tutkimusten tulokset julkaistaan eri kertomuksissa ja tutkimuksissa (!).

Tutkimusten mukaan hinnat ovat lähentyneet vähitellen 1990-luvulla. Prosessi on kuitenkin ollut melko epätasainen; se ei ole koskenut kaikkia tavaroita ja palveluja ja siihen ovat vielä vaikuttaneet valuuttakursimuutokset. Hintahajonnan taso on yhteisössä edelleen korkeampi kuin Yhdysvalloissa.

On vaikea sanoa minkä verran euroalueen hinnat vielä yhdenmukaistuvat, koska Euroopan talous- ja rahaliiton vaikutus hintojen avoimuuteen on vain yksi monista tekijöistä, jotka vaikuttavat hintojen lähentymiseen. Hintahajonnan aste lienee alimmillaan suhteellisen integroituneessa amerikkalaisessa taloudessa.

Hintojen entistä suurempi avoimuus johtaa yleensä kilpailun kovenemiseen ja painostaa hintojen alentamiseen. Tällä kehityksellä olisi todennäköisesti myönteinen vaikutus euroalueen kilpailukykyyn. Toisaalta on otettava huomioon mahdollisuus, että hintojen avoimuus helpottaa salaista yhteistyötä. Tämä on yksi syy siihen, miksi tarvitaan vahvaa yhteisön kilpailupolitiikkaa.

(¹) Markkinoiden yhdentymisen ja hintatasojen erot EU:n jäsenvaltioissa, neljäs tutkimus vuoden 1999 EU:n talouskatsauksessa, European Economy -julkaisu n:o 69/1999. Talousuudistus: kertomus yhteisön tuote- ja pääomamarkkinoiden toiminnasta, KOM(2000) 26 lopullinen, II.B.2. kohta. Komission raportti vuoden 1999 talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen toteuttamisesta, KOM(2000) 143 lopullinen, kehikko 5. Autojen hintaerot Euroopan unionissa 1. toukokuuta 2000, kilpailun pääosasto. Yhtenäismarkkinoiden tulostaulu, osa E, n:o 6, toukokuu 2000. Euroopan talous- ja rahaliitto ja Euroopan tuotemarkkinat, Gasiorekin ym. komissiolle tekemä tutkimus, ei vielä julkaistu.

(2001/C 81 E/277)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2723/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Maatalousalan työvoima

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka suuri määrä ihmisiä työskenteli maatalousalalla kussakin jäsenvaltiossa vuosittain viimeisen kymmenen vuoden aikana, ja kuinka suurta prosenttiosuutta koko työvoimasta tämä edusti kussakin tapauksessa?

(2001/C 81 E/278)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2724/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Traktorit

Kuinka monta traktoria kussakin jäsenvaltiossa on sataa peltohehtaaria kohti?

(2001/C 81 E/279)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2725/00

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Lypsykoneet

Kuinka monta lypsykoneetta kussakin jäsenvaltiossa on sataa lehmää kohti?

(2001/C 81 E/280)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2726/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Leikkuupuimurit

Kuinka monta leikkuupuimuria kussakin jäsenvaltiossa on sataa viljanviljelyhehtaaria kohti?

(2001/C 81 E/281)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2728/00**esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle**

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Keskimääräinen tilakoko

Voiko komissio ilmoittaa keskimääräisen tilakoon hehtaareina kussakin jäsenvaltiossa vuosittain viimeisen kymmenen vuoden aikana?

**Franz Fischlerin komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2723/00, E-2724/00, E-2725/00, E-2726/00 ja E-2728/00**

(14. syyskuuta 2000)

Taulukoita sisältävän vastauksen pituuden vuoksi komissio lähettää vastauksen suoraan arvoisille jäsenille ja parlamentin pääsihteeristölle.

(2001/C 81 E/282)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2739/00**esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle**

(1. syyskuuta 2000)

Aihe: Hanhenmaksan tuotanto

Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tieteellinen komitea hyväksyi 16. joulukuuta 1998 kertomuksen ankkujen ja hanhien hyvinvoinnista hanhenmaksan tuotannossa. Kertomuksessa suositeltiin, ettei käytettäisi mitään sellaista menetelmää, joka johtaa maksan koon kasvamiseen ja sen toiminnan huomattavaan muuttumiseen tai aiheuttaa suoraan tai epäsuorasti eläinten kuolleisuuden, kivun tai kärsimyksen lisääntymisen. Samoin ei tulisi käyttää mitään sellaista ruokintamenetelmää, joka heikentää eläinten hyvinvointia huomattavasti. Komitea suosittelee myös, että lintujen pitäminen pienissä erillisissä häkeissä kiellettäisiin.

Mitä suunnitelmia komissiolla on antaa ehdotettu direktiivi komitean suositusten toteuttamiseksi?

Onko eläinten pakkoruokinta EU:n tämänhetkisen eläintenkasvatusta koskevan lainsäädännön mukaista? Jos ei, mitä toimia komissio ehdottaa tilanteen korjaamiseksi? Yhdistyneen kuningaskunnan lain tulkinnan mukaan kotieläinten pakkoruokinta on laitonta. Eikö eläintenkasvatusta koskevaa EU:n lainsäädäntöä tulisi tulkita samoin? Mitkä EU:n lait liittyvät hanhenmaksan tuotantoon?

(2001/C 81 E/283)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2758/00**esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle***(1. syyskuuta 2000)**Aihe:* Hanhenmaksan tuotantomenetelmät

Minulle on kerrottu hanhenmaksan tuotannosta seuraavaa:

1. Ankoja ja hanhia pakkoruokitaan kahdesta kolmeen kertaan päivässä runsaalla puolella kilolla jyviä ja rasvaa.
2. Kahden tai kolmen viikon jälkeen, kun linnut ovat valmiita teurastettavaksi, niiden maksat ovat paisuneet kuudesta kymmeneen kertaa luonnollista kokoaan suuremmiksi.
3. Paineilmapumpulla pakotetaan kahdessa-kolmessa sekunnissa lähes puoli kiloa ravintoa ankan tai hanhen kurkusta alas.
4. Lintujen kaulat ovat häkkien ulkopuolella.
5. Yksi hoitaja voi paineilmapumpulla pakkosyöttää yli 1000 lintua alle tunnissa; tutkimukset ovat osoittaneet, että tällainen menettely voi aiheuttaa vakavaa vahinkoa ankoille ja hanhille mukaan lukien kaulan repeytyminen.
6. Linnut menehtyvät usein tukehtumalla, jos ruokkija työntää ravinnon vahingossa henkitorveen.
7. Häkeissä olevat ankat ja hanhet eivät voi kävellä, kääntyä ympäri tai puhdistaa höyheniään.
8. Monet ankat sairastuvat akuuttiin suolitulehdukseen ja ripuliin.
9. Kuolleisuustasot ovat hanhenmaksan tehotuotantoon erikoistuneilla tiloilla 20 kertaa korkeammat kuin perinteisillä tiloilla.
10. Euroopan unionin eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea antoi hiljattain tuomitsevan lausunnon hanhenmaksan tuotannosta, jota se pitää eläinten hyvinvoinnille vahingollisena.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa eläinten hyvinvointiin suhtaudutaan hyvin vakavasti, useat ihmiset pitävät näitä ruokintamenetelmiä täysin sopimattomina. Huoli on levinnyt niin laajalle, että monet Yhdistyneessä kuningaskunnassa peräänkuuluttavat ankojen ja hanhien pakkoruokinnan kieltämistä kaikkialla Euroopassa.

Olen kuullut, että alan painostuksesta Euroopan komissio ei ole ryhtynyt mihinkään toimiin tämän eläinrääkkäyksen suhteen.

Voisiko komissio antaa perusteellisen selvityksen siitä mitä se on tehnyt, on tekemässä tai tulee tekemään lopettaakseen tällaisen barbaarisen toiminnan?

**David Byrnen komission puolesta
antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-2739/00 ja E-2758/00**

(10. lokakuuta 2000)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi parlamentin jäsenten Lucas ja Davies esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-2183/00 ja E-2618/00 (1).

(1) Katso sivu 168.

(2001/C 81 E/284)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2800/00**esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle**

(4. syyskuuta 2000)

Aihe: Savukkeiden lisäaineet

Alankomaalaisen 3. elokuuta 2000 ilmestyneen *Algemeen Dagblad* -lehden mukaan Tanskan tupakkateollisuus on paljastanut, mitä aineita savukkeisiin lisätään tupakoinnin ja riippuvuuden lisäämiseksi.

Kyseessä on 37 eri ainetta, joista osa pidetään salassa. Niihin kuuluvat mm. ammoniumhydroksiidi, joka edistää nikotiinin imeytymistä keuhkoihin, lakritsiuute, joka vähentää suun ja kurkun limakalvojen ärsytystä, kaakaouute, joka suurentaa keuhkojen pinta-alaa, ja magnesiumoksidi, joka antaa ulospuhalletulle savulle neutraalin värin.

Onko komissio tietoinen tästä tutkimuksesta?

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä loput 33 ainetta ovat ja mikä niiden vaikutus on?

Katsooko komissio, että tupakoitsijoilla ja tupakoimattomilla (jotka altistuvat usein passiiviselle tupakoinnille) on oikeus tietää täysin avoimesti tupakkatuotteiden lisäaineisiin liittyvistä asioista ja että heidän kuuluu tietää, ovatko nämä aineet vaarallisia ja riippuvuutta lisääviä?

Voiko komissio pakottaa tupakkateollisuuden tällaiseen avoimuuteen? Jos se voi näin tehdä, millaisiin toimiin se voi ryhtyä ja milloin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2000)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tutkimuksesta, joten se ei voi esittää kommenttejaan kyseisistä aineista. Jos parlamentin jäsen toimittaa hallussaan olevat tiedot komissiolle, komissio aikoo luonnollisesti tutustua niihin.

Komissio on kuitenkin ehdottanut direktiiviä⁽¹⁾, jossa asetetaan säännöt muista tupakkatuotteiden ainesosista kuin tupakasta. Näin valmistajien tai maahantuojien olisi ilmoitettava tällaiset ainesosat ja niiden terveysvaikutukset. Vaikutuksia koskeva ilmoitusvelvollisuus koskisi tällaisten ainesosien sekä poltettua että polttamatonta muotoa, ja tarvittaessa vaadittaisiin analyysi niiden riippuvuutta aiheuttavista ominaisuuksista. Neuvosto vahvisti yhteisen kannan 31. heinäkuuta 2000⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(2000) 428 lopullinen.

⁽²⁾ Toistaiseksi julkaisematon.

(2001/C 81 E/285)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2890/00**esittäjä(t): Isidoro Sánchez García (ELDR) komissiolle**

(14. syyskuuta 2000)

Aihe: Euroopan investointipankin vuosina 1994–1999 Kanariansaarten pk-yrityksille sekä kaupungin- ja kunnanhallituksille myöntämien lainojen erittely

Euroopan komission lähteiden mukaan Euroopan investointipankki myönsi vuosina 1994–1999 Kanariansaarten pk-yrityksille sekä kaupungin- ja kunnanhallituksille lainoja yhteensä 22 084 miljoonaa pesetaa.

Voisiko komissio täsmentää, mille hankkeille varoja osoitettiin ja miten summa jakaantui eri kohteiden kesken?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(3. lokakuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen esittämänsä kirjalliseen kysymykseen E-1997/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Katso sivu 128.

(2001/C 81 E/286)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2895/00

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(6. syyskuuta 2000)

Aihe: Puolisotilaallisten joukkojen paluu Itä-Timoriin ja Euroopan unionin uusi politiikka Indonesiaa kohtaan

Jännitys Itä-Timorissa on kiristynyt viime viikkoina ja välikohtaukset ovat aiheuttaneet uusia uhreja. Syynä tähän on puolisotilaallisten joukkojen toiminnan lisääntyminen. Vahvistettujen tietojen mukaan Itä-Timoriin on soluttautunut koulutettuja ja aseistettuja joukkoja viereisestä Länsi-Timorista. YK:n työntekijöiden mukaan nämä puolisotilaalliset joukot käsittävät yli sata taistelijaa. Toisten riippumattomien lähteiden mukaan heitä saattaa olla jopa 300. Kiinnisaatujen taistelijoiden perusteella voidaan olettaa, että kyseessä ovat entiset Indonesian armeijan sotilaat, jotka käyttävät armeijan materiaalia ja varusteita.

Tiedotusvälineissä on kerrottu näistä tapahtumista ja myös niiden aiheuttamasta syvästä huolesta, sillä ne vaikuttavat alueen elämään ja yhteiskuntarauhaan ja uhkaavat sekä timorilaisten että YK:n ja monien humanitaaristen järjestöjen siviili- ja sotilashenkilöstön turvallisuutta ja henkeä.

Puolisotilaallisten joukkojen toiminnan alkaminen uudelleen on mahdollista ainoastaan vaikutusvaltaisten indonesialaisten piirien niille Länsi-Timorissa edelleen antaman tuen ja koulutuksen avulla. Nämä piirit vastustavat rauhaa ja Itä-Timorin vapautta ja ne saavat toimia täysin vapaasti Indonesian hallinnon piirissä, johon liittyy vielä lukemattomia epävarmuustekijöitä. Jo vuoden ajan on kerrottu, miten puolisotilaalliset joukot saavat kaikessa rauhassa liikkua Länsi-Timorin pakolaisleireillä ja sortaa monia pakolaisia, jotka pakenivat sinne sotilaiden ja puolisotilaallisten joukkojen harjoittamaa julmaa väkivaltaa viime vuonna. Tässä tilanteessa virallinen kansainvälinen yhteisö on ollut jokseenkin välinpitämätön tai sen reagointi on ollut hyvin lievää.

Kuitenkin viime vuodesta hyvin poikkeavassa tilanteessa pitää ottaa esiin vanha kysymys Indonesian tosiasiallisesta kaksoisroolista. Voidaan kysyä oliko EU liian hätäinen aloittaessaan uuden politiikan Indonesiaa kohtaan, vaikka maan hallitus ei voi taata kaikkien viranomaistensa sekä de facto vallankäyttäjien asianmukaista käytöstä Itä-Timorin kansaa ja maata kohtaan niin että ne estäisivät tehokkaasti kaikissa maan osissa, siis myös Länsi-Timorissa, kaikki hyökkäykset tai niiden valmistelun Itä-Timorin kansaa ja maata vastaan ja rankaisisivat niistä.

Onko komissio seurannut puolisotilaallisten joukkojen aiheuttaman kriisin alkamista uudelleen ja onko se ilmaissut kantansa Indonesian viranomaisille? Mitä takeita se on saanut indonesialaisilta ja kuinka tehokkaita ne ovat edellä mainittujen tapahtumien perusteella? Aikooko komissio ryhtyä toimiin peruutukseen joitain avauksia ja yhteistyötä, joita uuden Indonesiaa koskevan politiikan piirissä on jo tehty?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. syyskuuta 2000)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamasta tilanteesta ja erityisesti puolisotilaallisten joukkojen toiminnasta Itä-Timorin rajavyöhykkeellä.

Ongelman ratkaisu edellyttää kiistatta Indonesian hallituksen puuttumista asiaan, sillä poliittinen vastuu kuuluu epäilemättä sille.

Komissio aikoo ilmaista Indonesian viranomaisille vakavan huolestuneisuutensa tilanteesta.

Komissio ei pidä rakentavana ehdotusta tarkastella uudelleen yhteisön Indonesian politiikkaa ja mahdollisesti keskeyttää yhteistyö Indonesian kanssa eikä katso, että tällainen toimintatapa voisi rohkaista Indonesiassa vaikuttavia uudistuksellisia voimia.

(2001/C 81 E/287)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2898/00

esittäjä(t): Paul Rübiger (PPE-DE) komissiolle

(14. syyskuuta 2000)

Aihe: Energiantuotantoyhtiö Energie AG:n omistussuhteet

Itävallan Oberösterreichin osavaltio omistaa energiantuotantoyhtiö Energie AG:n kokonaan. Sähkötarkkinnoiden vapautuminen pakottaa energiantuottajat kuitenkin muodostamaan laajempia yksiköitä, jotta ne voivat alentaa kustannuksia, lisätä markkinaosuuttaan ja säilyttää asiakkaansa.

Oberösterreichin maapäivät on tästä syystä päättänyt myydä 25,1 prosentin suuruisen osuuden Energie AG:stä. Päätös merkitsee kuitenkin myös sitä, että ydinenergiaa käyttävät sähköntuottajat eivät voi esittää tarjouksia. Päätöksen johdosta vain itävaltalaiset sähköyhtiöt voivat esittää tarjouksia edellä mainitusta 25,1 prosentin osuudesta. Muiden jäsenvaltioiden sähköyhtiöille tämä ei ole mahdollista.

Onko tällainen menettely yhdenmukainen yhteisön lainsäädännön kanssa? Ovatko näiden ehtojen perusteella tehdyt sopimukset laillisia yhteisön lainsäädännön mukaan?

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi hänen kirjalliseen kysymykseensä E-2182/00 (1).

Sama vastaus on voimassa edelleen.

(1) Katso sivu 168.

(2001/C 81 E/288)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2958/00

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(20. syyskuuta 2000)

Aihe: Saksan ja Alankomaiden välisellä raja-alueella eläviä hamstereita koskeva tutkimus

Hamstereiden luonnollisen elinympäristön vaarantuminen on jo jonkin aikaa hallinnut keskustelua rajat ylittävään liiketoimintaan tarkoitetun alueen rakentamisesta Saksassa sijaitsevan Aachenin ja Alankomaissa sijaitsevan Heerlenin välille. Komissio on teettänyt asiasta tutkimuksen alan asiantuntijan (Stubbe) johdolla Saksan luonnonsuojeluliiton esittämän valituksen pohjalta.

Pitääkö komissio kyseistä asiantuntijaa riippumattomana tai puolueettomana, vaikka hän on valituksen esittäneen Saksan luonnonsuojeluliiton jäsen?

Miten komissio aikoo kumota valitukset, joita saatetaan esittää kyseisen henkilön ilmeisen puolueellisuuden takia?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 2000)

Komissio pyytää kunnianarvoisaa jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi rouva Margot Keßler esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0910/00 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 26 E, 26.1.2001, s. 129.

(2001/C 81 E/289)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3042/00

esittäjä(t): Andre Brie (GUE/NGL) komissiolle

(28. syyskuuta 2000)

Aihe: Mecklenburg-Vorpommernin osavaltioon vuonna 1999 myönnetyn EU:n tuen määrä

Kuinka paljon Saksan Mecklenburg-Vorpommernin osavaltioon myönnettiin vuonna 1999 yhteisön varoja seuraavista lähteistä:

1. Euroopan aluekehitysrahasto
2. Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto
3. Euroopan sosiaalirahasto
4. Yhteisön tutkimusohjelmat
5. Energia-alaa koskevat yhteisön ohjelmat
6. Ympäristöä koskevat yhteisön ohjelmat
7. Liikennettä koskevat yhteisön ohjelmat
8. Koulutusta ja nuorisoa koskevat yhteisön ohjelmat
9. Kansanterveyttä koskevat yhteisön ohjelmat
10. Sosiaalialaa koskevat yhteisön ohjelmat
11. Kansalaisjärjestöjen ohjelmat
12. Kulttuuriohjelmat
13. Kolmansien maiden (KIE- ja IVY-maat) kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat ohjelmat
14. Ystävyyskaupunkiohjelmat
15. Muut yhteisön ohjelmat?

Miten EU arvioi näiden toimien menestymistä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(6. lokakuuta 2000)

Komissio kerää parhaillaan tietoja, joita se tarvitsee vastatakseen kysymykseen. Se ilmoittaa tuloksistaan mahdollisimman pian.